MYTHOGRAPHI GRAECI

VOL. I

APOLLODORI BIBLIOTHECA

PEDIASIMI

LIBELLVS DE DVODECIM HERCVLIS LABORIBVS

EDIDIT

RICHARDVS WAGNER

EDITIO STEREOTYPA
EDITIONIS ALTERIVS (MCMXXVI)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCVI

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Mythographi Graeci. – Ed. stereotypa. – Stutgardiae ; Lipsiae :
Teubner.
Ed. stereotypa
Vol. 1. Apollodori Bibliotheca : Pediasimi Libellus de
duodecim Herculis laboribus / ed.: Richardus Wagner. – Ed.
stereotypa ed. 2 (1926). – 1996
(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)
ISBN 3-519-11543-3
NE: Wagner, Richard

Printed in Germany
Druck und Bindung: Druckhaus Beltz, Hemsbach/Bergstraße

PRAEFATIO AD EDITIONEM ALTERAM.

Multum et diu cogitanti de apparatu critico cum coercendo tum supplendo et amplificando obstat temporum iniquitas, quae nihil admittit nisi Addenda angustissimis finibus saepta, quae etiam tabulam phototypam, quam p. X, XVI, XVIII commemoratam vides, nunc absumpsit. Continent igitur Addenda (praeter Addenda ad editionem primam) collationem codicis Oxoniensis, de quo confer p. VII, XX, 260 ss. et omnes eos locos, quibus J. G. Frazer in editione a. MCMXXI Londinii emissa a textu iudicioque meo recedit. Ut enim vir doctissimus, qui ad illustrandam Bibliothecam mythologicam in commentario suo fabulas ritus mores populares ex omnibus orbis terrarum regionibus diligentissime congessit, meum apparatum criticum recepit, sic nobis ex usu videbatur illius discrepantiam scripturae et adnotationes criticas hic breviter enumerare, ut in Germania praesto sint eis, quibus editio Britannica non est in manibus. Adieci paucas coniecturas et testimonia aut nuper reperta aut nunc accuratius perspecta, velut ex Tzetzae scholiis ad Lycophronem, quem E. Scheer post Chr. G. Müllerum (a. MDCCCXI) edidit.

Scribebam Dresdae
mense Iunio MDCCCCXXV.

Richardus Wagner.

CONSPECTVS.

PRAEFATIO.

CAPVT I.

DE APOLLODORI CODICIBVS.

Bibliothecam mythologicam, quam Apollodori nomine significare solemus, primus edidit *Benedictus Aegius* a. 1555 ex quattuor codicibus, quorum tribus *Aeg.* nomina addit Metellini, Farnesiani (a Iulio Honorio scripti), Tettiani. Sed qui fuerint isti libri, nunc quidem neque certo definiri potest, neque omnino multum refert. Nam Aegius non solum ex aetatis suae more singulorum scripturam rarissime indicavit, sed etiam multa ex scholiorum corporibus aliisque fontibus accita textui temere inseruit. Atque has interpolationes, qui secuti sunt editores *Commelinus* *Com.* (a. 1599), *Tanaquil Faber* (a. 1661), *Thomas Galeus* *Fal.* *Gal.* (Historiae poeticae scriptores antiqui, a. 1675), mira religione servaverunt, quamquam novos libros adhibuerunt Commelinus Palatinum, Galeus Oxoniensem. A quibus toto caelo distant curae criticae *Heynii* *He.* (a. 1782 et 1803), viri de Apollodoro unice meriti. Hic enim maximam partem illorum additamentorum eiecit, multa codicum vitia felici acumine emendavit, observationes denique addidit mythologas ex profundis doctrinae suae opibus haustas. Codicum vero ipse evolvit nullum, sed vastam collegit congeriem lectio-

num haud raro falsidicarum partim ex antiquioribus editionibus partim ex collationibus, quarum plerasque *Gerardus van Swinden* decem fere lustris antea confecerat. Atque in hoc infirmissimo fundamento ante medium saeculum XVIII. posito exstructae sunt recentiores editiones praeter unam omnes.

Nam *Clavierius* (a. 1805) quidem et *Sommerus* (1822) procul habebant eiusmodi curas, *Westermannus* autem, qui Heynii apparatum in Mythographis Graecis (a. 1843) repetiit, vehementer dolet, quod ipsi 'Corinthum adire' non contigerit; sed, quod iure mireris, ne *Bekkerus* (1854) quidem et *Hercherus* (1874) codices rursus adire operae pretium fecerunt. Solus *Müllerus*, qui 1841 totum bibliothecae textum in Fragmenta historicorum Graecorum (vol. I p. 104—179) recepit, supplementum apparatus critici attulit ex Parisino 2722; sed, occupatus tunc temporum innumerabilibus historicorum fragmentis colligendis elimandis disponendis, huius codicis egregii opes non tam exhausit, quam obiter delibavit, neque omnino singularem eius indolem perspexit.

Iam nostra memoria nova ac prorsus inexspectata subsidia artis criticae in Apollodoro factitandae accesserunt, cum ex bibliothecarum tenebris in lucem prodirent epitoma Vaticana et fragmenta Sabbaitica. Haec enim non modo eam bibliothecae partem, quam temporum iniquitate nobis ereptam esse adhuc aegre ferebamus, totam fere restituerunt, verum etiam multis codicum mendis inopinatam medellam adhibuerunt. Nihilominus, cum epitoma Vaticana edita a. 1891 ad novam totius bibliothecae recensionem

parandam accingerem, id potissimum mihi agendum esse duxi, ut ex integro apparatum criticum conferrem, qui huius saeculi viris doctis satisfacere posset. Ac profecto haud inutilis fuit haec opera; nam quicumque hanc scripturae varietatem cum Heynii apparatu comparaverit, mirabitur, quam incerta atque debilis adhuc fuerit codicum notitia.

Ex codicibus Italicis a. 1885 integros contuli Palatinum et Laurentianum, partem Vaticani et Neapolitani, locos quosdam Barberini. Praeterea uti mihi licuit collectaneis a Ludovico Mendelssohn a. 1874 et 1875 congestis. Continent eius schedae praeter varias adnotationes ac specimina codicum Parisinorum et Britannicorum collationes Palatini Vaticani Laurentiani Taurinensis alterius, quarum ope ea, qua ipse collegeram, apte supplere potui. Quo magis iuvat hac occasione data viro doctissimo, qui totam hanc materiam summa diligentia undique congestam ultro mihi obtulit, gratias agere quam maximas. Non minus grate accidit, quod mihi liberalissime concessum est, ut quattuor codices Parisinos Dresdae (a. 1891 et 1892) conferrem. Contra Oxoniensis novam collationem assequi non potui; attamen de eius libri indole satis sum edoctus, quoniam vir summe venerandus Maximilianus Müller me rogante eos locos, ex quibus iudicium de codice pendebat, ab E. A. Nicholson, Bodleianae bibliothecario, inspiciendos curavit. Reliquorum codicum Britannicorum descriptionem et Harleiani specimen debeo amicitiae Ottonis Rossbach.

Codicum agmen ducit liber non tam vetustate, quam praestantia eminens:

R Parisinus graecus 2722 [R] (primo memoratus a. 1682 in catalogo bibliothecae Regiae sub numero 2824), foliorum 34, ex quibus folia bombycina formae quadratae 16—32, saec. XIV scripta, nunc prorsus perturbata continent fragmenta Apollodori. Fol. 5 hunc perhibet titulum: '*Fragmenta Theocriti et aliud fragmentum* [*credo expositionis in Theogoniam Hesiodi*] *Paq. 14*'. Verba uncis inclusa delevit manus recentior et addidit: '*ut videtur ex Apollodori bibliotheca.*' Item folio 31[r] suprascriptum est: '*Fragmentum Apollodori ut videtur*'

Quibus foliis in pristinum ordinem redactis hae apparent bibliothecae partes:

fol. 20. 21: I 12 *Λιμνώρεια* ...
—I 43 ... *ὅλα ἔβαλλεν ὄρη*
fol. 22. 23: I 80 *οὐκ ἀνεδίδου* ...
—I 115 ... *Ἰάσονι συνευνάζεται*
fol. 24. 25: I 129 *πρὸς τὴν ἀνάζευξιν* ...
—II 20 ... *ἐξ Ἡφαιστίνης, αἱ δὲ*
fol. 27. 31: II 38 *πτηνὰ εἶχον πέδιλα* ...
—II 76 ... *Ἴφιτον κτείνας*
fol. 26. 28: II 96 *αὐτῷ τὰς Διομήδους* ...
—II 132 ... *ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας*
fol. 18: II 152 *εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον* ...
—II 173 ... *Ἀριστόδημος*
fol. 16. 17: III 11 *οἴκημα κάμπαις* ...
—III 46 ... *ἀρρένων Ἀμφίων*
fol. 19: III 67 *πέμπουσι Τυδέα* ...
—III 90 ... *Ἀλκμαίωνα*
fol. 32. 30. 29: III 112 *καὶ κομίσας εἰς Πύλον* ...
—III 183 ... *Ἀλφεσιβοίας λέγει*

Unde facili computatione elicias integram bibliothecam, quam quidem libri manuscripti amplectantur, foliis constitisse undetriginta, quorum septendecim[1]) in Parisino servata sunt. Hic igitur olim fuit codicis status:

olim:	nunc:	olim:	nunc:
fol. 1	—	fol. 16	= 28
2	= 20	17	—
3	= 21	18	= 18
4	—	19	—
5	—	20	= 16
6	= 22	21	= 17
7	= 23	22	—
8	—	23	= 19
9	= 24	24	—
10	= 25	25	= 32
11	—	26	= 30
12	= 27	27	= 29
13	= 31	28	—
14	—	29	—
15	= 26		

Codicis scriptura satis inaequabilis est — singularum paginarum ambitus variat inter triginta et triginta septem versus — ac difficillima lectu, quod litterae variis modis inter se ligatae atque terminationes plerumque aut omissae aut compendiis expressae sunt. Quam ob causam cum multa vix intellegi possent, in priore codicis parte usque ad fol. 17 manus secunda *man. 2*

1) non quindecim, ut est apud Müllerum (FHG. I p. IV), qui ipsa prima folia 16 et 17 aut omnino non vidit, aut excutere nescio quomodo oblitus est.

terminationes aliaque litterulis pallidiore suco suprascriptis saepissime supplevit; in quattuor ultimis foliis autem talia additamenta desiderantur.[1]) A prima manu in textu pauca tantum correcta sunt. Accedit, quod codex temporum iniquitate maximum detrimentum accepit. Nam non solum atramentum multis locis magis minusve expalluit, sed etiam margines nonnullorum foliorum (imprimis foll. 30. 31. 32) mutilati sunt, atque hic illic textus, ne prorsus dilabantur fragmina, membrana quadam dilucida obtectus est, ut e. gr. in fol. 32ᵛ (III 128) aegre dignoscas, utrum *Ἀφίδνας* in *Ἀθήνας*, an *Ἀθήνας* in *Ἀφίδνας* correctum sit. Hoc modo factum est, ut, quamvis acriter intendas oculorum aciem, non ubique quid perhibeat Parisinus certo affirmari queat. His locis in apparatu siglum (R?) apposui. — In primo folio a manu recentiore passim in margine adiecti sunt tituli, velut *ἀθηνᾶς γέννησις. τιτυός. μαρσύας. ὠρίων*, quod in nullo alio codice observavi.

R?)

Quod in tabula phototypa duo huius codicis exempla tibi ante oculos ponere potui, debeo benignitati viri doctissimi Ottonis Posse Dresdensis. Haec tabula continet:

I. ex fol. 17ᵛ bibl. III 41—43 (*-φότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες* — *Ἀντιόπην δὲ ᾐκίζετο Λύκος κα-*).

II. ex fol. 19ᵛ III 86—89 (*μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἅλωσιν* — *ὕστερον τόν τε ὅρμον καὶ*).

---

1) Apta utriusque partis exempla proposui in tabula phototypa.

Ex hoc codice archetypo, id quod infra demonstrabo, omnes reliqui derivati sunt, ita tamen, ut tres familiae facile distinguantur.

I. Prima classis:

Oxoniensis Bodleianus graecus Laudianus 55 [O] chartaceus in fol., saec. XV. Apollod. fol. 1—48. O

Parisinus graecus 2967 [R^a][1] (olim 2662, 1240) Fonteblandensis, chartaceus in fol. saec. XV vel XVI, foll. 241. Apollod. fol. 185^r—241^r. R^a

II. Altera classis [*B*]: *B*

Palatinus Vaticanus graecus 52 [P], chartaceus in fol., saec. XVI, foll. 165. Apollod. fol. 1—60. P

Parisinus graecus 1653 [R^b] (olim 2208, 2052) Fonteblandensis, chartaceus in fol., saec. XVI, foll. 139. Apollod. fol. 1—58^r. Hic codex fuit olim Francisci Asulani, quod ipse indicavit fol. 1^r: *a mi Io. Francisco Asulano.* Ab eadem manu scriptus esse videtur, qua Palatinus. R^b

Parisinus graecus 1658 [R^c] (olim 2063. 2444. 169. Trichetianus 15), chartaceus in fol., saec. XV, foll. 264. Apollod. fol. 214^v—264^r. Nitide scriptus est, sed multa, plerumque ab eadem manu, erasa et correcta sunt. R^c

III. Tertia classis [*C*]: *C*

Vaticanus graecus 1017[2] [V], chartaceus formae V

1) Parisinorum sigla R^a R^b R^c ab editoribus adhibita retinui, solum codicem [quartum] 2722 non littera R^d sed R significavi.

2) non 1071, ut est apud Westermannum.

octavae foll. 87, saec. XV accurate scriptus. Hunc codicem propterea primo loco commemoro, quod compluribus locis cum libris alterius familiae consentit.

L Laurentianus plut. LX, 29 [L], chartaceus formae octavae, saec. XV, foll. 92.

N Neapolitanus III A 1 [N], chartaceus formae octavae, saec. XV, foll. 89. Hic codex et forma et scriptura simillimus est Laurentiani.

T Taurinensis C II 11 [T], chartaceus in fol., saec. XV, foll. 41.

His libris in editione mea usus sum. Restat, ut reliquorum descriptionem addam:

Bodleianus d'Orvillianus X I 1, 1 chartaceus in fol., saec. XVI. Apollod. fol. 1—55.

Harleianus Musei Britannici 5732, chartaceus formae octavae, saec. XVI, foll. 121. Huius libri accurate scripti specimen debeo Ottoni Rossbach.

Taurinensis B IV 5 chartaceus formae quadratae, saec. XVI, foll. 85, quem nullius pretii esse iudicat Mendelssohnius.

Barberinus T 122 chartaceus formae octavae, saec. XVI, foll. 114, notae deterrimae, quem et Mendelssohnius et ipse inspexi.[1])

Transeo ad singulorum codicum auctoritatem et

---

1) De Vesontino qui dicitur haec inveni in Mendelssohnii schedis: *Cod. Suppl. Graec. 7 bibliothecae Parisinae habet Sevini in maximam partem Apollodoreae bibliothecae commentarios tam prolixos quam inutiles maleque scriptos. Itaque videre satis habui, nihil inde enotavi. Citat Sevinus identidem Vesontinum codicem, qui tamen teste bibliothecario Vesontino hodie Vesontii non iam exstat.*

conexum explicandum atque definiendum. Ex uno archetypo omnes Apollodori codices derivatos esse vel inde apparet, quod omnes in fine mutilati sunt. Qualis autem fuerit hic codex archetypus, primum describam verbis Heynii, qui minime animo praesagiebat ipsis huius libri fragmentis[1]) egregie confirmatum iri, quod ex reliquorum condicione concluserat. Comparans enim cum Palatino ceteros codices haec profert: *Vix una alteraque satis memorabilis varietas reperitur, varietas vero lectionis fere omnis aberrationibus indoctissimorum hominum, qui litterarum compendia assequi non potuerant, consistit; ut manifestum fiat exemplar illud, quod pro fonte fuit, iam seriore aetate, cum litterarum compendiis dudum contaminata esset scriptura, fuisse exaratum (praefat. p. XLVIII).*

Quod Heynius Palatino primas partes tribuerat, stare non iam poterat, cum Carolus Müller Parisinum 2722 in lucem protulisset. Hic enim liber, etiamsi corruptelae minime desint, tamen toto caelo distat a reliquorum turba; nam emendationibus a Müllero praefat. p. Vs. enumeratis alias quoque lectiones optimae notae satis frequentes addere licet. Iam cum ipse mense Novembri a. 1891 huius codicis scripturam difficillimam pervestigare inciperem, sensim mihi orta est suspicio, quae in dies confirmabatur, ut denique, quod initio vix sperare ausus eram, dilucide appareret: nimirum ipsum codicem archetypum meis in manibus esse.

R

1) quae ipse commemorat ex catalogo codicum Parisinorum praefat. p. XLIX adn. 3.

Ac primum quidem ex litterarum forma inaequali ac neglegenti, ex ligaturis compendiisque Parisini eae corruptelae, quae reliquis codicibus communes sunt, saepissime mirum in modum explicantur. Recta enim scriptura servata quidem est in Parisino, sed tam obscure exarata, ut, nisi oculorum aciem acriter intendas, id ipsum legere tibi videaris, quod perverse ceteri libri omnes praebent. Cuius observationis non omnia exempla enumerabo, quoniam, quae primo obtutu, si ipsum codicem evolveris, oculos offendent, explicare et describere difficile est atque incommodum. Haec igitur specimina sufficiant:

p. 34, 13 *αἰδοίων* exstat in Parisino, sed litterae δο sic inter se coniunctae sunt, ut litterae β recentior forma exstare videatur, itaque omnes perhibent αἰβίων.

p. 81, 13 *ἐκ δόλου*] litterae ο orbis minus regularis atramento expletus est, unde ἐκ δήλου in A.

p. 83, 9 ex voce *θερόμενος* sic scripta θερο' (superscr. μν) reliqui elicuerunt θερμαινόμενος.

p. 86, 19 *Λινδίων*] litterae ιν tam arte inter se cohaerent, ut nisi minutissimum spatium relictum esset, iurares exstare, quod in reliquis legitur: λωδίων.

p. 98, 1 *Ἴτωνον* paulo obscurius scriptum est ἴω̃ν (superscr. τ), ita ut ἴω̄ν in codices transierit.

p. 129, 11 *Ἰσμηνόν*] litterae σμη sic inter se coniunctae sunt, ut δ subesse suspiceris. Quas lineas diligentissime imitatus R[a] exaravit ἰcαδηνὸν, reliqui ἰωδηνὸν (*B*) vel ἰδηνὸν (*C*).

p. 130, 1 *ἐνεκρύφθη*] litterae -φθη ultimo paginae versui subscriptae sic ligatae sunt, ut *φθη* vix possis cognoscere. Nam littera θ [1]) cum ea linea, quae η indicat, coniuncta speciem praebet litterae α paulum distractae; unde ἐνεκρύφα ortum est in Rª*B*, quod falso in *ἐνεκρύψατο* correxit *C.*

p. 141, 2 *Φλεγύου*] litterae eam coniunctionem inierunt (φλεγύ), ut φλένου adspicere tibi videaris, idque perhibet A.

p. 145, 6 *βοῶν λείαν*] ο cum β coniunctum vix conspicitur et terminationis *-ων* siglum cum accentu circumflexo coartatum est, ut eveniat diphthongi *ου* siglum paulo neglegentius scriptum (ῦ λεί), unde βουλείαν in A.

p. 152, 11 *συνελθεῖν*] primae litterae συ cohaerentes ad tantam similitudinem vocalis *α* accedunt, ut ἀνελθεῖν inde ortum sit.

p. 154, 16 *ἀποκοιμηθέντος δὲ αὐτοῦ*] *δὲ* in codicibus deest, quoniam eius siglum in R tam misere inculcatum est (ἀποκοιμηθέντ; αὐτοῦ), ut facillime praetermitti potuerit. Neque magis miraberis, quod p. 97,5 *Δηιάνειραν* ubique excidit; erat enim, quod ex fol. 18ʳ initio cognoscis, ultimum antecedentis folii vocabulum.

p. 155, 9 *κατασχεῖν*] ex ligata scriptura κτᾶσχ facillime oriri potuit *κατ' εὐχὴν* (*κατ' εὐχ*) in Rª*B* (*κατευχεῖν* praebet Rᵇ), quod in *κατέχειν* correxit *C.*

Deinde, ut ad verborum terminationes perveniamus, magna frequentia corruptelarum, quibus hac

---

1) qualis est in voce *θηβαίων* initio tabulae phototypae.

ex parte laborat Apollodori textus, iam satis indicatur compendiosam fuisse archetypi scripturam, qualem in Parisino observamus. Si autem accuratius apparatum criticum perlustrabis, vix te fugiet longe plurima eiusmodi vitia in ultima bibliothecae parte inveniri. Cuius observationis explicatio in promptu est, si evolveris Parisinum. Nam in prioribus tredecim foliis, ut supra (p. IX s.) adnotavi, terminationes saepissime ab altera manu recte suppletae sunt, atque omnibus his locis iustam scripturam praebet codicum consensus. Unde evincitur has emendationes iam additas fuisse, priusquam reliqui libri manuscripti ex eo derivarentur.[1]) Contra in quattuor ultimis foliis talia additamenta fere nusquam inveniuntur, ob eamque causam in hac bibliothecae parte librarii multo saepius verborum compendiose scriptorum conexum assequi non potuerunt. Hoc nusquam melius cognoscis quam p. 131, 26—132, 14[2]), ubi intra quindecim versuum ambitum Parisini scriptura ἀῡ (ἑαῡ), quae deinceps significat: *αὐτοῦ αὐτῷ αὐτοῦ αὐτοῦ ἑαυτῷ*, a librariis mutata est in *αὐτῷ αὐτοῦ αὐτῶν αὐτῶν ἑαυτοῦ*, cum omnes reliquae terminationes, quippe quae in Parisino distincte expressae sint (e. gr. ὅὅ,

1) Memorabile tibi propono exemplum ex p. 38, 15: *πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα*. Hic Parisini manus prima recte praebet αὖ, sed manus secunda perperam addidit terminationem ο, unde αὐτοῦ in omnibus libris legitur. Idem valet ad p. 118, 22 (tab. phot. I l. 1), ubi θωτίδος, ab altera manu ex δωτίδος correctum, in reliquos transiit.

2) Maiorem huius loci partem (usque ad p. 132, 11) ipse inspicias in tabula phototypa (II).

ἐκείνου) erroribus vacent. Haec tam apte illustrant Parisini indolem, ut pauca eiusmodi exempla addere satis habeam:

p. 64, 5 *εἰς τὰ βασίλεια*] εἰς^{τὰ} βασι$^{\text{λ'}}$ R: εἰς τὸν βασιλέα A; item p. 113, 6 βασι$^{\text{λ'}}$ *βασιλείαν* significare indicant ES: βασιλεῖ A (*βασίλεια* edd.)

p. 126, 16 *ἦλθεν*] ἦλ^{θ} R: ἦλθον A

p. 149, 20 *ἐκθεῖναι οἰκέτῃ*] ἐκθεῖν^{αι} οἰκέ$^{\text{τ'}}$ R: ἐλθεῖναι οὐκέτι R^{a}*B* ἐλθεῖν οὐκέτι *C*

p. 156, 18 *παρὰ Λυκομήδει*] παρὰ λυκομή$^{\text{δ'}}$ R: παρὰ λυκομήδου A

p. 158, 10 *Ἀλκίππῃ*] ἀλκι$^{\text{ππ'}}$ R: ἄλκιππος A.

Alibi sigla, quae in Parisino exstant, a reliquis aut neglecta aut male intellecta sunt:

p. 113, 3 *Πέλωρος*] πέλωρ^{ο} R: πέλωρ A edd.

p. 120, 5 *Ἰσμηνὸν*] ἰσμηὴν R: ἴσμην A

p. 126, 26 *Χαρικλοῦς*] χαρικλ^{οῦ} R: χαρικλέους A

p. 49, 2 *φαρμάκοις*] φαρμάκ R, quod φαρμάκ̣ esse rati librarii φάρμακον intulerunt

p. 120, 8 *Πελοπίαν*] πελο$^{\text{π'}}$ R man. 1, cui manus 2 addidit terminationem ι^{ι} minus accurate sic expressam ι$^{\text{ι'}}$, unde πελόπιν R^{a}*B* πελόπην *C*

p. 98, 17 s. *τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη*] et in τ$^{\text{α'}}$ et in πυθομέν^{η} terminationes satis angusto spatio suprascriptae in quandam sigli ^{y} similitudinem abierunt, quamobrem codices perverse praebent: τοὺς . . . πυνθανομένους. Contra p. 110, 3 in

voce *νεοδάρτ* superior compendii pars paulum incurvata librarios induxit, ut νεοδάρτας exararent.

Sed quid pergam singula congerere? Iam nunc me tibi persuasisse confido Parisinum omnium codicum archetypum esse, cum gravissimum argumentum omnino nondum cognoveris, quod solum ad demonstrandam Parisini praestantiam sufficeret. Nam uno quidem loco uberius supplementum textui ex Parisino accrescit, p. 65, 13 ss. ubi lacunam inter verba *ἣν Περιήρης ἔγημε* et *πάλιν Ἱππονόμης* hiantem solus explet Parisinus insertis verbis: *ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι Λαον<όμ>ης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι.* Haec autem verba in codicis Parisini fol. 27v l. 5 unius integri versus ambitum explent. Apparet igitur ab eo, qui primus vel potius solus Parisinum descripsit, hunc versum omissum esse.

Alterum exemplum, quo codicum dittographia singulari Parisini proprietate explicatur, ante oculos tibi ponendum curavi in tab. photot. II l. 2 s. Nam in verbis quae leguntur p. 131, 20 s.: *μᾶλλον ἠγανάκτησε, καὶ χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι,* alterum illud *μᾶλλον* male repetitum esse recte monuit Hercherus. Iam vides in Parisino hos duos versus se excipere:

μᾶλλον ἠγανάκτησα . . . . *ἔνιοι μὲν*
λέγουσι σὺν ἀμφιλόχῳ . . . .

Librarius igitur, cum verbis *ἔνιοι μὲν* scriptis ad sequentem versum se converteret, aberrans ad antecedentis initium vocem *μᾶλλον* falso loco rursus inseruit.

Omnibus his argumentis evincitur ex uno apographo Parisini 2722 reliquos codices omnes derivatos esse. Hoc autem apographum libri compendiose ac multis modis satis obscure scripti non a quovis librario confici potuit, sed indigebat hominis, qui non modo litterarum ductus, verum etiam rerum in hoc libro enarratarum satis esset peritus. Cogitaveris fortasse de uno ex eis Graeculis, qui saeculo decimo quinto in Italiam profecti Romanorum nepotibus aditum ad Graecarum litterarum thesauros rursus aperiebant. Itaque non mirabimur, quod haud ita pauca codicis archetypi errores ab hoc viro docto correcta sunt ob eamque causam in reliquis non inveniuntur. Sic in Parisino semper legimus *χρυσόμαλον* et *πελλοπόννησος*, in reliquis nusquam, idemque valet e. gr. ad *μίνωνος* pro *μίνωος* p. 68, 7; *λοιπὸν* pro *λοιμὸν* p. 81, 22; *οὗς* pro *ὅς* p. 86, 3; *ἀμύκας* pro *ἀμύκλας* p. 90, 18; *τρῶας* pro *τρῶα* p. 147, 1; *ἐρετωτικὴν* pro *ἐρωτικήν* p. 147, 8; *ἀστυμάδεια* pro *ἀστυδάμεια* p. 154, 2. Neque mirum videtur, quod, ubi primum confectum est exemplar planius atque aequabilius scriptum, reliqui librarii hoc describere maluerunt, quam archetypi difficultatibus iterum explicandis insudare.

Ex hoc solo Parisini apographo tres reliquorum codicum classes sic ortae sunt, ut primae adscribendi sint Oxoniensis (O) et Parisinus 2967 (R^a), O alteri, quam littera *B* significavi, Palatinus (P), Parisinus 1653 (R^b), Parisinus 1658 (R^c), tertiae, quam *B* littera *C* significavi, Vaticanus (V), Laurentianus (L), *C* Neapolitanus (N), Taurinensis C II 11 (T), sic tamen,

ut Vaticanus compluribus locis cum antecedentis familiae libris consentiat.

R^a Ex his autem proxime ab archetypo absunt Oxoniensis et Parisinus 2967. Cuius classis specimen mallem tibi proponere Oxoniensem, quippe qui paulo melioris notae esse videatur. Sed cum codicis a Galeo collati novam collationem assequi non potuissem, adquiescendum erat in Parisino R^a. Ac profecto in eo adquiescere licet, postquam mihi persuasi novas emendationes in textum recipiendas ab illo exspectari non posse.[1]) Hos libros reliquis praeferendos esse his potissimum locis, quibus Oxoniensis scripturam Galeus laudavit, evincitur:

p. 23, 21 *Λήδα* soli servaverunt OR^a, cum in codice R haec pars non exstet

p. 80, 17 Εὐρυμέδων Χρύσης Νηφαλίων R O R^a: Εὐρυμέδων καὶ Χρύσης Νηφαλίων *B C*

p. 102, 12 ἀνεχώρησαν, quod est in E R, in textu praebet R^a, in margine O, cum in reliquis ἦλθον inveniatur

p. 107, 11 κατῴκησαν R^aO: κατῴκισαν *B C* (in R non exstat)

p. 111, 3 *τὸν δὲ ταύτης χρόαν ἄριστα εἰκάσαι δυνηθέντα*] *χρόαν* scribendum esse demonstrat E; in R

1) Paucis locis, quibus R^a recedit a ceterorum consensu, dubius haerebam, utrum archetypi vestigia servaret, an corruptus esset, e. gr. p. 107, 3 *τὴν Εὐρώπην* pro *Εὐρώπην*, p. 107, 6 *ἦσαν ἀδύνατοι* pro *ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι*, p. 135,14 *ἄλλοι* pro *ἕτεροι*, p. 138, 14 *προσαγορευόμεναι* pro *προσαγορευθεῖσαι*. Cum autem certior factus essem Oxoniensem ubique cum reliquis facere, apparuit has mutationes non minus quam multas alias ab ipso Parisini librario originem duxisse.

legitur θέαν (γρ. χρόαν), idemque haud dubie in primum apographum transierat, unde χρόαν OR[a], θέαν *BC*
p. 130, 15 s. *λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη . . . τὸν πέπλον*] τὸν πέπλον ROR[a]: καὶ τὸν πέπλον *BC*
p. 163, 17 λόγχμῃ O: λόγχῃ R[a]*BC*

Multa accedunt exempla ex R[a], quae in O vix aliter expressa esse confido, velut:
p. 44, 4 οὓς RR[a]: ἃς *BC*
p. 154, 13 εἰς πήρ' ἐτι' (θ) R, εἰς πήραν ἐτίθει R[a]: εἰς πίω ἀνετίθει *BC*
p. 158, 5 τὸ θριάσιον πεδίον R: θριασίου πεδίον R[a]: τὸ θριάσιον *BC*. Sequentem vocem *ἐπέκλυσε* sic expressit R ἐπκλ/ (ε', υ, ε), quod recte intellexit R[a] ἐπέκλυ (σ) male *B* ἐπεκάλυε, interpolavit *C* ἐπεκάλυψε.

Artiore conexu codicem R[a] cum archetypo cohaerere ex alia quoque observatione elucet, quae haud dubie ad Oxoniensem quoque pertinet. Multis enim locis eam praebet speciem Parisinus, ut eius librarius compendia litterasque archetypi, quamquam interdum minus recte perspexerit, diligenter imitatus esse videatur, e. gr.
p. 129, 14 *ἐποίησε*] ἐποι' (η) R, ἐποίη R[a]: ἐποίει *BC*.
p. 142, 18 *Ἰκάριον*] ἰκαρι (×) R, ἰκαρι' (τ) R[a]: ἰκαρίωνα *BC*.
p. 142, 20 *Λύκαιθος*] λύκαι (θο) R λύκαυ' (δ) R[a]: λυκαν PR[c]T λύκον R[b]VL.

Item casui non tribuerim, quod p. 132, 20 s. *διδόασι δούλην Ἀγαπήνορι*, ubi vocem δου (λλ') neglegentissime scriptam solus servavit R, parvum spatium inter vocabula *διδόασιν* et *Ἀγαπήνορα* relictum est in R[a].

Imprimis autem multae archetypi corruptelae, quae emendatae sunt in *BC*, resederunt in R[a], velut:

p. 48, 6 δέρος RR[a]: δέρας *BC*
p. 48, 17 ἰάσωνα RR[a]: ἰάσονα *BC*
p. 50, 9 νεόβην RR[a]: νιόβην *BC*
p. 97, 14 αἰγιλίῳ RR[a]: αἰγιμίῳ *BC*
p. 114, 16 τῶν θυμῶν RR[a]: τὸν θυμὸν *BC*
p. 117, 22 πυρρηνῶν RR[a]: τυρρηνῶν *BC*
p. 140, 10 αὐτόφθονος RR[a]: αὐτόχθονος *BC*
p. 141, 5 ἐλῶ (μεν) R ἐλωμένου R[a]: ἑλομένου *BC*.

BC Reliqua multo brevius possunt absolvi. Quae enim inter codices secundae (*B*) et tertiae (*C*) classis intersit differentia, ex quavis fere pagina editionis nostrae elucet. Itaque satis habeo pauca exempla proferre eaque certissima: lacunas dico, quae ex exemplaribus primariis in alterutrius ordinis libros transierunt.

p. 39, 7 ss. verba *στρατὸν· ἔτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμούμενοι, μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν* sic omissa sunt in P R[b] R[c] (= *B*), ut ex prima et ultima voce efficeretur *στρανάπτουσιν*, exstant in R[a]O*C*.

p. 98, 3 ss. post vocem *ἀπέκτεινεν* verba *ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἧκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μεθ' ὅπλων οὐκ εἴα διέρχεσθαι· κωλυόμενος δὲ παριέναι καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν* exciderunt in VLTN (= *C*), exstant in ROR[a]*B*.

p. 146, 2 s. post vocem *κτείνει* verba *Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει* exciderunt in VLT[1]), exstant in reliquis, praeter R[b],

1) haud dubie etiam in Neapolitano.

cuius librarius repetita voce *κτείνει* in idem vitium inductus est, atque admiserat auctor classis *C*.

p. 137, 1 post *γίνεται* verba *καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται* exciderunt in LT[1]), V man. 1, in margine addidit V man. 2.

Codices classis secundae, quamvis corruptelis ineptissimis scateant, tamen paulo melioris notae sunt, quam tertiae, cuius librarii multo saepius ea, quae non satis intellexerant, suo Marte refecerunt. Talium interpolationum exempla iam in antecedenti disputatione passim commemoravi:

p. XV (130, 1) ἐνεκρύφα *B*: ἐνεκρύψατο *C*
p. XV (155, 9) κατ' εὐχὴν *B*: κατέχειν *C*
p. XVII (149, 20) ἐλθεῖναι *B*: ἐλθεῖν *C*
p. XXI (158, 5) ἐπεκάλυε *B*: ἐπεκάλυψε *C*.

Ceterum modo haec, modo illa classis paulo propius abest ab archetypi vestigiis, plerumque autem utraque longe ab eo aberravit. Quae enim rarae ex eis repeti possunt emendationes, semper fere coniecturae habendae sunt, et uni librario saepius, quam totius stirpis archetypo debentur, velut[2])

p. 51, 10 ἠμφιέσατο *B*: ἠμφιάσατο ERR^a^*C*
p. 70, 19 ἀμφιέσατο P[3]): ἠμφιάσατο RR^a^*C*

---

1) Neapolitani hunc locum non inspexi.

2) Confer etiam exempla p. XXV ex p. 56, 8. 152, 10. 159, 14 laudata.

3) De eis locis, quibus confisi viri docti Palatino quondam superiorem locum tribuerant, nunc aliter iudicandum est. Sic p. 139, 14 s. re vera solus P interpolatione vacat in verbis *ἐργασάμενος λύραν εὗρε καὶ πλῆκτρον*; quae autem a reliquis inepte inserta sunt *λύραν* [*ἐποίησε, καὶ πρῶτος κρέα ὤπτησε, καὶ λύραν*] *εὗρε*, etiam in Parisino 2722 exstare nunc videmus, ut antiquam esse hanc interpolationem appareat. Pala- P

p. 150, 21 ἐχέμμων RP: ἐχέμων A
p. 168, 7 μητίονος P: μητίωνος R^{a} μιτίονος R^{bc}*C*
p. 160, 8 ἔτη δώδεκα L: ἐπὶ δώδεκα R^{a}*B*VT
p. 120, 18 χ^{λ}ώρις LT (man. 2): χωρίς R^{a}*B*V.

Singuli autem et secundi et tertii ordinis codices in plurimis corruptelis tantopere inter se conveniunt, ut nolim chartam insumere demonstrando, quae ratio inter singulos intercedat. Quae enim ex eis nova accedunt, merae sunt corruptelae plerumque ineptissimae vel interpolamenta. Hoc tantum moneo PR^{b} artissimo cognationis vinculo coniunctos esse Palatinum et Parisinum 1653. Eadem enim observantur et singulorum locorum menda et in universum vitiorum genera. Sic praepositiones *παρὰ* et *περὶ* et litterae *ο* et *ω* multo saepius quam ceterum inter se permutantur, itacismi vestigia frequentiora invaserunt, multisque locis in utroque libro singulae voces mirum in modum distractae sunt. Praecipue autem litterarum forma et ductus in utroque idem animadvertitur ut ab eadem manu scripti esse videantur.[1]) Item tertiae LN classis Laurentianus et Neapolitanus et scriptura et codicis forma simillimi inter se sunt; e. gr. in utroque prima pagina pertinet usque ad vocem *ἀκούσῃ* (p. 6, 23) quam Neapolitanus in fine omisit, Laurentianus initio paginae sequentis servavit.

V. Restat ut de Vaticano pauca proferam. Hic enim, ut supra demonstravi, tertiae stirpi adscribendus

---

tini autem librarius mera socordia omittens quae inter *λύραν* ... *λύραν* posita erant, genuinam scripturam restituit.

1) quod Ioannes Tschiedel, cui Parisini specimen phototypum miseram, Palatino rursus inspecto confirmavit.

est; attamen hic illic ab huius lectionibus recedens cum altera familia consentit. Sic ea verba, quae p. 137, 1 s. in LTV omissa esse adnotavimus, in Vaticani margine adiecit manus altera. Confer praeterea haec exempla:

p. 56, 8 ποδάρκην LT: πορδάκην RR[a]*B*V
p. 152, 10 ἠλλαγμένῃ LT: ἠλλαγμένην RR[a]*B*V
p. 159, 14 δεκαμηνιαίῳ LT: δεκαμηναίῳ R[a]*B*V
p. 145, 15 ἱλαείρας R: ἱλαίρας R[a]*B*V: ἱλείρας LT
p. 154, 23 αὐτῷ R(compend.), R[a]LT: αὐτοῦ *B*V
p. 153, 12 ἐκάλεσεν RR[a]LT: ἐκάλεσαν *B*V.

CAPVT II.

DE EPITOMA VATICANA ET FRAGMENTIS SABBAITICIS.

Licet multis bibliothecae locis codice archetypo recte adhibito medella afferatur, tamen multo plures corruptelas ex antiquiore aetate in textu residere neminem fugit. Hoc autem praecipue pertinet ad maximam labem, quam huic auctori imposuerat temporum iniquitas, quod magnam bibliothecae partem in fine amissam esse adhuc dolendum erat. Attamen hanc imminutionem haud ita vetustam esse constabat, cum non modo Photium verum etiam saeculo duodecimo Tzetzam integro textu usos esse sciremus. Itaque non temerarium videbatur sperare fore ut ex bibliothecarum tenebris aliquando in lucem prodirent uberiores capitum perditorum reliquiae. Ac profecto haec spes non fefellit; nam miro casu accidit, ut eodem tempore duae epitomae ex integra bibliotheca derivatae innotescerent.

Primum enim ipse, cum a. 1885 tractatus mythologicos, qui in bibliothecis Romanis asservantur, pervestigarem, incidi in exiguum quendam codicem satis obsoletum ac male habitum, quem bibliothecae Apollodoreae fragmenta continere statim cognovi.

E Vaticanus 950 membranaceus foll. 112 formae octavae minoris, saeculo XIV exeunte inaequabili scriptura sic exaratus est, ut singularum paginarum ambitus inter viginti duo et viginti quinque versus variet. Praemissus est a recentiore manu titulus: '*Fabule poetice et quedã Gramaticalia ex Eustathio sine principio et fine*' cum signatura '*N 60*' et '*SPM sar*'. Apollodori epitoma amplectitur folia 1—49; sed non incipit a primi folii initio; nam praecedunt v. 1—18 excerpta quaedam de Perseo ex bibl. II p. 63, 13—64, 13 (*Κασσιέπεια γὰρ — Ἀθηνᾶ δὲ λαβοῦσα τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος ἐν μέσῃ . . . . . . ἀσπίδι*), quae nunc quidem vix legi possunt. Tum nullo neque spatio intermisso neque inscriptione addita pergit v. 19 *Οὐρανὸς πρῶτος* . . . Inter fol. 20 et 21 unum excisum est, qua re evanuit epitoma ex bibl. II p. 83, 1—86, 8. Excerpta ex deperdita bibliothecae parte quattuordecim fere folia sic explent, ut incipiant fol. 36[r] med. a verbis: *Τρίτην ἔκτεινεν ἐν Κρομμυοῦντι σῦν* . . ., et praerumpantur fol. 49[v] in verbis: *τὴν ἰδίαν ἐκτήσατο βασιλείαν καί*. Nam tria quae sequebantur folia exsecta sunt, atque fol. 50[r] prima verba: *τοσοῦτον ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ* . . . iam in mediis versantur excerptis ex Tzetzae commentario ad Lycophronis v. 18.

Itaque fieri potuit, ut nemo adhuc cognosceret thesaurum in hoc volumine abditum. Etenim iam

renascentium litterarum aetate codex in manibus Iani Parrhasii (1470—1522) erat, qui pauca verba ad Broteam pertinentia (p. 183, 4—6, conf. adn.) ex eo data occasione excitavit; atque, si recte disputata sunt quae exposui Epit. Vat. praef. p. X s., statuendum est ex ipsa cupidissimi illius librorum amatoris bibliotheca codicem in Vaticanam pervenisse. Deinde nostra memoria Angelus Mai hoc volumen accurate perscrutatus est. Nam non solum ad verba quae fol. 69ᵛ med. leguntur: *ἐκ τοῦ διὰ στίχων ἱστορικοῦ βιβλίου τοῦ τζέτζου* manu propria adnotavit: '*Sunt excerpta propria ex Tzetzae Chiliadibus usque ad codicis finem A. M.*', sed etiam alibi (fol. 65ʳ, 68ʳ, 112ᵛ) numeros libri Tzetziani passim in margine indicavit. Sed cum priorem partem non eadem diligentia pervestigaret, propter codicis condicionem supra descriptam[1]) eum fugit alius auctoris fragmenta incognita in illo latere.

Singula capita epitomae Vaticanae, cuius textum integrum in editione mea invenis, hanc fere partem bibliothecae nobis servatae amplectuntur:

I: bibl. I 1—8, 13, 14, 16—24. II: 29, 30. III: 34—44. IV: 45 s. V: 46—48. VI: 50. VII: 52—55. VIII: 56. IX: 64—73. X: 85. XI: 89. XII: 96, 97. XIII: 107—109, 80—83, 109—117, 120—137, 142—147.

XIV: bibl. II 4. XV: 5—9. XVI: 11—13, 15, 21, 22. XVII: 34, 35, 47, 53, 61, 53, 62—66. XXI: 70. XXII: 69—99, 101—106, 116—132, 134—141.

---

1) Accedit, quod per totum librum ea adhibita est narrationum forma, ut omnes a voce Ὅτι ... incipiant.

XXIII: 142—145. XXIV: 148, 151—153, 156—160, 167—169, 177, 178. XXV: 175.

XXVI: bibl. III 2, 3, 6, 8—11, 17—20. XXVII: 14, 15, 7, 12. XXVIII: 22—31. XXIX: 41—45, 48—56. XXX: 69—72. XXXI: 96, 98, 99. XXXII: 100, 101. XXXIII: 105—108. XXXIV: 112. XXXV: 118—120, 122. XXXVI: 117, 136, 137. XXXVII: 140, 141, 143, 147. XXXVIII: 151. XXXIX: 157—159. XL: 168—172, 174—176. XLI: 177—179. XLII: 188, 190. XLIII: 191—195. XLIV: 210, 211. XLV: 214, 215, 212, 213. XLVI: 206—208, 216—218.

Ad excerpta ex deperdita parte singulorum capitum numeros uncis inclusos apposui.

Epitomae auctor primum id sibi proposuisse videtur, ut paucis omissis auctoris vestigia diligenter premeret, deinde autem, rerum conexum minus respiciens, ex more eorum qui collectanea suum in usum congerunt, ea tantum, quae ipsi memorabilia videbantur, excerpsit, sive breves erant adnotationes, sive uberiores narrationes. Ac facile sentis eas fabulas ab eo praelatas esse, quae ex reconditioribus mythologiae scriniis depromptae mira quadam ac monstruosa specie eum allicerent, velut ex tota septem ducum expeditione solam sibi elegit Tiresiae fabellam. Huic epitomae indoli debemus, quod e. gr. in reditu Achivorum nobis servavit raras fabulas de Demophonte, de Phyllide, de Podalirio, de Amphilocho, de virginibus Locrensibus, quas omisit Sabbaiticus.

Istae autem omnes cum multis aliis excerptorum nostrorum narrationibus etiam in Tzetzae commentariis ad Lycophronis Alexandram inveniuntur. Quae

observatio sensim mihi auxit suspicionem, quae mihi mox orta erat, cum Vaticanum in manibus tenerem. Nam cum reliquam codicis partem mera excerpta ex Tzetzae hoc ipso commentario et Chiliadibus continere observarem, quid veri similius erat, quam Apollodori quoque epitomam ex eiusdem auctoris operibus receptam esse? Sed ad liquidum haec quaestio tum demum perduci potuit, cum ex fragmentis Sabbaiticis perspicere licuit, qua fide epitomator Vaticanus Apollodori verba retinuerit. Nunc enim apparet epitomae verba compluribus locis, ubi longe recedunt a Sabbaitico, tantopere cum Tzetza consentire, ut casu hoc accidisse impossibile sit. Dilucidissimum exemplum exstat in Calchantis et Mopsi certamine (ep. 6, 2—4), ubi eandem fabulae versionem in epitoma Vaticana invenis et apud Tzetzam, alteram in Sabbaitico (conf. Mus. Rhen. XLVI p. 407 s.). Item ep. 3, 21 verba ab Agamemnone, cum cervam percussisset, iactata sic proferuntur in epitoma nostra et adnotatione ad Lycophronis v. 183: *οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις*, contra in Sabbaitico minus recte sic supplentur: *οὐ δύνασθαι σωτηρίας αὐτὴν τυχεῖν οὐδ' Ἀρτέμιδος θελούσης*. Maxime igitur probabilis est coniectura T z e t z a m e p i t o m a e V a t i c a n a e a u c t o r e m e s s e, qui fortasse, cum ad ipsum Lycophronem interpretandum accingeret, memorabiles fabulas ex bibliotheca excerpsit, quas ad Lycophronis aenigmata expedienda aptas ducebat.[1]) Sic facile haec collectanea cum ipsis scholiis coniuncta in codicem Vaticanum transferri poterant.

---

1) Nota in uno loco, quo epitomator aliquid novi Apollodori verbis addidit, p. 68, 24 adn., versus Lycophronei 33 memoriam inhaerere.

Totam epitomam apparatu critico commentariisque instructam edidi mense Martio a. 1891:

Epitoma Vaticana ex Apollodori bibliotheca. Accedunt Curae mythographae de Apollodori fontibus et epimetrum praefationem Borbonicam ad Homeri Iliadem continens. Lipsiae apud Hirzelum.

Miro autem casu isdem fere diebus etiam Fragmenta Sabbaitica publici iuris facta sunt. Nam A. Papadopulos-Kerameus, qui a. 1887 Hierosolymis versatus est, ut codices per singula monasteria dispersos colligeret ac perscrutaretur, praeter multos alios litterarum Graecarum thesauros satis memorabiles repperit in codice Sabbaitico, quem numero 366 signavit, Apollodori bibliothecae fragmenta Sabbaitica, quae adiuvante Francisco Bücheler edidit in Musei Rhenani vol. XLVI p. 161—192. Deinde codicem a. 1891 Hierosolymis rursus contulit H. Achelis petente Hermanno Diels, qui eiusdem voluminis p. 617 s. emisit: *Apollodori fragmentorum Sabbaiticorum supplementum.* Nec non ipse editor, qui phototypam horum foliorum imitationem praeparat, interim supplevit collationem suam in praefatione (σελ. ε') libri amplissimi: Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτῆς σταχυλογίας συλλεγέντα καὶ ἐκδιδόμενα ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως. τόμος Α'. ἐν Πετρουπόλει 1891.

S Sabbaiticus Hierosolymitanus 366 bombycinus saeculi XIII ineuntis aut medii, foll. 254 formae octavae maioris, praeter multa alia scripta in foliis 114^v—125^v pure et accurate scriptis continet Apollodori fragmenta.

Auctor anonymus ex bibliothecae libro tertio et ex parte deperdita novem continuas narrationes congessit, quarum hi sunt tituli et ambitus:

I. *Γένεσις τῆς Ἑλένης ἐν ἐπιτομῇ καὶ ἁρπαγὴ καὶ ἅλωσις τῆς Τροίας* (Mus. Rhen. XLVI p. 165, 1—181, 22): bibl. III 126—133. ep. 2, 16. 3, 1—7 11—16 21 22 28—35. 4, 1—8. 5, 1—24. 6, 1—7 15 23—30. 7, 1—40.

II. *Ἱστορία περὶ τοῦ Μινωταύρου* (p. 181, 23—184, 6): bibl. III 8—11, 214, 215 (216), 207—209, 216, 217. ep. 1, (1—4) 5—9.

III. *Περὶ τῆς διαβολῆς Φαίδρας εἰς Ἱππόλυτον* (p. 184, 7—32): ep. 1, 11 16—19.

IV. sine titulo (p. 184, 31—186, 12): bibl. III 156—159, 158, 159, 163, 168, 170—172, 174, 175.

V. *Κτήτορες τῆς Ἰλίου τε καὶ Τροίας καὶ τῶν ἐποίκων αὐτῶν* (p. 186, 13—188, 31): bibl. III 138—145, 147—151, 154, 155.

VI. *Περὶ Ἀσκληπιοῦ* (p. 189, 1—27): bibl. III 117—122.

VII. *Περὶ Κάδμου* (p. 190, 1—191, 15): bibl. III 21—29.

VIII. *Περὶ Ἀκταίωνος καὶ ὡς ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ διεσπάσθη κυνῶν* (p. 191, 16—28): bibl. III 30, 31.

IX. *Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος* (p. 191, 29—192, 18): bibl. III 42—45.

Excerptor igitur consilium secutus est prorsus contrarium ei, quo Tzetzam in epitoma Vaticana usum esse animadvertimus. Nam rerum conexum, quam ille sprevit, adeo pressit, ut haud raro novam fabularum continuitatem ex diversis Apollodori capitibus con-

strueret, e. gr. belli Troiani historiam ab ovo Ledae usque ad Ulixis mortem. Etiam amplissimos nominum catalogos, quos Tzetzes consulto omiserat, Sabbaiticus tam diligenter exscripsit, ut non modo navium Achivarum et sociorum Troianorum verum etiam Penelopae procorum longam enumerationem, qualem Apollodorus perhibuerat, nostrae memoriae servaverit. Contra epitomator Sabbaiticus, quod praeter unum locum nusquam invenies in Vaticano, singula multa de suo addidit, quae a bibliotheca aliena esse et ex Vaticano et inde apparet, quod haud raro hominem linguae Graecae minus gnarum produnt. Sic facile sentis ipsam hanc diversam excerptorum indolem causam exstitisse, cur totam fere reliquam bibliothecae partem utriusque ope restituere possimus.

Quod attinet ad Apollodori codicum auctoritatem, ex quibus epitomae derivatae sunt, vix contendere licet alterutram melioris archetypi vestigia retinuisse.[1]) Nam plerumque utraque, alibi modo haec modo illa correctam scripturam praebet. Certum iudicium ferre etiam propterea difficile est, quod neutrius epitomae exemplar primarium habemus, sed apographa tantum ab apographis repetita. Nam in utraque complures corruptelas nec non in Sabbaitico lacunas quasdam deprehendimus, quae neque bibliothecae codicibus neque ipsis epitomae auctoribus tribui queant.[2])

Contra nunc primum, cum singula genera et quasi ordines corruptelarum facile inter se distinguuntur,

---

1) conf. Mus. Rhen. XLVI p. 386.
2) conf. Epit. Vat. p. 90 s., Mus. Rhen. XLVI p. 379 adn. et 382 adn.

quae fuerit historia textus Apollodorei, dilucide dignoscitur. Primum enim bibliothecam paulo postquam in lucem prodiit non modo a discipulis, quorum in usum confecta esse videtur, diligentissime adhibitam ac saepius descriptam esse cum ex mendis, quae omnibus fontibus communia sunt, tum inde apparet, quod antiquiorum compendiorum et textus et ipsa auctorum nomina ex hominum memoria prorsus evanuerunt. Deinde homines Byzantini gratissimo animo amplexi sunt enchiridium, quo commodius et aptius ad veterum scriptorum difficultates explicandas vix assequi poterant. Quae igitur vitia ex antiquiore illa aetate in textu inhaerebant, ea in epitomas, partim etiam in reliqua testimonia transierunt; quae autem librarii Byzantini in describenda bibliotheca peccaverunt, addita vides vetustioribus illis corruptelis in nostrorum codicum archetypo, Parisino 2722, qui, cum saeculo XIV scriptus esset, in fine decurtatus ex orientis regionibus fortasse cum ipsa magistellorum Graecorum turba in Italiam transmigravit. Denique quomodo ex singulari huius libri indole et ex recentiorum librariorum incuria atque inscitia tertia vitiorum series orta sit, supra demonstrasse mihi videor.

CAPVT III.

DE TESTIMONIIS.

Ut saeculo duodecimo Tzetzes, sic iam antea grammatici poetas ac scriptores scholiis instructuri haud raro bibliotheca usi sunt. Hoc demonstrant narrationes per scholiorum corpora dispersae, quas ex Apollodoro

exscriptas esse constat, cum aliis locis relinquatur dubitatio, ipsane ex bibliotheca an ex communi fonte derivatae sint. Quibus de testimoniis pauca hic profero, quoniam singula pertractare longum est.

In scholiis ad Apollonium Rhodium inter multorum scriptorum ac librorum mentionem bibliothecam nusquam reperimus; quod nunc quidem nemo mirabitur, cum sciamus ea aetate, qua haec scholia congesta sunt, compendium nostrum omnino nondum exstitisse. Sed rectissime Robertus[1]), qui hoc evicit, monuit haud raro illa scholia, utpote ex eodem fonte quo bibliotheca petita, ad emendanda Apollodori verba adhibenda esse.

Frequentiora in scholiis Venetis ad Homeri Iliadem deprehenduntur huius auctoris vestigia, quibus compluribus locis Apollodori nomen, interdum etiam libri numerus adiectus est. Confer scholia ad

A 42. de Aegypto et Danao (*ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν β'*): bibl. II 10 ss.

A 59. de Telepho (*οἱ νεώτεροι ποιηταί*): ep. 3, 17—20.

A 108. de Iphigenia (*οἱ νεώτεροι*): ep. 3, 21 s.

A 126. de Deucalione et Pyrrha (*ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ*, quae verba omisit Venetus 454): bibl. I 46 ss.

A 195. de Minervae ortu (*ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν πρώτῳ*): bibl. I 20.

A 268. de Ixione: ep. 1, 20.

B 103. de Io (*ἡ ἱστορία πλατύτερον κεῖται παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν δευτέρῳ*): bibl. II 5 ss.

---

1) De Apollod. bibl. p. 38 s. et 47 s.

B 104. de Pelope: ep. 2, 4 ss.

B 105. de Atreo et Thyesta: ep. 2, 10 ss.

B 145. de Daedalo et Icaro (*ἱστορεῖ Φιλοστέφανος καὶ Καλλίμαχος ἐν Αἰτίοις*): ep. 1, 12 ss.

B 494 (schol. et Eustath.). de Cadmo (*ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν Βοιωτιακοῖς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ γ'*): bibl. III 21 ss.

B 547. de Erichthonii ortu (*ἱστορεῖ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ*): bibl. III 188.

B 595 (schol. et Eustath.). de Thamyride: bibl. I 17.

Θ 368. de Herculis undecimo labore: bibl. II 113 (122).

N 307. de Deucalionis filiis (*ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος*): bibl. I 49.

Ξ 319. de Danae: bibl. II 34 s.

Ξ 325. de Semele (*ἡ ἱστορία παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Βάκχαις*): bibl. III 26 ss.

X 29. de Icario (*ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλόγοις*): bibl. III 191 s.

Inde cognoscimus, eum grammaticum, qui scholiis has narrationes inseruit, id sibi proposuisse, ut fabulis Apollodoreis res mythologicas ab Homero et vetustioribus commentatoribus commemoratas illustraret, hoc autem consilium non nisi in primo et secundo libro accuratius exsecutum esse.

Contra in scholiis ad Odysseam et ad Pindari carmina nusquam deprehendimus conexum cum bibliotheca. Aeschyli scholia recentiora duobus tantum locis aliqua ex parte consentiunt cum Apollodori verbis ad Prom. 793 (de Gorgonibus) et Prom. 853 (de Danai filiabus). Sophoclis scholiis Laurentianis bis (Ant. 981.

Trach. 264) inserta est brevis Apollodori mentio; multo plura lucramur ex eis quae nescio qui grammaticus argumenti loco Trachiniis praemisit: Ὑπόθεσις· ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκης[1]) (II 148—160). Scholia Euripidea bibliothecae auctorem nusquam afferunt, sed complures adnotationes ita sunt comparatae, ut non sine fructu adhibeantur ad Apollodori verba emendanda (conf. schol. Or. 432 de Palamede, ibid. 812 de Atreo et Thyesta, schol. Hipp. 977 de Sinide). Etiam in scholia recentiora ad Aristophanem pauca aut ex bibliotheca, aut ex Zenobii codicibus interpolatis[2]) recepta sunt, e. gr. schol. eq. 785 (de Cerere), 1151 (de Heraclidis), ran. 1238 (de Atalanta). Contra in Platonis scholiis omnia fere, quae ad historiam fabularem spectant, ex bibliotheca sine auctoris significatione translata sunt.

Prae ceteris autem in textu ex testimoniis reficiendo respiciendi sunt Tzetzes et Zenobii interpolator. Ex quibus alter praecipue in Lycophronis obscuris verbis fusius explicandis saepissime planas atque simplices bibliothecae narrationes suum in usum convertit. Attamen irritum erat inceptum (quod iam priusquam epitomae editae essent nonnullos viros doctos sibi proposuisse scio) ex vasta illa scholiorum farragine Apollodori reliquias conquirere. Auctor enim doctissimus quidem, ut homo Byzantinus, sed idem loquacissimus non satis habuit diligenter exscribere, quae in fonte suo invenerat, sed aut cum pannis aliunde congestis coniunxit,

1) inspexi in bibliotheca Laurentiana a. 1885.
2) quae probabilis est coniectura Roberti (De Apollod. bibl. p. 47).

aut suo more vanis declamationibus ineptisque interpretationibus exornavit. Nunc autem, cum accurate distinguimus, quae Apollodori sint, quae non, etiam epitomis nostris nova quaedam supplementa certissima accrescunt. Idem valet ad eiusdem auctoris Chiliades quae vocantur. Nam in his quoque innumerabilibus narratiunculis, quae doctrinam ex remotissimis fontibus haustam affectant, multa ex bibliothecae sermone pedestri in versus politicos conversa sunt, e. gr. in capite *περὶ τῆς χρυσῆς ἀρνὸς τοῦ Ἀτρέως* I 415—465 (ubi Apollodori nomen pro Apollonio iam restituerat Theodorus Voigt), *περὶ κυνὸς τοῦ Κεφάλου* I 542—557 (*γράφει μὲν Ἀπολλόδωρος ταύτην τὴν ἱστορίαν*), *περὶ βοὸς τοῦ Μίνωος* I 478—509, *περὶ Ἡρακλέους* II 157—485).

Simili ratione, qua Tzetzes aliique poetarum versus, etiam proverbia a fabulis repetita ignotus quidam Zenobii interpolator sic illustravit, ut brevibus proverbiorum explicationibus largiores narrationes ex bibliotheca accitas adderet, quae hanc ob causam non nisi in aliqua parte codicum Zenobianorum leguntur. Addo catalogum harum relationum, quae multo saepius quam Tzetzianae artem criticam in Apollodori textu exercendam haud mediocriter adiuvant.[1])

I 7. *Ἀγέλαστος πέτρα*: bibl. I 29 s.

I 18. *Ἀδμήτου μέλος*: bibl. I 105. III 119, 120, 122. I 106.

I 30. *Ἀδραστεία νέμεσις*: bibl. III 57—59, 79, 80, 84, 85.

1) conf. Robertum l. l. p. 44 ss.

I 33. *αἰθῆς πέπλος*: bibl. II 151, 152, 156—160.
I 41. *Ἄϊδὸς κυνῆ*: bibl. II 34—42, 45—47.
I 43. *Αἰάντειος γέλως*: ep. 5, 6 7.
II 6. *ἄπληστος πίθος*: bibl. II 11—13, 15, 21, 22.
II 48. *Ἀμαλθείας κέρας*: bibl. I 5.
II 61. *βάλλ' εἰς Μακαρίαν*: bibl. II 167, 168, inserta ipsius Macariae fabula, quam a bibliotheca alienam fuisse recte iudicat Robertus (de Apollod. bibl. p. 46 s.).
II 68. *Βοιώτια αἰνίγματα*: bibl. II 48—56.
II 87. *Βελλεροφόντης τὰ γράμματα*: II 30—33.
III 14. *Δαυλίαν κορώνην*: bibl. III 193—195.
III 76. *Ἐνδυμίωνος ὕπνος*: bibl. I 56.
IV 6. *ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος*: bibl. III 8—11, 209, 213.
IV 27. *Θάμυρις μαίνεται*: bibl. I 17.
IV 38. *Ἰνοῦς ἄχη*: bibl. I 80—83.
IV 92. *λούσαιο τὸν Πελίαν*: de Pelia et Iasone bibl. I 107—110, 127—129, 132, 133, 143, 144; de Minois morte ep. 1, 12—15.
V 33. *οὐκ ἄνευ γε Θησέως*: de Meleagro bibl. I 65—71; de Centaurorum et Lapitharum pugna ep. 1, 21 (fragmentum hoc loco solo servatum); de Herculis in Amazones expeditione bibl. II 98, 99, 101, 102.
V 43. *Οἰδίποδος ἀρά*: bibl. III 56.
V 85. *Σαρδόνιος γέλως* (de Talo): bibl. I 140 s.
VI 21. *Ὕλαν κραυγάζειν*: bibl. I 117 s.
VI 26. *Ὕδραν τέμνεις*: bibl. II 77—80.

CAPVT IV.

DE PEDIASIMO.

Inter testimonia etiam referendus est tractatus de duodecim Herculis laboribus, quem Pediasimus, chartophylax Bulgariae, saeculo XIV conscripsit. Cui libello, cum totus ex Apollodori bibliotheca (II 72—126), depromptus sit, id solum inest pretium, ut quasi codicis cuiusdam Apollodorei varias lectiones praebeat. Itaque huic bibliothecae editioni ne quid deesse videatur, Pediasimi textum statim subiungendum curavi, quamquam nunc, cum subsidiis criticis ab antiquiore aevo repetitis instructi sumus, perpaucae tantum novae emendationes inde accedunt.

Pediasimum primus edidit Leo Allatius in libro *All.* qui inscribitur: *Excerpta varia Graecorum sophistarum ac rhetorum* (Romae a. 1641), pagg. 321—341, ex codice Vaticano, de auctoris nomine, quod in illo deest, certior factus ex codice quodam Veneto et Bononiensi (conf. Allatii praefat. fin.). Deinde edidit Westermannus *West.* in *Mythographis Graecis* (Brunswigae a. 1843) p. 349 ss. usus collatione codicis Vratislaviensis a Kampmanno confecta. Mihi, cum sero Pediasimi addendi consilium cepissem, in eis subsidiis criticis adquiescendum erat, quae parata habebam. Contuleram a. 1885 Romae Vaticanum et initium Palatini, et Venetiae codicem catal. suppl. IX 6. Alterius Marciani specimen debeo Theodoro Büttner-Wobst Dresdensi; cum enim ipse aestate a. 1893 hunc librum vellem inspicere, aditus ad Marcianam non patebat. Vratislaviensem paucos ante menses Dresdae contuli, item Vindobo-

nensem, qui tamen unam tantum paginam textus Pediasimi continet.

R **Vratislaviensis-Rhedigeranus** 30 (olim 146) chartaceus saeculi XV formae quadratae, continet Pediasimum in foliis 1—16, perturbatis quidem sed recte nunc significatis. Singulis capitibus subiecta sunt copiosa scholia, quae ad verborum etymologiam plerumque spectantia nullius pretii sunt.[1])

S **Vindobonensis** philos. et philol. 195 (IV p. 110) chartaceus formae quadratae saec. XV sat neglegenter scriptus, continet in fol. 2ʳ textum usque ad verba: ἡ δὲ θηρίον ἦν ἀμαι- (p. 251, 2), fol. 2ᵛ ss. vacua sunt.

T **Marcianus** 514 chartaceus formae quadratae saec. circiter XIV, continet Pediasimum cum scholiis fol. 94 ss.

---

1) Speciminis loco addo initium scholiorum (ad p. 249, 4 6 7), qualia in codice exstant: *Στυμφαλὶς λίμνη περὶ τὴν Ἀρκαδίαν, ὑπόστυφον ἔχουσα ὕδωρ, καὶ διὰ τοῦτο Στυμφαλὶς λεγομένη κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ μ̄. στύφον δὲ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ τέτυφον· τὸ γὰρ στύφον ὥσπερ τύπτει τὴν γλῶσσαν καὶ γίνεται τύφον καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ̄ στύφον, ὥσπερ μικρὸν σμικρόν, τύφον στύφον, ἢ ἀπὸ τοῦ στέφω, ὡς περιστεφοῖς δένδρεσι, τροπῇ τοῦ ε̄ ψιλοῦ εἰς ο̄ αἰολικῶς. — ζωστῆρα τὸ ζῶμα, διὰ τὶ ἀπὸ τοῦ ἔζωσθαι τρίτου προσώπου, ὅπερ κανονίζεται οὕτως, ὡς ἀπὸ τοῦ σβαίω σβαίνω σβαινύω καὶ σβαίνυμι· τὸ ζῶμα δὲ ἔμαθες. — Ἱππολύτην ὄνομα κύριον, μία τῶν Ἀμαζόνων, γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ λύω· εἰκὸς γὰρ στρατιωτικὴν οὖσαν ποτὲ μὲν λύειν τοὺς ἵππους, ποτὲ δὲ δεσμεῖν. — Γηρυόνης ὄνομα κύριον ἀπὸ τοῦ γηρύω τὸ φωνῶ, ἀφ' οὗ καὶ κήρυξ. ἐκλαμβάνεται γὰρ οὕτως ἀλληγορικῶς εἰς τὸν χειμῶνα, ὅτε βοαὶ καὶ ἄνεμοι εἰσί. — μῆλον τὸ πρόβατον καὶ μῆλον ὁ καρπὸς η̄. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ μέλω τὸ φροντίζω· εἶχον γὰρ οἱ παλαιοὶ διὰ φροντίδος ἔχειν τὰ πρόβατα. μῆλον δὲ ὁ καρπὸς ἀπὸ τοῦ μέσον ἧλον ἔχειν. μήλων δὲ γένη διάφορα· μῆλα τὰ οὕτως λεγόμενα μῆλα, μῆλα τὰ Κυδώνια, μῆλα Δαμασκηνά, μῆλα Ἰβηρικὰ τὰ λεγόμενα ἰβηρόμηλα καὶ περικόκκια, μῆλα Μηδικὰ τὰ ἐράντζια καὶ κίτρα, μῆλα Περσικὰ καὶ δωράκινα. — Κέρβερος κύων Ἅιδου· ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ κέαρ ἤτοι τὴν ψυχὴν βιβρώσκειν ἢ κατεσθίειν· δάκνει γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ θάνατος.*

Palatinus-Vaticanus 223 chartaceus saec. XV, fol. 437^{v} ss. P

Vaticanus 1386 chartaceus formae quadratae minoris, saec. XV, foll. 52^{r}—60^{r}. V

Marcianus catal. suppl. cl. IX cod. 6 membranaceus formae quadratae maioris, saec. XV, foll. 51^{r}—54^{r}. M

Hos codices in duas classes distribuendos esse, quarum alteram efficiunt RSTP, alteram VM, ex apparatu cognoscis. Ex quibus prior familia e paulo meliore archetypo derivata est, conf. e. gr.:

p. 249, 12 λατρεύειν RSTP (Apollod.) δουλεύειν VM.
p. 250, 2 τελεῖν RSTP (Apollod.) ἐκτελεῖν VM.
p. 250, 13 ἐντεινάμενος RSTP (Apollod.) ἐκτεινάμενος VM.
p. 252, 18 ὀπτὰ R (Apollod.): ὠπτὰ VM.
p. 254, 1 ἐξηρνεῖτο R: ἐξήρνητο VM.
p. 255, 24 πρὸς θάλασσαν R: εἰς θάλασσαν VM.

Itaque, quantum ex codice multis corruptelis scatente elici poterat, Vratislaviensem secutus sum, nec non compluribus locis codicum scripturam in textum revocavi, quae aut Allatii socordia aut coniecturis erat obscurata.

CAPVT V.

DE HVIVS EDITIONIS CONSILIO.

Summo quod est editoris officio, ut textum, qualis ex auctoris stilo prodierit, restituat, in singulis bibliothecae capitibus non aequabiliter satisfacere licuit propter subsidiorum criticorum differentiam. Primum enim meliores evadunt eae partes, quae in codice

archetypo servatae sunt, quam quae solis in deterioribus codicibus exstant. Deinde multos locos epitomae sive alterius sive utriusque auctoritas adiuvat, quae aliis desideratur. Denique accedunt emendationes et supplementa, quae a reliquis testimoniis plerumque certa, interdum non sine dubitatione repeti possunt. Sed quidquid de singulorum locorum condicione statuis, in universum tenendum est textus restitutionem nunc in fundamento multo firmiore conditam esse, quam antehac, ob eamque causam multo cautius progrediendum esse in eis mutandis, quae vetustioris cuiusdam testis gravitate commendantur.

Iam si contuleris meam recensionem cum eis, quae antecesserunt, multo propius eam abesse senties a Bekkeri editione quam ab Hercheri. Nam Hercherus singulis quidem locis saepissime felici acumine restituit, quae nunc epitomarum scriptura egregie confirmantur, in toto autem recensionis suae consilio vehementer eum errasse non ego solus, opinor, mihi persuasi. Nam prodiit ex eius curis criticis Apollodorus vix sui similis, Attici sermonis puris formis, quantum fieri potuit, indutus, nec non tersus atque mundatus exsectis omnibus pannis, qui ab insciis interpolatoribus ei erant assuti, et, ut in unum omnia conferam, multo dignior illustrissimi grammatici nomine, quod prae se ferebat. At eodem fere anno evicerat Robertus futilem esse hanc compendii nostri laudem: unde cognoscis hoc quoque modo prorsus mutatum esse fundamentum, in quo bibliothecae textus nunc exstruendus est. Nam ignoto grammatico posterioris aevi et in verborum formis atque constructione et in rerum enarratione

multa condonabimus, quae doctissimus Aristarchi discipulus nunquam sibi indulsisset. Atque de rebus grammaticis infra seorsim exponam, interpolationes autem iam in *Commentationibus Ribbeckianis* (p. 133—151) uberius tractavi, ut pauca hic monuisse satis habeam.

Comm Ribb

Multo saepius, quam Heynius et Bekkerus, ad ultimam criticorum rationem confugit Hercherus, ut praecideret, quae aut otiose repetita[1]) aut perdite corrupta esse aut cum alio bibliothecae loco pugnare viderentur[2]), atque haud raro eo pervenit, ut, quae nullo modo deesse possunt, eiceret. At consulto Apollodorus in tanta personarum ac familiarum mythologarum varietate nominibus antea enumeratis infra patris nomen rursus addidit, ne qua dubitatio lectoribus oreretur; consulto res antea commemoratas posteriore quodam loco isdem verbis ex more suo usus repetiit. Ex eis autem, quae tam corrupta esse censebat Hercherus, ut ferro excidere mallet quam leniore medicina sanare, multa nunc vides sive epitomarum auctoritate sive virorum doctorum coniecturis feliciter emendata. Quod denique (in Hercheri quoque textu) multa legis, quae cum rebus alibi enarratis minus congruant, idem in aliis quoque compendiis, quae ex variis fontibus compilata sunt, observabis. Itaque has fabularum discrepantias in adnotatione animadvertere utilius duxi, quam textu movere. Item in emendatione nominum, quae

---

1) Interdum certa causa commotus Hercherum secutus sum; velut p. 7, 21 ss. singulis Oceani filiabus contra Apollodori usum τῶν Ὠκεανοῦ pro τῆς Ὠκεανοῦ perperam adiectum est.

2) Multo rectius iam Robertum de hac re iudicasse moneo (l. l. p. 48).

saepissime corrupta sunt, cautius progressus sum, quam Hercherus, ne in textu bibliothecae omnino desiderentur, quae ex eo in lexica et compendia nostra translata sunt; in adnotatione autem, ubicumque paucis absolvi poterat, singulis coniecturis testimonia veterum scriptorum, ex quibus haustae sunt, addenda curavi.

Multo felicius Hercherus fontes secundarios (conf. cap. III et IV) ad textum corrigendum et supplendum adhibuit, sed minime omni ex parte exhausit. Itaque imprimis testimoniis conquirendis et accurate examinandis operam dedi, nam non minus difficilis atque incerta quam grata est haec provincia, quoniam haud raro (id quod ad epitomas quoque pertinet), non facile disceptatur, utrum scripturae varietas a meliore archetypo an ab epitomatoris libidine repetenda sit. Non semper enim tam felici casu adiuvamur, ut complurium testium consensu firmetur, quod uni credere vix ausus sis. In universum non nisi singulorum locorum condicione diligenter perpensa haec in textum recepi, illa, quae fortasse per se aliqua probabilitate commendari viderentur, respui. Quod diserte monere hic opus est, cum ex brevissimis adnotatiunculis nusquam fere eluceat.

Ceterum, quamquam cautus fui in coniecturis recipiendis aut proponendis, tamen permultis locis emendatiorem vides evadere bibliothecae textum, sive archetypi epitomarum testimoniorum auctoritate nisus sum, sive aliam corruptelae tollendae viam ingredi malui, sive ex editionibus Anteheynianis revocavi, quae in recentioribus nescio qua editorum incuria mutata erant.
* Haec omnia in apparatu asterisco insignivi.

Denique cum haec quasi princeps editio prodeat bibliothecae auctae atque suppletae, nolui occasionem praetermittere tollendi magni illius incommodi, quo adhuc in laudandis Apollodori locis laboravimus. Nam vix in ullo scriptore praeter hunc ad locum quemvis accurate definiendum numeros quattuor ex margine conquirere opus est. Itaque novam paragraphorum distributionem institui per totos libros progredientem. Qua qui uti non vult, usitatam illam partitionem in interiore margine nec non in indice nominum et rerum inveniet.

In epitomis, quarum textum integrum legis in editionibus p. XXX memoratis, non id mihi curandum esse duxi, ut fortuitum utriusque conexum servarem, sed ut amborum fontium capitibus inter se coniunctis reliquisque testimoniis aut insertis aut subscriptis perditam bibliothecae partem pro virili parte restituerem. Qua in opera diversis typis usus fragmentorum Vaticanorum et Sabbaiticorum differentiam tam religiose retinere potui, ut unaquaeque vocula originis suae notam prae se ferat. Sic nullum quidem verbum omissum est, singulae autem narrationes ex rerum ordine apte se excipiunt, quaeque de eadem fabula in utroque fonte leguntur, inter se opposita comparare potes[1]), expletur denique continuus fere fabularum cyclus inde a primis Thesei laboribus, usque ad Ulixis mortem, qualem nusquam exstare semper aegre tulimus. Ceterum si qua in Sabbaiticorum textu vel

1) Memorabiles discrepantias in apparatu quoque attuli asterisco * ei scripturae, quam praeferendam esse censeo, * appicto.

adnotatione vides recedere ab ea scriptura, quam Papadopulos-Kerameus in editione indicavit, ea e Dielesii supplementis p. XXX laudatis arcessita esse moneo.

Apparatus criticus ex more huius bibliothecae Teubnerianae angustioribus finibus includendus erat. Attamen epitomae status exigebat, ut omnia, quae in textu nostro a codice Vaticano et Sabbaitico diversa sunt, adnotarem. Longe alia autem ratione in Apollodori bibliotheca utendum erat. Nam ex epitomis eam tantum lectionis varietatem subscripsi, quae ad textus emendationem aut ad eius historiam illustrandam pertinent, praecisis omnibus, quae epitomatores suo Marte mutasse certum est. Ex codicibus solius Parisini 2722 (R) plenam fere collationem adnotavi, nec non, ubicumque archetypi auctoritate destituimur, paulo largiora ex Parisino 2967 (R^a). In reliquis autem innumerabilia vitia, quibus singuli codices inquinati sunt, seiunxi et earum tantummodo corruptelarum, quae codicum familiis communes sunt, selectam apposui varietatem. Sed ut ipse queas iudicare, quam ineptis mendis scateant singuli libri, speciminis causa integram codicum collationem hic inserui ad p. 88 s.:

p. 88, 1 *τὸν φρουροῦντα* om. R^b *ὄφιν*] *ὂφιν* P 3. *Ἡρακλεῖ*] *ἡρακλεῖς* R^b *ἐδωρήσατο*] *ἐδωρείσατο* R^b 4. *τεθῆναί*] *τεθεῖνέ* R^b, *θει* ex *θη* correctum R^c, *τεθεῖναί* L, V ubi *ῆ* ex *εῖ* correctum, *τεθνῆαί* T *πον*] *ποῦ* L 5. *ἐπετάγη*] *ἀπετάγη* R^b, *ἐπετάγει* L *Ἅιδου*] *ᾅιδου* R, *ἄδου* R^{bc} *ᾅδου* reliqui 6. *κε*ˏ*λὰς* (*φα* suprascr.) P 9. *Εὔμολπον*] *υ* suprascr. R^b *εἰς*] *πρ* (*ὸ* suprascr.) R *πρὸς* A *Ἐλευσῖνα*] *ἐλευ-*

σίνα N 10. *θετὸς*] *θετ°*, quod facile legitur *θέτιος* R, *θέστιος* A 12. *ἁγνισμένος*] *ἔγνισμένος* R^b (σ in fine ex ν correctum) *Κενταύρων*] *κενταύρ* R *κενταύρου* A (υ in fine in ras. R^c) 13. *ἁγνισθεὶς*] *ἁγνισθεὶς* P 14. *Ταίναρον*] *τέναρον* R^a 15. *εἰς*] om. A 16. *ψυχαὶ χωρὶς*] *ψυχαὶ χω ρὶς* P 17. *μεγεάγρου* V 18. *ὡς ζῶσαν ἕλκει*] *ἕλκει ὡς ζῶσαν* N *παρὰ*] *παρ'* N 19. *ἐστι*] *ἐστὶν* PR^b, *ἔστιν* V 20. *Πειρίθουν*] *πειρίνθουν* V *πειρίθου* N 21. *Περσεφόνης*] *περσεφόνη* P *μνηστευόμενον*] *μνημονευόμενον* R^a *μνηστεύομενον* V 23. *ὤρεγον*] *ἔρεγον* R^b 23. *ἀναστησόμενοι*] *ἀναστησάμενοι* VLTN

p. 89, 1 *λαβόμενος*] *λαβούμενος* PR^c *λαβούσμενος* (μ ex α correctum) R^b *Πειρίθουν*] *-ουν* in R add. man. 2 3. *τὸν*] *τῶν* PR^bR^c 4. *μίαν*] *μία* N *Ἅιδου*] *ᾅδου* R *ἅδου* A 5. (*Μενοίτης*) *ὁ Σκυθωνύμου*] *σκυθωνύμ* R, *σκυθωνύ|μου* R^a *σκυθωνίμου* R^bc (in fine υ in ras. R^c) *μενοι τησκυ θωνύμου* P *σκυθώνυμον* VLTN 6. *προκαλεσάμενος*] *πρκαλεσάμεν* R *προσκαλεσάμενος* A *πάλην*] η ex ι correctum R^cL, *πάλιν* V 7. *μέσος*] *μέσον* A 7. *κατεαγεὶς*] *κατέαξας* A *Περσεφόνης*] *περσεφώνης* L man. 1, corr. man. 2 8. *αἰτοῦντος*] *αἰτοῦντος* P 10. *εὑρὼν*] *εὑρὼν* V 11. *λεοντῇ*] *λεοντὶ* V 12. *συσκεπασθεὶς*] *συσκεπαθεὶς* (-*θεὶς* in ras.) L, *καὶ* add. A 13. *ἀνῆκε*] *ἀρῆκε* P 13 s. *κρατῶν — δράκοντος*] *καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, κρατῶν ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ* (*καὶ* in R inseruit man. 2) *ἄγχων τὸ θηρίον ἔπεισε* (*ἔπεισε* RN *ἔπεισ* R^ac *ἔπεισεν* PR^bVL) A 15. *Τροιζῆνος*] *τριζῆνος* PR^bc 16. *μὲν*] om. PR^bc *ὦτον*] *ὄνον* A (*ὄνον* V) *Δημήτηρ*] *δημήτης* PN 17. *Κέρβερον*] *ερ* in media voce in ras. R^c 18. *Ἅιδου*] *ᾅδου* R *ἅδου* R^b *ᾅδου* reliqui 20. *Μεγάραν*] *μέγαραν* RP *μέγαραν* L, ubi idem corruptelae signum ∴ in margine additum, sed verbum quoddam (*δὲ*?) rasura deletum est, *μεγάρα* R^a *μεγάραν* (ν add. man. 2) R^c *μεγάραν δὲ* V *μέγαραν δὲ* T

21. *Εὔρυτον*] om. PR^{bc} *ἄθλον*] *ἄθλον* L *προτεθεικέναι* (*τὸν Ἰόλης*)] *προτεθῆναι τὸν ἰόλης* alio stilo paulo angustius exarata in R *προτεθῆναι* R^{a}PR^{bc} *προτεθεῖναι* VLNT.

Subiungo catalogum eorum locorum, quibus aut tacite textum vulgatum mutavi, aut adnotationem criticam ab aliis editoribus receptam in meo apparatu frustra requisiveris, quoniam id ipsum, quod viri docti coniectura sibi restituisse visi sunt, in omnibus codicibus legitur:

p. 6, 3. *ἀποτεμὼν* pro *ἀποτέμνων*
p. 12, 15. *ἐκτεμὼν* pro *ἐκταμὼν*
p. 17, 21 s. *τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν* (E) A: *τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν* edd.
p. 24, 10. *γεγεννῆσθαι* pro *γεγενῆσθαι*
p. 30, 20. *Περιήρους* pro *Περιήρου*
p. 37, 3. *τοῦτο δὲ* pro *τοῦτο*
p. 42, 13. *ἀπολλυμένην* EA: *ἀπολομένην* edd.
p. 43, 19. *ὁμόσῃ* pro *ὀμώσῃ*
p. 46, 10. *δώσειν* pro *οὐ δώσειν*
p. 70, 19. *τῷ χάσματι δὲ* pro *τῷ χάσματι*.
p. 88, 4. *ὅσιον γὰρ οὐκ ἦν* pro *ὅσιον γὰρ ἦν*, unde *ἀνόσιον γὰρ ἦν* elicuerat Hercherus
p. 111, 1. *εὑρέσεως* pro *εὑρήσεως*
p. 111, 13. *πόαν*, 15. *πόας*, 16. *πόαν* pro *ποίαν*, *ποίας*, *ποίαν*
p. 119, 17 s. *τὴν τῶν παίδων ἔπαυλιν* pro *τῶν παίδων ἔπαυλιν*
p. 128, 8. *ἐπιδῷ* pro *ἐπιδιδῷ*
p. 141, 7. *ὄντα* pro *ἐόντα*
p. 144, 14. *Χαλκώδοντος* pro *Χαλκόδοντος*
p. 148, 14. *περὶ τοῦ παλλαδίου* pro *περὶ παλλαδίου*

p. 148, 18. *Πλακίαν* pro *Πλακίας*
p. 153, 22. *πάλιν οὖν* pro *πάλιν μὲν οὖν*
p. 156, 8. *Χείρωνος οὖν* EA: *Χείρωνος μὲν οὖν* edd.
p. 162, 12. *καὶ καθεψηθεῖσα* pro *καθεψηθεῖσα*.

In eorum testimoniorum mentione, quae ad complures locos laudanda erant, ea usus sum ratione, ut primo cuique loco plenam significationem litteris pinguibus expressam adderem e. gr. ***Tzetz. Lycophr. 838,*** vel ***Zenob. I 41,*** sequentibus autem solum auctoris nomen: 'Tzetz.' vel 'Zenob.'. Ab his igitur revolvens facili opera invenies accuratam loci descriptionem. Testimoniis adiecta sunt nomina virorum doctorum, qui eorum scripturam textui restituendam esse duxerunt; velut quod adnotavi ad p. 48, 3:

„*παῖδα*] *ὡς πρὸς πόλεμον* add. EA, om. Tzetz. *Gal.*" significat post vocem *παῖδα* verba *ὡς πρὸς πόλεμον* legi in epitoma Vaticana omnibusque bibliothecae codicibus, omissa autem esse in Tzetzae adnotatione ad Lycophronis v. 75 (conf. adn. p. 47, 22) ob eamque causam a Galeo deleta. Quae auctoris notula carent, ipse in textum recepi. Contra ubicumque Vaticano aut Sabbaitico virorum doctorum coniecturae nunc confirmantur, eorum nomina in epitomae editione commemorata nunc seclusi, ne siglorum frequentia turbetur adnotatio.

Ut in lectionis varietate sic etiam in coniecturis afferendis modus adhibendus erat. Ex quibus multae quidem nunc propterea evanuerunt, quod certam emendandi viam epitomarum auctoritas monstravit, ex reliquis autem eas tantum subscripsi, quae aut probabiles aut ob quamvis causam memorabiles mihi videbantur.

Ceterum emendationum auctores interdum alios atque apud Hercherum laudatos esse offendes, quos scias me ex ipsis vetustioribus editionibus arcessivisse. Nam imprimis Heynio multa detrahenda erant, quae ille non tam ipse repperat, quam ab aliis correcta probaverat.

Cum indices bibliothecae, qui adhuc circumferuntur, omnes lacunosi sint et haud raro minus certi, non dubitavi operam satis insuavem atque ingratam novi indicis nominum condendi in me recipere, cui nolui non addere, quae meum in usum de rebus memorabilibus collegeram.

Denique cur appendicis loco Procli excerpta ex cycli epici carminibus subiunxerim, vix est quod moneam. Iam cum primam notitiam epitomae Vaticanae litteris mandarem, eximiam eius praestantiam in eo positam esse praedicavi, quod saepissime cum Procli verbis mirum in modum congruit.[1] Quam in rem cum accuratius inquirerem in Curis mythographis editioni meae adiectis, certissimis argumentis mihi et, si Deo placet, aliis quoque persuasi uberiorem horum carminum epitomam, quam postea Proclus in chrestomathia sua excerpsit, Apollodori in manibus fuisse. Longe aliam huius observationis explicandae viam iniit *Ericus Bethe* in Hermae vol. XXVI p. 593—633. Quem refutasse mihi videor in Fleckeiseni annalibus a. 1892 p. 241—256.

Quidquid igitur statuis de hac re controversa, vides nullo modo desiderari posse horum excerptorum me-

1) Conf. Mus. Rhen. XLI p. 147 s.

moriam in nova bibliothecae editione. Cum autem multis de causis minus aptum existimarem hanc in singulas adnotatiunculas discerptam per totum apparatum spargere, integra illa excerpta tamquam appendicem ad apparatum criticum adnectere malui atque typis diversis adhibitis ita comparavi, ut primo obtutu singularum partium condicionem queas perlustrare. Qua in re velim animum advertas, quam scite Apollodorus omnia omiserit, quae in ipso quidem carminum argumento locum suum optime obtinent, sed minus gravia sunt et narrationis continuitatem moleste interrumpunt.

CAPVT VI.

DE APOLLODORI SERMONE.

Adnotationis Hercherianae magnam partem explent eae coniecturae, quibus in textum receptis vocabulorum formas Atticas restituere studuit. Quod minus recte susceptum esse cum inter omnes nunc constare confidam, nolui earum mole apparatum criticum obruere. Itaque in textu quidem eas formas plerumque retinui, quae meliorum fontium auctoritate[1]) commendantur, etiamsi singularum fidem spondere nequeam; nam versamur in auctore, cuius codices sat recentes sunt, ut singulis locis quid auctori tribuendum sit, quid librariis, vix certo possit disceptari. Totam autem materiam collectam atque dispositam hic proponere

1) Ac profecto multae formae deteriores epitomarum ope tolluntur; quamobrem talibus formis, quae etiam in Vaticano vel Sabbaitico leguntur, paulo maiorem fidem non abiudicabimus.

utile duxi, quam perlustrans mox mihi concedes labentis graecitatis tam frequentia vestigia observari, ut de formis Atticis constanter refingendis ne cogitandum quidem sit.

Ac primum quidem Apollodorus, ut haud raro formulas quasdam et epitheta ex ipsis carminibus consulto inseruit, sic etiam formas ex dialecto epica petitas hic illic usurpavit, ut epicum quendam colorem affectaret cum rebus enarratis optime congruentem. Qua in re certam legem ab auctore observatam esse minime exspectaverim. Nam equidem, si hoc loco *θώρακα χρυσοῦν*, illo *χρύσεον δέπας* lego, non magis offendo, quam si nostra aetate scriptor quidam vernaculo sermone fabulas enarrans modo scripserit: *eine goldne Krone*, modo: *ein güldener Pokal.*

Quantopere autem Apollodorus in talibus minutiis afuerit a consueta usus constantia, optime demonstrant nomina propria mulierum in $\bar{\eta}$ et $\bar{\alpha}$ promiscue exeuntia. Legimus in Nereidum catalogo p. 8, 12 ss. *Ἁλίη Εὐδώρη Ἀκταίη Πληξαύρη Νησαίη Εὐαγόρη*, in Danaidum p. 54, 20 ss. *Ἀργυφίη Σκαιή Ἀτλαντείη Ἀναξιβίη Κλεοδώρη Ἀκταίη* (contra *Ῥοδία Ἀστερία Πιερία*), in Thespiadum p. 99, 20 ss. *Ἀγλαΐης Ὀρείης Ἀστυβίης Ἡσυχείης* (contra *Εὐρυβίας Ἀνθείας Ἐλαχείας Πραξιθέας* alia). Ut musae nomen *Τερψιχόρη* (p. 9, 11) in usum vulgarem transiit, sic invenimus Gratiae nomen *Ἀγλαΐη* p. 9, 8, sed Mantinei filia est *Ἀγλαΐα* p. 57, 18. *Ἀργεία* Adrasti filia (p. 35, 10) infra vocatur *Ἀργείη* p. 124, 9. Insulae *Αἰαίη* forma epica servatur et in Argonautarum (p. 45, 16) et in Odysseae (p. 230, 20) enarratione. Cinyrae filiae nomen est *Λαογόρη* p. 159, 1,

Orchomeni *Ἐλάρη* p. 11, 23, nymphae *Κλονίη* p. 138, 21.[1]) — Non minus frequentia exempla nominum Doricorum in ᾱς terminatorum occurrere vix est quod moneam, velut in Priami filiis sunt *Χερσιδάμας Ἱπποδάμας Ἄτας Τελέστας*. — Eandem usus inconstantiam praebent nomina in όος et οῦς exeuntia, quamquam praevalent formae solutae. Sic Phaeacum rex semper audit *Ἀλκίνοος*, contra Hippocoontis filius *Ἀλκίνους* (p. 143, 1), et ubique legimus *Πειρίθους*. *Ἀλκάθου* exstat p. 71, 22 et ex Aegii coniectura p. 153, 9 pro *Ἀλκάνδρου*, ubi fortasse *Ἀλκαθόου* praeferendum est, *Ἱππόνουν* p. 27, 1 et p. 26, 24, sed in eiusdem paginae v. 24 *Ἱππονόου*. — Contra nomina qualia sunt *Μενέλαος Πτερέλαος* Atticam formam servant exceptis tribus exemplis: *Περίλεως* p. 143, 10, *Πηνέλεως* p. 144, 12, *Μνησιλέως* p. 145, 15. — Quae cum ita sint, facile tibi persuadebis infelici acumine Hercherum Alcmaeonis et Actaeonis nomina Attica *Ἀλκμέων* (*Ἀλκμεωνίς*) et *Ἀκτέων* Apollodoro obtrusisse. Difficilior est disceptatio, utrum *Αὐγείας* an *Αὐγέας* scribendum sit. Nam singulis locis in Parisino reliquisque codicibus ter legimus *Αὐγέας* p. 38, 5, *Αὐγέου* p. 85, 2 et 101, 9, quae, cum desit epitomae Vaticanae auctoritas, mutare nolui. In continuata autem narratione p. 77, 7—78, 11 et p. 93, 6—23 epitomator Vaticanus, cui priore loco accedit Pediasimus, ubique *Αὐγείας* exaravit, codices autem sic discrepant, ut p. 77, 7 ss. saepius *Αὐγείας*, p. 93, 6 ss. plerumque *Αὐγέας* praebeant. Attamen his non multum tribuendum esse duxi, quoniam uterque locus in Parisino

---

1) Parthenii et Antonini Liberalis exempla enumeravi Epit. Vat. p. 79.

servatus non est. — In litterarum *ει* et *ι* scriptura, quae saepissime confutantur, ea ratione usus sum, ut ea tantum mutarem, quae apud alios scriptores non exstare videntur, velut *Ἀλκίδης* (EA) pro *Ἀλκείδης* p. 72, 11, *Πανδροσίῳ* (EA) pro *Πανδροσείῳ* p. 157, 17[1]), reliqua autem retinerem, e. gr. *Κρεῖος*[2]), *Εἰδυῖα* (EA) p. 43, 16, *Πολύιδος* (EA) p. 111, 5 ss. (conf. Etym. magn. s. v.), *Φίκιον* (EA) p. 122, 11, *Πελοπία* p. 98, 2 et 120, 8.

Ut a nominibus propriis ad reliqua transeamus, in his quoque singulae formae dialecticae passim inveniuntur. Sic p. 14, 18 verba *ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον* tam aperte accita sunt ex hymn. Hom. in Cer. 372:

ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα,

ut, si quid mutandum sit, non tam cum Herchero *ῥόας*, quam *ῥοιῆς* reposuerim. Et p. 42, 17 corrupta epitomae scriptura *ἀπέθριξεν* mihi suadere videbatur, ut non quod in codicibus est *ἀπεθέρισεν*, sed formam ab Apollonio Rhodio (*παρέθρισαν* II 601) adhibitam *ἀπέθρισεν* restituerem. Item quae leguntur p. 53, 10 s. *κἀκεῖ τῆς μεγάλης ῥίζης ἐγένετο γενεάρχης* tenorem epicum optime retinent. Contra quod p. 47, 22 *τέτρασι* praebent EA Tzetz. Lycophr. 75, librariorum error est ex forma *τέτταρσι* (non *τέσσαρσι*) ortus.

Interdum formae solutae contractis praeferuntur, e. gr. *κυνέην* E (*κυανέην* A) p. 7, 9, contra p. 16, 11

1) *Σειληνοῦ* pro *Σιληνοῦ* p. 75, 18 praebet epitoma Vaticana.
2) p. 6, 12 *κρεῖον* E: *κροῖον* P *κρῖον* A. p. 7, 20 *κροίον* E: *κρίον* *C* *κριοῦ* R^a *B*. Conf. Lehrsium de Arist. stud. Hom. p. 285 s. et Epit. Vat. p. 77.

κυνῆν E: *κυνέην* A et *κυνῆν* p. 62, 9 13. 63, 10. 64, 10. Ex adiectivis in *εος* terminatis huc pertinent: *χαλκέοις* p. 16, 13, *χάλκεον* (EA Zenob. I 41), *χαλκοῦν* (schol. Hom. Ξ 319) p 61, 1, *χάλκεα* (EA Pedias.) p. 78, 17, *χρύσεον* p. 83, 12, *χρύσεα* (*χρύσεια* Pedias.) p. 85, 3, *χρύσεα* (EA) p. 138, 1, *πορφυρέαν* (EA) p. 167, 8. Pag. 31, 9 *χαλκέων* praebet E, *χαλκῶν* A. et in voce interpolata p. 45, 22 *κυαναῖ* E: *κυάνεαι* A. Ceterum vicies fere formae contractae inveniuntur.

Quam apte sufficiat epitomarum fides ad ea tollenda quae re vera inter vitia habenda sunt, cognoscis ex declinatione vocis *ναῦς*; nam *νεώς* pro *νηός* ter restituit E contra codicum, semel contra Sabbaitici auctoritatem (p. 42, 19 21. 43, 5. 197, 22); ceterum semper *νεώς* legitur (e. gr. p. 227, 25. 228, 11), quamobrem solum quod obstat exemplum p. 232, 9 (S) corrigere non dubitavi. Accusativum pluralis contractum esse docent p. 226, 11 *ναῦς* ES; p. 228, 9 S; p. 188, 5 *ναῦς* S (*νῆας* E). Contra substantivi *βοῦς* accusativum pluralis solutum *βόας* semper praefert, nisi quod uno loco p. 46, 3 EA praebent *Ἡλίου βοῦς ἔχουσαν*.

Alia quae huc pertinere videntur iam posterioris graecitatis vestigiis adnumeranda ob eamque causam minime mutanda sunt. Sic formas *νεώς* et *ναός* imperatorum Romanorum aetate promiscue adhibitas esse constat[1]), idemque observamus in bibliotheca: *τοῦ νεώ* (E) p. 222, 15, *ναῷ* (E) p. 217, 16, *νεών* (E) p. 218, 18, *ναὸν* (EA) p. 90, 22. — Nominativo *Δήμητρα*

1) Meisterhans, Gramm. d. att. Inschr.² p. 99 s.

(EA) p. 13, 14 haud dubie ex Zenobio I 7 substituendum est *Δημήτηρ*; accusativus *Δήμητραν* exstat p. 6, 14 in ERR^{a}C, ubi cogitari possit de mendo ex vicinia formarum *Ἑστίαν* et *Ἥραν* orto, et p. 14, 13, ubi *Δήμητραν* *BC*, *Δήμητρα* autem RR^a perhibent.

Ex verborum[1]) flexione imprimis in augmenti usu memorabilem inconstantiam adnotamus congruentem hanc quoque plerumque cum titulorum exemplis.[2]) Quibus de minutiis nunc primum certum iudicium ferre licet, cum certo scimus, quid singulis locis in codicibus exaratum sit. Diphthongum *ηὐ-* pro *εὐ-* ubique restituerat Hercherus, sed hoc pertinet ad verbi *εὔχομαι* tantum formas (conf. p. 108, 14. 131, 16. 159, 12. 180, 14), nam reliquae hae sunt: *ἐξηυτέλισαν* p. 58, 10, *συνηυνῆσθαι* p. 114, 2, *συνηυνάζετο* p. 162, 8 et 163, 9 (ubi *συνευνάζετο* in VL), contra *συνευνάσθη* p. 13, 6. 68, 25, 159, 10, *συνευνάζοντο* p. 38, 16, *συνεύναζε* p. 70, 14, nec non constanter *εὐωχοῦντο* (e. gr. p. 228, 17. 235, 11). — In verbo *δύναμαι* formas per *ἠ-* scriptas, quas expellere conatus erat Hercherus, ubique fere praelatas esse nunc videmus: *ἠδύνατο* p. 33, 18. 52, 10. 74, 10. 110, 2. 121, 18, *ἠδύναντο* p. 63, 9. 169, 11, *ἐδύνατο* p. 68, 15. Ubique legitur *ἤθελε*[3]), *ἠθέλησε* sim.; contra *ἠβουλήθη*

1) Complurium verborum formae vetustiores et recentiores promiscue adhibentur. Sic pro *κρύπτειν* passim legitur *κρύβειν*, quod bene servavit Hercherus. Neque magis tollenda esse puto exempla verbi *ῥιπτεῖν* pro *ῥίπτειν*: *ἀναρριπτούμενοι* (EA) p 169, 12, *ῥιπτούμενος* (E) p. 184, 20, contra *ῥιπτόμενα* EL: *ῥιπτούμενα* A p. 138, 3. Verbo *σώζω* non addidi *ι* subscriptum, quod nullum eius vestigium in codicibus exstat.

2) Meisterhans l. l. p. 134 ss.

3) Ipsum verbum semper est *θέλειν*, excepto uno loco

semel tantum inveni p. 154, 10. — Crasin quam vocant in augmento verborum cum praepositione πρὸ compositorum modo adhibet, modo omittit Apollodorus: προὔλεγε p. 33, 10, προὔτεινε p. 122, 12; προὔθηκε p. 82, 5; προέλεγε E: προὔλεγε A p. 40, 20, προέλεγε EA: προὔλεγε edd. p. 151, 3; προετίθεσαν p. 68, 2; προεκαλέσατο RR^a: προυκαλέσατο *BC* p. 85, 12, προεκαλέσατο A: προυκαλεῖτο arg. Soph. Trach. p. 98, 1, unde apparet p. 40, 11 ex προσεκαλεῖτο non προυκαλεῖτο, sed cum Fabro προεκαλεῖτο restituendum esse. — Minime vituperandum est, quod plusquamperfecti formae interdum augmento non instructae sunt: ἐκκέκοπτο p. 104, 6: ἐνεγέγραπτο p. 59, 17; καθεστήκεσαν p. 193, 23, καθεστήκει p. 229, 21: καθειστήκεσαν[1]) p. 5, 4. — Denique formas quasdam minus probandas ἤρραξεν p. 173, 13 et κατηρράχθη p. 180, 22, quas damnavit Herwerdenus Mnemos. XX p. 197, atque etiam κατεαγεὶς E (κατεάξας A) p. 89, 7 non prorsus a sequioris graecitatis usu abhorrere censeo.

Aoristi forma poetica ἔταμον e textu evanuit, nam p. 6, 3 et 12, 15 ipsi codices non ταμών sed τεμών praebent, et p. 15, 17 ἔτεμε pro ἔταμε ex E corrigendum est. Neque magis servanda sunt vestigia aoristi ἠμφιασάμην pro ἠμφιεσάμην; ἀμφιεσαμένη EPV: ἀμφιασαμένη A p. 49, 2, ἠμφιάσατο ERR^aC p. 51, 10, ἠμφιάσατο A (praeter P) p. 70, 19. — Verbi καθαίρειν aoristus modo per η modo per α scribitur: ἐκάθηραν

ἐθέλοντος p. 99, 13; nam p. 155, 7 ἐθέλειν in editionibus, non in libris manuscriptis exstat.

1) Huius formae terminatio usitata exstat p. 101, 17 ἐδεδοίκεσαν, et p. 118, 23, ubi γεγόνεσαν in RR^a ἐγεγόνεισαν in *BC*; contra p. 54, 22 ἐγεγόνεισαν in RA legitur.

p. 57, 3, ἐκάθηρεν p. 154, 9: καθᾶραι p. 91, 18, διακαθάρας p. 127, 11, ἐκκαθάρας p. 139, 13. — Aoristi primi formas minus usitatas non mutavi, quippe quas haud raro praetulerint posterioris aetatis scriptores. Huc pertinent: ὀλισθῆσαν EA p. 76, 19, sed ὀλισθοῦσα E: ὀλισθήσασα A p. 110, 4, ὤλισθεν p. 29, 3 et 160, 13; εἰσωθήσας E p. 77, 5 (conf. Epit. Vat. p. 100); ἐμίχθη p. 138, 16, κατεφλέχθη E (καταφλέγει A) p. 49, 3. Contra verbi ῥίπτειν aoristus secundus constanter adhibetur; nam solum quod obstabat exemplum ῥιφθέντων p. 6, 1 corrigendum est ex epitomae Vaticanae scriptura ῥιφέντων. — Interdum aoristus passivi legitur, ubi medii formas exspectaveris: μαχεσθῆναι p. 60, 10, ἐστρατεύθη p. 35, 7, ἐγενήθη p. 6, 26. Contra p. 168, 20 ἐγεννήθη in SA ex antecedenti forma γεννηθείς ortum est, nam E praebet ἐγένετο, et p. 143, 16 non ἐγενήθη, quod in ἐγένετο mutavit Hercherus, sed ἐγεννήθη exaratum est in codicibus. — Restat ut commemorem formam δέδωκε quater usurpatam, ubi ἔδωκε exspectaveris (p. 6, 24 EA. 28, 4. 34, 21. 84, 22), quam primum ipse Hercherus probaverat (Philol. IV p. 569), deinde autem Bekkerum secutus textu movit (conf. Epit. Vat. p. 82 s.).

Quod denique attinet ad verborum constructionem, multa possum commemorare de singulorum casuum cum verbis coniunctione, de articuli, de coniunctivi et optativi usu, de particula μέν saepe omissa [1]), de verborum collocatione haud raro satis dura, de enuntiatorum forma atque coniunctione interdum minus

---

1) Conf. Epit. Vat. p. 95 s.

eleganti, quae omnia multo saepius deterioris aevi usui et ipsius auctoris mediocritati tribuere malim, quam librariorum inscitiae et neglegentiae. Sed vereor, ne nimis augeatur huius praefationis ambitus. Itaque satis habeo haec duo sermonis Apollodorei propria, quae prae ceteris memorabilia sunt, paucis absolvere.

Primum enim compluribus locis, quibus primus ex maiore filiorum filiarumve numero laudatur, comparativum πρεσβύτερος pro superlativo invenimus: Ὑπερμνήστραν τὴν πρεσβυτέραν p. 54, 20, Ἰφίτου τοῦ πρεσβυτέρου p. 90, 4, Ὕλλος παῖς πρεσβύτερος p. 99, 10, Χλωρὶς ἡ πρεσβυτέρα p. 120, 18, τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ (Lycaonis filiorum) p. 135, 5. Facile hic cum Herchero, qui superlativum reposuit, de compendiorum perturbatione cogitaveris, ut profecto uno loco (p. 86, 5) codex archetypus ἰσχυρότερον retinuit pro corrupta reliquorum scriptura ἰσχυρότατος. Sed repugnat huic explicationi novum exemplum, quod ex Ulixis erroribus accedit p. 229, 9 s.: Ὀδυσσεὺς δὲ τρεῖς κριοὺς ὁμοῦ συνδέων . . . καὶ αὐτὸς τῷ μείζονι ὑποδύς, nam subintellegendus est aries aut trium aut, si quaedam excidisse mecum statuis, omnium maximus. Atque omnino, quamvis paulo insolentius sit, tamen minime ineptum esse dixerim, si filius primogenitus non tam omnium natu maximus, quam reliquis maior vocatur.

Deinde commemoro infinitivum aoristi, qui cum verbis dicendi pollicendi iurandi sim. coniunctus ad res futuras pertinet. Qui usus passim occurrit in antiquiorum scriptorum codicibus, multo frequentius apud Polybium aliosque auctores recentioris graecitatis; nusquam autem, quantum scio, plura exempla

invenies quam in exiguo Apollodori compendio: ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι (E A Zenob. I 41 schol. Hom. Ξ 319) p. 60, 19, ἔφη ὅτι ἂν εὔξηται γενέσθαι (E A) p. 108, 13 s., χρεὼν γὰρ ἦν αὐταῖς στῆναι (E A) p. 42, 21, ἦν χρησμὸς τελευτῆσαι (sic E: τελευτᾷ A) p. 167, 9 s., χρησμὸν ἔχοντος τελευτῆσαι (E) p. 183, 14, λαμβάνει χρησμὸν ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου (E Tzetz.) p. 224, 14 s., ἦν δὲ λόγιον Κύκλωπι τυφλωθῆναι p. 229, 14 s., ἦν λόγιον τελευτῆσαι (S) p. 232, 9 s.; δούσας ὅρκον μηκέτι ἀδικῆσαι p. 42, 3, ὤμοσε συγχωρῆσαι p. 124, 23 s., ὤμοσε μεῖναι παρθένος (ὀμωμοκέναι τηρῆσαι τὴν παρθενίαν E) p. 135, 18 s., λαβὼν ὅρκους μηδὲν ἀδικηθῆναι (S) p. 231, 10, εὐξάμενος θῦσαι (E) p. 185, 8, ὑπεσχημένος τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν δεῖξαι (E) p. 194, 6. Duobus tantum locis aoristum pro futuro a librariis insertum deprehendimus: ὡς εἴη κεχρησμένον παύσεσθαι (sic E: παύσασθαι A) τὴν ἀφορίαν p. 28, 20 s., θεραπεύσειν (sic SR: θεραπεῦσαι A) οὐκ ἔφη p. 151, 9, ubi θεραπεῦσαι ex antecedentibus facile irrepere potuit. — Ob eandem causam nihil tribuendum est duobus exemplis infinitivi praesentis, quae leguntur p. 58, 16 et 24 ὑπισχνεῖται θεραπεύειν et ὑπέσχετο θεραπεύειν, ut unum restet exemplum certum ὑπισχνεῖται κυβερνᾶν (E A) p. 43, 1 s., nam reliqua corriguntur ex E: ἔφη βασιλεύειν p. 66, 11 et εἰρηκέναι Προμηθέα τὸν . . . γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύειν (sic A: ἔσεσθαι κρείττονα τοῦ πατρός E) p. 155, 4 s.

Restat ut munere fungar gratissimo gratias agendi quam maximas viro amicissimo FRANCISCO POLAND Dresdensi, qui huius quoque libri plagulas summa diligentia mecum perlegit et solita oculorum acie animique intentione multa typothetarum errata, quae me fugerant, investigavit.

Scribebam Dresdae
mense Februario MDCCCLXXXXIV.

Richardus Wagner.

ARGVMENTVM.

[Septem partes bibliothecae, quam adhuc tenebamus, recte distinxit Robertus (de Apollod. bibl. p. 49): I. deorum natales (I 1—44). II. Deucalionis stirps (I 45—147). III. Inachi genus (II 1—III 95). IV. Pelasgi gens (III 96—109). V. Atlantis progenies (III 110—155). VI. Asopi progenies (III 156—176). VII. fabulae Atticae (III 177—218). Nobis autem in hoc argumento conficiendo ea quoque capita respicienda erant, quae praeterea auctor ipse indicavit.]

I. Theogonia I 1—44.

I Caeli et Terrae progenies: Centimani, Cyclopes, Titanes 1 s. Titanes Caelum perdunt (Furiarum origo) 3. Saturni et Rheae liberi (Iovis natales) 4 s. Iuppiter Titanes vincit et cum fratribus regnum partitur 6 s. Titanum progenies 8 s. Ponti et Terrae progenies 10—12.

Iovis liberi procreati ex Iunone, Themide, Dione, Eurynome, Styge, Mnemosyne (Musae) 13. Musarum filii: Calliopes Linus et Orpheus 14 s., Clius Hyacinthus (Thamyris) 16 s., Euterpes Rhesus, Thaliae Corybantes, Melpomenes Sirenes 18. Vulcanus 19. Minervae natales 20. Asteria, Latona, Dianae et Apollinis ortus 21. Apollo occidit Pythonem 22, Tityum 23, Marsyam 24, Diana Orionem 25—27.

Neptuni et Amphitrites liberi 28.

Pluto Proserpinam rapit. Ceres Eleusinem venit (Triptolemus). Proserpina apud Plutonem manet (Ascalaphus) 29—33.

Gigantomachia 34—38. Typhon 39—44.

II. Deucalionis progenies I 45—147.

Prometheus homines creat et igne rapto Caucaso affigitur 45. Deucalion et Pyrrha ex diluvio servati 46—48. Deucalionis liberi. Hellenis filii Dorus Xuthus Aeolus eorumque liberi 49—51.

Aeoli filiae earumque progenies: Perimede, Pisidice, Alcyone 52. Canace (Aloadae) 53—55. Calyce, Endymion, Aetolus, Pleuron et Calydon eorumque liberi (Marpessa) 56—63. Oeneus, Pleuronis nepos, Deianirae et Meleagri pater 64 s. Venatio apri Calydonii (venatorum catalogus 67 s.), Meleagri mors 66—73. Tydeus, Oenei filius. Oenei exitus 74—79.

Aeoli filii eorumque progenies: Athamas, Phrixi et Helles pater (vellus aureum) 80—83. Athamantis et Inus exitus 84. Sisyphus 85. Deion 86. Perieres 87. Magnes 88. Salmoneus 89. Tyro, Salmonei filia, Nelei et Peliae mater 90—95. Cretheus Tyrus maritus. Bias et Melampus, eius nepotes (Iphicli boves) 96—103. Admetus, a Pherete Crethei filio procreatus, Alcestidis maritus 104—106. Iason, ab Aesone Crethei filio procreatus, a Pelia ad vellus aureum repetendum mittitur 107—109.

Argonautae. Argo navis construitur 110. Argonautarum catalogus 111—113. Argonautae ad Lemnum insulam appellunt 114 s., Cyzicum, Dolionum regem, inviti interficiunt 116, Herculem et Polyphemum in Mysia relinquunt (Hylas) 117 s., Amycum, Bebrycum regem, vincit Pollux 119, Salmydessi Phineum ab Harpyiis liberant 120—123, Symplegades traiciunt 124 s., a Lyco, Mariandynorum rege, excipiuntur 126. ad Colchos perveniunt. Iason Medeae auxilio tauros

I domat, viros terrigenas vincit, vellus aureum rapit. Argonautae cum Medea proficiscuntur (Absyrtus) 127—133. Eridanum praetervehentibus Iuppiter errores immittit; a Circe lustrantur 134, Sirenes, Scyllam Charybdinque praetervecti ad Phaeaces perveniunt 135—138, Apollonis Aegletae aram consecrant 139, Talum, Cretae insulae custodem, interimunt 140 s. Reditus Argonautarum. Peliae mors 142—144. Iason et Medea Corinthum fugiunt. Medea Glaucen, Iasonis nuptam, suosque filios necat, Athenas ad Aegeum aufugit (Medus), denique in patriam revertitur 145—147.

III. Inachi (Beli) stirps II 1—180.

II Inachi filii Aegialeus et Phoroneus, eiusque liberi. Argus et Pelasgus 1—3. Argus ὁ πανόπτης 4. Ius errores 5—9. Agenor (conf. III 1—95) et Belus, eius pronepotes 10.

Beli progenies: Danaus et Aegyptus 11. Aegypti filiorum et Danaidum nuptiae (catalogus 16—20) 12—22. Nauplius Amymones (conf. 14 s.) filius 23.

Lyncei et Hypermnestrae nepotes, Acrisius et Proetus 24 s. Proeti filiae bacchantes a Melampode sanantur 26—29. Bellerophontes Chimaeram trucidat 30—33. Danae, Acrisii filia, cum Perseo infante Seriphum defertur 34 s. Perseus a Polydecte missus ad Phorcides et nymphas pervenit 36—39, Medusam iugulat (Pegasus) 40—42, Andromedam liberat 43 s., Polydectem punit 46, in patriam redux Acrisium necat 47 s. Persei genus 49—52. Eurysthei, Persei nepotis, ortus 53. Electryonis, Persei filii, bellum contra Teleboas. Amphitryo, Persei nepos, eum imprudens necat

54—56. Amphitryo cum Alcmena Thebas venit, vulpem II Thebanam necat, Taphiis bellum infert (Pterelaus) 57—60.

Hercules, Iovis et Alcmenae filius, serpentes a Iunone missos necat 61 s. Herculis educatio (Linus) 63 s. Hercules leonem Cithaeronium interficit (Thespii filiae) 65 s., Minyas vincit, Megaram in matrimonium ducit 67—70, arma a dis accipit 71, insaniens liberos suos trucidat, ab Apolline ad Eurystheum mittitur 72 s.

Herculis duodecim (decem, conf. 73 et 113) labores 74—126: I. leonem Nemeaeum elidit (Molorchus) 74—76. II. hydram Lernaeam cancro oppresso cum Iolao interimit 77—80. III. cervam Cerynitem vulneratam capit 81 s. IV. aprum Erymanthium capit; Centauros necat (Pholus, Chiron) 83—87. V. Augeae stabula expurgat (Phyleus) 88—91. VI. aves Stymphalides sagittis conficit 92 s. VII. taurum Cretensem ad Eurystheum transportat 94 s. VIII. Diomedis Thracis equos abducit (Abderus) 96 s. IX. Hippolyten balteo spoliat (Androgei filii, Mygdon, Hesione, Sarpedon, Protei filii) 98—105. X. Geryonis armenta ex Erythia abigit (Ialebion et Dercynus, Eryx, Strymon) 106—112. XI. Hesperidum poma ex Hyperboreis Mycenas apportat (Cycnus, Nereus, Antaeus, Busiris, Emathion, Prometheus, Atlas) 113—121. XII. Cerberum ex inferis abducit (Eleusinia mysteria, Gorgonis umbra, Theseus et Pirithous, Ascalaphus, Menoetes) 122—126.

Hercules Ioles, Euryti filiae, nuptias frustra ambit et furens Iphitum necat 127—129, cum Apolline de tripode Delphico pugnat, tres annos Omphalae servit (Cercopes, Syleus; Icari corpus) 130—133. — Troiam

II cum Telamone expugnat (Hesione, Priamus) 134—136. Coum insulam vastat 137 s. — Augeam vincit (Eurytus et Cteatus, Olympia) 139—141, Pylum capit 142, Lacedaemoniis bellum infert (Cepheus) 143—145, Augen comprimit 146 s. — Deianiram uxorem ducit (Achelous, Amaltheae cornu) 148, cum Calydoniis contra Thesprotos pugnat (Astyoche), filios suos Sardiniam mittit 149, Eunomo in epulis interfecto cum Deianira Trachinem proficiscitur, Nessum percutit 150—152, Thiodamantis bovem mactat 153, cum Aegimio Lapithas vincit (Coronus, Laogoras), Cycnum et Amyntorem necat 154 s. — Oechalia capta Iolen abducit 156, accepta a Deianira veste mortifera indutus veneno contabescit et rogo in Oeta facto se comburit (Poeas). In caelum sublatus Heben uxorem ducit 157—160.

Herculis liberorum catalogus 161—166.

Heraclidae ad Ceycem, deinde ad Athenienses confugiunt, quibuscum Eurystheum vincunt 167 s. Peloponnesum iam occupatam relinquunt 169, Tlepolemus Rhodum adit. Oraculum perperam interpretati iterum Peloponnesum frustra expugnare conantur 170 s. Tertia abhinc aetate Temenus Cresphontes Aristodemus navibus paratis rursus Peloponnesum adoriuntur, sed vate interfecto rem male gerunt 172—174. Post decem annos Heraclidae Oxylo duce Peloponnesum expugnant et sortitione facta distribuunt 175—178. Temeni et Cresphontis exitus 179 s.

IV. Agenoris (Europae) stirps III 1—20.

III Agenoris liberi. Europam a Iove raptam Phoenix Cilix Cadmus Thasus repetituri Phoenicen, Ciliciam

Thraciam Thasum incolunt 1—4. Europae filii: Minos III Sarpedon Rhadamanthys (Miletus) 5—7. Minos Asterio, Europae marito, mortuo Cretae regnum accipit. Tauri a Neptuno ex mari emissi amore incensa Pasiphae Minotaurum parit 8—11. Althaemenes, Minois nepos, cum Apemosyne sorore Rhodum incolit et invitus Catreum patrem necat 12—16. Glaucus Minois filius (Polyidus) 17—20.

V. Agenoris (Cadmi) stirps III 21—95.

Cadmus bovem secutus Thebas condit, Martis draconte interfecto et terrigenis fratribus superatis 21—24. Cadmi et Harmoniae liberi: Autonoe, Ino, Semele, Agave, Polydorus. Semele et Iuppiter. Bacchi ortus et educatio (Ino et Athamas) 25—29. Actaeon, Autonoes filius 30—32. Bacchi itinera (Lycurgus, Pentheus, nautae) 33—38. Cadmi exitus 39. Polydori progenies: Labdacus, Laius. Lycus et Dirce a Zetho et Amphione, Antiopes filiis, necantur 40—44. Niobe 45—47. Oedipus 48—56.

Expeditio septem ducum contra Thebas 57—79. Polynices ab Eteocle expulsus Adrasti filiam uxorem ducit (Tydeus) 57—59. Amphiaraus ab Eriphyle, quae monile aureum a Polynice acceperat, ad belli societatem adducitur 60—62. Catalogus ducum 63. Ophelte occiso Nemea instituunt 64—66, Tydeum legatum Thebas mittunt 67, urbem oppugnant (Tiresias) 68—72, a Thebanis vincuntur (Capaneus, Eteocles et Polynices, Tydeus, Amphiaraus) 73—77. Antigone 78. Corpora ducum a Theseo sepeliuntur (Evadne) 79.

III Epigoni (catalogus 82) Thebas expugnant (Tiresiae mors) 80—85. Alcmaeon (Callirrhoe), Amphilochus 86—95.

VI. Pelasgi stirps III 96—109.

Lycaon, Pelasgi filius, eiusque filii (catalogus 97) praeter Nyctimum a Iove fulmine percutiuntur 96—99. Callisto Lycaonis filia, Arcadis mater 100 s. Arcadis progenies. Auge Telephi mater 102—104. Atalanta et Milanion 105—109.

VII. Atlantis stirps III 110—155.

Pleiades 110 s. Maiae filius Mercurius 112—115. Taygetes progenies: Lacedaemon, Hyacinthus, Lynceus et Idas. Leucippi filiae, ex quibus Arsinoe Aesculapii mater est (Coronis). Aesculapius a Chirone educatus propter artem medicam a Iove fulmine percutitur (Apollo) 116—122. Hippocoontis, Icarii, Tyndarei liberi. Helenae ortus 123—127. Helenam a Theseo raptam repetunt Castor et Pollux 128. Helenae proci (catalogus) et nuptiae 129—132. Menelai liberi 133. Castor et Pollux 134—137.

Electrae, Atlantis filiae, progenies 138—155. Iasion et Dardanus eiusque filii Ilus et Erichthonius. Tros, Erichthonii filius, Ili Assaraci Ganymedis pater 138—141. Ilus bovem secutus Troiam condit et palladium accipit 142 s. [palladium 144 s.] Laomedon, Ili filius, Tithoni (147) et Priami pater 146. Priami filii: Aesacus, Hector, Paris, Cassandra, reliqui 147—153. Hector et Andromache. Paris et Oenone 154 s.

VIII. *Asopi stirps* III 156—176.

Asopi liberi Ismenus Pelagon vigintique filiae, ex III quibus Aeginam Iuppiter rapit 156 s. Aeacus, Aeginae filius, Pelei et Telamonis pater, qui propter Phoci fratris caedem pelluntur. Telamon, Salaminiorum rex, Aiacis et Teucri pater 158—162. Peleus Phthiam pervenit, venationis Calydoniae particeps Eurytionem necat, in Pelio monte venatur (Acastus, Centauri) 163—167. Pelei et Thetidis nuptiae 168—170. *Achillis* educatio (Thetis, Chiron, Lycomedes) 171—174. Phoenix 175. Patroclus 176.

IX. *Atheniensium reges* III 177—215.

I. *Cecrops* terrigena. Minervae et Neptuni contentio de Athenarum tutela 177—179. Cecropis liberi Erysichthon, Agraulus Herse Pandrosus (Halirrhothius) 180. Cephalus, Herses filius, a quo oriundus Cinyras 181. Adonis Cinyrae filius 182—185.

II. *Cranaus* terrigena, Cranaes, Cranaechmes, Atthidis pater 186.

III. *Amphictyon*, terrigena vel Deucalionis filius 187.

IV. *Erichthonius*, Atthidis et Vulcani vel Minervae et Vulcani filius, Minervae simulacrum in arce consecrat et Panathenaea instituit 187—190.

V. *Pandion*, Erichthonii filius, quo regnante Ceres ad Celeum et Bacchus ad Icarium venit (Erigone) 191 s. Pandionis filiae Procne et Philomela (Tereus) 193—195.

VI. *Erechtheus*, Pandionis filius (Butes), eiusque liberi 196. Chthonia. Procris et Cephalus (Minos) 197 s.

III Orithyia et Boreas 199. Cleopatra et Phineus 200. Chiones filius Eumolpus 201 s. Erechtheus in bello contra Eleusinios gesto filiam mactat, Eumolpum interficit 203 s.

VII. Cecrops, Erechthei filius 204.

VIII. Pandion, Cecropis filius, a Metionis filiis expulsus Megara fugit 205.

IX. Aegeus, Pandionis filius, cum fratribus Athenas redit 206, Troezene ex Aethra Theseum procreat 207 s. Androgeum, Minois filium, contra taurum Marathonium mittit 209. Minos Megarensibus (Nisus et Scylla) et Atheniensibus bellum infert 210 s. Hyacinthi filiae Athenis mactantur 212. Minos Atheniensibus tributum imponit pueros puellasque quotannis Minotauro mittendos (labyrinthus a Daedalo exstructus) 212—215.

X. Theseus:

X. Theseus III 216—218. ep. 1, 1—24.

Theseus adultus Troezene Athenas profectus necat Periphetem, Sinin III 216—218, suem Commyoniam, ep. 1 Scironem, Cercyonem, Damastem ep. 1—4. Aegeus a Medea iussus Theseum contra taurum Marathonium mittit et poculum venenatum proponit 5 s. — Theseus Minotaurum Ariadnae auxilio vincit eamque in fuga Naxi Baccho concedit 7—9, Aegeo mortuo regno potitur 10 s. Daedalus cum Icaro filio, qui in mare decidit, ex labyrintho aufugit et ad Cocalum pervenit, cuius a filiabus Minos necatur 12—15. — Theseus Amazonem, deinde Phaedram uxorem ducit. Hippolyti mors 16—19. Ixion 20. Centaurorum et Lapitharum

pugna 21 [Zenob.]. Caeneus 22. Theseus cum Pirithoo in Tartarum descendit, ab Hercule liberatus et Athenis pulsus a Lycomede occiditur 23 s.

XI. Pelopis stirps ep. 2, 1—16.

Tantalus 1. Broteas 2. Pelops Oenomaum Myrtili auxilio vincit, Hippodamiam uxorem ducit, Myrtilum necat, Peloponneso potitur 3—9. Pelopis filii: Atreus et Thyestes (agnus aureus, Aerope. Aegisthus) 10—14. Agamemnon et Menelaus apud Polyphidem et Oeneum educantur 15 [Tzetz.]. Agamemnon Clytaemnestram, Menelaus Helenam in matrimonium ducit 16. ep. 2

XII. Antehomerica ep. 3, 1—35.

Iuppiter bellum movere instituit 1. Malum Discordiae Veneri a Paride datur. Paris Helenam rapit et in Phoenice Cyprique moratus Troiam redit 2—4. Helena apud Proteum in Aegypto relicta 5. Menelaus cum Agamemnone reges Graeciae ad bellum convocat. Ulixes (Palamedis mors). Cinyras. Oenotropi 6—10. ep. 3

Navium catalogus 11—14. Prodigium Aulidense 15. Agamemnon et Achilles duces creantur 16. Bellum Teuthranteum. Telephus ab Achille vulneratus. Reditus Graecorum 17 s.

Graeci decimo anno post Helenae raptum iterum conveniunt. Telephus ab Achille sanatus viam eis monstrat 19 s. Iphigenia Aulide Dianae immolatur 21 s. Graeci Tenedum perveniunt 23. Tenes 24 s. Tenes ab Achille occisus 26. Philoctetes serpentis morsu vulneratus Lemnum transportatur 27. Ulixes et Menelaus Helenam reposcunt 28. Graeci Troiam appulsi Troianos

fugant. Protesilaus (Laodamia). Cycnus. Troiani obsidentur 29—31. Achilles Troilum trucidat, Lycaonem capit, Mestore interfecto Aeneae armenta abigit 32. Oppidorum ab Achille expugnatorum recensus 33. Decimo anno Troianis socii succurrunt (catalogus) 34 s.

XIII. Ilias ep. 4, 1—8.

ep. 4 Achillis ira. Menelai et Paridis certamen 1. Diomedes Venere vulnerata cum Glauco congreditur. Aiacis et Hectoris certamen 2. Graeci fugati legatos ad Achillem mittunt 3. Ulixes et Diomedes Dolonem interficiunt 4. Hector naves aggreditur 5. Patrocli mors 6. Achilles armis a Thetide acceptis Troianos fundit et Hectorem occidit. Patrocli sepultura. Priamus Hectoris corpus exsolvit 7 s.

XIV. Posthomerica ep. 5, 1—25.

ep. 5 Penthesilea ab Achille interimitur. Thersites (Hippolytes mors) 1 s. Memnonem Achilles necat, sed ab Apolline et Paride percutitur 3. Corpus et arma ab Aiace et Ulixe servantur 4. Achillis sepultura 5. Armorum iudicium. Aiacis mors et sepultura 6 s.

Ex Calchantis vaticinio Ulixes et Diomedes Philoctetam arcessunt, qui Paridem perfodit 8. Discidium Deiphobi et Heleni de Helenae nuptiis. Calchante suadente Ulixes Helenum in Ida monte capit, qui Graecis de Troiae excidio vaticinatur 9 s. Heleno auctore Graeci Pelopis ossa arcessunt, Ulixes et Phoenix Neoptolemum Scyro adducunt, qui Eurypylum Telephi filium necat, Ulixes et Diomedes palladium Troicum rapiunt 11—13.

Ulixis consilio Epeus equum ligneum fabricatur, in quem duces descendunt. Graeci Sinone relicto Tenedum proficiscuntur 14 s. Troiani equum in urbem trahunt et Laocoonte et Cassandra frustra dissuadentibus Minervae consecrare constituunt 16 s. Laocoontis filii a serpentibus occisi 18. Signo a Sinone dato Graeci redeunt. Helena ad equum veniens duces evocat (Anticlus) 19. Duces Echione mortuo descendunt et portas Graecis aperiunt 20. Troiae excidium: Priamus, Glaucus, Aeneas, Helena, Aethra, Cassandra 21 s. Praedae partitio: Astyanactis et Polyxenae trucidatio, Cassandra, Andromache, Hecuba (in canem transformata obit), Laodice terrae hiatu absumpta. Iudicium de Aiace habitum 23—25.

XV. Nosti ep. 6, 1—30.

ep. 6

Dissensio Agamemnonis et Menelai de reditu. Diomedes Nestor Menelaus proficiscuntur 1. Amphilochus Calchas Leonteus Polypoetes Podalirius terrestri itinere Colophonem perveniunt, ubi Calchantem a Mopso certamine victum sepeliunt 2—4.

Agamemnonis classis prope Tenum procella dispergitur. Aiacis interitus et sepultura 5 s. Nauplii facibus prope Caphareum multi pereunt 7. Nauplius 8—11. — Neoptolemus itinere terrestri ad Molossos pervenit, ubi Phoenicem sepelit. Helenus cum Deiadamia in Molossis remanet. Neoptolemus Pelei mortui regno potitur, Hermionen Oresti abripit, Delphis occiditur 12—14. — Ducum e clade Capharea servatorum errores 15, 15abc [Tzetz.].

Demophon et Phyllis 16 s. Podalirius 18. Amphilochus 19. Virgines a Locrensibus per mille annos Minervae Troianae missae 20—22.

Agamemnon in patriam redux ab Aegistho et Clytaemnestra occiditur 23. Orestes a Strophio educatus cum Pylade Clytaemnestram Aegisthumque necat, a Furiis cruciatus in Areopago absolvitur 24 s. Dianae signum et Iphigeniam a Tauris cum Pylade in Graeciam reducit 26 s. Orestis liberi et mors 28.

Menelaus multos errores perpessus Aegyptum pervenit, ubi Helenam a Proteo recuperat, et post octo annos Spartam revertitur. Post mortem cum Helena in campos Elysaeos receptus est 29 s.

XVI. Ulixis errores ep. 7, 1—40.

ep. 7 Ulixes Libyam vel Siciliam vel Oceanum vel mare Tyrrhenum pererrat 1.

Ulixes Troia profectus cum Ciconibus pugnat 2. Lotophagi 3. Polyphemus 4—9. Aeoli insula 10 s. Laestrygones 12 s. Circe 14—16. Descensus ad inferos 17. Sirenes 18 s. Scylla et Charybdis 20 s. Solis boves. Charybdis 22 s. Calypso Phaeaces. Reditus in patriam 24 s. Penelopae proci (catalogus 27—30) 26—31. Eumaeus. Melanthius. Irus 32. Procorum caedes 33.

Ulixes in Thesprotis sacra a Tiresia iussa conficit et Callidicen reginam uxorem ducit (Polypoetes), cuius post mortem Ithacam redit (Poliporthes) 34 s. Ulixes a Telegono filio interficitur. Telegonus patris corpus (?) et Penelopam secum ad Circen abducit, quae eos ad Beatorum insulas mittit 36 s.

Aliorum de Penelopa et Ulixe narrationes: Penelope ab Antinoo vitiata et propterea ad Icarium remissa Mantineae ex Mercurio Panem parit 38. Amphinomus, qui Penelopam compresserat, ab Ulixe occisus 39. Ulixes propter procorum caedem Neoptolemi arbitrio expulsus in Aetolia Leontophonum ex Andraemonis filia procreat, ibique senectute confectus diem supremum obit 40.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

A bibliothecae codicum sive omnium sive plurimorum consensus.

E epitoma Vaticana: Vaticanus 950.

S fragmenta Sabbaitica: Sabbaiticus-Hierosolymitanus 366.

  R Parisinus 2722 (codex archetypus)

  R^{a} Parisinus 2967 O Oxoniensis Laud. 55.

  B consensus codicum $PR^{b}R^{c}$

    P Palatinus-Vaticanus 52

    R^{b} Parisinus 1653

    R^{c} Parisinus 1658.

  C consensus codicum VLTN

    V Vaticanus 1017

    L Laurentianus plut. LX 29

    N Neapolitanus 204 (III A 1)

    T Taurinensis C II 11

Aeg. *Aegius* (1555).

Com. *Commelinus* (1599).

Fab. *Faber* (1661).

Gal. *Galeus* (1675).

He. *Heynius* (editio altera 1803).

Br. *Bekkerus* (1854).

Hr. *Hercherus* (1874).

Ker. *Papadopulos-Kerameus.*

Büch. *Bücheleru*s.

[ ] delenda.

⟨ ⟩ addenda.

* asterisco insignivi, quae nunc primum in textum recepi aut ex antiquissimis editionibus rursus in textum revocavi.

In epitomae textu epitoma Vaticana litteris obliquis (*Ζεύς*), fragmenta Sabbaitica typis erectis (Ζεύϲ) expressa sunt.

Photius Bibl. cod. 186 p. 142: ἐν δὲ τῷ αὐτῷ τεύχει (scil. ἐν ᾧ Κόνωνος διηγήσεις) καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικοῦ βιβλιδάριον ἀνεγνώσθη μοι Βιβλιοθήκη αὐτῷ ἡ ἐπιγραφή. περιεῖχε δὲ τὰ παλαίτατα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τε περὶ θεῶν τε καὶ ἡρώων ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας τε ποταμῶν καὶ χώρων καὶ ἐθνῶν καὶ πόλεων, ὅθεν, καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχει, καὶ κάτεισι μέχρι τῶν Τρωικῶν, καὶ ἀνδρῶν τινων πρὸς ἀλλήλους μάχας καὶ ἔργα ἐπιτρέχον καὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πλάνας τινάς, μάλιστα δ' Ὀδυσσέως, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. σύνοψις δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου καὶ οὐκ ἄχρηστος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγον ποιουμένοις. ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραμμα τὸ βιβλιδάριον οὐκ ἄκομψον τόδε·

Αἰῶνος πείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
  παιδείης, μύθους γνῶθι παλαιγενέας,
μηδ' ἐς Ὁμηρείην σελίδ' ἔμβλεπε, μηδ' ἐλεγείην,
  μὴ τραγικὴν Μοῦσαν, μηδὲ μελογραφίην,
μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρουν στίχον· εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν
  εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πανθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

*

Bibliothecam mythologicam, quam non iam misere mutilatam, qualis adhuc circumferebatur, sed eandem fere, quam Photius in bibliotheca sua invenerat, nunc primum edere iuvat, non ab illustrissimo temporum ac rerum mythologarum perscrutatore, cuius nomen prae se fert, con-

scriptam esse optime demonstravit Carolus Robert (*De Apollodori bibliotheca. Berol. 1873*). Quod autem vir doctissimus ignoto cuidam Apollodoro hunc librum tribuit, per se stare posse nemo negabit, quoniam hoc nomen frequentissimum erat: attamen Hermannus Diels (*Mus. Rhen. XXXI p. 8*) summa probabilitate contendit ipsum quoque nomen ementitum esse auctorem anonymum, ut illustrissimi illius grammatici laudes ad suum librum qualemcumque transferret. — Neque qua aetate bibliotheca composita sit certo definiri potest. Robertus alteri p. Chr. n. saeculo eam adscribit, ac profecto sermonis Apollodorei proprietas (quam qui ad Atticorum severas regulas restringere vellet, oleam et operam perderet) hominem serioris aevi aperte prodit. Ceterum si studiorum mythologorum nostro saeculo florentium statum respicis, neque quod nomen fuerit auctoris, neque quibus annis vitam degerit, summi momenti est. Quamquam enim ipsa textus condicio dilucide indicat haud ita pauca aliis ex fontibus scriptorem adiecisse, tamen dubitari nequit, quin maiorem doctrinae suae partem hauserit ex antiquioribus et uberioribus compendiis, quorum usus atque memoria ob id ipsum evanuisse videtur, quod nostra bibliotheca fabularum cyclum in brevius redactum apteque praeparatum praebebat, quem ex illis doctioribus amplioribusque voluminibus minus commode percipere iam taedebat illius aetatis homines.

I.

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων Γύην Κόττον, οἳ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν
2 *ἀνὰ ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ* 5
τούτους δὲ [αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ] Κύκλωπας, Ἄργην Στερόπην Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἕνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρ- 2
ταρον ἔρριψε (τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἅιδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα ὅσον ἀπ᾽ οὐρανοῦ 10
3 *γῆ), τεκνοῖ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν Κοῖον Ὑπερίονα Κρεῖον Ἰαπετὸν καὶ νεώτατον ἁπάντων Κρόνον, θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθὺν Ῥέαν Θέμιν Μνημοσύνην Φοίβην Διώνην Θείαν.* 15
4 *Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρ-* 3

Tres libros distinxit Aegius: in codicibus nulla partitionis vestigia apparent, quamquam laudantur in scholiis Venetis A ad Hom. *Α* 195 *παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν πρώτῳ* (I 20), *Β* 103 *παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν δευτέρῳ* (II 5 ss.), *Δ* 42 *Ἀπολλόδωρος ἐν β'* (II 10 ss.), *Β* 494 *Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ γ'* (III 21 ss.).

3. *γύγην* *C* schol. Plat. Legg. VII p. 795 c *Κόττον* schol. Plat. *He.*: *κοῖον* EA *κοῖον γύην* E 6. *αὐτῷ τεκνοῖ γῆ* EA, del. *He.* (conf. adn. III 111) *ἄρπην* EA, corr. *He.* 12. *κρεῖον* *E *κροῖον* P *κρῖον* A: *Κριὸν* *Br.* (conf. praef.) 13. *νεώτατον* EOR[a]: *γενεώτατον* *B*T *γενναιότατον* VLN *δὲ* E*C*: *τε* OR[a]*B*

ταρον ῥιφέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἅρπην Κρόνῳ. οἱ δὲ Ὠκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται, καὶ Κρόνος ἀποτεμὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. ἐκ δὲ
5 *τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος ἐρινύες ἐγένοντο, Ἀληκτὼ Τισιφόνη Μέγαιρα. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τούς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδοσαν.*

4 *ὁ δὲ τούτους μὲν ⟨ἐν⟩ τῷ Ταρτάρῳ πάλιν δήσας* 5
10 *καθεῖρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιῴδουν αὐτῷ λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα. καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν, εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν, μεθ' ἃς Πλούτωνα καὶ Πο-*
15 *σειδῶνα. ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίνεται* 6 *μὲν εἰς Κρήτην, ὁπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία. καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις, Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. αὗται μὲν οὖν* 7
20 *τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννη-*
25 *μένον παῖδα.*

6 *ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν* 2

1. *ῥιφέντων** E: *ῥιφθέντων* A 5. *ἐριννύες* EA, corr. *Müllerus* 9. *ἐν* add *Fab.* *δήσας* del. *Hr.* Herm. XI p. 232 10. *τὴν δὲ* om. *B* 14. *δήμητραν* ER[a] *C* *δήμητρα* cod. Harleianus *δημήτερα* *B* (conf. praef.) 16. *τὸν* del *Hr.* 18. *μὲν* EA, om. **Zenob. II 48** *Br.*, sed conf. Comm. Ribb. p. 137 *μελισσέως* Zenob. *Gal.*: *μελισσέων* EA 24. *ἔδωκε* *Hr.*, sed conf. praef. 26. *ἐγενήθη* E*B* *ἐγεννήθη* R[a] *C*: *ἐγένετο* *Fab.*

τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
μακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ
τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν
Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.
2 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα ἡ Γῆ τῷ Διὶ 5
ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχῃ συμ-
μάχους· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην
3 ἀποκτείνας ἔλυσε. καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασι 7
βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυ-
4 νέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὁπλισθέν- 10
τες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ
Ταρτάρῳ τοὺς ἑκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας. αὐτοὶ
δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς
μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν
θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἅιδου. 15

2 ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὠκεανοῦ μὲν καὶ 8
Τηθύος Ὠκεανίδες, Ἀσία Στὺξ Ἠλέκτρα Δωρὶς Εὐ-
ρυνόμη [Ἀμφιτρίτη] Μῆτις, Κοίου δὲ καὶ Φοίβης
Ἀστερία καὶ Λητώ, Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἠὼς Ἥλιος
Σελήνη, Κρείου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος 20
3 Πάλλας Πέρσης, Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας Ἄτλας, ὃς ἔχει
τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς καὶ Ἐπι-
μηθεὺς καὶ Μενοίτιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ τιτανομαχίᾳ
4 Ζεὺς κατεταρτάρωσεν. ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ 9

2. ὑφ' ER^a: *ἐφ' B ἀφ' C* 4. *τὸν* del *Hr.*, sed conf. Comm. Ribb. p. 136 6. *ἐὰν* E 9. *κυνέην* E: *κυανέην* A 12. *κατέστησαν** E: *καθίστασαν* A (conf. Epit. Vat. p. 84) 15. *ἅδου* E: *ἅδῃ* A 17. *Ὠκεανίδες*] *τρισχίλιοι* add. E *τρισχίλιαι* A, del. *He.* *στὺξ* EL: *στυξὼν* A *στύξον* R^a 18. *ἀμφιτρίτη* EA, del. *He.* (conf. I 11), *Ἀμφιρὼ* propos. *Com.* 20. *κροίου* E (correxi*): *κρίου C κριοῦ* R^a *B* *εὐρυβοίας* EA, corr. *Gal.* *τῆς* E: *τοῦ* A 21. *Ἀσίας*] *τῶν ὠκεανοῦ* add. A, del. *Hr.*

Φιλύρας Χείρων διφυὴς Κένταυρος, Ἠοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου ἄνεμοι καὶ ἄστρα, Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἑκάτη, Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς Νίκη Κράτος Ζῆλος Βία. τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἅιδου ῥέον 5
5 *Ζεὺς ἐποίησεν ὅρκον, ταύτην αὐτῇ τιμὴν διδοὺς ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν τέκνων συνεμάχησε.*

10 *Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος Θαύμας Νηρεὺς Εὐρυβία Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἠλέκτρας Ἶρις καὶ ἅρπυιαι, Ἀελλὼ ⟨καὶ⟩ Ὠκυπέτη, Φόρκου δὲ καὶ* 6
10 *Κητοῦς Φορκίδες ⟨καὶ⟩ Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν*
11 *ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν, Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα Κυμοθόη Σπειὼ Γλαυκονόμη Ναυσιθόη Ἁλίη, Ἐρατὼ Σαὼ Ἀμφιτρίτη Εὐνίκη Θέτις, Εὐλιμένη Ἀγαυὴ Εὐδώρη Δωτὼ Φέρουσα,* 7
15 *Γαλάτεια Ἀκταίη Ποντομέδουσα Ἱπποθόη Λυσι-*
12 *άνασσα, Κυμὼ Ἠιόνη Ἁλιμήδη Πληξαύρη Εὐκράντη, Πρωτὼ Καλυψὼ Πανόπη Κραντὼ Νεόμηρις, Ἱππονόη Ἰάνειρα Πολυνόμη Αὐτονόη Μελίτη, Διώνη Νησαίη*

1. *Κένταυρος* del. *Hr.* 3. *Στυγὸς*] *τῶν ὠκεανοῦ* add. A, del. *Hr.* 7. *Φόρκος Fab.* (conf. II 37): *φόρκυς* A *φόρκις* R^a *εὐρυβοία C εὐρυβοίας B εὐρυβίας* R^a, corr. *Gal.* 8. *Ἠλέκτρας*] *τῶν ὠκεανοῦ* add. A, del. *Hr.* 9. *καὶ* add. *He.* 10. *φορκίαδες* R^a*B φορκυάδες C*, corr. *He.* *καὶ* add. *He.* 11. *τὰ κατὰ Περσέα*] II 37 ss. *λέγωμεν* A: *λέξωμεν He.* *δωρίδος* N *δορίδος C*: *νηριίδος B νηρηίδος* R^a *Δωρίδος*] *τῶν ὠκεανοῦ* add. A, del. *Hr.* 12 ss.: conf. Nereidum catalogos **Hes. Theog. 243—264, Hom. Σ 39—49, hymn. in Cer. 417—424, Verg. Georg. IV 336 ss., Hyg. fab. 1** (p. 10 Sch.) 12. *γλαυκοθόη* A, corr. (Hes.) *Com.* 13. *Εὐνείκη* (Hes.) *L. Dindorfius* in thesauro 16. *πιόνη* A, corr. (Hes.) *He.* *ἀλιμήδη* R^a: *ἀλιμέδη* A *πλησαύρη* A, corr. *He.* *εὐκράντη** A schol. Hes. Theog. 243: *Εὐκράτη* edd. 17. *πανὕπη C παννύπη* R^a*B* *κρατώ C*, *Ῥαντώ Hr.*, lege *Ξανθώ* (Hyg.) *Νεόμηρις*] *Νημερτής* (Hom. Hes. Hyg.) *Gal.* 18. *διάνειρα* A, corr. (Hom. Hyg.) *He.* *πολυνόη* R^a*C πουλυνόη B*, corr. (Hes.) *He.* *μελίη* A, corr. (Hom. Hes. Hyg.) *He.* *ἡσαίη B ἰσαίη* R^a*C*,

Δηρὼ Εὐαγόρη Ψαμάθη, Εὐμόλπη Ἰόνη Δυναμένη Κητὼ Λιμνώρεια.

3 *Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥβην Εἰλείθυιαν Ἄρην, μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ θυγατέρας ὥρας, Εἰρήνην Εὐνομίαν Δίκην, μοίρας, Κλωθὼ Λάχεσιν Ἄτροπον, ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην,* 13 5

2 *ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ χάριτας, Ἀγλαΐην Εὐφροσύνην Θάλειαν, ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην, ἐκ δὲ Μνημοσύνης μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἶτα Κλειὼ Μελπομένην Εὐτέρπην Ἐρατὼ Τερψιχόρην Οὐρανίαν Θάλειαν Πολυμνίαν.* 10

2 *Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ Ὀρφεὺς ὁ ἀσκήσας κιθαρῳδίαν, ὃς ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ* 14 15

2 *δένδρα. ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφεως, κατῆλθεν εἰς Ἅιδου θέλων ἀνάγειν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα, ἡ δὲ* 15 20

3 *πάλιν ὑπέστρεψεν. εὗρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ τέθαπται περὶ τὴν Πιερίαν διασπασθεὶς ὑπὸ*

corr. (Hom. Hes. Hyg.) *Com.* 1. *Δηρώ*] fort. *Νησὼ* (Hes.), an *Νηρὼ*? *Εὐπόμπη* (Hes.) *He.* *Ἰόνη*] *Προνόη* (Hes.) *Graevius*, *Ἰάνθη* (hymn.) *He.* 2. *Λιμνώρεια*] **incip. R fol. 20ʳ**
4. *ἄργην* R *ἀργὴν* E *ἄργην* *B* *ἄργιν* VN *ἄρσιν* LT, corr. *Gal.* 5. *τῆς* E: *τοῦ* A *τοῦ Οὐρανοῦ* del. *Hr.* 8. *τῆς Ὠκεανοῦ* del. *Hr.* 9. *Στυγὸς*] *Δήμητρος* *Schwenckius* Philol. XIX p. 450 10. *πρώτην* ERᵃ: *πρώτη* A *Καλλιόπην* ERRᵃ: *καλλιόπη* A 14. *λῖνος* EA 16. *γυναικὸς* *C*: *θυγατρὸς* R Rᵃ *B*, T (man. 1) 18. *ἀγαγεῖν* A, corr. *He.**, *ἀναγαγεῖν* edd. recc. *ἔπειθεν* *Hr.* 20. *αὐτοῦ* A, corr. *Fab.*

16 *τῶν μαινάδων. Κλειὼ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἠράσθη* 3
κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης (ὠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ
Ἀδώνιδος ἔρωτα), συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ
παῖδα Ὑάκινθον, οὗ Θάμυρις ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀρ-
5 *γιόπης νύμφης ἴσχει ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν*
17 *ἀρρένων. ἀλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώ-* 2
μενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε, Θάμυρις δὲ
κάλλει διενεγκὼν καὶ κιθαρῳδίᾳ περὶ μουσικῆς ἤρισε
μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλη-
10 *σιάσειν πάσαις, ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στερηθήσεσθαι οὗ ἂν*
ἐκεῖναι θέλωσι. καθυπέρτεραι δὲ αἱ μοῦσαι γενόμεναι
καὶ τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρῳδίας ἐστέρησαν.
18 *Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Ῥῆσος, ὃν ἐν* 4
Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινεν· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι,
15 *Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγέ-*
νοντο Κορύβαντες, Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελῴου Σει-
ρῆνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσέως ἐροῦμεν.

19 *Ἥρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον· ὡς δὲ* 5
Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. ῥίπτει δὲ
20 *αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς Ἥρᾳ δεθείσῃ βοηθοῦντα· ταύ-*
την γὰρ ἐκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου χειμῶνα ἐπι-
πέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἑλὼν ἔπλει. πεσόντα δ'
Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις διέσωσε
Θέτις.

20 *μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολ-* 6

4 ss. conf. **Zenob. IV 27** 4. *Ὑάκινθον*] *Ὑμέναιον Clavierius* (conf. III 116) 5. *ἔσχεν* EA, corr. *Hr.* 6 s. *ἀλλ' — ἀπέκτεινε* del. *Clavierius* 14. *λέγουσι*] *ὅτι* add. A, del. *Fab.* 17. *ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσέως*] ep. 7, 15 19. Hom. *Α* 578 20. *ὁ ζεύς C* 21. *ἐκρέμασε** E: *ἐκκρεμάσασα* R*B* *ἐξε-κρέμασε C* 25. *μήτιδι* E **schol. Plat. Tim. 23 e**: *θέτιδι* A ⟨*καίπερ*⟩ *μεταβαλλούσῃ Mendelssohnius* Act. soc. phil. Lips. II p. 451

λὰς ἰδέας ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυον καταπίνει φθάσας, ἐπείπερ ἔλεγε γεννήσειν παῖδα μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται. τοῦτο φοβηθεὶς κατέπιεν αὐτήν· ὡς δ' ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος 5 *αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει Προμηθέως ἢ καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς, ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος, Ἀθηνᾶ σὺν ὅπλοις ἀνέθορεν.*

4 *τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν ὁμοιωθεῖσα* 21 *ὄρτυγι ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς* 10 *Δία συνουσίαν· καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρότε-* 2 *ρον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. Λητὼ δὲ συνελθοῦσα Διὶ κατὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑφ' Ἥρας ἠλαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα γεννᾷ πρώτην Ἄρτεμιν, ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.* 15

3 *Ἄρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα παρθέ-* 22 *νος ἔμεινεν, Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβρεως ἧκεν εἰς Δελφούς, χρησμῳδούσης τότε Θέμιδος· ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ* 20 4 *χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. κτεί-* 23 *νει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν, ὃς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἐλάρης, ἣν Ζεύς, ἐπειδὴ συν-*

2. *ἔλεγε* A schol. Plat.: *ἐλέγετο* *Gal.*, *ἔλεγε Γῆ* *He.* 3. *μετὰ — κόρην* A schol. Plat., del. *He.* *γεννᾶσθαι** E schol. Plat.: *γενέσθαι* A 5. *γενέσεως* E: *γεννήσεως* A schol. Plat. 7. *λέγουσιν* ER: *λέγουσι καὶ* A *ἐκ κορυφῆς* EA, aut delendum esse aut *ἐκ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ* scribendum censet *Hr.* *ἐπὶ ποταμοῦ τρίτωνος* EA, del. *He.* 9. *τῶν*] **R fol. 20ᵛ.** 11 s. *καὶ πόλις — Δῆλος* del. *Hr.* 11. *πρότερον** R: *πρῶτον* A 17. *παρὰ πανὸς* *E: *παρὰ π͂ρὸς* R *παρὰ τοῦ π͂ρὸς* (*πατρὸς* *C*) A 18. *ὕβρεως* EA Tzetz. Lycophr. 772, corr. *Aeg.* 23. *ἐλάνης* A *ἑλένης* E, corr. *Aea*

ἦλθε, δείσας Ἥραν ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ τὸν κυοφορη-
θέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν.
οὗτος ἐρχομένην εἰς Πυθὼ Λητὼ θεωρήσας, πόθῳ κατα- 5
σχεθεὶς ἐπισπᾶται· ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται καὶ
5 κατατοξεύουσιν αὐτόν. κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον·
γῦπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἅιδου ἐσθίουσιν.

24 ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα 2
Μαρσύαν. οὗτος γὰρ εὑρὼν αὐλούς, οὓς ἔρριψεν Ἀθηνᾶ
διὰ τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν
10 περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνθεμένων δὲ αὐτῶν ἵνα 2
ὁ νικήσας ὃ βούλεται διαθῇ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως
γινομένης τὴν κιθάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
καὶ ταὐτὸ ποιεῖν ἐκέλευε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυ-
νατοῦντος εὑρεθεὶς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας
15 τὸν Μαρσύαν ἔκ τινος ὑπερτενοῦς πίτυος, ἐκτεμὼν τὸ
δέρμα οὕτως διέφθειρεν.

25 Ὠρίωνα δὲ Ἄρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ. τοῦτον 3
γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ
αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσατο δὲ
20 αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. οὗτος ⟨πρώ- 2
την⟩ μὲν ἔγημε Σίδην, ἣν ἔρριψεν εἰς Ἅιδου περὶ μορφῆς
ἐρίσασαν Ἥρα· αὖθις δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον Μερόπην τὴν
Οἰνοπίωνος ἐμνηστεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰνοπίων αὐτὸν
κοιμώμενον ἐτύφλωσε καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἔρριψεν.
26 ὁ δὲ ἐπὶ τὸ ⟨Ἡφαίστου⟩ χαλκεῖον ἐλθὼν καὶ ἁρπάσας 3
παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος ἐκέλευσε ποδηγεῖν

3. ἐρχομένην *ER: ἐρχόμενος A 6. κατεσθίουσιν E
12. γενομένης EA, corr. *Aeg.* 13. αὐτὸ EA, corr. *Com.*
ἐκέλευε *E: ἐκέλευσε A 18. Pherecyd. frg. 3 20. πρώτην
add. *Hr.* 24. τοὺς αἰγιαλοὺς *Hr.* 25. ὁ δὲ ⟨εἰς Λῆμνον⟩
ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ⟨Ἡφαίστου⟩ ἐλθὼν suppl. *He.* ex Eratosth. q. f.
Catast. 32 26. παῖδα ἕνα] Κηδαλίωνα *Lennepius*

πρὸς τὰς ἀνατολάς. ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος ἀνέβλεψεν
†ἐκκαεὶς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ
4 τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶν ἡφαι- 27
στότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον, Ὠρίωνος δ'
Ἠὼς ἐρασθεῖσα ἥρπασε καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλον· ἐποίει 5
γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συνεχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἄρει συνευ-
5 νάσθη. ὁ δ' Ὠρίων, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῃρέθη
δισκεύειν Ἄρτεμιν προκαλούμενος, ὡς δέ τινες, βιαζό-
μενος Ὦπιν μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων
παρθένων ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη. 10

6 Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην [τὴν Ὠκεανοῦ] γαμεῖ, καὶ 28
αὐτῷ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἔγημε.

5 Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς Διὸς συνερ- 29
γοῦντος ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμ-
πάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν 15
ζητοῦσα περιῄει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων ὅτι Πλού-
των αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρα-
2 νόν, εἰκασθεῖσα δὲ γυναικὶ ἧκεν εἰς Ἐλευσῖνα. καὶ 30
πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον
ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον, 20
3 ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε
Ἐλευσινίων, ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν
τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραῖά τις Ἰάμβη σκώ-
ψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιᾶσαι. διὰ τοῦτο ἐν τοῖς
θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν. 25

1. ἐκεῖσε *Hr.* 2. ἐκκαεὶς del. *He.*, ἐξακεσθεὶς *Hr.*; an ἐκκαθαρθεὶς? 3. ποσειδῶν RR[a]: ποσειδῶνι A 8. δισκεύειν] διστεύειν *Jacobsius* 11. τὴν Ὠκεανοῦ (conf. I 8) del. *Hr.* 12. ἔγημε] R fol. 21[r] 14. Δημήτηρ Zenob. I 7 schol. Ar. Eq. 785 *He.*: δήμητρα EA 17. ὀργιζομένοις R[a]*B* κατέλιπεν * Zenob. schol. Ar. *He.*: ἀπέλιπεν A 23. αὐτὰς A, corr. *Fab.*

31 ὄντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδίου, 4
τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ
αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει
τὸ βρέφος καὶ περιῄρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ. καθ'
5 ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανομένου τοῦ Δημοφῶντος
(τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί) ἐπετήρησεν ἡ <Μετάνειρα>,
καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον ἀνεβόησε· διό-
περ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ θεὰ δὲ
32 αὑτὴν ἐξέφηνε. Τριπτολέμῳ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν 2
10 Μετανείρας παίδων δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν
δρακόντων τὸν πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην
δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε. Πανύασις δὲ Τρι-
πτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει· φησὶ γὰρ Δήμητρα πρὸς
αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δέ φησιν αὐτὸν Ὠκεανοῦ
15 καὶ Γῆς.

33 Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύ- 3
σαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μη-
τρὶ καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δὲ
οὐ προϊδομένη τὸ συμβησόμενον κατηνάλωσεν αὐτόν.
20 καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου τοῦ Ἀχέ-
ροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἅιδου
βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, Περσεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον
ἐνιαυτὸν τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἠναγκάσθη
μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς.

3. *κατέθει* A, corr. *Fab.* 6. *ἡ πραξιθέα* A: <*Μετάνειρα*> *τί πράξει θεά Aeg.*, *τί πράξει θεά* del. *He.* 9. *αὐτὴν* A, corr. *Aeg.* 10. *Μετανείρας Aeg.*: *πραξιθέας* A 11. *τὸν Fab.*: *καὶ* A 12. *αἰρόμενος*] *φερόμενος Hr.* Panyas. frg. 24 K. 13. *δήμητρα* R, Rª: *δήμητραν* A 14. Pherecyd. frg. 12 *ὠκεανοῦ* *R *C*: *οὐρανοῦ ὠκεανοῦ* Rª *B* T 17. *πολὺν χρόνον*] *τὸν λοιπὸν* (*πάντα Hr.*) *χρόνον He.* 19. *προειδομένη* A, corr. *Br.* *συμβησόμενον* R: *συμβασόμενον C* *συμμασόμενον* Rª *B* 20. *αὐτῆς* om. *C*

6 περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται· Γῆ δὲ περὶ 34
Τιτάνων ἀγανακτοῦσα γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ,
μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ
ἀκαταγωνίστους, οἳ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφαί-
νοντο, καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γε- 5
2 νείων, εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ἐγέ-
νοντο δέ, ὡς μέν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραις, ὡς δὲ
ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. ἠκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας
3 καὶ δρῦς ἡμμένας. διέφερον δὲ πάντων Πορφυρίων τε 35
καὶ Ἀλκυονεύς, ὃς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν ἐν ᾗπερ ἐγεν- 10
νήθη γῇ μαχόμενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ
4 Ἐρυθείας ἤλασε. τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν ὑπὸ θεῶν μὲν
μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦν-
5 τος δὲ θνητοῦ τινος τελευτήσειν. αἰσθομένη δὲ Γῆ
τοῦτο ἐζήτει φάρμακον, ἵνα μηδ' ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶ- 15
σιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἠοῖ τε καὶ
Σελήνῃ καὶ Ἡλίῳ τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔτεμε φθά-
6 σας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο.
κἀκεῖνος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· πίπτων δὲ ἐπὶ 36
τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης ἔξω 20
τῆς Παλλήνης εἵλκυσεν αὐτόν. κἀκεῖνος μὲν οὕτως ἐτε-
2 λεύτα, Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν μάχην ἐφώρμησε
καὶ Ἥρᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἥρας ἐνέβαλεν, ἥτις
καὶ καταρρηγνύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους καὶ βιάζεσθαι
θέλοντος βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ Διὸς κεραυνώσαν- 25

5. *καθημένοι BV* 8. *πελλήνῃ* A, corr. *He.* *οὐρανὸν* E: *οὐρανοὺς* A 9. *διέφερε* EA, corr. *Hr.* 11 s. *οὗτος — ἤλασε* del. *Hr.* 12. *ἐρυθίας* EA, corr. *He.* 17. *ἔτεμε* E: *ἔταμε* A 19. *πίπτων δὲ* *ER (*ὃς πίπτων* Tzetz. Lycophr. 63): *δὲ* R[a] *B* *αὐτὸς δὲ* *C* (*αὐτὸς*) *δὲ — ἀνεθάλπετο* del. *Hr.* 21. *πελλήνης* ER: *σελήνης* A, corr. *He.* *ἐτελεύτησε* E 22. *τὴν* add. E 23 s. *ἥτις καὶ* A: *ἡ δὲ* E 25. *βοηθοὺς* E: *βοηθὸς* A *καὶ*] **R fol. 21ᵛ**

87 τος αὐτὸν Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. τῶν δὲ λοιπῶν 2
Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλ-
μόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὔρυτον δὲ θυρσῷ Διό-
νυσος ἔκτεινε, Κλυτίον δὲ δᾳσὶν Ἑκάτη, μᾶλλον δὲ
5 Ἥφαιστος βαλὼν μύδροις. Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῳ φεύ- 3
γοντι Σικελίαν ἐπέρριψε τὴν νῆσον, Πάλλαντος δὲ τὴν
δορὰν ἐκτεμοῦσα ταυτῃ κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέ-
88 σκεπε σῶμα. Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς 4
ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἧκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ τῆς
10 νήσου μέρος ἀπορρήξας ἐπέρριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον
Νίσυρον. Ἑρμῆς δὲ τὴν Ἄιδος κυνῆν ἔχων κατὰ τὴν 5
μάχην Ἱππόλυτον ἀπέκτεινεν, Ἄρτεμις δὲ † Γρατίωνα,
μοῖραι δ' Ἄγριον καὶ Θόωνα χαλκέοις ῥοπάλοις μαχομέ-
νους. τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε·
15 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

89 ὡς δ' ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ μᾶλλον 3
χολωθεῖσα μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν
Κιλικίᾳ, μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.
οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν 2
20 ὅσους ἐγέννησε Γῆ, ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἄπλε-

3. εὔρυτον A Hyg. fab. 1 p. 10 Sch.: Ῥοῖτον *Bentleius* ad Hor. C. II 19, 23 (conf. *M. Mayer*, Gigant. u. Titan. p. 200 s.) Διόνυσος *Fab.*: διὸς RR*B* δρυὸς *C* 4. κλύτιον A δᾳσὶν* *Mayerus* * l. l. p. 204 s.: φασὶν A μᾶλλον δὲ] Μίμαντα δὲ *Mayerus* ib. p. 204 5. ἐγκεφάλῳ R* 7. ἐσκέπ[τ]ετο E 10. μέρος ἀπερριψεν *B* 11. νήσουρον A, corr. *Aeg.* κυνῆν E: κυνέην A 12. γρατίωνα A: Αἰγαίωνα *Gal.* et *He.* (*Mayerus* ib. p. 201 s.), Εὐρυτίωνα *Pyl* Myth. Beitr. p. 198, Ῥαίωνα *Hr.* 13. μοῖρα A, corr. *Aeg.* μαχομένους RR* μαχομένας A: μαχόμεναι *He.* *Mayerus* (l. l. p. 203) 14. τοὺς δὲ — διέφθειρε del. *Hr.* Herm. XI p. 233 15. πάντας — ἐτόξευσεν del. *Eberhardus* (Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429) 18. Κιλικίᾳ *Palmerius*: σικελίᾳ A μιγνυμένην *C* 19. μὲν del. *Br.* 20. ἄπληστον E

τον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων
τῶν ὀρῶν, ἡ δὲ κεφαλὴ πολλάκις καὶ τῶν ἄστρων ἔψαυε·
3 χεῖρας δὲ εἶχε τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἑσπέραν ἐκτεινομένην
τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν
4 κεφαλαὶ δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν σπείρας εἶχεν 40
ὑπερμεγέθεις ἐχιδνῶν, ὧν ὁλκοὶ πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμε-
νοι κορυφὴν συριγμὸν πολὺν ἐξίεσαν. πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ
σῶμα κατεπτέρωτο, αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γε-
νύων τρίχες ἐξηνέμωντο, πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὄμμασι.
5 τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικοῦτος ἡμμένας βάλλων 10
πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ
βοῆς ἐφέρετο· πολλὴν δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέ-
6 βρασσε ζάλην. θεοὶ δ' ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρ- 41
μώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκό-
7 μενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῷα. Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν 15
ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενον
ἀδαμαντίνῃ κατέπληττεν ἅρπῃ, καὶ φεύγοντα ἄχρι τοῦ
Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται Συρίας.
κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν εἰς χεῖρας συν-
8 έβαλε. Τυφὼν δὲ ταῖς σπείραις περιπλεχθεὶς κατέσχεν 42
αὐτόν, καὶ τὴν ἅρπην περιελόμενος τά τε τῶν χειρῶν
καὶ ποδῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων

1. ὥστε — 5. δρακόντων et 6 s. ὧν ὁλκοὶ — ἐξίεσαν del. *Hr.*, sed optime defendit *Mayerus* l. l. p. 225 ss. 2. καὶ * add. E ἀστέρων E 8. γενύων *E: γενείων A 9. ἐξηνέμωντο EA: ἐξηνεμοῦντο *Aeg.* 10. ⟨δρῦς⟩ ἡμμένας βάλλων ⟨καὶ⟩ *Hr.*, sed conf. *Mayerum* l. l. p. 227 11. τὸν add. E 12 s. πολλὴν . . . ζάλην *E: πολλὴ . . . ζάλη A 12. ἐξέβρασε R[a] 15. μετέβαλον E: μετέβαλλον A 17. κατέπληττεν E: κατέπτησεν A 18. κασίου PV: καυσίου LT καυκασίου ERR[abc]N 19. κατατετρυμένον *Hr.* 21 s. τά τε — ὤμων primum omissa in R suppl. man. 1 τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν E τῶν ante ποδῶν add. edd., om A*

διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο. 9 *ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἐν ἄρκτου δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε φύλακα Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθηρ* 5 *δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαν-* 43 *τες τὰ νεῦρα ἥρμοσαν τῷ Διὶ λαθόντες.* 10 *Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχύν, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχούμενος ἵππων ἅρματι, βάλλων κεραυνοῖς ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα τὸ λεγόμενον Νῦσαν, ὅπου* 10 *μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν· πεισθεὶς γὰρ ὅτι ῥωσθήσεται μᾶλλον, ἐγεύσατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν.* 11 *διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὖθις ἧκεν εἰς Θρᾴκην, καὶ μα-* 44 *χόμενος περὶ τὸν Αἷμον ὅλα ἔβαλλεν ὄρη. τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων πολὺ* 15 *ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καί φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἷμον.* 12 *φεύγειν δὲ ὁρμηθέντι αὐτῷ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης Ζεὺς ἐπέρριψεν Αἴτνην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθές ἐστιν, ἐξ οὗ μέχρι δεῦρό φασιν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνε-* 20 *σθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.*

---

1. *Κιλικίαν Aeg.*: *σικελίαν* E A 2. *κωρύκιον* E: *κωρύβιον* R *κορύβιον* A 3. *ἐν* add. E 4. *κατέστησε φύλακα* *E: *κατέστησε* A (*φύλακα κατέστησε Fab.*) *φύμην δράκαιναν* A: *Δελφύνην* restituit *Fab.*; *δράκαιναν* fortasse delendum est, quod inter *φύλακα* et *ἡμίθηρ* unius tantum vocis spatium praebet E 5. *ἡ* E A, del. *Hr.* *αἰγίπας* A, corr. *Aeg.*, *αἰγυπιὸς* E 7. *ἐξ οὐρανοῦ* E A del. *Hr.*, sed conf. Comm. Ribb. p. 143 9. *νύσσαν* E R R[a] *νυσσὰν* A, corr. *Aeg.* 11. *ἐφημέρων*] conf. Nicand. Al. 250 12. *διόπερ* vitiosum putat *Hr.*; lacunam post *διόπερ* indic. *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 428 13. *ὄρη*] **explic. R fol. 21ᵛ** 15 s. *τὸ ὄρος* E R: *τοῦ ὄρους* A 16. *ὁρμηθέντι αὐτῷ* *E: *ὁρμηθέντος αὐτοῦ* A 17. *σικελοῦ* E 18. *ἐν Σικελίᾳ* del. *Hr.* 18 ss. *ἐξ οὗ — ἀναφυσήματα* del. *Hr.*

7 *Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λε-* 45
λέχθω· Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους
πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρᾳ Διὸς ἐν νάρ-
θηκι κρύψας. ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεύς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ
τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο 5
2 *δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς*
Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκά-
στην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος αὐτῷ τοὺς λοβοὺς
ἐνέμετο τοῦ ἥπατος αὐξανομένου διὰ νυκτός.
3 *καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε* 46
ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν
2 *τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν· Προμηθέως δὲ παῖς*
Δευκαλίων ἐγένετο. οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν
Φθίαν τόπων γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Παν-
2 *δώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. ἐπεὶ δὲ* 47
ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν ἠθέλησε γένος, ὑποθεμένου
Προμηθέως Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ
ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.
3 *Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα*
μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι 20
πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς οἳ συνέφυγον εἰς
τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν
ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου

3. *πῦρ* EA: *τὸ πῦρ* *He.* 5. *τῷ* EA, del. *Hr.* 6. *ὄρος* EA, del. *Hr.* 8. *αὐτῷ* R^a *He*: *αὐτοῦ* EA 9. *τῶν ἡπάτων αὐξανομένων* EA, corr. *He.* 11 s. *ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα*] II 119 13 ss. *δευκαλλίων* ubique R^a *B*, reliqui passim, nusquam E 13 s. *τὸν . . . τόπον* *B* 16. *ἠθέλησε* *E **schol. Hom. A 126** (*ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ*): *ἤθελε* A 18. *εἰσέβη* A: *εἰσέδυ* E *ἐνέβη* schol. Hom. 21. *συνέφυγον* E schol. Hom.: *συνεφύτων* R^a *συνεφοίτων* A 22. *δὲ* A schol. Hom.: *δὴ* R^a 23. *ὄρη* A **schol. Plat. Tim. p. 22a**: *στενώματα* schol. Hom.

48 συνεχύθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ 4
τῆς θαλάσσης φερόμενος ⟨ἐφ'⟩ ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας
⟨τὰς⟩ ἴσας τῷ Παρνασῷ προσίσχει, κἀκεῖ τῶν ὄμβρων
παῦλαν λαβόντων ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ 5
5 πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἱρεῖσθαι ὅ τι
βούλεται· ὁ δὲ αἱρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι.
καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλεν αἴρων λίθους,
καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς
δὲ Πύρρα, γυναῖκες. ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνο-
10 μάσθησαν ἀπὸ τοῦ λᾶας ὁ λίθος.
49 γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἕλλην 6
μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς γεγεννῆσθαι ⟨ἔνιοι⟩ λέγουσι,
⟨δεύτερος δὲ⟩ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας
τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς
15 Ἀέθλιος. Ἕλληνος δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος Δῶρος 3
50 Ξοῦθος Αἴολος. αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλου-
μένους Γραικοὺς προσηγόρευσεν Ἕλληνας, τοῖς δὲ
παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν 2
Πελοπόννησον ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιὸν
20 ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦν-
ται, Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν
τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν, Αἴολος 3

1. συνεχύθη schol. Hom. et Plat. *Com.*: συνεχέθη A 2. ἐφ' add. schol. Hom. *Aeg.* 3. τὰς om. A schol. Hom., add *Hr.* παρνασῷ A: παρνάσσῳ schol. Hom εἰς παρνασσὸν E 5. αἱρεῖσθαι *E: αἰτεῖσθαι A schol. Hom. 7. ἔβαλλεν αἴρων schol Hom. *Hr.*: αἴρων ἔβαλλε A, αἴρων om. E λίθους EA: τοὺς λίθους schol. Hom. *Hr.* 8. ἔβαλε . . . ἐγένοντο EA: ἔβαλλε . . . ἐγίνοντο schol. Hom. *Hr.* 9 s. ὅθεν — λίθος om. E schol. Hom. μεταφορικῶς et ἀπὸ τοῦ λᾶας ὁ λίθος del. *He.* 12. γεγεννῆσθαι A schol. **Hom. N 307** (ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος): γεγενῆσθαι R[a] 12 s. ἔνιοι et δεύτερος δὲ add. schol. Hom. *Aeg.* 15. ὀρσηίδος PR[c]: Ὀρειάδος *He.* Ὀθρηίδος schol. Plat. Conv. 208 d *Hr.* 16. ἀπ' αὐτοῦ A, corr. *Fab.*

δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε, καὶ γήμας Ἐναρέτην τὴν Δηιμάχου παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτά, Κρηθέα Σίσυφον Ἀθάμαντα Σαλμωνέα Δηιόνα Μάγνητα Περιήρην, θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην Ἀλκυόνην Πεισιδίκην Καλύκην Περιμήδην. 5

4 *Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελῴου Ἱπποδάμας καὶ Ὀρέστης, Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος Ἄντιφος καὶ* 52
4 *Ἄκτωρ. Ἀλκυόνην δὲ Κῆυξ ἔγημεν Ἑωσφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο· ὁ μὲν γὰρ τὴν* 10 *γυναῖκα ἔλεγεν Ἥραν, ἡ δὲ τὸν ἄνδρα Δία, Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνέωσε, καὶ τὴν μὲν ἀλκυόνα ἐποίησε τὸν δὲ κήυκα.*

2 *Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὁπλέα καὶ* 53 *Νιρέα καὶ Ἐπωπέα καὶ Ἀλωέα καὶ Τρίοπα. Ἀλωεὺς* 15 *μὲν οὖν ἔγημεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἥτις Ποσειδῶνος ἠράσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀρυομένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὦτον*
3 *καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωάδας λεγομένους. οὗτοι κατ'* 54 *ἐνιαυτὸν ηὔξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον μῆκος δὲ ὀργυιαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα τὸ δὲ μέγεθος ὀργυιῶν ἐννέα, πρὸς θεοὺς μάχεσθαι διενοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὄσσαν ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὄσσαν θέντες τὸ* 25

2. Ἐναρέτην] *Αἰναρέτην* schol. Plat. Min. 315 c 3. *δηιμάχου* R[a]: *διμάχου* A *κριθέα* A, corr. *He.* 4. *σίσυφον* R[a]: *δὲ σίσυφον* A 9. *ἄκτων* A, corr. *He.* 12. *ἀλκυόνην* A, corr. *He.* 14. *ἐγέννησεν Scaliger*: *ἐποίησεν* A 15. *ὀπωπέα* A, corr. *Aeg. He.* 15 s. *τρίωπα . . . τρίωπος* A, corr. *He.* 21. *ὀργυιαῖον* E: *ὀργυαῖον* A 23. *πηχῶν* EA: *πήχεων Hr.* *ὀργυιῶν* E: *ὀργυῶν* A 24. *θεοὺς* E: *θεὸν* A 25. *τοῦ ὀλύμπου B*

Πήλιον διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἠπείλουν εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι, καὶ τὴν μὲν θάλασσαν χώσαντες τοῖς ὄρεσι ἐκποιήσειν ἔλεγον ἤπειρον, τὴν δὲ γῆν θάλασσαν. 55 *ἐμνῶντο δὲ Ἐφιάλτης μὲν Ἥραν Ὦτος δὲ Ἄρτεμιν. ἔδη-* 4 5 *σαν δὲ καὶ Ἄρην. τοῦτον μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν, ἀνεῖλε δὲ τοὺς Ἀλωάδας ἐν Νάξῳ Ἄρτεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἔλαφον διὰ μέσων αὐτῶν ἐπήδησεν, οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τοῦ θηρίου ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκόντισαν.*

56 *Καλύκης δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεται,* 5 *ὅστις ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγὼν Ἦλιν ᾤκισε. λέγουσι δὲ αὐτόν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. τούτου κάλλει διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη, Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ βούλεται ἑλέσθαι· ὁ δὲ αἱρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς* 15 *ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων.*

57 *Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ νηίδος νύμφης, ἢ ὥς τινες Ἰφια-* 6 *νάσσης, Αἰτωλός, ὃς ἀποκτείνας Ἆπιν τὸν Φορωνέως καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρῆτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱούς, Δῶρον καὶ* 20 *Λαόδοκον καὶ Πολυποίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.*

58 *Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρὼν* 7 *καὶ Καλυδὼν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρὼν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην* 25 *τὴν Δώρου παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα, θυγατέρας δὲ*

3. *ἐκποιήσειν* *E: *ποιήσειν* A 6. *νάξῳ* E: *ἀμάξῳ* R[a] *C* *ἀμάξῃ* *B* 7. *μέσων* E R[a]: *μέσον* A 8. *τὸ θηρίον* E A] corr. *He.* 11 *ᾤκησε* E A, corr. *Fab.* 13. Ζεὺς δὲ E A: *ταύτης αἰτησαμένης* add. Zenob. III 76 16. *νηίδος νύμφης* *Hr.*: *σηίδος* R[a] *σηίδος νύμφης ἢ νηίδος* A 19. *υἱὸς* *B* 20. *λαοδόκον* A, correxi 23. *ἐγένετο* A, corr. *He.* 25. *παῖδα*] *μὲν* add. *Hr.*, sed conf. Epit. Vat. p. 95

2 Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφόντην· Καλυδῶ- 59
νος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάονος Ἐπικάστη ⟨καὶ⟩
Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος Ὄξυλος. Ἀγήνωρ δὲ ὁ
Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος ἐγέννησε
Πορθάονα καὶ Δημονίκην, ἧς καὶ Ἄρεος Εὔηνος Μῶλος 5
Πύλος Θέστιος.

8 Εὔηνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν Ἀπόλ- 60
λωνος μνηστευομένου Ἴδας ὁ Ἀφαρέως ἥρπασε, λαβὼν
παρὰ Ποσειδῶνος ἅρμα ὑπόπτερον. διώκων δὲ Εὔηνος
ἐφ' ἅρματος ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμόν, καταλα- 10
βεῖν δ' οὐ δυνάμενος τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν,
ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὔηνος
9 ὁ ποταμὸς ἀπ' ἐκείνου. Ἴδας δὲ εἰς Μεσσήνην παρα- 61
γίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περιτυχὼν ἀφαιρεῖται
τὴν κόρην. μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς 15
γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ
ἑλέσθαι ὁποτέρῳ βούλεται συνοικεῖν· ἡ δὲ δείσασα,
ὡς ἂν μὴ γηρῶσαν αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπῃ, τὸν
Ἴδαν εἵλετο ἄνδρα.

10 Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγένοντο 62
θυγατέρες μὲν Ἀλθαία Λήδα Ὑπερμνήστρα, ἄρρενες
δὲ Ἴφικλος Εὔιππος Πλήξιππος Εὐρύπυλος.

2 Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης ⟨τῆς⟩ Ἱπποδάμαντος 63
ἐγένοντο παῖδες Οἰνεὺς Ἄγριος Ἀλκάθοος Μέλας Λευ-
κωπεύς, θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελῴου Σει- 25
ρῆνας γενέσθαι λέγουσιν.

1. λεοφόντην A, corr. *He.*; Λεωφόντην *Hr.* 2. καὶ add. *Aeg.* 5. Δημοδίκη schol. Apoll. Rhod. I 146 8. ἀφάρεος A, corr. *Aeg.* 13. ἀπ' *Hr.*: παρ' A μεσήνην A 18. ὡς ἂν del. *Hr.*, φοβηθεῖσα μὴ γηράσασαν ... Tzetz. Lycophr. 561 20. τῆς Κλεοδαίου vel ἢ Κλεοβοίας *He.* 21. Λήδα add. OR[a] 23. τῆς add. *He.* 24. παῖδες] μὲν add. *Hr.* 25. στεροπὴ A

64 *Οἰνεὺς δὲ βασιλεύων Καλυδῶνος παρὰ Διονύσου* 8
φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. γήμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν
Θεστίου γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἔκτεινεν ὑπερπηδή-
σαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον Θυρέα καὶ Κλύμε-
5 *νον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἔγημε, καὶ*
Δηιάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεν-
νῆσαι. αὕτη δ' ἡνιόχει καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἤσκει,
καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχελῷον
65 *ἐπάλαισεν. ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως* 2
10 *Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγεννῆσθαί φασι. τούτου δ'*
ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ παραγενομένας τὰς μοίρας φασὶν
εἰπεῖν, ⟨ὅτι⟩ τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καιό-
μενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. τοῦτο ἀκού-
σασα τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία καὶ κατέθετο εἰς
15 *λάρνακα. Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος* 2
66 *γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. ἐτησίων*
καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς
θεοῖς πᾶσι θύων μόνης Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο. ἡ δὲ
μηνίσασα κάπρον ἐφῆκεν ἔξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ,
20 *ὃς τήν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει καὶ τὰ βοσκήματα καὶ*
τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον 3
τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ
τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον
67 *ἐπηγγείλατο. οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου*

1. *περὶ* pro *παρὰ* (ut saepissime) *B* 2. *πρῶτος* ER^a: *πρῶτα* A 4. *τούτῳ* A, corr. *Fab.* 7. *αὕτη* E: *αὐτὴ* A *ἡνιοχεῖν κατὰ πόλεμον* E 9. *παῖδας* *C* 11. *φασὶν* E Zenob. V 33: *φασὶ δὲ* A 12. *ὅτι* om. EA, add. Diod. IV 34, 6 *He.* * *τελεύτησει μελέαγρος* EA Zenob.: *τελευτήσειν μελέαγρον* LN 15. *ἄτρωτος καὶ* EA, om. Zenob. *Hr.*, sed conf. Epit. Vat. p. 90 18. *ἐξελάθετο* EA: *ἐπελάθετο* Zenob. 18 s. *ἡ δὲ μηνίσασα* *E *ἡ δὲ ὀργισθεῖσα* Zenob.: *μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς* A. 23. *κτείνοντι* A. Zonob., corr. *Aeg.*

θήραν ἦσαν οἵδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος,
ἐκ Καλυδῶνος οὗτοι, Ἴδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως ἐκ
Μεσσήνης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Λήδας
4 ἐκ Λακεδαίμονος, Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν, Ἄδμητος
Φέρητος ἐκ Φερῶν, Ἀγκαῖος ⟨καὶ⟩ Κηφεὺς Λυκούργου ἐξ 5
Ἀρκαδίας, Ἰάσων Αἴσονος ἐξ Ἰωλκοῦ, Ἰφικλῆς Ἀμφι- 68
τρύωνος ἐκ Θηβῶν, Πειρίθους Ἰξίονος ἐκ Λαρίσης,
Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας, Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλα-
μῖνος, Εὐρυτίων Ἄκτορος ἐκ Φθίας, Ἀταλάντη Σχοι-
νέως ἐξ Ἀρκαδίας, Ἀμφιάραος Ὀικλέους ἐξ Ἄργους· 10
5 μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες. συνελθόντας δὲ 69
αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ
δὲ Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καί τινων ἄλλων ἀπαξιούντων
μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θήραν ἐξιέναι, Μελέαγρος ἔχων
γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἴδα καὶ Μαρπήσσης θυγα- 15
τέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τεκνοποιήσα-
σθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν μετὰ ταύ-
6 της ἐξιέναι. περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλεὺς 70
μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν, Εὐρυ-
τίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ κάπρον 20
πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεύτερος
δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας
7 ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. οἱ δὲ Θεστίου παῖδες, ἀδοξοῦντες 71
εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήψεται, τὸ 25

1. *Δρύας Aeg.*: πύμας A   καὶ Δρύας *Hr.*, qui delet οὗτοι   οὗτος R[a]   3. μεσσήνης A   5. καὶ add. *Aeg.*   6. ἰολκοῦ A   ἀμφιτρίωνος A   7. λαρίσσης A   10. ἰοκλέους A
14. τὴν θήραν A Zenob.: τὸν κάπρον E   15. μαρπίσσης A   16. τέκνον ποιήσασθαι EA, corr. *Fab.*   18. αὐτὸν A, corr. *Aeg.*   Ὑλεὺς *Aeg.*: πύλος A

δέρας αὐτῆς ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ 3
5 *λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἧψε, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.*

72 *οἱ δέ φασιν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι,* 2 *ἀμφισβητούντων δὲ τῆς θήρας τῶν Θεστίου παίδων ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις*
10 *πόλεμον ἐνστῆναι, ἐξελθόντος δὲ Μελεάγρου καί τινας τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος Ἀλθαίαν ἀράσασθαι*
73 *κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἴκοι μένειν. ἤδη δὲ* 3 *τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσπελαζόντων καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας βοηθεῖν, μόλις πει-*
15 *σθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων ἀποθανεῖν μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνήρτησαν, αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπωρνεώθησαν.* 4

74 *Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης ἔγημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν* 4 *τὴν Ἱππονόου. ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαΐδα πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας, Ἡσίοδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι*
25 *πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλάμενον*

1. *αὐτῇ* A *αὐτοὶ* E: *αὐτὴν He.*, *αὐτῆς* * restitui ex Zenob. et schol. Ar. ran. 1240: *Ἀταλάντης ἀφείλοντο* *ἀφείλαντο* E
4. *ἔδωκε* EA Zenob.: *ἀπέδωκε Hr.* 6. *ἧψε* EA: *ἀνῆψε* Zenob. (schol. idem) 8. *τῆς θήρας* E: *τῆς θήρας φασὶ* A 14. *μεθ' ἱκετηρίας ἀξιούντων* E 18. *ἀνήρτησαν* E, R[c] man. 2 in marg.: *ἀνήρπασαν* R[a] *C* *ἀνήπασαν B* 21. Thebais frg. 6 K. 22. Hesiod. frg. 97 Rz.

5 ἀποκτεῖναι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἱππόνουν ἐπιγνόντα 75
τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον
αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύ-
της Οἰνεῖ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης
γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν 5
βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

2 Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος ἐφυγαδεύθη, 76
κτείνας, ὡς μέν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκά-
θοον, ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μέλα-
νος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα Εὐρύαλον 10
Ὑπέρλαον Ἀντίοχον Εὐμήδην Στέρνοπα Ξάνθιππον
Σθενέλαον, ὡς δὲ Φερεκύδης φησίν, Ὠλενίαν ἀδελφὸν
3 ἴδιον. Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ φυγὼν εἰς
Ἄργος ἧκε πρὸς Ἄδραστον, καὶ τὴν τούτου γήμας θυ-
γατέρα Δηιπύλην ἐγέννησε Διομήδην. 15

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετ' Ἀδράστου στρα- 77
6 τευσάμενος ὑπὸ Μελανίππου τρωθεὶς ἀπέθανεν· οἱ δὲ
Ἀγρίου παῖδες, Θερσίτης Ὀγχηστὸς Πρόθοος Κελεύ-
τωρ Λυκωπεὺς Μελάνιππος, ἀφελόμενοι τὴν Οἰνέως
βασιλείαν τῷ πατρὶ ἔδοσαν, καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰ- 20
2 νέα καθείρξαντες ᾐκίζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ 78
Ἄργους παραγενόμενος μετ' Ἀλκμαίωνος κρύφα τοὺς
μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀγχηστοῦ καὶ Θερσίτου,

1. ἀποκτεῖναι *Fab.*: ἀποστεῖλαι A δὲ] τινες add. A, del. *Hr.* 4. Πείσανδρος] intellegendus videtur grammaticus, de quo conferas quae disputavit *E. Bethe*, Theb. Heldenl. p. 4 s. αὐτὴν A, corr. *He.* 9. ἀλκμαιονίδα A Alcmeonis frg. 4 K. 10. Φινέα *He.* 11. Περίλαον *He.* ἀντιόχην A, corr. *Fab.* Στέροπα *He.* 12. σθενέαλον A, corr. *He.* Pherecyd. frg. 83 17. ὑπὲρ A, corr. *Com.* 18. θέρσιππος A, corr. *Verheykius* 19. Οἰνέως τὴν βασιλείαν *He.* 22. Ἀλκμαίωνος ex Ephoro ap. Strab. X p. 709 *He.*: ἄλλον A 23. θερσίππου A, corr. *Verheykius*

πάντας ἀπέκτεινεν (οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον), τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, Ἀνδραίμονι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι δέδωκε, τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἦγεν.
79 οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες ἐνεδρεύσαντες περὶ 3 τὴν Τηλέφου ἑστίαν τῆς Ἀρκαδίας τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἔθαψεν ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνόη καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιάλειαν τὴν Ἀδράστου, ⟨ἢ⟩ ὡς ἔνιοί φασι 10 τὴν Αἰγιαλέως, ἐπί τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσε.

80 τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, Βοιωτίας δυνα- 9 στεύων, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φρίξον θυγατέρα δὲ Ἕλλην. αὖθις δὲ Ἰνὼ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο. ἐπιβουλεύουσα δὲ 2 15 Ἰνὼ τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροὺς δεχομένη καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας 3 81 εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνὼ 20 δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν ὡς εἴη κεχρησμένον παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν 4 τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον.
82 Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε, καὶ 25 παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ὑφ'

9. ἢ add. *Emperius* 11. Βοιωτίας δυναστεύων *A: δυναστεύων Βοιωτίας E edd. 12. μὲν παῖδα A: παῖδας μένον καὶ E (corruptum ex παῖδα μὲν) 14. ἐγίνοντο *B* 16 s. λαμβάνουσαι — ἔπρασσον om. **Zenob. IV 38** *Hr.*, sed conf. Epit. Vat. p 92 17. ἔπραττον E N πεφυρμένους *C* 18. οὐκ] incip. **R** **fol. 22ʳ** 21. παύσεσθαι E: παύσασθαι A 25. χρυσόμαλλον E *C*: χρυσόμαλον R Rᵃ ὑφ' *E **Tzetz. Lycophr. 21** (codd. Vitt. 1 et Ciz): ἐφ' A

οὗ φερόμενοι δι᾽ οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασ-
5 σαν. ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θά-
λασσαν Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὤλισθεν εἰς τὸν
βυθὸν ἡ Ἕλλη, κἀκεῖ θανούσης αὐτῆς ἀπ᾽ ἐκείνης
6 Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Φρίξος δὲ ἦλθεν 83
εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἡλίου καὶ
Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασιφάης, ἣν Μίνως
ἔγημεν. οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν θυγα-
τέρων Χαλκιόπην δίδωσιν. ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον
κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτῃ δί- 10
δωσιν· ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῦν ἐν Ἄρεος ἄλσει
7 καθήλωσεν. ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης Φρίξῳ παῖδες
Ἄργος Μέλας Φρόντις Κυτίσωρος.

2 Ἀθάμας δὲ ὕστερον διὰ μῆνιν Ἥρας καὶ τῶν ἐξ 84
Ἰνοῦς ἐστερήθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανεὶς ἐτό- 15
ξευσε Λέαρχον, Ἰνὼ δὲ Μελικέρτην μεθ᾽ ἑαυτῆς εἰς
2 πέλαγος ἔρριψεν. ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας ἐπυνθά-
νετο τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῷ
κατοικεῖν ἐν ᾧπερ ἂν τόπῳ ὑπὸ ζῴων ἀγρίων ξενισθῇ,
πολλὴν χώραν διελθὼν ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοί- 20
ρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτόν, ἃ διῃροῦντο
ἀπολιπόντες ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν
3 Ἀθαμαντίαν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θε-
μιστὼ τὴν Ὑψέως ἐγέννησε Λεύκωνα Ἐρύθριον Σχοι-
νέα Πτῷον.

1. οὐρανοῦ] τὴν μεταξὺ add. EA, del *He. Br.* 2. ἐγένετο *B* 3. χερρονήσου E: χερονννήσου A 6. ὧν om. *B* 7. ἀδελφῆς EA, corr. *Scaliger* 9. χρυσόμαλλον E*C*: χρυσόμαλον RR[a] 10. θύει διὶ ER[a] δέρας E*B*: δέρος RR[a]*C* Tzetz. 13. Ἄργον Μέλανα Κάτιν Φρόντιν Σῶρον καὶ Ἕλλην memorat Tzetz. φρόνης A, corr. *Aeg.* κυτιασωρὸς A, corr. *He.* 18 ss. conf. schol. Plat. Min. 315c. κατοικήσῃ *Br.* αὐτοῦ *B* 24 s. ἐρυθρόην ... πτύον A, corr. *He.* (Ἔρυθρον Tzetz.)

85 *Σίσυφος δὲ ὁ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν* 3
λεγομένην Κόρινθον γαμεῖ Μερόπην τὴν Ἄτλαντος. ἐξ
αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ᾧ παῖς Βελλεροφόντης
ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη, ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνουν
5 *Χίμαιραν. κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἅιδου πέτρον ταῖς* 2
χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν
θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ ὠθεῖται πάλιν
εἰς τοὐπίσω. τίνει δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσω-
ποῦ θυγατέρα Αἴγιναν· ἁρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα
10 *Δία Ἀσωπῷ μηνῦσαι ζητοῦντι λέγεται.*

86 *Δηιὼν δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος Διομήδην τὴν* 4
Ξούθου γαμεῖ, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερο-
δία, παῖδες δὲ Αἰνετὸς Ἄκτωρ Φύλακος Κέφαλος, ὃς
γαμεῖ Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως. αὖθις δὲ ἡ Ἠὼς αὐτὸν
15 *ἁρπάζει ἐρασθεῖσα.*

87 *Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχὼν Γοργοφόνην τὴν* 5
Περσέως ἔγημεν, ἐξ ἧς Ἀφαρεὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος
καὶ Τυνδάρεως ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ
δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα ἀλλὰ
20 *Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρους*
ἐκγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

88 *Μάγνης δὲ γαμεῖ νύμφην νηίδα, καὶ γίνονται* 6

1. 5. *σύσιφος BC* *ὁ αἰόλου* *R: *αἰόλου* A, del. *Siebelis*
2 s. *καὶ ἐξ αὐτῶν* N, *ἐξ ὧν Hr.* 6. *ὑπερβαλεῖν* E
7. *οὗτος δὲ* EA: *ὅρους· ὁ δὲ Hr.* 10. *μηνῦσαι* E: *μηνύσαι* A
11. *δίων* A, ex I 51 corr. *Aeg.* (*Δηιονεύς* II 58) *τῆς Φθιώτιδος Gal.* 12. *αὐτ˜* R man. 1: *αὐτοῦ* A *ἀστεροπία* A, ex schol. Hom. *B* 250 et schol. Eurip. Tr. 9 corr. *Prellerus* Ber. d. sächs. Ges. d. Wiss. 1854 p. 121 14. *πρόκνην* A, corr. *Aeg.* *ἡ* del. *Hr.* 16. *μεσήνην* A 18. *καὶ Τυνδάρεως ἔτι δὲ Ἰκάριος* del. *He.* (conf. III 123) 20. *κυνόντου* A, corr. *Aeg.* 21. *ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει*] III 123 ss. 22. *δὲ*] *αἰόλου* add. A, del. *He.*

αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτυς· οὗτοι Σέριφον ᾤκισαν.

7 *Σαλμωνεὺς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν* 89 *κατῴκει, παραγενόμενος δὲ αὖθις εἰς Ἦλιν ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. ὑβριστὴς δὲ ὢν καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων* 5 *διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου θυσίας ἀφελόμενος ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν, καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἅρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων ἔλεγε βροντᾶν, βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας ἔλεγεν ἀστράπτειν.* 10 *Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.*

8 *Τυρὼ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης* 90 *παρὰ Κρηθεῖ [τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ] τρεφομένη ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ, καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τούτου* 15 *ῥεῖθρα φοιτῶσα τούτοις ἐπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεῖ συγκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα* 2 *κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ἐκκειμένων δὲ τῶν* 91 *βρεφῶν, παριόντων ἱπποφορβῶν ἵππος μία προσαψαμένη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν πέλιόν τι τοῦ προσ-* 20 *ώπου μέρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελιω-* 3 *θέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον Νηλέα. τελειω-* 92 *θέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρυιὰν ἀπέκτειναν Σιδηρώ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐ-* 25 *τῆς τὴν μητέρα ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν, ἡ δὲ φθάσασα εἰς*

1 *πολυδεύκης* A, corr. *Aeg.* 2. *ᾤκησαν* A, corr. *He.* 5. *καὶ*] R fol. 22v 9. *χαλκέων* E 14. *κριθεῖ* A 16. *ἀπωδύρετο* A, corr. *Fab.*; *ἀπελούετο* *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429, *ἐπενήχετο* ex Philostr. Epist. 47 *Hr.* 18. *ἐγκειμένων* EA, corr. *Fab.* 19. *παριόντος ἱπποφορβοῦ* *Hr.* 20. *θηλῇ* A, corr. *Aeg.* 25. *σιδήρῳ* A, corr. *Meziriacus.*

τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε, Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε, καὶ καθόλου διετέλει τὴν
93 Ἥραν ἀτιμάζων. ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους, 9 καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν ἧκεν εἰς Μεσσήνην καὶ Πύ-
5 λον κτίζει, καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρώ, ἄρρενες δὲ Ταῦρος Ἀστέριος Πυλάων Δηίμαχος Εὐρύβιος Ἐπίλαος Φράσιος, Εὐρυμένης Εὐαγόρας Ἀλάστωρ Νέστωρ Περικλύμενος, ᾧ δὴ καὶ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς, 2
10 καὶ μαχόμενος ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπόρθει Πύλον, γινόμενος ὁτὲ μὲν λέων ὁτὲ δὲ ὄφις ὁτὲ δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν.
94 ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέ- 3 φετο· ὃς γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιέως θυγατέρας
15 μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε, παῖδας δὲ Περσέα Στράτιχον Ἄρητον Ἐχέφρονα Πεισίστρατον Ἀντίλοχον Θρασυμήδην.

95 Πελίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει, καὶ γήμας 10 Ἀναξιβίαν τὴν Βίαντος, ὡς δὲ ἔνιοι Φυλομάχην τὴν
20 Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἄκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην Πελόπειαν Ἱπποθόην Ἄλκηστιν.

96 Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν γαμεῖ Τυρὼ τὴν Σαλ- 11 μωνέως, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες Αἴσων Ἀμυθάων Φέρης. Ἀμυθάων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον Εἰδομένην 2

4. μεσήνην A 6. Ταῦρος] καὶ add. A, del. *Br.* 7. Πυλάων] Λυκάων Asclepiades in schol. Apoll. Rhod. I 152 ἐπίδαος A, corr. *He.*, Ἐπιλέων schol. idem Φράσιος *He.*: ῥάδιος A; Φράσις schol. idem, Θρᾶσις *Hr.* 8. Εὐρυμένης] Ἀντιμένης schol. idem 9. καὶ * add. R 14. ἀναξιβοίαν A, corr. *Aeg.* Κρατιέως] Ἀτρέως *Meziriacus*, Κατρέως *He.* 16. Στρατίον *Sommerus* 19. ἀνοιβίαν A, corr. *Aeg.* ἔνιοι *R: ἔνιοι λέγουσι A φιλομάχην *C* (Tzetz. Lycophr. 175 p. 434) 21. πελοπείαν A 22. κριθεὺς A 24. πύλον E: πύλην A

γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας
καὶ Μελάμπους, ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὔσης
πρὸ τῆς οἰκήσεως αὐτοῦ δρυὸς ἐν ᾗ φωλεὸς ὄφεων
ὑπῆρχεν, ἀποκτεινάντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις
τὰ μὲν ἑρπετὰ ξύλα συμφορήσας ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν 5
3 *ὄφεων νεοσσοὺς ἔθρεψεν. οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι* 97
παραστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὤμων ἐξ ἑκατέρου τὰς
ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθαιρον. ὁ δὲ ἀναστὰς καὶ
γενόμενος περιδεὴς τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς
φωνὰς συνίει, καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων προύλεγε 10
τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. προσέλαβε δὲ καὶ τὴν
διὰ τῶν ἱερῶν μαντικήν, περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συν-
τυχὼν Ἀπόλλωνι τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μάντις.

12 *Βίας δὲ ἐμνηστεύετο Πηρὼ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ* 98
πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα δώσειν 15
ἔφη τῷ τὰς Ἰφίκλου βόας κομίσαντι αὐτῷ. αὗται δὲ
ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐφύλασσεν αὐτὰς οὗ οὔτε
2 *ἄνθρωπος οὔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἠδύνατο. ταύ-*
τας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι παρεκάλει τὸν
ἀδελφὸν συλλαβέσθαι. Μελάμπους δὲ ὑπέσχετο, καὶ 99
προεῖπεν ὅτι φωραθήσεται κλέπτων καὶ δεθεὶς ἐνιαυ-
3 *τὸν οὕτω τὰς βόας λήψεται. μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν*
εἰς Φυλάκην ἀπῄει καί, καθάπερ προεῖπε, φωραθεὶς
4 *ἐπὶ τῇ κλοπῇ δέσμιος ἐν οἰκήματι ἐφυλάσσετο. λειπο-*

1. *τὴν Φέρητος*] Abantis filia est II 27 7. *παραστάντες* E: *περιστάντες* A 8 s. *καὶ γενόμενος περιδεὴς* EA, del *Hr.* 10. *μαθάνων* R 12. *διὰ Piersonus*: *ἐπὶ* EA 12 s. *περὶ τὸν Ἀλφειὸν συντυχὼν Ἀπόλλωνι· τὸ δὲ λοιπὸν* . . . proposui Comm. Ribb. p. 142 s. 14. *Βίας δὲ*] *ὁ Ἀμυθάονος* add. A, del. *He.* 15. *αὐτ*[illegible] R man. 1: *αὐτοῦ* A 16. *Ἰφίκλου Aeg.*: *φυλάκου* A, *Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου Gal.* 17. *οὗ He.*: *ὃν* R R^a *B* *ὧν C* 18. *ταύτας*] **R** fol. 23r 19. *τὰς βόας ἀδυνατῶν Βίας Hr.* *βίᾳ C* 24. *δεσμοῖς* A, corr. *Br.*

μένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ
κρυφαῖον τῆς στέγης σκωλήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρω-
τῶντος πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν
100 δὲ ἀποκρινομένων λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. καὶ ταχέως
5 ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἴκημα μεταγαγεῖν, γενο-
μένου δὲ τούτου μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἴκημα.
θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν ὅτι ἐστὶ μάντις 5
ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν ὅπως αὐτοῦ τῷ
παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γένωνται. ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ᾧ
101 τὰς βόας λήψεται. καὶ καταθύσας ταύρους δύο καὶ
μελίσας τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο· παραγενομένου 6
δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μανθάνει δὴ ὅτι Φύλακός
ποτε κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδοίων παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ
τὴν μάχαιραν ᾑμαγμένην ἔτι κατέθετο, δείσαντος δὲ
15 τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος αὖθις κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς
αὐτὴν ἔπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχάσας ἐκάλυψεν ὁ
φλοιός. ἔλεγεν οὖν, εὑρεθείσης τῆς μαχαίρας εἰ ξύων 7
τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῷ πιεῖν, παῖδα γεν-
102 νήσειν. ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους τὴν
20 μὲν μάχαιραν εὗρε, τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας ἐπὶ
ἡμέρας δέκα δέδωκε πιεῖν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης
ἐγένετο. τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ 8
τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. καὶ μέχρι μέν
τινος ἐν Μεσσήνῃ κατῴκει, ὡς δὲ τὰς ἐν Ἄργει γυναῖ-

1. τῷ ἐνιαυτ῀ R 2. κρυφαῖον RR[a] *B*: κορυφαῖον *C*, PR[c] in marg., ὀροφιαῖον *Fab. Hr.* 4. ἀποκρινομένων R: ἀποκριναμένων A 8. ἄριστος del. *He.* 8 s. ὅπως ⟨ἂν⟩ . . . γένοιντο *Hr.* 11. μελίσας R*C*: μελίσσας R[a]V μελ[λ]είσας *B* 12. δὴ del. *Hr.* 13. ἐκτέμνων *Hr.*, qui verba ἐπὶ τῶν αἰδοίων delet. αἰδοίων R: αἰβίων A, ἀγρῶν *Aeg.* 16. ἀμφιτροχάσας R: ἀμφιτροχώσας A 17. εἰ ξύων] ἂν ξύσας *Hr.* 19. παρ' αἰγυπιοῦ aut delendum aut παρὰ τοῦ αἰγυπιοῦ scribendum censet *Hr.* 24. μεσήνη A

κας ἐξέμηνε Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατῴκησε.

13 Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσιμάχης 103 τῆς Ἄβαντος τοῦ Μελάμποδος Ἄδραστος Παρθενοπαῖος Πρῶναξ Μηκιστεὺς Ἀριστόμαχος Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιά- 5
2 ραος γαμεῖ. Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη, Μηκιστέως δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἧκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος, Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώνακτος θυγατέρες μὲν Ἀργεία Δηιπύλη Αἰγιάλεια, παῖ- 10 δες δὲ Αἰγιαλεὺς ⟨καὶ⟩ Κυάνιππος.

14 Φέρης δὲ ὁ Κρηθέως Φερὰς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας 104 ἐγέννησεν Ἄδμητον καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατῴκησε, γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὡς δὲ ἔνιοί φασιν Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφέλτην ⟨τὸν 15
15 ὕστερον⟩ κληθέντα Ἀρχέμορον. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύ- 105 οντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τὴν Πελίου θυγατέρα Ἄλκηστιν. ἐκείνου δὲ δώσειν ἐπαγγειλαμένου τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἅρμα λέοντος καὶ κάπρου, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν· ὁ 20
2 δὲ κομίσας πρὸς Πελίαν Ἄλκηστιν λαμβάνει. θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θῦσαι· διὰ τοῦτο τὸν θάλαμον ἀνοίξας εὗρε δρακόντων σπειράμασι πεπληρωμένον. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκεσθαι τὴν 106

1. ἐπὶ R: ὑπὸ A τῆς R: τοῦ A 5. πρώναξ A
7. ἐστρατεύσατο vel ἐστράτευσε scribendum esse censet *Hr.*
10. ἀργία A, corr. *He.* 11. καὶ add. *Hr.* 12. κριθέως A
15 s. τὸν ὕστερον add. *Hr.* 18 ss. πελλίου saepius R, reliqui passim 18 s. ἐκείνω (sic R) . . . ἐπαγγειλαμένου πελλίου A, corr. *He.* 20. λεόντων καὶ κάπρων A, corr. *He.* 23. σπείραμα A, corr. *Toussaint*, δρακοντείων σπειραμάτων *Hr.* πεπλεγμένον *Sommerus*

θεόν, ᾐτήσατο παρὰ μοιρῶν ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἑκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἕληται. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν 3 ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ 5 θνήσκειν θελόντων, Ἄλκηστις ὑπεραπέθανε. καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς ⟨πρὸς αὐτὸν ἀνεκόμισε⟩ μαχεσάμενος Ἅιδῃ.

107 Αἴσονος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου Ἰάσων. οὗτος ᾤκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ 16 10 Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα, ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμόν, αὖθις 2 108 δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ 15 τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς 3 χωρίοις διατελῶν ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν· διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πέδιλον. θεασάμενος δὲ Πε- 4 λίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν ἠρώτα προσ- 20 ελθών, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν 109 αὐτῷ πρός τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν. ὁ δέ, εἴτε ἐπελθὸν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἥρας, ἵν᾽ ἔλθοι κακὸν Μήδεια Πελίᾳ (τὴν γὰρ Ἥραν οὐκ ἐτίμα), "τὸ

1. παρὰ RR[a]: περὶ A 3. ἕληται] πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ γυνὴ add. A., del. *He.* ὡς] **R. fol. 23[v]** 5. μελλόντων R, suprascr. man. 1 θελόντων 7. πρὸς αὐτὸν * addidi ex **Zenob. I 18** ἀνεκόμισε ex Zenob. add. *Fischerus* 8 ss. Κριθέως A 8. Πολυμήδης] Πολυμήλα Hesiod. frg. 39 Rz., Πολυφήμη Herodor. ap. schol. Apoll. Rhod. I 45 10. ἐβασίλευε **Zenob. IV 92** *Hr.* 13. ἔγνω EA: ἐπέγνω Zenob. *Hr.* 14. θυσίαν ER Zenob.: θυσίας A ταύτῃ A Zenob.: ταύτην *Hr.* 16. χωριδίοις E ἐσπευσεν EA: ἔσπευδεν Zenob. *Hr.* 20. τί E: τίς A 22. ἐπελθὸν ERR[a]: ἐπελθὼν A ἔλθῃ R[a] 23. μήδεια ER: μήδει A

χρυσόμαλλον δέρας" ἔφη "προσέταττον ἂν φέρειν αὐ-
5 τῷ". τοῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν
ἐκέλευσεν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν ⟨ἐν⟩ Ἄρεος
ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δρά-
κοντος ἀύπνου. 5

6 ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρεκάλεσε 110
τὸν Φρίξου, κἀκεῖνος Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης πεντηκόν-
τορον ναῦν κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ
κατασκευάσαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρῷραν ἐνήρμο-
7 σεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ὡς 10
δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν
ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.
οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἵδε· Τῖφυς Ἁγνίου, ὃς 111
ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κά-
λαϊς Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός, Τελαμὼν 15
8 καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διός, Θησεὺς Αἰγέως,
Ἴδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως, Ἀμφιάραος Ὀικλέους,
† Καινεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, 112
Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκεισίου, Αὐτόλυκος Ἑρ-
μοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενοίτιος Ἄκτορος, Ἄκτωρ 20

2. ἐλθεῖν A Zenob.: πλεῖν E 3. ἐν add. *Fab.* 7. τὸν Φρίξου del *He.* (Ἄργος Ἀρεστορίδης Apoll. Rhod. I 111) 10. φωνῆεν ER: φωνῇ A δωδώνιδος CPR[c] 11. κατεσκευάσθη] καὶ add. A, del. *He.* αὐτῷ del. *He.* 12. ἀπέτρεψε *BC*
13 ss. Argonautarum catalogos vide **Pind. Pyth. 4, 117–187** cum scholiis, **Apoll. Rhod. I 23—227** cum scholiis, **Hyg. fab. 14, Val. Flacc. I 353—483, Orph. Arg. 119–231** (conf. *Seeligerum* in Roscheri Lex. myth. I p. 507 ss.) 13. ἀγρίου A, corr. *Aeg.* 13 s. τὴν ναῦν ὃς ἐκυβέρνα A, transpos. *He.* 16. Θησεὺς Αἰγέως *Aeg.*: αἰγεὺς θησέως A 17. ἰοκλέους A, corr. *Aeg.* 18. *Καινεὺς Κορώνου*] conf. schol. Apoll. Rhod. I 57. *Κόρωνος Καινέως Clavierius*; erat fortasse *Καινεὺς ⟨Ἐλάτου⟩, Κόρωνος ⟨Καινέως⟩* (conf. Hyg. 14) *Παλαίμων*] *Παλαιμόνιος*? (Apoll. Rhod. I 202 s.)

σαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργοῦς φθεγξαμένης
μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τούτου βάρος. Δημάρατος δὲ 4
αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε· Διονύσιος
μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν
5 γενέσθαι.

119 ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, 20
ἧς ἐβασίλευεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ ⟨νύμφης⟩
Βιθυνίδος. γενναῖος δὲ ὢν οὗτος τοὺς προσσχόντας
ξένους ἠνάγκαζε πυκτεύειν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
10 ἀνῄρει. παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὼ
τὸν ἄριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προεκαλεῖτο. Πολυδεύ- 2
κης δὲ ὑποσχόμενος πυκτεύσειν πρὸς αὐτόν, πλήξας
κατὰ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῶν δὲ Βεβρύκων ὁρμη-
σάντων πρὸς αὐτόν, ἁρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὅπλα
15 πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

120 ἐντεῦθεν ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θρᾴ- 21
κης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ᾤκει Φινεὺς μάντις τὰς ὄψεις
πεπηρωμένος. τοῦτον οἱ μὲν Ἀγήνορος εἶναι λέγου-
σιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πηρωθῆναί φασιν αὐ- 2
20 τὸν οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προέλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
μέλλοντα, οἱ δὲ ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι

2. *τούτου τὸ B* *δημαρέτης* A, corr. *Aeg.* Demarat. frg. 6 (FHG. IV p. 380) 3. Dionys. Mytil. frg. 1 (FHG. II p. 7) 6. *ἀπῆλθεν* A, corr. *Gal.* 7. *ἣν B* *ἐβασίλευσεν* R^a *C*: *ἐβούσευσεν B*. corr. *Fab.* 8. *Βιθυνίδος*] *νύμφης Βιθυνίδος ἢ Μελίας* (*πελίας* codd.) schol. Plat. Legg. VII p. 796 a *Hr.* *προσίσχοντας Br.*, sed. conf. *Hr.* Philol. IV p. 569 11. *προσεκαλεῖτο* A, corr. *Fab.* 13. *τοῦ ἀγκῶνος Hr.*, *τὸν αὐχένα Palmerius*; erat fortasse *τὸν ἀγῶνα* 14. *ἐπ' αὐτὸν Br.* 15. *φεύγοντας* del. *Hr.* Herm. XI p. 283 16. *τὴν* * add. E 17. *ἁλμυδησσὸν* E R^a (*ἁλμ.*) 18. *μὲν*] *τὸν* add. A, del. *Hr.* 20. *προέλεγε* *E: *προύλεγε* A 21. *Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν* (= III 200)] *Βορεαδῶν κ. τ. Ἀργ. Clavierius*, *Βορέου* Diod. IV 44, 4 *E. Bethe*, Quaest. Diod. p. 17.

Ἱππάσου, Ἄδμητος Φέρητος, Ἄκαστος Πελίου, Εὔρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὔφημος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάκου, Βούτης Τε- 9
113 λέοντος, Φᾶνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργῖνος Πο-
5 σειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Ἡλίου, Ἴφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηκιστέως, Πηνέλεως Ἱππάλμο[illegible], Λήιτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυβόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

114 οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσ- 17 ίσχουσι Λήμνῳ. ἔτυχε δὲ ἡ Λῆμνος ἀνδρῶν τότε οὖσα ἔρημος, βασιλευομένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς Θόαντος δι' αἰτίαν τήνδε. αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσοσμίαν, καὶ διὰ τοῦτο
15 οἱ γήμαντες αὐτὰς ἐκ τῆς πλησίον Θρᾴκης λαβόντες
115 αἰχμαλωτίδας συνευνάζοντο αὐταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ 2 αἱ Λήμνιαι τούς τε πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατουμένῃ τῇ
20 Λήμνῳ μίσγονται ταῖς γυναιξίν. Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι

1. Εὔρυτος A Val. Flacc. I 439 Hyg. 14: Ἔρυτος Apoll. Rhod. I 52 Pind. 179 3. Θαυμάκου] Φυλάκου *Burmannus*, sed conf. Steph. Byz. s. v. Θαυμακία 4. φάνος A, Φλίας (Apoll. Rhod. I 115) *Hemsterhusius* Ἐργῖνος A, Apoll. Rhod. I 185: Εὔφημος (Apoll. Rhod. I 179) *Gal.* 5. μηλέως *C* 6. Φρίξου] conf. adn. I 110 7. Ἱππάλμου A: Ἱππάλκμου schol. min. Hom. *B* 494, Ἱππαλκίμου Diod. IV 67, 7 *Wesselingius* Ἀλέκτορος] Ἀλεκτρυόνος Hom. *P* 602, schol. Hom. l. l., Ἠλεκτρυόνος Diod. l. l. *Wesselingius* ἴφιτος R R[a]: ἴριτος *C* ἔριτος *B* 8. ἄλμενος A, corr. *Gal.* (Hom. *B* 512) Ἀστερίων Apoll. Rhod. I 35 ss. Orph. 161 *Eschenburgius* 10. ἀναχθέντες E: ἀνενεχθέντες A 11. τότε ER: ποτε A 12. βασιλευομένη ER: βασιλευομένης A 19. προσχόντες E A, corr. *He.*

συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας Εὔνηον καὶ Νεβροφόνον.

18 *ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοσιν, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς δὲ ἀναχθέντες ἐντεῦθεν καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοίαις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατόν (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμούμενοι) μάχην τῆς* 2 *νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυράμενοι τάς τε κόμας ἐκείραντο καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες Μυσίᾳ προσίσχουσιν.* [116; 5; 10]

19 *ἐνταῦθα δὲ Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Ὕλας γὰρ ὁ Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλεὶς ὑδρεύσασθαι διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν* 2 *ἡρπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωκεν, ὑπὸ λῃστῶν ἄγεσθαι νομίζων. καὶ δηλοῖ συντυχόντι Ἡρακλεῖ. ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὕλαν ἡ ναῦς ἀνήχθη, καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν Κίον ἐβασίλευσεν, Ἡρα-* 3 *κλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος. Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχήν φησι πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν. Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφεταῖς τῆς Θεσ-* [117; 15; 20; 118]

1. *συνευνάζεται*] **explic. R fol. 23v** 3. *δολίοις* E A, corr. *Aeg.* 5. *δὲ* add. E 6. *ἀγνοοῦντες* del. *Br.* *δολίοις* A 7. *πελασγικὸν* E: *πλαστικὸν* A 7 ss. *-τὸν ἔτυχον — νυκτὸς συ-* om. *B* 8. *πελασγῶν* E: *πελαστῶν* A 8 s. *τῆς νυκτὸς* del *Hr.* 14. *δὲ He.*: *τε* Ra*C* *τη B* 15. *ὕλλας* E *θεοδάμαντος B*, *μὲν* add. *Hr.* 16. *ἀποσταλεὶς ὑδρεύσασθαι* E A: *πρὸς θήραν πέμπουσιν* **Zenob. VI 21** 18. *ἐδίωκεν* Zenob. *Hr.*: *ἐδίωξεν* E A 21. *κίον* *E: *κίον* A 22. *ἡρόδοτος* A, corr. *Fab.* Herodor. frg. 27 (FHG II p. 35) 23. fort. *ἀλλὰ τότε* 24. Pherecyd. frg. 67

πεισθεὶς μητρυιᾷ τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας, τινὲς
δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς Φρίξου παισὶ τὸν ἐκ Κόλ-
3 χων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμήνυσεν. ἔπεμψαν δὲ 121
αὐτῷ καὶ τὰς ἁρπυίας οἱ θεοί· πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗ-
ται, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐ-
ρανοῦ καθιπτάμεναι τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα
δὲ ὅσα ὀσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι
4 προσενέγκασθαι. βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ
περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη,
τῶν ἁρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ παρέ- 10
θεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων, ἅρπυιαι δὲ ἐξαίφνης
5 σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τροφὴν ἥρπασαν. θεασάμενοι 122
δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαϊς, ὄντες πτερω-
τοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον. ἦν δὲ ταῖς
ἁρπυίαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων, 15
τοῖς δὲ Βορέου παισὶ τότε τελευτήσειν ὅταν διώκοντες
6 μὴ καταλάβωσι. διωκομένων δὲ τῶν ἁρπυιῶν ἡ μὲν
κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει,
ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἅρπυς καλεῖται· ταύτην δὲ οἱ μὲν
7 Νικοθόην οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν. ἡ δὲ ἑτέρα κα- 123
λουμένη Ὠκυπέτη, ὡς δὲ ἔνιοι Ὠκυθόη (Ἡσίοδος δὲ
λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην), αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα
φεύγουσα μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἳ νῦν ἀπ'
ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γὰρ ὡς ἦλθεν
ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἠιόνα ὑπὸ καμά- 25
8 του πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς

2. τὸν *Aeg.*: τῶν A 5. ἐπειδὴ *Br.*: ἐπειδὰν EA παρε-
τίθετο EA: παρατίθοιτο *Hr.* 12. ἥρπασαν *E: ἥρπαζον A
(Epit. Vat. p. 86) 16. ὅταν E: ὅτε ἂν A 18. κατὰ Πελο-
πόννησον EA, del. *He.* 21. Hesiod. frg. 80 Rz. 21 s. Ἡσίο-
δος — Ὠκυπόδην del. *He.* 22. κατὰ EA: παρὰ *Fab.*
25. ἠιόνα E *C* ἠιόνια R[a] *B*: ἠόνα *Br.* 26. Apoll. Rhod. II 284 ss.

Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὅρκον τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

124 ἀπαλλαγεὶς δὲ τῶν ἁρπυιῶν Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν 22
5 πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὑπερ- 2
μεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ὁμίχλη
10 πολὺς δὲ πάταγος, ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς
125 δι' αὐτῶν διελθεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα 3
διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονοῦντας, ἐὰν δὲ ἀπολλυμένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο, καὶ ὡς πλη- 4
15 σίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιᾶσιν ἐκ τῆς πρῴρας πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέθρισεν. ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες 5
τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας εὐτόνου, συλλαβομένης Ἥρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νεὼς περικοπεί-
126 σης. αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεὼν γὰρ ἦν αὐταῖς νεὼς περαιωθείσης στῆναι παντελῶς. οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαριανδυνοὺς παρεγένοντο, 23
κἀκεῖ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύκος. ἔνθα θνήσκει μὲν Ἴδμων ὁ μάντις πλήξαντος αὐτὸν κάπρου,

6. *τῶν κατὰ* ⟨*τὴν* add. E⟩ *θάλασσαν* EA, del. *Fab.* 9. *ἐφέρετο* EA: *ἀνεφέρετο* *ὑπ'* EA, corr. *Br.*, *ἀπ'* *Clavierius* 11 *διελθεῖν* *E: *ἐλθεῖν* A (conf. Epit. Vat. p. 92) 13. *ἀπολλυμένην* *EA *ἀπολομένην* edd. (conf. Epit. Vat. p. 93) 14. *ἀκούσαντες ἀνήγοντο* E: *ἀνήγοντο ἀκούσαντες* A 16. *ἱπταμένης* EA: *διιπταμένης* *Hr.* 17. *ἀπέθριξεν* E, correxi * coll. Apoll. Rhod. II 601: *ἀπεθέρισεν* A 18. *εὐτόνου* *E: *ἐντόνου* A *συλλαμβανομένης* E 19. 21. *νεὼς* E: *νηὸς* A 22. *μαριανδηνοὺς* A, corr. *Aeg.* 24. *Ἴδμων*] deest in catalogo

θνήσκει δὲ καὶ Τῖφυς, καὶ τὴν ναῦν Ἀγκαῖος ὑπισχνεῖται κυβερνᾶν.

2 παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον ἐπὶ 127 Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστιν. ἐγκαθορμισθείσης δὲ τῆς νεὼς ἧκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, 5 καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι 3 τὸ δέρας αὐτῷ· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' 128 αὐτῷ ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομά- 10 4 των ἐφύσων. τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις. ἀπορουν- 129 τος δὲ τοῦ Ἰάσονος πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους κατα- 5 ζεῦξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἦν δὲ αὕτη θυγά- 15 τηρ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. δεδοικυῖα δὲ μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν ὀμόσῃ αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. 20 6 ὀμόσαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευ- 130 γνύναι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῖσαι τήν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα

4. φάσιν EA 4 s. ἐστιν· ἐγκαθορμισθείσης *E: ἐστι γῆς καθορμισθείσης A 5. νεὼς E: νηὸς A 5 ss. conf. **Zenob. IV 93** 5. ἧκε] καὶ add. EA, del. *He.* 7. δὲ add. E 8. ἄγριοι EA, del. *He.* 9. αὐτῷ E: αὐτῶν A αὐτῷ] οὗτοι add. EA, del. *He.* 11. ἐπέτασσε E: ἐπετάσσετο A 16. εἰδυίας *E Tzetz. Lycophr. 798. 1011 (Apoll. Rhod. III 243): εἰδυῖα A, Ἰδυίας *Aeg.* τῆς E: τοῖς A φαρμακὶς ER[a]: φαρμάκοις A 18. πρὸς] **incip. R fol. 24r** 19. ἐγχειριεῖν ER[a]: ἐγχειριεῖ A 20. καὶ — ἀγάγηται EA Zenob., del. *Hr.*, sed. conf. Comm. Ribb. p. 149

ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μήτ' ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι μήτε ὑπὸ σιδήρου. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ σπειρομένων 7 τῶν ὀδόντων ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἔλεγεν ἐπειδὰν ἀθρόους 5 θεάσηται, βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθεν, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν 131 αὐτούς. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισάμενος τῷ 8 φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεὼ ἄλσος ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὁρμήσαντας 10 αὐτοὺς κατέζευξε. σπείραντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας 9 ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀφανῶς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχο-132 μένους πρὸς ἀλλήλους προσιὼν ἀνῄρει. καὶ κατεζευγ- 10 μένων τῶν ταύρων οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης, ἐβούλετο 15 δὲ τήν τε Ἀργὼ καταφλέξαι καὶ κτεῖναι τοὺς ἐμπλέοντας. φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ 11 τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὼ παρεγένετο. συνείπετο δὲ αὐτῇ 20 καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

133 Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολμημένα 24 ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια τὸν ἀδελφὸν φονεύει καὶ μελίσασα κατὰ 25 τοῦ βυθοῦ ῥίπτει. συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ 2

1. ἂν EA, del. *Hr.* 4. οὓς ERR[a]: ἃς A ἔλεγεν EA, del *Hr.* ἀθρόως EA, corr. *Verheyckius* 5. θεάσοιτο E βάλλειν ER: βάλλῃ A ἄποθεν EA: ἄπωθεν *Hr.* 8. ἐμάστευε EA, corr. *He.* 10. σπείραντος E: σπείροντος A 11. ἀνέτελλον EV: ἀνέτελον A 12. ἀφανῶς E: ἀφανεῖς A, del. *Hr.* 13. καταζευγνυμένων EA, corr. *Fab.* 17. κατακοιμήσασα N 19. παρεγένετο EA: παραγίνεται Zenob. 20. μετὰ τούτων νυκτὸς *C* 25. τοῦ * add. EZenob.

παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέρησε· διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον
3 προσηγόρευσε Τόμους. πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργοῦς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ 5 σχισθέντες ἄλλος ἀλλαχοῦ ζήτησιν ἐποιοῦντο.

4 τοῖς δὲ Ἀργοναύταις τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν ἤδη 134 παραπλέουσι Ζεὺς μηνίσας ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβάλλει πλάνην. καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων ἡ ναῦς 10 φθέγγεται μὴ λήξειν τὴν ὀργὴν τοῦ Διός, ἐὰν μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν τὸν Ἀψύρτου φόνον καθαρ-
5 θῶσιν ὑπὸ Κίρκης. οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ Λιγύων καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πελάγους διακομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν ἦλθον εἰς 15 Αἰαίην, ἔνθα Κίρκης ἱκέται γενόμενοι καθαίρονται.

25 παραπλεόντων δὲ Σειρῆνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν 135 ἐναντίαν μοῦσαν μελῳδῶν τοὺς Ἀργοναύτας κατέσχε. μόνος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐτάς, ὃν ἁρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κατῴκισε. 20

2 μετὰ δὲ τὰς Σειρῆνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδέχετο 136 καὶ Σκύλλα καὶ πέτραι πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν φλὸξ πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἑωρᾶτο. ἀλλὰ διὰ τούτων

2. βάψας *BC* 5. ἕξουσιν *B* 6. σχισθέντες *ER: σχεθέντες A 7. δὲ add. ER 8. ζεὺς μηνίσας *E: μηνίσας ζεὺς R μηνίσας δὲ ζεὺς A 10. συρτίδας EA **Tzetz. Lycophr. 175,** corr. *Aeg.* 11. ἐὰν *He.*: εἰ EA 13. λιβύων EA, corr. *Scaliger* 14. σαρδωνίου *BC* 15. διακομισθέντες *E: κομισθέντες A 16. αἰαίην *ERR[a]*C* αἴην *B*: Αἰαίαν edd. κίρκης *EA: κίρκῃ edd. 20. λιλυβαίῳ *C*: λιβαίῳ ERR[a] λυβαίῳ *B* 22. σκύλλα ER[a]: σκύλα A πέτραι] κυαναὶ add. E, κυάνεαι A, del. *Aeg.* πλακταὶ RR[a]

διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηίσι Θέτις παρακληθεῖσα ὑπὸ Ἥρας.

137 παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἡλίου βόας 3 ἔχουσαν εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἧκον, ἧς βα-
5 σιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος. τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὑρεῖν μὴ δυναμένων οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα κομισθέντες ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους· ἔνιοι δὲ πρὸς Φαίακας ἐλθόντες τὴν Ἀργὼ 4 κατέλαβον καὶ τὴν Μήδειαν ἀπῄτουν παρ' Ἀλκινόου.
138 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὲν ἤδη συνελήλυθεν Ἰάσονι, δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ, εἰ δ' ἔτι παρθένος ἐστί, τῷ πατρὶ ἀποπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή- 5 δειαν Ἰάσονι συνέζευξεν· ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι μετὰ Φαιάκων κατῴκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μη-
15 δείας ἀνήχθησαν.

139 πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῷ περιπίπτουσι χειμῶνι. 26 Ἀπόλλων δὲ στὰς ἐπὶ τὰς Μελαντίους δειράς, τοξεύσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασσαν κατήστραψεν. οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι
20 προσορμισθέντες Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ἱδρυσάμενοι δὲ 2 βωμὸν Ἀπόλλωνος αἰγλήτου καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπησαν. δοθεῖσαι δ' ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα θεράπαιναι τοὺς ἀριστέας ἔσκωπτον μετὰ παιγνίας·

1. νηρηίσι A: ἐρέταις E Θέτις add. E 3. βοῦς EA, correxi * (conf. praefat.) 6. Κεραυνίοις Tzetz. *Gal.*: κερκυραίοις A κερκυραίων E 7. Ἰλλυρίδα Tzetz. *Gal.*: ἁλμυρίδα EA ⟨τὰς⟩ Ἀψυρτίδας *Hr.* 10 s. δώσειν αὐτὴν EA: ἐάσειν *Cobetus* Mnemos. n. s. VIII p. 400 11. ἀποπέμψειν E: ἀντιπέμψειν A 16. πλέοντες] R fol. 24ᵛ 17. Μελαντίους Apoll. Rhod. IV 1707 *Gal.* Μελαντείους *Hr.*: μενοιτίου A δορὰς B, δειράδας *Hr.* 18. κατέστραψεν R κατέστ.εψεν A, corr. *Gal.* 21. αἰγλήτου Apoll. Rhod. IV 1716 *Fab.*: αἰγαίου A

ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ σύνηθές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυναιξίν.

3 ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτῃ προσίσχειν 140 ὑπὸ Τάλω. τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνωι δοθῆναι· ὃς ἦν 5 χαλκοῦς ἀνήρ, οἱ δὲ ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατατείνουσαν ἄχρι σφυρῶν· κατὰ δὲ τὸ τέρμα τῆς φλεβὸς ἧλος διήρειστο χαλκοῦς. 4 οὗτος ὁ Τάλως τρὶς ἑκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον περιτρο- 141 χάζων ἐτήρει· διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὼ προσπλέουσαν 10 θεωρῶν τοῖς λίθοις ἔβαλλεν. ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μη- 5 δείας ἀπέθανεν, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης, ὡς δέ τινες, ὑποσχο- μένης ποιήσειν ἀθάνατον καὶ τὸν ἧλον ἐξελούσης, ἐκρυέντος τοῦ παντὸς ἰχῶρος αὐτὸν ἀποθανεῖν. τινὲς 15 δὲ αὐτὸν τοξευθέντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

6 μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μείναντες Αἰγίνῃ προσ- 142 ίσχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἅμιλλα. ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας 20 καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέτταρσι μησὶ τελειώσαντες.

27 Πελίας δὲ ἀπογνοὺς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργο- 143 ναυτῶν τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν· ὁ δὲ αἰτησάμενος

1. θυσίᾳ] ταύτῃ add. *Hr.* 4. ταλὼ RR^a*C* 5. μίνω RR^{a}P: μίνῳ R^b*C* δοθῆναι] εἰς φυλακὴν τῆς νήσου Κρήτης add. Zenob. V 85 5 s. ὃς ἦν — λέγουσιν del. *Hr.* 8. δέρμα AZenob., corr. *Fab.* διήρειστο RZenob.: διήριστο A; διερή- ρειστο *Hr.* 13. αὐτῷ A: αὐτῆς Zenob., qui omisit Μηδείας Μηδείας del. *Hr.* 15. ἐκρυέντος — ἐξελούσης del. *Hr.* 16. αὐτὸν, quod erat post ἀθάνατον, cum Zenobio huc transposui * 22. τέτρασι EA Tzetz. Lycophr. 75, corr. *Gal.*

ἑαυτὸν ἀνελεῖν θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς τοῦ ταυρείου
σπασάμενος αἵματος ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ 2
ἐπαρασαμένη Πελίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρό-
μαχον ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν αὐτῇ κατα-
5 λειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν 3
τὸ μὲν δέρας ἔδωκε, περὶ ὧν δὲ ἠδικήθη μετελθεῖν
144 ἐθέλων καιρὸν ἐξεδέχετο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἰσθμὸν
μετὰ τῶν ἀριστέων πλεύσας ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσει-
δῶνι, αὖθις δὲ Μήδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν ὅπως Πελίας 4
10 αὐτῷ δίκας ὑπόσχῃ. ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου
παρελθοῦσα πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα
κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
γελλομένη ποιήσειν νέον· καὶ τοῦ πιστεῦσαι χάριν κριὸν
μελίσασα καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πιστεύ- 5
15 σασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθέψουσιν. Ἄκα-
στος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα
θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ
ἐκβάλλει.

145 οἱ δὲ ἧκον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέ- 28
20 λουν εὐτυχοῦντες, αὖθις δὲ τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως
Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσονι ἐγγυῶντος,
παραπεμψάμενος Ἰάσων Μήδειαν ἐγάμει. ἡ δέ, οὕς τε 2
ὤμοσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη καὶ τὴν Ἰάσονος

1. ⟨αὐτὸς⟩ ἑαυτὸν *Hr.* θυσίας E A, corr. *He.* 1 s. ταυρείου σπασάμενος αἵματος *E: ταύρου αἷμα σπασάμενος A 3. πελίᾳ E: πελίαν A παῖδα] ὡς πρὸς πόλεμον add. E A, om. Tzetz. *Gal.*
4. αὐτῇ * add. E καταλειφθέντα del. *Hr.* 5. ἀπέκτει-νεν] αὐτῆς add. A, om. E 6. δέρος RR[a] ⟨αὐτῷ⟩ ἔδωκε *Mendelssohnius* Act. soc. phil. Lips. II p. 451 9. ζητεῖν E A, om. Zenob. IV 92 10. ὑπόσχῃ E A: ὑφέξει Zenob. *Hr.*
13. ποιήσειν E A: ποιῆσαι Zenob. πιστεῦσαι E A Zenob.: πι-στῶσαι *Fab.* 15. τὸν — καθέψουσι E A: τον πατέρα εἰς λέ-βητα ζέοντα ἐμβαλοῦσαι καθέψουσι Zenob. Ἄκαστος Tzetz. *Aeg.*: ἄδραστος E A

ἀχαριστίαν μεμψαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένῃ πέπλον μεμαγμένον φαρμάκοις ἔπεμψεν, ὃν ἀμφιεσαμένη μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς πυρὶ λάβρῳ κατεφλέχθη, τοὺς δὲ παῖδας οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρ- 146
3 *μερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου* 5 *ἅρμα πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. λέγεται δὲ ⟨καὶ⟩ ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας ἔτι νηπίους ὄντας κατέλιπεν, ἱκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς ἀκραίας· Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.* 10

4 *Μήδεια δὲ ἧκεν εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖ γαμηθεῖσα Αἰ-* 147 *γεῖ παῖδα γεννᾷ Μῆδον. ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον Θησεῖ φυγὰς ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. ἀλλ' οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευό-* 15
5 *μενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε· Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Πέρσου τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.*

1. *πολλάκις* EA: *πολλὰ* *Hr.* 2. *μεμαγμένον* *E: *μεμαγευμένον* A (*δῶρα φαρμάκοις κεχρισμένα* Diod. IV 54, 6) *φαρμάκοις* *ER: *φάρμακον* A *ἀμφιεσαμένη* EPV: *ἀμφιασαμένη* A 3. *κατεφλέχθη* *E: *καταφλέγει* A; erat fortasse *κατεφλέγη* 4. *τούς τε* EA, corr. *He.* 4 s. *μέρμερον ὑφέρητα* R[a] *μέρμεριν ἠφέρητα* *C* 6. *πτηνῶν* E*C*: *πτηνὸν* RR*B* 7. *καὶ* add. *He.* 9. *ἀκρείας* E *ἀκρίας* A, corr. *Aeg.* 13. *φυγὰς*] **R fol. 25ʳ** *φυγὰς* del. ***Mendelssohnius*** Act. soc. phil. Lips. IV p. 332 15. *μηδίαν* E: *μήδειαν* A Tzetz. 19. *ἀποκατέστησεν* E *ἀπεκατέστησεν* RR[a]: *κατέστησεν* *BC*

II.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξεληλύθαμεν 1
γένος, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχειον.

Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἴναχος, ἀφ' οὗ 2
ποταμὸς ἐν Ἄργει Ἴναχος καλεῖται. τούτου καὶ Μελίας
5 *τῆς Ὠκεανοῦ Φορωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεὺς παῖδες ἐγέ-*
νοντο. Αἰγιαλέως μὲν οὖν ἄπαιδος ἀποθανόντος ἡ 3
χώρα ἅπασα Αἰγιάλεια ἐκλήθη, Φορωνεὺς δὲ ἁπάσης
τῆς ὕστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυνα-
στεύων ἐκ Τηλεδίκης νύμφης Ἆπιν καὶ Νιόβην ἐγέν-
2 *νησεν. Ἆπις μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μετα-* 4
στήσας δύναμιν καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ'
ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίονος καὶ
Τελχῖνος ἐπιβουλευθεὶς ἄπαις ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς
θεὸς ἐκλήθη Σάραπις· Νιόβης δὲ καὶ Διός (ᾗ πρώτῃ 5
15 *γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη) παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὡς*
δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι
τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος
3 *δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. ἀλλὰ περὶ* 2

2. *λέγομεν* A, corr. *Aeg.* *ἰνάχειον* O edd. recc.: *ἰνάχιον* A
4. *μελίας* Tzetz. Lycophr. 177 *Gal.*: *μελίσσης* A 7. *πάσης* *Hr.* 8 ss. *πελλοποννήσου* ubique R 8 s. *ἐκ τηλοδίκης* (*τῆς λοδίκης* *B*) *νύμφης δυναστεύων* A, transpos. *Scaliger* 9. *τηλοδίκης* A Tzetz. schol. Plat. Tim. p. 22a (conf. *G. Hermanni* Opusc. II p. 203) *νεόβην* RR[a] 11. *καὶ — τύραννος* del. *Siebelis*
14. *Διὸς δὲ καὶ Νιόβης* *He.*, *καὶ Διὸς* del. *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429 15. *ἐσμίγη* A 16. Acusil. frg. 12
17. Hesiod. frg. 70 Rz.

μὲν τούτου πάλιν ἐροῦμεν· Ἄργος δὲ λαβὼν τὴν βασιλείαν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄργος, καὶ γήμας Εὐάδνην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας ἐτέκνωσεν Ἔκβασον Πείραντα Ἐπίδαυρον Κρίασον, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν. 5

2 *Ἐκβάσου δὲ Ἀγήνωρ γίνεται, τούτου δὲ Ἄργος ὁ* 4 *πανόπτης λεγόμενος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι, ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει τὸν μὲν τὴν Ἀρκαδίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελὼν τὴν τούτου* 3 *δορὰν ἠμφιέσατο, Σάτυρον δὲ τοὺς Ἀρκάδας ἀδικοῦντα* 10 *καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα ὑποστὰς ἀπέκτεινε. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἔχιδναν, ἣ τοὺς παριόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην ἀπέκτεινεν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἄπιδος φόνον, τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.* 15

3 *Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἴασος,* 5 *οὗ φασιν Ἰὼ γενέσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν· Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρῆνος αὐτήν* 2 *φασιν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν* 20 *Ζεὺς ἔφθειρε. φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἁψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκήν, ἀπωμόσατο δὲ ταύτῃ μὴ συνελθεῖν· διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπι-*

1. *πάλιν ἐροῦμεν*] III 96 *λαβὼν*] *παρὰ Φορωνέως* add. A, del. *He.* *τὴν τοῦ Φορωνέως βασιλείαν Siebelis* 4. *ἔκασσον* RR^a*C* (*ἴσως ἔκβασον* L man. 2 marg.), *ἄκασσον B* 6. *ἐκβάσσου* R 8. *τῷ* add. RR^a 9. *καρδίαν* R^a*B* 10. *ἠμφιάσατο* ERR^a*C* 12. *ὅτι* add. ER 14. *ὄπιδος* ERR^a*C* 16. *ἶσος* A, corr. *Aeg.* 17. *φησὶν* A, corr. *Aeg.* Castor frg. 23 (Ctesiae et chronograph. fragm. ed. Müllerus p. 179) 18. *τραγικῶν*] Sophocles FTG. p. 188 19. Hesiod. frg. 4 Rz. Acusil. frg. 18 21. *δὲ* add. E 22 s. *ἀπωμόσατο δὲ ταύτην* (lege *ταύτῃ*) * E: *αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο* A 23. Hesiod. frg. 4 Rz.

σπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους
6 ὅρκους ὑπὲρ ἔρωτος. Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς 3
τὴν βοῦν φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν παν-
όπτην, ὃν Φερεκύδης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης
5 δὲ Ἰνάχου, Κέρκωψ δὲ Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσω-
ποῦ θυγατρός· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενῆ αὐτὸν λέγει.
οὗτος ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτὴν ἥτις ἐν τῷ Μυκη- 4
7 ναίων ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ
κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύσαντος Ἱέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν
10 οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν
ἀργειφόντης ἐκλήθη. Ἥρα δὲ τῇ βοῒ οἶστρον ἐμβάλλει 5
ἡ δὲ πρῶτον ἧκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον
κληθέντα, ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα καὶ
τὸν Αἷμον ὑπερβαλοῦσα διέβη τὸν τότε μὲν καλού-
15 μενον πόρον Θρᾴκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον.
8 ἀπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, 6
πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα καὶ πολλὴν διανηξαμένη
θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον ἧκεν εἰς
Αἴγυπτον, ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα γεννᾷ
9 παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἔπαφον παῖδα. τοῦτον δὲ 7
Ἥρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν
αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας,
Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. πλανωμένη
δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἅπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμηνύετο ⟨ὅτι
25 ἡ⟩ τοῦ Βυβλίων βασιλέως ⟨γυνὴ⟩ ἐτιθήνει τὸν υἱόν)

4. Φερεκύδης ... Ἀσκληπιάδης *He.*: Ἀσκληπιάδης ... Φερε-κύδης A (conf. schol. Eurip. Phoen. 1116) Pherecyd. frg. 22 Asclepiad. frg. 17 (FHG. III p. 304) 5. κέκροψ A, corr. *Aeg.* Cercops] Hesiod. frg. 5 Rz. 6. Acusil. frg. 17 12. πρῶτον EA: πρῶτον μὲν *Br.* 16. ἀπελθοῦσα *E: ἐπελθοῦσα A 18. ἧκεν A: ἧει E 24. τὴν add. E ὅτι add. *Br.* 25. ἡ add. *He.* βιβλίων A, corr. *Aeg.* γυνὴ add. *Aeg.*

8 καὶ τὸν Ἔπαφον εὑροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἱδρύσατο δὲ ἄγαλμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἶσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἰὼ Ἶσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

4 Ἔπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν 10 τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα 2 Λιβύη ἐκλήθη. Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος. Ἀγήνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγεὶς ἐβασίλευσε, κἀκεῖ τῆς μεγάλης 10 ῥίζης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερθησόμεθα περὶ 3 τούτου. Βῆλος δὲ ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύει 11 μὲν Αἰγύπτου, γαμεῖ δὲ Ἀγχινόην τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός, ὡς δέ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ 15 4 Φινεὺς προσέτι. Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατῴκισεν, Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ, ὃς καὶ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν ⟨ἀφ' ἑαυτοῦ⟩ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναι- 12 κῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ 20 5 Δαναῷ πεντήκοντα. στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς,

1. ἐγαμήθη R[a]: ἐγαμήθη τὲ A 4. ἰὼ δὲ R 9. μὲν] R fol. 25[v] 10. τῆς del. *He.*, sed conf. Comm. Ribb. p. 136 11. γενεάρχος R ὑπερθησόμεθα] III 1 ss. 12. τούτου] λέγειν add. *Gal.* 13. Ἀγχινόην A schol. Hom. *A* 42 (ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν β'): Ἀγχιρόη schol. Plat. Tim. 25 b (Ἀμφιρρόη 24 e) Tzetz. Chil. VII 353 Lycophr. 583 *He.* 15. Eurip. frg. 881 N. 17. κατῴκισεν R: κατῴκησεν A ἀρραβίᾳ A ὃς καὶ A: ὃς schol. Hom., ὁ δὲ schol. Plat. καταστρεψάμενος schol. Hom. et Plat. *Gal.*: κατασκαψάμενος A 18. μελαμπόδων R schol. Plat. Zenob. II 6: μὲν λαμπάδων A ἀφ' ἑαυτοῦ * ex schol. Hom. et Plat. add. *Aeg.*

ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ ναῦν κατεσκεύασε πρῶτος
13 καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθέμενος ἔφυγε. προσσχὼν δὲ 6
Ῥόδῳ τὸ τῆς Λινδίας ἄγαλμα Ἀθηνᾶς ἱδρύσατο. ἐν-
τεῦθεν δὲ ἧκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ
5 παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων ... ἀνύδρου δὲ 7
τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε
Ποσειδῶν μηνίων Ἰνάχῳ διότι τὴν χώραν Ἥρας ἐμαρ-
14 τύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἔπεμψε. μία 8
δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ
10 ἔλαφον καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει, κἀκεῖνος
περιαναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ
ἐπιφανέντος ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ
τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ
15 πηγὰς ἐμήνυσεν. οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς 5
15 Ἄργος τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι παρεκάλουν καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἠξίουν. Δαναὸς δὲ ἅμα μὲν
ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησι-
κακῶν περὶ τῆς φυγῆς, ὡμολόγει τοὺς γάμους καὶ
διεκλήρου τὰς κόρας.

16 Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον 2
Λυγκεῖ καὶ Γοργοφόνην Πρωτεῖ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασι-
λίδος γυναικὸς Ἀργυφίης ἐγεγόνεισαν Αἰγύπτῳ. τῶν 3
δὲ λοιπῶν ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος καὶ

1. αὐτῷ del. *Mendelssohnius* Act. soc. phil. Lips. II p. 452
2. προσσχὼν schol. Hom. *He.*: προσάγων A 3. λινδίας R: λυδίας A 5. πελάνωρ A ἑλλάνωρ schol. Hom., corr. *He.* βασιλεύων] αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασε ex schol. Hom. add. *Aeg.* *Robertus* de Apollod. bibl. p. 30 7. Ἥρας *He.*: ἀθηνᾶς A
8. ὑδρευσαμένας A, corr. *Aeg.* 11. ἀναστὰς *He.* 18. τῆς add. E Zenob. II 6 20 ss. confer catalogum **Hyg. fab. 170**
21. γοργοφόντην A, ex Tzetz. v. 374 corr. *Aeg.* 22. Ἀργύφης Tzetz. v. 372 *He.*

Λύκος καὶ. Δαΐφρων τὰς Δαναῷ γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην Ἀμυμώνην Ἀγαυὴν Σκαιήν. αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῷ, ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος
4 *Γοργοφόνη καὶ Ὑπερμνήστρα. Ἴστρος δὲ Ἱπποδάμειαν,* 17
Χαλκώδων Ῥοδίαν, Ἀγήνωρ Κλεοπάτραν, Χαῖτος Ἀστερίαν, Διωκορυστὴς Ἱπποδάμειαν, Ἄλκης Γλαύκην, 5
Ἀλκμήνωρ Ἱππομέδουσαν, Ἱππόθοος Γόργην, Εὐχήνωρ Ἰφιμέδουσαν, Ἱππόλυτος Ῥόδην. οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικός, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ ἁμαδρυάδων
5 *νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντείης, αἱ δὲ ἐκ Φοίβης. Ἀγαπτόλεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκέτης δὲ Δώριον,* 18
Εὐρυδάμας Φάρτιν, Αἴγιος Μνήστραν, Ἄργιος Εὐίππην, Ἀρχέλαος Ἀναξιβίην, Μενέμαχος Νηλώ, οἱ ⟨μὲν⟩ ἑπτὰ ἐκ Φοινίσσης γυναικός, αἱ δὲ παρθένοι Αἰθιο-
6 *πίδος. ἀκληρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθενέλην,* 15
7 *Χρύσιππος Χρυσίππην. οἱ δὲ ἐκ Καλιάδνης νηίδος* 19
νύμφης παῖδες δώδεκα ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ

1. *Δαΐφρων* repetitur p. 56, 11: *Λαοφῶν* propos. *Hr.*, an *Λαόφρων*? 2 ss. *αὗται* — *Ὑπερμνήστρα* del. *He.*, sed conf. Comm. Ribb. p. 150 et Tzetz. v. 375; exspectaveris *αὗται μὲν ἐκ ⟨ταύτης τῆς⟩ βασιλίδος* . . . 4. *Ὑπερμνήστρα*] *λυγκεὺς δὲ καλύκην* (*καὶ λύκην C*) *ἔλαχεν* add. A, del. *He.* *Ἱπποδάμειαν* repetitur l. 6 5. *Κλεοπάτραν* repetitur p. 56, 4 *Χαίτης He. Χαῖρος Hr.* 6. *Ἱπποδάμειαν*] conf. l. 4: *Φιλοδάμειαν* (vel potius *Φυλοδάμειαν*) ex Paus. IV 30, 2 *He.*; an *Ἱπποθόην* (Hyg.)? *ἄλκης* *R: *ἄλκις* A 7. *ἀλκμήνωρ* ROR[a]: *ἀλκμήνων BC* *ἱππόθεος BVT* 9. *ἀρραβίας* A *ἀμαδονάδων* A, corr. *Aeg.* 10. *ἐκ* del *Br.* 11. *κέρκηστις* A, corr. *Hr.*; *Κερκήστης He.* 12. *φάρτιν* *R: *φάρτην* A; *Φάρην* vel *Φάντην He.*, *Φαιναρέτην Hr.* *αἴτιος BC* *Εὐίππην* repetitur p. 56, 5 13. *ἀνεξιβίην* A, corr. *He.* *μέναχος* A, corr. *L. Dindorfius* in thesauro *Νειλὼ Hr.* *μὲν* add. *Br.* 14. ⟨*ἐξ*⟩ *Αἰθιοπίδος Fab.* 15. ⟨*ἐκ*⟩ *Μέμφιδος Hr.* 17. *καλιάνδης* A, corr. *He.* *καὶ νηίδος* RR[a]C, om. PR[c]V; *νηίδος* om. R[b], *καὶ* del. *Hr.* 18. *περὶ* RN: *παρὰ* A

*Πολυξοῦς νηίδος νύμφης· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες Εὐρύ-
λοχος Φάντης Περισθένης Ἕρμος Δρύας Ποταμὼν
Κισσεὺς Λἶξος Ἴμβρος Βρομίος Πολύκτωρ Χθονίος,
αἱ δὲ κόραι Αὐτονόη Θεανὼ Ἠλέκτρα Κλεοπάτρα Εὐ-
5 ρυδίκη Γλαυκίππη Ἀνθήλεια Κλεοδώρη Εὐίππη Ἐρατὼ
20 Στύγνη Βρύκη. οἱ δὲ ⟨ἐκ⟩ Γοργόνος Αἰγύπτῳ γενό- 8
μενοι ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχάνει
Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς δὲ Ποδάρκην, Αἴγυπτος
Διωξίππην, Μενάλκης Ἀδίτην, Λάμπος Ὠκυπέτην,
10 Ἴδμων Πυλάργην. †ὀκτὼ δέ εἰσι νεώτατοι· Ἴδας Ἱππο- 9
δίκην, Δαΐφρων Ἀδιάντην (αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγέ-
νοντο Ἕρσης), Πανδίων Καλλιδίκην, Ἄρβηλος Οἴμην,
Ὑπέρβιος Κελαινώ, Ἱπποκορυστὴς Ὑπερίππην· οὗτοι
ἐξ Ἡφαιστίνης, αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς.*

21 *ὡς δὲ ἐκληρώσατο τοὺς γάμους, ἑστιάσας ἐγχει-* 10
*ρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ κοιμωμένους
τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας· αὕτη
γὰρ Λυγκέα διέσωσε παρθένον αὐτὴν φυλάξαντα· διὸ
22 καθείρξας αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. αἱ δὲ ἄλλαι τῶν* 11

1. *ναίδος* A, *νύμφης* add. *Hr.* (conf. adn. l. 4) 2. *Φάνης Hr.*
3. *βρόμιος* A 4. *κόραι*] *νύμφης* add. A, transpos. *Hr.*
αὐτονόη R: *αὐγονόη* A *Κλεοπάτρα*] conf. p. 55, 5 5. *Εὐίππη*]
conf. 55, 12: *Πληξίππη He.* *Ζευξίππη Hr.* *Ἐρατὼ* *RR[a] (unde
corrigas apud Hyginum *Erate* in *Erato*): *ἐρωτὼ C εὐρωτὼ B*
edd. recc. 6. *στήγνη* A, corr. *Aeg.* *καὶ βρύκη* A, *καὶ* de-
levi *; *Βεβρύκη Gal.*, sed conf. marm. Par. 15 *ἐκ* add. *He.*
γοργόνος R: *γοργόνων* A 7. *πιερείας* A, corr. *He.* 8. *δὲ*
quod erat post *Μενάλκης*, huc transposuit *Hr.* 8. *πορδάκην*
RR[a]*B*V 9. *Ἀδύτην Aeg.* 10. *πυλάργην* (*πηλάργην B*) *ἴδ-
μων*, transpos. *Hr.* *Πελάργην He.*; an *Πυλάρτην*? *ὀκτὼ δέ
εἰσι* corruptum, nam sex sunt: *οὗτοι δέ εἰσι Gal.*, *οἱ δὲ Hr.*
11. *Δαΐφρων*] conf. p. 55, 1 12. *ἄρβυλος B* 13. *ὑπερίππην* R:
ὑπερίπτην A 14. *δὲ*] **explic. R fol. 25v** *κρηνοῦς B* 15. *ἐκλη-
ρώσατο* * ex **Zenob. II 6** recepi coll. p. 54, 19: *ἐκληρώσαντο* E A
18. *γὰρ* *E Zenob.: *δὲ* A *λυγγέα* E 19. *τῶν* E: *μὲν
τῶν* R[a] *τῶν μὲν* A

Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. καὶ αὐτὰς ἐκάθηραν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς 12 *Διὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνῴκισε, τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.* 5

13 *Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον.* 23 *οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐπυρσοφόρει. συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ ᾧπερ ἄλλων* 10 14 *τελευτησάντων † ἐδυσφόρει, πρὶν τελευτῆσαι. ἔγημε δὲ ὡς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως, ὡς δὲ ὁ τοὺς νόστους γράψας, Φιλύραν, ὡς δὲ Κέρκωψ, Ἡσιόνην, καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην Οἴακα Ναυσιμέδοντα.* 15

2 *Λυγκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἄργους δυναστεύων ἐξ* 24 *Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἄβαντα. τούτου δὲ καὶ Ἀγλαΐας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρί-* 2 *σιος καὶ Προῖτος. οὗτοι καὶ κατὰ γαστρὸς μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους, ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ* 20 *τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας πρῶτοι. καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἄργους* 3 *ἐξελαύνει. ὁ δ' ἧκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην, ὡς δέ* 25 *τινές φασι, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα, ὡς μὲν Ὅμηρος, Ἄντειαν, ὡς δὲ οἱ τραγι-* 25

5. *λυγγεῖ* E 9. *ἐδυσφόρει* A, corr. *Kuhnius* 11. *ἐδυσφόρει* corruptum, conf. Epit. Vat. p. 265 s. *πρὶν δὲ τελευτῆσαι ἔγημεν, ὡς* . . . A, correxi * 12. *τραγικοὶ*] Euripides FTG. p. 502 *καστρέως* A, corr. *He.* 13. Nost. frg. 1 Kink. *κέκροψ* A, corr. *Aeg.*: (hoc Cercopis fragmentum omiserunt Kinkelius et Rzachius) 18. *ἀγαλλίας* A, ex schol. Eurip. Or. 965 corr. *Com.* 19. *καὶ* ante *κατὰ* del. *Hr.* 25. *τραγικοί*] Euripides FTG. p. 567

κοί, Σθενέβοιαν. κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τειχισάντων. μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀρ- 4
γείαν ἅπασαν κατῴκουν, καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους
26 *βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ* 2
μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαίμονος Δανάη, Προίτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. αὗται δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδός 2
φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο, ὡς
10 *δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηυτέ-*
27 *λισαν. γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς ἐπλανῶντο ἀνὰ τὴν* 3
Ἀργείαν ἅπασαν, αὖθις δὲ τὴν Ἀρκαδίαν διελθοῦσαι μετ᾽ ἀκοσμίας ἁπάσης διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον. Με- 4
λάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάονος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἄβαντος,
15 *μάντις ὢν καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὑρηκώς, ὑπισχνεῖται θεραπεύειν τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας.*
28 *οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προίτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς* 5
τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι καὶ
20 *προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες· καὶ γὰρ αὗται τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι τοὺς ἰδίους ἀπώλλυον παῖδας καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. προβαινούσης δὲ ἐπὶ* 6
πλεῖστον τῆς συμφορᾶς, τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προῖτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύειν ὅταν ἕτερον
25 *τοσοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προῖ-*

4. *κατῴκουν καὶ* del. *He.* 6. *τίρυνθον* A 7. *καὶ Ἰφινόη* nescio quo casu omiserunt edd. recc. praeter Müllerum; nota Hesiodi versiculum: *Λυσίππη ⟨τε⟩ καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα* 8. Hesiod. frg. 52 Rz. 10. Acusil. frg. 19. 12. *Ἀρκαδίαν*] *καὶ τὴν Πελοπόννησον* add. A, del. *He.* 14. *τῆς Ἄβαντος*] Pheretis filia est I 96 16. *πρῶτον* R[a] *εὑρηκώς*] *πρῶτον* add. *B* *θεραπεύσειν* *He.* (conf. praefat.) 17. *λάβοι* *He.*: *λάβοιτο δὲ* A 24. *θεραπεύσειν* *He.*

τος δὲ εὐλαβηθεὶς μὴ βραδυνούσης τῆς θεραπείας αἰτηθείη καὶ πλεῖον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις.
7 Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν 29
νεανιῶν μετ' ἀλαλαγμοῦ καί τινος ἐνθέου χορείας ἐκ
8 τῶν ὀρῶν αὐτὰς εἰς Σικυῶνα συνεδίωξε. κατὰ δὲ τὸν 5
διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετήλλαξεν· ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχούσαις καθαρμῶν σωφρονῆσαι συνέβη. καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμποδι καὶ Βίαντι, παῖδα δ' ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθην.

3 Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείνας 30
ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δέ τινές φασι Πειρῆνα, ἄλλοι δὲ Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλθὼν καθαίρεται.
2 καὶ αὐτοῦ Σθενέβοια ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνουσίας. τοῦ δὲ ἀπαρνουμένου, λέγει πρὸς Προῖτον ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς προσ- 15
επέμψατο λόγους. Προῖτος δὲ πιστεύσας ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην κομίσαι, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο
3 Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι. Ἰοβάτης δὲ ἀναγνοὺς ἐπέ- 31
ταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτεῖναι, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι· ἦν γὰρ οὐ μόνον ἑνὶ ἀλλὰ 20
πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον, εἶχε δὲ προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσην αἰγός,

2. *πλέον Hr.* 4. *ἀλλαλαγμοῦ B ἀλαγμοῦ* R[a] 5. *εἰς* (non *ἐς*) *σικυῶνα* R[a] *C*: *ἐκσικυῶνος B* 6. *τῶν* ⟨*Προίτου*⟩ *θυγατέρων* propos. *Hr.* *ἰφιόνη* A, corr. *Aeg.* 10 s, *ἄκων ἀνελὼν τινα Κορίνθιον Βέλλερον ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν . . .* **Tzetz. Lycophr. 17**, *ἀνελὼν Βέλλερον* **Zenob. II 87** 11. *Δηλιάδην* **Tzetz. Chil. VII 812** *Aeg.*: *ἰλιάδην* A *Πειρῆνα* Tzetz. *Aeg.*: *πείρην* A Zenob. 13. *προπέμπει* A, corr. *Fab.* 15. *προσεπέμψατο* A Zenob.: *προσέπεμψε Hr.* 17. *κομίσαι* * ex Zenob. recepi: *κομίσειν* A *ἀνεγέγραπτο* Zenob. 18. post *ἀποκτεῖναι* add. Zenob.: *ὁ δὲ ἀγνοῶν τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτοῦ κομίζει* *ἀναγνοὺς* Zenob. *Hr.*: *ἐπιγνοὺς* A 20. *ἀλλὰ καὶ* R[a] 21. *εἶχε δὲ . . .*] conf. adn. p. 60, 2 22. *δράκοντα Br.* *μέσην* del. *Hr.*

δι' ἧς πῦρ ἀνίει. καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ 4
βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων
εἶχε δύναμιν. λέγεται δὲ τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισω-
δάρου, καθάπερ εἴρηκε καὶ Ὅμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ
32 Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. ἀνα- 2
βιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον,
ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ
Ποσειδῶνος, ἀρθεὶς εἰς ὕψος ἀπὸ τούτου κατετόξευσε
τὴν Χίμαιραν. μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπέταξεν 2
10 αὐτῷ Σολύμοις μαχεσθῆναι. ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τοῦ-
33 τον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίσασθαι αὐτόν. ὡς δὲ
καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς τότε νεότητι Λυκίων διαφέ-
ρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας ἐπέταξεν ἀποκτεῖναι λοχήσαν-
τας. ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας 3
15 τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης τά τε γράμματα ἔδειξε
καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσε· δοὺς δὲ αὐτῷ τὴν θυγα-
τέρα Φιλονόην καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν.

34 Ἀκρισίῳ δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστη- 4
ριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρός,
20 ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ

2 s. *μία — δύναμιν*, quae verba delet *Hr.*, sic transposui Zenobium secutus: p. 59, 21 ... *οὐκ εὐάλωτον· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν, προτομὴν μὲν* . . . Comm. Ribb. p. 148 3. *δὲ*] *καὶ τὴν χίμαιραν ταύτην* add. A. del. *He.* *ἀμισαδάρου* A, corr. *Aeg.* 4. Hom. *Π* 328 5. Hesiod. Theog. 319 6. *τὸν Πήγασον Aeg.*: *τὰς πηγὰς* A 10. *μαχέσασθαι Fab.* 11. *ἀγωνίσασθαι* *R[a] *B* T Zenob.: *ἀγωνίζεσθαι* L N *edd.* *αὐτὸν* om. Zenob. *Hr.* 12. *τότε νεότητι Gal.* (ex Zenob.: *τοὺς τότε ῥώμῃ νεότητος διαφέροντας*): *τε νεότητι* A, *γενναιότητι Hr.* 16 s. *δοὺς δὲ αὐτῷ . . . κατέλιπεν* * ex Zenob. recepi: *δοὺς . . . κατέλιπεν αὐτῷ* A 17. *φιλονόην* A Tzetz. Lycophr. 17, Chil. VII 852: *Φυλονόην Br.* (conf. III 126 adn.) 19. *ὁ θεὸς* om. *B*, *ὁ πύθιος* E *γενέσθαι* E A Zenob. I 41 schol. Hom. Ξ 319 (conf. praefat.) 20. *ἀποκτενεῖ* E: *ἀποκτείνῃ* A Zenob. *δὲ ὁ* * E Zenob. schol. Hom.: *οὖν* A *τοῦτο* E A schol. Hom., om. Zenob. *Hr.*

γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον τὴν Δανάην ἐφρού-
2 ρει. ταύτην μέν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν, ἔφθειρε Προῖτος,
ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνιοί φασι,
Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς
3 εἰς τοὺς Δανάης εἰσρυεὶς κόλπους συνῆλθεν. αἰσθό- 35
μενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον
Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγα-
τέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν εἰς
θάλασσαν. προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ
2 Δίκτυς ἄρας ἀνέθρεψε τοῦτον. βασιλεύων δὲ τῆς 36
Σερίφου Πολυδέκτης ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρα-
σθείς, καὶ ἠνδρωμένου Περσέως μὴ δυνάμενος αὐτῇ
συνελθεῖν, συνεκάλει τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα,
λέγων ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνο-
2 μάου γάμους. τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος καὶ ἐπὶ τῇ 15
κεφαλῇ τῆς Γοργόνος οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν
λοιπῶν ᾔτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν
τοὺς ἵππους ἐπέταξε τῆς Γοργόνος κομίζειν τὴν κεφαλήν.
3 ὁ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς προκαθηγουμένων ἐπὶ τὰς 37
Φόρκου παραγίνεται θυγατέρας, Ἐνυὼ καὶ Πεφρηδὼ 20
καὶ Δεινώ· ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς τε καὶ Φόρκου,
Γοργόνων ἀδελφαί, γραῖαι ἐκ γενετῆς. ἕνα τε ὀφθαλ-
μὸν αἱ τρεῖς καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ

1. χάλκεον EAZenob.: χαλκοῦν schol. Hom. *Hr*. (conf. praefat.) 2. καὶ ταύτην, ὡς μὲν *Hr*. ὡς ἔνιοι λέγουσιν A: ὥς φησι Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινές schol. Hom. 8. εἰς AZenob. schol. Hom.: εἰς τὴν E 10. ἀνέθρεψε *E: ἀνέτρεφε AZenob. τοῦτον EA: Περσέα Zenob. *Hr*. 16. ἀνταίρειν AZenob.: corr. *Aeg*. *He*. 18. τὴν κεφαλὴν κομίζειν Zenob. 20. παραγίνεται Zenob. *Fab*.: γίνεται A καὶ * post Ἐνυὼ om. Zenob. edd. recc. μεμφρηδὼ A, corr. *Aeg*. 21. Δεινώ AZenob.: Διvώ *G. Hermannus* Opusc. VI p. 168 22. τε A: δὲ *He*.

μέρος ἤμειβον ἀλλήλαις. ὧν κυριεύσας ὁ Περσεύς, ὡς 4
ἀπῄτουν, ἔφη δώσειν ἂν ὑφηγήσωνται τὴν ὁδὸν τὴν
88 ἐπὶ τὰς νύμφας φέρουσαν. αὗται δὲ αἱ νύμφαι πτηνὰ
εἶχον πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν, ἥν φασιν εἶναι πήραν·
5 [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε ⟨κάρα⟩ δεινοῖο πελώρου
⟨Γοργοῦς⟩, ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε.
εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.]
89 εἶχον δὲ καὶ τὴν ⟨Ἄϊδος⟩ κυνῆν. ὑφηγησαμένων δὲ τῶν 5
10 Φορκίδων, ἀποδοὺς τόν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν
αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς νύμφας, καὶ τυχὼν
ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν κίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ
πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ
κεφαλῇ ἐπέθετο. ταύτην ἔχων αὐτὸς μὲν οὓς ἤθελεν 6
15 ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο. λαβὼν δὲ καὶ
παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην, πετόμενος εἰς τὸν
Ὠκεανὸν ἧκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας.
40 ἦσαν δὲ αὗται Σθενὼ Εὐρυάλη Μέδουσα. μόνη δὲ 7
ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν
20 Περσεὺς ἐπέμφθη. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν
περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς,
41 δι' ὧν ἐπέτοντο. τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν.
ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευθυ- 8

1. ἤμειβον A Zenob.: ἐπήμειβον *He.* 3. πτηνὰ] incip. R fol. 27r 4. κίοισιν (in marg. κύβισιν) *BC* φασὶν L Zenob. *He.*: φασί τινες A 5.—8. uncis inclusa om. Zenob. *Com.* Pindar. frg. 254 Bgk. Hesiod. Scut. 223 s. 6. δέ τε R Ra *C* δέ τι *B* 6 s. κάρα et Γοργοῦς om. A 9. τὴν ⟨Ἄϊδος⟩ κυνῆν * ex Zenob. recepi (conf. Tzetz. Lycophr. 838 p. 825 M: καὶ κυνέαν τοῦ Ἄιδου): τὴν κυνῆν A 16. εἰς A: ἐπὶ *Hr.* 18. αὗται] ἀδελφαὶ τρεῖς add. Zenob. 19. ἦν om. *C* 23. δι' ὧν ἐπέτοντο A (δι' ὧν ἐφέροντο Zenob.), del. *Hr.*

νούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος
9 ἔβλεπεν, ἐκαρατόμησεν αὐτήν. ἀποτμηθείσης δὲ τῆς 42 κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέθορε Πήγασος πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ· τούτους δὲ 5
3 ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνθέμενος εἰς τὴν κίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης ὀπίσω πάλιν ἐχώρει, αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀναπτᾶσαι τὸν Περσέα ἐδίωκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἠδύναντο διὰ τὴν κυνῆν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς. 10

2 παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε 43 Κηφεύς, εὗρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κήτει. Κασσιέπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνὴ Νηρηίσιν ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείσσων ηὔχησεν· ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, 15 καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμμυράν τε ἐπὶ
3 τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος. Ἄμμωνος δὲ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιεπείας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κήτει βορά, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεὺς ὑπὸ τῶν Αἰθιόπων ἔπραξε, καὶ 20
4 προσέδησε τὴν θυγατέρα πέτρᾳ. ταύτην θεασάμενος 44 ὁ Περσεὺς καὶ ἐρασθεὶς ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. ἐπὶ τούτοις γενομένων ὅρκων, ὑποστὰς τὸ
5 κῆτος ἔκτεινε καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ἐπιβουλεύ- 25 οντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως ἐγγεγυημένος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπι-

1. ἀπεστρεμμένος R*B*V 8. ἀναπτᾶσαι * ex Zenob. recepi: ἀναστᾶσαι A 10. ἀπεκρύπτετο — αὐτῆς del. *Hr.* 12. προκειμένην *Hr.* 27. ἐγγεγυημένος *R: ἐγγενόμενος A ἐγγυώμενος edd.

βουλήν, τὴν Γοργόνα δείξας μετὰ τῶν συνεπιβουλευ-
45 όντων αὐτὸν ἐλίθωσε παραχρῆμα. παραγενόμενος δὲ 3
εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προσπεφευγυῖαν τοῖς
βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυ-
5 δέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, συγκαλέσαντος
τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους ἀπεστραμμένος τὴν κεφα-
λὴν τῆς Γοργόνος ἔδειξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὁποῖον ἕκα-
46 στος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. καταστήσας δὲ 7
τῆς Σερίφου Δίκτυν βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα
10 καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυνῆν Ἑρμῇ, τὴν δὲ κεφαλὴν
τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ προειρημένα
πάλιν ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις, Ἀθηνᾶ δὲ ἐν μέσῃ τῇ
ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἐνέθηκε. λέγεται 8
δὲ ὑπ' ἐνίων ὅτι δι' Ἀθηνᾶν ἡ Μέδουσα ἐκαρατομήθη·
15 φασὶ δὲ ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ
συγκριθῆναι.

47 Περσεὺς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν 4
εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσηται. ὁ δὲ ⟨τοῦτο μαθὼν
καὶ⟩ δεδοικὼς τὸν χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος εἰς τὴν
20 Πελασγιῶτιν ἐχώρησε γῆν. Τευταμίδου δὲ τοῦ Λαρι- 2
σαίων βασιλέως ἐπὶ κατοιχομένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντος
γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσα-
σθαι θέλων, ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον
ἐπὶ τὸν Ἀκρισίου πόδα βαλὼν παραχρῆμα ἀπέκτεινεν

1. δήξας R 3. προσπεφευγυῖαν Tzetz. Lycophr. 838: προ-
πεφευγυῖαν A 5. τὰ βασίλεια (compend.) R: τὸν βασιλέα A
6. ἀπεστρεμμένος A 9. ἀπέδωκε A: δίδωσι Zenob. *Hr.*
13. ἀνέθηκε A, corr. *He.* 14. δὲ *R: δὲ καὶ A ὅτι]
καὶ add. A, del. *He.* δι' Ἀθηνᾶς *Fab.* 15. καὶ del. *Hr.*
17. ἔσπευδεν A Zenob. Tzetz.: ἔσπευσεν E 18. τοῦτο μα-
θὼν καὶ * addidi ex Zenob. 20. τευταμίδου E Tzetz.: τευτα-
μία A λαρισαίων R[a]: λαρισσαίων E A Tzetz. 21. διατι-
θέντος E Zenob.: διατεθέντος A

3 αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμὸν τετελειωμένον τὸν 48
μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν, αἰσχυνόμενος
δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κλῆρον τοῦ δι' αὐτοῦ
τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα πρὸς τὸν
Προίτου παῖδα Μεγαπένθην ἠλλάξατο, τούτῳ τε τὸ 5
4 Ἄργος ἐνεχείρισε. καὶ Μεγαπένθης μὲν ἐβασίλευσεν
Ἀργείων, Περσεὺς δὲ Τίρυνθος, προστειχίσας Μίδειαν
5 καὶ Μυκήνας. ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, 49
πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα Πέρσης, ὃν παρὰ
Κηφεῖ κατέλιπεν (ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλέας 10
λέγεται γενέσθαι), ἐν Μυκήναις δὲ Ἀλκαῖος καὶ Σθέ-
νελος καὶ Ἕλειος Μήστωρ τε καὶ Ἠλεκτρύων, καὶ
θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἔγημεν.

2 ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος, 50
ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι 15
πάλιν Ἱππονόμης τῆς Μενοικέως, Ἀμφιτρύων ἐγένετο
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ, ἐκ δὲ Μήστορος καὶ Λυσιδίκης
τῆς Πέλοπος Ἱπποθόη. ταύτην ἁρπάσας Ποσειδῶν καὶ
κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους μίγνυται, καὶ γεννᾷ
Τάφιον, ὃς ᾤκισε Τάφον καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας 20
3 ἐκάλεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ 51
παῖς Πτερέλαος ἐγένετο· τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε
Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσῆν ἐνθεὶς τρίχα. Πτερε-
λάῳ δὲ ἐγένοντο παῖδες Χρομίος Τύραννος Ἀντίοχος
Χερσιδάμας Μήστωρ Εὐήρης. 25

1. τετελειωμένον *R: τετελεσμένον A 4. τίρυνθα R: τίρυν-θον A 6. καὶ] R fol. 27ᵛ 7. μήδειαν A Tzetz. codd. nonnulli, corr. *Aeg.* 9. Πέρσης add. R 12. Ἕλειος Tzetz. *He* : ἕλης R ἕλας Rᵃ*C* ἕλλας *B* 14 s. ἐκ μὲν — ἄλλοι add. R (conf. praefat.) 15. λαόνης R, corr. *Müllerus* 22. Πτερέλας **Tzetz. Lycophr. 932** ἀθάνατον] ἀήττητον καὶ ἀκαταγώνιστον Tzetz. 24. ἐγένοντο] θυγάτηρ Κομαιθὼ καὶ ἄρρενες ex Tzetz. add. *Aeg.* χρόμιος A Tzetz. Ἀντίοχος] Ἄμπελος Tzetz.

52 Ἠλεκτρύων δὲ γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγατέρα Ἀναξώ, 4
ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ ⟨Στρατο-
βάτην⟩ Γοργοφόνον Φυλόνομον Κελαινέα Ἀμφίμαχον
Λυσίνομον Χειρίμαχον Ἀνάκτορα Ἀρχέλαον, μετὰ δὲ
5 τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς Μιδείας
Λικύμνιον.

53 Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος Ἀλκυόνη 5
καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς
καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε
10 γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη τὸν ἀπὸ Περσέως γεννη-
θησόμενον τότε βασιλεύσειν Μυκηνῶν, Ἥρα δὲ διὰ
ζῆλον Εἰλειθυίας ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπι-
σχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκεύασε γεννη-
θῆναι ἑπταμηνιαῖον ὄντα.

54 Ἠλεκτρύονος δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν, μετὰ Τα- 6
φίου οἱ Πτερελάου παῖδες ἐλθόντες τὴν Μήστορος
ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπήτουν, καὶ μὴ προσέχοντος
Ἠλεκτρύονος ἀπήλαυνον τὰς βόας· ἀμυνομένων δὲ τῶν
Ἠλεκτρύονος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλήλους ἀπέκτει-
20 ναν. ἐσώθη δὲ τῶν Ἠλεκτρύονος παίδων Λικύμνιος 2
ἔτι νέος ὑπάρχων, τῶν δὲ Πτερελάου Εὐήρης, ὃς καὶ
55 τὰς ναῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες
ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείσας βόας ἑλόντες, καὶ παρέθεντο

2. θυγατέρας A, corr. *Aeg.* Στρατοβάτην * ex Tzetz. add. *Aeg.* 3. φυλόνομον *RR[a]*B* Tzetz.: φιλονόμον *C* edd. 5. μηδείας ATzetz., corr. *Aeg. Fab.* 7. Ἀλκυόνη * ex Diod. IV 12, 7 recepi: ἀλκυνόη R ἀλκινόη A edd. 10s γεννηθησόμενον τότε EA: τότε γεννηθησόμενον *He.* 11. βασιλεύσειν E: βασιλεύειν A διὰ *E: διὰ τὸν A (conf. Epit. Vat. p. 98) 12. εἰλειθυίας *EA: εἰλείθυιαν edd. 15ss. ἠλεκτρυόνος RR[ab] 17. τοῦ μητροπάτορος (compend.) R: τῶ μητροπάτωρος R[a] τῷ μητροπάτορι A προσέχοντος Tzetz. *Aeg*: προσέχοντες A 19. προβλήσεως A, corr. *Fab.*

τῷ βασιλεῖ τῶν Ἠλείων Πολυξένῳ· Ἀμφιτρύων δὲ
παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυ-
3 κήνας. ὁ δὲ Ἠλεκτρύων τὸν τῶν παίδων θάνατον
βουλόμενος ἐκδικῆσαι, παραδοὺς τὴν βασιλείαν Ἀμφι-
τρύωνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας ἵνα 5
μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν
4 ἐπὶ Τηλεβόας διενοεῖτο. ἀπολαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς 56
βόας, μιᾶς ἐκθορούσης Ἀμφιτρύων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν
ὃ μετὰ χεῖρας εἶχε ῥόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ
τῶν κεράτων εἰς τὴν Ἠλεκτρύονος κεφαλὴν ἐλθὸν 10
5 ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὅθεν λαβὼν ταύτην τὴν πρόφασιν
Σθένελος παντὸς Ἄργους ἐξέβαλεν Ἀμφιτρύωνα, καὶ
τὴν ἀρχὴν τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς
κατέσχε· τὴν δὲ Μίδειαν, μεταπεμψάμενος τοὺς Πέλο-
πος παῖδας Ἀτρέα καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις. 15
6 Ἀμφιτρύων δὲ σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παρα- 57
γενόμενος ἐπὶ Θήβας ὑπὸ Κρέοντος ἡγνίσθη, καὶ δίδωσι
τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην Λικυμνίῳ. λεγούσης δὲ Ἀλκμή-
νης γαμηθήσεσθαι αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδική-
σαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβόας στρατεύει 20
7 Ἀμφιτρύων, καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. ὁ δὲ
ἔφη στρατεύσειν, ἐὰν πρότερον ἐκεῖνος τὴν Καδμείαν
τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ· ἔφθειρε γὰρ τὴν Καδμείαν
ἀλώπηξ θηρίον. ὑποστάντος δὲ ὅμως εἱμαρμένον ἦν

2 *Μυκήνας* Tzetz.: *μυκήνην* R[a] *B* *μηκύνην* *C* (ut saepius in huius nominis vocalibus vacillant codices praeter R) 4. *βουλευόμενος* R (*θέλων* Tzetz.) 10. *ἐκθέον* *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429 14. *μήδειαν* A 17. *ἐπὶ* A: *εἰς* *Hr.* 19. *αὐτῷ* * *Eberhardus* l. l. coll. schol. Hom Ξ 323. Hes. Sc. 14 ss.: *τῷ* A 20. *στρατεύειν* *C* 22. *τὴν Καδμείαν* A: *τοὺς Καδμείους* *Hr.* 23. *τὴν* A: *γῆν* *He.* 24. *ὑποστάντος δὲ ὅμως*] scil. *τινὸς* vel *αὐτοῦ* interpr. *He.*, *ὑποστάντα δὲ δρόμῳ* *Eberhardus* l. l.

58 αὐτὴν μηδέ τινα καταλαβεῖν. ἀδικουμένης δὲ τῆς χώ- 7
ρας, ἕνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προ-
ετίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἁρπαξούσῃ, τοῦτ' εἰ μὴ γένοιτο.
ἀπαλλαγεὶς οὖν Ἀμφιτρύων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον 2
5 τὸν Δηιονέως, συνέπειθεν ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλε-
βοῶν λαφύρων ἄγειν ἐπὶ τὴν θήραν τὸν κύνα ὃν
Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβοῦσα· ἣν
δὲ καὶ τούτῳ πεπρωμένον πᾶν, ὅ τι ἂν διώκῃ, λαμβά-
59 νειν. διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος,
10 Ζεὺς ἀμφοτέρους λίθους ἐποίησεν. Ἀμφιτρύων δὲ 3
ἔχων ἐκ μὲν Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμα-
χοῦντα, ἐκ δὲ Φωκέων Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἕλους τῆς
Ἀργείας Ἕλειον τὸν Περσέως, ἐκ δὲ Θηβῶν Κρέοντα,
60 τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. ἄχρι μὲν οὖν ἔζη 4
15 Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον ἑλεῖν· ὡς δὲ ἡ
Πτερελάου θυγάτηρ Κομαιθὼ ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρύωνος
τὴν χρυσῆν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο,
Πτερελάου τελευτήσαντος ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἁπά-
σας. τὴν μὲν οὖν Κομαιθὼ κτείνει Ἀμφιτρύων καὶ 5
20 τὴν λείαν ἔχων εἰς Θήβας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἑλείῳ
καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. κἀκεῖνοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους
κτίσαντες κατῴκησαν.

61 πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρύωνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας 8
Ζεύς, διὰ νυκτὸς ἐλθὼν καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας
25 νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρύωνι γενόμενος Ἀλκμήνῃ συνευ-

1. *αὐτῇ μὴ καταληφθῆναι Hr.* 3. *πολλοὺς*] R fol. 31r *ἁρπαξούσῃ* A, corr. *Palmerius* 5. *Δηιονέως*] *Δηιών* I 51 et 86 5 ss. *τηλεβόων* A 7. *μίνωνος* R 11. *θορίκου* A 12. *ἑλούσης* A, corr. *Aeg.* 19. *κτείνει* *RR^a: *κτείνας* A 24 s. *τὴν μίαν τριπλασιάσας νύκτα*] *τὴν μίαν νύκτα πενταπλασιάσας ἢ κατά τινας τριπλασιάσας, οἳ καὶ διὰ τοῦτο τριέσπερον ἀξιοῦσι λέγεσθαι τὸν Ἡρακλέα* E (conf. Lycophr. v. 33 cum Tzetz. adn., Epit. Vat. p. 98)

νάσθη καὶ τὰ γενόμενα περὶ Τηλεβοῶν διηγήσατο.
2 Ἀμφιτρύων δὲ παραγενόμενος, ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου 5
3 τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν. Ἀλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρύωνι δὲ Ἰφικλέα. τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος 62 ὀκταμηνιαίου δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἥρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. ἐπι- 10 βοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε.
4 Φερεκύδης δέ φησιν Ἀμφιτρύωνα, βουλόμενον μαθεῖν ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος 15 τοῦ δὲ Ἡρακλέους ὑποστάντος μαθεῖν ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

9 ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἁρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφι- 63 τρύωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὁπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρῳδεῖν δὲ 20
2 ὑπὸ Λίνου. οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως· ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας καὶ Θηβαῖος γενόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεὶς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. δίκην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ 64 φόνου, παρανέγνω νόμον Ῥαδαμάνθυος λέγοντος, ὃς 25 ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων κατάρξαντα, ἀθῷον

1. περὶ (compend.) E: παρὰ A 12. ἑκάτερον E, sed conf. Diod. IV 10, 1 ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν 13. Pherecyd. frg. 28
18. δὲ R: μὲν A ὑπὸ Αὐτ. ER: ὑπὸ τοῦ Αὐτ. A
19. τοξεύειν] conf. adn. II 71 25. λέγοντος EA: λέγοντα *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429 26. κατάρξαντα *E: ἄρξαντα A

εἶναι, καὶ οὕτως ἀπελύθη. δείσας δὲ Ἀμφιτρύων μὴ 3
πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βου-
φόρβια. κἀκεῖ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάν-
των διήνεγκεν. ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερὸς ὅτι Διὸς 4
παῖς ἦν· τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς
δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην. οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε
τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

65 *ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης* 5
τὸν Κιθαιρώνειον ἀνεῖλε λέοντα. οὗτος γὰρ ὁρμώμενος
10 *ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος τὰς Ἀμφιτρύωνος ἔφθειρε βόας*
καὶ τὰς Θεσπίου. βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν, πρὸς 10
66 *ὃν ἀφίκετο Ἡρακλῆς ἑλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. ὁ*
δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν
ἐξιόντι νυκτὸς ἑκάστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα (πεντή-
15 *κοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδης γεγεννημέναι τῆς*
Ἀρνέου)· ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνο- 2
ποιήσασθαι. Ἡρακλῆς δὲ μίαν νομίζων εἶναι τὴν ἀεὶ
συνευναζομένην, συνῆλθε πάσαις. καὶ χειρωσάμενος
τὸν λέοντα τὴν μὲν δορὰν ἠμφιέσατο, τῷ χάσματι δὲ
20 *ἐχρήσατο κόρυθι.*

67 *ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν* 11
κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων
τὸν δασμὸν λάβωσιν. ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν
Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε. Κλύμενον τὸν Μινυῶν βα- 2

1. *ἀπελύθη* ERR[a]: *ἀπελάθη* A 4. *φανερὸς* (media vocis pars evanuit) R *φανερῶς* E: *φοβερὸς* A 4 s. *διὸς παῖς* ER: *παῖς διὸς* A 5 s. *πυρὸς — αἴγλην*] frg. trag. adesp. 33 N. 8. *βου-κολίοις* E*C*: *βουκωλίοις* RR[a]*B*T 9. *κιθαιρώνειον* RR[a]*C*: *κι-θαιρώνιον* E*B* *γὰρ* * add. E 11. *θεστίου* EA *θεσπίων* E: *θεστίων* A 12. *ἀνελεῖν* *Hr*. 14. *ἑκάστης* ER: *ἑκάστῃ* A 16. *ἀρρένου* E, *Ἀρναίου* *He*. 19. *ἀμφιέσατο* P: *ἠμφι-άσατο* A, corr. *He*. 23. *τὸν* alterum del. *Hr*. 24. *Ἐργίνῳ*] R fol. 31[v] *μινύων* RR[a]*B*

σιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικέως ἡνίοχος, ὄνομα Περιήρης,
ἐν Ὀγχηστῷ Ποσειδῶνος τεμένει τιτρώσκει· ὁ δὲ κο-
μισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθνὴς ἐπισκήπτει τελευτῶν
3 Ἐργίνῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. στρα- 68
τευσάμενος δὲ Ἐργῖνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους 5
ἐσπείσατο μεθ' ὅρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι
δασμὸν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. ἐπὶ
τοῦτον τὸν δασμὸν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας ἀπιόντας
4 συντυχὼν Ἡρακλῆς ἐλωβήσατο· ἀποτεμὼν γὰρ αὐτῶν
τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥῖνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας 10
δήσας ἐκ τῶν τραχήλων, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ
Μινύαις δασμὸν κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστρά- 69
5 τευσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα παρ
Ἀθηνᾶς καὶ πολεμαρχῶν Ἐργῖνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ
Μινύας ἐτρέψατο καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε 15
Θηβαίοις φέρειν. συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφι-
6 τρύωνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ 70
Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυ-
γατέρα Μεγάραν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρί-
μαχος Κρεοντιάδης Δηικόων. τὴν δὲ νεωτέραν θυγατέρα 20
Κρέων Ἰφικλεῖ δίδωσιν, ἤδη παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ
7 Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. ἔγημε δὲ καὶ Ἀλκμήνην
μετὰ τὸν Ἀμφιτρύωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθυς,
κατῴκει δὲ ἐν Ὠκαλέαις τῆς Βοιωτίας πεφευγώς.
8 προσμαθὼν δὲ παρ' αὐτοῦ τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς 71

2. ὀρχηστῷ A, corr. *Aeg.* 10. διὰ σχοινίων del. *He.* 12. ἀγανακτῶν] Ἐργῖνος vel ἐκεῖνος add. *He.* 16. τὴν add. R 19. μεγάραν om. *B* 21. ἰφίκλῳ A, correxi * (Epit. Vat. p. 99) 22. ἀλκάνθου R R[a] *C* 24. ὠκαλέαις * A, fortasse Ὠκαλέᾳ scribendum est, non Ὠκαλείᾳ (edd.), conf. Steph. Byz. s. v., Strab. XI p.410 25. προσμαθὼν * E R: προμαθὼν A αὐτοῦ * A (οὗ E): Εὐρύτου ex II 63 *Aeg.*; fortasse τὴν τοξικὴν corruptum est.

ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ δὲ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας.

72 μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ κατὰ 12
5 ζῆλον Ἥρας μανῆναι, καὶ τούς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν καὶ τῶν Ἰφικλέους δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θεσπίου, παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς πυνθά-
73 νεται τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικήσει. ἡ δὲ Πυθία τότε 2
10 πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρώην Ἀλκείδης προσηγορεύετο. κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

74 τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ 5 τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν· τοῦτο δὲ ζῷον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα ἦλθεν εἰς
20 Κλεωνάς, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχῳ. καὶ θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακο- 2 στήν, καὶ ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶος ἐπανέλθῃ, Διὶ

2. δὲ ante Ἡφαίστου add. R 3. πέπλον EA Diod. IV 14, 3: παλτὸν *Fab.* 4. αὐτῷ μάχην συνέβη A, transpos. *Hr.*

5. δὲ[τε] R man. 1 6. ἰφικλέους *E: ἰφίκλου A 8. θεστίου EA 9. κατοικήσει EA: κατοικήσῃ *Br.* 10. πρώην * E: πρῶτον A, πρότερον *He.* 11. ἀλκίδης EA, corr. *Fab.* 11. αὐτὸν del. *Hr.* 13. δώδεκα EA, corr. *Hr.* 15. τίρυνθον R[a] *C* 16. προσταττόμενον EA Pedias. 1: τὰ προσταττόμενα *Hr.*; an τὸ ἀεὶ προσταττόμενον? 17. νεμέου EA: νεμεαίου Pedias. 2 18. γεγεννημένον ER[a]: γεγενημένον A 20. μολόρκῳ A, corr. *Aeg.* 21. ἱερεῖον R: ἱερεῖ A θέλοντι A: μέλλοντι Pedias. 3 *Hr*

σωτῆρι θύειν, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἥρωι ἐναγίζειν.
εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύ- 75
3 σας ἐτόξευσε τὸ πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα,
ἀνατεινάμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. συμφυγόντος δὲ εἰς
⟨τὸ⟩ ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ τὴν ἑτέραν ἐνῳκοδό- 5
μησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ,
καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ κατέσχεν ἄγχων
ἕως ἔπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς
4 Κλεωνάς. καταλαβὼν δὲ τὸν Μόλορχον ἐν τῇ τελευ-
ταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγί- 10
ζειν, σωτῆρι θύσας Διὶ ἦγεν εἰς Μυκήνας τὸν λέοντα.
Εὐρυσθεὺς δὲ καταπλαγεὶς αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπεῖπε 76
τὸ λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύειν δὲ
5 πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄθλους. φασὶ δὲ ὅτι
δείσας καὶ πίθον ἑαυτῷ χαλκοῦν εἰσκρυβῆναι ὑπὸ γῆν 15
κατεσκεύασε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα Πέλοπος τοῦ
Ἠλείου ἐπέταττε τοὺς ἄθλους. οὗτος δὲ Ἴφιτον κτεί-
νας, φυγὼν εἰς Μυκήνας καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυσθέως
καθαρσίων ἐκεῖ κατῴκει.

2 δεύτερον δὲ ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν 77
ὕδραν κτεῖναι· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἕλει ἐκτρα-
φεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τά τε βοσκήματα καὶ

1. *τότε ὡς Aeg.*: *τῷ τέως* A 3. *τὸ* * add. E Pedias. 4
5. *τὸ* * addidi Comm. Ribb. p. 138, conf. Diod. IV 11, 3 s. (*αὐτοῦ* reponere non necessarium videtur); *αὐτοῦ* del. *Hr.* *τὴν* E A Pedias. 4: *τὴν μὲν Hr.* *ἐνῳκοδόμησεν* *E: *ἀνῳκοδόμησεν* A (conf. Epit. Vat. p. 99) 6. *ἐπεισῆλθε* E A: *ἐπῆλθε He.* (*ἐπιὼν* Pedias. 4) 9. *Κλεωνάς* Pedias. 4 *Piersonus*: *μυκήνας* A 10. *τὸ ἱερεῖον* del. *He.* 12. *καταπλαγεὶς* *E: *καταλαβὼν* A *ἀνδρείαν* E (Pedias. 5): *ἀνδρίαν* A 12 s. *ἀπείπατο λοιπὸν* E A, corr. *Br.* 15. *ἑαυτῷ* *E: *αὐτῷ* A *εἰς κρυβὴν* E *εἰσκρύβειν* (compend.) R: *εἰσκρυ* . . . R[a] *εἰσκρ* . . . *C* *εἰσκρυβῆναι B* V, del. *Hr.* *γῆν* E: *γῆς* A 16. *κόπρυα* E
17. *ἠλείου* E: *ἡλίου* A *κτείνας*] explic. R fol. 31[v]

τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν
78 *δὲ μέσην ἀθάνατον. ἐπιβὰς οὖν ἅρματος, ἡνιοχοῦντος* 2
Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην, καὶ τοὺς μὲν ἵπ-
5 *πους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὑρὼν ἔν τινι λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βάλλων βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν, ἐκ-βαίνουσαν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. ἡ δὲ θατέρῳ* 3
79 *τῶν ποδῶν ἐνείχετο περιπλακεῖσα. τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς*
10 *κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς δύο ἀνεφύοντο. ἐπεβοήθει δὲ* 4
καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης τοῖς
15 *δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν ἐκώλυεν*
80 *ἀνιέναι. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων* 5
κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλαιοῦντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς
20 *ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβαψεν. Εὐ-* 6
ρυσθεὺς δὲ ἔφη μὴ δεῖν καταριθμῆσαι τοῦτον ἐν τοῖς δέκα τὸν ἆθλον· οὐ γὰρ μόνος ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

5. *λόφῳ* E A: *τόπῳ* L, V man. 1 in marg. *Aeg.* 6. *ταῖς πηγαῖς* *He.* 7. *βάλλων* A Pedias. Zenob. VI 26: *βαλὼν* E *πεπηρωμένοις* R[a] *B* 8. *ἡ δὲ θατέρῳ* E: *ἡ δὲ θᾶττον* A; *ἡ μὲν οὖν θατέρῳ* Pedias. 6 *Hr.* 9. *ἐνείχετο* E Pedias. 6: *ἠνείχετο* A *τῷ ῥοπάλῳ δὲ* E A: *ὁ δὲ τῷ ῥοπάλῳ* Pedias. 6 *Hr.* 10. *ἠδύνατο* * E Zenob.: *ἐδύνατο* A 15. *τῶν κεφαλῶν* Pedias. 7 *Hr.*: *τῶν ἀναφυομέμων* (*ἐπιφ.* R[a]) *κεφαλῶν* A: *τῶν κεφαλῶν τῶν ἀναφυομένων* E 16. *καὶ* E Zenob.: *κατὰ* A 17. *ἀποκρύψας* *B* 19. *ἐλεοῦντα* E A, corr. *Rossius* Reisen im Peloponnes I p. 156 21. *τοῦτον* * add. E Pedias. 22. *δώδεκα* E A Pedias. 7, corr. *Hr.* *καὶ* E A, del. *Hr.*

3 τρίτον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνῖτιν ἔλαφον 81
εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν
Οἰνόῃ, χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλό-
μενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν μήτε τρῶσαι,
2 συνεδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον 5
τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον,
κἀκεῖθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, τοῦτον διαβαίνειν μέλ-
λουσαν τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων
3 διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἠπείγετο. μετ' Ἀπόλλωνος δὲ Ἄρτεμις 82
συντυχοῦσα ἀφῃρεῖτο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῷον αὐτῆς κτείνοντα 10
κατεμέμφετο. ὁ δὲ ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν
αἴτιον εἰπὼν Εὐρυσθέα γεγονέναι, πραΰνας τὴν ὀργὴν
τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμπνουν εἰς Μυκήνας.

4 τέταρτον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον 83
κάπρον ζῶντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν 15
Ψωφῖδα, ὁρμώμενον ἐξ ὄρους ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον.
διερχόμενος οὖν Φολόην ἐπιξενοῦται Κενταύρῳ Φόλῳ,
2 Σειληνοῦ καὶ νύμφης μελίας παιδί. οὗτος Ἡρακλεῖ
μὲν ὀπτὰ παρεῖχε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὠμοῖς ἐχρῆτο.
αἰτοῦντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν 84
κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοῖξαι πίθον· θαρρεῖν δὲ παρα-
3 κελευσάμενος Ἡρακλῆς αὐτὸν ἤνοιξε, καὶ μετ' οὐ πολὺ
τῆς ὀσμῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι, πέτραις
ὡπλισμένοι καὶ ἐλάταις, ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον.
τοὺς μὲν οὖν πρώτους τολμήσαντας εἴσω παρελθεῖν 25

1. *κερυνῆτιν* E: *κερυνήτην* A, corr. *Gal. He.* 5. *συνεδίωξεν* E A: *συνεδίωκεν* Pedias. 8 *Hr.* *κάμνον* E A: *καμὸν* Pedias. 8 *Hr.* 7. *κακεῖθεν* E: *ἐκεῖθεν* A *λάδωνα* E: *λάδωνα καὶ* A 9. *ἐπήγετο* E 10. *κτείνοντα* * scripsi: *κτείναντα* E A (*ἔκτεινε* Pedias. 9), 'quod occidere vellet' interpr. *Gal.*; *θείναντα* propos. *W. Gemoll* Fleckeis. ann. 1882 p. 464 s. 11. *ὑποτιμησάμενος* E A: *προφασισάμενος* Pedias. 9 18. *σειληνοῦ* E: *σιληνοῦ* A 23. *τῆς* E: *διὰ τῆς* A

Ἄγχιον καὶ Ἄγριον Ἡρακλῆς ἐτρέψατο βάλλων δαλοῖς,
τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας.
85 ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, ὃς ἐξελαθεὶς ὑπὸ 4
Λαπιθῶν ὄρους Πηλίου παρὰ Μαλέαν κατῴκησε. τού-
5 τῳ περιπεπτωκότας τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἵησι βέλος
ὁ Ἡρακλῆς, τὸ δὲ ἐνεχθὲν Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος
τῷ γόνατι τοῦ Χείρωνος ἐμπήγνυται. ἀνιαθεὶς δὲ 5
Ἡρακλῆς προσδραμὼν τό τε βέλος ἐξείλκυσε, καὶ δόν-
τος Χείρωνος φάρμακον ἐπέθηκεν. ἀνίατον δὲ ἔχων
10 τὸ ἕλκος εἰς τὸ σπήλαιον ἀπαλλάσσεται. κἀκεῖ τελευ-
τῆσαι βουλόμενος, καὶ μὴ δυνάμενος ἐπείπερ ἀθάνατος
ἦν, ἀντιδόντος Διὶ Προμηθέως αὐτὸν ἀντ᾽ αὐτοῦ γενησό-
86 μενον ἀθάνατον, οὕτως ἀπέθανεν. οἱ λοιποὶ δὲ τῶν 6
Κενταύρων φεύγουσιν ἄλλος ἀλλαχῇ, καὶ τινὲς μὲν παρε-
15 γένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην, Νέσ-
σος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον. τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδεξάμε-
νος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευσῖνα ὄρει κατεκάλυψεν. Φόλος δὲ 7
ἑλκύσας ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικού-
τους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν

1. *Ἄγχιον* A: *Ἄρκτον* *Roscherus* Fleckeis. ann. 1872 p. 426 *βάλλων* A: *βαλὼν* edd. praeter *Westermannum* 2. *μαλέας* (in *μηλέας* mutatum) R[a]: *μηλέας* A 3. *ἐξελαθεὶς* E R[a]: *ἐξελασθεὶς* A 4. *λαπιθῶν* E: *λαπίθων* A 6. *ὁ Ἡρακλῆς* * add. E 7. *τῷ γόνατι* * Tzetz. Chil. V 123 *Fab.*: *τῷ γονάτῳ* E *τὸ γόνατον* A *τοῦ* * E A, om. edd. recc. 9. *δὲ* add. E 10. *τὸ βέλος* C *ἀλλάσσεται* E A, corr. *Scaliger* 12. *αὐτὸν* * restitui Comm. Ribb. p. 147 adn. (ubi vide reliquorum coniecturas): *τὸν* E A 15. *ὄρος* del. *Hr.* *Μαλέαν* *Aeg.*: *μιθέην* A
17 — p. 77, 3. *Φόλος δὲ — θάψας αὐτὸν* * ex E restitui Comm. Ribb. p. 144 s.: *ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς καὶ Φόλον τελευτῶντα* (sic!) *θεασάμενος μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν* (sic!), *ἑλκύσας ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν ἦλθον* (sic!) *ἐπὶ τὸν παῖδα* (sic!) *καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς* A 19. *ὀλισθὸν* *Hr.*

ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν.
8 ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς καὶ Φόλον τελευ- 87
τήσαντα θεασάμενος, θάψας αὐτὸν ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου
θήραν παραγίνεται, καὶ διώξας αὐτὸν ἔκ τινος λόχμης
μετὰ κραυγῆς, εἰς χιόνα πολλὴν παρειμένον εἰσωθήσας 5
ἐμβροχίσας τε ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

5 πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἆθλον τῶν Αὐγείου βοσκη- 88
μάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον. ἦν
δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς Ἤλιδος, ὡς μέν τινες εἶπον,
παῖς Ἡλίου, ὡς δέ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔνιοι, 10
2 Φόρβαντος, πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποίμνας. τούτῳ
προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπι-
ταγήν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορήσειν, εἰ
δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας
3 δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται. μαρτυράμενος δὲ Ἡρακλῆς 89
τὸν Αὐγείου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον
διεῖλε καὶ τὸν Ἀλφειὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς
ῥέοντας παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουν δι' ἄλλης ἐξό-
4 δου ποιήσας. μαθὼν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν
Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπ- 20
εδίδου, προσέτι δ' ἠρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι
δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἕτοιμος ἔλεγεν εἶναι.
5 καθεζομένων δὲ τῶν δικαστῶν κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ 90

4. *λόγχμης* *B* 5. *παρειμένον εἰσωθήσας* *E: *παρειμένον ἐμβροχίσας τε* A (*τε* del. *He.*), unde textum restitui Epit. Vat. p. 100 7. *πέμπτον* E: *πέμπτον μὲν* A 7 ss. *Αὐγείου* *] per *ει* scriptum constanter perhibent E Pedias., plerumque A 9. *δὲ ὁ* A: *δὲ* E edd. praeter *Westermannum* 11. post *ποίμνας* lacunam indicavit *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429 (conf. Pedias. 12: *συχνὰ τούτῳ βοσκήματα, χώρῳ δ' ἐνὶ μακροῖς ἔτεσι σηκαζόμενα κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρευσαν*) 15. *μαρτυράμενος* E Pedias. 14: *μαρτυρούμενος* A 17. *ποταμὸν* post *Ἀλφειὸν* in A, post *Πηνειὸν* in E collocatum Pedias. 14 secutus delevi * 18. *ἐκρροῦν* *B* 22. *τοῦτον* *B*

Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν ὁμολογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐτῷ. ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνεχθῆναι, τόν τε Φυλέα καὶ τὸν
91 Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἤλιδος ἐκέλευσε. Φυλεὺς μὲν 6
5 οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε κἀκεῖ κατῴκει, Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὤλενον πρὸς Δεξαμενὸν ἧκε, καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχην τὴν θυγατέρα· ὑφ' οὗ παρακληθεὶς βοηθεῖν 7 ἐλθόντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνα ἀπέκτεινεν. Εὐρυ-
10 σθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο τὸν ἆθλον, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπρᾶχθαι.

92 ἕκτον ἐπέταξεν ἆθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνι- 6 θας ἐκδιῶξαι. ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφὴς ὕλῃ· εἰς
15 ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων
93 ἁρπαγὴν δεδοικυῖαι. ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους 2 πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ταῦτα κρούων ἐπί τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς
20 ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

94 ἕβδομον ἐπέταξεν ἆθλον τὸν Κρῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον. 7 τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναί φησι τὸν διαπορθμεύ-
25 σαντα Εὐρώπην Διί, τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος

5. δουλίχιον R[a] Pedias. 15: δολίχιον A 6. προσδεξάμενον A Pedias. 15, corr. *Aeg.* ἧκε] κἀκεῖ κατῴκει add. A, del. *Müllerus* 10. δώδεκα E A Pedias. 15, corr. *Hr.* τὸν * add. E Pedias. 15 11. πεπρᾶχθαι * E: πεπραχέναι 15. ὄρνις E A, corr. *Aeg.* λύκων] conf. *Hr.* Herm. XI p. 233 19. κρούων E A: κροτῶν Pedias. 17 ἐπὶ E Pedias. 17: ὑπὸ A παρακειμένου E Pedias. 17: περικειμένου A 21. ἀνίπταντο E A ἀφίπταντο Pedias. 17 *Gal.* 24. Acusil. frg. 20 φασὶ *B*

ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι
2 Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. καί φασι
θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος τοῦτον μὲν
εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι
ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. 5
3 ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ 95
συλλαβεῖν ἀξιοῦντι Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγω-
νισαμένῳ, λαβὼν καὶ πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας ἔδειξε,
4 καὶ τὸ λοιπὸν εἴασεν ἄνετον· ὁ δὲ πλανηθεὶς εἰς Σπάρ-
την τε καὶ Ἀρκαδίαν ἅπασαν, καὶ διαβὰς τὸν Ἰσθμόν, 10
εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος τοὺς ἐγχωρίους
διελυμαίνετο.

8 ὄγδοον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ 96
Θρᾳκὸς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος
Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρᾳ- 15
κίου καὶ μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους.
2 πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἑκουσίως συνεπομένων καὶ
βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρ-
3 χοντας ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. τῶν δὲ Βιστόνων 97
σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν 20
Ἀβδήρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς
ἐξ Ὀποῦντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέ-
4 φθειραν ἐπισπασάμεναι· πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγω-
νισάμενος καὶ Διομήδην ἀποκτείνας τοὺς λοιποὺς
ἠνάγκασε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἄβδηρα παρὰ τὸν 25

2 ἐκ τῆς EA: ἐκ Pedias. 18 *Hr.* 4. ἀποπέμψαι E edd.: ἀποπέμπειν A 7. συλλαβεῖν *E: λαβεῖν A (conf. Diod. IV 13, 4: σύνεργον λαβών) 8. λαβὼν καὶ *E: καὶ λαβὼν A 9. εἰς * add. E 9 s. Σπάρτην — ἅπασαν EA, om. Pedias. 19 *He.*, sed conf. Epit. Vat. p. 101 13. αὐτῷ] incip. R fol. 26r 16. καὶ EA, del. *Br.* 17. καὶ * add. E 18. ὑπάρχοντας EA: om. Pedias. *He.* 21. ἀβδήρῳ E: αὐδήρῳ vel ἀνδήρῳ A Pedias. 21 25. ἠνάγκασε *E Pedias. 21: ἠνάγκαζε A ἄβδηρα *E:

τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀβδήρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε. μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὄλυμπον ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

98 *ἔνατον ἆθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστῆρα κομίζειν* 9 *τὸν Ἱππολύτης. αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἳ κατῴκουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἤσκουν γὰρ ἀνδρίαν, καὶ εἴ ποτε μιγεῖσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν* 10 *δεξιοὺς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἴων, ἵνα τρέφοιεν. εἶχε δὲ* 2 *Ἱππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστῆρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν* 99 *ἁπασῶν. ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς* 15 *Ἀδμήτης. παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους ἐν* 3 *μιᾷ νηὶ ἔπλει, καὶ προσίσχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατῴκουν οἱ Μίνωος υἱοὶ Εὐρυμέδων Χρύσης Νηφαλίων Φιλόλαος. ἀποβάντων δὲ δύο τῶν ἐν ⟨τῇ⟩ νηὶ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνωος υἱῶν· ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν* 4 20 *Ἡρακλῆς τούτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρκει, ἕως ἐπιπρεσβευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς* 100 *ἂν αὐτὸς θελήσειεν. ὁ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ* 5 *τοὺς Ἀνδρόγεω τοῦ Μίνωος υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀλκαῖον* 25 *καὶ Σθένελον, ἧκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύ-*

αὔδηραν R Pedias. 21 *ἄνδηρον* A *Ἄβδηρον* edd. (conf. Herodot. I 168, Strab. VII p. 331 frg. 45 Kr., Steph. Byz. s. v.) 1. *ἀβδήρῳ* E: *αὐδήρῳ* vel *ἀνδήρῳ* A Pedias. 21 *τὰς* ER: *τοὺς* A 5. *ἡρακλῆς ἐπετάγη* E, *ἐπέταξεν αὐτῷ Hr.* 8. *ἀνδρίαν* A: *ἀνδρείαν Hr.* 11. *τὰς δὲ ἀριστερὰς* R 16. *πλεῖ* E *ἣν Fab.*: *καὶ* A, *καὶ ἀπεώθουν Müllerus* 17. *χρύσης* ROR[a]: *καὶ χρύσης* A 18. *ἀπὸ πάντων* A, corr. *He.* *δὲ* add. RR[a] *τῇ* add. *Br.* 23. *θελήσῃ Br.* 24. *ἑλόμενος He.*

λου, καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ . . . τοῦ Βεβρύκων βασιλέως
6 συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ'
ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύκου. καὶ
τῆς Βεβρύκων πολλὴν ἀποτεμόμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ·
ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν. 5

7 καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρᾳ λιμένα, 101
παραγενομένης εἰς αὐτὸν Ἱππολύτης καὶ τίνος ἥκοι
χάριν πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστῆρα ὑποσχο-
μένης, Ἥρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος
ἐπεφοίτα, λέγουσα ὅτι τὴν βασιλίδα ἀφαρπάζουσιν οἱ 10
8 προσελθόντες ξένοι. αἱ δὲ μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν 102
κατέθεον σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισ-
μένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν
μὲν Ἱππολύτην κτείνας τὸν ζωστῆρα ἀφαιρεῖται, πρὸς
δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίσχει 15
Τροίᾳ.

9 συνεβεβήκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ 103
Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ
Ποσειδῶν τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες,
εἰκασθέντες ἀνθρώποις ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχιεῖν 20
τὸ Πέργαμον. τοῖς δὲ τειχίσασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδί-
10 δου. διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμψε, Ποσει-

1 s. ὑπ' ⟨αὐτοῦ,⟩ τοῦ Βεβρύκων βασιλέως εἰσβαλόντος ⟨εἰς τὴν γῆν,⟩ βοηθῶν *He.* ὑπ' ⟨αὐτοῦ, τούτου δὲ καὶ⟩ τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων *Sommerus* 3. Μύγδονα *Aeg.* ex Tzetz. Chil. II 314: μύγαονα A 4. τῆς * reposui: τὴν A πολλὴν *He.*: πόλιν A 6 ss. conf. **Zenob. V 33** 6. καταπλεύσας A, corr. *Aeg.* ἐθεμισκύρᾳ E: ἐν μισκύρᾳ R[a] *B* ἐν μισώρᾳ *C* 7. εἰς *E **Tzetz. Lycophr. 1327**: ὡς A, πρὸς αὐτὸν (scil. Ἡρακλέα) Pedias. 23 *Hr.* 7 s. τίνος ἥκοι χαριν A Tzetz.: τίνος χάριν ἥκοι E 8. ὑποσχομένης Pedias. 23 *Hr.*: ὑπισχνουμενης EA 10. ὅτι * add. E ἀφαρπάζουσιν *ER: ἁρπάζουσιν A (Tzetz.) 12. σὺν ἵπποις EA, del. *Hr.* 13. δόλου E (R?): δήλου A 20. ὑπέσχετο *B* 22. λοιπὸν R

δῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τοὺς
104 ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. χρησμῶν δὲ 11
λεγόντων ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ
Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ κήτει
5 βοράν, οὗτος προύθηκε ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης
πέτραις προσαρτήσας. ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρα- 12
κλῆς ὑπέσχετο σώσειν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδον-
τος λήψεται ἃς Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς
ἔδωκε. δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ
10 κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν
ἀποδοῦναι, πολεμήσειν Τροίᾳ ἀπειλήσας ἀνήχθη.

105 καὶ προσίσχει Αἴνῳ, ἔνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλτυος. 13
ἀποπλέων δὲ ἐπὶ τῆς ἠιόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα,
Ποσειδῶνος μὲν υἱὸν ἀδελφὸν δὲ Πόλτυος, ὑβριστὴν
15 ὄντα τοξεύσας ἀπέκτεινε. καὶ παραγενόμενος εἰς Θάσον
καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θρᾷκας ἔδωκε τοῖς
Ἀνδρόγεω παισὶ κατοικεῖν. ἐκ Θάσου δὲ ὁρμηθεὶς ἐπὶ 14
Τορώνην Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως
τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλουμένους κατὰ
20 τὴν πάλην ἀπέκτεινε. κομίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς
Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

106 δέκατον ἐπετάγη ἆθλον τὰς Γηρυόνου βόας ἐξ 10
Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ ἦν Ὠκεανοῦ πλησίον
κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. ταύτην κατῴ- 2
25 κει Γηρυόνης Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ,

3. προθῇ E(R?): προσθῇ A 4 s. τῷ κήτει βοράν, οὗτος *E: βορὰν κήτει, ὁ δὲ A 5. θα|λάσσης] R fol 26v 7. σώσειν E: σώσειν (σαώσειν R) αὐτὴν A 8. γαννυμήδους EA 11. τροίᾳ *E: τροίαν A 13. τῆς add. R αἰνείας A, corr. *Aeg.* 14. ποσειδῶν R 15. παραγενόμενος R (compend.): παραγενομένου A
22. ἐπετάγη E: δὲ ἐπετάγη R δὲ ἐτάγη A βόας *E: βοῦς A 23. ἐρυθίας . . . ἐρυθία ERR[a] 25. καλλιρόης EA

*τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυὲς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν
κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγό-
3 νων τε καὶ μηρῶν. εἶχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βου-
κόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὄρθος ὁ κύων δικέφαλος
4 ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος. πορευόμενος* 107
*οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια
πολλὰ ⟨ζῷα⟩ ἀνελὼν Λιβύης ἐπέβαινε, καὶ παρελθὼν
Ταρτησσὸν ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὅρων
5 Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας. θερό-
μενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ* 10
*τὸν θεὸν ἐνέτεινεν· ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας
χρύσεον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὠκεανὸν διεπέρασε. καὶ* 108
*παραγενόμενος εἰς Ἐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄβαντι αὐλίζεται.
6 αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὥρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον
τῷ ῥοπάλῳ παίει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ* 15
*κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. Μενοίτης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἅιδου
7 βόας βόσκων Γηρυόνῃ τὸ γεγονὸς ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ
καταλαβὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα τὰς
βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς ἀπέ-
θανεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐνθέμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας* 109
καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησσὸν Ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε

1. *συνηγμένον μὲν Br.* 2. *δὲ He.*: *τε* A schol. Plat. Legg. VII p. 795c 3. *φονικὰς* R*B* 4. *Ὄρθος* Pedias. 26 schol. Plat. Tim. p. 24e (Hes. Theog. 293) *Hr.*: *ὄρθρος* A Tzetz. Chil. II 333 *ὁ* om. Pedias. 26 *Hr.* 5. *γεγενημένος BC*
6 s. *ἄγρια πολλὰ ⟨ζῷα⟩ ἀνελὼν* scripsi coll. Diod. IV 17, 3: *ἄγρια πολλὰ παρελθὼν* A, quod omisit schol. Plat. *Hr.* (*παρελὼν* iam proposuerat *Clavierius*) 7. *λιβύης* R schol. Plat.: *λιβύην* A *ἐπέβη* schol. Plat. *Hr.* 8 ss. *ταρτησὸν* A 8. *ὅρων* schol. Plat. *Aeg.*: *ὀρῶν* A 9. *ἀντιστοίχους* schol. Plat.: *ἀντιστοί*[χ] R *ἀντιστοίχων* R[a] *C ἀντιστοίχω B* *θερόμενος* *R Pedias. 26: *θερμαινόμενος* A 13. *ἐρυθίαν* R 19. *τοξευθεὶς* (R?): *καὶ τοξευθεὶς* A 20. *δὲ* add. R

τὸ δέπας. διελθὼν δὲ Ἀβδηρίαν εἰς Λιγυστίνην ἦλθεν, 8
ἐν ᾗ τὰς βόας ἀφῃροῦντο Ἰαλεβίων τε καὶ Δέρκυνος
οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ᾔει.
110 ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἷς ἀπορρήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως 9
5 εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν καὶ διανηξάμενος ⟨εἰς⟩
Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθών, ἦλθεν εἰς
111 πεδίον Ἔρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων. Ἔρυξ δὲ ἦν
Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέ-
μιξεν ἀγέλαις. παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς 10
10 Ἡφαίστῳ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπείγετο· εὑρὼν δὲ
ἐν ταῖς τοῦ Ἔρυκος ἀγέλαις, λέγοντος οὐ δώσειν ἂν
μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρὶς περιγενόμενος
κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν μετὰ
112 τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ 11
15 ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουσὶν οἶστρον
ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θρᾴκης
ὑπωρείας· ὁ δὲ διώξας τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλ-
λήσποντον ἤγαγεν, αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν
ἄγριαι. μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελθουσῶν Στρυμόνα 12
20 μεμψάμενος τὸν ποταμόν, πάλαι τὸ ῥεῖθρον πλωτὸν ὂν
ἐμπλήσας πέτραις ἄπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐ-
ρυσθεῖ κομίσας δέδωκεν. ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἥρᾳ.
113 τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐν μηνὶ καὶ ἔτεσιν 11

1. αὐδηρίαν vel ἀνδηρίαν A: Ἰβηρίαν *Gal.*, sed conf. Strab. III p. 236, Steph. Byz. s. v. Ἄβδηρα *He.* λιβύην A: Λιγυστίνην *Gal.* Λίγυας *He.* (διὰ τῆς Λιγυστικῆς Diod. IV 19, 4 2. ἰαλεβίων *R: ἀλεβίων A 5. εἰς add. *Aeg.* 6. καὶ τὴν — διελθὼν del. *He.*, sed conf. Comm. Ribb. p. 150 διελθὼν] τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν· Τυρρηνοὶ γὰρ ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν add. A (Tzetz. Chil. II 344 s.), del. *He.* 11. ἀγέλαις *] ἀπαιτεῖ καὶ falso addunt *edd.* ἂν *Hr.*: εἰ A 16. τῆς add. R 20. ἀμειψάμενος *Canterus* τὸ ῥεῖθρον πάλαι *He.* ὂν *Com.*: ὂν (sic!) R ὃν A 21. πετρῶν *Hr.* 23. ἐν] ἐνὶ *Aeg.*

ὀκτώ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τόν τε τῶν τοῦ Αὐγέου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἑνδέκατον ἐπέταξεν ἆθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεα μῆλα κομίζειν.
2 ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὥς τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ὑπερβορέοις· ἃ Διὶ ⟨Γῆ⟩ γήμαντι 5 Ἥραν ἐδωρήσατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρῆτο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. μετὰ τούτου δὲ 114 Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη Ἐρύθεια Ἑσπερία Ἀρέ-
3 θουσα. πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἧκε. 10 Κύκνος δὲ Ἄρεος καὶ Πυρήνης εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προεκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τοῦτον ἐκδικοῦντος καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυριῶν, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἠριδανόν, ἧκε πρὸς νύμφας Διὸς 15
4 καὶ Θέμιδος. αὗται μηνύουσιν αὐτῷ Νηρέα. συλλαβὼν 115 δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφὰς ἔδησε, καὶ οὐκ ἔλυσε πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ

1. προσδεχόμενος schol. Hom. Θ 368 2. ἑνδέκατον ἐπέταξεν ἆθλον αὐτῷ (quod recepit *Hr.*) τὸν Κέρβερον ἐξ Ἅιδου κομίζειν schol. Hom. (conf. *E. Bethe*, Quaest. Diod. mythogr. p. 43) 3. ἑσπερίδων R Pedias. 28: ἑσπερίων A κομίσων R (compend.) A, corr. *Aeg.* 4. τινες] **R fol. 28r** 5 s. ἃ Διὶ γήμαντι Ἥρα ἐδωρήσατο A (Tzetz. Chil. II 358 s.), del. *Hr.*, sed conf. [Eratosth.] Catast. 3 et **schol. Apoll. Rhod. IV 1396** fin.: ὅτι τῷ Διὶ γαμοῦντι Ἥραν δῶρα τὰ χρυσᾶ μῆλα ἐπὶ τῷ ὠκεανῷ ἀναδέδωκεν ἡ Γῆ, Φερεκύδης ἐν β̄ φησίν (frg. 33), unde nostrum locum correxit *Valckenarius* *; haud scio an etiam γαμοῦντι pro γήμαντι recipiendum sit. ἃ γαμηθείσῃ Διὶ Ἥρᾳ Γῆ ἐδωρήσατο proposuerat *He.* 9. ἐρυθεία *B*: ἐρυθία RC ἑστία ἐρέθουσα A: Ἑσπερία Ἀρέθουσα *Gal. Aeg.*, Ἑσπερέθουσα *H. Steuding* in Roscheri lex. myth. I p. 2594 12. προεκαλεῖτο RR[a]: προυκαλεῖτο post προεκαλεῖτο lacunam brevi certaminis enarratione explendam statuit *W. Gemoll* Fleckeis. ann 1882 p. 465
14. δὲ add. R σπεύδων *Aeg.*: φεύγων A 17. ἐναλλάσσοντα R: ἐναλλάσσαντα A

ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα καὶ αἱ Ἑσπερίδες. μαθὼν δὲ Λιβύην διεξῄει. ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος 5 Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῄρει. τούτῳ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς ἀράμενος ἅμμασι 5 μετέωρον κλάσας ἀπέκτεινε· ψαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι, διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

116 μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξῄει. ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς 6 10 Ἐπάφου. οὗτος τοὺς ξένους ἔθυεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς κατά τι λόγιον· ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε, Φρασίος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι ἐὰν ξένον ἄνδρα 117 τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶ- 7 15 τον σφάξας τὸν μάντιν τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας τόν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε.

118 διεξιὼν δὲ Ἀσίαν Θερμυδραῖς, Λινδίων λιμένι, 8 20 προσίσχει. καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἁμάξης εὐωχεῖτο θύσας. ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος στὰς ἐπί τινος ὄρους κατ-

3. οὓς R παλαίειν] αὐτῷ add. schol. Plat. Legg. VII p. 796 a 4. ἅμμασι R: ὄμμασι A 4 s. μετέωρον ἅμμασι schol. Plat. Hr. 5. ἰσχυρότερον R: ἰσχυρότατον A 6. συνέβαινε R schol. Plat.: συνέβη A 8. ἐξῄει A, corr. *Fab.* 9. λυσιανάσσης E: λυσσιανάσσης A 12. φράσιος *A: φράγιος E Θράσιος (Ovid. A. A. I 649, *Thasius* Hyg. fab. 56 cod. F) *Aeg.* 15. κατιόντας E A: παριόντας *Hr.* 18. Ἀμφιδάμαντα E A: Ἰφιδάμαντα Pherecyd. in schol. Apoll. Rhod. 19. — p. 87, 2 διεξιὼν — πράττουσι del. *He.* (conf. II 153); Tzetz. Chil. II 385 ss. haec in reditu Herculis accidisse refert 19. ἀσίαν ER: ἀσίας A λινδίων ER: λωδίων A

ηρᾶτο. διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὰν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

9 παριὼν δὲ Ἀραβίαν Ἠμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθω- 119 νοῦ. καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἔξω θάλασ-
10 σαν παρ' Ἡλίου τὸ δέπας καταλαμβάνει. καὶ περαιω- 5 θεὶς ἐπὶ τὴν ἤπειρον τὴν ἀντικρὺ κατετόξευσεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἧπαρ ἀετόν, ὄντα Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα ἔλυσε, δεσμὸν ἑλόμενος τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα. 10

11 ὡς δὲ ἧκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἄτλαντα, εἰπόν- 120 τος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἄτλαντος τὸν πόλον ἀποστέλλειν ἐκεῖνον, πεισθεὶς διεδέξατο. Ἄτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἧκε πρὸς Ἡρακλέα. 15 καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν ... καὶ σπεῖραν ἐπὶ
12 τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι. τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας, ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο. καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ἔνιοι 121 δέ φασιν οὐ παρὰ Ἄτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλ' αὐτὸν 20

4. Λιβύης A: Λυδίας *W. Gemoll*, qui τὴν ἔξω θάλασσαν Pontum Euxinum significare contendit (Fleckeis. ann. 1882 p. 465) 5. παρ' Ἡλίου *Robertus* de Apollod. bibl. p. 47 s. (conf. Pherecyd. l. l.: λαβὼν χρυσοῦν δέπας παρ' Ἡλίου): καταπλεῖ οὗ A λαμβάνει *Hr.* 7. καυκασίου E A, corr. *Aeg.* 8. ἀετὸν E Pedias. 29: αἰετὸν A τυφῶνος E: τυφῶνος ὃς A 9. διέλυσε A, corr. *Br.* 10. θνήσκειν *E: θνήσκειν ἀθάνατον A (conf. Comm. Ribb. p. 146) 14. πεισθεὶς] δὲ add. A, del. *He.* 16. lacunam indicavit *Gal.* coll. schol. Apoll. Rhod. l. l.: τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησιν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἄτλαντι. ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσηται

δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν. ὁ δὲ λαβὼν 13 *Ἡρακλεῖ ἐδωρήσατο· παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· ὅσιον γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναί που.*

122 *δωδέκατον ἆθλον ἐπετάγη Κέρβερον ἐξ Ἅιδου κομίζειν.* 12 *εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφεων κεφαλάς. μέλλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι ἦλθε* 2 *πρὸς Εὔμολπον εἰς Ἐλευσῖνα, βουλόμενος μυηθῆναι* 10 *[ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι, ἐπειδήπερ θετὸς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμυεῖτο]. μὴ δυνάμενος δὲ* 3 *ἰδεῖν τὰ μυστήρια ἐπείπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἁγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυήθη.* 123 *καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ* 15 *τῆς ⟨εἰς⟩ Ἅιδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου ἐπήει. ὁπηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς* 4 *Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος ἔφυγον. ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος ὡς ζῶσαν ἕλκει, καὶ παρὰ* 124 *Ἑρμοῦ μανθάνει ὅτι κενὸν εἴδωλόν ἐστι. πλησίον δὲ* 5 20 *τῶν Ἅιδου πυλῶν γενόμενος Θησέα εὗρε καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα τὰς χεῖρας ὤρεγον ὡς ἀναστησόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ὁ δὲ* 6

4. *τεθῆναι* E A: *μετατεθῆναι* Pedias. 29 *Clavierius* *που* E A Pedias. 29: *ποι* *Hr.* 7. *δράκοντος* E A Pedias. schol. Plat. Polit. IX 588 c: *δράκοντα* *Br.* 9. *εἰς*] **R fol. 28ᵛ** *εἰς* E **schol. Hom. Θ 368** (cod. Ven. A interpol.): *πρὸς* A Pedias. 10 s. *ἦν δὲ — ἐμυεῖτο* A schol. Hom., bene omisit E *He.* 10. *θετὸς* R: *θέστιος* A *θυέστης ὁ* schol. Hom. 11. *παραγενόμενος* schol. *Hom.* 12. *κενταύρων* E schol. Hom.: *κενταύρου* A 15. *εἰς* om. E A schol. Hom., add. *He.* 16. *ἐπήει* * (scil. Cerbero) E: *ἀπήει* A *κατήει* schol. Hom. *He.* 21. *μνηστευόμενον* E A: *μνηστευσάμενον* *Hr.* 22. *δεθέντα* E A: *δεθέντας* *He.*

Θησέα μὲν λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγειρε, Πειρίθουν δὲ ἀναστῆσαι βουλόμενος τῆς γῆς κινουμένης ἀφῆκεν.
7 *ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. βουλόμενος* 125
δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἅιδου βοῶν ἀπέσφαξεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενοίτης ὁ Κευ- 5
θωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλην Ἡρακλέα, ληφθεὶς μέσος καὶ τὰς πλευρὰς κατεαγεὶς ὑπὸ Περσεφόνης παρη-
8 *τήθη. αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα. ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέ-* 126
ροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος καὶ τῇ λεοντῇ συσκεπασθείς, περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε κρατῶν καὶ ἄγχων τὸ θηρίον, ἕως ἔπεισε, καίπερ
) *δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. συλλαβὼν οὖν αὐτὸν ἧκε διὰ Τροιζῆνος ποιησάμενος τὴν* 15
ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὦτον, Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεῖ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἅιδου.

6 *μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θή-* 127
βας Μεγάραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ, αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων 20
ἐπυνθάνετο Εὔρυτον Οἰχαλίας δυνάστην ἆθλον προτεθεικέναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νική-

5. *ὁ Κευθωνύμου* ex Tzetz. Chil. II 397 *Aeg.* *ὁ κυθωνύμου* E: *σκυθωνύμου* RR[a]*B* *σκυθώνυμον* *C* 6. *προσκαλεσάμενος* EA, corr. *Fab.* 7. *μέσον* EA, corr. *Fab.* *κατεαγεὶς* E: *κατεάξας* A 12. *συσκεπασθεὶς* E, *καὶ* add. A 12 ss. *οὐκ ἀνῆκε* — *δράκοντος* *E (conf. Comm. Ribb. p. 147): *οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, κρατῶν ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ ἄγχων τὸ θηρίον ἔπεισε,* (*ἐπίεσε* Gal.) A; *κρατῶν* — *ἔπεισε* del. *Hr.* *καίπερ δακνόμενος οὐκ ἀνῆκεν, ἀλλ' ἄγχων, τὸ θηρίον διὰ Τροιζῆνος* . . . Pedias. 32 16. *ὦτον* *Aeg.*: *ὄνον* EA 21. *Εὔρυτον* om. *B* *προτεθεικέναι* *E: *προτεθῆναι* RR[a]*B*: *προτεθεῖναι* *C*

σαντι τοξικῇ αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρ-
128 χοντας. ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν καὶ τῇ τοξικῇ 2
κρείττων αὐτῶν γενόμενος οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφί-
του μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι
5 τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν
ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων μὴ τεκνοποι-
129 ησάμενος τὰ γεννηθησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ. μετ' οὐ 2
πολὺ δὲ κλαπεισῶν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν,
Εὔρυτος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλέους γεγονέναι τοῦτο,
10 Ἴφιτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συν-
τυχὼν ἥκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεσωκότι τὴν ἀποθα-
νοῦσαν Ἄλκηστιν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς
βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται· καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν, 2
μανεὶς δὲ αὖθις ἀπὸ τῶν Τιρυνθίων ἔρριψεν αὐτὸν
130 τειχῶν. καθαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον ἀφικνεῖται
πρὸς Νηλέα· Πυλίων ἦν οὗτος δυνάστης. ἀπωσαμένου 3
δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὔρυτον φιλίαν, εἰς
Ἀμύκλας παραγενόμενος ὑπὸ Δηιφόβου τοῦ Ἱππολύτου
καθαίρεται. κατασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου
20 φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος ἀπαλλαγὴν ἐπυν-
θάνετο τῆς νόσου. μὴ χρησμῳδούσης δὲ αὐτῷ τῆς 4
Πυθίας τόν τε ναὸν συλᾶν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα
βαστάσας κατασκευάζειν μαντεῖον ἴδιον. μαχομένου δὲ αὐ-
131 τῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἵησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. καὶ 5
25 τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν
Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσε-
σθαι πραθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι καὶ δόντι

1. τοξικῇ E: τοξικὴν A παῖδας A: τοὺς add. *Hr.*
7. γεννηθησόμενα *E: γενησόμενα R γεννησόμενα A 11. φε-
ρῶν R: φορῶν A 18. ἀμύκας R 19. δὲ add. ER
22. ναὸν EA 23. κατασκευάζειν E: κατασκευάζει A
27. παραθέντι *B*

3 ποινὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτῳ. τοῦ δὲ χρησμοῦ
δοθέντος Ἑρμῆς Ἡρακλέα πιπράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται
Ὀμφάλη Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ᾗ τὴν ἡγε-
μονίαν τελευτῶν ὁ γήμας Τμῶλος κατέλιπε. τὴν μὲν 132
2 οὖν τιμὴν κομισθεῖσαν Εὔρυτος οὐ προσεδέξατο, Ἡρα- 5
κλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων τοὺς μὲν περὶ τὴν Ἔφεσον
Κέρκωπας συλλαβὼν ἔδησε, Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς
παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις
τὰς ἀμπέλους καύσας μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδόκης
3 ἀπέκτεινε. καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου 10
σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον ἔθαψε, καὶ
τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. ἀντὶ τού- 133
του Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν
Ἡρακλεῖ· ἣν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς λίθῳ βαλὼν
4 ὡς ἔμπνουν ἔπληξε. καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' 15
Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι καὶ
τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παρα-
γενόμενον ἐκ Τροιζῆνος τὸν Ἰσθμὸν καθᾶραι.

4 μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγεὶς τῆς νόσου ἐπὶ 134
Ἴλιον ἔπλει πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας 20
στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἑκουσίως θελόντων στρατεύε-
σθαι. καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον τὴν μὲν τῶν νεῶν
φυλακὴν Οἰκλεῖ κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων
2 ἀριστέων ὥρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. παραγενόμενος δὲ ἐπὶ
τὰς ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων Οἰκλέα μὲν ἀπ- 25

3. *ἰαρδάνου* R (man. 2) **Tzetz Chil. II 430**: *ἰορδάνου* E A 7. *Αὐλίδι* E A: *Φυλλίδι* *Hr.*, *Αὐλαῖς* *Wesselingius*, *αὐλῶνι* vel *ἀμπελῶνι* (Diod. IV 31, 7 Tzetz. 438) *He.* 8. *παριόντας*] explic. **B fol. 28ᵛ** 9. *καύσας* *E: *σκάψας* A, *σπάσας* *Meinekius* (*ἀνασπᾷ* Tzetz. v. 435) *Ξενοδόκης* *E *C*: *Ξενοδίκης* Rᵃ *B* Tzetz. v. 434 10. *προσχὼν* A, corr. *He.* 13. *πίσσῃ* A, corr. *Gal.* 18. *καθῆραι* *Hr.* 20. *ὀκτωκαίδεκα*] conf. Diod. IV 32, 2

ἔκτεινε μαχόμενον, ἀπελαθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρα-
135 κλέους ἐπολιορκεῖτο. τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης
ῥήξας τὸ τεῖχος Τελαμὼν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν,
καὶ μετὰ τοῦτον Ἡρακλῆς. ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα 3
5 πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν
ᾔει, μηδένα θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. συν-
ιδὼν δὲ τοῦτο Τελαμὼν λίθους πλησίον κειμένους
συνήθροιζε, τοῦ δὲ ἐρομένου τί πράττοι βωμὸν εἶπεν
136 Ἡρακλέους κατασκευάζειν καλλινίκου. ὁ δὲ ἐπαινέσας, 4
10 ὡς εἷλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον
Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι, καὶ ταύτῃ
συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων ὃν ἤθελεν ἄγεσθαι. τῆς δὲ 5
αἱρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον
15 αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε τί ποτε δοῦσαν ἀντ'
αὐτοῦ λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ πιπρασκομένου τὴν κα-
λύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Πο-
δάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.

137 πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους Ἥρα χαλεποὺς 7
20 ἔπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς ἐκρέμασεν
αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῷ· καὶ
νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῷοι λῃστρικὸν ἄγειν στόλον,
138 βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. ὁ δὲ βιασάμενος 2
αὐτὴν νυκτὸς εἷλε, καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον, Ἀστυ-
25 παλαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινεν. ἐτρώθη δὲ
κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκώδοντος, καὶ Διὸς

1. ἀπελαθεὶς R[a]: ἀπελασθεὶς A 6. ᾔει A: ὥρμα E
7. δὲ add. ER[a] λίθους πλησίον E: πλησίον λίθους A
8. πράττοι E: πράττοιε A 15 s. δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ E: δοῦσ' ἀντ' αὐτῶν A 20. ἔπεμψε EA: ἐπέπεμψε *He.* 24. τὴν νύκτα A: αὐτὴν *Mitscherlichius*, αὐτὴν νυκτὸς * restitui (τὴν ἀκτὴν *Eberhardus* Jen. Litt. Ztg. 1874 p. 429, τὴν πόλιν *He.*)

ἐξαρπάσαντος αὐτὸν οὐδὲν ἔπαθε. πορθήσας δὲ Κῶ ἧκε δι' Ἀθηνᾶν εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

2 *μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγείαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν καὶ παραλαβὼν ἐθελοντὰς* 139 5 2 *τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέων. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων κατέστησεν Ἠλείων στρατηγοὺς Εὔρυτον καὶ Κτέατον συμφυεῖς, οἳ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον, παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος· Ἄκτωρ* 10 3 *δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγείου. συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν* 140 *στρατείαν νοσῆσαι· διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποιήσατο. οἱ δὲ ὕστερον ἐπιγνόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι καὶ κτείνουσι* 4 *πολλούς. τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὖθις* 15 *δὲ τῆς τρίτης ἰσθμιάδος τελουμένης, Ἠλείων τοὺς Μολιονίδας πεμψάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατευσά-* 5 *μενος ἐπὶ τὴν Ἦλιν εἷλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας μετὰ* 141 *τῶν παίδων Αὐγείαν κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν* 20 *βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, Πέλοπός τε βωμὸν ἱδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἓξ ἐδείματο.*

3 *μετὰ δὲ τὴν τῆς Ἤλιδος ἅλωσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ* 142 *Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἑλὼν Περικλύμενον κτείνει τὸν* 25 *ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, ὃς μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ*

1. *ἔπαθε πλέον Hr.* 2. *Ἀθηνᾶς Gal.* 4 ss. *Αὐγείαν* ubique E: *Αὐγέαν* plerumque A 6. *τῶν*] *ἀστῶν* add. A, del. *He.* 10. *μολιόνης* E: *μολίνης* A 15. *οὖν* E: *οὖν οὐκ* A 23. *ἓξ Arnaldus*: *ἑξῆς* A 24. *τὴν* * add. E

χωρὶς Νέστορος ἀπέκτεινεν· οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο. κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἅιδην ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

143 ἑλὼν δὲ τὴν Πύλον ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα, 2
5 μετελθεῖν τοὺς Ἱπποκόωντος παῖδας θέλων· ὠργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ ὠργίσθη ὅτι τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἱπποκόωντος βασίλεια, ἐκδρα- 3 μὼν κύων τῶν Μολοττικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὁ δὲ
10 βαλὼν λίθον ἐπέτυχε τοῦ κυνός, ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἱπποκοωντίδαι καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις
144 ἀπέκτειναν. τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν στρατιὰν 4 ἐπὶ Λακεδαιμονίους συνήθροιζε. καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν ἠξίου Κηφέα μετὰ τῶν παίδων ὧν εἶχεν
15 εἴκοσι συμμαχεῖν. δεδιὼς δὲ Κηφεὺς μὴ καταλιπόντος αὐτοῦ Τεγέαν Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσωνται, τὴν στρατείαν ἠρνεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ 5 χαλκῇ βόστρυχον Γοργόνος Στερόπῃ τῇ Κηφέως θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπών, ἐὰν ἐπίῃ στρατός, τρὶς ἀνασχούσης
20 ⟨ἐκ⟩ τῶν τειχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προϊδούσης
145 τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσεσθαι. τούτου γενομένου 6 Κηφεὺς μετὰ τῶν παίδων ἐστράτευε. καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτός τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι, καὶ πρὸς τούτοις Ἴφικλῆς ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρα-
25 κλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐ-

1. οὗτος γὰρ E 6. καὶ del. *Hr.* 7. παῖδα] Οἰωνὸν add. *He.* 9. Μολοττικῶν *Aeg.*: μολπικῶν A 12. ἐκδικήσων *Hr.* στρατείαν A, corr. *He.*: στρατὸν E 13. λακεδαιμονίους *E: λακεδαιμονίαν A 16. τέγεαν A ἐπιστρατεύσονται A, corr. *Aeg.* 18. χαλκῇ E: χαλκοῦς A στερόπῃ EA: Ἀερόπῃ Paus. VIII 44, 7 *He.* 20. ἐκ om. EA, add. *Aeg.* προϊδούσης EA: προσιδούσης *He.* 24. Ἰφικλῆς *E: Ἴφικλος A

τοῦ ⟨καὶ⟩ χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεων καταγαγὼν τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

4 παριὼν δὲ Τεγέαν Ἡρακλῆς τὴν Αὔγην Ἀλεοῦ 146 θυγατέρα οὖσαν ἀγνοῶν ἔφθειρεν. ἡ δὲ τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. λοιμῷ 5 δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἀλεὸς εἰσελθὼν εἰς τὸ τέμενος καὶ ἐρευνήσας τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδῖνας εὗρε. 2 τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. καὶ τοῦτο κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη· θηλὴν μὲν 147 γὰρ ἀρτιτόκος ἔλαφος ὑπέσχεν αὐτῷ, ποιμένες δὲ ἀνελό- 10 3 μενοι τὸ βρέφος Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτό. Αὔγην δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπεμπολῆσαι. ὁ δὲ Τεύθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστῃ, κἀκεῖνος γυναῖκα ἐποιήσατο.

5 παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς εἰς Καλυδῶνα τὴν 148 Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύετο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῷον εἰκασμένον ταύρῳ περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, 2 δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν 20 Αἱμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δύναμιν ἔχει τοιαύτην ὥστε βρω-

1. καὶ om. A, add. *Hr.* 3. τέγεαν A 5. λοιμῷ] conieceris λιμῷ coll. III 103 7. καὶ ἐρευνήσας εἰς τὸ τέμενος A, transpos. *He.* εἰς τὸ τέμενος del. *Hr.* 9. τοῦτο] μὲν add. A, del. *He.* 11. αὐτὸ *A: αὐτὸν *Com.* 15. παραγενόμενος δὲ ἡρακλῆς *A: Ἡρ. δὲ παρ. edd. 16. ἐμνηστεύετο EA: ἐμνηστεύσατο arg. Soph. Trach. (ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκης) 17. εἰκασμένον EA: ἀπεικασθέντα arg. Trach. εἰκασθέντα *Hr.* 19. λαμβάνει EA arg. Trach.: καταλαμβάνει *Hr.* 21. Αἱμονίου arg. Trach. Tzetz. Lycophr. 50 *Aeg.*: ἁρμενίου A 22. Pherecyd. frg. 37 22 s. conf. Zenob. II 48 22. ἔχει EA: εἶχε arg. Trach. *Fab.*

τὸν ἢ ποτόν, ὅπερ ⟨ἂν⟩ εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

149 *στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θε-* 6
σπρωτούς, καὶ πόλιν ἑλὼν Ἔφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύ-
5 *λας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ*
Τληπολέμου γίνεται. διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας
πρὸς Θέσπιον ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ
εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τεσσαράκοντα
150 *πέμπειν εἰς Σαρδὼ τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν. γενομέ-* 2
10 *νων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρ' Οἰνεῖ κονδύλῳ πλήξας*
ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὔνομον κατὰ χειρῶν δι-
δόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνέως οὗτος. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ 3
τοῦ παιδός, ἀκουσίως γεγενημένου τοῦ συμβεβηκότος,
συνεγνωμόνει, Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον τὴν φυγὴν
15 *ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήυκα εἰς Τραχῖνα*
151 *ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον* 4
ἧκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς
παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν
πορθμείαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν 5
20 *Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διήει, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν*

1. *ἂν* om. EA, add. arg. Trach. *Hr.* *ηὔξετο* R[a]
2. *ἄπονον* arg. Trach. 4. *Φύλας* arg. Trach. *φύδας* A: *Φυλεύς* Diod. IV 36, 1 6. *Τληπολέμου* arg. Trach.: *τριπτολέμου* A
10. *παρὰ οἰνεῖ* arg. Trach. *Hr.*: *παρ' οἰνείην καὶ* A (*παρ' οἰνεῖ ὂν καὶ* V, PR[c]LT in marg.) 11. *ἀρχιτέλους παῖδας ἔννομον . . . διδόντι* A: *Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα . . . διδόντα* arg. Trach. *Aeg.*; *Ἔννομος* Tzetz. Lycophr. 50 Chil. II 456 *Εὐρύνομος* Diod. IV 36, 2 12. *ἀλλ'* A: *καὶ* arg. Trach. *Hr.*
14. *τὴν* om. arg. Trach. *Hr.* 15. *δὴ ἔγνω* A arg. Trach., corr. *Com.* 17 ss. *Νέσσος* E: *νέσος* A arg. Trach. Tzetz.
18. *παριόντας* arg. Trach. *Aeg.*: *παραπλέοντας* A **Zenob. I 33,** *τῷ παραπλέοντι* E *μισθοῦ* E *μισθῷ* arg. Trach.: *μισθοῦ δὲ* A
20. *διήει* EA Zenob.: *διέβη* arg. Trach. *δηιάνειραν* E arg. Trach.: *δηιανείρας* A Zenob.

αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὁ δὲ διαπορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγού- 152 σης αἰσθόμενος Ἡρακλῆς ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν 6 εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρα- 5 κλέα ἔχειν, τόν τε γόνον ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμῖξαι. ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

7 διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν 153 τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος τὸν 10 ἕτερον τῶν ταύρων θύσας εὐωχήσατο. ὡς δὲ ἦλθεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν.

2 αὖθις δὲ ἐκεῖθεν ὁρμηθεὶς Αἰγιμίῳ βασιλεῖ Δωριέων 154 συνεμάχησε· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων ἐπολέμουν 15 αὐτῷ Κορώνου στρατηγοῦντος, ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν 3 αὐτῷ. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν μετὰ τῶν τέκνων, 155 βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον, 4 ὑβριστὴν ὄντα καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ

1. ἐπέτρεψε νέσσῳ E arg. Trach. Zenob.: ἐπέτρεψεν ἔσω R[a] *B*: ἐπέτρεψεν εἴσω *C* 3. ἐξελθόντα EA arg. Trach., om. Zenob. *Hr.*, sed conf. Comm. Ribb. p. 143 5. Δηιάνειραν add. E arg. Trach. Zenob., om. A εἶπεν] incip. **R** fol. 18[r] 9. δριόπων R 11. λύσας EA] καὶ σφάξας add. arg. Trach.; θύσας * recepi ex schol. Apoll. Rhod. I 1215 (Pherecyd.): θύσας εὐωχεῖτο (conf. II 118) 12. δρύωπας R 14. αἰγιλίῳ RR[a] 16. κορωνοῦ A 17. τὸν A, om. arg. Trach. *Hr.* 18. κορωνὸν A καὶ A, om. arg. Trach. 20. Λαογόραν R Tzetz. Chil. II 466 *Aeg.*: λαγόραν A ἀλλαγόραν arg. Trach. 22. λαπίθων A

Ἴτωνον εἰς μονομαχίαν προεκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἧκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μεθ' ὅπλων οὐκ εἴα διέρχεσθαι· κωλυόμενος δὲ παρ-
5 ιέναι καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

156 ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν 5 συνήθροισεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν
10 παίδων Εὔρυτον αἱρεῖ τὴν πόλιν. καὶ θάψας τῶν σὺν 6 αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἵππασόν τε τὸν Κήυκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην
157 αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας 7
15 ἐπὶ ἀκρωτηρίου Διὸς Κηναίου βωμὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν εἰς Τραχῖνα ⟨Λίχαν⟩ τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ δὲ τούτου τὰ 8 περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις

1. Ἴτωνον * (ἰῶν) R Diod. IV, 37, 4 (conf. Steph. Byz. s. v. Ἴτων: λέγεται δὲ καὶ Ἴτωνος): ἴων A, Ἴτωνα arg. Trach. edd. προυκαλεῖτο arg. Trach. 2. Πελοπίας A arg. Trach.: Πελοπείας *Hr.* 3 ss. ὡς δὲ — ἀπέκτεινεν om. *C* Ὀρμένιον *Wesselingius* ad Diod. IV 37, 4: ὀρχομενὸν A arg. Trach. 4. μεθ' ὅπλων * add. R arg. Trach. 6. τραχῖνας ER στρατείαν EA arg. Trach., corr. *Brunckius* 7. συνήθροισεν* E arg. Trach.: συνήθροιζεν A 8. Μηλιέων arg. Trach. *Aeg.*: μηνιέων A 9. Ἐπικνημιδίων arg. Trach. *He.*: ἐπικνημίδων A 11. στρατευσαμένων arg. Trach. *Hr.*: στρατευομένων A 14. προσορμισθεὶς E arg. Trach.: προσορμηθεὶς A 15. ἐπὶ ἀκρωτηρίου * restitui: ἐπὶ ἀκρωτήριον A ἐπὶ ἀκροπόλεως E ἀκρωτηρίῳ arg. Trach. *He.* 16. Λίχαν τὸν κήρυκα * *Sommerus*: τὸν κήρυκα E τὸν κήνκα A κήρυκα arg. Trach. 17. τὰ ER arg. Trach. Zenob. I 33: τοὺς A 18. πυθομένη E arg. Trach.: πυνθανομένη R πυνθανομένους A 18 s. μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ arg. Trach. 19. τῇ ἀληθείᾳ arg. Trach.

φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα
9 ἔχρισεν. ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυεν. ὡς δὲ θερμαν- 158
θέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χρῶτα ἔσηπε,
τὸν μὲν Λίχαν τῶν ποδῶν ἀράμενος κατηκόντισεν ἀπὸ
τῆς † βοιωτίας, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα 5
τῷ σώματι· συναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτοῦ.
10 τοιαύτῃ συμφορᾷ κατασχεθεὶς εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεὼς
κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονὸς ἑαυτὴν 159
11 ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς ἐκ
Δηιανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην ἀν- 10
δρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἴτην ὄρος (ἔστι
δὲ τοῦτο Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν
ἐπιβὰς ὑφάπτειν. μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλον- 160
12 τος, Ποίας παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆψε. τού-
τῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. καιομένης δὲ 15
τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν
εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. ἐκεῖθεν δὲ τυχὼν ἀθανασίας
καὶ διαλλαγεὶς Ἥρᾳ τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν,
ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο.
8 ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέ- 161
ρων, Πρόκριδος μὲν Ἀντιλέων καὶ Ἱππεύς (ἡ πρεσβυ-
τάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησε), Πανόπης δὲ Θρεψίππας,

1. *Νέσσου* E Zenob.: *νέσου* A arg. Trach. 4 s. *ἀπὸ τῆς βοιωτίας* aut delendum est cum *He.*, aut corruptum (*εἰς τὴν θάλασσαν*, quod ex arg. Trach. se supposuisse affirmat *Hr.*, illic non exstat); *ἀπὸ τῆς παρωρείας* *Westermannus*; exspectaveris *ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως* coll. III 55 6. *καὶ* * add. E Zenob. *αὐτοῦ* * E Zenob.: *αὐτῷ* A 7. *τοιαύτῃ* * E Zenob.: *τοιαύτῃ δὲ* A 12. *ἐκέλευσεν* * E arg. Trach. Zenob.: *ἐκέλευεν* A 13. *ἐπιβὰς* * arg. Trach. Zenob. *Gal.*: *ἐπιβάντος* E A 18. *Ἥρᾳ* E A: *Ἥραν* A 20 ss. de Herculis progenie pauca refert **Hyg. fab. 152.** (Conf. schol. Laur. Soph. Trach. **264**: . . . *ὅτι πολλαῖς πρῴην ὡμίλησεν γυναιξίν, ὡς Ἀπολλόδωρος*) 20. *θεστίου* E A 22. *Θρέψιππος* *Fab.*, sed conf. *Lobeckium* ad Ai. 604

Λύσης Εὐμήδης, . . . Κρέων, Ἐπιλάϊδος Ἀστυάναξ, 2
Κέρθης Ἰόβης, Εὐρυβίας Πολύλαος, Πατροῦς Ἀρχέ-
162 *μαχος, Μηλίνης Λαομέδων, Κλυτίππης Εὐρύκαπυς,*
Εὐρύπυλος Εὐβώτης, Ἀγλαΐης Ἀντιάδης, Ὀνήσιππος 3
5 *Χρυσηίδος, Ὀρείης Λαομένης, Τέλης Λυσιδίκης, Ἐντε-*
λίδης Μενιππίδος, Ἀνθίππης Ἱπποδρόμος, Τελευταγό- 4
ρας Εὐρυ . . ., Καπύλος Ἵππωτος, Εὐβοίας Ὄλυμπος,
Νίκης Νικόδρομος, Ἀργέλης Κλεόλαος, Ἐξόλης Ἐρύ-
163 *θρας, Ξανθίδος Ὁμόλιππος, Στρατονίκης Ἄτρομος,*
10 *Κελευστάνωρ Ἴφιδος, Λαοθόης Ἄντιφος, Ἀντιόπης*
Ἀλόπιος, Ἀστυβίης Κλααμήτιδος, Φυληίδος Τίγασις, 5
Αἰσχρηίδος Λευκώνης, Ἀνθείας . . ., Εὐρυπύλης Ἀρχέ-
δικος, Δυνάστης Ἐρατοῦς, Ἀσωπίδος Μέντωρ, Ἠώνης
164 *Ἀμήστριος, Τιφύσης Λυγκαῖος, Ἁλοκράτης Ὀλυμπούσης,*
15 *Ἑλικωνίδος Φαλίας, Ἡσυχείης Οἰστρόβλης, Τερψικρά-* 6
της Εὐρυόπης, Ἐλαχείας Βουλεύς, Ἀντίμαχος Νικίπ-

1. *εὐμήδης* R: *εὐμίδης* A lacunam indic. *He.* *ἐπίλαος* A, corr. *Aeg.* 2. *ἰόβης* *R: *δὲ ἰόβης* A, *Δειόβης* edd. *εὐρύβιος* A, corr. *Aeg.* 3. *μηλίνης* *R: *μελίνης* A *κλύτοππος* A, corr. *Com.*; *Κλυτοῦς* *Hr.*, an *Κλυτόπης*? 4. *ὀνησίπης* R *ὀνησίππης* R[a] *C* *ὀνησίπυς* *B*, corr. *Aeg.* 5. *λανομένης* A, corr. *He.* *λυσιδίκης* R: *λυσιδίκη* A 5 s. *στεντεδίδης μενιππίδης* A, corr. *C. Keilius* 7. *εὐρυκάπυλος* A: *Εὐρύκης Πύλος* *Com.*; an *Εὐρύτης*? *ἵππωτος* A: *Ἱππότης* *He.*, *Ἱππόθοος* *Fab.*, *Ἱπποῦς* *Hr.*; an *Ἱπποθύης*? 7 s. *ὀλυμπούσης* A: *Ὄλυμπος Νίκης* *Aeg.*; *Ὄλυνθος* (Steph. Byz. s. v.) *Gal.*, *Σίδης* *Hr.* *ἐξόλος* (R?) *B* *ἐξόλος* (η suprascr.) *C*: *Ἴξαλος* *Br.* *ἐρύθ* R 9. *Ὁμόλιππος*] *Ὁμολώιχος* *Hr.* *στρατόνικος* A, corr. *Aeg.* 10. *ἴφις* A, corr. *He.* *ἄντιδος* A, corr. *He.* *ἀντίωπης* A, corr. *He.* 11. *κλααμήτιδος* R R[a] *C* *κλαμήτιδος* *B*: *Καλλιδημίδης* *Hr.*, an *Καλαμήτιχος*? *Ἀστυβίας Καλαμήτιδος* *He.* 12. *Ἀνθείας*] R fol. 18[v] lacunam indic. *Aeg.* *ἀρχοδίκου* A, corr. *Aeg.* 13. *ἔρατος* A, corr. *Aeg.* *ἀσωπιδης* A, corr. *He.* *Ἠιόνης* *He.* 14. *τιφυσῆς* A, fort. *Τιλφούσης* *Λυγκαῖος* A: *Λυγκεὺς* *Aeg.* 15. *ἡσιοχείης* R R[a] *ἡσιχείης* *B C* *οἰστρέβλης* A, corr. *L. Dindorfius* 16. *Εὐρύωψ* *Aeg.* *He.* *ἐλευχείας* A, corr. *He.*, *Λοχίας* *Hr.*

7 πης, Πάτροκλος Πυρίππης, Νῆφος Πραξιθέας, Λυσίππης Ἐράσιππος, Λυκοῦργος Τοξικράτης, Βουκόλος Μάρσης, Λεύκιππος Εὐρυτέλης, Ἱπποκράτης Ἱππόζυγος.
8 οὗτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, 165 Δηιανείρας ⟨μὲν⟩ τῆς Οἰνέως Ὕλλος Κτήσιππος Γληνὸς Ὀνείτης, ἐκ Μεγάρας δὲ τῆς Κρέοντος Θηρίμαχος 5
9 Δηικόων Κρεοντιάδης, ἐξ Ὀμφάλης δὲ Ἀγέλαος, ὅθεν καὶ τὸ Κροίσου γένος. Χαλκιόπης ⟨δὲ⟩ τῆς Εὐρυπύλου 166
10 Θετταλός, Ἐπικάστης τῆς Αὐγέου Θέσταλος, Παρθενόπης τῆς Στυμφάλου Εὐήρης, Αὔγης τῆς Ἀλεοῦ Τήλεφος, Ἀστυόχης τῆς Φύλαντος Τληπόλεμος, Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος Κτήσιππος, Αὐτονόης τῆς Πειρέως Παλαίμων. 10

8 μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς οἱ παῖδες 167 αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα πρὸς Κήυκα παρεγένοντο. 15 ὡς δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος ἐδεδοίκεσαν, Τραχῖνα καταλιπόν-
2 τες διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. διωκόμενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν ἠξίουν βοηθεῖσθαι. Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐ- 168 τοὺς πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν, καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον Ἰφιμέδοντα Εὐρύβιον

1. πύριππος A, corr. *Aeg.* νηφὸς A 2. Λυκοῦργος] λύκιος add. A, del. *He.* τοξικράτος *B* 3. μάρσας A, corr. *Aeg.* Λευκίππης *Aeg.* 4. θεστίου A, corr. *Aeg.* (duae filiae in catalogo desiderantur, conf. Paus. IX 27, 6) 5. μὲν add. *He.* τῆς RR[a]: τε *BC* 5 s. γληκισονείτης A, corr. *Gal.* (Ὀνήτης *Hr.*) Γληνεὺς Ὀδίτης Diod. IV 37, 1 6. ἐκ del. *Hr.* De Megarae filiis conf. schol. **Pind. Isthm. 4, 104 schol. Hom. λ 269** 7. δηικόων R schol. Pind. et Hom.: δηιοκόων A (Δημοκόων Tzetz. Lycophr. 38) ἐξ del. *Hr.* 8. Κροίσου *Aeg.*: κρησίου A δὲ add. *Hr.* εὐρυπύλης A, corr. *Aeg.* 9. αἰγέου A, corr. *He.* 10. ἀλέου A 12. αὐτονόη R[a] *B*
18 ss.] conf. Zenob. II 61

Μέντορα Περιμήδην ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα 3
φεύγοντα ἐφ' ἅρματος καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα
Σκειρωνίδας κτείνει διώξας Ὕλλος, καὶ τὴν κεφαλὴν
ἀποτεμὼν Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλ-
5 *μοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.*

169 *ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλ-* 2
θον οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ πάσας εἷλον τὰς πόλεις. ἐνιαυ-
τοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ διαγενομένου φθορὰ
πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε, καὶ ταύτην γενέσθαι
10 *χρησμὸς διὰ τοὺς Ἡρακλείδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ*
δέοντος αὐτοὺς κατελθεῖν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πελο- 2
πόννησον ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθῶνα κἀκεῖ κατῴκουν.
170 *Τληπόλεμος οὖν κτείνας οὐχ ἑκὼν Λικύμνιον (τῇ*
βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεράποντα πλήσσοντος ὑπέδραμε)
15 *πρὶν ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ Πελοποννήσου, φεύγων μετ'*
οὐκ ὀλίγων ἧκεν εἰς Ῥόδον, κἀκεῖ κατῴκει. Ὕλλος δὲ 3
τὴν μὲν Ἰόλην κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ἐντολὰς ἔγημε, τὴν
δὲ κάθοδον ἐζήτει τοῖς Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι.
171 *διὸ παραγενόμενος εἰς Δελφοὺς ἐπυνθάνετο πῶς ἂν*
20 *κατέλθοιεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφησε περιμείναντας τὸν τρίτον*
καρπὸν κατέρχεσθαι. νομίσας δὲ Ὕλλος τρίτον καρπὸν 4
λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμείνας χρόνον
σὺν τῷ στρατῷ κατῄει . . . τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ Πελο-

3. *Σκειρωνίδας* E: *χειρονίδας* A *τὴν* * E: *τὴν μὲν* A
6 ss. *πελοπόνησον* constanter E *πελλοπόννησον* constanter R
8. *γενομένου φθορὰ* E: *γενομένης φθορᾶς* A; *διαγενομένου* * restitui Epit. Vat. p. 103, ubi vide aliorum coniecturas
12. *ἀνεχώρησαν* ERR[a], O in marg.: *ἦλθον* *BC* 14. *θεραπεύοντα* A, corr. *Fab.* 15. *αὐτὸν* A, corr. *He.* *φεύγων*] *οὖν* add. A, del. *He.* 17. *τὰς* * add. R *ἐντολὰς* *R: *ἐντολὴν* A 20. *ἔφησε* A: *ἔχρησε* *Mendelssohnius* Act. soc. phil. Lips. II p. 452 s. 23. lacunam indicavit *He.* coll. Diod. IV 58, 3 s. (*κατῆγε τοὺς Ἡρακλέους* proposuerat *Fab.*)

πόννησον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελο-
ποννησίων. καὶ γενομένης πάλιν μάχης νικῶσι Πελο-
5 ποννήσιοι καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει. ἐπεὶ δὲ ἠνδρώ- 172
θησαν οἱ Κλεοδαίου παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου.
τοῦ θεοῦ δὲ εἰπόντος ὅ τι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος 5
6 ᾐτιᾶτο λέγων τούτῳ πεισθέντας ἀτυχῆσαι. ὁ δὲ θεὸς
ἀνεῖλε τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ
χρησμοὺς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς ἀλλὰ γενεᾶς
καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὸν τὸν τὴν εὐρυγάστορα
7 δεξιὰν κατὰ τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. ταῦτα 173
Τήμενος ἀκούσας ἡτοίμαζε τὸν στρατόν, καὶ ναῦς
ἐπήξατο τῆς Λοκρίδος ἔνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος
Ναύπακτος λέγεται. ἐκεῖ δ' ὄντος τοῦ στρατεύματος
Ἀριστόδημος κεραυνωθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν
ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσίωνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ 15
3 Προκλέα. συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμ- 174
φορᾷ περιπεσεῖν. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμοὺς
λέγων καὶ ἐνθεάζων, ὃν ἐνόμισαν μάγον εἶναι ἐπὶ
λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεσταλμένον.
2 τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἱππότης ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντι- 20
όχου τοῦ Ἡρακλέους τυχὼν ἀπέκτεινεν. οὕτως δὲ γενο-
μένου τούτου τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθαρεισῶν τῶν νεῶν
ἀπώλετο, τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχησε λιμῷ, καὶ διελύθη τὸ
3 στράτευμα. χρωμένου δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τημένου, 175
καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγον- 25

4. *κλεολάου* A, corr. *Gal.*, del. *He.* 5 ss. *τίμενος* A, corr. *Aeg.* 6. *πεισθέντα* A, corr. *Com* * 7. *ἀνεῖλε* * *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429: *ἀνεῖπε* A, *ἀντεῖπε* *Aeg.* 8. *λέγει* A, corr. *He.* 9. *στενύστραν* A, corr. *Aeg.* *εὐρυγαστέρα* A, corr. *He.* 9 s. *στενυγρὰν τὴν εὐρυγάστορα . . . ἔχοντι* *He.* coll. Euseb. Praep. evang. V 20 (*O. Müller*, Dor. I[2] p. 58 s.) 11. *ἐπάσσετο* A, corr. *Aeg.* 14. *Ἀριστόδημος*] **explic. R fol. 18v** 18. *ἐνόμιζον* *C* 20. *ἱππότην ὁ φύτλαντος* A, corr. *Aeg.*

τος, καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα καὶ χρήσασθαι ἡγεμόνι τῷ τριοφθάλμῳ, τὸν μὲν Ἱππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριόφθαλμον ἐζήτουν. καὶ 4 *περιτυγχάνουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμονοѕ, ἐφ' ἵππου*
5 *καθημένῳ μονοφθάλμῳ (τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκοπτο τόξῳ). ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυγὼν εἰς Ἦλιν, ἐκεῖθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐνιαυτοῦ διελθόντος ἐπανήρχετο.*
176 *συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμόν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται.* 5 *καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις καὶ τῷ πεζῷ καὶ*
10 *τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὀρέστου. θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγιμίου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.*

177 *ἐπειδὴ ⟨δὲ⟩ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἱδρύ-* 4 *σαντο βωμοὺς πατρῴου Διός, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν,*
15 *καὶ ἐκληροῦντο τὰς πόλεις. πρώτη μὲν οὖν λῆξις Ἄργος, δευτέρα ⟨δὲ⟩ Λακεδαίμων, τρίτη δὲ Μεσσήνη. κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. Τήμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες Προ-* 2 *κλῆς καὶ Εὐρυσθένης ἔβαλον λίθους, Κρεσφόντης δὲ*
20 *βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν γῆς ἐνέβαλε βῶλον. ταύτης δὲ διαλυθείσης ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι.*
178 *ἑλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ* 3 *τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσ-*

1. *ἀνελόντα] καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔτη* add. A, del. *Fab.* 4. *τῷ He.*: *τοῦ* A *Ἀνδραίμονος] Αἵμονος* ex Paus. V 3, 6 *Clavierius* (Andraemon erat Oxyli filius, conf. Ovid. Met. IX 363, Nicand. ap. Anton. Lib. 32) 5. *καθημένου* A, corr. *Aeg.* 6 s. *ἦλιν καὶ . . . ἐνιαυτοῦ δὲ* A, corr. *He.* 12. *πάμφιλος* A, corr. *Aeg.* 13. *δὲ* add. *He.* 16. *δευτέρα* EA: *δὲ* add. *Hr.* *τρίτη δὲ* A: *τρίτη* E 16 ss. *μεσήνη* constanter EA 17. *ἕκαστος* A, corr. *He.* 21. *κλήρους] πρώτους* add. A, del. *Westermannus* 22. *πρώτου* A, corr. *Aeg.* 22 s. *δὲ τῆς τῶν He.*: *δὲ* ̈ *τῶν κλήρους* A 23. *ἔλαχε Hr.*

5 φόντης. ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς οἷς ἔθυσαν εὗρον σημεῖα κείμενα οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος φρῦνον, οἱ δὲ Λακε-
2 δαίμονα δράκοντα, οἱ δὲ Μεσσήνην ἀλώπεκα. περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντεις, τοῖς μὲν τὸν φρῦνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἄμεινον (μὴ γὰρ 5 ἔχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον), τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας δεινοὺς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι, τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα δολίους.

3 Τήμενος μὲν οὖν παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας 179 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ 10 προσανεῖχεν Ὑρνηθοῖ καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηιφόντῃ. ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσί τινας ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα
4 αὐτῶν φονεῦσαι. γενομένου δὲ τοῦ φόνου τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ὑρνηθὼ καὶ Δηιφόντην. Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας 180
5 χρόνον μετὰ δύο παίδων φονευθεὶς ἀπέθανε. Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων, καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα Μερόπην ἄκουσαν ἔλαβεν. ἀνῃρέθη δὲ καὶ οὗτος. τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπη καλούμενον Αἴπυτον ἔδωκε τῷ 20
6 ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρῴαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

2. Ἄργος E: ἄργος ἐπὶ τὸν ἴδιον A 2. 4. φρύνον E A
2. λακεδαίμονα *E: λακεδαίμονα λαχόντες A 12. τινας *Fab.*: τιτᾶνας A, Τιτανίους propos. *He.* 14. ὑρνηθοῖ καὶ δηιφόντῃ A, corr. *He.* 17. αὐτῶν] αὐτὸς *Fab.*, καὶ αὐτὸς *Hr.*
18 s. ἄκουσαν Μερόπην A, transpos. *Hr.* 20. αἴγυπτον A, corr. *Gal.*

III.

Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος τοὺς ἀπὸ Βήλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐχομένως λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβύη ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ 2 Ἀγήνορα. Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίων τοὺς 2 προειρημένους ἐγέννησεν, Ἀγήνωρ δὲ παραγενόμενος εἰς τὴν Φοινίκην γαμεῖ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ 10 Φοίνικος λέγουσι. ταύτης Ζεὺς ἐρασθείς, † ῥόδου 3 ἀποπλέων, ταῦρος χειροήθης γενόμενος, ἐπιβιβασθεῖσαν 3 διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ἡ δέ, ἐκεῖ συνευνασθέντος αὐτῇ Διός, ἐγέννησε Μίνωα Σαρπηδόνα Ῥαδάμανθυν· καθ' Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς 15 καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. ἀφανοῦς δὲ Εὐ- 4

1. διεξερχόμενοι *He.* 3. λέγωμεν (ω supra o) P: λέγομεν A ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται] II 10 7. Φοινίκην *Emperius*: εὐρώπην A 7 ss. τηλεφάσαν A; Τηλέφην vocat Steph. Byz. s. v. Θάσος 10. Φοίνικος] ἢ Τιτυοῦ add. schol. Plat. Tim. p. 24 e 10 ss. ἐρασθεὶς π ί π τ ε ι δ ι ὰ τ ῆ ς θ α λ ά σ σ η ς ῥόδου ἀποπλέων ταῦρος, ὃ ς χειροήθης γενόμενος ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν A: ἣν ταῦρος διὰ τῆς θαλάσσης ῥόδου ἀποπλέων χειροήθης γενόμενος ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν * turbato verborum ordine E 10 s. ῥόδου ἀποπνέων *Sevinus*, κρόκου ἀποπνέων *Clavierius* coll. schol. Hom. *M* 292; ἐκ ῥόδων vel ἐκ ῥοδῶνος ἀφελὼν coll. Mosch. I 70 proposui Epit. Vat. p. 104 et XVI 14. καθ' ἡμέραν *C* Hom. Z 198 s. 14 s. καθ' Ὅμηρον — Βελλεροφόντου suspecta esse censet *Hr.*

ρώπης γενομένης ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν
ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν
πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. συνεξῆλθε δὲ ἐπὶ τὴν
ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ καὶ Θάσος ὁ Ποσει-
5 δῶνος, ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ Κίλικος. ὡς δὲ πᾶσαν 4
ποιούμενοι ζήτησιν εὑρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι,
τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες ἄλλος ἀλλαχοῦ
κατῴκησαν, Φοῖνιξ μὲν ἐν Φοινίκῃ, Κίλιξ δὲ Φοινίκης
πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν κειμένην χώραν ποταμῷ σύνεγ-
6 γυς Πυράμῳ Κιλικίαν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ 10
καὶ Τηλέφασσα ἐν Θρᾴκῃ κατῴκησαν. ὁμοίως δὲ καὶ
Θάσος ἐν Θρᾴκῃ κτίσας πόλιν Θάσον κατῴκησεν.

2 Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστέριος ὁ Κρητῶν δυνάστης 5
τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. οἱ δὲ ὡς ἐτελειώθησαν,
πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχουσι γὰρ ἔρωτα παιδὸς 15
ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος, Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας
2 τῆς Κλεόχου. τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον
οἰκείως ἔχοντος πολεμήσας Μίνως ἐπροτέρησεν. οἱ δὲ 6
φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν Καρίᾳ προσσχὼν ἐκεῖ πόλιν
ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε Μίλητον, Σαρπηδὼν δὲ συμμαχήσας 20
Κίλικι πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς
3 χώρας, Λυκίας ἐβασίλευσε. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ
τρεῖς γενεὰς ζῆν. ἔνιοι δὲ αὐτοὺς ἐρασθῆναι λέγουσιν
Ἀτυμνίου τοῦ Διὸς καὶ Κασσιεπείας, καὶ διὰ τοῦτον

3. τὴν εὐρώπην R[a], non O 5. Pherecyd. frg. 42
κιλίκιος A, corr. *He.*, Κίλιξ *Aeg.* 6. Εὐρώπην om. R[a], non O
8. κατῴκησαν R[a]O: κατῴκισαν A ἐν Φοινίκῃ *Br.*: φοι-
νίκην A 9. ⟨ὃς⟩ καὶ *Hr.* 10. ὑφ' ἑαυτοῦ ante κειμένην de-
levit et ἀφ' ἑαυτοῦ * post Κιλικίαν inserui Comm. Ribb. p. 144
12. ἐν Θρᾴκῃ del. *Hr.*, ἐν νήσῳ πρὸς τῇ Θρᾴκῃ *He.*
13. Ἀστέριος * ex Diod. IV 60, 3 recepi: Ἀστερίων A (v. infra
p. 108, 6 et 11) 16. ἀρέας A, corr. *Aeg.* 19. προσχὼν A, corr.
He. 21. μέρη A, corr. *He.* 23. αὐτοὺς * scripsi: αὐτὸν A

στασιάσαι. Ῥαδάμανθυς δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὖθις φυγὼν εἰς Βοιωτίαν Ἀλκμήνην γαμεῖ, καὶ μεταλ-
7 *λάξας ἐν Ἅιδου μετὰ Μίνωος δικάζει. Μίνως δὲ Κρή-* 4
την κατοικῶν ἔγραψε νόμους, καὶ γήμας Πασιφάην τὴν
5 *Ἡλίου καὶ Περσηίδος, ὡς ⟨δὲ⟩ Ἀσκληπιάδης φησί, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε Κατρέα Δευκαλίωνα Γλαῦκον Ἀνδρόγεων, θυγατέρας* 5
δὲ Ἀκάλλην Ξενοδίκην Ἀριάδνην Φαίδραν, ἐκ Παρείας δὲ νύμφης Εὐρυμέδοντα Νηφαλίωνα Χρύσην Φιλόλαον,
10 *ἐκ δὲ Δεξιθέας Εὐξάνθιον.*

8 *Ἀστερίου δὲ ἄπαιδος ἀποθανόντος Μίνως βασι-* 3
λεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, τοῦ πιστευθῆναι χάριν ἔφη, ὅ τι ἂν εὔξηται, γενέσθαι. καὶ Ποσειδῶνι θύων ηὔξατο 2
15 *ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, καταθύσειν ὑποσχόμενος τὸν φανέντα. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ τὴν βασιλείαν παρέλαβε, τὸν δὲ*
9 *ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας ἔθυσεν ἕτερον. θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ἐπ-*
20 *ῆρξεν. ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν ὅτι μὴ κατέθυσε* 4
τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασιφάην δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. ἡ δὲ ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀρχι-
10 *τέκτων, πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. οὗτος ξυλί-* 2

5. *δὲ* add. *Müllerus* Asclepiad. frg. 18 (FHG. III p. 304) 7. *καστρέα* A, corr. *Gal.* *ἀνδρόγεω* OR[a] 8. *Ἀκάλλην* A: *Ἀκακαλλίδα Lobeckius* 11. *ἀστερίου* *A (conf. p. 107, 13 et 108, 6): *Ἀστερίωνος edd.* 13. *τοῦ πιστευθῆναι χάριν* *ES p. 181, 25: *χάριν τοῦ πιστευθῆναι* A 14. *ὅ τι Müllerus*: *εἴ τι* ESA 15. *καταθύσειν ὑποσχόμενος* *ES: *ὑποσχόμενος καταθύσειν* A 16. *ἀνέντος* ESA: *ἀναδόντος* Zenob. IV 6 18 s. *θαλασσοκρατήσας — ἐπῆρξεν* del. *He.* 19. *ἐπῆρξεν* ES: *ὑπῆρξεν* A

νην βοῦν ἐπὶ τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην † βαλὼν κοιλάνας ἔνδοθεν, ἐκδείρας τε βοῦν τὴν δορὰν περιέρραψε, καὶ θεὶς ἐν ᾧπερ εἴθιστο ὁ ταῦρος λειμῶνι
3 βόσκεσθαι, τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος ὡς ἀληθινῇ βοΐ συνῆλθεν. ἡ δὲ Ἀστέριον 11 ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός· Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατά τινας χρησμοὺς κατακλείσας αὐτὸν
4 ἐφύλαττεν. ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος, ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. 10

τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ 12 Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησέως ὕστερον
2 ἐροῦμεν· Κατρέως δὲ τοῦ Μίνωος Ἀερόπη καὶ Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη καὶ Ἀλθαιμένης υἱὸς γίνονται. χρωμένῳ δὲ Κατρεῖ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου ὁ θεὸς 15
2 ἔφη ὑπὸ ἑνὸς τῶν τέκνων τεθνήξεσθαι. Κατρεὺς μὲν 13 οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθαιμένης δὲ ἀκούσας, καὶ δείσας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρός, ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητινίαν ὠνόμασεν. 20
3 ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος ἐθεάσατο τὰς πέριξ νήσους, κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρῴων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἱδρύετο βωμὸν Αταβυρίου Διός. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγένετο. 14

1 s. καὶ ταύτην — ἔνδοθεν del. *Hr.* 1. βαλὼν *ESA: λαβὼν καὶ edd. (in voce βαλὼν latet fortasse instrumenti cuiusvis significatio) 2. ἔνδοθεν *ES: ἔσωθεν A 9. ὃν — κατεσκεύασεν del. *Hr.* 10. οἴκημα] incip. **R** fol. 16r οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις fragm. trag. adesp. 34 N. 12 s. ὕστερον ἐροῦμεν] III 209 s., ep. 1, 17—19 et 8—10 14 ss. Ἀλθαιμένης E: ἀλθεμαίνης (passim ἀλθεμένης) ubique A 15. κρατεῖ R Rac V καπεῖ P 16. τέκνων *R: παίδων A 20. κρητινίαν R: κρατινίαν A 21. ἀταβέυρὶ R ἀταβέριον A, corr. *Aeg.*

Ἑρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθείς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν κατα- 4
λαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιῆν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν
ποδῶν), κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρσας ὑπέστρωσε νεοδάρτους,
ἐφ' ἃς ὀλισθοῦσα, ἡνίκα ἀπὸ τῆς κρήνης ἐπανῄει,
5 *φθείρεται. καὶ τῷ ἀδελφῷ μηνύει τὸ γεγονός· ὁ δὲ*
σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν, λὰξ ἐνθορὼν ἀπέκτει-
15 *νεν. Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ* 2
δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἠπείρους ἀπεμπολῆσαι. τούτων
Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα
10 *καὶ Μενέλαον ἐτέκνωσε, Κλυμένην δὲ γαμεῖ Ναύπλιος,*
καὶ τέκνων πατὴρ γίνεται Οἴακος καὶ Παλαμήδους.
Κατρεὺς δὲ ὕστερον γήρᾳ κατεχόμενος ἐπόθει τὴν 2
βασιλείαν Ἀλθαιμένει τῷ παιδὶ παραδοῦναι, καὶ διὰ
16 *τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. ἀποβὰς δὲ τῆς νεὼς σὺν τοῖς*
15 *ἥρωσι κατά τινα τῆς νήσου τόπον ἔρημον ἠλαύνετο*
ὑπὸ τῶν βουκόλων, λῃστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούντων
καὶ μὴ δυναμένων ἀκοῦσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀλή- 3
θειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων
κἀκείνων, παραγενόμενος Ἀλθαιμένης ἀκοντίσας ἀπέκ-
20 *τεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. μαθὼν δὲ ὕστερον τὸ γεγονός,*
εὐξάμενος ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

17 *Δευκαλίωνι δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεύς τε καὶ Κρήτη* 3
καὶ νόθος Μόλος. Γλαῦκος δὲ ἔτι νήπιος ὑπάρχων,
μῦν διώκων εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. ἀφα-
25 *νοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιού-*

3. *νεοδάρτους* ER: *νεοδάρτας* A 4. *ἃς* EA: *αἷς* *He.* *ὀλισθοῦσα* E: *ὀλισθήσασα* A *κρήτης* EA, corr. *Hr.* 7. *κρατεὺς* RR[a]*B*V 8. *ἀπεμπωλῆσαι* A, corr. *Müllerus* 10. *ἐτέκνωσε* *ERR[a]: *ἔτεκε* A 11. *οἴακος* E: *ὄρακος* A 12. *γήραι* R *ἐπόθη* R (*η* add. man. 2) 15. *ἥρωσι* A: *Κρησὶ* *Br.*, *σὺν τοῖς ἥρωσι* del. *Hr.* 18 s. verbis *ἀλλὰ βαλλόντων κἀκείνων* deletis *παραγενόμενος* ⟨*δὲ*⟩ propos. *Hr.* 23. *Μόλος* *Meursius* *Hr.*: *καὶ μῶλος* A 24. *μῦν* ERR[a] **Tzetz. Lycophr. 811**: *μιᾷ* *B* *μυίας* *C*

2 μενος περὶ τῆς εὑρέσεως ἐμαντεύετο. Κούρητες δὲ 18
εἶπον αὐτῷ τριχρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βοῦν,
τὸν δὲ τὴν ταύτης χρόαν ἄριστα εἰκάσαι δυνηθέντα
3 καὶ ζῶντα τὸν παῖδα ἀποδώσειν. συγκληθέντων δὲ
τῶν μάντεων Πολύιδος ὁ Κοιρανοῦ τὴν χρόαν τῆς 5
βοὸς εἴκασε βάτου καρπῷ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγ-
κασθεὶς διά τινος μαντείας ἀνεῦρε. λέγοντος δὲ Μίνωος 19
ὅτι δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτόν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ
4 νεκρῷ. ἐν ἀμηχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων εἶδε δράκοντα
ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε, 10
δείσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ συμπάθῃ. ἔρχε-
ται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν πρό-
τερον ἄπεισιν, εἶτα ὑποστρέφει πόαν κομίζων, καὶ
ταύτην ἐπιτίθησιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἑτέρου σῶμα· ἐπι-
5 τεθείσης δὲ τῆς πόας ἀνέστη. θεασάμενος δὲ Πολύιδος 20
καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν πόαν προσενεγκὼν τῷ τοῦ
2 Γλαύκου σώματι ἀνέστησεν. ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν
παῖδα οὐδ' οὕτως εἰς Ἄργος ἀπιέναι τὸν Πολύιδον
εἴα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγ-
κασθεὶς δὲ Πολύιδος διδάσκει. καὶ ἐπειδὴ ἀπέπλει, 20
κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ στόμα ἐμπτύσαι· καὶ τοῦτο
ποιήσας Γλαῦκος τῆς μαντείας ἐπελάθετο.

γρ. χρόαν
3. χρόαν EOR[a] θέαν R: θέαν *BC* 5 ss. Πολύιδος EA (conf. Etym. magn. s. v.): Πολύειδος *Aeg.* 8 s. συναπεκλείσθη αὐτῷ ἔν τινι οἰκήματι Tzetz., *in monumento* **Hyg. fab. 136**
11. δείσας — συμπάθῃ del. *Hr.* ἂν EA: κἂν *Br.* τούτῳ E: τοῦτο A συμπάθῃ EA: συμπάθοι edd. εἴ τι τὸ σῶμα πάθοι *Br.*, conf. Hyg.: *quod* (scil. corpus pueri) *Polyidus aestimans eum* (scil. dracontem) *velle consumere gladio repente percussit.* 12. πρότερον *E, R man. 1: πρῶτον R (corr. man. 2) A
20. Πολύιδος *EA: ὁ Πολύιδος edd. recc. 21. εἰς] **R fol. 16v** εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ex Tzetza fortasse recipiendum est ἐμπτύσαι Tzetz. *He.*: ἐπιπτύσαι EA 22. τῆς μαντείας *E:

21 Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδέ μοι λελέχθω· Κάδμος δὲ ἀποθανοῦσαν θάψας 4 Τηλέφασσαν, ὑπὸ Θρᾳκῶν ξενισθείς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς Εὐρώπης πυνθανόμενος. ὁ δὲ θεὸς εἶπε περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῷ βοΐ, καὶ πόλιν κτίζειν ἔνθα ἂν αὕτη πέσῃ καμοῦσα.
22 τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ Φωκέων ἐπορεύετο, εἶτα 2 βοΐ συντυχὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίοις ταύτῃ κατόπισθεν εἵπετο. ἡ δὲ διεξιοῦσα Βοιωτίαν ἐκλίθη,
10 † πόλις ἔνθα νῦν εἰσι Θῆβαι. βουλόμενος δὲ Ἀθηνᾷ 3 καταθῦσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰς τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ληψομένους ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ· φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἄρεος εἰπόν τινες γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν.
23 ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ τῆς 4 Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει. τούτων δὲ σπαρέντων ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. οὗτοι δὲ ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν εἰς ἔριν ἀκούσιον ἐλθόντες, οἱ δὲ ἀγνοοῦντες.
24 Φερεκύδης δέ φησιν ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυο- 5 μένους ἄνδρας ἐνόπλους, ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους, οἱ

τὴν μαντείαν A τὴν μαντικὴν Tzetz. 3. εἰς Δελφοὺς ἦλθεν C 6. αὕτη **schol. Hom. *B* 494** *Hr.*: αὐτὴ EAS p. 190, 4 9. ἐκλίθη ERR[a]: ἐκλήθη A 10. πόλις A, om. schol. Hom. *Hr.*, ἐν πόαις *Büch.*: ἐν ᾗ ἡ πόλις S, ἔνθα κτίζει πόλιν Καδμείαν, ὅπου νῦν ... E (conf. Comm. Ribb. p. 140 et Mus. Rhen. XLVI p. 388) Θῆβαι SA: αἱ Θῆβαι E schol. Hom. 11 s. τινὰς ... ληψομένους E schol. Hom.: τινὰ ληψόμενον SA 12. ἀρείας ESA (conf. Steph. Byz. s. v.): Ἀρητιάδος schol. Hom. *Hr.* 12 s. φρουρῶν δὲ ESA: ὁ δὲ φρουρῶν schol. Hom. *Hr.* 15. τῆς ESA schol. Hom., del. *Hr.* 19. οἱ μὲν et οἱ δὲ ἀλλήλους ἀγνοοῦντες ESA, del. *Hr.* (ἀλλήλους iam deleverat *He*) ἀκούσιον AS: ἑκούσιον E (conf. Comm. Ribb. p. 139 s. et Mus. Rhen. l. l.) 20. Pherecyd. frg. 44 21. ἔβαλε A: ἔβαλλε S

δὲ ὑπ' ἀλλήλων νομίζοντες βάλλεσθαι εἰς μάχην κατέστησαν. περιεσώθησαν δὲ πέντε, Ἐχίων Οὐδαῖος 2 *Χθονίος Ὑπερήνωρ Πέλωρος. Κάδμος δὲ ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν ἀίδιον ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει· ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη.* 5

2 *μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ τὴν βασιλείαν* 25 *κατεσκεύασε, Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἁρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχούμενοι* 3 *καθύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον καὶ* 10 *τὸν ἡφαιστότευκτον ὅρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαίστου λέγουσί τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν* 4 *παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες* 26 *μὲν Αὐτονόη Ἰνὼ Σεμέλη Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνὼ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν, Αὐτονόην δὲ Ἀρισταῖος,* 15 3 *Ἀγαυὴν δὲ Ἐχίων. Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς Ἥρας κρύφα συνευνάζεται. ἡ δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οἷος ἦλθε μνηστευόμε-* 2 *νος Ἥραν. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι παρα-* 27 *γίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἵησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ.*

3. *χθόνιος* A *Πέλωρος* *R (Paus. IX 5, 3. Myth. Vat. I 149, II 77): *Πέλωρ* A (schol. Apoll. Rhod. III 1179) 4. *ἀίδιον* EA: *Ἄρεος υἱὸν* *Hr.*, *ἀνδρῶν* *Sevinus* 6. *τὴν βασιλείαν* *E *βασιλείαν* S *βασιλ'* R *βασιλεῖ* A 7. *δὲ* add. SR 12. Pherecyd. frg. 45 12 s. *Φερεκύδης — λαβεῖν* om. S 14. *παῖς* A: *παῖδες* S 16. *δὲ* add. R *ἐχίων* E: *ἐχέων* A *Ἥρας* SA (in R inseruit man. 2) **schol. Hom. Ξ 325,** del. *He.* 18. *κατευνάσαντος* ESR[a] 21. *ἐφ' ἅρματος* ESA schol. Hom., del. *Hr.* 23. *τὸ* add. E schol. Hom., om. SA

ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες 3
διήνεγκαν λόγον, συνηυνῆσθαι θνητῷ τινι Σεμέλην
καὶ καταψεύσασθαι Διός, καὶ ⟨ὅτι⟩ διὰ τοῦτο ἐκεραυ-
28 νώθη. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα Διόνυσον 4
5 γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὁ
δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὼ καὶ Ἀθάμαντα καὶ πείθει τρέφειν
ὡς κόρην. ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα μανίαν αὐτοῖς ἐν- 5
έβαλε, καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον
ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέκτεινεν, Ἰνὼ δὲ τὸν Μελικέρ-
10 την εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἶτα βαστάσασα
29 μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἥλατο κατὰ βυθοῦ. καὶ Λευκο- 6
θέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως
ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις
γὰρ βοηθοῦσιν. ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ⟨ὁ⟩ ἀγὼν
15 τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος. Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς 7
ἔριφον ἀλλάξας τὸν Ἥρας θυμὸν ἔκλεψε, καὶ λαβὼν
αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύσῃ κατοι-
κούσας τῆς Ἀσίας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὠνό-
μασεν Ὑάδας.

30 Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, 4
ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ἔπειτα
ὕστερον ἐν τῷ Κιθαιρῶνι κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἰδίων
κυνῶν. καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν 2

2. *συνηυνῆσθαι* SR: *συνευνῆσθαι* A 3. *ὅτι* om. SA, add. *Hr.* *δι' ὃ καὶ* *Büch.* 10. *πεπυρακτωμένον* E
11. *ἥλλατο* ESA, corr. *Fab.* *βυθοῦ* *ES: *βυθῶν* A 13. *ὀνομασθέντες* ER: *ὀνομασθέντος* A *τοῖς*] R fol. 17r 14. *ὁ* om. EA, add. *Hr.* 16. *τῶν . . . θυμῶν* RRa 17. *Νύσῃ* S: *νύσσῃ* EA
17 s. *κατοικούσας τῆς Ἀσίας* *ES: *τῆς ἀσίας κατοικούσας* A
20 ss. *Ἀκταίων* constanter EAS p. 191, 17 ss.: *Ἀκτέων* *Hr.*
21. *ἔπειτα* * add. ES 22. *ἐν τῷ Κιθαιρῶνι κατεβρώθη* *ES: *κατεβρώθη ἐν τῷ κιθαιρῶνι* A 23. *καὶ* — *τρόπον* del. *Hr.* virgula post *κυνῶν* posita (Herm. XI p. 234) *μὲν* Rb *Hr.*: *μὲν οὖν* ESA

Ἀκουσίλαος λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διὸς ὅτι ἐμνηστεύ-
3 σατο Σεμέλην, ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν
λουομένην εἶδε. καί φασι τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ 31
τὴν μορφὴν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἑπομένοις
αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ὧν κατὰ 5
4 ἄγνοιαν ἐβρώθη. ἀπολομένου δὲ Ἀκταίωνος οἱ κύνες
ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην κατωρύοντο, καὶ ζήτησιν
ποιούμενοι παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον,
ὃς εἴδωλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὴν λύπην
αὐτῶν ἔπαυσε. 10

5 [τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν ἐκ τῶν . . . 32
οὕτω
δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἠύτε θῆρος,
τοῦδε δάσαντο κύνες κρατεροί. πέλας † Ἄρκενα πρώτη.

1. Acusil. frg. 21 4. τοὺς ἑπομένοις S A: ταῖς ἑπομέναις E 6. ἀπολομένου R ἀπολλομένου S, E (ολ in ras. man. 1): ἀπολλυμένου A 6 ss. ἀκταίωνος *ESA: Ἀκταίονος edd. 7 s. ἐπιζητοῦντες . . . ποιούμενοι SA: ἐπιζητοῦσαι . . . ποιούμεναι E 11 ss. de canum catalogo conf. **Hyg. fab. 181, Ovid. Met. III 206 ss., Poll. V 47** (= Aeschyl. frg. 245). Totum locum, quem omittunt ES, a bibliotheca alienum esse perspexit *Gal.* Heroicos versus (Eratosthenis?) restituit *M. Schmidt* (Mus. Rhen. n. s. VI p. 405 ss.), lyricos, quos Stesichoro adscribit, *Bergkius* (frg. adesp. 33), uterque non sine satis violentis mutationibus. Sunt haud dubie duo fragmenta diversorum poetarum, ni fallor epicorum, quorum nomina excidisse videntur (conf. v. 13 πρώτη et p. 116, 5 πρῶτοι). Quamobrem nominum Ἀκταίων et Ἀκταῖος differentiam non sustuli. Ultimum versum, quem plerique *Fabrum* secuti ab Actaeonis fabula prorsus segregaverunt (de Panyasside somniavit *Schmidtius*), si mihi credes, referes ad varia dolorum remedia inventa a Chirone, cuius arte etiam canum maestitiam lenitam esse Apollodorus supra addidit. 11. ἐκ τῶν A: ἐξ ὧν *Aeg.*; excidit fortasse carminis titulus 12. οὕτω A: οὗτοι *Aeg.*, οὖλοι *Schmidtius* 13. ex δὴ νῦν elicuit Δεινάρχου *Schmidtius*; οἱ δέ νυ *Bergkius* θῆρες A, corr. *Scaliger* * 14. τοῦ A, corr. *Scaliger* ἄρκενα A: Ἄρκνα *Aeg.*, Ἄρπυια (Ovid. 215) *Scaliger*, Ἄργια *Mitscherlichius*, Ἄλκαινα ex schol. Hom. *X* 29 *Bergkius*.

. . . μετὰ ταύτην ἄλκιμα τέκνα,
Λυγκεὺς καὶ Βαλίος πόδας αἰνετός, ἠδ' Ἀμάρυνθος. —
καὶ οὓς ὀνομαστὶ διήνεγκεν . . ., ὡς καταλέξῃ· 6
. . . τότ' Ἀκταῖον κτεῖναι Διὸς αἰνεσίῃσι.
5 *πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πίον σφετέροιο ἄνακτος*
Σπαρτός τ' Ὤμαργός τε Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος.
οὗτοι δ' Ἀκταίου πρῶτοι φάγον αἷμα τ' ἔλαψαν.
τοὺς δὲ μέτ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες. —
ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.]

33 *Διόνυσος δὲ εὑρετὴς ἀμπέλου γενόμενος, Ἥρας* 5 *μανίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης περιπλανᾶται Αἴγυπτόν τε καὶ Συρίαν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεὺς αὐτὸν ὑποδέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων, αὖθις δὲ εἰς Κύβελα τῆς* 2 *Φρυγίας ἀφικνεῖται, κἀκεῖ καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας καὶ τὰς* 15 *τελετὰς ἐκμαθών, καὶ λαβὼν παρ' ἐκ ίνης τὴν στολήν,* **34** *[ἐπὶ Ἰνδοὺς] διὰ τῆς Θρᾴκης ἠπείγετο. Λυκοῦργος δὲ* 3 *παῖς Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεύων, οἳ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας ἐξέβαλεν αὐτόν. καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν Νηρέως* 20 *κατέφυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι καὶ τὸ συν-*

2. *Βαλίος* * *Mitscherlichius Bergkius*: *βανός* A *ἄνετος* A, corr. *Gal.* *βαιὸς πόδας Αἴνετος Br.* 3. *οὓς Aeg.*: *τοὺς* A *καὶ τούτους ὀνομαστὶ διηνεκέως κατέλεξε Scaliger.* Poetae nomen excidit 4. *τότ' Ἀκταῖον κτεῖναι* A (*κτεῖνε* PR[c]): *καὶ τότ' Ἀκταίων ἔθανε Aeg.* *κτεῖναν Bergkius* 5. *πρῶτος* A, corr. *Aeg.* *πίον Scaliger*: *ἀπὸ* A 6. *παρτὸς* A, corr. *Aeg.* *Ὤμαργος Br.*: *ὢν ἀργὸς* A; *Οὔραργος He.*, *Ὅμαργος Bergkius*, *ὢν Λάβρος* (Ovid. v. 224) *Sommerus* 7. *οὗτοι δ'* *R: *οὗ δ'* A *τ'* *R: *δ'* edd *ἔδαψαν* A, corr. *Ruhnkenius* 8. *ἐπέσσυθον* A, corr. *Scaliger* 13. *κύβαλα* A 16. *ἐπὶ Ἰνδοὺς* aut delendum est cum *Hr.* aut scribendum *ἐπὶ Ἰνδοὺς* ⟨*στρατεύσας*⟩ (conf. Diod. IV 3, 1) 17. *Στρυμόνα ποταμὸν οἳ* A, transpos. *Aeg.* 18. *πρῶτος* del. *He*, *ὑβρίσας πρῶτον Hr.* 19. *τὴν Νηρέως* om. schol. Hom. *Hr* 19 s. *ὑπὸ Θέτιδος ὑπολαμβάνεται καὶ Εὐρυνόμης* schol. Hom.

4 επόμενον Σατύρων πλῆθος αὐτῷ. αὖθις δὲ αἱ Βάκχαι 35
ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε
Διόνυσος. ὁ δὲ μεμηνὼς Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου
νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ
5 ἀκρωτηριάσας αὐτὸν ἐσωφρόνησε. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου 5
μενούσης, ἔχρησεν ὁ θεὸς καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν
θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἠδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες εἰς τὸ
Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος ἔδησαν, κἀκεῖ κατὰ
Διονύσου βούλησιν ὑπὸ ἵππων διαφθαρεὶς ἀπέθανε.
2 διελθὼν δὲ Θράκην [καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, 36
στήλας ἐκεῖ στήσας] ἧκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας
ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ
2 Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δὲ γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι,
παρὰ Κάδμου εἰληφὼς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν Βακ- 15
χῶν κατάσκοπος ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μανίαν
3 ἐμελίσθη· ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι. δείξας δὲ 37
Θηβαίοις ὅτι θεός ἐστιν, ἧκεν εἰς Ἄργος, κἀκεῖ πάλιν
οὐ τιμώντων αὐτὸν ἐξέμηνε τὰς γυναῖκας. αἱ δὲ ἐν
τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι παῖδας τὰς σάρ- 20
3 κας αὐτῶν ἐσιτοῦντο. βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας
εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρηνῶν λῃστρικὴν ἐμισθώ-
σατο τριήρη. οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθέμενοι Νάξον μὲν παρ- 38
έπλεον, ἠπείγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπολήσοντες.
2 ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ 25

1. αὐτῷ del. *He.* 2. ἐποίησε A, corr. *He.* 5. ἑαυτὸν *Aeg.* (*G. Hermannus* Opusc. V p. 5) ἐσωφρόνισε A, corr. *Aeg.*
8. παγγαῖον R: παγκαῖον A 10 s. uncis inclusa del. *He.*
18. κἀκεῖ A: κἀκείνων *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429
20. ἔχουσαι] ἕψουσαι *A. Ludwich* Mus. Rhen. XXXVI p. 464
21. βαλόμενος R, corr. man. 1 22. πυρρηνῶν R R[a]
24. τὴν * A, om. edd. recc. 25. ἱστὸν *Aeg.*: ἰσθμὸν A
καὶ] R fol. 17[v]

δὲ σκάφος ἔπλησε κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο δελφῖνες. ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι 3 ἐτίμων, ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἅιδου τὴν μητέρα, καὶ προσ-5 αγορεύσας Θυώνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

39 ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἁρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν πρὸς 4 Ἐγχελέας παραγίνεται. τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν Ἰλλυριῶν κρατήσειν, ἐὰν ἡγεμόνας Κάδμον καὶ Ἁρμονίαν ἔχωσιν. οἱ δὲ πεισθέν- 2 10 τες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους καὶ κρατοῦσι. καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλυριὸς αὐτῷ γίνεται. αὖθις δὲ μετὰ Ἁρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν εἰς Ἠλύσιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθη.

40 Πολύδωρος δὲ Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος Νυκτηίδα 5 γαμεῖ, Νυκτέως ⟨τοῦ⟩ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λάβδακον. οὗτος ἀπώλετο, μετὰ Πενθέα ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα 2 ἐνιαυσιαῖον Λάιον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ἕως 41 οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως. ἀμφότεροι δὲ 3 φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτίδος τῆς Βοιωτίδος, Ὑρίαν κατῴκουν, καὶ ... διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα ἐγεγόνεσαν πολῖται. αἱρε- 4

7. Ἐγχελέας R: ἀγχελέας A 9. ἡγεμόνα A, corr. *Sommerus* 10. κατὰ Ἰλλυριῶν del. *Hr.* 13. ἐξεπέμφθησαν A, corr. *He.* 16. Νυκτέως τοῦ Χθονίου] Nycteus Hyriei filius est III 111 τοῦ add. *Aeg.* 17 ss. λαύδακον vel λάνδακον A 17. κατὰ Πενθέα *Siebelis* (virgulam, quae erat post Πενθέα, transposui ante μετὰ) 19 s. ἕως — παῖς del. *He.* 20. δὲ] ἀπὸ Εὐβοίας add. A, del. *He.* (ἀπὸ Περραιβίας *Ungerus*) 22. δωτίδος R man. 1: θωτίδος R man. 2, A τῆς Βοιωτίδος del. *He.* συρίαν A, corr. *He.* lacunam sic explevit *He.*: ἐκεῖθεν ἐλθόντες εἰς Θήβας 23. γεγόνεσαν R R[a]: ἐγεγόνεισαν A

θεὶς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων ἐπέθετο τῇ
δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ
5 Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε. Ἀντιό- 42
πη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. ἡ δὲ
ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος εἰς Σικυῶνα 5
6 ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. Νυ-
κτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δοὺς ἐντολὰς Λύκῳ
παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ
στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται, καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
7 πέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον. ἡ δὲ 43
ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας,
οὓς ἐκκειμένους εὑρὼν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν
μὲν καλεῖ Ζῆθον τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπ-
εμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρῳδίαν ἤσκει,
8 δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ᾐκίζετο Λύκος 15
καθείρξας καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δέ ποτε,
τῶν δεσμῶν αὐτομάτων λυθέντων, ἧκεν ἐπὶ τὴν τῶν
9 παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. οἱ δὲ 44
ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι,
τὴν δὲ Δίρκην δήσαντες ἐκ ταύρου ῥίπτουσι θανοῦσαν 20
10 εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. παρα-
λαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν,
ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων,
Λάιον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν

1. ἐπέθετο *E: ἐπετίθετο A, conf. Epit. Vat. p. 86
2. εἴκοσι A: δεκαοκτώ E 7. ἐντολὰς *ERS p. 192, 1: ἐντολὴν A
8. παρὰ ... παρὰ ESR: περὶ ... περὶ A 10. ἤγαγεν
SA: ἄγει E 11. παῖδας EA] ἐκ Διὸς add. S ἐνελευθέραις
S: ἐν ἐλευθέρῳ A 14. βουφορβίων ES: βουφοραίων A
17. αὐτομάτων ESA: αὐτομάτως He. 19. ἀναγνωρισάμενοι
ESA: ἀναγνωρίσαντες Hr. 20. ῥίπτουσι θανοῦσαν *ES:
θανοῦσαν ῥίπτουσι A 24. πελλοποννήσῳ R

ἐπιξενοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρύσιππον ἁρματοδρομεῖν διδάσκων ἐρασθεὶς ἀναρπάζει.

45 *γαμεῖ δὲ Ζῆθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι,* 6
Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἣ γεννᾷ παῖδας μὲν
5 *ἑπτά, Σίπυλον Εὐπίνυτον Ἰσμηνὸν Δαμασίχθονα Ἀγήνορα Φαίδιμον Τάνταλον, θυγατέρας δὲ τὰς ἴσας, Ἐθοδαΐαν (ἢ ὥς τινες Νέαιραν) Κλεόδοξαν Ἀστυόχην Φθίαν Πελοπίαν Ἀστυκράτειαν Ὠγυγίαν. Ἡσίοδος δὲ* 2
δέκα μὲν υἱοὺς δέκα δὲ θυγατέρας, Ἡρόδωρος δὲ δύο
10 *μὲν ἄρρενας τρεῖς δὲ θηλείας, Ὅμηρος δὲ ἓξ μὲν υἱοὺς*
46 *ἓξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. εὔτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη τῆς Λητοῦς εὐτεκνοτέρα εἶπεν ὑπάρχειν· Λητὼ δὲ ἀγα-* 3
νακτήσασα τήν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε, καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας
15 *κατετόξευσεν Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ἐσώ-* 4
θη δὲ τῶν μὲν ἀρρένων Ἀμφίων, τῶν δὲ θηλειῶν
47 *Χλωρὶς ἡ πρεσβυτέρα, ᾗ Νηλεὺς συνῴκησε. κατὰ δὲ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη*
20 *δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ἀμφίων. αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας* 5
ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἧκεν εἰς Σί-

1. *ἁρματοδραμεῖν* A, corr. *Lobeckius* 4 ss. de Niobae liberis conf. **schol. Eurip. Phoen. 159, Hyg. fab. 11** 5. *Εὐπίνυτον* Tzetz. Chil. IV 421 Hyg. *Munckerus*: *μίνυτον* A *ἰσμηνὸν* R: *ἴσμην* A 7. *νέαιραν* R O R^a: *καίραν* A 8. *φθίαν* R: *φθέαν* A *πελο* (sup. *π*) R man. 1, *-ιαν* add. man 2: *πελόπιν* R^a *B* V *πελόπην* *C*, *Πελόπειαν* *L. Dindorfius* Hesiod. frg. 61 Rz. 9. *ἡρόδοτος* A, corr. *Aeg.* Herodor. frg. 6 (FHG. II p. 29) *δύο* A: *δ'* *Valckenarius* 10. Hom. Ω 602 ss. 17. *Ἀμφίων*] **explic. R fol. 17^v** 18. *χωρὶς* A, corr. in LT man. 2 19. *τελεσίαν* R^a *B* Telesill. frg. 5 Bgk. *ἀμύκλας* A (conf. Paus. II 21, 9): *Ἀμύκλα* edd. praeter *Westermannum* 20. *ὑπ' αὐτῶν* del. *He.* *καὶ*] *Ζῆθος καὶ* add. A, del. *He.* *δὲ* om. *B.* 21. *εἰς πύλον* *C*

πυλον, κἀκεῖ Διὶ εὐξαμένη τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

7 μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευτὴν Λάιος τὴν βασιλείαν παρέλαβε. 48 καὶ γήμας θυγατέρα Μενοικέως, ἣν 5 ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν (τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον ἔσεσθαι) ὁ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικί. 2 καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περόναις διατρήσας τὰ σφυρά. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαι- 49 ρῶνα, Πολύβου δὲ βουκόλοι, τοῦ Κορινθίων βασιλέως, τὸ βρέφος εὑρόντες πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περίβοιαν 3 ἤνεγκαν. ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρὰ Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ 50 διαφέρων τῶν ἡλίκων ῥώμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίζετο 4 ὑπόβλητος. ὁ δὲ πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας μαθεῖν οὐκ ἠδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα 20 5 φονεύσειν, τῇ μητρὶ δὲ μιγήσεσθαι. τοῦτο ἀκούσας, 51 καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν, ἐφ' ἅρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συντυγχάνει κατά τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἅρματος ὀχουμένῳ Λαΐῳ. καὶ Πολυφόντου (κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν 25

2 s. καὶ — λίθου del. *Hr.*; senarii vestigia agnovit *Mitscherlichius*, qui delet τοῦ λίθου 11. κορινθίου *B* 16. ῥώμῃ *E: ἐν ῥώμῃ A, ἐπὶ ῥώμῃ Zenob. II 68 φθόνον E: φόνον A 17. ὑπόβλητος E A] εἶναι add. Zenob. παρὰ E: περὶ A 18. ἠδύνατο E A: ἐδύνατο edd. recc. 21. μητρὶ δὲ *E Zenob.: δὲ μητρὶ A 22. ἔλεγε E A Zenob., corr. *Valckenarius* γεγεννῆσθαι E Zenob.: γεγενῆσθαι A 25 s. Πολυφόντου . . . κελεύοντος *E (κελεύοντος τοῦ κήρυκος Zenob.): Πολυφόντῃ . . .

Λαΐου) κελεύοντος ἐκχωρεῖν καὶ δι' ἀπείθειαν καὶ 6
ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτή-
σας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λάιον ἀπέκτεινε,
52 καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας. Λάιον μὲν οὖν θάπτει 8
5 βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος, τὴν δὲ βασιλείαν
Κρέων ὁ Μενοικέως παραλαμβάνει. τούτου δὲ βασι-
λεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. ἔπεμψε 2
γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἣ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν πατρὸς
δὲ Τυφῶνος, εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικός, στῆθος
10 δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος.
μαθοῦσα δὲ αἴνιγμα παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκιον ὄρος 3
53 ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προύτεινε Θηβαίοις. ἦν δὲ τὸ
αἴνιγμα· τί ἐστιν ὃ μίαν ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ
δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται; χρησμοῦ δὲ Θηβαίοις 4
15 ὑπάρχοντος τηνικαῦτα ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς Σφιγγὸς
ἡνίκα ἂν τὸ αἴνιγμα λύσωσι, συνιόντες εἰς ταὐτὸ πολ-
λάκις ἐζήτουν τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν, ἐπεὶ δὲ μὴ εὕ-
54 ρισκον, ἁρπάσασα ἕνα κατεβίβρωσκε. πολλῶν δὲ ἀπο- 5
λομένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἵμονος τοῦ Κρέοντος,
20 κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἴνιγμα λύσοντι καὶ τὴν βασι-
λείαν καὶ τὴν Λαΐου δώσειν γυναῖκα. Οἰδίπους δὲ 6
ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἴνιγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς

καὶ κελεύσαντος A, conf. Comm. Ribb. p. 136 5. πλαταιέων E: πλατυμέων A 6. μενοικέως E: μενοικεὺς A 11. αἴνιγμα E: αἰνίγματα A φίκιον *EA: Φίκειον edd., sed conf. Hes. Scut. 33, Steph. Byz. s. v. 13. φωνὴν A (Asclepiad. ap. schol. Eurip. Phoen 50, Ath. X p. 456 b, Anth. Pal. XIV 64): μορφὴν E Tzetz. Lycophr. 7 codd. Ciz. et Vitt. 1 (Aristoph. arg. in Eurip. Phoen.) 16. συνιόντες εἰς ταὐτὸ E: καὶ συνιόντες εἰς αὐτὸ A 17. ἐζήτουν E: ἐζήτει A ἐπεὶ *He.*: ἐπὰν EA εὕρισκον EA: εὑρίσκοιεν *Sommerus* 18. ἁρπάσας A ἁρπάζουσα E, corr. *Fab.* πολλῶν E: πολλάκις A ἀπολλομένων E: ἀπολλυμένων A 20. λύσοντι EA Zenob.: λύσαντι *Hr.* 22. ἔλυσεν om. *B* 22 s. τὸ αἴνιγμα — λεγόμενον EA, del. *Hr.*

λεγόμενον ἄνθρωπον εἶναι· γίνεσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος ὄντα τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοις, τελειούμενον δὲ δίπουν, γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν
7 βάσιν τὸ βάκτρον. ἡ μὲν οὖν Σφὶγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν, Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν 55 5
παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν, καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκην καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. εἰσὶ δὲ οἳ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας αὐτῷ τῆς Ὑπέρ-
9 φαντος. φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, 56
Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἳ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
2 θεωροῦντες οὐκ ἐπήμυναν. παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν 15
Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως, καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

6 Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας 57
συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν. τινὲς μὲν οὖν λέγουσι πρῶ- 20
τον ἄρξαντα Πολυνείκη παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ, τινὲς δὲ πρῶτον Ἐτεοκλέα ἄρξαντα
2 μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. φυγαδευθεὶς 58
οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἧκεν εἰς Ἄργος, τόν τε

1. γίνεσθαι *E: γεννᾶσθαι A 2. ὄντα * add. E τέσσαρσιν E 3. δὲ *E: δὲ τὸν ἄνθρωπον A 6. παῖδας ⟨μὲν⟩ *Hr.* 7. πολυνείκην *E Zenob.: πολυνείκη A 9. εὐρυγενείας A, corr. *He.* αὐτῶν A, om. *Aeg.*, corr. *Westermannus* Ὑπέρφαντος *Aeg.*: τεύθραντος A (conf. *E. Bethe*, Theb. Heldenl. p. 24 adn.) 17. καὶ ante προσδεχθεὶς transpos. *Mendelssohnius* Act. soc. phil. Lips. IV p. 334 18. ἐτεοκλέα *B* 21. ἄρξαντος Πολυνείκους A, corr. *Hr.* 22. ἐτεοκλέους ἄρξαντος A Zenob. I 30, corr. *Fab.*

ὅρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ἐβασίλευε δὲ Ἄργους
Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ
προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως
59 φεύγοντι Καλυδῶνα. γενομένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς ἐπι- 3
5 φανεὶς Ἄδραστος διέλυσεν αὐτούς, καὶ μάντεώς τινος
ὑπομνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ κάπρῳ καὶ λέοντι συζεῦξαι
τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἵλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ
ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομὴν ὁ δὲ λέον-
τος. γαμεῖ δὲ Δηιπύλην μὲν Τυδεὺς Ἀργείην δὲ Πολυ- 4
10 νείκης, καὶ αὐτοὺς Ἄδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς
πατρίδας ὑπέσχετο κατάξειν. καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας
ἔσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροιζεν.
60 Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλέους, μάντις ὢν καὶ προειδὼς 2
ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χωρὶς Ἀδράστου
15 τελευτῆσαι, αὐτός τε ὤκνει στρατεύεσθαι καὶ τοὺς λοι-
ποὺς ἀπέτρεπε. Πολυνείκης δὲ ἀφικόμενος πρὸς Ἶφιν 2
τὸν Ἀλέκτορος ἠξίου μαθεῖν πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγ-
κασθείη στρατεύεσθαι· ὁ δὲ εἶπεν εἰ λάβοι τὸν ὅρμον
61 Ἐριφύλη. Ἀμφιάραος μὲν οὖν ἀπεῖπεν Ἐριφύλῃ παρὰ 3
20 Πολυνείκους δῶρα λαμβάνειν, Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐ-
τῇ τὸν ὅρμον ἠξίου τὸν Ἀμφιάραον πεῖσαι στρατεύειν.
ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτῃ· γενομένης γὰρ †αὐτῆς πρὸς Ἄδρα- 4
στον, διαλυσάμενος ὤμοσε, περὶ ὧν ⟨ἂν⟩ Ἀδράστῳ

4. *Καλυδῶνα*] *ἐκ Καλυδῶνος δι' ὃν εἰργάσατο φόνον* Zenob.
13. *ἰοκλέους* A, corr. *Aeg.* 22. *ταύτης* A, corr. *He.*
αὐτῆς A: *ὀργῆς* *Gal.*, *αἰτίας* *Emperius*, *αὐτῷ μάχης* *He. Br.*, *αὐτῷ διαφορᾶς* *Hr.*, lacunam post *αὐτῆς* indicavit *Schwenckius* Mus. Rhen. XIII p. 145, conf. Asclepiad. ap. schol. Hom. λ 326: *διενεχθεὶς ὑπέρ τινων πρὸς Ἄδραστον, καὶ πάλιν διαλυθεὶς ὀρκούμενος* (l. *ὀρκούμενοι*) *ὡμολόγησαν ὑπὲρ ὧν ἂν διαφέρωνται πρὸς ἀλλήλους αὐτός τε καὶ Ἄδραστος ἐπιτρέψειν Ἐριφύλην* (l. *Ἐριφύλῃ*) *κρίνειν* 23. *ἂν* add. *Br.* *ἄδραστος* A, corr. *Emperius*

5 διαφέρηται, διακρίνειν Ἐριφύλῃ συγχωρῆσαι. ὅτε οὖν 62
ἐπὶ Θήβας ἔδει στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦν-
τος Ἀμφιαράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὅρμον
6 λαβοῦσα ἔπεισεν αὐτὸν σὺν Ἀδράστῳ στρατεύειν. Ἀμ-
φιάραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι τοῖς παισὶν 5
ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθεῖσι τήν τε μητέρα κτείνειν καὶ
ἐπὶ Θήβας στρατεύειν.

3 Ἄδραστος δὲ συναθροίσας ⟨στρατὸν⟩ σὺν ἡγεμό- 63
σιν ἑπτὰ πολεμεῖν ἔσπευδε Θήβας. οἱ δὲ ἡγεμόνες
ἦσαν οἵδε· Ἄδραστος Ταλαοῦ, Ἀμφιάραος Ὀικλέους, 10
Καπανεὺς Ἱππονόου, Ἱππομέδων Ἀριστομάχου, οἱ δὲ
2 λέγουσι Ταλαοῦ. οὗτοι μὲν ἐξ Ἄργους, Πολυνείκης
⟨δὲ⟩ Οἰδίποδος ἐκ Θηβῶν, Τυδεὺς Οἰνέως Αἰτωλός,
Παρθενοπαῖος Μελανίωνος Ἀρκάς. τινὲς δὲ Τυδέα
μὲν καὶ Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι, συγκαταλέγουσι 15
δὲ τοῖς ἑπτὰ Ἐτέοκλον Ἴφιος καὶ Μηκιστέα.

4 παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευε Λυ- 64
κοῦργος, ἐζήτουν ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς ἐπὶ
κρήνην ὁδοῦ Ὑψιπύλη, νήπιον παῖδα ὄντα Ὀφέλτην
ἀπολιποῦσα, ὃν ἔτρεφεν Εὐρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούρ- 20
2 γου. αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Λήμνιαι ὕστερον Θόαντα σε- 65
σωσμένον ἐκεῖνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ Ὑψιπύλην ἀπ-
ημπόλησαν· διὸ πραθεῖσα ἐλάτρευε παρὰ Λυκούργῳ.
δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὁ παῖς ἀπολειφθεὶς ὑπὸ
3 δράκοντος διαφθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπι- 25

1. ἐριφύλῃ V: ἐριφύλην A 4. αὐτὸν σὺν Ἀδράστῳ *
scripsi: τὸν ὦ ἄδραστων PR^b τῶν ἄδρασων (ω supra) R^c τῷ ἀδράστῳ *C*; τὸν ἄνδρα *Com.*, τὸν Ἀμφιάραον *Clavierius* 8. στρατὸν add. *He.* 10. ἰοκλέους A 13. δὲ add. *Br.* 16. ἴφιον A, corr. *Gal.* 19. Ὑψιπύλη] ἥτις add. A, del. *Com.* ὄντα del. *Hr.* 22. ἀπεμπόλησαν A, corr. *Hr.* 23. πραφεῖσα P τραφεῖσα A, corr. *He.* 24. ἀπολειφθεὶς del. *Hr.*

φανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα
66 *θάπτουσιν. Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον*
τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι· τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον
ἐκάλεσαν. οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων 4
5 *ἀγῶνα, καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκησεν Ἄδραστος, σταδίῳ δὲ*
Ἐτέοκλος, πυγμῇ Τυδεύς, ἅλματι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος,
ἀκοντίῳ Λαόδοκος, πάλῃ Πολυνείκης, τόξῳ Παρθενο-
παῖος.

67 *ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυδέα* 5
10 *προεροῦντα Ἐτεοκλεῖ τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυ-*
νείκει, καθὰ συνέθεντο. μὴ προσέχοντος δὲ Ἐτεοκλέ-
ους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιούμενος, καθ'
ἕνα προκαλούμενος πάντων περιεγένετο. οἱ δὲ πεντή- 2
κοντα ἄνδρας ὁπλίσαντες ἀπιόντα ἐνήδρευσαν αὐτόν·
15 *πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέκτεινε, κἄπειτα*
ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

68 *Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήεσαν τοῖς τείχεσι,* 6
καὶ πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν Ἄδραστος μὲν παρὰ τὰς Ὁμο-
λωίδας πύλας ἔστη, Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας,
20 *Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προιτίδας, Ἱππομέδων δὲ παρὰ*
τὰς Ὀγκαΐδας, Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας, Παρ-
θενοπαῖος ⟨δὲ⟩ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας, Τυδεὺς δὲ παρὰ
69 *τὰς Κρηνίδας. καθώπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους,* 2
καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε, καὶ πῶς
25 *ἂν περιγένοιντο τῶν πολεμίων ἐμαντεύετο. ἦν δὲ* 7
παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρι-

2. *τὸ σημεῖον*] *τῷ* add. A, del. *He.*; *τὸ σημεῖον* ⟨*τοῦτο*⟩ *Fab.* 4. *ἐκάλεσεν Hr.* 6. *ἅρματι* A, corr. *Valckenarius* 7. *Λαόδοκος*] non commemoratur in catalogo III 63 9. *πέμπουσι*] incip. R fol. 19r 10. *τῆς βασιλείας Hr.* 15. *μαίωνος* A, corr. *Aeg.* 16. *ἦλθ* R: *ἦλθον* A 21. *Ὀγκαΐδας Aeg.*: *ὀχνηΐδας* A (*Νηίστας Ungerus*) *δὲ* add. *He.* 24. *ἴσοις* om. *B* 26. *χαρικλοῦ* R: *χαρικλέους* A

κλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς ὁράσεις. οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ
2 τῆς μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ 70
αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασι τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἃ κρύπτειν ἤθελον ἐμήνυε, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ 5
Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι· οὖσαν γὰρ τὴν Χαρικλὼ
3 προσφιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ ... γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν, τὴν δὲ ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην πηρὸν ποιῆσαι, Χαρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς 10
ἀκοὰς διακαθάρασαν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνεῖναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ δωρήσασθαι κράνειον, ὃ
4 φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν. Ἡσίοδος δέ 71
φησιν ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας καὶ τούτους τρώσας ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή, 15
πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιά-
5 ζοντας ἐγένετο ἀνήρ. διόπερ Ἥρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἄνδρας ἥδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνοι, τοῦτον ἀνέκριναν. ὁ δὲ ἔφη δέκα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν 72
τὴν μὲν μίαν ἄνδρας ἥδεσθαι, τὰς δὲ ἐννέα γυναῖκας.

3. τῆς *A, om. edd. recc. 5. Pherecyd. frg. 50 7. lacunam indic. *He.* ἐπὶ πάντα A: ἐπιστάντα vel ἐπιβάντα *Gal.*
8. τοὺς ὀφθαλμοὺς del. *Müllerus* αὐτῆς R[ao] L T τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ λαβομένην *Hr.* 11. διακαθάρας ἅπασαν A, corr. *Fab. He.* 12. συνιέναι PR[c] in marg. κράνειον *Aeg.*: κυάνεον E A 13. ἐβάδιζεν] huc verba ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος ex p. 128, 6 revocanda esse conieceris ex Callim. lav. Pall. 128: δώσω καὶ βιότω τέρμα πολυχρόνιον Hesiod. frg. 190 Rz. 15. ἀνδρὸς E: ἀνδρῶν A 19. ἀνέκρινον A, corr. *He.*
20 s. δέκα . . . τὴν μὲν μίαν . . . τὰς δὲ ἐννέα *Barthius*: δεκαεννέα . . . τὰς μὲν ἐννέα . . . τὰς δὲ δέκα A, quod non librariorum, sed ipsius auctoris erratum esse statuit *O. Immisch* Mus. Rhen. XLVI p. 613 s.

ὅθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ τὴν μαντικὴν 6
αὐτῷ ἔδωκεν.

[τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν·
οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ,
5 τὰς δὲ δέκ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.]

ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

73 οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντευομένοις εἶπε νικήσειν, 7
ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὑτὸν ἐπιδῷ.
τοῦτο ἀκούσας Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος ἑαυτὸν πρὸ τῶν
10 πυλῶν ἔσφαξε. μάχης δὲ γενομένης οἱ Καδμεῖοι μέχρι 8
τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν, καὶ Καπανεὺς ἁρπάσας
κλίμακα ἐπὶ τὰ τείχη δι' αὐτῆς ἀνῄει, καὶ Ζεὺς αὐτὸν
74 κεραυνοῖ. τούτου δὲ γενομένου τροπὴ τῶν Ἀργείων 8
γίνεται. ὡς δὲ ἀπώλλυντο πολλοί, δόξαν ἑκατέροις τοῖς
15 στρατεύμασιν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασι-
λείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. καρτερᾶς 2
δὲ πάλιν γενομένης μάχης οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἠρίστευ-
σαν· Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἱππομέδοντα ἀπέκτεινε, Λεάδης
75 δὲ Ἐτέοκλον, Ἀμφίδικος δὲ Παρθενοπαῖον. ὡς δὲ
20 Εὐριπίδης φησί, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς
Περικλύμενος ἀπέκτεινε. Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν

1. τὴν *A, om. edd. recc. 3 ss. versus recte a *Fabro* seclusi repetuntur **schol. QH Hom. κ 494, Tzetz. Lycophr. 683**; alteram recensionem servavit **schol. Ambr. Lycophr. 683**:

ἐννέα μὲν μοίρας· δεκάτην δέ τε [μοῖραν] τέρπεται ἀνήρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

conf. *Rzachium* et *Immischium* l. l. 4. μοῖραν * schol. Hom. Tzetz.: μοίρην A μοιρέων *Meinekius* 5. δὲ δέκ' A: δέκα δ' reliqui ἐμπίπλησι *A reliqui: ἐμπίμπλησι edd. νόημα reliqui *Aeg.*: νοήματα A 6. ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος del. *Hr.*, sed conf. schol. Lycophr. et Tzetz. (v. adn. p. 127, 13) 7. μαντευόμενος A, corr. *He.* 13. τρόπαιον A, corr. *He.* 17. Ἀστακοῦ *Aeg.*: ἀστυάγους A 18. Λεάδης] Λόβης ex schol. Hom. Z 396 propos. *Hr.* 20. Eurip. Phoen. 1157

Ἀστακοῦ παίδων εἰς τὴν γαστέρα Τυδέα τιτρώσκει.
3 ἡμιθνῆτος δὲ αὐτοῦ κειμένου παρὰ Διὸς αἰτησαμένη
Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἔμελλεν ἀθά-
νατον αὐτόν. Ἀμφιάραος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισῶν 76
Τυδέα ὅτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἔπεισε 5
τοὺς Ἀργείους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν
ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ (τιτρωσκόμενος δὲ Τυδεὺς
ἔκτεινεν αὐτόν). ὁ δὲ διελὼν τὸν ἐγκέφαλον ἐξερρό-
φησεν. ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσαχθεῖσα τὴν εὐεργεσίαν
4 ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφιαράῳ δὲ φεύγοντι παρὰ 77
ποταμὸν Ἰσμηνόν, πρὶν ὑπὸ Περικλυμένου τὰ νῶτα
τρωθῇ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέστησεν. ὁ
δὲ σὺν τῷ ἅρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὡς δὲ ἔνιοι
Ἐλάτωνι, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
5 Ἄδραστον δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρείων· τοῦτον 15
ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα ἐρινύι
κατὰ τὴν συνουσίαν.

7 Κρέων δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν τοὺς 78
τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας
μηδένα θάπτειν φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δέ, 20
μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους
σῶμα κλέψασα ἔθαψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος

1. *Ἀστακοῦ Westermannus*: *ἀστυάγους* A *εἰς τὴν γαστέρα* * A, om. edd. recc. 5. *ἐπὶ Θήβας Hr.* 7 s. *τιτρωσκόμενος — αὐτὸν* del. *He.* 7. *δὲ* A: *γὰρ Barthius* 8. post *ἐξερόφησεν* (sic A) *αὐτὸν* add. A, del. *He.* 11. *ἴσμηνὸ* R: *ἰσαδηνὸν* Rª *ἰωδηνὸν B ἰδηνὸν C* 11 s. ad verba *πρὶν — τρωθῇ* Pind. Nem. IX 26 excitat *M. Mayer* Herm. XX p. 112 adn.

12. *τρωθῆναι Hr.* 14. *ἐλάττω* R *ἐλάττωνι* * Rª: *ἐλάττωνον B ἐλάττω C*; *Ἐλάτῳ L. Dindorfius* *ἐποι''* R *ἐποίη* Rª: *ἐποίει* A
15. *Ἄδραστον — Ἀρείων*] versum latere censet *Westermannus* *ἀρίων* A, corr. *Gal.* (conf. Eustath. Hom. Ψ 346)
16. *ἐριννύι* R Rª

79 αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. Ἄδραστος δὲ εἰς 2
Ἀθήνας ἀφικόμενος ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν κατέφυγε,
καὶ ἱκετηρίαν θεὶς ἠξίου θάπτειν τοὺς νεκρούς. οἱ δὲ
Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες αἱροῦσι Θήβας
5 καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδόασι θάψαι. τῆς 3
Καπανέως δὲ καιομένης πυρᾶς, Εὐάδνη, ἡ Καπανέως
μὲν γυνὴ θυγάτηρ δὲ Ἴφιος, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα συγ-
κατεκαίετο.

80 μετὰ δὲ ἔτη δέκα οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κλη- 2
10 θέντες ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προῃροῦντο,
τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι.
καὶ μαντευομένοις αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλ-
81 κμαίωνος ἡγουμένου. ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι 2
τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος πρὶν τίσασθαι τὴν μη-
15 τέρα, ὅμως στρατεύεται· λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ
Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον συνέπεισε
καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαί- 3
82 ωνα ἑλόμενοι Θήβας ἐπολέμουν. ἦσαν δὲ οἱ στρατευό-
μενοι οἵδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου,
20 Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου, Διομήδης Τυδέως, Πρόμαχος
Παρθενοπαίου, Σθένελος Καπανέως, Θέρσανδρος Πο-
83 λυνείκους, Εὐρύαλος Μηκιστέως. οὗτοι πρῶτον μὲν 3
πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἔπειτα τῶν Θηβαίων ἐπελ-
θόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου γεν-

1. αὐτ῀ *R: αὐτὴν A (αὐτὴν τῷ del. *Hr.*) ζῶσα R: ζῶσαν A ἐνεκρύφθη (-φθη difficile lectu) R: ἐνεκρύφα R[a] *B* ἐνεκρύψατο R[c] in marg., *C* Ἄδραστος] R fol. 19[v] 6. καπανέως δὲ *A: δὲ καπανέως edd. εὐάδνη R: εὐαιάνη A 7. βαλοῦσα A Zenob. I 30, corr. *He.* συγκατεκαύθη Zenob. *Hr.* 9. ἀπολλομένων R R[a] *C*: ἀπολλυμένων *B* 13. ἀλκμαίων ἡγούμενος A, corr. *Aeg.* 14. πρὶν — μητέρα del. *He.* 16. τὸν R O R[a]: καὶ τὸν *B C* (ἴσως τόν τε ὅρμον V man. 2 in marg.) 18. Θήβαις *Fab.* 22. εὐρύπυλος A, corr. *He.* (conf. I 108)

ναίως μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιαλέα κτείνει,
2 Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τείχη. Τειρεσίου 84
δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργείους κήρυκα περὶ
διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν 5
τοὺς πολεμίους κήρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπήνας τέκνα καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς πό-
3 λεως ἔφευγον. νύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τιλφοῦσσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίας ἀπὸ
ταύτης πιὼν αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ 85
ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑστιαίαν κτίσαντες κατῴ-
4 κησαν. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν τῶν Θηβαίων
μαθόντες εἰσίασιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι
τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τείχη. τῆς δὲ λείας μέρος
εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν Τειρεσίου 15
θυγατέρα Μαντώ· ηὔξαντο γὰρ αὐτῷ Θήβας ἑλόντες τὸ
κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

5 μετὰ δὲ τὴν Θηβῶν ἅλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων 86
καὶ ἐπ' αὐτῷ δῶρα εἰληφυῖαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα
μᾶλλον ἠγανάκτησε, καὶ χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ 20
τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ἔνιοι μὲν λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι
2 μόνος. Ἀλκμαίωνα δὲ μετῆλθεν ἐρινὺς τοῦ μητρῴου 87
φόνου, καὶ μεμηνὼς πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς
Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφῖδα πρὸς Φηγέα. 25
καθαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἀρσινόην γαμεῖ τὴν τούτου

8. Τιλφοῦσσαν Aeg. He. (Τιλφῶσσα Herodian. ap. Steph. Byz. s. v. Τέλφουσα): τραφουσίαν A 10. αὐτοῦ del. Hr. 18. θηβαίων A, corr. He. ἀλκαίων RR^{abc} ἀλκιμαίων P 21. μὲν R: μὲν μᾶλλον A (conf. praefat. de cod. R) 25. ἰοκλέα A ψωφίδα A 26. αὐτ˜ R: αὐτῷ A

θυγατέρα, καὶ τόν τε ὅρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ.
88 γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρή- 3
σαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῷον ἀπιέναι καὶ παρ'
ἐκείνου πάλιν † διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς
5 Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ'
αὐτοῦ, ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς τῆς χώρας
ἀπελαύνεται. τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελῴου πηγὰς 4
παραγενόμενος καθαίρεταί τε ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκεί-
νου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀχελῷος
89 προσέχωσε τόπον κτίσας κατῴκησε. Καλλιρρόης δὲ ὕστε- 5
ρον τόν τε ὅρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν,
καὶ λεγούσης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ εἰ μὴ λάβοι ταῦτα,
παραγενόμενος εἰς Ψωφῖδα Ἀλκμαίων Φηγεῖ λέγει τε-
θεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτῷ, τὸν ὅρμον
15 ὅταν εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. ὁ
90 δὲ πιστεύσας δίδωσι· μηνύσαντος δὲ θεράποντος ὅτι 6
Καλλιρρόῃ ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν
Φηγέως παίδων ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως ἀναιρεῖται.
Ἀρσινόην δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβι-
20 βάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τεγέαν καὶ δι-
δόασι δούλην Ἀγαπήνορι, καταψευσάμενοι αὐτῆς τὸν
91 Ἀλκμαίωνος φόνον. Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνος ἀπώ- 6
λειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντος αὐτῇ τοῦ Διός, αἰτεῖται

3. αὐτ~ RR[ab]: αὐτοῦ A 4. ἐκεῖνον A, corr. *Com.* πόλιν διαλαμβάνειν *Aeg.*, πάλιν νοῦν ἀπολαμβάνειν *He.*, παλινδικίαν λαμβάνειν *Br.*; exspectaveris πάλιν διαλλαγὰς λαμβάνειν 6. αὐτ~ R: αὐτῶν A 8. αὐτ~ R: αὐτῶν A 9 ss. καλλιρόην A 12. ταῦτα] διὸ add. A, del. *He.* 13. παραγενόμενος (R?): παραγενομένου A ψωφίδα A 14. ἑαυτ~ R: ἑαυτοῦ A 14 s. τὸν ὅρμον ὅταν *A: ὅταν τὸν (τε add. *Hr.*) ὅρμον *Aeg.* 20. τέγεαν A 20 s. διδόασι δούλην *R: διδόασιν A (parvo spatio relicto in R[a]) 21 s. τὸν ἀλκμαίωνος αὐτῆς A, transpos. *He.* 22. Ἀλκμαίωνος] explic. R fol. 19[v]

τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. γενόμενοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες τέλειοι ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν
2 τοῦ πατρὸς ἐξῄεσαν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἵ τε 92
Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κο- 5
μίζοντες ἀναθεῖναι τὸν ὅρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνος παῖδες Ἀμφότερός τε καὶ Ἀκαρνάν· καὶ ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοί τε εἰς Ψωφῖδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια τόν τε Φηγέα καὶ τὴν γυναῖκα 10
3 αὐτοῦ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄχρι Τεγέας ἐπιβοηθη- 93
σάντων Τεγεατῶν καί τινων Ἀργείων ἐσώθησαν, εἰς
7 φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τόν τε ὅρμον καὶ τὸν πέπλον ἐλθόντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀχελῴου. πορευ- 15
θέντες δὲ εἰς τὴν Ἤπειρον συναθροίζουσιν οἰκήτορας καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

2 Εὐριπίδης δέ φησιν Ἀλκμαίωνα κατὰ τὸν τῆς μα- 94
νίας χρόνον ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γεννῆσαι, Ἀμφίλοχον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην, κομίσαντα δὲ 20
εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βα-
3 σιλεῖ Κρέοντι, καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκοῦσαν εὐμορφίᾳ ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικυίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσηται. τὸν 95
δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν οὐκ εἰδότα τὴν 25
4 ἑαυτοῦ θυγατέρα θεράπαιναν, παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν καὶ τὸν υἱὸν

5 s. εἰς Δελφοὺς — πέπλον del. *Hr*. 9. ψωφίδα A
18. Euripides FTG. p. 380 20. κομισάντων PC 23. ἀπεμπολυθῆναι R[a]: ἀπεμπωληθῆναι A

κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος κατὰ χρησμοὺς Ἀπόλλωνος Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ᾤκισεν.

---

96 *Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν, ὃν* 8
Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπ-
5 *έθεμεν, Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα. τούτου καὶ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἢ καθάπερ ἄλλοι λέγουσι νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο, ὃς βασιλεύων* 2
Ἀρκάδων ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε· Μελαινέα Θεσπρωτὸν Ἕλικα Νύκτιμον Πευκέτιον,
97 *Καύκωνα Μηκιστέα Ὁπλέα Μακαρέα Μάκεδνον, Ὅρον Πόλιχον Ἀκόντην Εὐαίμονα Ἀγκύορα, Ἀρχεβάτην Καρτέρωνα Αἰγαίωνα Πάλλαντα Εὔμονα, Κάνηθον Πρόθοον* 3
Λίνον Κορέθοντα Μαίναλον, Τηλεβόαν Φύσιον Φάσσον Φθῖον Λύκιον, Ἁλίφηρον Γενέτορα Βουκολίωνα Σωκλέα
15 *Φινέα, Εὐμήτην Ἁρπαλέα Πορθέα Πλάτωνα Αἵμονα, Κύναιθον Λέοντα Ἁρπάλυκον Ἡραιέα Τιτάναν, Μαντινέα*
98 *Κλείτορα Στύμφαλον Ὀρχομενόν... οὗτοι πάντας ἀν-* 4
θρώπους ὑπερέβαλλον ὑπερηφανίᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ

1. *ἀνακομίσασθαι Hr.* 2. *ᾤκισεν* * scripsi (*ἔκτισεν* Tzetz. Lycophr. 980): *ᾤκησεν* A 3. *ἐπανάγων* A, corr. *Aeg.* 4. Acusil. frg. 12 *καθάπερ ὑπέθεμεν*] II 2 *ὑπεθέμεθα He.* 5. Hesiod. frg. 70 Rz. 7. *κυλήνης* A 9 ss. Lycaonis filiorum catalogus, partim descriptus a **Tzetz. Lycophr. 481**, longe differt a **Paus. VIII 3, 1 ss.** 9. *μάλλανον* R* *μαίλαννον B μαίλαννον C* (*μέληνος* vel *μαίναλθος* Tzetz. codd.): *Μελαινέα* * restitui ex Paus. VIII 3, 3 et 26, 8; *Μαίναλον Aeg.*, qui repetitur l. 13 *Ἑλίκαν* ex Steph. Byz. s. v *Ἑλίκη He.* 10. *Μακιστέα He.* *Ὅρον*] *Οἴνωτρόν* (Paus.) *He.* 11 s. *Ἀγκύορα — Εὔμονα* om. R^{bc} 11. *Ἀγκύορα*] *Ἀρκυωρόν Br.* 12. *πάλαντα* A *Εὔμονα* del. *Br.* 13. *Κορέθοντα*] *Ὀρεσθέα* (Paus.) *Hr.* *Μαίναλον* del. *Fab.* (conf. l. 9 adn.) 14. *φθίον* A *Λύκιον*] *Λύκος* Tzetz. 16. *ἠρρέα* A, ex Paus. corr. *Aeg.* *μαντίνουν* A, ex Paus. corr. *He.* 17. unum nomen deest 18. *ὑπερέβαλλον* E: *ὑπερέβαλον* A

αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειρᾶσαι εἰκασθεὶς ἀνδρὶ
5 χερνήτῃ παραγίνεται. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαν-
τες, σφάξαντες ἕνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς
τὰ τούτου σπλάγχνα συναναμίξαντες παρέθεσαν, συμ-
βουλεύσαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου. 5
6 Ζεὺς δὲ ⟨μυσαχθεὶς⟩ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα 99
νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος, Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς
τούτου παῖδας ἐκεραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτί-
μου· φθάσασα γὰρ ἡ Γῆ καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφα-
2 ψαμένη τὴν ὀργὴν κατέπαυσε. Νυκτίμου δὲ τὴν βα- 10
σιλείαν παραλαβόντος ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς
ἐγένετο. τοῦτον ἔνιοι διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων
δυσσέβειαν εἶπον γεγενῆσθαι.

2 Εὔμηλος δὲ καί τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ 100
θυγατέρα Καλλιστὼ γενέσθαι· Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν 15
μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φε-
3 ρεκύδης δὲ Κητέως. αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὖσα,
τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ στολὴν φοροῦσα, ὤμοσεν αὐτῇ μεῖ-
ναι παρθένος. Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς ἀκούσῃ συνευνάζεται,
εἰκασθείς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὡς δὲ ἔνιοι, 20
4 Ἀπόλλωνι. βουλόμενος δὲ Ἥραν λαθεῖν εἰς ἄρκτον 101
μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἥρα δὲ ἔπεισεν Ἄρτεμιν ὡς
ἄγριον θηρίον κατατοξεῦσαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ὡς

2. παραγίνεται A] αὐτοῖς add. Tzetz. ξενίᾳ A Tzetz.: ξένια *Hr.* 6. μυσαχθεὶς * ex Tzetz. recepit *Aeg.* (conf. [Eratosth.] Catast. 8, Hyg. fab. 176) ἔνθεν *Chr. G. Müllerus* 9. φθάσασα *E: ἀνασχοῦσα A Γῆ] τὰς χεῖρας ex Tzetz. add. edd., om. EA (conf. Epit. Vat. p. 105) 14. Eumel. frg. 14 K. ἕτεροι] ἄλλοι R[a], non O 15. Hesiod. frg. om. Rzachius; conf. *Robertum* in Eratosth. Catast. p. 238 et Prelleri myth. Gr. I[4] p. 304 16. Asii frg. 9 K. Pherecyd. frg. 86 18. ἐκείνῃ E: ἐκείνην A αὐτ῀ OR[a]: αὐτοῦ A, del. *He.* 19. παρθένον A, corr. *He.* 21. λαθεῖν E: λαβεῖν A

Ἄρτεμις αὐτὴν κατετόξευσεν ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος 5 ἁρπάσας ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστὼ καταστερίσας 5 ἐκάλεσεν ἄρκτον.

102 Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου ἢ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὔμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἔλατος καὶ Ἀφείδας. οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἔλα- 9 10 τος, ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἀλεὸν καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ Προῖτος. Ἀλεοῦ δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως θυγάτηρ 2 103 μὲν Αὔγη, υἱοὶ δὲ Κηφεὺς καὶ Λυκοῦργος. Αὔγη μὲν οὖν ὑφ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν 15 τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. ἀκάρ- 3 που δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μηνυόντων τῶν χρησμῶν εἶναί τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν 104 ἔγημε. τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ θηλὴν 4 ὑποσχούσης ἐλάφου Τήλεφος ἐκλήθη, καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύθου βουκόλων καὶ ζητήσας τοὺς γονέας ἧκεν εἰς Δελφούς, καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμε-

1. κατατοξεῦσαι *B*V παρθέναν *B* παρθένον R[a] 6. λεαινείρας A Μετανείρας *C. Keilius* in Passovii lexico 7. τῆς *He.*: τοῦ A Eumel. frg. 15 K. 8. Χρυσοπελείας Tzetz. in Lycophr. 480 *He.*: χρυσοπελίας A Ἔλατος Tzetz. *Aeg.*: ἔλαστος A 10. πειρέα A, ex Paus. VIII 4, 6 corr. *Aeg.* 11. ἄλεον A, corr. *Hr.* (conf. I 112, II 146) 12. ἀλέου A πειρέως A 13. Αὔγη *Westermannus*: αὕτη A 17. δυσέβημα A 20. ἔγημε *Br.*: ἔφθειρε A 22. Κορύθου ex Diod. IV 33, 11 *Aeg. He.*: κόρινθον P κόρινθος A 23. παραγενομένου A, corr. *He.*

νος εἰς Μυσίαν θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται· καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

2 *Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφύλης ἢ Εὐρυνόμης Ἀγκαῖος* 105 *καὶ Ἔποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἴασος. Ἀμφιδάμαντος δὲ Μελανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρυσθεὺς* 5 3 *ἔγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. ταύτης ὁ πατὴρ ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν ἐξέθηκεν αὐτήν, ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν ἐδίδου, μέχρις οὗ εὑρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀν-* 3 *έτρεφον. τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη παρθένον ἑαυ-* 106 *τὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διετέλει. βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι Ῥοῖκός τε καὶ Ὑλαῖος κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθα-* 4 *νον. παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελίᾳ τεθέντι* 15 5 *ἀγῶνι ἐπάλαισε Πηλεῖ καὶ ἐνίκησεν. ἀνευροῦσα δὲ ὕστε-* 107 *ρον τοὺς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν αὐτὴν ἔπειθεν ἀπιοῦσα εἰς σταδιαῖον τόπον καὶ πήξασα μέσον σκόλοπα τρίπηχυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προϊεῖσα ἐτρόχαζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν* 20 *αὐτοῦ θάνατος ὠφείλετο, μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος.* 6 *ἤδη δὲ πολλῶν ἀπολομένων Μελανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς* 108

1. *θεὸς* P 1 s. *καὶ — γίνεται* om. *C* (in marg. add. V man. 2) 2. *γίνεται*, quod del. *Hr.*, retinui, puncto post antecedens *γίνεται* posito 3. *Κλεοφύλης* *A: *Κλεοφίλης Aeg.* 4. *Ἴασος He.*: *ἰδαῖος* A 6 *μίνωος* E 7. *ταύτης* EA: *ταύτην He.* deleto sequente *αὐτήν* 8. *αὐτήν* E: *αὐτῆς* A 9. *κυνηγοὶ* E: *κυνηγὸν* A 13. *Ῥοῖκος*] *γρ. ῥοῖκος* R[c]P in marg. man. 1: *λύκος* ER[a] *B λυκοῦργος C* (conf. Epit. Vat. p. 106) *τε* * add. ER[a] *B* *ὑλλαῖος* EA 14. *τῶν* *] *ἄλλων* add. edd., om. EA 15. *τεθέντι* E: *τιθέντι* A 17. *γαμεῖσθαι Hr.* 20. *προϊοῦσα* EA, corr. *He.* 21. *αὐτῷ* EA, corr. *Hr.* 22. *ἀπολλυμένων* EA, corr. *Br.* 22 ss. *μειλανίων* ER[a]

ἧκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεα μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἔρριπτεν. ἡ δὲ ἀναιρουμένη τὰ ῥιπτόμενα τὸν δρόμον ἐνικήθη. ἔγημεν οὖν αὐτὴν Μελανίων. καί ποτε λέγεται θηρεύοντας αὐ- 5 *τοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διός, κἀκεῖ συνουσιάζον-* 109 *τας εἰς λέοντας ἀλλαγῆναι. Ἡσίοδος δὲ καί τινες ἕτεροι* 7 *τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον, Εὐριπίδης δὲ Μαινάλου, καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μελανίωνα ἀλλὰ Ἱππομένην. ἐγέννησε δὲ ἐκ Μελανίωνος* 10 *Ἀταλάντη ἢ Ἄρεος Παρθενοπαῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.*

---

110 *Ἄτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πληιόνης ἐγένοντο* 10 *θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἳ Πληιάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνη Μερόπη Κελαινὼ Ἠλέ-* 15 *κτρα Στερόπη Ταϋγέτη Μαῖα. τούτων Στερόπην μὲν* 2 111 *Οἰνόμαος ἔγημε, Σίσυφος ⟨δὲ⟩ Μερόπην. δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν, πρώτῃ μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ᾤκισε νήσοις, δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυόνῃ, ἣ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν τὴν* 20 *Ἀπόλλωνι Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, υἱοὺς δὲ Ὑριέα καὶ Ὑπερήνορα. Ὑριέως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης* 3 *Νυκτεὺς καὶ Λύκος, Νυκτέως δὲ καὶ Πολυξοῦς Ἀν-*

3. *ῥιπτόμενα* EL: *ῥιπτούμενα* A 4. *θηρεύοντας* E: *μὴ θηρεύοντας* R^a *C μὴ θηρεύοι τὰς B* 6. *λέοντας* E: *πλέοντας* A Hesiod. frg. 41 Rz. 7. Euripid. Phoen. 1162 (et schol. v. 150) 8. *μειλίωνα* R^{ao}P 9. *μειλίωνος* R^a *B* 10. *ἢ Aeg.*: *καὶ* A 14. *προσαγορευόμεναι* R^a, non O 16. *Σίσυφος*] *δὲ* add. *Br.* 18. *ᾤκησε* A, corr. *Fab.* 19. *ἣ . . . ἐτέκνωσεν*] *ἐξ ἧς . . . ἐτέκνωσεν A. Ludwich* Mus. Rhen. XXXVI p. 464 s. (conf. I 1 et III 15) 20. *τεκοῦσαν*] *καλλίστην* add. A, del. *Fab.* 20 s. *ὑβρέα . . . ὑβρέως* A, corr. *Aeg. He.* 21. *ὑπερηνορέα* A *Ὑριέως*] Nycteus Chthonii filius est III 40 22. *Ἀντιόπη* om. *B*

τιόπη, Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

2 *Μαῖα μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα ἐν* 112 *ἄντρῳ τῆς Κυλλήνης Ἑρμῆν τίκτει. οὗτος ἐν πρώτοις ⟨σπαργάνοις⟩ ἐπὶ τοῦ λίκνου κείμενος, ἐκδὺς εἰς Πιε-* 5 *ρίαν παραγίνεται, καὶ κλέπτει βόας ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων.* 2 *ἵνα δὲ μὴ φωραθείη ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατην-* 10 3 *άλωσεν ἑψήσας τὰ δὲ κατέκαυσε. καὶ ταχέως εἰς Κυλ-* 113 *λήνην ᾤχετο. καὶ εὑρίσκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσε βοῶν καὶ ἐργασάμενος λύραν εὗρε* 4 *καὶ πλῆκτρον. Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν εἰς Πύλον* 15 *ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἠλάθησαν διὰ τὸ μὴ εὑρεῖν ἴχνος δύνασθαι.* 5 *μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα πρὸς Μαῖαν* 114 *εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν Ἑρμῆν ᾐτιᾶτο. ἡ* 20 *δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ* 6 *αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας τὰς βόας ἀπῄτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι ἠρνεῖτο. μὴ πείθων δὲ ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς* 115

4 s. *πρώτοις σπαργάνοις* * reposui: *πρώτοις* A, *στρωτοῖς* *Valckenarius*, *σπαργάνοις* *He*. 7. *ὑπὸ* A: *ἐκ* *Hr*. 8. *εἰς*] incip. R fol. 32r 10. *πέτρας καθήπλωσε* *Schaeferus* Melet. p. 88 (conf. hymn. Hom. in Merc. 124: *ἐξετάνυσσε . . . ἐπὶ πέτρᾳ*) 12 *πρὸς* RR[ab] 14. *λύραν*] *ἐποίησε, καὶ πρῶτος κρέα ὤπτησε, καὶ λύραν* add. RA, om. P

δὲ ταυτας νέμων σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν 7
ῥάβδον ἐδίδου ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελ-
5 *θεῖν· καὶ δοὺς διδάσκεται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικήν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.*

116 *Ταϋγέτη δὲ ἐκ Διὸς ⟨ἐγέννησε⟩ Λακεδαίμονα, ἀφ'* 3
οὗ καὶ Λακεδαίμων ἡ χώρα καλεῖται. Λακεδαίμονος
10 *δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὃς ἦν ἀπὸ Λέλεγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης νηίδος Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκη, ἣν ἔγημεν Ἀκρίσιος. Ἀμύκλα δὲ καὶ Διο-* 2
μήδης τῆς Λαπίθου Κυνόρτης καὶ Ὑάκινθος. τοῦτον εἶναι τοῦ Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν, ὃν δίσκῳ
117 *βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὃς* 3
γαμεῖ Γοργοφόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων Ἰκάριον Ἀφαρέα Λεύκιππον. Ἀφαρέως μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου Λυγ- 4
κεύς τε καὶ Ἴδας καὶ Πεῖσος· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἴδας
20 *ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεὺς δὲ ὀξυδερκίᾳ διήνεγκεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. Λευκίππου δὲ θυ-* 5
γατέρες ἐγένοντο Ἱλάειρα καὶ Φοίβη· ταύτας ἁρπάσαν-
118 *τες ἔγημαν Διόσκουροι. πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόην ἐγέννησε· ταύτῃ μίγνυται Ἀπόλλων, ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν*

1. *σύριγγα* L man. 2 in marg. *σύριγκα* LV: *σύριγμα* RA 5. *τῶν* R: *τὴν* A *ψῆφον* C 8. *ἐγέννησε* add. *Hr.* 10. *καὶ εὐρώτας τῆς σπάρτης* A, corr. *Aeg.* *λέλεγος* R: *λέλενος* A *αὐτόφθονος* RR[a] 12. *εὐρυδίκης* A, corr. *Aeg.* 14. *τοῦ ἀπόλλωνος* BC: *τὸν ἀπόλλωνος* RR[a] 16. Stesichor. frg. 61 17. *τυνδάρεω* RR[a] 18. *Οἰβάλου* Tzetz. ad Lycophr. 511 *Aeg.*: *οἰβάδου* A 19. *Πῖσος Hr.* 20. *ὀξυδερκίᾳ* EBC: *ὀξυδερκίαν* RR[a], *ὀξυδερκείᾳ Hr.* 23. *ἔγημαν* R S p. 189, 3: *ἔγημε* A *διόσκουροι* SRR[a]: *διόσκουρος* A 24. *Ἀπόλλων*] *ὁ θεὸς* add. S

6 γεννᾷ. τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. καί φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα καὶ εὐθέως συνελθεῖν· τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην ἑλομένην Ἴσχυϊ τῷ Καινέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. 5
7 Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγείλαντα κόρακα καταρᾶται, 119 ὃν τέως λευκὸν ὄντα ἐποίησε μέλανα, αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. καιομένης δὲ ταύτης ἁρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς
8 πυρᾶς πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε, παρ' οὗ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδι- 10 δάχθη. καὶ γενόμενος χειρουργικὸς καὶ τὴν τέχνην 120 ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ οὐ μόνον ἐκώλυέ τινας ἀποθνήσκειν,
9 ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας· παρὰ γὰρ Ἀθηνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνος ῥυὲν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν ῥυέντι πρὸς φθορὰν ἀνθρώ- 15 πων ἐχρῆτο, τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν.

10 [εὗρον δέ τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ, 121

2. φλεγύου (quod facile φλένου legi potest) R: φλένου R^a *B* φολέου *C* φλεγοῦ S 2 s. ἐν Θεσσαλίᾳ del. *Hr.* 3. ταύτης S: ταύτας RR^a *C* ταύτῃ *B* ἀπόλλωνα S: ἀπόλλ^ω R ἀπόλλων A
4. εὐθέως del. *Hr.* τῆς δὲ (R?) τοῦ δὲ A, corr. *Aeg.*
5. ἑλω^μν R ἑλωμένου R^a ἑλομένου A, corr. *Aeg.* ἰσχύει A κλεινέως A, corr. *Sevinus*; τῷ Καινέως ἀδελφῷ del. *Gal.* 7. ὃν *Fab.*: ὡς A ὅς PV, R^cLT in marg. ὃν — μέλανα del. *He.* 8. ταύτης *RR^a: αὐτῆς A 9. παρ' ᾧ A, corr. *Hr.* (παρὰ Χείρωνος E) 13. καὶ τοὺς ESA: καί τινας *Hr.* 14. γοργόνος ES: γοργόνης A Zenob. I 18 15 s. τῷ . . . ῥυέντι . . . τῷ EZenob.: τὸ . . . ῥυὲν . . . τὸ SA ῥυέντι del. *Br.* 17. τοῦτο *ES: τούτου A 18 ss. catalogum, quem bibliothecae recte abiudicavit *He.*, accurate tractavit *R. Münzel* Quaest. mythogr. (Berol. 1883) p. 3 ss. accitis reliquis testimoniis: **schol. Eurip. Alc. 1, schol. Pind. Pyth. 3, 96, Philodem. π. εὐσεβ. 52 Gomp., Sext. Emp. adv. math. I 260** 18. τινας] πολλοὺς add. schol. Eurip.

Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς Στησίχορός φησιν <ἐν> Ἐριφύλῃ, Ἱππόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας λέγει, Τυνδάρεων, ὥς φησι Πανύασσις, Ὑμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι, Γλαῦκον τὸν Μίνωος, ὡς Μελη-
5 *σαγόρας λέγει.]*

122 *Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ λαβόντες ἄνθρωποι θερα-* 4 *πείαν παρ' αὐτοῦ βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. Ζεὺς* 2
10 *δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον, δεηθείσης δὲ Λητοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς πρὸς Ἄδμητον τὸν Φέρητος τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυμοτόκους ἐποίησεν.*

123 *εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον* 3 *ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου, Κυνόρτου δὲ Περιήρην, τοῦ δὲ Οἴβαλον, Οἰβάλου δὲ καὶ νηίδος νύμφης Βατείας Τυνδάρεων Ἱπποκόωντα Ἰκάριον.*

124 *Ἱπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλεὺς* 5
20 *Σκαῖος Ἐναροφόρος Εὐτείχης Βουκόλος Λύκαιθος Τέ-*

1. ὡς *He.*: ὡς δὲ A- Stesich. frg. 16 ἐν add. Sext. Emp. Philod. 2. ἐριφύλῃ S: ἐριφύλην A ὡς *Com.*: ὡς δὲ SA Naupact. frg. 11 K. 3. πανύασσις RR^a*C* παννάσσης *B*: πανύασις S Panyass. frg. 19 K. 4. Orphica frg. 256 Abel. μνησαγόρας A, corr. *Meursius* (conf. FHG. II p. 21), Ἀμελησαγόρας schol. Eurip. Ameles. frg. 2 (FHG. II p. 22) 6 s. φοβηθεὶς μὴ . . .] διὰ γοῦν τὸ μὴ δόξαι τοῦτον παρ' ἀνθρώποις εἶναι θεόν Zenob. 7. αὐτοῦ *ES: αὐτῶν A 12. παραγενάμενος R 14. διδυμοτόκους ES Zenob.: διδυματόκους A 16. περιήρης A, corr. *Aeg.* 16 s. Περιήρην τοῦ δὲ del. *Hemsterhusius*, sed conf. schol. Eurip. Or. 457, schol. min. Hom. *B* 581 17. Οἰβάλου]

R fol. 32^v 18. τυνδάρε^{ω} R: τυνδάρεω A ἰκαρί^{x} *R(R^a) conf. I 87: ἰκαρίωνα A 19. Δορυκλεὺς] Δορκεὺς Paus. III 15, 1 s. *He.* 20. ἐμαρσφόρος A, corr. *Fab.*, Ἐναραιφόρος Paus. λύκαιθος* R (R^a): λύκα̊ν PR^{c}T λύκον R^{b}VL Τέβρος] Σεβρός Paus. *Fab.*

βρος Ἱππόθοος Εὔρυτος Ἱπποκορυστὴς Ἀλκίνους Ἄλκων. τούτους Ἱπποκόων ἔχων παῖδας Ἰκάριον καὶ Τυνδά-
2 ρεων ἐξέβαλε Λακεδαίμονος. οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέ- 125
στιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι· καὶ γαμεῖ Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα 5
Λήδαν. αὖθις δέ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχονται, καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

6 Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης νηίδος Θόας 126
Δαμάσιππος Ἰμεύσιμος Ἀλήτης Περίλεως, καὶ θυγάτηρ 10
Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς· Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα, ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων, ἔτι τε Φυλονόη, ἣν Ἄρτεμις
7 ἀθάνατον ἐποίησε. Διὸς δὲ Λήδᾳ συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνῳ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, 15
Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω
2 δὲ Κάστωρ ⟨καὶ Κλυταιμνήστρα⟩. λέγουσι δὲ ἔνιοι Νε- 127
μέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διός. ταύτην γὰρ τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν εἰς χῆνα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν,
3 ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνῳ συνελθεῖν· τὴν δὲ ᾠὸν 20
ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν, τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσιν εὑρόντα τινὰ ποιμένα Λήδᾳ κομίσαντα δοῦναι, τὴν δὲ καταθεμένην εἰς λάρνακα φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα

2. ἰκαρί R: ἰκαρίωνος R[a] ἰκαρίωνα A τυνδάρεω RR[a] 3. ἐξέβαλε (compend.) R: ἐξέβαλον A 4. αὐτ῀ RR[a]: αὐτοῦ A 7. κατέρχεται *He.* 11. δὲ add. (R?) *He.* 13. φυλονόη A: non scribendum esse Φιλονόη apparet ex Xenotimi vase, de quo conf. *Robertum* Jahrb. d. Arch. Inst. IV Anz. p. 143 15. τυνδάρεω RR[a]: τυνδάρεως A 16. ἐγεννήθησαν *Com*, ἐγένετο *Hr.* 17. καὶ Κλυταιμνήστρα add. *Gal.* ἔνιοι δὲ λέγουσι S 20. Δία] τῷ add. SA, del. *He.* 21. ἄλσεσιν A ἄλσεσιν S: ἕλεσιν *Prellerus*, δάσεσιν *Br.*

128 τρέφειν. γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῆ Θησεὺς 4
ἁρπάσας εἰς Ἀφίδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κά-
στωρ ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἅιδου Θησέως ὄντος, αἱροῦσι
τὴν πόλιν καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησέως
129 μητέρα Αἴθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. παρεγένοντο δὲ εἰς 8
Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλά-
δος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἵδε· Ὀδυσσεὺς Λαέρ-
του, Διομήδης Τυδέως, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπή-
νωρ Ἀγκαίου, Σθένελος Καπανέως, Ἀμφίμαχος Κτεά-
10 του, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλέως, Ἀμφίλοχος 2
130 Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετεώ, Σχεδίος ⟨καὶ⟩ Ἐπίστρο-
φος ⟨Ἰφίτου⟩, Πολύξενος Ἀγασθένους, Πηνέλεως ⟨Ἱππ-
αλκίμου⟩, Λήιτος ⟨Ἀλέκτορος⟩, Αἴας Ὀιλέως, Ἀσκά-
λαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφήνωρ Χαλκώδοντος,
15 Εὔμηλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίθου, Λεοντεὺς 3
131 Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλο-
κτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος
Ἰφίκλου, Μενέλαος Ἀτρέως, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελα-
μῶνος, Πάτροκλος Μενοιτίου. τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος 9
20 Τυνδάρεως ἐδεδοίκει μὴ κριθέντος ἑνὸς στασιάσωσιν
132 οἱ λοιποί. ὑποσχομένου δὲ Ὀδυσσέως, ἐὰν συλλάβη-
ται πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσεσθαι τρό-
πον τινὰ δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις, ὡς ὑπέσχετο
αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἐξορκί- 2
25 σαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμ-

2. *ἀφίδνας* S, R man 1: *ἀθήνας* R man. 2, A (conf. ep. 1, 23 Epit. Vat. p. 152 ss.) *Κάστωρ*] *εἰς Ἀφίδνας* vel *εἰς Ἀθήνας* (ut supra) add. SA, del. *He.* 9. *Ἀμφίμαχος He.*: *ἀμφίλοχος* SA 11. *σχέδιος ἐπιστρόφου* A, suppl. *Palmerius* 12. *πη-νέλεως ληίτου* (*ληιτοῦ* RR^c P) A: *Πηνέλεως Ἱππαλκίμου*, *Λήιτος Ἀλεκτρυόνος He.*, *Ἀλέκτορος* repos. *Br.* (conf. I 113) 16. *κο-ρωνοῦ* A 20. *κριθέντος* SA: *προκριθέντος Fab.* 21. *Ὀδυσ-σέως* *SA: *τοῦ Ὀδυσσέως* edd. recc. 23. *μὴ δὲ μία* R*B*L

φίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ τὸν γάμον. ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει, καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἱρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεῖ δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

11 Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε **133** καὶ κατά τινας Νικόστρατον, ἐκ δούλης ⟨δὲ⟩ Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἢ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι Τηρηΐδος, Μεγαπένθη, ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὔμηλον Ξενόδαμον.

2 τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων Κάστωρ μὲν **134** ἤσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμήν, καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διόσκουροι. βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας ἐκ Μεσσή-
2 νης ἁρπάσαντες ἔγημαν· καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκους καὶ Φοίβης Μνησίλεως, Κάστορος δὲ καὶ Ἱλαείρας Ἀνώ- 15
3 γων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας βοῶν λείαν μετὰ **135** τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἴδα καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἴδᾳ διελεῖν· ὁ δὲ τεμὼν βοῦν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. καὶ φθάσας κατηνάλωσε 20 τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτος Ἴδας, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ,
4 καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. στρα- **136** τεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι τήν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελαύνουσι. καὶ

6. δὲ add. *Westermannus* 7. Acusil. frg. 28 Τηρηΐδος] Τηριδάη et Τηρίς est schol. Hom. δ 11 s. (conf. Dindorfii adnot.), Σπειριτίδος propos. *Hr*. 8. μεγαπένθης A 9. ξενοδάμων A ξενοδάμον R[b], corr. *Aeg*. 13 ss. μεσήνης A 15. μνησίλεως R: μησίλεως A ἱλαείρας R: ἱλαίρας R[a] *B* V ἱλείρας LT 16. βοῶν λείαν R (difficile lectu), PR[c] *C* in marg.: βουλείαν A 17 ss. λυγγεύς E 18. διελθεῖν A, corr. *Com*. (μερίζειν Tzetz. Lycophr. 511) 20. καὶ] **R fol. 30[r]** 21. πρῶτος * RR[a] *B* V: πρῶτον LT, del. *Hr*.

τὸν Ἴδαν ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἴδᾳ, κἀκεῖνος αὐτὸν κτείνει. Πολυ- 5 δεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος, τὸν δὲ Ἴδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' 137 ἐκείνου πέτρᾳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθείς. καὶ Ζεὺς Ἴδαν κεραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀν-άγει. μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν ὄν- 6 τος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς ἔδωκε. μεταστάντων δὲ 10 εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμψάμε-νος Μενέλαον εἰς Σπάρτην τούτῳ τὴν βασιλείαν παρ-έδωκεν.

---

138 Ἠλέκτρας δὲ τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ 12 Δάρδανος ἐγένοντο. Ἰασίων μὲν οὖν ἐρασθεὶς Δήμη-15 τρος καὶ θέλων καταισχῦναι τὴν θεὸν κεραυνοῦται, Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθρᾴκην ἀπολιπὼν εἰς τὴν ἀντίπερα ἤπειρον ἦλθε. 139 ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ 2 νύμφης Ἰδαίας· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι 20 Τεῦκροι προσηγορεύοντο. ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βα- 3 σιλέως, καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυ-γατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν· τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου τὴν χώραν ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. 140 γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἴλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἶλος 2 25 μὲν ἄπαις ἀπέθανεν, Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γήμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ

2 s. Πολυδεύκης — κτείνει om. CR[b] 9. θνητοῖς] 'fortasse νεκροῖς' Hr. 13. λέκτρας S p. 186, 15 14. ἰασίων R: ἰασίμων A 15. καταισχύναι A 19. ἰδρυίας S 23. τεύκρου S: τεῦκρος A 24. αὐτῶν RB 24 ss. ἶλος ES: ἴλλος A 25. μὲν S: μὲν οὖν A 26. ἀστυόχην SR[a]: ἀστρόχην A

2 Τρῶα. οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν τὴν μὲν χώραν
ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε, καὶ γήμας Καλλιρρόην τὴν
Σκαμάνδρου γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας
3 δὲ Ἶλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. τοῦτον μὲν 141
οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' ἀετοῦ θεῶν οἰνο- 5
χόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν· Ἀσσαράκου δὲ καὶ Ἱερο-
μνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς, τοῦ δὲ καὶ Θεμίστης τῆς
Ἴλου Ἀγχίσης, ᾧ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτη
συνελθοῦσα Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, ὃς ἄπαις ἀπ-
3 έθανεν. Ἶλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος καὶ καταλαβὼν 142
ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι τεθειμένον ἀγῶνα νικᾷ πά-
λην· καὶ λαβὼν ἆθλον πεντήκοντα κόρους καὶ κόρας
τὰς ἴσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμὸν καὶ
βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος ἐν ᾧπερ ἂν αὐτὴ κλιθῇ
2 τόπῳ πόλιν κτίζειν, εἵπετο τῇ βοΐ. ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ 143
τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἄτης λόφον κλίνεται· ἔνθα
πόλιν κτίσας Ἶλος ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε, τῷ δὲ Διὶ
σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ
διιπετὲς παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο.
3 ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, 20
καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον τῇ δὲ ἑτέρᾳ ἠλα-
κάτην καὶ ἄτρακτον.

1. τρῶας R μὲν SA, del. *Hr.* 2. ἐκάλεσε] εἰς ὄνομα αὐτοῦ add. S καλλιρρόην R^a: καλλιρόην SA 4. γανυμήδην S*BC*: γαννυμήδην ERR^a 5. δι' ESA: διὰ RR^a
6. ἐν οὐρανῷ ESA, del. *Hr.* 7. θεμίς i. q. Θεμίστης *R: θεμι' A, Θέμιδος edd. τῆς R: τοῦ A 8. ἐρετωτικὴν (compend.) R 9. *Λύρνον He.*, *Λύρκον* propos. *Hr.* 12. κόρους *S: κούρους A (conf. III 213) 14. αὐτὴ SA: *αὕτη Hr.* (conf. III 21)
17. ἴλιον ES: ἴλλιον A 18. τι ESA, om. **Tzetz. Lycophr. 355** *Hr.* μεθ' ἡμέραν SA, post παλλάδιον transpos. E; del. *Hr.*, sed conf. Comm. Ribb. p. 142 21. διηρτημένον A Tzetz., corr. *He.*

144 [ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ παλλαδίου τοιάδε φέρεται· 4
φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφε-
σθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς· ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας
τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν. μελ- 5
5 λούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος τὸν Δία φοβηθέντα
τὴν αἰγίδα προτεῖναι, τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι,
145 καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθη- 6
νᾶν δὲ περίλυπον ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξόανον ἐκείνης
ὅμοιον κατασκευάσαι, καὶ περιθεῖναι τοῖς στέρνοις ἣν
10 ἔδεισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἱδρυσαμένην παρὰ τῷ Διί.
ὕστερον δὲ Ἠλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσ- 7
φυγούσης, Δία ῥῖψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ παλλάδιον
εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν, Ἶλον δὲ τούτῳ ναὸν κατασκευά-
σαντα τιμᾶν. καὶ περὶ μὲν τοῦ παλλαδίου ταῦτα
15 λέγεται.]

146 Ἶλος δὲ γήμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου Λαομέ- 8
δοντα ἐγέννησεν, ὃς γαμεῖ Στρυμὼ τὴν Σκαμάνδρου,
κατὰ δέ τινας Πλακίαν τὴν Ὀτρέως, κατ' ἐνίους δὲ
Λευκίππην, καὶ τεκνοῖ παῖδας μὲν Τιθωνὸν Λάμπον
20 Κλυτίον Ἱκετάονα Ποδάρκην, θυγατέρας δὲ Ἡσιόνην
καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην, ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης
Βουκολίωνα.

1.—15. uncis inclusa recte del. *He.* 1. τοιάδε Tzetz. *Fab.*: τοιήδε SA 2. τὴν om. S 5. πλήσσειν S 6. προθεῖναι R πρσθεῖναι S προσθεῖναι R[a] προσθῆναι A, corr. *Fab.* 9. κατασκευάσαι * R: κατασκευάσας (compend.) S κατασκευάσασα A 10. ἔδεισεν S: ἔδεισαν A 11. κατὰ SA: μετὰ *Br.* 12. διαρρίψαι SA, corr. *Gal.* μετ' αὐτῆς SA, del. *He.*; μετ' Ἄτης *Gal.* 13. τούτῳ S: τούτου A Tzetz., τοῦτο *He.* ναὸν καὶ *B* 17. στρυμμὼ *B* 18. ἀτρέως A, corr. *Hr.*
19. λευκί (ππ superscr.) R: λευκίππου A λάμπον R: λάμπων R[a] λάμπωνα A 20. κλύτιον A 20 s. de Laomedontis filiabus conf. ep. 6, 15c 21 s. καλύβου κωλίωνα *B* 21. Καλύκης propos. *G. Dindorfius*

4 Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἠὼς ἁρπάσασα δι' ἔρωτα εἰς Αἰ- 147
θιοπίαν κομίζει, κἀκεῖ συνελθοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἠμα-
5 θίωνα καὶ Μέμνονα. μετὰ δὲ τὸ αἱρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ
Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασί-
λευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πρίαμος· καὶ γαμεῖ πρώτην 5
Ἀρίσβην τὴν Μέροπος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνε-
ται, ὃς ἔγημεν Ἀστερόπην τὴν Κεβρῆνος θυγατέρα, ἣν
2 πενθῶν ἀποθανοῦσαν ἀπωρνεώθη. Πρίαμος δὲ Ἀρίσβην 148
ἐκδοὺς Ὑρτάκῳ δευτέραν ἔγημεν Ἑκάβην τὴν Δύμαν-
τος, ἢ ὥς τινές φασι Κισσέως, ἢ ὡς ἕτεροι λέγουσι Σαγ- 10
γαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. γεννᾶται δὲ αὐτῷ
πρῶτος μὲν Ἕκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος
βρέφους ἔδοξεν Ἑκάβη καθ' ὕπνους δαλὸν τεκεῖν διάπυ-
ρον, τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν.
3 μαθὼν δὲ Πρίαμος παρ' Ἑκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον 149
τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὀνειροκρίτης παρὰ τοῦ μη-
τροπάτορος Μέροπος διδαχθείς. οὗτος εἰπὼν τῆς πατρί-
δος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος
4 ἐκέλευε. Πρίαμος δέ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος, δίδω-
σιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσαντι εἰς Ἴδην· ὁ δὲ οἰκέτης 20
Ἀγέλαος ὠνομάζετο. τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος 150
πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτράφη. ὁ δὲ σωζόμενον εὑ-

2. παῖδας] B fol. 30v 4. μικρῷ A, corr. *Aeg.* πρόσθεν λέλεκται] II 136 6. αἴσοκος *B* 7. ἔγημε στερόπην SA, corr. *Aeg.* 9. ἐκδόμενος ὑρκακῶ S δύματος S 10. σαγγαρίου S(R?) Ra: ἀσαγγαρίου A 11. αὐτῷ *S: αὐτῇ A 13. καθ' ὕπνους *SR: καθ' ὕπαρ A 16. μετεπέμψατο S: κατεπέμψατο A 19. ἐκέλευε *SA: ἐκέλευσε edd. 20. ἐκθεῖν^αι οἰκέ^τ' R: ἐλθεῖναι οὐκέτι Ra *B* ἐλθεῖν οὐκέτι *C* κομίσαντι *SA: κομίσοντι edd. 21. Ἀγέλαος SA: Ἀρχέλαος Tzetz. Lycophr. 138, Ἀρχιάλας (Ἀγχίαλος corr. *C. Müllerus*) Asclepiad. ap. schol. Hom. Γ 325 ὑπὸ τούτου βρέφος SA] 'verba suspecta' *Hr.* 22. ἄρκτου SR: ἄρτου A

ρῶν ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον
παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν. γενόμενος δὲ νεανί- 5
σκος καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ ῥώμῃ αὖθις
Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, λῃστὰς ἀμυνόμενος καὶ τοῖς
5 ποιμνίοις ἀλεξήσας. καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονέας
ἀνεῦρε.

151 μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἑκάβη θυγατέρας μὲν 6
Κρέουσαν Λαοδίκην Πολυξένην Κασάνδραν, ᾗ συνελθεῖν
βουλόμενος Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν.
10 ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν· ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο
τῆς μαντικῆς αὐτῆς τὸ πείθειν. αὖθις δὲ παῖδας ἐγέν- 7
νησε Δηίφοβον Ἕλενον Πάμμονα Πολίτην Ἄντιφον
Ἱππόνοον Πολύδωρον Τρωίλον· τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος
λέγεται γεγεννηκέναι.

152 ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες γίνονται 8
Μελάνιππος Γοργυθίων Φιλαίμων Ἱππόθοος Γλαῦκος,
Ἀγάθων Χερσιδάμας Εὐαγόρας Ἱπποδάμας Μήστωρ,
Ἄτας Δόρυκλος Λυκάων Δρύοψ Βίας, Χρομίος Ἀστύ-
153 γονος Τελέστας Εὔανδρος Κεβριόνης, Μύλιος Ἀρχέμα- 9
20 χος Λαοδόκος Ἐχέφρων Ἰδομενεύς, Ὑπερίων Ἀσκάνιος
Δημοκόων Ἄρητος Δηιοπίτης, Κλονίος Ἐχέμμων Ὑπεί-
ροχος Αἰγεωνεὺς Λυσίθοος Πολυμέδων, θυγατέρες δὲ
Μέδουσα Μηδεσικάστη Λυσιμάχη Ἀριστοδήμη.

4. ἀμυνόμενος SA: ἀμυνάμενος *Hr.* 5. ἀλεξήσας] ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας add. SA, del. *He.* 8. κασάνδραν ESA 11. αὐτῆς S αὐτῇ E αὐτ῀ R: αὐτοῦ A 11 ss. de Priami liberis conf. **Hyg. fab. 90** 15. παῖδες ⟨μὲν⟩ *Hr.* 18. Ἄττας *Hr.* δρύωψ A, corr. *He.* βίβας A, corr. *Aeg.* (*Biantes* codd. Hyg.) χρόμιος A Ἀστύνομος (Hyg. 90 et 113) *Hr.* 19. μύλιος *R: μήλιος A edd. (conf. Steph. Byz.: Μύλιοι ἔθνος Φρυγίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ) 21. Ἄρητος Hom. *P* 494 *He.*: ἄρρητος A δηιοπτικλόνιος *C* κλόνιος A ἐχέμμων RP: ἐχέμων A ὑπείροχος R: ὑπείρυχος A 22. αἰγερονεὺς R[a], Ἐτεωνεὺς *Hr.* 23. μηδεσικάστη R: μεδεσικάστη A

6 *Ἕκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἠετίωνος γαμεῖ,* 154
Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κεβρῆνος τοῦ ποταμοῦ θυ-
γατέρα. αὕτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα προέ-
λεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένην. μὴ πείθουσα
δὲ εἶπεν, ἐὰν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόνην 5
2 *γὰρ θεραπεῦσαι δύνασθαι. τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης* 155
ἁρπάσαι, πολεμουμένης δὲ Τροίας τοξευθέντα ὑπὸ Φι-
λοκτήτου τόξοις Ἡρακλείοις πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν
3 *εἰς Ἴδην. ἡ δὲ μνησικακοῦσα θεραπεύσειν οὐκ ἔφη.*
Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα, 10
Οἰνώνη δὲ μετανοήσασα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα
ἔφερε, καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνήρ-
τησεν.

---

4 *Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, ὡς δὲ* 156
Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος, ὡς δέ τινες, 15
Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. τούτῳ Μετώπη γημαμένη (Λά-
δωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη) δύο μὲν παῖδας
ἐγέννησεν, Ἰσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέ-
5 *ρας, ὧν μὲν μίαν Αἴγιναν ἥρπασε Ζεύς. ταύτην Ἀσω-* 157
πὸς ζητῶν ἧκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σι- 20
σύφου τὸν ἡρπακότα εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν
κεραυνώσας διώκοντα πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα ἀπέπεμψε
ῥεῖθρα (διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου ῥείθρων

2. *τὴν* A: *τοῦ* S 3. *προέλεγεν* *SA: *προύλεγεν* edd. 5. *μόνην* *SR: *μόνη* A 9. *θεραπεύσειν* S, R (compend.): *θεραπεῦσαι* A 14. *ποταμοῦ* A, corr. *Aeg.* 15. Acusil. frg. 22 16. *τόῦ*[ξ] *μετῶ*[π]' *γημαμεν*[η]' *R: *οὗτος μετώπην γημάμενος* A edd. 18. *Πελάγοντα*] *Πελασγός* Diod. IV 72, 1 *κ̄* A] duodecim enumerat Diod. ibid. 19. *μὲν* del. *Hr.* 23. *ἐπὶ τῶν He.* 23 s. *διὰ — φέρονται* del. *Hr.*

ἄνθρακες φέρονται), Αἴγιναν δὲ κομίσας εἰς τὴν τότε 6
Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης
κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν.
158 *τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀν-*
5 *θρώπους ἐποίησε. γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδηίδα τὴν Σκεί-* 7
ρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεύς τε καὶ Τε-
λαμών. Φερεκύδης δέ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελ-
φὸν Πηλέως εἶναι, ἀλλ' Ἀκταίου παῖδα καὶ Γλαύκης
τῆς Κυχρέως. μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ 8
10 *Νηρέως εἰς φώκην ἠλλαγμένῃ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι*
συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φῶκον.

159 *ἦν δὲ εὐσεβέστατος πάντων Αἰακός. διὸ καὶ τὴν* 9
Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ
τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν καὶ τὴν Ἀρκαδίαν
15 *ἑλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φιλίαν ἔκτεινεν*
αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελίσας, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον 10
ἀπαλλαγήσεσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα,
ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσηται· ποιησαμένου
δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται.
20 *τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ*
τὰς κλεῖς τοῦ Ἅιδου φυλάττει.

160 *διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου, τοὺς ἀδελ-* 11
φοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεῦσαι· καὶ λαχὼν

1. *κομίσας* *Hr.*, *κομίζει* E *ἐκόμισεν* S p. 184, 34: *εἰσκομίσας* A 5. *ἐποίησε*] *συνεῖναι μετὰ Αἰακοῦ* add. S 6. *αὐτοῦ* *B* *ἐγένοντο παῖδες αὐτῷ* S 7. Pherecyd. frg. 15 8. *ἀκταίου* S A: *Ἄκτορος* *Gal.* 9. *κυχρέως* S R: *κυθρέως* A *Ψαμάθῃ*] R fol. 29r *ψαμάθῃ* R: *ψαμάθω* A 10. *φώκην* S: *φύκην* R O Ra *φύλην* A *ἠλλαγμένην* R Ra *B* V 11. *συνελθεῖν* R (difficile lectu): *ἀνελθεῖν* A 12. *πάντων* * E S (*ἀνθρώπων* add. S): *ἁπάντων* A 14. *καὶ* * add. E 16. *μελίσας* E R: *μελίσσας* A *χρησμοὶ* S: *χρησμοὶ δὲ* A 22. *ἀδελφοὺς*] *φασιν* add. *Eberhardus* Jen. Litt.-Ztg. 1874 p. 429 22 ss.] conf. Diod. IV, 72, 6: *Πηλεὺς δίσκῳ βαλὼν ἀπέκτεινεν ἀκουσίως Φῶκον*

κλήρῳ Τελαμὼν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει κατά τινος ὕλης. φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου 161
7 φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται. καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίνεται πρὸς Κυχρέα τὸν 5 ⟨Ποσειδῶνος καὶ⟩ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον † ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελα-
8 μῶνι. ὁ δὲ γαμεῖ Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πέλοπος· 162 καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρρην 10 γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αἰετοῦ, τὸν γεν-
9 νηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα. καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

13 Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν 163 Ἄκτορος ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν
2 ἔγημε Βῶρος ὁ Περιήρους. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἐλθών, προ- 20 έμενος ἐπὶ τὸν σῦν ἀκόντιον Εὐρυτίωνος τυγχάνει καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων. πάλιν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς 164 Ἰωλκὸν πρὸς Ἄκαστον ἀφικνεῖται καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαί-

1. λαβὼν RR[ac] 6. Ποσειδῶνος καὶ add. *Aeg.* 7. νῆσον αὐτῆς ἐβασίλευε *He.* 8. καὶ del. *Hr.*; an ἧς delendum? 9. Περίβοιαν A (schol. Hom Π 14): Ἐρίβοια Pind. Isthm. 6, 45, Diod. IV 72, 7 ἀλκάνδρου A, corr. *Aeg.* (fort. Ἀλκαθόου) 11. ἀετοῦ A, corr. *Hr.* 12. ἐκάλεσαν *B*V 14. αὐτ' R: αὐτοῦ *B* 15. εὔρυτον A Tzetz. Lycophr. 175 p. 445 M., corr. *Aeg.* (v. infra l. 20 ss. et I 68) 18 s. καὶ γίνεται — Περιήρους del. *Fuchsius* Quaest. Troic. p. 81 (v. p. 154 l. 22) 18. αὐτῷ RR[a]: αὐτοῦ A 19. ἐντεῦθεν *A: ἐντεῦθεν δὲ edd. 21. ⟨τὸ⟩ ἀκόντιον *Hr.*

ρεται. ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελίᾳ ἀγῶνα, πρὸς 3
Ἀταλάντην διαπαλαίσας. καὶ Ἀστυδάμεια ἡ Ἀκάστου
γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν
165 αὐτῷ λόγους. μὴ δυναμένη δὲ πεῖσαι, πρὸς τὴν γυναῖκα 2
5 αὐτοῦ πέμψασα ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην
τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα
ἀγχόνην ἀνάπτει. Πηλέως δὲ πρὸς Ἄκαστον καταψεύ-
δεται, λέγουσα ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπειρᾶσθαι.
Ἄκαστος ⟨δὲ⟩ ἀκούσας κτεῖναι μὲν ὃν ἐκάθηρεν οὐκ 3
10 ἠβουλήθη, ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον.
166 ἔνθα ἁμίλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν ὧν
ἐχειροῦτο θηρίων τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς
πήραν ἐτίθει, οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι
κατεγέλων ὡς μηδὲν τεθηρακότος τοῦ Πηλέως. ὁ δὲ 4
15 τὰς γλώσσας παρασχόμενος ὅσας εἶχεν ἐκείνοις, το-
167 σαῦτα ἔφη τεθηρευκέναι. ἀποκοιμηθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν
τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἄκαστος καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ
τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας ἐπανέρχεται. ὁ δὲ ἐξαναστὰς 5
καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων κατα-
20 ληφθεὶς ἔμελλεν ἀπόλλυσθαι, σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος·
οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.
168 γαμεῖ δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους, ἐξ 4
ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος, ἐπίκλην ὁ Σπερχειοῦ τοῦ
ποταμοῦ. αὖθις δὲ γαμεῖ Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς 5

1. μ̄ελία R μελίᾳ A, corr. *Aeg.* 2. καὶ om. R ἀστυμά-
δεια R ἡ * add. R 8. αὐτῶν vel αὐτοῦ R (compend.): αὐ-
τῆς A 9. δὲ add. *Hr.*, ὃ Ἄκαστος *Emperius* 10. θήραν R:
θήρας A 11. ἔθ R: ἔνθεν A μὲν R: μὲν οὖν A 12. τού-
των del. *He.* ἐκτεμὼν R^a *Hr.* 13. πήραν ἐτίθει R (com-
pend.), R^a: πίω ἀνετίθει A ταὐτὰ *Sommerus* 14. τεθηρα-
κότος *RR^a*B*: τεθηρευκότος *C* edd. 16. δὲ add. R
17. Ἄκαστος] ἕκαστος RR^a 22. γαμεῖ — Περιήρους] v. p. 153
l. 18 s. 23. αὐτῷ R (compend.), R^aLT: αὐτοῦ *BV*

τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν, Θέμιδος δὲ θε-
σπιῳδούσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείτ-
3 τονα τοῦ πατρὸς ἀπέσχοντο. ἔνιοι δέ φασι, Διὸς ὁρμῶν- 169
τος ἐπὶ τὴν ταύτης συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθέα τὸν
ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν. 5
τινὲς δὲ λέγουσι Θέτιν μὴ βουληθῆναι Διὶ συνελθεῖν
ὡς ὑπὸ Ἥρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα θνητῷ θέ-
5 λειν αὐτὴν συνοικίσαι. Χείρωνος οὖν ὑποθεμένου Πη- 170
λεῖ συλλαβεῖν καὶ κατασχεῖν αὐτὴν μεταμορφουμένην,
ἐπιτηρήσας συναρπάζει, γινομένην δὲ ὁτὲ μὲν πῦρ ὁτὲ 10
δὲ ὕδωρ ὁτὲ δὲ θηρίον οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν
4 ἀρχαίαν μορφὴν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. γαμεῖ δὲ ἐν τῷ
Πηλίῳ, κἀκεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθύμνη-
σαν. καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ μείλινον, Ποσει-
δῶν δὲ ἵππους Βαλίον καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν 15
οὗτοι.

6 ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον 171
θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύ-
βουσα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῷον,
2 μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας 20
καὶ σπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησε·

1. θέμιδος ER: θέτιδος A (idem in E, erasa littera μ, restituit manus prima) 3. ἀπέσχοντο E, R (compend.): ἀπέσχοντα R[a] ἀπόσχοντα *B* ἀποσχόντα *C* 5. δυναστεύειν A, corr. *Gal.* (ἔσεσθαι κρείττονα τοῦ πατρὸς E) 6. Θέτιν μὴ βουληθῆναι *R: μὴ βουληθῆναι Θέτιν A 7. ὡς * add. E θέλειν *A: ἐθέλειν edd. 8. αὐτὴν E: αὐτῇ A συνοικίσειν E συνοικῆσαι A, corr. *Staverenus* οὖν *EA: μὲν οὖν edd. 9. κατασχεῖν *ER: κατ' εὐχὴν R[a]*B* κατέχειν *C* 12. δὲ EA] ταύτην add. S 14. δίδωσι Χείρων A S. p. 185, 15: Χείρων μὲν δίδωσι E 15. βάλιον *ESA: Βαλίον τε edd. recc. 16. οὗτοι EA] οἱ ἵπποι add. S 18. κρύφα] R fol. 29[v] τὸ ESA, del. *Hr.* ἐγκρύβουσα SA: ἐγκρύπτουσα E 21. ἐβόησε ESA: ἀνεβόησε *Hr.* (conf. I 31)

καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον
172 τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηίδας ᾤχετο. κομίζει
δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεύς. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν 3
ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων
5 μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα (πρότερον δὲ ἦν ὄνομα
αὐτῷ Λιγύρων) ὅτι τὰ χείλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.
173 Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσονι καὶ Διοσκούροις 7
ἐπόρθησεν Ἰωλκόν, καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυ-
ναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μεληδὸν διήγαγε δι' αὐτῆς
10 τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.
174 ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετὴς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέ- 8
γοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἱρεθῆναι,
Θέτις προειδυῖα ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέ-
σθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ ὡς παρθένον Λυκομή-
15 δει παρέθετο. κἀκεῖ τρεφόμενος τῇ Λυκομήδους θυγα- 2
τρὶ Δηιδαμείᾳ μίγνυται, καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ
ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὖθις. Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα
παρὰ Λυκομήδει ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος
εὗρε. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.
175 συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. οὗτος ὑπὸ 3
τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας
τῆς τοῦ πατρὸς παλλακῆς. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χεί-
ρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις
βασιλέα κατέστησε Δολόπων.

5. δὲ *ES: μὲν A 9. μέλη A, corr *Coraës* 11. ἐν-
ναέτης S Κάλχαντος EA] τοῦ μάντεως add. S 12. αὐτῶ S
14. αἰσθῆτι ER Λυκομήδει * add. ES (Πηλεὺς ...
παραγενόμενος εἰς Σκῦρον πρὸς Λυκομήδην τὸν βασιλέα παρ-
έθετο τὸν Ἀχιλλέα schol. rec. Hom. *T* 326) 16. αὐτοῦ *B*T
17. μηνυθέντος S 18. λυκομήδει ES, R (compend.):
λυκομήδου A 21. καταψευσάμενος *B* φθορὰν ES: φθορᾷ A
22. παλλακῆς *ES schol. Plat. Legg. XI p. 931 b: παλλα-
κίδος A

4 συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενοιτίου καὶ Σθε- 176
νέλης τῆς Ἀκάστου ἢ Περιώπιδος τῆς Φέρητος, ἢ κα-
θάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. οὗτος
ἐν Ὀποῦντι διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστραγάλων παί-
ζων παῖδα Κλειτώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε, 5
καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς παρὰ Πηλεῖ κατῴκει, καὶ
Ἀχιλλέως ἐρώμενος γίνεται...

---

14 Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ 177
δράκοντος, νῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν
γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν 10
ὠνόμασεν. ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις 178
καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος.
2 ἧκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, καὶ πλή-
ξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσην τὴν ἀκρόπολιν ἀπέφηνε θά-
λασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθηίδα καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον 15
ἧκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα
μάρτυρα ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσείῳ
3 δείκνυται. γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, 179
Ἀθηνᾷ καὶ Ποσειδῶνι διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκεν,
οὐχ ὡς εἶπόν τινες, Κέκροπα καὶ Κραναόν, οὐδὲ Ἐρυ- 20

1. μενοί̄ R μενοίτου R[a] *C* 2. περιώπιδος *R: περιάπιδος A 3. Φιλοκράτης (frg. 2, FHG. IV p. 477): Φιλοστέφανος propos. *R. Stiehle* Phil. IV p. 393 s. (conf. schol. Hom. *Π* 14) πολυμήλου A, corr. *Gal.* τῆς R: τοῦ A 4. παίζων A, del. *He.*; παῖς ὢν *Hr.* (περὶ ἀστραγάλων ὀργισθεὶς schol. Hom. *M* 1) 5. κλειτώνυμον RO: κλυτώνυμον A; Κλεισώνυμος Pherecyd. (schol. Ψ 87), Hellanic. (schol. *M* 1), Philosteph. (schol. *Π* 14) 7. lacun. indic. *He.* 16. καταλήψεως ER[a], R (compend.): καταλύσεως A 17. Πανδρυσείῳ *Br.*: πανδροσίῳ EA
19. Ἀθηνᾷ καὶ Ποσειδῶνι * κριτὰς δίδωσιν ὁ Ζεὺς E: Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκε A (Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα del. *He.*) 20. δαναὸν A, corr. *Aeg.* ἐρυσίχθονα R: ἐρεσίχθονα A

σίχθονα, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. καὶ τούτων δικαζόν- 4
των ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρή-
σαντος ὅτι πρώτη τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν
οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας, Ποσειδῶν
5 δὲ θυμῷ ὀργισθεὶς τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ
τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησε.

180 Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἄγραυλον 2
παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, ὃς ἄτεκνος μετήλλαξε,
θυγατέρας δὲ Ἄγραυλον Ἕρσην Πάνδροσον. Ἀγραύλου
10 μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεται. ταύτην βιαζόμε- 2
νος Ἁλιρρόθιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης,
ὑπὸ Ἄρεος φωραθεὶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ
πάγῳ κρίνεται δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν Ἄρει, καὶ
ἀπολύεται.

181 Ἕρσης δὲ καὶ Ἑρμοῦ Κέφαλος, οὗ ἐρασθεῖσα Ἠὼς 3
ἥρπασε καὶ μιγεῖσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τιθωνόν,
οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων, τούτου δὲ Ἀστύνοος, τοῦ δὲ
Σάνδοκος, ὃς ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν
ἔκτισε Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγασ-
182 σάρου τοῦ Ὑριέων βασιλέως ἐγέννησε Κινύραν. οὗτος 2
ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον,
γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωνος Κυπρίων
βασιλέως, Ὀξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἄδωνιν, πρὸς δὲ

3. ὅτε R^a C πρώτη E, R (compend.): πρῶτον A (conf. *Robertum* Herm. XVI p. 72) 5. πεδίον add. R R^a ἐπέκλυσε R (compend.), R^a: ἐπεκάλυε *B* ἐπεκάλυψε *C* 8. παῖδας A, corr. *He.* 9. ἀγραύλην A, corr. *Aeg.* ἕρσην R: ἕργην A πάνδροσον R (ex πάνδρεσον corr. man. 1): πάνδρεσον A ἀγραύλης A 10. ἀλκίππη R (compend.): ἄλκιππος A 18. σάνδοκος *R R^a *C*: σάνδακος *B* edd. 19. κελλένδεριν A, corr. *Aeg.* Φαρνάκην *Munckerus*: θαινάκην R R^a θανάκην A μεγασσάρου *R: μεγεσσάρου A edd. 20. τοῦ συρίων βασιλέως R: τῶν συρίων βασιλέα A; Ὑριέων *Hr.* κινύραν R: κινύρας A

τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην ⟨καὶ⟩ Λαογόρην καὶ
Βραισίαν. αὗται δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις
ἀνδράσι συνευναζόμεναι τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλ-
4 λαξαν. Ἄδωνις δὲ ἔτι παῖς ὢν Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγεὶς 183
ἐν θήρᾳ ὑπὸ συὸς ἀπέθανεν. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοί- 5
νικος καὶ Ἀλφεσιβοίας λέγει, Πανύασσις δέ φησι Θείαν-
τος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν.
2 αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης (οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα) ἴσχει
τοῦ πατρὸς ἔρωτα, καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν
ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. ὁ δὲ 184
ὡς ᾔσθετο, σπασάμενος ⟨τὸ⟩ ξίφος ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ
δὲ περικαταλαμβανομένη θεοῖς ηὔξατο ἀφανὴς γενέσθαι.
3 θεοὶ δὲ κατοικτείραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν,
ὃ καλοῦσι σμύρναν. δεκαμηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ
τοῦ δένδρου ῥαγέντος γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἄδω- 15
νιν, ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος ἔτι νήπιον κρύφα θεῶν
4 εἰς λάρνακα κρύψασα Περσεφόνῃ παρίστατο. ἐκείνη δὲ 185
ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γε-
νομένης εἰς τρεῖς μοίρας διῃρέθη ὁ ἐνιαυτός, καὶ μίαν
μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὸν Ἄδωνιν, μίαν δὲ παρὰ 20
Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρ' Ἀφροδίτῃ·
5 ὁ δὲ Ἄδωνις ταύτῃ προσένειμε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν.
ὕστερον δὲ θηρεύων Ἄδωνις ὑπὸ συὸς πληγεὶς ἀπέθανε.
5 Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος Κραναὸς ⟨ἐβασίλευσεν⟩ 186

1. καὶ addidi 5. θήραι RR^a: θήραις A Hesiod. frg. 57 Rz. 6. λέγει] explic. R fol. 29^v πανύασσος A: πανύασος R^aL Panyass. frg. 25 K. θόαντος A. corr. *Gal.* 11. τὸ add. *Hr.* 14. σμύρναν R^a: μύρναν *B* μύρνας *C* δεκαμηναίῳ R^a*B*V 15. τὸν λεγόμενον del. *Hr.* Herm. XI p. 234 17. παρίστατο] παρέθετο *Hr.* 19. τρεῖς * add. R^a 20. ἑαυτ⁻ R^aP: ἑαυτοῦ R^bc αὐτοῦ LT 24. ἐβασίλευσεν add. *Gal.*

αὐτόχθων ὤν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαίμονος Πεδιάδα τὴν Μύνητος ἐγέννησε Κρανάην καὶ Κραναίχμην καὶ Ἀτθίδα, ἧς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου τὴν 5 *χώραν Κραναὸς Ἀτθίδα προσηγόρευσε.*

187 *Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε· τοῦ-* 6 *τον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσι. βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει. τοῦτον οἱ μὲν Ἡφαίστου καὶ τῆς Κραναοῦ θυγα-* 10 *τρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ἡφαίστου καὶ Ἀθη-* 188 *νᾶς, οὕτως· Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἥφαιστον, ὅπλα* 2 *κατασκευάσαι θέλουσα. ὁ δὲ ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφευγεν. ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς* 3 15 *ἐγένετο πολλῇ ἀνάγκῃ (ἦν γὰρ χωλός), ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. ἡ δὲ ὡς σώφρων καὶ παρθένος οὖσα οὐκ ἠνέσχετο· ὁ δὲ ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνη δὲ μυσαχθεῖσα ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρριψε. φευγούσης δὲ αὐτῆς καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεσούσης* 4 189 *Ἐριχθόνιος γίνεται. τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακατέθετο, ἀπειποῦσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. αἱ δὲ ἀδελ-* 5

1. *αὐτοχθόνων* Rᵃ*B* *αὐτόχθων* *C*, corr. *He.* *ἐπὶ* A, nescio quo casu om. *Hr.* (conf. *Hr.* Herm. XI p. 234) 2. *ἐκ Λακεδαίμονος* del. *He.* 3. *μήνυτος* A, corr. *Br.* *κραναὴν* A 7. *αὐτόχθονα* Rᵃ: *αὐτόχθονος* A 8. *ἔτη* L: *ἐπὶ* A 9. *ἡφαίστης τῆς κραναῆς* (*κραναοῦ* Rᵃ) A, corr. *Fab.* 12. *ἐγκαταλελειμμένος* E: *ἐγκαταλελεγμένος* A 18. *μισαχθεῖσα* A 19. *φευγούσης* — *πεσούσης* del. *Hr.*, sed conf. inscript. tab. Borg. CIG. III 6129 (Jahn, Griech. Bilderchron. tab. K 2) *καὶ* EA: *ἐκ* substit. *Wellmannus*, De Istro Callimacheo p. 48, sed conf. Comm. Ribb. p. 148 s. 22. *παρεκάθετο* *C*

φαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ
θεῶνται τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα· καὶ
ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ
δράκοντος, ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γε-
6 νόμεναι κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὑτὰς ἔρριψαν. ἐν δὲ τῷ 190
τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβα-
λὼν Ἀμφικτύονα ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν, καὶ τὸ ἐν ἀκρο-
πόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἱδρύσατο, καὶ τῶν Παναθη-
ναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο, καὶ Πραξιθέαν νηίδα
νύμφην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Πανδίων ἐγεννήθη. 10

7 Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ αὐτῷ 191
τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς Πανδίων ἐβασίλευσεν, ἐφ' οὗ Δη-
μήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. ἀλλὰ Δή-
μητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσῖνα ὑπεδέξατο, Διόνυ-
σον δὲ Ἰκάριος· ὃς λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου 15
2 καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνει. καὶ τὰς τοῦ θεοῦ 192
δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρός
τινας ποιμένας, οἳ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ καὶ χωρὶς ὕδα-
τος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἑλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομί-
3 ζοντες ἀπέκτειναν αὐτόν. μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες 20
ἔθαψαν αὐτόν. Ἠριγόνῃ δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατέρα
μαστευούσῃ κύων συνήθης ὄνομα Μαῖρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ
συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κἀκείνη κατοδυρομένη
τὸν πατέρα ἑαυτὴν ἀνήρτησε.

8 Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν ἀδελ- 193
φὴν θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν,

9 πρασιθέαν A, corr. *He.*; Πασιθέαν *Aeg.* (Φρασιθέα Tzetz. Chil. I 174 V 671, Πραξιθέα I 177 V 674) 10. αὐτῆς A, corr. *Gal.* 11. τῷ αὐτῷ * *Scaliger*: τῷ ᾱ R[a] τῷ ᾱ τῷ A 12. ἐφ' E: ἀφ' A 14. εἰς τὴν Ἐλευσῖνα del. *He.* 15 s. ὃς . . . μανθάνει *E: καὶ . . . μανθάνων A (conf. Epit. Vat. p. 107) 20. νοήσαντες A: νήψαντες *Valckenarius* 23. κατοδυραμένη *Hr.*

παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθέα καὶ Βούτην. πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Λάβδακον περὶ γῆς ὅρων ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θρᾴκης Τηρέα τὸν Ἄρεος, καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας ἔδωκε Τηρεῖ πρὸς γάμον
194 *τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ὁ δὲ ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας ἐρασθεὶς ἔφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρόκνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. αὖθις δὲ γήμας Φιλομήλαν συνηυνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτεμεν αὐτῆς. ἡ δὲ ὑφήνασα ἐν πέπλῳ γράμ-* 2 3
10 *ματα διὰ τούτων ἐμήνυσε Πρόκνῃ τὰς ἰδίας συμφο-*
195 *ράς. ἡ δὲ ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν, καὶ καθεψήσασα Τηρεῖ δεῖπνον ἀγνοοῦντι παρατίθησι· καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ τάχους ἔφυγε. Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἁρπάσας πέλεκυν ἐδίωκεν. αἱ δὲ* 4
15 *ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς εὔχονται ἀπορνεωθῆναι, καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται ἀηδών, Φιλομήλα δὲ χελιδών· ἀπορνεοῦται δὲ καὶ Τηρεύς, καὶ γίνεται ἔποψ.*

196 *Πανδίονος δὲ ἀποθανόντος οἱ παῖδες τὰ πατρῷα* **15**
20 *ἐμερίσαντο, καὶ τὴν ⟨μὲν⟩ βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ἐρεχθέως Βούτης. γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ, ἔσχε παῖδας Κέκροπα Πάνδωρον Μητίονα, θυγατέρας* 2

2. *ἐξαναστάντος* A: *ἐνστάντος* E (conf. III 203: *πολέμου ἐνστάντος πρὸς Ἀθηναίους*) *λάβδακον* E: *λαύδακον* A 7 s. *εἰπὼν — Πρόκνην* et *αὖθις — συνηυνάζετο* del. *Hr.* 9. *γράμματα* E **Zenob. III 14**: *γράμματα καὶ* A 10. *πρόκνῃ* E Zenob.: *πρόκνην* A 12. *παρατίθησι* Zenob. *Fab.*: *προτίθησι* E A 13. *διὰ τάχους* *E: *διαταχέως* A *ἔφυγε* E A: *ἔφευγε* *Hr.* 13 s. *αἰσθόμενος δὲ Τηρεὺς* E 19. *πανδίωνος* A 20. *μὲν* add. *Br.* 22. *Ἐρεχθέως* *He.*: *ἐριχθονίου* A 23. *κυφίσου* *BC* 24. *παῖδας*] *μὲν* add. *Hr.* *θυγατέρα* *BC*

δὲ Πρόκριν Κρέουσαν Χθονίαν Ὠρείθυιαν, ἣν ἥρπασε
Βορέας.

3 Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξοῦ- 197
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ⟨ὁ⟩ Δηιόνος. ἡ δὲ λαβοῦσα
χρυσοῦν στέφανον Πτελέοντι συνευνάζεται, καὶ φωρα- 5
4 θεῖσα ὑπὸ Κεφάλου πρὸς Μίνωα φεύγει. ὁ δὲ αὐτῆς
ἐρᾷ καὶ πείθει συνελθεῖν. εἰ δὲ συνέλθοι γυνὴ Μίνωι,
ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι· Πασιφάη γάρ, ἐπειδὴ πολ-
λαῖς Μίνως συνηυνάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευσεν αὐ-
τόν, καὶ ὁπότε ἄλλῃ συνηυνάζετο, εἰς τὰ ἄρθρα ἐφίει 10
5 θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἔχοντος οὖν αὐτοῦ κύνα 198
ταχὺν ⟨καὶ⟩ ἀκόντιον ἰθυβόλον, ἐπὶ τούτοις Πρόκρις,
δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πιεῖν ῥίζαν πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι,
συνευνάζεται. δείσασα δὲ αὖθις τὴν Μίνωος γυναῖκα
6 ἧκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ διαλλαγεῖσα Κεφάλῳ μετὰ τούτου 15
παραγίνεται ἐπὶ θήραν· ἦν γὰρ θηρευτική. διωκούσης
δὲ αὐτῆς ἐν τῇ λόχμῃ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ
τυχὼν ἀποκτείνει Πρόκριν. καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
φυγὴν ἀίδιον καταδικάζεται.

2 Ὠρείθυιαν δὲ παίζουσαν ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἁρ- 199
πάσας Βορέας συνῆλθεν· ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν
Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην, υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαϊν
πτερωτούς, οἳ πλέοντες σὺν Ἰάσονι καὶ τὰς ἁρπυίας
διώκοντες ἀπέθανον, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ

1s. ἣν ἥρπασε Βορέας del. *Hr.* 4. ὁ add. *Aeg.* 7. δὲ *A: δέ γε edd. recc. συνέλθει R[a] συνέλθειε A, corr. *Fab.* 9. συνευνάζετο VL, συνευνάζοιτο *Hr.* 10. ἀφίει *He.* 12. καὶ add. *Hr.* 13. ἰδοῦσα A, corr. *He.* 17. δὲ *Aeg.*: γὰρ A λόγχμῃ O: λόγχῃ A 20. παίζουσαν *Staverenus* (conf. Plat. Phaedr. 229 c, Paus. I 19, 5, schol. Apoll. Rhod. I 211 fin.): περῶσαν A ἰλισσοῦ R[a]: ἰλισοῦ A 23. καὶ del. *Hr.* 24. Acusil. frg. 24

200 Τῆνον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε 3
Φινεύς, ᾧ γίνονται παῖδες ⟨ἐξ⟩ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ
Πανδίων. ἔχων δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας Ἰδαίαν
ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. κἀκείνη τῶν προγόνων πρὸς
5 Φινέα φθορὰν καταψεύδεται, καὶ πιστεύσας Φινεὺς ἀμφοτέρους τυφλοῖ. παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν
Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.

201 Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τοῦ 4
πατρὸς Εὔμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφανής,
10 εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον. Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ
τρέφειν, αὑτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτης. ὡς δὲ ἐτε- 2
λειώθη, ὁ Βενθεσικύμης ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῷ τῶν
202 θυγατέρων δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμη-
15 θείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς
μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἧκε, Θρᾳκῶν
βασιλέα, ὃς αὐτοῦ τῷ παιδὶ τὴν θυγατέρα συνῴκισεν.
ἐπιβουλεύων δὲ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανὴς γίνεται, 3
καὶ πρὸς Ἐλευσινίους φεύγει καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς
20 αὐτούς. αὖθις δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος μεταπεμφθεὶς
ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν πρὸ τοῦ μάχην
203 διαλυσάμενος τὴν βασιλείαν παρέλαβε. καὶ πολέμου 4

1—6. aliis versionibus additis enarrat schol. Laur. Soph. Antig. 980 (ταῦτα δὲ ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ) 2. ἐξ add. *He.* αὐτ῀ R^a: αὐτοῦ A 4. ἐγάμει] ἐπέγημε schol. Soph., γαμεῖ *Hr.* 6 s. Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ] conf. adn. I 120) 7. κολάζουσιν *Br.* 8. Χιόνῃ δὲ Ποσειδῶν *Hr.* 9. εὐμόλπου *C* 13. βενθεσικύμης *R^a: ἔνδον ἐν βενθεσικύμης B ἔνδον ὁ βενθεσικύμης *C*; Ἔνδιος ὁ Βενθ. *Br.*, Ἔναλος ὁ Βενθ. *Hr.* (mariti nomen non additum fuisse certum est, si O cum R^a consentit; sed nescio, num res sic se habeat) αὐτ῀ R^a: αὐτοῦ A 16. τενύριον OR^a (sed infra 21. τεγυρίου R^a) 17. συνῴκισεν R^a: συνῴκησεν A 18. τενυρίῳ R^a

ἐνστάντος πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρᾳκῶν δυνάμεως. Ἐρεχθεῖ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθώσειν τὸν πόλεμον, ἐὰν μίαν 5 τῶν θυγατέρων σφάξῃ. καὶ σφάξαντος αὐτοῦ τὴν 5 νεωτάτην καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν· ἐπεποίηντο γάρ, ὥς ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις συναπολέσθαι. γενομένης δὲ μετὰ ⟨τὴν⟩ σφαγὴν τῆς μάχης 204 5 Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνεῖλεν Εὔμολπον, Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέ- 10 κροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθέως παίδων ἐβασίλευσεν, ὅς γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπαλάμου παῖδα ἐτέκνωσε 2 Πανδίονα. οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων ὑπὸ τῶν 205 Μητίονος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη, καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν τὴν ἐκείνου θυγατέρα 15 3 Πυλίαν γαμεῖ. αὖθις ⟨δὲ⟩ καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται· κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος κτίζει πόλιν Πύλον. 20

4 Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάροις ὄντι παῖδες ἐγένοντο 206 Αἰγεὺς Πάλλας Νῖσος Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰγέα Σκυρίου 6 εἶναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίονος. μετὰ δὲ τὴν Πανδίονος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας ἐξέβαλον τοὺς Μητιονίδας καὶ τὴν 25 ἀρχὴν τετραχῇ διεῖλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν κράτος Αἰγεύς.

1. ἀθηναίους καὶ ἐλευσινίους A, corr. *He.* 3. ὑπὲρ A: περὶ *Hr.* 8. τὴν add. *Br.* 9. καὶ ante τὸν del. *He.* 12. μιτιάδουσαν *B* 13. κέκροπος A, corr. *He.* 14. μετίωνος A 16. πελίαν A, corr. *Fab.* δὲ add. *He.* 17. ὑπ' αὐτῆς A, aut delendum aut ὑπ' αὐτοῦ scribendum censet *He.* 22. νίσος E: νίσης A

207 γαμεῖ δὲ πρώτην μὲν Μήταν τὴν Ὁπλῆτος, δευτέραν
δὲ Χαλκιόπην τὴν Ῥηξήνορος. ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς 2
αὐτῷ, δεδοικὼς τοὺς ἀδελφοὺς εἰς Πυθίαν ἦλθε καὶ
περὶ παίδων γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ·
5 ἀσκοῦ τὸν προύχοντα ποδάονα, φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσῃς, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.
208 ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν ἀνῄει πάλιν εἰς Ἀθήνας. καὶ 7
Τροιζῆνα διοδεύων ἐπιξενοῦται Πιτθεῖ τῷ Πέλοπος, ὃς
τὸν χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ συγκατ-
10 έκλινεν Αἴθρᾳ. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλη-
σίασεν αὐτῇ. Αἰγεὺς δὲ ἐντειλάμενος Αἴθρᾳ, ἐὰν ἄρ- 2
ρενα γεννήσῃ, τρέφειν, τίνος ἐστὶ μὴ λέγουσαν, ἀπέλι-
πεν ὑπό τινα πέτραν μάχαιραν καὶ πέδιλα, εἰπών, ὅταν
ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελέσθαι
15 ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν.
209 αὐτὸς δὲ ἧκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθη- 3
ναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν ᾧ ὁ Μίνωος παῖς Ἀνδρό-
γεως ἐνίκησε πάντας. τοῦτον Αἰγεὺς ἐπὶ τὸν Μαρα-
θώνιον ἔπεμψε ταῦρον, ὑφ' οὗ διεφθάρη. ἔνιοι δὲ
20 αὐτὸν λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαΐου
ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φθόνον
210 ἀπολέσθαι. Μίνως δέ, ἀγγελθέντος αὐτῷ τοῦ θανάτου, 4
θύων ἐν Πάρῳ ταῖς χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ

1. πρῶτον A S p. 182, 26, corr. *Hr.* μήταν A (μηταυτὴν S pro μήταν τὴν): *Μελίταν* schol. Eurip. Med. 673 *Aeg.* *Wilamowitzius* Herm. XV p. 523 5. ποδάονα *ES Tzetz. Lycophr. 494, schol. Eurip. Med. 679: πόδα μέγα A Plut. Thes. 3, 8 (conf. Epit. Vat. p. 107 s.) 7. δὲ om. *B* 12. τίνος ἐστὶ μὴ λέγουσαν *ES: καὶ τίνος ἔσται μὴ λέγειν A (conf. Mus. Rhen. XLVI p. 391) 13. τινα πέτραν *ESA: τινι πέτρᾳ edd. εἰπὼν ESA: ἐπειπὼν *Hr.* 17 ss conf. schol. Plat. Min. 321 a
18. αἰγεὺς S: ὁ ζεὺς A 20. Θήβας *Meursius* (conf. Diod. IV 60, 5): ἀθήνας A 22. ἀγγελθέντος *Wyttenbachius*: ἐπελθόντος A αὐτοῦ A, corr. *He.* τοῦ add. R[a]

τῆς κεφαλῆς ἔρριψε καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, τὴν δὲ
θυσίαν οὐδὲν ἧττον ἐπετέλεσεν· ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο
χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς χάρισι.
8 μετ' οὐ πολὺ δὲ θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς
Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἷλε Νίσου βασιλεύοντος τοῦ Παν- 5
δίονος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἱππομένους ἐξ Ὀγχηστοῦ Νίσῳ
βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν. ἀπέθανε δὲ καὶ Νῖσος διὰ
2 θυγατρὸς προδοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν 211
μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα ταύτης ἀφαιρεθείσης ἦν χρησμὸς
τελευτῆσαι· ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα ἐρασθεῖσα 10
Μίνωος ἐξεῖλε τὴν τρίχα. Μίνως δὲ Μεγάρων κρα-
τήσας καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας
ὑποβρύχιον ἐποίησε.

3 χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἑλεῖν 212
Ἀθήνας εὔχεται Διὶ παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. γε- 15
νομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν πρῶ-
τον κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακίνθου κόρας,
Ἀνθηίδα Αἰγληίδα Λυταίαν Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραί-
4 στου τοῦ Κύκλωπος τάφον κατέσφαξαν· τούτων δὲ ὁ
πατὴρ Ὑάκινθος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαίμονος Ἀθήνας κατῴ- 20
κει. ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἦν τοῦτο, ἐχρῶντο περὶ ἀπαλ- 213
λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖλεν αὐτοῖς Μίνωι διδόναι δίκας
5 ἃς ἂν αὐτὸς αἱροῖτο. πέμψαντες οὖν πρὸς Μίνωα ἐπ-

1. τὴν δὲ *He.*: καὶ τὴν A 5. τοῦ E R[a]: τῶν A
6. ἐξοχετοῦ R[a] ἐξ ὀχετοῦ A, corr. *Aeg.* 7. καὶ del. *Hr.*
9. ἦν χρησμὸς * add. E 10. τελευτῆσαι *E: τελευτᾷ A, τε-
λευτᾶν *Hr.* 11. μίνως E: μόνον A 12. τῶν ποδῶν ES,
del. *Hr.* ἐκδύσας *B* 17. ἀθηναίοις A, corr. *Aeg.*
18. Αἰγληίδα *Aeg.*: ἀγλυίδα R[a] ἀγλυηίδα A post hanc vocem
Ἠνθηνίδα add. A, del. *Gal.* λυταίαν A: *Λουσίαν Meursius*
(conf. Steph. Byz. s. *Λουσιά*) γερέστου A γεράστου V, corr.
Aeg. 21. τούτου *Br.* 22. ἀπεῖπεν A ἀνεῖπεν schol. Plat.
Min. 321 a, corr. *Fab.* 23. αἱροῖτο *E: αἱρεῖται A, αἱρῆται
schol. Plat. *Clavierius*

ἐτρεπον αἰτεῖν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας χωρὶς ὅπλων πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βοράν. ἦν δὲ οὗτος ἐν λαβυρίνθῳ καθ- 6
ειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι
5 πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπ-
214 ἔκλειε. κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. ἦν γὰρ ἀρχιτέκτων ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὑρετής. οὗτος ἐξ Ἀθη- 9
νῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελ-
10 φῆς [Πέρδικος] υἱὸν Τάλω, μαθητὴν ὄντα, δείσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγόνα γὰρ ὄφεως
215 εὑρὼν ξύλον λεπτὸν ἔπρισε. φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ 2
κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. [κἀκεῖ Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος
15 ταύρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίνην βοῦν, καὶ τὸν λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας τῷ Μινωταύρῳ βορὰν ἔπεμπον.]

216 Θησεὺς δὲ γεννηθεὶς ἐξ Αἴθρας Αἰγεῖ παῖς, ὡς 16
20 ἐγένετο τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ πεζὸς ἠπείγετο εἰς τὰς

1 s. αὐτοῖς] ιδ' add. A (τεσσαρακαιδεκαέτεις E, δεκέτεις schol. Plat.), del. *Gal.* κόρους *E schol. Plat.: κούρους A 3. ἐν ⟨τῷ⟩ *Hr.* 3 ss. καθειργμένος, ὃν κατεσκευάκει Δαίδαλος, reliquis verbis deletis, *Hr.* (conf. III 11) 7. μητίονος P: μητίωνος R[a] μιτίονος R[bc]*C* ἦν γὰρ *E: οὗτος ἦν SA (οὗτος ἦν — εὑρετής del. *Hr.*) 10. περδίκας E Tzetz. Chil. I 493: πέρδικος A, del. *He.* Τάλω Diod. IV 76, 4 *Aeg.*: ἀτάλω SA ἀττάλω Tzetz. ἀτάλην E 13. καὶ * add. E 14 ss. κἀκεῖ — ἔπεμπον ESA, recte del. *He.* Πασιφάης ἐρασθείσης SA: Πασιφάῃ ἐρασθείσῃ E 15. συνήργησε E συνήρτησε S: συνήρπασε A 17. κόρους *ES: κούρους A 20. ἐγένετο E: ἐγεννήθη SA

Ἀθήνας. φρουρουμένην δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τὴν
2 *ὁδὸν ἡμέρωσε. πρῶτον μὲν γὰρ Περιφήτην τὸν Ἡφαί-*217
στου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης ἣν ἐφόρει κο-
ρυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. πόδας δὲ
ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς 5
τοὺς παριόντας ἔκτεινε. ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς
2 *ἐφόρει. δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος* 218
καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. οὗτος πιτυοκάμπτης ἐπε-
καλεῖτο· οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν ἠνάγκαζε
2 *τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ διὰ* 10
τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο κάμπτειν, καὶ ὑπὸ τῶν δέν-
δρων ἀναρριπτούμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. τούτῳ
τῷ τρόπῳ καὶ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

1 s. *φρουρουμένην . . . τὴν ὁδὸν* *E: *φρουρουμένης . . . τῆς ὁδοῦ* A 2. *γὰρ* *EA: *οὖν* edd. recc. 3 s. *ὃς — ἐπεκαλεῖτο* del. *He.* 4. *ἐπιδαύρῳ* E: *ἐπιδάρῳ* A 5. *ἀσθενεῖς* A: *βριαροὺς* S, quod minus recte commendat *Wulffius* (Zur Theseussage 1892 p. 144), conf. Mus. Rhen. XLVI p. 392 *σιδηρᾶν*] *ἣν ἀπὸ τὸν Ἡφαίστου Περιφήτην ἔλαβεν* add. S (conf. ibid. p. 383) 7. *δὲ* om. E, sed conf. II 77: *δεύτερον δὲ ἆθλον ἐπέταξεν* 7. 13. *σίνην* ER[a] *σίννιν B σίννην C* 8. *πιτυοκάμπτης* ER[a]: *πιτυοκάμπης* A 11. *κάμπτειν* del. *Hr.* 12. *ἀναρριπτούμενοι* EA: *ἀναρριπτόμενοι Hr.* 12 s. *τούτῳ τῷ τρόπῳ* EA: *τοῦτον τὸν τρόπον Hr.* (Philol. IV p. 571), sed conf. Plut. Thes. 8, 3, Paus. II 1 4, (Epit. Vat. p. 108) 13. *καὶ* * add. E Paus. ibid.

APOLLODORI BIBLIOTHECAE

EPITOMA

EX

EPITOMA VATICANA

ET

FRAGMENTIS SABBAITICIS

COMPOSITA.

E epitoma Vaticana: Vaticanus 950

Wagner, Epitoma Vaticana ex Apollodori bibliotheca Accedunt curae mythographae de Apollodori fontibus. (Lipsiae 1891) p. 54—76 (cap. I—XXIII). — Confer praeterea: Ein Excerpt aus Apollodors Bibliothek (Mus. Rhen. XLI 1886 p. 134—150). De Apollodori bibliothecae interpolationibus. (Commentationes Ribbeckianae p. 133—151). — *E. Bethe*, Proklos und der epische Cyclus (Herm. XXVI p. 593—633). *Wagner*, Proklos und Apollodoros (Fleckeis. ann. 1892 p. 241—256).

S fragmenta Sabbaitica: Sabbaiticus-Hierosolymitanus 366

A. Papadopulos-Kerameus, Apollodori bibliothecae fragmenta Sabbaitica (Mus. Rhen. XLVI 1891 p. 161—192). Confer praeterea: *H. Diels*, Apollodori fragmentorum Sabbaiticorum supplementum (ibid. p. 617 s.). *Wagner*, Die Sabbaitischen Apollodorfragmente (ibid. p. 378—419, 618 s.).

Epitoma Vaticana litteris obliquis (*Ζεύς*), fragmenta Sabbaitica typis erectis (Ζεύς) expressa sunt.

Ker. *Papadopulos-Kerameus*

Büch. *Bücheleri* curae criticae editioni fragmentorum Sabbaiticorum adiectae sunt.

* asterisco lectiones praeferendas insignivi.

(I.) *Τρίτην ἔκτεινεν ἐν Κρομμυῶνι σῦν τὴν κα-* 1
λουμένην Φαιὰν ἀπὸ τῆς θρεψάσης γραὸς αὐτήν· ταύ-
την τινὲς Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος λέγουσι. τέταρτον 2
ἔκτεινε Σκείρωνα τὸν Κορίνθιον τοῦ Πέλοπος, ὡς δὲ
5 *ἔνιοι Ποσειδῶνος. οὗτος ἐν τῇ Μεγαρικῇ κατέχων τὰς*
ἀφ' ἑαυτοῦ κληθείσας πέτρας Σκειρωνίδας, ἠνάγκαζε
τοὺς παριόντας νίζειν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ νίζοντας
εἰς τὸν βυθὸν αὐτοὺς ἔρριπτε βορὰν ὑπερμεγέθει χε-
λώνῃ. Θησεὺς δὲ ἁρπάσας αὐτὸν τῶν ποδῶν ἔρριψεν 3
10 *⟨εἰς τὴν θάλασσαν⟩. πέμπτον ἔκτεινεν ἐν Ἐλευσῖνι*
Κερκυόνα τὸν Βράγχου καὶ Ἀργιόπης νύμφης. οὗτος
ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας παλαίειν καὶ παλαίων ἀνῄρει·
Θησεὺς δὲ αὐτὸν μετέωρον ἀράμενος ἤρραξεν εἰς γῆν.
ἕκτον ἀπέκτεινε Δαμάστην, ὃν ἔνιοι Πολυπήμονα λέ- 4
15 *γουσιν. οὗτος τὴν οἴκησιν ἔχων παρ' ὁδὸν ἐστόρεσε*
δύο κλίνας, μίαν μὲν μικράν, ἑτέραν δὲ μεγάλην, καὶ
τοὺς παριόντας ἐπὶ ξένια καλῶν τοὺς μὲν βραχεῖς ἐπὶ
τῆς μεγάλης κατακλίνων σφύραις ἔτυπτεν, ἵν' ἐξισω-

1. *κρομμυοῦντι* E 2. *ὑπὸ* E, correxi Comm. Ribb. p. 144 4. *Σκείρωνα*] de nominis forma conf. Callim. frg. 378 Schn. 9. *ἔρριψε* E] *εἰς τὴν θάλασσαν* addidi ex schol. Eurip. Hipp. 979 ed. Dind., Paus. I 44, 8 10 ss. de Cercyone conf. schol. Plat. legg. VII p. 796 a 11. *βραγχου* E 13 s. *μετέωρον αὐτὸν ἀράμενος ἔρριψεν εἰς γῆν καὶ ἀπέκτεινεν* schol. Plat. 13. *ἤραξεν* *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 197 14 ss. conf. schol. Eurip. Hipp. 977, ubi eadem de Sinide narrantur 17. *ξενίαν* E, correxi (conf. bibl. III 98. Steph. Thes. V 1643) 18. *ἐξισωθῇ* E, correxi

θῶσι ταῖς κλίναις, τοὺς δὲ μεγάλους ἐπὶ τῆς μικρᾶς, καὶ τὰ ὑπερέχοντα τοῦ σώματος ἀπέπριζε.

ἔκτεινε δὲ πάντας καὶ κατετροπώσατο τοὺς ἀντιπράττοντας ἥρωας καὶ πάντας τοὺς λῃστρικὸν μετιόντας βίον. Μήδεια Αἰγεῖ τότε συνοικοῦσα ['Αθήναις] ἐπεβούλευσεν αὐτῷ, καὶ πείθει τὸν Αἰγέα φυλάττεσθαι ὡς ἐπίβουλον αὐτοῦ. Αἰγεὺς δὲ τὸν ἴδιον ἀγνοῶν παῖδα, δείσας [αὐτὸν ὡς βριαρὸν ὄντα] ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον ἔπεμψε ταῦρον [ἀναλωθῆναι ὑπ' αὐτοῦ]. ὡς δ' ὁ Θησεὺς ἀνεῖλεν αὐτόν, παρὰ Μηδείας λαβὼν αὐθήμερον προσήνεγκεν αὐτῷ φάρμακον. ὁ δὲ μέλλοντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ προσφέρεσθαι ἐδωρήσατο τῷ πατρὶ τὸ ξίφος, ὅπερ Αἰγεὺς ἐπιγνοὺς τὴν κύλικα ἐξέρριψε τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Θησεὺς δὲ ἀναγνωρισθεὶς τῷ πατρὶ καὶ

p. 183, 18

καθάρας οὖν Θησεὺς τὴν ὁδὸν ἧκεν εἰς 'Αθήνας. Μήδεια δὲ Αἰγεῖ τότε συνοικοῦσα ἐπεβούλευσεν αὐτῷ, καὶ πείθει τὸν Αἰγέα φυλάττεσθαι ὡς ἐπίβουλον αὐτοῦ. Αἰγεὺς δὲ τὸν ἴδιον ἀγνοῶν παῖδα, δείσας ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον ταῦρον.

6 *ὡς δὲ ἀνεῖλεν αὐτόν, παρὰ Μηδείας λαβὼν αὐθημερινὸν προσήνεγκεν αὐτῷ φάρμακον. ὁ δὲ μέλλοντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ προσφέρεσθαι ἐδωρήσατο τῷ πατρὶ τὸ ξίφος, ὅπερ ἐπιγνοὺς Αἰγεὺς τὴν κύλικα ἐξέρριψε τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Θησεὺς δὲ ἀνα-*

1. *ταῖς κλίναις*] exspectaveris *τῇ κλίνῃ*, sed conf. Plut. Thes. 11, 1: *ἀναγκάσας αὐτὸν ἀπισοῦν τοῖς κλιντῆρσι* 8 ss. uncis inclusa delevi Mus. Rhen. XLVI p. 383 s. 8. *'Αθήναις*] nota structuram Latinam 11. *αὐτοῦ* ES: *αὐτὸν* *Büch.* 18. *αὐθημερινὸν* * E: *αὐθημερὸν* (sic) S

γνωρισθεὶς τῷ πατρὶ καὶ τὴν ἐπιβουλὴν μαθὼν ἐξέβαλε τὴν Μήδειαν.

καὶ εἰς τὸν τρίτον δασμὸν τῷ Μινωταύρῳ συγκαταλέγεται· ὡς δέ τινες λέγουσιν, ἑκὼν ἑαυτὸν ἔδωκεν. ἐχούσης δὲ τῆς νεὼς μέλαν ἱστίον Αἰγεὺς τῷ παιδὶ ἐνετείλατο, ἐὰν ὑποστρέφῃ ζῶν, λευκοῖς πετάσαι τὴν ναῦν ἱστίοις. ὡς δὲ ἧκεν εἰς Κρήτην, Ἀριάδνη θυγάτηρ Μίνωος ἐρωτικῶς διατεθεῖσα πρὸς αὐτὸν συμπεράσειν ἐπαγγέλλεται, ἐὰν ὁμολογήσῃ γυναῖκα αὐτὴν ἕξειν ἀπαγαγὼν εἰς Ἀθήνας.

ὁμολο-*γήσαντος δὲ σὺν ὅρκοις Θησέως δεῖται Δαιδάλου μηνῦσαι τοῦ λαβυρίνθου τὴν ἔξοδον. ὑποθεμένου δὲ ἐκείνου, λίνον εἰσιόντι*

τὴν ἐπιβουλὴν μαθὼν ἐξέβαλε τὴν Μήδειαν.

καὶ εἰς τὸν τρίτον δασμὸν 7 τῷ Μινωταύρῳ συγκαταλέγει βοράν.

ἐξέπλει δ' εἰς Κρήτην καὶ 8 ἧκεν. Ἀριάδνη γοῦν ἡ Μίνωος θυγάτηρ ἐρωτικῶς τῷ Θησεῖ διατεθεῖσα συμπράσσειν ἐπαγγέλλεται [πρὸς τὴν Μινωταύρου εἰσέλευσιν λαβυρίνθου], ἐὰν ὁμολογήσῃ γυναῖκα αὐτὴν ἕξειν ἀπαγαγὼν εἰς Ἀθήνας. ὁμολογήσαντος δὲ σὺν ὅρκοις Θησέως δεῖται Δαιδάλου μηνῦσαι τοῦ λαβυρίνθου τὴν ἔξοδον. ὑποθεμένου δὲ ἐκεί- 9 νου, λίνον εἰσιόντι Θησεῖ

5 s. *συγκαταλέγεται* *E: *συγκαταλέγει βορὰν* S; an excidit *αὐτὸν Μίνως*? conf. Plut. Thes. 17, 4 12. *καταπετάσαι*?
15. conf. schol. Hom. λ 322 (Pherecyd. frg. 106): *ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν διατεθεῖσα* 16. *συμπράσσειν* *S: *συμπεράσειν* E
17 ss. *πρὸς — λαβυρίνθου* delenda sunt 24. *μηνύσαι* E
26. *λῖνον* E

Θησεῖ δίδωσι· τοῦτο ἐξάψας Θησεὺς τῆς θύρας ἐφελκόμενος εἰσῄει. καταλαβὼν δὲ Μινώταυρον ἐν ἐσχάτῳ μέρει τοῦ λαβυρίνθου παίων πυγμαῖς ἀπέκτεινεν, ἐφελκόμενος δὲ τὸ λίνον πάλιν ἐξῄει. καὶ διὰ νυκτὸς μετὰ Ἀριάδνης καὶ τῶν παίδων εἰς Νάξον ἀφικνεῖται. ἔνθα Διόνυσος ἐρασθεὶς Ἀριάδνης ἥρπασε, καὶ κομίσας εἰς Λῆμνον ἐμίγη.

10 *λυπούμενος δὲ Θησεὺς ἐπ' Ἀριάδνῃ καταπλέων ἐπελάθετο πετάσαι τὴν ναῦν λευκοῖς ἱστίοις. Αἰγεὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τὴν ναῦν ἰδὼν ἔχουσαν μέλαν ἱστίον, Θησέα νομίσας ἀπολωλέναι ῥίψας*
11 *ἑαυτὸν μετήλλαξε. Θησεὺς δὲ παρέλαβε τὴν Ἀθηναίων δυναστείαν.*

δίδωσι· τοῦτο ἐξάψας τῆς θύρας Θησεὺς ἐφελκόμενος εἰσῄει. καταλαβὼν δὲ Μινώ- p. 184, 1 ταυρον ἐν ἐσχάτῳ μέρει τοῦ λαβυρίνθου, παίων πυγμαῖς 5 ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐφελκόμενος δὲ τὸ λίνον πάλιν ἐξῄει καὶ διὰ νυκτὸς μετὰ Ἀριάδνης καὶ τῶν παίδων εἰς Νάξον ἀφικνεῖται. ἔνθα 10 Διόνυσος ἐρασθεὶς Ἀριάδνης ἥρπασε, καὶ κομίσας εἰς Λῆμνον ἐμίγη, καὶ γεννᾷ Θόαντα Στάφυλον Οἰνοπίωνα καὶ Πεπάρηθον. 15

20

Θησεὺς παραλαβὼν τὴν Ἀθηναίων δυναστείαν τοὺς 25 μὲν Πάλλαντος παῖδας πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ἀπ-

6. *ἐφελκόμενος* ES: *προσελκόμενος* *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 198 (*ἀνελίσσοντα τὴν ἀγαθίδα* schol. Hom.) 8. *λῖνον* E
10. *καὶ τῶν παίδων* in ras. E *νᾶξον* S 14. *οἰνωπίωνα* S, corr. *Ker.* 15. *πάρηθον* S, corr. *Büch.* 17. *καταπετάσαι?* 26. *πάλλαντας* S

ἔκτεινεν· ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι ἀντᾶραι ἤθελον παρ' αὐτοῦ ἀπεκτάνθησαν, καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἔσχε μόνος.

5 (II.) *Ὅτι Μίνως, αἰσθόμενος τοῦ φεύγειν τοὺς* 12 *μετὰ Θησέως, Δαίδαλον αἴτιον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ μετὰ τοῦ παιδὸς Ἰκάρου καθεῖρξεν, ὃς ἐγεγέννητο αὐτῷ ἐκ δούλης Μίνωος Ναυκράτης. ὁ δὲ πτερὰ κατασκευάσας ἑαυτῷ καὶ τῷ παιδὶ ἀναπτάντι ἐνετείλατο μήτε εἰς ὕψος* 10 *πέτεσθαι, μὴ τακείσης τῆς κόλλης ὑπὸ τοῦ ἡλίου αἱ πτέρυγες λυθῶσι, μήτε ἐγγὺς θαλάσσης, ἵνα μὴ τὰ πτερὰ ὑπὸ τῆς νοτίδος λυθῇ. Ἴκαρος δὲ ἀμελήσας τῶν* 13 *τοῦ πατρὸς ἐντολῶν ψυχαγωγούμενος ἀεὶ μετέωρος ἐφέρετο· τακείσης δὲ τῆς κόλλης πεσὼν εἰς τὴν ἀπ'* 15 *ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰκαρίαν θάλασσαν ἀπέθανε. <Δαίδαλος δὲ διασώζεται εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας.> Δαί-* 14

Zenob. IV 92: *Δαίδαλον γὰρ σὺν Ἰκάρῳ τῷ παιδὶ* 12 *καθεῖρξε Μίνως ἐν τῷ λαβυρίνθῳ δι' ὅπερ εἰργάσατο μύσος ἐπὶ τῷ τῆς Πασιφάης ἔρωτι τῷ πρὸς τὸν ταῦρον. ὁ δὲ πτερὰ κατασκευάσας ἑαυτῷ καὶ τῷ παιδὶ ἐξῆλθε τοῦ λαβυρίνθου καὶ ἀναπτάμενος ἔφυγε σὺν Ἰκάρῳ. Ἰκάρου μὲν οὖν μετεωρότερον φερομένου καὶ* 13 *τῆς κόλλης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακείσης, αἱ πτέρυγες διελύθησαν. καὶ οὗτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάριον πέλαγος καταπίπτει, Δαίδαλος δὲ διασώζεται. ὁ Μίνως οὖν ἐδίωκε Δαίδαλον καὶ καθ' ἑκάστην* 14

5 ss. Zenobii narrationem, quam infra addidi, iam *Robertus* Apollodoro restituerat (de Apollod. bibl. p. 49) 7. *ἰκαρίου* E, correxi 8. *Ναυκράτης*] conf. **Tzetz. Chil.** I 498 12. *ἰκάριος* E 15. lacunam explevi ex Zenob. et Tzetz. v. 506: *ὁ Δαίδαλος δ' εἰς Κάμικον σώζεται Σικελίας.*

δαλον δὲ ἐδίωκε Μίνως, καὶ καθ' ἑκάστην χώραν ἐρευνῶν ἐκόμιζε κόχλον, καὶ πολὺν ἐπηγγέλλετο δώσειν μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίνον διείραντι, διὰ τούτου νομίζων εὑρήσειν Δαίδαλον. ἐλθὼν δὲ εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας παρὰ Κώκαλον, παρ' ᾧ Δαίδαλος ἐκρύ- 5 *πτετο, δείκνυσι τὸν κοχλίαν. ὁ δὲ λαβὼν ἐπηγγέλλετο* 15 *διείρειν καὶ Δαιδάλῳ δίδωσιν· ὁ δὲ ἐξάψας μύρμηκος λίνον καὶ τρήσας τὸν κοχλίαν εἴασε δι' αὐτοῦ διελθεῖν. λαβὼν δὲ Μίνως τὸ λίνον διειρμένον ᾔσθετο ὄντα παρ' ἐκείνῳ Δαίδαλον, καὶ εὐθέως ἀπῄτει. Κώκαλος δὲ ὑπο-* 10 *σχόμενος ἐκδώσειν ἐξένισεν αὐτόν· ὁ δὲ λουσάμενος ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἔκλυτος ἐγένετο· ὡς δὲ ἔνιοί φασι, ζεστῷ καταχυθεὶς ⟨ὕδατι⟩ μετήλλαξεν.*

χώραν ἐρευνῶν ἐκόμιζε κόχλον, καὶ πολὺν ὑπισχνεῖτο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίνον διείραντι, διὰ τούτου νομίζων εὑρήσειν Δαίδαλον. ἐλθὼν δὲ εἰς . . . Κώκαλον, παρ' ᾧ Δαίδαλος ἐκρύπτετο, δείκνυσι τὸν κοχλίαν. ὁ δὲ λαβὼν ἐπηγγέλλετο διείρειν καὶ Δαιδάλῳ 15 *δίδωσιν· ὁ δὲ ἐξάψας μύρμηκος λίνον καὶ τρήσας τὸν κοχλίαν εἴασε δι' αὐτοῦ διελθεῖν. λαβὼν δὲ Μίνως τὸν λίνον διειρμένον ᾔσθετο εἶναι παρ' ἐκείνῳ τὸν Δαίδαλον, καὶ εὐθέως ἀπῄτει· Κώκαλος δὲ ὑποσχόμενος δώσειν ἐξένισεν αὐτόν. ὁ δὲ λουσάμενος ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἀνῃρέθη ζέουσαν πίσσαν ἐπιχεαμένων αὐτῷ.*

3. 8. *λῖνον* E 3. *διείρξαντι* E *διείξαντι* Zenob., corr. *Valckenarius* 7. *διείρξειν* E: *διέρξειν* Zenob., corr. *Valckenarius* 9. *διειργμένον* E *διειργασμένον* Zenob., corr. *Valckenarius* 13. *ξεστῷ καταλυθεὶς μετήλλαξεν* E, correxi ex schol. Hom. *B* 145: *ἀποθνήσκει καταχεθέντος αὐτοῦ ζεστοῦ ὕδατος*. Apparet igitur Apollodorum scripsisse: *ὁ δὲ λουσάμενος ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἀνῃρέθη ζέουσαν πίσσαν*

(III.) *Ὅτι Θησεὺς Ἡρακλεῖ συστρατευσάμενος ἐπὶ Ἀμαζόνας ἥρπασε Γλαύκην τὴν καὶ Μελανίππην,*

5

10 *ἐξ ἧς ἔσχε παῖδα Ἱππόλυτον. τὴν πρότερον δὲ διαλυσάμενος ἔχθραν, λαμβάνει παρὰ Δευκαλίωνος Φαίδραν τὴν Μίνωος θυγα-*
15 *τέρα,*

[Ex epitoma Vaticana
20 huc referenda sunt, quae leguntur cap. 5, 2.]

25 *ἐξ ἧς γεννᾷ δύο παῖδας*

cυcτρατευcάμενοc δὲ ἐπὶ 16 Ἀμαζόναc Ἡρακλεῖ ἥρπαcεν p. 184, 11 Ἀντιόπην, ὡc δέ τινεc Μελανίππην, Cιμωνίδηc δὲ Ἱππολύτην. διὸ ἐcτράτευcαν ἐπ' Ἀθήναc Ἀμαζόνεc. καὶ cτρατευcαμέναc αὐτὰc περὶ τὸν Ἄρειον πάγον Θηcεὺc μετὰ Ἀθηναίων ἐνίκηcεν. ἔχων δὲ ἐκ τῆc Ἀμαζόνοc παῖδα Ἱππόλυτον, λαμβάνει 17 μετὰ ταῦτα παρὰ Δευκαλίωνοc Φαίδραν τὴν Μίνωοc θυγατέρα, ἧc ἐπιτελουμένων τῶν γάμων Ἀμαζὼν ἡ προγαμηθεῖcα Θηcεῖ τοὺc cυγκατακειμένουc cὺν ταῖc μεθ' ἑαυτῆc Ἀμαζόcιν ἐπιcτᾶcα cὺν ὅπλοιc κτείνειν ἔμελλεν. οἱ δὲ κλείcαντεc διὰ τάχουc τὰc θύραc ἀπέκτειναν αὐτήν. τινὲc δὲ μαχομένην αὐτὴν ὑπὸ Θηcέωc λέγουcιν ἀποθανεῖν. Φαίδρα δὲ γεννήcαcα Θηcεῖ 18

ἐπιχεαμένων αὐτῷ· ὡς δὲ ἔνιοί φασιν, ζεστῷ καταχυθεὶς ὕδατι μετήλλαξεν (conf. Mus. Rhen. XLI p. 142).
4. *σιμωνίτης* S Simonides] de Theseo conf. frgg. 54—56 Bgk. 7. *στρατοπεδευσαμένας* *Büch.* 7 s. *περὶ τὸν Ἄρειον πάγον*] conf. Plut. Thes. 27, 9: *μέχρι τῶν Εὐμενίδων* 12. *παραδευκαλίωνος* S 13 ss. *φαῖδραν* et *φαῖδρα* E 17. *σὺν* S: *ἅμα* E l. l. 23. *ὑποθησέως* S

Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα. Φαίδρα γοῦν ἐρᾷ τοῦ ἐκ τῆς Ἀμαζόνος παιδὸς [ἤγουν τοῦ Ἱππολύτου] καὶ δεῖται συνελθεῖν αὐτῇ. ὁ δὲ μισῶν πάσας γυναῖκας τὴν συνουσίαν ἔφυγεν. ἡ δὲ Φαίδρα, δείσασα μὴ τῷ πατρὶ διαβάλῃ, κατασχοῦσα τὰς τοῦ θαλάμου θύρας καὶ τὰς ἐσθῆτας σπαράξασα κατεψεύσατο Ἱππολύτου 19 *βίαν. Θησεὺς δὲ πιστεύσας ηὔξατο Ποσειδῶνι Ἱππόλυτον διαφθαρῆναι· ὁ δέ, θέοντος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἅρματος καὶ παρὰ τῇ θαλάσσῃ ὀχουμένου, ταῦρον ἀνῆκεν ἐκ τοῦ κλύδωνος. πτοηθέντων δὲ τῶν ἵππων κατηρράχθη τὸ ἅρμα. ἐμπλακεὶς δὲ ⟨ταῖς ἡνίαις⟩ Ἱππόλυτος συρόμενος ἀπέθανε. γενομένου δὲ τοῦ ἔρωτος περιφανοῦς ἑαυτὴν ἀνήρτησε Φαίδρα.*

δύο παιδία Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα ἐρᾷ Ἱππολύτου

καὶ δεῖται cυνελθεῖν. ὁ δὲ (5) μιcῶν πάcαc τὰc γυναῖκαc τὴν cυνουcίαν ἔφυγεν. ἡ δὲ Φαίδρα, δείcαcα μὴ τῷ πατρὶ διαβάλῃ, καταcχίcαcα τὰc τοῦ θαλάμου θύραc (10) καὶ τὰc ἐcθῆταc cπαράξαcα κατεψεύcατο Ἱππολύτου βίαν. Θηcεὺc δὲ πιcτεύcαc ηὔξατο Ποcειδῶνι Ἱππόλυτον διαφθαρῆναι· ὁ δέ, (15) θέοντοc αὐτοῦ ἐπὶ ἅρματοc καὶ παρὰ τῇ θαλάccῃ ὀχουμένου, ταῦρον ἀνῆκεν ἐκ τοῦ κλύδωνοc. πτοηθέντων δὲ τῶν ἵππων (20) κατεάχθη τὸ ἅρμα. ἐμπλακεὶc δὲ ⟨ταῖc ἡνίαιc⟩ Ἱππόλυτοc cυρόμενοc ἀπέθανε. γενομένου δὲ τοῦ ἔρωτοc περιφανοῦc ἑαυτὴν (25) ἀνήρτηcε Φαίδρα.

4. *ἤγουν τοῦ Ἱππολύτου* E, delevi 9. *κατασχίσασα* *S: *κατασχοῦσα* A 13. *βίαν* *S: *βίας* E 18. *ὀχουμένου* *E: *ὀχούμενος* S 21. *κατηρράχθη* *E: *κατεάχθη* S, *κατηράχθη* *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 197 22. *ταῖς ἡνίαις* addidi ex schol. Plat. Legg. XI p. 931 b (conf. ep. 2, 7: *ταῖς ἡνίαις συμπλακέντα*, et de Hippolyto Eurip. Hipp. 1236, Diod. IV 62, 3)

(IV.) Ὅτι ὁ Ἰξίων Ἥρας ἐρασθεὶς ἐπεχείρει βιάζε- 20
σθαι, καὶ προσαγγειλάσης τῆς Ἥρας γνῶναι θέλων ὁ
Ζεύς, εἰ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, νεφέλην ἐξεικάσας
Ἥρᾳ παρέκλινεν αὐτῷ· καὶ καυχώμενον ὡς Ἥρᾳ μι-
5 γέντα ἐνέδησε τροχῷ, ὑφ' οὗ φερόμενος διὰ πνευμάτων
ἐν αἰθέρι ταύτην τίνει δίκην. νεφέλη δὲ ἐξ Ἰξίονος
ἐγέννησε Κένταυρον.

* *
*

Hic inserenda sunt, quae Zenobii interpolator de
Pirithoi nuptiis ex bibliotheca adscripsit ad V 33:

Συνεμάχησε δὲ τῷ Πειρίθῳ Θησεύς, ὅτε κατὰ τῶν 21
Κενταύρων συνεστήσατο πόλεμον. Πειρίθους γὰρ Ἱππο-
10 *δάμειαν μνηστευόμενος εἱστία Κενταύρους ὡς συγ-*
γενεῖς ὄντας αὐτῇ. ἀσυνήθως δὲ ἔχοντες οἴνου ἀφειδῶς
ἐμφορησάμενοι ἐμέθυον, καὶ εἰσαγομένην τὴν νύμφην
ἐπεχείρουν βιάζεσθαι· ὁ δὲ Πειρίθους μετὰ Θησέως
καθοπλισάμενος μάχην συνῆψε, καὶ πολλοὺς ὁ Θησεὺς
15 *αὐτῶν ἀνεῖλεν.*

* *
*

(V.) Ὅτι Καινεὺς πρότερον ἦν γυνή, συνελθόντος 22
δὲ αὐτῇ Ποσειδῶνος ᾐτήσατο ἀνὴρ γενέσθαι ἄτρωτος·
διὸ καὶ ἐν τῇ πρὸς Κενταύρους μάχῃ τραυμάτων κατα-
φρονῶν πολλοὺς τῶν Κενταύρων ἀπώλεσεν, οἱ δὲ
20 λοιποί, περιστάντες αὐτῷ, ἐλάταις τύπτοντες ἔχωσαν
εἰς γῆν.

(VI.) Ὅτι Θησεὺς, Πειρίθῳ συνθέμενος Διὸς θυ- 23
γατέρας γαμῆσαι, ἑαυτῷ μὲν ἐκ Σπάρτης μετ' ἐκείνου

8—15. hanc narrationem Apollodoro restituit *Robertus* de Apollod. bibl. p. 49 (conf. etiam Epit. Vat. p. 147) 15. ἀπ' αὐτῶν Zenobii codd., correxi

ἥρπασεν Ἑλένην δωδεκαέτη οὖσαν, Πειρίθῳ δὲ μνηστευόμενος τὸν Περσεφόνης γάμον εἰς Ἅιδου κάτεισι. καὶ Διόσκουροι μὲν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀρκάδων εἷλον Ἀθήνας καὶ ἀπάγουσιν Ἑλένην καὶ μετὰ ταύτης Αἴθραν τὴν Πιτθέως αἰχμάλωτον· Δημοφῶν δὲ καὶ 5 Ἀκάμας ἔφυγον. κατάγουσι δὲ καὶ Μενεσθέα καὶ τὴν 24 ἀρχὴν τῶν Ἀθηναίων διδόασι τούτῳ. Θησεὺς δὲ μετὰ Πειρίθου παραγενόμενος εἰς Ἅιδου ἐξαπατᾶται, καὶ ὡς ξενίων μεταληψομένους πρῶτον ἐν τῷ τῆς Λήθης εἶπε καθεσθῆναι θρόνῳ, ᾧ προσφυέντες σπείραις δρακόν- 10 των κατείχοντο. Πειρίθους μὲν οὖν εἰς Ἀϊδωνέα δεθεὶς ἔμεινε, Θησέα δὲ Ἡρακλῆς ἀναγαγὼν ἔπεμψεν εἰς Ἀθήνας. ἐκεῖθεν δὲ ὑπὸ Μενεσθέως ἐξελαθεὶς πρὸς Λυκομήδην ἦλθεν, ὃς αὐτὸν βάλλει κατὰ βαράθρων καὶ ἀποκτείνει. 15

---

2 (VII.) Ὅτι ὁ Τάνταλος ἐν Ἅιδου κολάζεται, πέτρον ἔχων ὕπερθεν ἑαυτοῦ ἐπιφερόμενον, ἐν λίμνῃ τε διατελῶν καὶ περὶ τοὺς ὤμους ἑκατέρωσε δένδρα μετὰ καρπῶν ὁρῶν παρὰ τῇ λίμνῃ πεφυκότα· τὸ μὲν οὖν ὕδωρ ψαύει αὐτοῦ τῶν γενύων, καὶ ὅτε θέλοι σπάσασθαι τού- 20 του ξηραίνεται, τῶν δὲ καρπῶν ὁπότε βούλοιτο μεταλήψεσθαι μετεωρίζονται μέχρι νεφῶν ὑπ' ἀνέμων τὰ δένδρα σὺν τοῖς καρποῖς. κολάζεσθαι δὲ αὐτὸν οὕτως

1. δωδεκαετῆ? 4. εἷλον Ἀθήνας] conf. bibl. III 128, Epit. Vat. p. 152 ss. 8. καὶ ⟨ὃς⟩ ὡς *Herwerdenus* ib. p. 198 της E 11 ss.] conf. bibl. II 124 11. εἰς αἰδωνέα E: εἰς ἀΐδιον *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 198 14. βάθρων A, correxi (conf. ep. 5, 17: κατὰ βαράθρων ἀφιέναι) 16. ἅδη E, correxi 20. σπάσασθαι τούτου] conf. bibl. I 143: τοῦ ταυρείου σπασάμενος αἵματος 22. μετεωρίζοντα E, correxi (pluralis numerus ad fructus magis, quam ad δένδρα respicit)

λέγουσί τινες, ὅτι τὰ τῶν θεῶν ἐξελάλησεν ἀνθρώποις μυστήρια, καὶ ὅτι τῆς ἀμβροσίας τοῖς ἡλικιώταις μετεδίδου.

(VIII.) *Ὅτι Βροτέας κυνηγὸς ὢν τὴν Ἄρτεμιν οὐκ* 2
5 *ἐτίμα· ἔλεγε δέ, ὡς οὐδ' ὑπὸ πυρός τι πάθοι. ἐμμανὴς οὖν γενόμενος ἔβαλεν εἰς πῦρ ἑαυτόν.*

(IX.) *Ὅτι Πέλοψ σφαγεὶς ἐν τῷ τῶν θεῶν ἐράνῳ* 3 *καὶ καθεψηθεὶς ὡραιότερος ἐν τῇ ἀναζωώσει γέγονε, καὶ κάλλει διενεγκὼν Ποσειδῶνος ἐρώμενος γίνεται,*
10 *ὃς αὐτῷ δίδωσιν ἅρμα ὑπόπτερον· τοῦτο καὶ διὰ θαλάσσης τρέχον τοὺς ἄξονας οὐχ ὑγραίνετο. τοῦ δὲ* 4 *βασιλεύοντος Πίσης Οἰνομάου θυγατέρα ἔχοντος Ἱπποδάμειαν, καὶ εἴτε αὐτῆς ἐρῶντος, ὥς τινες λέγουσιν, εἴτε χρησμὸν ἔχοντος τελευτῆσαι ὑπὸ τοῦ γήμαντος*
15 *αὐτήν, οὐδεὶς αὐτὴν ἐλάμβανεν εἰς γυναῖκα· ὁ μὲν γὰρ πατὴρ οὐκ ἔπειθεν αὐτῇ συνελθεῖν, οἱ δὲ μνηστευόμενοι ἀνῃροῦντο ὑπ' αὐτοῦ. ἔχων γὰρ ὅπλα τε καὶ* 5 *ἵππους παρὰ Ἄρεος ἆθλον ἐτίθει τοῖς μνηστῆρσι τὸν γάμον, καὶ τὸν μνηστευόμενον ἔδει ἀναλαβόντα τὴν*
20 *Ἱπποδάμειαν εἰς τὸ οἰκεῖον ἅρμα φεύγειν ἄχρι τοῦ Κορινθίων ἰσθμοῦ, τὸν δὲ Οἰνόμαον εὐθέως διώκειν καθωπλισμένον καὶ καταλαβόντα κτείνειν· τὸν δὲ μὴ καταληφθέντα ἔχειν γυναῖκα τὴν Ἱπποδάμειαν. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον πολλοὺς μνηστευομένους ἀπέκτεινεν,*

4—6. hunc locum iam initio saeculi XVI *Janus Parrhasius* ex 'collectaneis historiarum' transtulit in librum 'De rebus per epistulam quaesitis' p. 20 (conf. praefat.) 5. fort. *δ'* ⟨*καὶ*⟩ *οὐδ'*] *ἂν* add. *Herwerdenus* ib. p. 198 11.—p. 185, 4. conf. **Tzetz. Lycophr. 156 = schol. Eurip. Or. 990** 12. *πίσσης*]
15. *ἐλάμβανεν εἰς γυναῖκα*] *εἰς* del. *Herwerdenus* ib. p. 198 sed conf. ep. 6, 13: *δίδωσιν εἰς γυναῖκα* 16. *ἔπειθεν αὐτῇ*] *ἐπέτρεπεν* ⟨*οὐδενὶ*⟩ *αὐτῇ Herwerdenus* ib. p. 198

ὡς δέ τινες λέγουσι δώδεκα· τὰς δὲ κεφαλὰς τῶν μνηστήρων ἐκτέμνων τῇ οἰκίᾳ προσεπαττάλευε.

6 παραγίνεται τοίνυν καὶ Πέλοψ ἐπὶ τὴν μνηστείαν· οὗ τὸ κάλλος ἰδοῦσα ἡ Ἱπποδάμεια ἔρωτα ἔσχεν αὐτοῦ, καὶ πείθει Μυρτίλον τὸν Ἑρμοῦ παῖδα συλλαβέσθαι 5 αὐτῷ· ἦν δὲ Μυρτίλος [παραβάτης εἴτουν] ἡνίοχος 7 Οἰνομάου. Μυρτίλος οὖν ἐρῶν αὐτῆς καὶ βουλόμενος αὐτῇ χαρίσασθαι, ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους οὐκ ἐμβαλὼν ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἡττηθῆναι καὶ ταῖς ἡνίαις συμπλακέντα συρόμενον ἀπο- 10 θανεῖν, κατὰ δέ τινας ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Πέλοπος· ὃς ἐν τῷ ἀποθνήσκειν κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ γνοὺς τὴν ἐπιβουλήν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀπόληται.

8 λαβὼν οὖν Πέλοψ τὴν Ἱπποδάμειαν καὶ διερχόμενος ἐν τόπῳ τινί, τὸν Μυρτίλον ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, 1[5] μικρὸν ἀναχωρεῖ κομίσων ὕδωρ διψώσῃ τῇ γυναικί· Μυρτίλος δὲ ἐν τούτῳ βιάζειν αὐτὴν ἐπεχείρει. μαθὼν δὲ τοῦτο παρ' αὐτῆς ὁ Πέλοψ ῥίπτει τὸν Μυρτίλον περὶ Γεραιστὸν ἀκρωτήριον εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Μυρτῷον πέλαγος· ὁ δὲ ῥιπτούμενος ἀρὰς ἔθετο κατὰ 20 9 τοῦ Πέλοπος γένους. παραγενόμενος δὲ Πέλοψ ἐπ'

5. τὸν Ἑρμοῦ παῖδα] υἱοῦ δὲ τυγχάνοντος (ὑπάρχοντος schol. Eurip.) Ἑρμοῦ καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου [ἢ Αἰπόλου] θυγατρός Tzetz. Lycophr. 156, schol. Eurip. Or. 990.

---

4. ἔσχεν E: fort ἴσχει (conf. *Hercherum* Philol. IV p. 569) 6 παραβάτης εἴτουν delevi 9. οὐκ E Tzetz.: μὴ schol. Eurip., Tzetz. codd. Vitt. 2 et 3 11. ἀνηρεθῆναι E 13. ἀπόληται E Tzetz. schol. Hom. *B* 104: ἀνέληται schol. Eurip., Tzetz. codd. iidem 14ss. διερχόμενος . . .] διερχόμενος ἐν τόπῳ τινὶ διψώσης αὐτῆς ἀνεχώρησεν, ἵνα ὕδωρ αὐτῇ κομίσῃ Tzetz. 18. αὐτῆν E, correxi 20. ῥιπτούμενος] conf. bibl. III 218 (τελευτῶν schol. Eurip. Tzetz.)

ὠκεανὸν καὶ ἁγνισθεὶς ὑπὸ Ἡφαίστου, ἐπανελθὼν εἰς Πῖσαν τῆς Ἤλιδος τὴν Οἰνομάου βασιλείαν λαμβάνει, χειρωσάμενος τὴν πρότερον Ἀπίαν καὶ Πελασγιῶτιν λεγομένην, ἣν ἀφ' ἑαυτοῦ Πελοπόννησον ἐκάλεσεν.

5 (X.) Ὅτι υἱοὶ Πέλοπος Πιτθεὺς Ἀτρεὺς Θυέστης 10 καὶ ἕτεροι· γυνὴ δὲ Ἀτρέως Ἀερόπη τοῦ Κατρέως, ἥτις ἤρα Θυέστου. ὁ δὲ Ἀτρεὺς εὐξάμενός ποτε τῶν αὑτοῦ ποιμνίων, ὅπερ ἂν κάλλιστον γένηται, τοῦτο θῦσαι Ἀρτέμιδι, λέγουσιν ἀρνὸς φανείσης χρυσῆς ὅτι κατη-10 μέλησε τῆς εὐχῆς· πνίξας δὲ αὐτὴν εἰς λάρνακα κατέ- 11 θετο κἀκεῖ ἐφύλασσε ταύτην· ἣν Ἀερόπη δίδωσι τῷ Θυέστῃ μοιχευθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ. χρησμοῦ γὰρ γεγονότος τοῖς Μυκηναίοις ἑλέσθαι βασιλέα Πελοπίδην, μετεπέμψαντο Ἀτρέα καὶ Θυέστην. λόγου δὲ γενομένου 15 περὶ τῆς βασιλείας ἐξεῖπε Θυέστης τῷ πλήθει τὴν βασιλείαν δεῖν ἔχειν τὸν ἔχοντα τὴν ἄρνα τὴν χρυσῆν· συνθεμένου δὲ τοῦ Ἀτρέως δείξας ἐβασίλευσε. Ζεὺς 12 δὲ Ἑρμῆν πέμπει πρὸς Ἀτρέα καὶ λέγει συνθέσθαι πρὸς Θυέστην περὶ τοῦ βασιλεῦσαι Ἀτρέα, εἰ τὴν ἐναν-20 τίαν ὁδεύσει ὁ Ἥλιος· Θυέστου δὲ συνθεμένου τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὰς ὁ Ἥλιος ἐποιήσατο· ὅθεν ἐκμαρτυρήσαν-

2. *πίσσαν* E Tzetz. *νήσσαν* Eurip. cod. Monac. 560 4. *πελοπόνησον* E Eurip. cod. idem 5. — pag. 186, 15.] conf. **Tzetz. Chil. I 436—455**, qui v. **436** auctorem laudavit Apollodorum, non Apollonium, ut recte perspexit *Th. Voigt* De Atrei et Thyestae fabula I Diss. Hal. VI p. 401 ss. Praeterea confer ad 5 — p. 186, 2. **schol. Hom. *B* 105 = schol. rec. Eurip. Or. 811** 6. *καὶ ἕτεροι*] in bibliotheca commemorantur: *Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης* II 56, *Κοπρεύς* II 76, *Πλεισθένης* III 15, *Χρύσιππος* III 44, *Ἀλκάθοος* III 162, *Πιτθεύς* III 208, *Ἀστυδάμεια Λυσιδίκη* II 50, in epitoma *Σκείρων* 1, 2 (conf. schol. Pind. Ol. I 144, schol. Eurip. Or. 5) 6. *καστρέως* E, correxi 7. *αὐτοῦ* E, correxi 14. *μετεπέμψαντο Ἀτρέα καὶ Θυέστην*] conf. II 56 21. *ἀνατολὰς* E schol. Hom.: *ἀνατολὴν* schol. Eurip.

τος τοῦ δαίμονος τὴν Θυέστου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε καὶ Θυέστην ἐφυγάδευσεν.
13 αἰσθόμενος δὲ τῆς μοιχείας ὕστερον κήρυκα πέμψας ἐπὶ διαλλαγὰς αὐτὸν ἐκάλει· καὶ ψευσάμενος εἶναι φίλος, παραγενομένου τοὺς παῖδας, οὓς εἶχεν ἐκ νηίδος νύμ- 5 φης, Ἀγλαὸν καὶ Καλλιλέοντα καὶ Ὀρχομενόν, ἐπὶ τὸν Διὸς βωμὸν καθεσθέντας ἱκέτας ἔσφαξε, καὶ μελίσας καὶ καθεψήσας παρατίθησι Θυέστῃ χωρὶς τῶν ἄκρων, ἐμφορηθέντα δὲ δείκνυσι τὰ ἄκρα καὶ τῆς χώρας αὐτὸν
14 ἐκβάλλει. Θυέστης δὲ κατὰ πάντα τρόπον ζητῶν Ἀτρέα 10 μετελθεῖν ἐχρηστηριάζετο περὶ τούτου καὶ λαμβάνει χρησμόν, ὡς εἰ παῖδα γεννήσει τῇ θυγατρὶ συνελθών. ποιεῖ γοῦν οὕτω καὶ γεννᾷ ἐκ τῆς θυγατρὸς ... Αἴγισθον, ὃς ἀνδρωθεὶς καὶ μαθών, ὅτι Θυέστου παῖς ἐστι, κτείνας Ἀτρέα Θυέστῃ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν. 15

* *
*

Tzetzes ex Apollodoro haud dubie (confer quae sequuntur in S) haec addit Chil. I. 456 ss.:

15 τὸν δ' Ἀγαμέμνονα τροφὸς μετὰ τοῦ Μενελάου
ἄγει πρὸς Πολυφείδεα, κρατοῦντα Σικυῶνος,
ὃς πάλιν τούτους πέπομφε πρὸς Αἰτωλὸν Οἰνέα.
μετ' οὐ πολὺ Τυνδάρεως τούτους κατάγει πάλιν,
οἳ τὸν Θυέστην μὲν αὐτὸν Ἥρας βωμῷ φυγόντα 20
ὁρκώσαντες διώκουσιν οἰκεῖν τὴν Κυθηρίαν.

13. ἐκ τῆς θυγατρὸς] ἐκ Πελοπίας θυγατρὸς τεχθεὶς ἢ Μνησιφάης Tzetz. Chil. I 453.

---

6. ἀγωὸν E, correxi Ἀγλαὸν Ὀρχομενὸν Κάλλαιον Tzetz. v. 449, Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμειαν ἔσχεν Ὀρχομενὸν †Ἀγανὴν Καλαὸν schol. Eurip. Or. 5 6. ὀρχόμενον E 17. Polyphides erat vicesimus quartus rex Sicyoniorum, quo regnante Troia a Graecis capta est. Euseb. Chron I p. 175 Sch.

οἱ δὲ Τυνδάρεω γαμβροὶ γίνονται θυγατράσιν, ὁ Ἀγαμέμνων μὲν λαβὼν σύνευνον Κλυταιμνήστραν, κτείνας αὐτῆς τὸν σύζυγον Τάνταλον τὸν Θυέστου σὺν τέκνῳ πάνυ νεογνῷ, Μενέλαος Ἑλένην.

* * *

p. 166,10 Ἀγαμέμνων δὲ βασιλεύει Μυκηναίων καὶ γαμεῖ Τυνδάρεω θυγατέρα Κλυταιμνήστραν, τὸν πρότερον αὐτῆς ἄνδρα Τάνταλον Θυέστου σὺν τῷ παιδὶ κτείναντος, καὶ γίνεται αὐτῷ παῖς μὲν Ὀρέστης, θυγατέρες δὲ Χρυσόθεμις Ἠλέκτρα Ἰφιγένεια. Μενέλαος δὲ Ἑλένην γαμεῖ καὶ 10 βασιλεύει Σπάρτης, Τυνδάρεω τὴν βασιλείαν δόντος αὐτῷ. 16

Αὖθις δὲ Ἑλένην Ἀλέξανδρος ἁρπάζει, ὥς τινες λέγουσι κατὰ βούλησιν Διός, ἵνα Εὐρώπης καὶ Ἀσίας εἰς πόλεμον ἐλθούσης ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔνδοξος γένηται, ἢ 15 καθάπερ εἶπον ἄλλοι ὅπως τὸ τῶν ἡμιθέων γένος ἀρθῇ. 3

(XI.) *Ὅτι μῆλον περὶ κάλλους Ἔρις ἐμβάλλει Ἥρᾳ καὶ Ἀθηνᾷ καὶ Ἀφρο-* 20 *δίτῃ, καὶ κελεύει Ζεὺς Ἑρμῆν εἰς Ἴδην πρὸς Ἀλέξανδρον ἄγειν, ἵνα ὑπ' ἐκείνου διακριθῶσιν. αἱ δὲ ἐπαγγέλλονται δῶρα* 25 *δώσειν Ἀλεξάνδρῳ, Ἥρα μὲν πασῶν προκριθεῖσα*

διὰ δὴ τούτων μίαν αἰτίαν μῆλον περὶ κάλλους Ἔρις ἐμβάλλει Ἥρᾳ καὶ Ἀθηνᾷ καὶ Ἀφροδίτῃ, καὶ κελεύει ⟨Ζεὺς⟩ Ἑρμῆν εἰς Ἴδην πρὸς Ἀλέξανδρον ἄγειν, ἵνα ὑπ' ἐκείνου διακριθῶσι. αἱ δὲ ἐπαγγέλλονται δῶρα δώσειν Ἀλεξάνδρῳ· Ἥρα μὲν οὖν ἔφη προκριθεῖσα δώσειν 2

15. *ἀρθῇ*] conf. Mus. Rhen. XLVI p. 396 s., *Bethe* Herm. XXVI p. 609 16 s. contracta haec esse recte monet *Büch.*
18. *ἐμβάλει* S 20. *Ζεὺς* om. S 23. *οἱ* S 26 s. *ἔφη* et *δώσειν αὐτῷ* add. S

βασιλείαν πάντων, Ἀθηνᾶ δὲ πολέμου νίκην, Ἀφροδίτη δὲ γάμον Ἑλένης. ὁ δὲ Ἀφροδίτην προκρίνει καὶ πηξαμένου Φερέκλου νῆας εἰς Σπάρτην ἐκπλέει. 3 ἐφ' ἡμέρας δ' ἐννέα ξενισθεὶς παρὰ Μενελάῳ, τῇ δεκάτῃ πορευθέντος εἰς Κρήτην ἐκείνου κηδεῦσαι τὸν μητροπάτορα Κατρέα, πείθει τὴν Ἑλένην ἀπαγαγεῖν σὺν ἑαυτῷ. ἡ δὲ ἐνναέτη Ἑρμιόνην καταλιποῦσα, ἐνθεμένη τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων, ἀνάγεται τῆς νυκτὸς σὺν αὐτῷ. 4 Ἥρα δὲ αὐτοῖς ἐπιπέμπει χειμῶνα πολύν, ὑφ' οὗ βιασθέντες προσίσχουσι Σιδῶνι. εὐλαβούμενος δὲ Ἀλέξανδρος μὴ διωχθῇ, πολὺν διέτριψε χρόνον ἐν Φοινίκῃ καὶ Κύπρῳ. ὡς δὲ ἀπήλπισε τὴν δίωξιν, ἧκεν εἰς Τροίαν μετὰ Ἑλέ-5 νης. ἔνιοι δέ φασιν Ἑλέ-

αὐτῷ πάντων βασιλείαν, Ἀθηνᾶ δὲ πολέμου νίκην, Ἀφροδίτη δὲ γάμον Ἑλένης. Ἀφροδίτην δὲ προκρίνας πηξαμένου ναῦς Φερέκ- 5 λου ·πλεύσας εἰς Σπάρτην ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ξενίζεται παρὰ Μενελάου. τῇ δεκάτῃ δὲ πορευθέντος εἰς Κρήτην ἐκείνου κηδεῦσαι τὸν 10 μητροπάτορα Κατρέα, πείθει τὴν Ἑλένην ἀπαγαγεῖν σὺν ἑαυτῷ. ἡ δὲ ἐνναέτη Ἑρμιόνην καταλιποῦσα, ἐνθεμένη τὰ πλεῖ- 15 στα τῶν χρημάτων, ἀνάγεται τῆς νυκτὸς σὺν αὐτῷ. Ἥρα δὲ ἐπιπέμπει χειμῶνα πολὺν αὐτοῖς, ὑφ' οὗ βιασθέντες προσίσχουσι 20 Σιδῶνι. εὐλαβούμενος δὲ Ἀλέξανδρος μὴ διωχθῇ, πολὺν διέτριψε χρόνον ἐν Φοινίκῃ καὶ Κύπρῳ. ὡς δὲ ἀπήλπισε τὴν δίωξιν, 25 ἧκεν εἰς Τροίαν μετὰ Ἑλένης. ἔνιοι δέ φασιν Ἑλέ-

5. ναῦς *S: νῆας E 6. πλεύσας *S: ἐκπλέει E 8. Μενελάῳ *E: μενελάου S 14. ἐνναέτη ES: fort. ἐνναετῆ 18 ss.] confer praeter Procli epitomam Iliadis argum. Borbon. (in appendice).

νην μὲν ὑπὸ Ἑρμοῦ κατὰ βούλησιν Διὸς κομισθῆναι κλαπεῖσαν εἰς Αἴγυπτον καὶ δοθεῖσαν Πρωτεῖ τῷ 5 *βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων φυλάττειν, Ἀλέξανδρον δὲ παραγενέσθαι εἰς Τροίαν πεποιημένον ἐκ νεφῶν εἴδωλον Ἑλένης ἔχοντα.*	νην μὲν ὑπὸ Ἑρμοῦ κατὰ βούλησιν Διὸς κομισθῆναι κλαπεῖσαν εἰς Αἴγυπτον καὶ δοθεῖσαν Πρωτεῖ τῷ p. 167, 1 βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων φυλάττειν, Ἀλέξανδρον δὲ παραγενέσθαι εἰς Τροίαν πεποιημένον ἐκ νεφῶν εἴδωλον Ἑλένης ἔχοντα.

10 Μενέλαος δὲ αἰσθόμενος τὴν ἁρπαγὴν ἧκεν εἰς Μυκή- 6 νας πρὸς Ἀγαμέμνονα, καὶ δεῖται στρατείαν ἐπὶ Τροίαν ἀθροίζειν καὶ στρατολογεῖν τὴν Ἑλλάδα. ὁ δὲ πέμπων κήρυκα πρὸς ἕκαστον τῶν βασιλέων τῶν ὅρκων ὑπεμίμνησκεν ὧν ὤμοσαν, καὶ περὶ τῆς ἰδίας γυναικὸς ἕκαστον 15 ἀσφαλίζεσθαι παρῄνει, ἴσην λέγων γεγενῆσθαι τὴν τῆς Ἑλλάδος καταφρόνησιν καὶ κοινήν. ὄντων δὲ πολλῶν προθύμων στρατεύεσθαι, παραγίνονται καὶ πρὸς Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην.

(XII.) *Ὅτι Ὀδυσσεὺς μὴ* 20 *βουλόμενος στρατεύεσθαι προσποιεῖται μανίαν· Παλαμήδης δὲ ὁ Ναυπλίου ἤλεγξε τὴν μανίαν ψευδῆ, καὶ προσποιησαμένῳ με-* 25 *μηνέναι παρηκολούθει· ἁρπάσας δὲ Τηλέμαχον ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Πηνελόπης ὡς κτενῶν ἐξιφούλκει.*	ὁ δὲ οὐ 7 βουλόμενος στρατεύεσθαι προσποιεῖται μανίαν. Παλαμήδης δὲ ὁ Ναυπλίου ἤλεγξε τὴν μανίαν ψευδῆ, καὶ προσποιησαμένου μεμηνέναι παρηκολούθει. ἁρπάσας δὲ Τηλέμαχον ἐκ τοῦ Πηνελόπης κόλπου ὡς κτενῶν ἐξιφούλκει.

3. *κλαπεῖσαν* *E: *καταπεῖσαν* S (corr. *Büch.*) 19. *οὐ* *S: *μὴ* E 24. *προσποιησάμενῳ* *E: *προσποιησαμένου* S

Ὀδυσσεὺς δὲ περὶ τοῦ παιδὸς εὐλαβηθεὶς ὡμολόγησε τὴν προσποίητον μανίαν καὶ στρατεύεται.	Ὀδυσσεὺς δὲ περὶ τοῦ παιδὸς εὐλαβηθεὶς ὡμολόγησε τὴν προσποίητον μανίαν καὶ στρατεύεται.

8 (XIV.) Ὅτι Ὀδυσσεὺς λαβὼν αἰχμάλωτον Φρύγα 5 ἠνάγκασε γράψαι περὶ προδοσίας ὡς παρὰ Πριάμου πρὸς Παλαμήδην· καὶ χώσας ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτοῦ χρυσὸν τὴν δέλτον ἔρριψεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Ἀγαμέμνων δὲ ἀναγνοὺς καὶ εὑρὼν τὸν χρυσόν, τοῖς συμμάχοις αὐτὸν ὡς προδότην παρέδωκε καταλεῦσαι. 10

9 (XIII.) Ὅτι Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεῖ καὶ Ταλθυβίῳ πρὸς ⟨Κινύραν εἰς⟩ Κύπρον ἐλθόντες συμμαχεῖν ἔπειθον· ὁ δὲ Ἀγαμέμνονι μὲν οὐ παρόντι θώρακας ἐδωρήσατο, ὀμόσας δὲ πέμψειν πεντήκοντα ναῦς, μίαν πέμψας, ἧς ἦρχεν ... ὁ Μυγδαλίωνος, καὶ τὰς λοιπὰς 15 ἐκ γῆς πλάσας μεθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος.

10 (XV.) Ὅτι θυγατέρες Ἀνίου τοῦ Ἀπόλλωνος Ἐλαΐς Σπερμὼ Οἰνώ, αἱ Οἰνότροφοι λεγόμεναι· αἷς ἐχαρίσατο Διόνυσος ποιεῖν ἐκ γῆς ἔλαιον σῖτον οἶνον.

15 s. τὰς δὲ λοιπὰς ἐκ γῆς πλάσαντα πέμψαι καὶ *γηΐνους ἄνδρας ἐν αὐταῖς, καὶ οὕτω σοφίσασθαι τὸν ὅρκον ὄστρα ἴνῳ στόλῳ δεξιωσάμενον* Eustath.; sed haud scio, an haec non tam bibliothecae auctor addiderit, quam Eustathius, ut est proverbiorum amantissimus.

---

3. *προσποιητον* E 4. *στρατεύεται* ES: *συστρατεύεται* *Büch.* 11—16. (XIII.), quae in E leguntur ante l. 5 (XIV.), huc transposui Epit. Vat. p. 177 s. 5—10. de Palamede conf. schol. Eurip. Or. 432 11—16. de Cinyra conf. **Eustath. ad Hom. Λ 20** (p. 827, 34 ss.) 12. *πρὸς κύπρον* E, supplevi 13. *θώρακα*? conf. Hom. Λ 19 ss. 15. ante genetivum *ὁ Μυγδαλίωνος* nomen excidisse videtur 17 ss. de Anii filiabus conf. **schol. Marc. et Tzetz. Lycophr. 570**; narrationem continuam coniectura restituere conatus sum Epit. Vat. p. 183 ss. *ἀνιούτου τοῦ* E, correxi 18. *Οἰνοτρόφοι* E: *Οἰνοτρόπους* schol.

συνηθροίζετο δὲ ὁ στρατὸς ἐν Αὐλίδι. οἱ δὲ στρα- 11
τεύσαντες ἐπὶ Τροίαν ἦσαν οἵδε. Βοιωτῶν μὲν ἡγεμό-
νες δέκα· ἦγον ναῦς μ'. Ὀρχομενίων δ'· ἦγον ναῦς λ'.
Φωκέων ἡγεμόνες δ'· ἦγον ναῦς μ'. Λοκρῶν Αἴας
5 Ὀιλέως· ἦγε ναῦς μ'. Εὐβοέων Ἐλεφήνωρ Χαλκώδον-
τος καὶ Ἀλκυόνης· ἦγε ναῦς μ'. Ἀθηναίων Μενεσθεύς·
ἦγε ναῦς ν'. Σαλαμινίων Αἴας ὁ Τελαμώνιος· ἦγε ναῦς
ιβ'. Ἀργείων Διομήδης Τυδέως καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ἦγον 12
ναῦς π'. Μυκηναίων Ἀγαμέμνων Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης
10 ναῦς ρ'. Λακεδαιμονίων Μενέλαος Ἀτρέως καὶ Ἀερό-
πης ξ'. Πυλίων Νέστωρ Νηλέως καὶ Χλωρίδος ναῦς μ'.
Ἀρκάδων Ἀγαπήνωρ ναῦς ζ'. Ἠλείων Ἀμφίμαχος καὶ
οἱ σὺν αὐτῷ ναῦς μ'. Δουλιχίων Μέγης Φυλέως ναῦς
μ'. Κεφαλλήνων Ὀδυσσεὺς Λαέρτου καὶ Ἀντικλείας ναῦς
15 ιβ'. Αἰτωλῶν Θόας Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης· ἦγε ναῦς μ'.
Κρητῶν Ἰδομενεὺς Δευκαλίωνος μ'. Ῥοδίων Τληπόλεμος 13
Ἡρακλέους καὶ Ἀστυόχης ναῦς θ'. Συμαίων Νιρεὺς
Χαρόπου ναῦς γ'. Κῴων Φείδιππος καὶ Ἄντιφος οἱ
Θεσσαλοῦ λ'. Μυρμιδόνων Ἀχιλλεὺς Πηλέως καὶ Θέτι- 14
20 δος ν'. ἐκ Φυλάκης Πρωτεσίλαος Ἰφίκλου μ'. Φεραίων
Εὔμηλος Ἀδμήτου ια'. Ὀλιζώνων Φιλοκτήτης Ποίαντος

et Tzetz. (sed in Tzetzae codicibus φ suprascriptum esse adnotat *C. G. Müllerus*) 1 ss. de navium catalogo conf. **Hom. B 494—759, Hyg. fab. 97,** Dict. I 17, Dar. 14 (Mus. Rhen. XLVI p. 416) 2. *βιωτῶν* S, corr. *Ker.* 3. *δέκα*] *ε'* Hom. 494 ss. *μ'*] *ν'* Hom. 509 4. *Φωκ. ἡγεμ. δ'*] *β'* Hom. 517 5. *ὁ ἰλέως* S, corr. *Ker.* 7. *σαλμινίων* S, corr. *Ker.* 8. *οἱ σὺν αὐτῷ*] Sthenelus et Euryalus Hom. 564 s. 10. *λακεδεδαιμονίων* S 11. *πηλίων* S, corr. *Ker.* *μ'*] ϙ' Hom. 602 12. *ζ'*] *ξ'* Hom. 610 13. *οἱ σὺν αὐτῷ*] Thalpius Diores Polyxinus Hom. 620 ss. 14. *κεφαληνῶν* S, corr. *Ker.* *αὐτικλείας* S, corr. *Ker.* 16. *Ἰδομενεὺς*] Merionem add. Hom. 651 *μ'*] *π'* Hom. 652 *τλιπόλεβος* S, corr. *Ker.* 17. *κυμαίων νηρεὺς χαρόπου* S, corr. *Ker. Büch.*

ζʹ. Αἰνιάνων Γουνεὺς Ὠκύτου κβʹ. Τρικκαίων Ποδαλείριος . . . λʹ. Ὀρμενίων Εὐρύπυλος . . . ναῦς μʹ. Γυρτωνίων Πολυποίτης Πειρίθου λʹ. Μαγνήτων Πρόθοος p. 168, 1 Τενθρηδόνος μʹ. νῆες μὲν οὖν αἱ πᾶσαι ,αιγʹ, ἡγεμόνες δὲ μγʹ, ἡγεμονεῖαι δὲ λʹ· 5

15 (XVI.) *Ὅτι ὄντος ἐν Αὐλίδι τοῦ στρατεύματος, θυσίας γενομένης Ἀπόλλωνι, ὁρμήσας δράκων ἐκ τοῦ βωμοῦ παρὰ τὴν πλησίον πλάτανον, οὔσης ἐν αὐτῇ νεοττιᾶς, τοὺς ἐπ' αὐτῇ καταναλώσας στρουθοὺς ὀκτὼ σὺν τῇ μητρὶ ἐνάτῃ λίθος ἐγένετο. Κάλχας δὲ εἰπὼν κατὰ Διὸς βούλησιν γεγονέναι αὐτοῖς τὸ σημεῖον τοῦτο, τεκμηράμενος ἐκ τῶν γεγονότων ἔφη δεκαετεῖ χρόνῳ δεῖν Τροίαν ἁλῶναι.*

θυσίας δὲ γενομένης ἐν Αὐλίδι τῷ Ἀπόλλωνι, ὄντος ἐκεῖ τοῦ στρατεύματος, ὁρμήσας δράκων ἐκ τοῦ βωμοῦ παρὰ τὴν πλησίον πλάτανον, 10 οὔσης ἐν αὐτῇ νεοττείας, τοὺς ἐν αὐτῇ καταναλώσας στρουθοὺς ὀκτὼ σὺν τῇ μητρὶ ἐννάτῃ λίθος ἐγένετο. Κάλχας δὲ εἰπὼν 15 κατὰ Διὸς βούλησιν γεγονέναι αὐτοῖς τὸ σημεῖον τοῦτο, τεκμηράμενος ἐκ τῶν γεγονότων ἔφη δεκαετεῖ χρόνῳ δεῖν Τροίαν ἁλῶναι. 20 καὶ πλεῖν παρεσκευάζοντο ἐπὶ Τροίαν.

16 (XVII.) *Ὅτι Ἀγαμέμνων*

Ἀγαμέμνων

1. *Αἰνιάνων Γουνεὺς Ὠκύτου κβʹ* secundum Hom. 748 ss. transponenda sunt ante *Μαγνήτων* l. 3 *αἰνιανῶν* S, correxi *Ὠκύτου*] *Ociti* Hyg. *τρικαίων* S, corr. *Ker.* *Ποδαλείριος*] *καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ* haud dubie addendum est ex Hom. 732 2. *Εὐρύπυλος*] *Εὐαίμονος* adde ex Hom. 736 *Γυρτωνίων* *Ker.*: *γοργυτίων* S 3. *λʹ*] *μʹ* Hom. 747 *Πρόθοος* an *Πρόθους* incertum S 4. *πενθρηδόνος* S, corr. *Ker.* *,αιγʹ*] sunt *,ακγʹ*, apud Homerum *,αρπϛʹ*; de reliquis conf. *M. Schmidt.* Philol. XXIII p. 67 ss. 5. *μγʹ*] sunt *μεʹ*, apud Hom. *μγʹ* *λʹ*] sunt *κθʹ*, ut apud Hom. 9. *εκτοῦ* S 11. *νεοττιᾶς* E: *νεοττείας* S 12. *ἐν* *S: *ἐπ'* E 14. *ἐννάτῃ* S 21. *παρεσκευάζετο* S, corr. *Büch.*

ἡγεμὼν τοῦ σύμπαντος στρατοῦ ἦν, ἐναυάρχει δ' Ἀχιλλεὺς πεντεκαιδεκαέτης τυγχάνων.

οὖν αὐτὸς ἡγεμὼν τοῦ σύμπαντος στρατοῦ ἦν, ἐναυάρχει δ' Ἀχιλλεὺς πεντεκαιδεκαέτης τυγχάνων.

5 ἀγνοοῦντες δὲ τὸν ἐπὶ Τροίαν πλοῦν Μυσίᾳ προσ- 17
ίσχουσι καὶ ταύτην ἐπόρθουν, Τροίαν νομίζοντες εἶναι.
βασιλεύων δὲ Τήλεφος Μυσῶν, Ἡρακλέους παῖς, ἰδὼν
τὴν χώραν λεηλατουμένην, τοὺς Μυσοὺς καθοπλίσας
ἐπὶ τὰς ναῦς συνεδίωκε τοὺς Ἕλληνας καὶ πολλοὺς
10 ἀπέκτεινεν, ἐν οἷς καὶ Θέρσανδρον τὸν Πολυνείκους
ὑποστάντα. ὁρμήσαντος δὲ Ἀχιλλέως ἐπ' αὐτὸν οὐ
μείνας ἐδιώκετο· καὶ διωκόμενος ἐμπλακεὶς εἰς ἀμπέλου
κλῆμα τὸν μηρὸν τιτρώσκεται δόρατι. τῆς δὲ Μυσίας 18
ἐξελθόντες Ἕλληνες ἀνάγονται, καὶ χειμῶνος ἐπιγενο-
15 μένου σφοδροῦ διαζευχθέντες ἀλλήλων εἰς τὰς πατρίδας
καταντῶσιν. ὑποστρεψάντων οὖν τῶν Ἑλλήνων τότε
λέγεται τὸν πόλεμον εἰκοσαετῆ γενέσθαι· μετὰ γὰρ τὴν
Ἑλένης ἁρπαγὴν ἔτει δευτέρῳ τοὺς Ἕλληνας παρα-
σκευασαμένους στρατεύεσθαι, ἀναχωρήσαντας δὲ ἀπὸ
20 Μυσίας εἰς Ἑλλάδα μετὰ ἔτη ὀκτὼ πάλιν εἰς Ἄργος
μεταστραφέντας ἐλθεῖν εἰς Αὐλίδα.

συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν Ἄργει αὖθις μετὰ τὴν 19
ῥηθεῖσαν ὀκταετίαν, ἐν ἀπορίᾳ τοῦ πλοῦ πολλῇ καθ-

7 s. Τήλεφος δέ, ὁ Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλέου παῖς, βασιλεύων Μυσῶν schol. Hom. Α 59. — 12 s. ἐν δὲ τῷ τρέχειν ἐμπλακεὶς ἀμπέλου κλήματι τὸν μηρὸν τιτρώσκεται, νεμεσήσαντος αὐτῷ Διονύσου, [ὅτι ἄρα ὑπὸ τούτου τῶν τιμῶν ἀφῄρητο] schol. idem (conf. Epit. Vat. p. 189).

2. ἐναυάρχη S 3. πεντεκαιδεκαέτης ES, fort. πεντεκαιδεκαετής 5.—16.] conf. **schol. Hom. Α 59** (οἱ νεώτεροι) 7. καὶ ἰδὼν schol. Hom. 9. συνεδίωκε τοὺς Ἕλληνας καὶ E: τοὺς Ἕλληνας συνδιώξας schol. Hom. 19 ss. ἀναχωρήσαντες ... μεταστραφέντες E, correxi

εστήκεσαν, καθηγεμόνα μὴ ἔχοντες, ὃς ἦν δυνατὸς δεῖξαι

20 τὴν εἰς Τροίαν. Τήλεφος δὲ ἐκ τῆς Μυσίας, ἀνίατον τὸ τραῦμα ἔχων, εἰπόντος αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τότε τεύξεσθαι θεραπείας, ὅταν ὁ τρώσας ἰατρὸς γένηται, τρύχεσιν ἠμφιεσμένος εἰς Ἄργος ἀφίκετο, καὶ δεηθεὶς Ἀχιλλέως καὶ ὑπεσχημένος τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν δεῖξαι θεραπεύεται ἀποξύσαντος Ἀχιλλέως τῆς Πηλιάδος μελίας τὸν ἰόν. θεραπευθεὶς οὖν ἔδειξε τὸν πλοῦν, τὸ τῆς δείξεως ἀσφαλὲς πιστουμένου τοῦ Κάλχαντος διὰ τῆς ἑαυτοῦ μαντικῆς.

21 ἀναχθέντων δὲ αὐτῶν ἀπ' Ἄργους καὶ παραγενομένων τὸ δεύτερον εἰς Αὐλίδα, τὸν στόλον ἄπλοια κατεῖχε· Κάλχας δὲ ἔφη μὴ ἄλλως δύνασθαι πλεῖν αὐτούς, εἰ μὴ τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων ἡ κρατιστεύουσα κάλλει σφάγιον Ἀρτέμιδι παραστῇ, διὰ τὸ μηνίειν τὴν θεὸν τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι τε βαλὼν ἔλαφον εἶπεν· οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις,

ἄπλοια οὖν κατεῖχε τὸν στόλον. Κάλχας δὲ ἔφη οὐκ ἄλλως δύνασθαι πλεῖν αὐτούς, εἰ μὴ τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων ἡ κρατιστεύουσα κάλλει σφάγιον Ἀρτέμιδος παραστῇ· ἔλεγε γὰρ μηνίσαι Ἀγαμέμνονι τὴν θεόν, κατὰ μέν τινας ἐπεὶ κατὰ θήραν ἐν Ἰκαρίῳ βαλὼν ἔλαφον εἶπεν οὐ δύνασθαι σωτηρίας αὐτὴν τυχεῖν οὐδ' Ἀρτέμιδος θελούσης,

2—10.] conf. schol. Hom. *A* 59 (οἱ νεώτεροι) 5. τρύχεσιν in ras. E 16. οὐκ *S: μὴ E 20. Ἀρτέμιδι E: Ἀρτέμιδος S 22. τὲ E 22 s. βαλὼν ES: βάλλων *Büch.* 23. ἐν Ἰκαρίῳ] conf. Mus. Rhen. XLVI p. 618 s. 23 ss. οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις E Tzetz. Lycophr. 183: οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις οὕτως ἂν ἐτόξευσεν schol. Hom. *A* 108; aliter hanc aposiopesin supplevit S

καὶ ὅτι Ἀτρεὺς οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ τὴν χρυσῆν ἄρνα.

πέμψας οὖν
5 *Ἀγαμέμνων πρὸς Κλυταιμνήστραν Ὀδυσσέα καὶ Ταλθύβιον ἄγει τὴν Ἰφιγένειαν, εἰπὼν ὑπεσχῆσθαι δώσειν αὐτὴν Ἀχιλλεῖ γυναῖκα μι-*
10 *σθὸν τῆς στρατείας [αὐτοῦ].*

ἀλλὰ ταύτην μὲν Ἄρτεμις ἁρπάσασα ἱέρειαν ἑαυτῆς εἰς
15 *Σκυθοταύρους κατέστησεν, ἔλαφον ἀντ' αὐτῆς τῷ βωμῷ παραστήσασα.*

κατὰ δέ τινας ὅτι τὴν χρυσῆν ἄρνα οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ Ἀτρεύς. τοῦ δὲ χρησμοῦ τούτου γενομένου, πέμψας 22 Ἀγαμέμνων πρὸς Κλυταιμνήστραν Ὀδυσσέα καὶ Ταλθύβιον Ἰφιγένειαν ᾔτει, λέγων ὑπεσχῆσθαι δώσειν αὐτὴν Ἀχιλλεῖ γυναῖκα μισθὸν τῆς στρατείας. πεμψάσης δὲ ἐκείνης Ἀγαμέμνων τῷ βωμῷ παραστήσας ἔμελλε σφάζειν, Ἄρτεμις δὲ αὐτὴν ἁρπάσασα εἰς Ταύρους ἱέρειαν αὐτῆς κατέστησεν, ἔλαφον ἀντ' αὐτῆς παραστήσασα τῷ βωμῷ· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, ἀθάνατον αὐτὴν ἐποίησεν.

20 *οἱ δὲ ἀναχθέντες ἐξ Αὐλίδος προσέσχον Τενέδῳ.* 23 *ταύτης ἐβασίλευε Τένης ὁ Κύκνου καὶ Προκλείας, ὡς δέ τινες Ἀπόλλωνος· οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς φυγαδευθεὶς ἐνταυθοῖ κατῴκει.*

Κύκνος γὰρ ἔχων ἐκ Προκλείας τῆς Λαομέδοντος 24
25 *παῖδα μὲν Τένην, θυγατέρα δὲ Ἡμιθέαν, ἐπέγημε τὴν*

1. *χρυσὴν* S 8 s. *αὐτὴν* *E: *αὐτῇ* S 10. *αὐτοῦ* male add. E 14 s. *Ταύρους* *S: *Σκυθοταύρους* E; *ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας* schol. Hom. *Α* 108 14. *ἑαυτῆς* *E: *αὐτῆς* S 17 ss.] conf. Fleckeis. ann. 1892 p. 251 24. — pag. 196, 9] de Tenne conf. schol. Marc. et Tzetz. Lycophr. 232 25 ss. *Τένην* E Tzetz. (praeter codd. Vitt. 2 et 3): *Τέννης* rectius schol. Marc. et alii (conf. Epit. Vat. p. 193 adn.)

Τραγάσου Φιλονόμην· ἥτις Τένου ἐρασθεῖσα καὶ μὴ πείθουσα καταψεύδεται πρὸς Κύκνον αὐτοῦ φθοράν, καὶ τούτου μάρτυρα παρεῖχεν αὐλητὴν Εὔμολπον ὄνομα. 25 *Κύκνος δὲ πιστεύσας, ἐνθέμενος αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς λάρνακα μεθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος· προσσχούσης* 5 *δὲ αὐτῆς Λευκόφρυι νήσῳ ἐκβὰς ὁ Τένης κατῴκησε ταύτην καὶ ἀπ' αὐτοῦ Τένεδον ἐκάλεσε. Κύκνος δὲ ὕστερον ἐπιγνοὺς τὴν ἀλήθειαν τὸν μὲν αὐλητὴν κατέλευσε, τὴν δὲ γυναῖκα ζῶσαν εἰς γῆν κατέχωσε.*

26 *προσπλέοντας οὖν Τενέδῳ τοὺς Ἕλληνας ὁρῶν* 10 *Τένης ἀπεῖργε βάλλων πέτρους, καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ξίφει πληγεὶς κατὰ τὸ στῆθος θνήσκει, καίτοι Θέτιδος προειπούσης Ἀχιλλεῖ μὴ κτεῖναι Τένην· τεθνήξεσθαι* 27 *γὰρ ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτόν, ἐὰν κτείνῃ Τένην. τελούντων δὲ αὐτῶν Ἀπόλλωνι θυσίαν, ἐκ τοῦ βωμοῦ προσελ-* 15 *θὼν ὕδρος δάκνει Φιλοκτήτην· ἀθεραπεύτου δὲ τοῦ ἕλκους καὶ δυσώδους γενομένου τῆς τε ὀδμῆς οὐκ ἀνεχομένου τοῦ στρατοῦ, Ὀδυσσεὺς αὐτὸν εἰς Λῆμνον μεθ' ὧν εἶχε τόξων Ἡρακλείων ἐκτίθησι κελεύσαντος Ἀγαμέμνονος. ὁ δὲ ἐκεῖ τὰ πτηνὰ τοξεύων ἐπὶ τῆς* 20 *ἐρημίας τροφὴν εἶχεν.*

28 *ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Τενέδου προσέπλεον Τροίᾳ, καὶ πέμπουσιν Ὀδυσσέα καὶ Μενέλαον τὴν Ἑλένην καὶ τὰ χρήματα ἀπαιτοῦντας.*	ἀναχθέντες δὲ προσέπλεον Τροίᾳ, καὶ πέμπουσιν Ὀδυσσέα καὶ Μενέλαον τι Ἑλένην καὶ τὰ χρήματα α οῦντες. 25

1. *Τραγάσου* E Tzetz.: *Κράγασος* Paus. X 14, 2 (conf. Epit. Vat. p. 193 adn.) *Φιλονόμην* E schol. Marc. Tzetz.: *Φυλονόμη* rectius Paus. ibid. 3. *Εὔμολπον* E: *Μόλπος* schol. Marc., Plut. Quaest. Graec. 28 (Tzetzae codd. variant) 12. *θέ τι δος* in ras. E 13. *κτεῖναι* E 26. *ἀπαιτοῦντας* E *αἰτοῦντες* S: *ἀπαιτοῦντες* *Büch.*

συναθροισθείσης δὲ παρὰ τοῖς Τρωσὶν ἐκκλησίας, οὐ μόνον τὴν Ἑλένην οὐκ ἀπεδίδουν ἀλλὰ καὶ τού- 5 *τους κτείνειν ἤθελον. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἔσωσεν Ἀντήνωρ, οἱ δὲ Ἕλληνες, ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ τῶν βαρβάρων καταφρονήσει, ἀναλαβόντες* 10 *τὴν πανοπλίαν ἔπλεον ἐπ' αὐτούς. Ἀχιλλεῖ δὲ ἐπιστέλλει Θέτις πρῶτον μὴ ἀποβῆναι τῶν νεῶν· τὸν γὰρ ἀποβάντα πρῶτον πρῶ-* 15 *τον μέλλειν τελευτήσειν.*

20

πρῶτος τοίνυν ἀπέβη τῆς νεὼς Πρωτεσίλαος, καὶ κτείνας οὐκ ὀλίγους τῶν βαρβάρων ὑφ' Ἕκτορος 25 *θνήσκει. τούτου ⟨ἡ⟩ γυνὴ Λαοδάμεια καὶ μετὰ θάνατον ἤρα, καὶ ποιήσασα εἴ-*

συναθροισθείσης δὲ παρὰ τοῖς Τρωσὶν ἐκκλησίας, οὐ μόνον τὴν Ἑλένην οὐκ ἀπεδίδουν ἀλλὰ καὶ τούτους κτείνειν ἤθελον. τούτους 29 μὲν οὖν ἔσωσεν Ἀντήνωρ, οἱ δὲ Ἕλληνες ἀχθόμενοι τῶν βαρβάρων τὴν καταφρόνησιν, ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν ἔπλεον ἐπ' αὐτούς. Ἀχιλλεῖ δὲ ἐπιστέλλει Θέτις πρώτῳ μὴ ἀποβῆναι τῶν νεῶν· τὸν γὰρ ἀποβάντα πρῶτον μέλλειν καὶ τελευτᾶν. πυθόμενοι δὲ οἱ βάρβαροι τὸν στόλον ἐπιπλεῖν, σὺν ὅπλοις ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὥρμησαν καὶ βάλλοντες πέτροις ἀποβῆναι ἐκώλυον. τῶν δὲ 30 Ἑλλήνων πρῶτος ἀπέβη τῆς νηὸς Πρωτεσίλαος, καὶ κτεί- p. 169 νας οὐκ ὀλίγους ὑφ' Ἕκτορος θνήσκει.

τούτου ⟨ἡ⟩ γυνὴ Λαοδάμεια καὶ μετὰ θάνατον ἦρα, καὶ ποιήσασα εἴ-

5 s. *τούτους μὲν οὖν* *S : *ἀλλὰ τοὺς μὲν* E 8. *ἐπὶ τῇ τῶν βαρβάρων καταφρονήσει* *E: *τῶν βαρβάρων τὴν καταφρόνησιν* S 12. *πρώτῳ* S: *πρῶτον* E 14 s. *πρῶτον μέλλειν τελευτήσειν* *E: *μέλλειν καὶ τελευτᾶν* S 17. *πλεῖν* S, corr. *Büch.* 22. *νεὼς* *E: *νηὸς* S 23 s. *τῶν βαρβάρων* om. S 25. *ἡ* om. ES, add. *Büch.* 27. *ἦρα* S

δωλον Πρωτεσιλάῳ παρα-πλήσιον τούτῳ προσωμίλει. Ἑρμῆς δὲ ἐλεησάντων θε-ῶν ἀνήγαγε Πρωτεσίλαον ἐξ Ἅιδου. Λαοδάμεια δὲ ἰδοῦσα καὶ νομίσασα αὐτὸν ἐκ Τροίας παρεῖναι τότε μὲν ἐχάρη, πάλιν δὲ ἐπ-αναχθέντος εἰς Ἅιδου ἑαυ-τὴν ἐφόνευσεν.	δωλον Πρωτεσιλάῳ παρα-πλήσιον τούτῳ προσωμίλει.

31 Πρωτεσιλάου δὲ τελευτήσαντος, ἐκβαίνει μετὰ Μυρμιδόνων Ἀχιλλεὺς καὶ λίθον <βα>λὼν εἰς τὴν κεφαλὴν Κύκνου κτείνει. ὡς δὲ τοῦτον νεκρὸν εἶδον οἱ βάρβαροι, φεύγουσιν εἰς τὴν πόλιν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκπηδήσαντες τῶν νεῶν ἐνέπλησαν σωμάτων τὸ πεδίον. καὶ κατακλείσαντες τοὺς Τρῶας ἐπολιόρκουν· ἀνέλκουσι δὲ τὰς ναῦς. 32 μὴ θαρρούντων δὲ τῶν βαρβάρων, Ἀχιλλεὺς ἐνεδρεύσας Τρωίλον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ φονεύει, καὶ νυκτὸς ἐλθὼν ἐπὶ τὴν πόλιν Λυκάονα λαμβάνει. παραλαβὼν δὲ Ἀχιλλεύς τινας τῶν ἀριστέων τὴν χώραν ἐπόρθει, καὶ παραγίνεται εἰς Ἴδην ἐπὶ τὰς Αἰνείου καὶ Πριάμου βόας. φυγόντος δὲ αὐτοῦ, τοὺς βουκόλους κτείνας καὶ Μήστορα τὸν Πριάμου τὰς βόας ἐλαύνει. 33 αἱρεῖ δὲ καὶ Λέσβον καὶ Φώκαιαν, εἶτα Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν καὶ Κλαζομενὰς καὶ Κύμην, μεθ᾽ ἃς Αἰγιαλὸν

2. *προσομίλει* S 11. *προτεσιλάου* S 15. *καταλείσαντες* S, corr. *Büch.*; *καταλύσαντες Ker.* 16. *τρώας* S 18. *τρώϊλον* S 20. *τινὰς* S 21 ss. de Aenea conf. Hom. *Υ* 90 ss., 191 s. 22. *τοῦ Πριάμου* S: *και Πριάμου* restitui, nisi *τοῦ Πριάμου* delere mavis 23. *καὶ Μήστορα Ker.*: *καμήστορα* S Mestor memoratur bibl. III 152 (conf. Mus. Rhen. XLVI p. 402, Fleckeis. ann. 1892 p. 249 s.) 24. *φωκέας* S, corr. *Ker.* 25. *κλουζομενὰς* S *αἰγίαλον* S, correxi

καὶ Τῆνον, [τὰς ἑκατὸν καλουμένας πόλεις]· εἶτα ἑξῆς Ἀδραμύτιον καὶ Σίδην, εἶτα Ἔνδιον καὶ Λιναῖον καὶ Κολώνην. αἱρεῖ δὲ καὶ Θήβας τὰς Ὑποπλακίας καὶ Λυρνησσόν, ἔτι δὲ καὶ ⟨Ἀντ⟩ανδρον καὶ ἄλλας πολλάς.

5 ἐνναετοῦς δὲ χρόνου διελθόντος παραγίνονται τοῖς 34 Τρωσὶ σύμμαχοι· ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων Αἰνείας Ἀγχίσου καὶ σὺν αὐτῷ Ἀρχέλοχος καὶ Ἀκάμας Ἀντήνορος καὶ Θεανοῦς, Δαρδανίων ἡγούμενοι, Θρᾳκῶν Ἀκάμας Εὐσώρου, Κικόνων Εὔφημος Τροιζήνου, Παιόνων Πυραίχμης, Παφλαγόνων Πυλαιμένης Βιλσάτου, ἐκ Ζελίας 35 Πάνδαρος Λυκάονος, ἐξ Ἀδραστείας Ἄδραστος καὶ Ἄμφιος Μέροπος, ἐκ δ' Ἀρίσβης Ἄσιος Ὑρτάκου, ἐκ Λαρίσσης Ἱππόθοος †Πελασγοῦ, ἐκ Μυσίας Χρόμιος καὶ Ἔννομος Ἀρσινόου, Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος Μηκιστέως,

1. *Τῆνον*] *Τῆμνον Ker.*, an *Τίειον*? (Mus. Rhen. XLVI p. 403) *τὰς — πόλεις* del. *Ker.* coll. Steph. Byz. s. v. *Τῆνος* 2. *Ἀδραμύττιον*? *Σίδην*] *Ἴδην* aut *Σιδήνην Ker*; equidem proposuerim *Σίγην* coll. Steph. Byz.: *Σίγη πόλις Τρῳάδος, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ* *Λιναῖον*] *Κίλλαιον Ker.*, an *Αἰνέαν*? (Strab. XIII p. 603) 3. *Κολώνην*] *Καλλικολώνην Ker.*, sed conf. Diod. V 83, 1: *Κύκνου τοῦ βασιλεύσαντος Κολώνης τῆς ἐν τῇ Τρῳάδι* et Strab. XIII p. 604 (*Κολωναί*) *ὑπὸ πλακείας* S, corr. *Ker.* 4. *ἄνδρον* S, corr. *Ker.* 6 ss. catalogi Homerici (*B* 819—877) ordo perturbatus est, nam Zeliae Adrasteae Arisbae Larissae incolae transpositi sunt post Paphlagones, nec non Halizonii et Mysi locos suos immutaverunt 7. *ἀρχέλαος* S, correxi ex Hom. 823 (idem mendum observatur in Iliad. paraphr. p. 666 Bekker) *αὐτήνορος* S, corr. *Ker.* 8. *Ἀκάμας*] Piroum add. Hom. 844 9. *τροιζῆνος* S, correxi ex Hom. 847 *πυραιχάγης* S, corr. *Ker.* 10. *Βισάλτου*? *Ζέλεια* Hom. 824 11. *Ἄδραστος Ker.*: *ἄδρας* S 12. *μερόπης* S, corr. *Büch.* 13. *Ἱππόθοος*] Pylaeum add. Hom. 842 †*Πελασγοῦ*] Hippothous erat filius *Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο* (Hom. 843), quod minus recte intellexit Apollodorus. An scripsit ⟨*Λήθου τοῦ*⟩ *Πελασγοῦ*, ne Pelasgorum mentio (Hom. 840) desideraretur? *ἐννόμιος* S, corr. *Ker.* 14. *ἀλιζόνων ὁ δῖος* S, corr. *Ker.*, nisi quod *Ἁλιζώνων* restituit pro *Ἀλιζώνων* (Hom. 856) *μηκιστεὺς* S, corr. *Büch.*

Φρυγῶν Φόρκυς καὶ Ἀσκάνιος Ἀρετάονος, Μαιόνων Μέσθλης καὶ Ἄντιφος Ταλαιμένους, Καρῶν Νάστης καὶ Ἀμφίμαχος Νομίονος, Λυκίων Σαρπηδὼν Διὸς καὶ Γλαῦκος Ἱππολόχου.

---

4 Ἀχιλλεὺς δὲ μηνίων ἐπὶ τὸν πόλεμον οὐκ ἐξῄει 5 διὰ Βρισηίδα . . . τῆς θυγατρὸς Χρύσου τοῦ ἱερέως. διὸ θαρσήσαντες οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς πόλεως προῆλθον. καὶ μονομαχεῖ Ἀλέξανδρος πρὸς Μενέλαον, Ἀλέξανδρον δὲ ἡττώμενον ἁρπάζει Ἀφροδίτη. Πάνδαρος δὲ τοξεύσας Μενέλαον τοὺς ὅρκους ἔλυσεν. 10

2 (XVIII.) *Ὅτι Διομήδης ἀριστεύων Ἀφροδίτην Αἰνείᾳ βοηθοῦσαν τιτρώσκει, καὶ Γλαύκῳ συστάς, ὑπομνησθεὶς πατρῴας φιλίας,* 15 *ἀλλάσσει τὰ ὅπλα. προκαλουμένου δὲ Ἕκτορος τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν, πολλῶν ἐλθόντων Αἴας κληρωσάμενος πυκτεύει· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης κήρυκες διαλύουσιν αὐτούς.*

προκαλουμένου Ἕκτορος τὸν p. 170,1 ἄριστον εἰς μονομαχίαν, πολλῶν ἐλθόντων Αἴας κληρωσάμενος πυκτεύει· 20 νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης κήρυκες διαλύουσιν αὐτούς.

3 οἱ δὲ Ἕλληνες πρὸς τοῦ ναυστάθμου τεῖχος ποιοῦνται

2. *ἄντυφος πυλαιμένου σκάρων* S, corr. *Ker.* *ἀμφίναχος νομίωνος* S, corr. *Ker.* 3. *γλαῦχος* S, corr. *Ker.* 5. ante *Ἀχιλλεὺς δὲ* leguntur in S verba: *προκαλουμένου Ἕκτορος — διαλύουσιν αὐτούς*, quae suo loco inserui l. 16 ss. 6. ad haec verba confusa Hyg. fab. 106 init. conferre iubet *Büch.* *χρύση* S, corr. *Ker.* 9. *ἡττόμενον* S, corr. *Ker.* 11—22. cum Iliadis librorum Ε Ζ *Η* argumentis comparavi Epit. Vat. p. 204 s., de reliqua parte confer Mus. Rhen. XLVI p. 416 s. 20. *πυκτεύει* E S: *πρωτεύει* *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 199

καὶ τάφρον, καὶ γενομένης μάχης ἐν τῷ πεδίῳ οἱ Τρῶες
τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸ τεῖχος διώκουσιν· οἱ δὲ πέμπουσι
πρὸς Ἀχιλλέα πρέσβεις Ὀδυσσέα καὶ Φοίνικα καὶ Αἴαντα,
συμμαχεῖν ἀξιοῦντες καὶ Βρισηίδα καὶ ἄλλα δῶρα ὑπι-
5 σχνούμενοι.' νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης κατασκόπους πέμπου- 4
σιν Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην· οἱ δὲ ἀναιροῦσι Δόλωνα τὸν
Εὐμήλου καὶ Ῥῆσον τὸν Θρᾷκα (ὅς πρὸ μιᾶς ἡμέρας
παραγενόμενος Τρωσὶ σύμμαχος οὐ συμβαλὼν ἀπωτέρω
τῆς Τρωικῆς δυνάμεως χωρὶς Ἕκτορος ἐστρατοπέδευσε)
10 τούς τε περὶ αὐτὸν δώδεκα κοιμωμένους κτείνουσι καὶ
τοὺς ἵππους ἐπὶ τὰς ναῦς ἄγουσι. μεθ' ἡμέραν δὲ ἰσχυ- 5
ρᾶς μάχης γενομένης, τρωθέντων Ἀγαμέμνονος καὶ Διο-
μήδους Ὀδυσσέως Εὐρυπύλου Μαχάονος καὶ τροπῆς τῶν
Ἑλλήνων γενομένης, Ἕκτωρ ῥήξας τὸ τεῖχος εἰσέρχεται
15 καὶ ἀναχωρήσαντος Αἴαντος πῦρ ἐμβάλλει ταῖς ναυσίν.
ὡς δὲ εἶδεν Ἀχιλλεὺς τὴν Πρωτεσιλάου ναῦν καιομένην, 6
ἐκπέμπει Πάτροκλον καθοπλίσας τοῖς ἰδίοις ὅπλοις μετὰ
τῶν Μυρμιδόνων, δοὺς αὐτῷ τοὺς ἵππους. ἰδόντες δὲ
αὐτὸν οἱ Τρῶες καὶ νομίσαντες Ἀχιλλέα εἶναι εἰς φυγὴν
20 τρέπονται. ' καταδιώξας δὲ αὐτοὺς εἰς τὸ τεῖχος πολλοὺς
ἀναιρεῖ, ἐν οἷς καὶ Σαρπηδόνα τὸν Διός, καὶ ὑφ' Ἕκ-
τορος ἀναιρεῖται, τρωθεὶς πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου. μάχης 7
δὲ ἰσχυρᾶς γενομένης περὶ τοῦ νεκροῦ, μόλις Αἴας ἀρι-
στεύσας σώζει τὸ σῶμα. Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν ὀργὴν ἀπο-
25 θέμενος καὶ τὴν Βρισηίδα κομίζεται. καὶ πανοπλίας αὐτῷ
κομισθείσης παρὰ Ἡφαίστου, καθοπλισάμενος ἐπὶ τὸν πό-
λεμον ἐξέρχεται, καὶ συνδιώκει τους Τρῶας ἐπὶ τὸν Σκά-

8. *ἀποτέρω* S, corr. *Ker.* 9. *ἔκτορος* S 10. *αὐτῶν* primo scriptum in *αὐτὸν* correctum est in S 11. *μεθημέραν* S 12. *διομίδους* S 14. *ἔκτωρ* S 25. *βροσηίδα* S 27. *ἐπὶ τὸν* iteratum pallidiore atramento deletum est in S

μανδρον, κἀκεῖ πολλοὺς μὲν ἄλλους ἀναιρεῖ, κτείνει δὲ καὶ Ἀστεροπαῖον τὸν Πηλεγόνος τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ· 8 καὶ αὐτῷ λάβρος ὁ ποταμὸς ἐφορμᾷ. καὶ τούτου μὲν p. 171, 1 ὁ Ἥφαιστος τὰ ῥεῖθρα ἀναξηραίνει πολλῇ φλογὶ διώξας, ὁ δ' Ἀχιλλεὺς Ἕκτορα ἐκ μονομαχίας ἀναιρεῖ καὶ ἐξά- 5 ψας αὐτοῦ τὰ σφυρὰ ἐκ τοῦ ἅρματος σύρων ἐπὶ τὰς ναῦς παραγίνεται. καὶ θάψας Πάτροκλον ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα τίθησιν, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις Διομήδης, Ἐπειὸς πυγμῇ, Αἴας καὶ Ὀδυσσεὺς πάλῃ. μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα παραγενόμενος Πρίαμος πρὸς Ἀχιλλέα λυτροῦται τὸ Ἕκτορος σῶμα καὶ 10 θάπτει.

---

5 (XIX.) *Ὅτι Πενθεσίλεια, Ὀτρηρῆς καὶ Ἄρεος, ἀκουσίως Ἱππολύτην κτείνασα καὶ ὑπὸ Πριάμου καθαρθεῖσα, μάχης γενομένης πολλοὺς κτείνει, ἐν οἷς καὶ Μαχάονα· εἶθ' ὕστερον θνήσκει ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὅστις* 15 *μετὰ θάνατον ἐρασθεὶς τῆς Ἀμαζόνος κτείνει Θερσίτην λοιδοροῦντα αὐτόν.*

2 *ἦν δὲ Ἱππολύτη ἡ τοῦ Ἱππολύτου μήτηρ, ἡ καὶ Γλαύκη καὶ Μελανίππη. αὕτη γάρ, ἐπιτελουμένων τῶν γάμων Φαίδρας, ἐπιστᾶσα σὺν ὅπλοις ἅμα ταῖς μεθ'* 20 *ἑαυτῆς Ἀμαζόσιν ἔλεγε κτείνειν τοὺς συνανακειμένους Θησεῖ. μάχης οὖν γενομένης ἀπέθανεν, εἴτε ὑπὸ τῆς συμμάχου Πενθεσιλείας ἀκούσης, εἴτε ὑπὸ Θησέως, εἴτε ὅτι οἱ περὶ Θησέα, τὴν τῶν Ἀμαζόνων ἑωρακότες ἐπιστασίαν, κλείσαντες διὰ τάχους τὰς θύρας καὶ ταύτην* 25 *ἀπολαβόντες ἐντὸς ἀπέκτειναν.*

2. *τηλεγόνου* S, corr. *Ker.* *ἀξίου* S, corr. *Ker.* 15. *μαχάωνα* E 18—26.] conf. ep. 1, 17. Mus. Rhen. XLVI p. 393 s. 20. *ἅμα* E: *σὺν* S l. l. 25. *καὶ ταύτην . . . ἀπέκτειναν* E: *ἀπέκτειναν αὐτὴν* S l. l.

Quae de Hippolyta leguntur p. 202, 18—26, repetita sunt ex Theseide (ep. 1, 17), ubi ea servavit epitomator Sabbaiticus, qui ex hac Posthomericorum parte pauca tantum eaque mutilata retinuit. Sic enim post verba: *λυτροῦται τὸ Ἕκτορος σῶμα καὶ θάπτει* (p. 202, 10 s.), nullo spatio intermisso, pergit:

καὶ μάχης γενομένης πολλοὺς κτείνει, θνήσκει δ' (1) Ὀτρηρῆς ὑπὸ Ἀχιλλέως.

(XX.) *Ὅτι Μέμνονα τὸν Τιθωνοῦ καὶ Ἠοῦς μετὰ* 5 *πολλῆς Αἰθιόπων δυνάμεως παραγενόμενον ἐν Τροίᾳ καθ' Ἑλλήνων καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων κτείναντα καὶ Ἀντίλοχον* 10 *κτείνει ὁ Ἀχιλλεύς. διώξας δὲ καὶ τοὺς Τρῶας πρὸς ταῖς Σκαιαῖς πύλαις τοξεύεται ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀπόλλωνος εἰς τὸ σφυ*15*ρόν. γενομένης δὲ μάχης περὶ τοῦ νεκροῦ, Αἴας Γλαῦκον ἀναιρεῖ, καὶ τὰ ὅπλα δίδωσιν ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζειν, τὸ δὲ σῶμα βα*20*στάσας Αἴας βαλλόμενος βέλεσι μέσον τῶν πολε-*

3 Μέμνων δὲ ὁ Τιθωνοῦ καὶ Ἠοῦς πολλὴν Αἰθιόπων δύναμιν ἀθροίσας παραγίνεται, καὶ τῶν Ἑλλήνων οὐκ ὀλίγους ἀναιρεῖ, κτείνει καὶ Ἀντίλοχον καὶ αὐτὸς θνήσκει ὑπὸ Ἀχιλλέως. διώξας δὲ τοὺς Τρῶας πρὸς ταῖς Σκαιαῖς πύλαις ἐτοξεύθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀπόλλωνος εἰς τὸ σφυρόν. γενομένης δὲ περὶ 4 τοῦ νεκροῦ μάχης, Αἴας Γλαῦκον ἀναιρεῖ, καὶ τὰ ὅπλα δίδωσιν ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζειν, τὸ δὲ σῶμα βαστάσας Αἴας βαλλόμενος βέλεσι μέσον τῶν πολε-

2. *Ὀτρηρῆς Büch.*: *ὁ τρι//ῆς*, una littera deficit, superne dinoscitur flexura in S 6 s. *ἐν Τροίᾳ* om. S 11. *καὶ* om. S 12. *τοξεύεται* *E: *ἐτοξεύθη* S 15 s. *μάχης περὶ τοῦ νεκροῦ* E: *περὶ τοῦ νεκροῦ μάχης* S 18. *ὅπλα*] scil. Achillis

μίων διήνεγκεν, Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς ἐπιφερομένους 5 μαχομένου.

(XXI.) *Ὅτι θάπτουσι τὸν Ἀχιλλέα [ἐν Λευκῇ νήσῳ] μετὰ Πατρόκλου, τὰ ἑκατέρων ὀστᾶ συμμίξαντες. λέγεται δὲ μετὰ θάνατον Ἀχιλλεὺς ἐν Μακάρων νήσοις Μηδείᾳ συνοικεῖν.*

6 *ἡ δὲ πανοπλία αὐτοῦ τῷ ἀρίστῳ νικητήριον τίθεται, καὶ καταβαίνουσιν εἰς ἅμιλλαν Αἴας καὶ Ὀδυσσεύς.*

προκριθέντος δὲ Ὀδυσσέως Αἴας ὑπὸ λύπης ταράττεται καὶ νύκτωρ ἐπιβουλεύεται τῷ στρατεύματι· καὶ ὑπὸ Ἀθηνᾶς μανεὶς εἰς

μίων διήνεγκεν, Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς ἐπιφερομένους μαχομένου. — Ἀχιλλέως δὲ ἀποθανόντος συμφορᾶς ἐπληρώθη τὸ στράτευμα. θάπτουσι δὲ αὐτὸν τοῖς Πατρόκλου μίξαντες ὀστοῖς [ἐν Λευκῇ νήσῳ]· καὶ λέγεται μετὰ θάνατον ἐν Μακάρων νήσοις αὐτῷ Μήδειαν συνοικεῖν.

τιθέασι δὲ ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα, ἐν ᾧ νικᾷ Εὔμηλος ἵπποις, Διομήδης σταδίῳ, Αἴας δίσκῳ, Τεῦκρος τόξῳ. τὴν δὲ Ἀχιλλέως πανοπλίαν τιθεῖσι τῷ ἀρίστῳ νικητήριον, καὶ καταβαίνουσιν εἰς ἅμιλλαν Αἴας καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ κρινάντων τῶν Τρώων, ὡς δέ τινες τῶν συμμάχων, Ὀδυσσεὺς προκρίνεται. Αἴας δὲ ὑπὸ λύπης ταραχθεὶς ἐπιβουλεύεται νύκτωρ τῷ στρατεύματι, καὶ αὐτῷ μανίαν ἐμβαλοῦσα Ἀθηνᾶ εἰς

5 s. (7 s.) *ἐν Λευκῇ νήσῳ* glossema esse videtur verbis *ἐν Μακάρων νήσοις* adscriptum (conf. Epit. Vat. p. 212 s.); lacunam in S post *ὀστοῖς* indicavit *Büch.* 10. *μίδειαν* S 13. *ἵπποις* S 16. *τίθεισι* S: *τιθεῖσι Ker.*, equidem malim *τιθεασι*; an erat ⟨*Θέτις*⟩ *τίθησι?* 16. *ἅμιλλαν* S 22. — p. 205, 6] de Aiace conf. Zenob. I 43 24. *ἐπιβουλεύεται* ES: *ἐπιβουλεύει Büch.*

τὰ βοσκήματα ξιφήρης ἐκτρέπεται καὶ ταῦτα κτείνει σὺν τοῖς νέμουσιν ὡς Ἀχαιούς. ὕστερον δὲ σω-
5 φρονήσας κτείνει καὶ ἑαυτόν. Ἀγαμέμνων δὲ κωλύει τὸ σῶμα αὐτοῦ καῆναι, καὶ μόνος οὗτος τῶν ἐν Ἰλίῳ ἀποθανόντων ἐν σορῷ
10 κεῖται· ὁ δὲ τάφος ἐστὶν ἐν Ῥοιτείῳ.

ἤδη δὲ ὄντος τοῦ πολέμου δεκαετοῦς ἀθυμοῦσι τοῖς Ἕλλησι Κάλχας θε-
15 σπίζει, μὴ ἄλλως ἁλῶναι δύνασθαι Τροίαν, ἢ τὰ Ἡρακλέους ἔχουσι τόξα συμμαχοῦντα. τοῦτο ἀκούσας Ὀδυσσεὺς μετὰ Διο-
20 μήδους εἰς Λῆμνον ἀφικνεῖται πρὸς Φιλοκτήτην, καὶ δόλῳ ἐγκρατὴς γενό-

τὰ βοσκήματα ἐκτρέπει ξιφήρη· ὁ δὲ ἐκμανεὶς σὺν τοῖς νέμουσι τὰ βοσκήματα ὡς Ἀχαιοὺς φονεύει. καὶ 7 σωφρονήσας ὕστερον ἑαυτὸν κτείνει. Ἀγαμέμνων δὲ κωλύει τὸ σῶμα αὐτοῦ καῆναι, καὶ μόνος οὗτος τῶν ἐν Ἰλίῳ ἀποθανόντων ἐν σορῷ κεῖται· ὁ δὲ τάφος ἐστὶν ἐν Ῥοιτείῳ.

8 Κάλχας θεσπίζει οὐκ ἄλλως ἁλῶναι δύνασθαι Τροίαν, ἂν μὴ τὰ Ἡρακλέους ἔχωσι συμμαχοῦντα τόξα. ταῦτα ἀκούσας Ὀδυσσεὺς μετὰ Διομήδους εἰς Λῆμνον ἀφικνεῖται πρὸς Φιλοκτήτην, καὶ δόλῳ ἐγκρατὴς γενό-

4. ὡς Ἀχαιοὺς φονεύει] *δύο δὲ μεγίστους κριοὺς κατασχὼν ὡς Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον δεσμεύσας ἐμάστιξε καὶ κατεγέλα τούτων μαινόμενος* add. Zenob. I 43 (conf. Epit. Vat. p. 214).

---

4. *ἀχεοὺς* S 5 s. *ἑαυτὸν κτείνει* S Zenob.: *κτείνει καὶ ἑαυτὸν* (*καὶ* suprascriptum est) E 8—11.] conf. Iliad. parv. frg. 3 apud Eustath. ad Il. 285, 34 R. (Epit. Vat. p. 214) 11. *ῥυτείω* S 15. *οὐκ* *S: *μὴ* E 16 ss. *ἢ . . . ἔχουσι τόξα συμμαχοῦντα* *E: *ἂν μὴ . . . ἔχουσι* (sic cod.) *συμμαχοῦντα τόξα* S 18. *τοῦτο* *S: *ταῦτα* S 19. *διομίδους* S 22. *ἐγκρατῆς* S

μενος τῶν τόξων πείθει πλεῖν αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν. ὁ δὲ παραγενόμενος καὶ θεραπευθεὶς ὑπὸ Ποδαλειρίου Ἀλέξανδρον τοξεύει.

9 *τούτου δὲ ἀποθανόντος εἰς ἔριν ἔρχονται Ἕλενος καὶ Δηίφοβος ὑπὲρ τῶν Ἑλένης γάμων· προκριθέντος δὲ τοῦ Δηιφόβου Ἕλενος ἀπολιπὼν Τροίαν ἐν Ἴδῃ διετέλει. εἰπόντος δὲ Κάλχαντος Ἕλενον εἰδέναι τοὺς ῥυομένους τὴν πόλιν χρησμούς, ἐνεδρεύσας αὐτὸν Ὀδυσσεὺς καὶ χειρωσάμενος ἐπὶ τὸ στρατόπεδον*

10 *ἤγαγε· καὶ ἀναγκαζόμενος ὁ Ἕλενος λέγει πῶς ἂν αἱρεθείη ἡ Ἴλιος, [καὶ] πρῶτον μὲν εἰ τὰ Πέλοπος ὀστᾶ κομισθείη παρ' αὐτούς, ἔπειτα εἰ Νεοπτόλεμος συμμαχοίη, τρίτον εἰ τὸ διιπετὲς παλλάδιον ἐκκλαπείη· τούτου γὰρ ἔνδον ὄντος οὐ δύνασθαι τὴν πόλιν ἁλῶναι.*

μενος τῶν τόξων πείθει p 172.1
πλεῖν αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν.
ὁ δὲ παραγενόμενος καὶ
θεραπευθεὶς ὑπὸ Ποδαλει-
ρίου Ἀλέξανδρον τοξεύει. 5
τούτου δὲ ἀποθανόντος
εἰς ἔριν ἔρχονται Ἕλενος
καὶ Δηίφοβος ὑπὲρ τῶν
Ἑλένης γάμων. προκριθέν-
τος δὲ τοῦ Δηιφόβου Ἕλε- 10
νος ἀπολιπὼν Τροίαν ἐν
Ἴδῃ διετέλει. εἰπόντος δὲ
Κάλχαντος Ἕλενον εἰδέναι
τοὺς ῥυομένους τὴν πόλιν
χρησμούς, ἐνεδρεύσας αὐ- 15
τὸν Ὀδυσσεὺς καὶ χειρω-
σάμενος ἐπὶ τὸ στρατόπεδον
ἤγαγε· καὶ ἀναγκαζόμενος
ὁ Ἕλενος λέγει πῶς ἂν
αἱρεθείη τὸ Ἴλιον, 20
πρῶτον μὲν εἰ τὰ Πέλοπος
ὀστᾶ κομισθείη παρ' αὐ-
τούς, ἔπειτα εἰ Νεοπτόλε-
μος συμμαχοίη, τρίτον εἰ
τὸ διιπετὲς παλλάδιον ἐκ- 25
κλαπείη· τούτου γὰρ ἔν-
δον ὄντος οὐ δύνασθαι τὴν
πόλιν ἁλῶναι.

7 ss. *ἔλενος* S 20. *ἡ ἴλιος* *E: *τὸ ἴλιον* S *καὶ* male additum est in E 22. *αὐτοῖς* E *αὐταῖς* S, corr. *Büch.* 25. *ἐκλαπείη* S

τούτων ἀκούσαντες Ἕλ-
ληνες τὰ μὲν Πέλοπος ὀστᾶ
μετακομίζουσιν, Ὀδυσσέα
δὲ καὶ Φοίνικα πρὸς Λυ-
5 *κομήδην πέμπουσιν εἰς*
Σκῦρον, οἱ δὲ πείθουσι
Νεοπτόλεμον προέσθαι.
παραγενόμενος δὲ οὗτος
εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ
10 *λαβὼν παρ' ἑκόντος Ὀδυσ-*
σέως τὴν τοῦ πατρὸς
πανοπλίαν πολλοὺς τῶν
Τρώων ἀναιρεῖ. ἀφικνεῖ-
ται δὲ ὕστερον Τρωσὶ σύμ-
15 *μαχος Εὐρύπυλος ὁ Τη-*
λέφου πολλὴν Μυσῶν δύ-
ναμιν ἄγων· τοῦτον ἀρι-
στεύσαντα Νεοπτόλεμος
ἀπέκτεινεν. Ὀδυσσεὺς δὲ
20 *μετὰ Διομήδους παραγε-*
νόμενος νύκτωρ εἰς τὴν
πόλιν Διομήδην μὲν αὐ-
τοῦ μένειν εἴα, αὐτὸς δὲ
ἑαυτὸν αἰκισάμενος καὶ
25 *πενιχρὰν στολὴν ἐνδυ-*
σάμενος ἀγνώστως εἰς τὴν
πόλιν εἰσέρχεται ὡς ἐπαί-

ταῦτα ἀκού- 11
σαντες τὰ μὲν Πέλοπος ὀστᾶ
μετακομίζουσιν, Ὀδυσσέα
δὲ καὶ Φοίνικα πρὸς
Λυκομήδη πέμπουσιν εἰς
Σκῦρον, οἱ δὲ πείθουσι
τὸν Νεοπτόλεμον προέσθαι.
παραγενόμενος δὲ οὗτος
εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ
λαβὼν παρ' ἑκόντος Ὀδυσ-
σέως τὴν τοῦ πατρὸς
πανοπλίαν πολλοὺς τῶν
Τρώων ἀναιρεῖ. ἀφικνεῖ- 12
ται δὲ ὕστερον Τρωσὶ σύμ-
μαχος Εὐρύπυλος ὁ Τη-
λέφου πολλὴν Μυσῶν δύ-
ναμιν ἄγων. τοῦτον ἀρι-
στεύσαντα Νεοπτόλεμος
ἀπέκτεινεν. Ὀδυσσεὺς δὲ 13
μετὰ Διομήδους παραγε-
νόμενος νύκτωρ εἰς τὴν
πόλιν Διομήδην μὲν αὐ-
τοῦ μένειν εἴα, αὐτὸς δὲ
αὑτὸν αἰκισάμενος καὶ
πενιχρὰν στολὴν ἐνδὺς
εἰς τὴν πόλιν ἀγνώστως
εἰσέρχεται ὡς ἐπαίτης.

1. *ταῦτα* * S: *τούτων* E *Ἕλληνες* om. S 4s. *λυκομήδην* E: *λυκομίδη* S 5. *πέμπουσι* S 5s. *εἰς σκῦρον* E: *εἰς κύρον* S 7. *τὸν* om. E; erat fortasse *πείθουσιν* ⟨*αὐ*⟩*τὸν* 16. *μϋσῶν* S 20. *διομίδους* S 22. *διομίδην* S 24. *αὐτὸν* S 25. *ἐνδὺς* * S: *ἐνδυσάμενος* E 26s. *ἀγνώστως εἰς τὴν πόλιν* E: *εἰς τὴν πόλιν ἀγνώστως* S

	της. γνωρισθεὶς δὲ ὑπὸ Ἑλένης δι' ἐκείνης τὸ παλλάδιον ἐκκλέψας καὶ πολλοὺς κτείνας τῶν φυλασσόντων ἐπὶ τὰς ναῦς μετὰ Διομήδους κομίζει.	γνωριcθεὶc δὲ ὑπὸ Ἑλένηc δι' ἐκείνηc τὸ παλλάδιον ἔκλεψε, καὶ πολλοὺc κτείναc τῶν φυλαccόντων ἐπὶ τὰc ναῦc μετὰ Διομήδουc κομίζει. 5
14	ὕστερον δὲ ἐπινοεῖ δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῷ, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων· οὗτος ἀπὸ τῆς Ἴδης ξύλα τεμὼν ἵππον κατασκευάζει κοῖλον ἔνδοθεν εἰς τὰς πλευρὰς ἀνεῳγμένον. εἰς τοῦτον Ὀδυσσεὺς εἰσελθεῖν πείθει πεντήκοντα τοὺς ἀρίστους, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν γράψας Ἰλιάδα φησί, τρισχιλίους, τοὺς δὲ λοιποὺς γενομένης νυκτὸς ἐμπρήσαντας τὰς σκηνάς, ἀναχθέντας ἐπὶ τὴν Τένεδον ναυλοχεῖν καὶ μετὰ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα καταπλεῖν.	ὕcτερον δὲ ἐπινοεῖ δουρείου ἵππου καταcκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῷ, ὃc ἦν ἀρχιτέκτων. οὗτοc ἐπὶ 10 τῶν Ἴδηc ξύλα τεμὼν ἵππον καταcκευάζει κοῖλον ἔνδοθεν εἰc τὰc πλευρὰc ἀνεῳγμένον. εἰc τοῦτον Ὀδυccεὺc εἰcελθεῖν πείθει 15 πεντήκοντα τοὺc ἀρίcτουc, ὡc δὲ ὁ τὴν μικρὰν γράψαc Ἰλιάδα φηcί, τριcχιλίουc, τοὺc δὲ λοιποὺc γενομένηc νυκτὸc ἐμπρή- 20 cαντac τὰc cκηνάc, ἀναχθένταc περὶ τὴν Τένεδον ναυλοχεῖν καὶ μετὰ τὴν ἐπιοῦcαν νύκτα καταπλεῖν.
15	οἱ δὲ πείθονται καὶ τοὺς μὲν ἀρίστους ἐμβιβάζουσιν	οἱ δὲ πείθονται καὶ τοὺc 25 μὲν ἀρίcτουc ἐμβιβάζουcιν

1 s. ὑποελένης S 3. ἐκκλέψας E: ἔκλεψε S 6. διομίδους S 9. ἐπειῶ E 10 s. ἀπὸ τῆς *E: ἐπὶ τῶν S 18. Iliadis parvae novum fragmentum τρισχιλίους ES Tzetz. Lycophr. 930: haud dubie corruptum (conf. Epit. Vat. p. 229 s., Fleckeis. ann. 1892 p. 251) 22. περὶ *S: ἐπὶ E

εἰς τὸν ἵππον, ἡγεμόνα
καταστήσαντες αὐτῶν
Ὀδυσσέα, γράμματα ἐγχα-
ράξαντες τὰ δηλοῦντα τὴν
5 *εἰς οἶκον κομιδήν· Ἕλλη-*
νες Ἀθηνᾷ χαριστήριον.
αὐτοὶ δὲ ἐμπρήσαντες τὰς
σκηνὰς καὶ καταλιπόντες
Σίνωνα, ὃς ἔμελλεν αὐτοῖς
10 *πυρσὸν ἀνάπτειν, τῆς νυκ-*
τὸς ἀνάγονται καὶ περὶ
Τένεδον ναυλοχοῦσιν.

ἡμέρας δὲ γενομένης
ἔρημον οἱ Τρῶες τὸ τῶν
15 *Ἑλλήνων στρατόπεδον θε-*
ασάμενοι καὶ νομίσαντες
αὐτοὺς πεφευγέναι, περι-
χαρέντες εἷλκον τὸν ἵππον
καὶ παρὰ τοῖς Πριάμου
20 *βασιλείοις στήσαντες ἐβου-*
λεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. Κα-
σάνδρας δὲ λεγούσης ἔνο-
πλον ἐν αὐτῷ δύναμιν
εἶναι, καὶ προσέτι Λαοκό-
25 *ωντος τοῦ μάντεως, τοῖς*
μὲν ἐδόκει κατακαίειν, τοῖς
δὲ κατὰ βαράθρων ἀφιέναι·

εἰς τὸν ἵππον, ἡγεμόνα
καταστήσαντες αὐτῶν
Ὀδυσσέα, γράμματα ἐγχα-
ράξαντες τὰ δηλοῦντα· 'τῆς
εἰς οἶκον ἀνακομιδῆς Ἕλλη-
νες Ἀθηνᾷ χαριστήριον'.
οἱ δὲ ἐμπρήσαντες τὰς
σκηνὰς καὶ καταλιπόντες
Σίνωνα, ὃς ἔμελλεν αὐτοῖς
πυρσὸν ἀνάπτειν τῆς νυκ- p. 173, 1
τός, ἀνάγονται καὶ περὶ
Τένεδον ναυλοχοῦσιν.

ἡμέρας δὲ γενομένης 16
ἔρημον οἱ Τρῶες τὸ τῶν
Ἑλλήνων θεασάμενοι στρά-
τευμα καὶ νομίσαντες
αὐτοὺς πεφευγέναι, περι-
χαρέντες εἷλκον τὸν ἵππον
καὶ παρὰ τοῖς Πριάμου
βασιλείοις στήσαντες ἐβου-
λεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. Κα- 17
σάνδρας δὲ λεγούσης ἔνο-
πλον ἐν αὐτῷ δύναμιν
εἶναι, καὶ προσέτι Λαοκό-
ωντος τοῦ μάντεως, τοῖς
μὲν ἐδόκει κατακαίειν, τοῖς
δὲ κατὰ βαράθρων ἀφιέναι.

4. *τὰ* suprascriptum in E 4 s. *τῆς ... ἀνακομιδῆς* *S: *τὴν ... κομιδὴν* E 7. *αὐτοὶ* *E: *οἱ* S 11. virgulam non ante, sed post *τῆς νυκτὸς* posuit *Ker.* et *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 199, vix recte 15. *στρατόπεδον θεασάμενοι* *E: *θεασάμενοι στράτευμα* S 21. *κανσάνδρας* E 25 ss.] conf. Hom. *θ* 506 ss.

δόξαν δὲ τοῖς πολλοῖς ἵνα αὐτὸν ἐάσωσι θεῖον ἀνάθημα, τραπέντες ἐπὶ θυ-
18 σίαν εὐωχοῦντο. Ἀπόλλων δὲ αὐτοῖς σημεῖον ἐπιπέμπει· δύο γὰρ δράκοντες διανηξάμενοι διὰ τῆς θαλάσσης ἐκ τῶν πλησίον νήσων τοὺς Λαοκόωντος
19 υἱοὺς κατεσθίουσιν. ὡς δὲ ἐγένετο νὺξ καὶ πάντας ὕπνος κατεῖχεν, οἱ ἀπὸ Τενέδου προσέπλεον, καὶ Σίνων αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως τάφου πυρσὸν ἧπτεν. Ἑλένη δὲ ἐλθοῦσα περὶ τὸν ἵππον, μιμουμένη τὰς φωνὰς ἑκάστης τῶν γυναικῶν, τοὺς ἀριστέας ἐκάλει. ὑπακοῦσαι δὲ Ἀντίκλου θέλοντος Ὀδυσσεὺς
20 τὸ στόμα κατέσχεν. ὡς δ' ἐνόμισαν κοιμᾶσθαι τοὺς πολεμίους, ἀνοίξαντες σὺν τοῖς ὅπλοις ἐξῄεσαν· καὶ πρῶτος μὲν Ἐχίων Πορθέως ἀφαλλόμενος ἀπέθα-

δόξαν δὲ τοῖϲ πολλοῖϲ ἵνα αὐτὸν ἐάϲωϲι θεῖον ἀνάθημα, τραπέντεϲ ἐπὶ θυϲίαν εὐωχοῦντο. Ἀπόλλων δὲ αὐτοῖϲ ϲημεῖον ἐπιπέμ- 5 πει· δύο γὰρ δράκοντεϲ διανηξάμενοι διὰ τῆϲ θαλάϲϲηϲ ἐκ τῶν πληϲίον νήϲων τοὺϲ Λαοκόωντοϲ υἱοὺϲ κατεϲθίουϲιν. ὡϲ δὲ 10 ἐγένετο νὺξ καὶ πάνταϲ ὕπνοϲ κατεῖχεν, οἱ ἀπὸ Τενέδου προϲέπλεον, καὶ Cίνων αὐτοῖϲ ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέωϲ τάφου πυρϲὸν 15 ἧπτεν. Ἑλένη δὲ ἐλθοῦϲα περὶ τὸν ἵππον μιμουμένη τὰϲ φωνὰϲ ἑκάϲτηϲ τῶν γυναικῶν τοὺϲ ἀριϲτέαϲ ἐκάλει. ὑπακοῦϲαι δὲ Ἀν- 20 τίκλου θέλοντοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ τὸ ϲτόμα κατέϲχεν. ὡϲ δὲ ἐνόμιϲαν κοιμᾶϲθαι τοὺϲ πολεμίουϲ, ἀνοίξαντεϲ ϲὺν τοῖϲ ὅπλοιϲ ἐξῄεϲαν· καὶ 25 πρῶτοϲ μὲν Ἐχίων Πορθέωϲ ἀφαλλόμενοϲ ἀπέθα-

1. δόξαν ἵνα ... structuram asianam esse monet *Büch*.
2. ἀνάθεμα S 8. πλησίων S 16 ss.] conf. Hom. δ 271 ss. cum schol. (Epit. Vat. p. 234 s., Fleckeis. ann. 1892 p. 248 s.)
27. ἐφαλλόμενος S

νεν, οἱ δὲ λοιποὶ σειρᾷ ἐξάψαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὰ τείχη παρεγένοντο καὶ τὰς πύλας ἀνοίξαντες ὑπεδέ-
5 *ξαντο τοὺς ἀπὸ Τενέδου καταπλεύσαντας. χωρήσαντες δὲ μεθ' ὅπλων εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὰς οἰκίας ἐπερχόμενοι κοιμωμένους ἀνή-*
10 *ρουν. καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἐπὶ τοῦ ἑρκείου Διὸς βωμοῦ καταφεύγοντα Πρίαμον ἀνεῖλεν· Ὀδυσσεὺς δὲ καὶ Μενέλαος Γλαῦκον*
15 *τὸν Ἀντήνορος εἰς τὴν οἰκίαν φεύγοντα γνωρίσαντες μεθ' ὅπλων θέλοντες ἔσωσαν. Αἰνείας δὲ Ἀγχίσην τὸν πατέρα βαστάσας*
20 *ἔφυγεν, οἱ δὲ Ἕλληνες αὐτὸν διὰ τὴν εὐσέβειαν εἴασαν. Μενέλαος δὲ Δηίφοβον κτείνας Ἑλένην ἐπὶ τὰς ναῦς ἄγει· ἀπάγουσι*
25 *δὲ καὶ τὴν Θησέως μητέρα Αἴθραν οἱ Θησέως παῖδες Δημοφῶν καὶ Ἀκάμας· καὶ γὰρ τούτους λέγουσιν εἰς*

νεν, οἱ δὲ λοιποὶ ϲειρᾷ ἐξάψαντεϲ αὑτοὺϲ ἐπὶ τὰ τείχη παρεγένοντο καὶ τὰϲ πύλαϲ ἀνοίξαντεϲ ὑπεδέξαντο τοὺϲ ἀπὸ Τενέδου καταπλεύϲανταϲ. χωρήϲαν- 21 τεϲ δὲ μεθ' ὅπλων εἰϲ τὴν πόλιν, εἰϲ τὰϲ οἰκίαϲ ἐπερχόμενοι κοιμωμένουϲ ἀνήρουν. καὶ Νεοπτόλεμοϲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἑρκείου Διὸϲ βωμοῦ καταφεύγοντα Πρίαμον ἀνεῖλεν.

Μενέλαοϲ δὲ Δηί- 22 φοβον κτείναϲ Ἑλένην ἐπὶ τὰϲ ναῦϲ ἄγει· ἀπάγουϲι δὲ καὶ τὴν Θηϲέωϲ μητέρα Αἴθραν οἱ Θηϲέωϲ παῖδεϲ.

2. *ἑαυτοὺς* *E: *αὑτοὺς* S (corr. *Ker.*) 3 s. *τοὺς πύλας* E 11 s.] *Πρίαμον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα* Proclus *ἑρκείου* S 15. *ἀγήνορος* E, correxi

Τροίαν ἐλθεῖν ὕστερον. Αἴας δὲ ὁ Λοκρὸς Κασάνδραν ὁρῶν περιπεπλεγμένην τῷ ξοάνῳ τῆς Ἀθηνᾶς βιάζεται· διὰ ⟨τοῦ⟩το τὸ ξόανον εἰς οὐρανὸν βλέπειν. 5

23 *κτείναντες δὲ τοὺς Τρῶας τὴν πόλιν ἐνέπρησαν καὶ τὰ λάφυρα ἐμερίσαντο. καὶ θύσαντες πᾶσι τοῖς θεοῖς Ἀστυάνακτα ἀπὸ τῶν πύργων ἔρριψαν, Πολυξένην δὲ ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως τάφῳ* 24 *κατέσφαξαν. λαμβάνει δὲ Ἀγαμέμνων μὲν κατ' ἐξαίρετον Κασάνδραν, Νεοπτόλεμος δὲ Ἀνδρομάχην, Ὀδυσσεὺς δὲ Ἑκάβην· ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν, Ἕλενος αὐτὴν λαμβάνει, καὶ διακομισθεὶς εἰς Χερρόνησον σὺν αὐτῇ κύνα γενομένην θάπτει, ἔνθα νῦν λέγεται Κυνὸς* 25 *σῆμα. Λαοδίκην μὲν γὰρ κάλλει τῶν Πριάμου θυγατέρων διαφέρουσαν βλεπόντων πάντων γῆ χάσματι ἀπέκρυψε.*

κτείναντες δὲ τοὺς Τρῶας τὴν πόλιν ἐνέπρησαν καὶ τὰ λάφυρα ἐμερίσαντο. καὶ 10 θύσαντες πᾶσι τοῖς θεοῖς Ἀστυάνακτα ἀπὸ τῶν πύργων ἔρριψαν, Πολυξένην δὲ ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως τάφῳ κατέσφαξαν. λαμβάνει δὲ 15 Ἀγαμέμνων μὲν κατ' ἐξαίρετον Κασάνδραν, Νεοπτόλεμος δὲ Ἀνδρόμαχην, Ὀδυσσεὺς δὲ Ἑκάβην. ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἕλενος αὐτὴν 20 λαμβάνει, καὶ διακομισθεὶς εἰς Χερρόνησον σὺν αὐτῇ κύνα γενομένην θάπτει, ἔνθα νῦν λέγεται Κυνὸς σῆμα. Λαοδίκην μὲν γὰρ 25 κάλλει τῶν Πριάμου θυγατέρων διαφέρουσαν βλεπόντων πάντων γῇ χάσματι ἀπέκρυψεν. ὡς δὲ ἔμελλον

5. *διὰ τὸ τὸ* E, correxi 20. *ἔλενος* S 22. *χερόνησον*, *ν* prima manu super *ν* additum in S

	ἀποπλεῖν πορθήσαντες Τροίαν, ὑπὸ Κάλχαντος κατείχοντο, μηνίειν Ἀθηνᾶν αὐτοῖς λέγοντος διὰ τὴν
5 *τὸν μέντοι Αἴαντα διὰ τὴν ἀσέβειαν κτείνειν ἔμελλον, φεύγοντα δὲ ἐπὶ βωμὸν εἴασαν.*	Αἴαντος ἀσέβειαν. καὶ τὸν μὲν Αἴαντα κτείνειν ἔμελλον, φεύγοντα δὲ ἐπὶ βωμὸν εἴασαν
10	6 Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντων εἰς ἐκκλησίαν, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἐφιλονείκουν, Μενελάου λέγοντος ἀποπλεῖν, Ἀγαμέμνονος δὲ ἐπιμένειν κελεύοντος καὶ
15 *ἀναχθέντες δὲ Διομήδης Νέστωρ καὶ Μενέλαος ἅμα, οἱ μὲν ἀποπλοοῦσιν, ὁ δὲ Μενέλαος χειμῶνι περιπεσών, τῶν λοιπῶν ἀπολομένων* 20 *σκαφῶν, πέντε ναυσὶν ἐπ' Αἴγυπτον ἀφικνεῖται.*	θύειν Ἀθηνᾷ. Διομήδης μὲν οὖν καὶ Νέστωρ εὐπλοοῦσι, (p. 174) Μενέλαος δὲ μετὰ τούτων ἀναχθεὶς χειμῶνι περιπεσών, τῶν λοιπῶν ἀπολομένων σκαφῶν, πέντε ναυσὶν ἐπ' Αἴγυπτον ἀφικνεῖται.
Ἀμφίλοχος δὲ καὶ Κάλ-	2 Ἀμφίλοχος δὲ καὶ Κάλ-

9 ss.] conf. Hom. γ 132 ss. 276 ss. (*Robertus*, Bild und Lied p. 247; Epit. Vat. p. 255, Fleckeis. ann. 1892 p. 249) 15. *διομίδης* S 16 s. *εὐπλοοῦσι* *S: *ἀποπλοοῦσι* E 19. *ἀπολλομένων* ES 22. — p. 215, 19.] de Calchante conf. Tzetz. Lycophr. 427, 980, 1047, quem omni fere ex parte cum epitomatore Vaticano consentire memoratu est dignissimum, praeterea Strab. XIV p. 642 s. Tzetzae narrationem ex bibliotheca haustam esse iam perspexerat *Wilamowitzius* Hom. Unters. p. 179 (conf. *O. Immisch*, Klaros, Fleckeis. ann. suppl. XVII p. 160 ss.; Epit. Vat. 257 s., Mus. Rhen. XLVI p. 407 s.)

χας καὶ Λεοντεὺς καὶ Ποδαλείριος καὶ Πολυποίτης ἐν Ἰλίῳ τὰς ναῦς ἀπολιπόντες ἐπὶ Κολοφῶνα πεζῇ πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα τὸν μάντιν· ἦν γὰρ αὐτῷ λόγιον τελευτήσειν, ἐὰν αὐτοῦ σοφωτέρῳ 3 *περιτύχῃ μάντει. ὑποδεχθέντων οὖν ὑπὸ Μόψου μάντεως, ὃς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς παῖς ὑπῆρχεν, οὗτος ὁ Μόψος περὶ μαντικῆς ἤρισε Κάλχαντι. καὶ Κάλχαντος ἀνακρίναντος ἐρινεοῦ ἑστώσης 'πόσους ὀλύνθους φέρει;' ὁ Μόψος· 'μυρίους' ἔφη 'καὶ μέδιμνον καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσόν·' καὶ εὑρέθησαν οὕτω.*	χας καὶ Λεοντεὺς ἐν Ἰλίῳ τὰς ναῦς ἀπολιπόντες ἐπὶ Κολοφῶνα πεζῇ πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι 5 Κάλχαντα τὸν μάντιν· ἦν γὰρ αὐτῷ λόγιον τελευτήσειν, ἐὰν ἑαυτοῦ σοφωτέρῳ περιτύχῃ μάντει. ὑποδεχθέντων οὖν ὑπὸ Μόψου 10 μάντεως, ὃς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς παῖς ὑπῆρχεν, οὗτος ὁ Μόψος περὶ μαντικῆς ἤρισε Κάλχαντι. καὶ Κάλχαντος ἀνακρίναν- 15 τος ἐρινεοῦ ἑστώσης 'πόσα ἔχει;' τοῦ δὲ εἰπόντος 'μύρια καὶ μέτρῳ μέδιμνον καὶ ἓν περισσόν', † καταστήσας Κάλχας μυριάδα 20 εὗρε καὶ μέδιμνον καὶ ἓν πλεονάζον κατὰ τὴν τοῦ Μόψου πρόρρησιν.

1s. *καὶ Ποδαλείριος καὶ Πολυποίτης* om. S De Podalirio v. infra cap. 6, 18; nostro loco eius nomen, cuius mentio Leonteum a Polypoete incommode separat, fortasse interpolatum est (conf. Epit. Vat. p. 259 et *Wilamowitzium* Isyll. p. 50) 2s. *ἐπικολοφῶνα* S 5. *μάντην* S 8. *ἑαυτοῦ* *S: *αὐτοῦ* E 16. *ἑστώσης* E S Tzetz.: *ἑστῶτος* *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 200 18. *μέτρῳ* add. S., om. E Tzetz.; conf. Melampodiae frg. 188 Rz. (Strab. l. l.): *μύριοί εἰσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος, εἷς δὲ περισσεύει* 19. † *καταστήσας* S: *κατασείσας* (scil. *τὸν ἐρινεόν*) *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 200; malim *καταπλήσας* (scil. *τὸ μέτρον*)

Μόψος δὲ σvὸς οὔσης ἐπιτόκου ἠρώτα, πόσους κατὰ γαστρὸς ἔχει καὶ πότε τέκοι·

τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος αὐτὸς ἔφη δέκα χοίρους ἔχειν καὶ τὸν ἕνα τούτων ἄρ-
15 *ρενα, τέξεσθαι δὲ αὔριον.*

ὧν γενομένων Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ.

Μόψος δὲ συὸς οὔσης 4 ἐπιτόκου ἠρώτα Κάλχαντα, πόσους χοίρους κατὰ γαστρὸς ἔχει, τοῦ δὲ εἰπόντος·
5 'ὀκτώ', μειδιάσας ὁ Μόψος ἔφη· 'Κάλχας τῆς ἀκριβοῦς μαντείας ἀπεναντίας διάκειται, ἐγὼ δ' Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς παῖς ὑπάρχων τῆς
10 ἀκριβοῦς μαντείας τὴν ὀξυδορκίαν πάντως πλουτῶ, καὶ οὐχ ὡς ὁ Κάλχας ὀκτώ, ἀλλ' ἐννέα κατὰ γαστρός, καὶ τούτους ἄρρενας ὅλους ἔχειν μαντεύομαι, καὶ αὔριον ἀνυπερθέτως ἐν ἕκτῃ ὥρᾳ τεχθήσεσθαι.' τούτων γοῦν γενομένων Κάλχας ἀθυμήσας ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν Νοτίῳ.

19. Supplementum petendum est ex Tzetz. Lycophr. 980: ... *Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ. Πολυποίτης δὲ καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν*, vel ad 1047: *θάψαντες δὲ ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα ... Πολυποίτης καὶ Λεοντεὺς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσώθησαν.*

1s. *ἐπιτόκου* E: *ἐπὶ τόκου* S Tzetz. 2. *ἠρώτα* ES: *ἠρώτησε* Tzetz. 427, *ἤρετο* Tzetz. 980 *Κάλχαντα* Tzetz. 427 *Κάλχαντι* S, om. E Tzetz. 980 3. *χοίρους* add. S Tzetz. 980 3s. *ἔχει* E Tzetz. 427 980, *εἶναι* S (corr. *Büch.*) *καὶ πότε τέκοι* male om. S *τέκοι* E: *τέκῃ* Tzetz. 427 *τέξεται* Tzetz. 980 5. *μειδιάσας* in ras. S 5 ss. nota dissensionem harum narrationum, quae in bibliotheca haud dubie olim coniunctae inde in alterutram epitomam derivatae sunt (v. praefat.)
10. *ὀξυδορκίαν* S (conf. *Lobeck.* Phryn. p. 576): *ὀξυδερκίαν* ediderat *Ker.* 18. *ἀθυμίσας* S

5 [conf. c. 6, 12]

Ἀγαμέμνων δὲ θύϲαϲ ἀνάγεται καὶ Τενέδῳ προϲίϲχει, Νεοπτόλεμον δὲ πείθει Θέτιϲ ἀφικομένη ἐπιμεῖναι δύο ἡμέραϲ καὶ θυϲιάϲαι, καὶ ἐπιμένει. οἱ δὲ ἀνάγονται καὶ περὶ Τῆνον χειμάζονται. Ἀθηνᾶ γὰρ ἐδεήθη Διὸϲ τοῖϲ Ἕλληϲι χειμῶνα ἐπιπέμψαι. καὶ πολλαὶ νῆεϲ βυθίζονται.

6 (XXII.) *Ὅτι Ἀθηνᾶ ἐπὶ τὴν Αἴαντος ναῦν κεραυνὸν βάλλει, ὁ δὲ τῆς νεὼς διαλυθείσης ἐπί τινα πέτραν διασωθεὶς παρὰ τὴν θεοῦ ἔφη πρόνοιαν σεσῶσθαι. Ποσειδῶν δὲ τριαίνῃ πλήξας τὴν πέτραν ἔσχισεν· ὁ δὲ πεσὼν εἰς τὴν θάλασσαν τελευτᾷ, καὶ ἐκβρασθέντα θάπτει Θέτις ἐν Μυκόνῳ.*

Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τὴν Αἴαντοϲ ναῦν κεραυνὸν βάλλει, ὁ δὲ τῆϲ νεὼϲ διαλυθείϲηϲ ἐπί τινα πέτραν διαϲωθεὶϲ παρὰ τὴν θεοῦ ἔφη πρόνοιαν ϲεϲῶϲθαι. Ποϲειδῶν δὲ πλήξαϲ τῇ τριαίνῃ τὴν πέτραν ἔϲχιϲεν, ὁ δὲ πεϲὼν εἰϲ τὴν θάλαϲϲαν τελευτᾷ, καὶ ἐκβραϲθέντα θάπτει Θέτιϲ ἐν Μυκόνῳ.

7 *τῶν δὲ ἄλλων Εὐβοίᾳ προσφερομένων νυκτὸς Ναύπλιος ἐπὶ τοῦ Καφηρέως ὄρους πυρσὸν ἀνάπτει· οἱ δὲ νομίσαντες εἶναί τινας τῶν σεσωσμέ-*

τῶν δὲ ἄλλων Εὐβοίᾳ προϲφερομένων νυκτὸϲ Ναύπλιοϲ ἐπὶ τοῦ Καφηρέωϲ ὄρουϲ τῆϲ Εὐβοίαϲ πυρϲὸν ἀνάπτει· οἱ δὲ νομίϲαντεϲ εἶναί τιναϲ τῶν ϲεϲωϲμέ-

16. *παρὰ* *S: *οὐ παρὰ* E (conf. schol. Hom. *N* 66)
18. *ποσιδὼν* S 27. *τῆς Εὐβοίας* add. S 29. *εἶναι τινὰς* ES

νων προσπλέουσι, καὶ περὶ τὰς Καφηρίδας πέτρας θραύεται τὰ σκάφη καὶ πολλοὶ τελευτῶσιν.

νων προcπλέουcι, καὶ περὶ τὰc Καφηρίδαc πέτραc θραύεται τὰ cκάφη καὶ πολλοὶ τελευτῶcιν.

5 ὁ γὰρ αὐτοῦ τοῦ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης τῆς 8 Κατρέως υἱὸς Παλαμήδης ἐπιβουλαῖς Ὀδυσσέως λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται. τοῦτο μαθὼν Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν· ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, ὡς πάντων χαριζομένων τῷ 9 10 βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν Ὀδυσσεύς, παραπλέων τὰς χώρας τὰς Ἑλληνίδας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τῷ Σθενέλου Κομήτῃ, τὴν Ἰδομενέως Μήδαν ὑπὸ Λεύκου· ἣν καὶ 10 15 ἀνεῖλε Λεῦκος ἅμα Κλεισιθύρᾳ τῇ θυγατρὶ ταύτης ἐν τῷ ναῷ προσφυγούσῃ, καὶ δέκα πόλεις ἀποσπάσας τῆς Κρήτης ἐτυράννησε· καὶ μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα κατάραντα τῇ Κρήτῃ ἐξήλασε. ταῦτα 11 πρότερον κατασκευάσας ὁ Ναύπλιος, ὕστερον μαθὼν 20 τὴν εἰς τὰς πατρίδας τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον, τὸν εἰς

13. Supplementa quae inveniuntur Tzetz. Lycophr. 384: *Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος* et *Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους* a codicibus suis abesse monet *Chr. G. Müllerus*. 14. *Λεῦκον τὸν τοῦ Τάλω* (*Ταντάλου* Vitt. 2 et 3) Tzetz. Lycophr. 1093 (*Τάλωος* Tzetz. Chil. III 296).

---

5. — p. 218, 3.] de Nauplio conf. schol. **Marc. et Tzetz. Lycophr.** 384 et 1093 et schol. Eurip. Or. 432 (Epit. Vat. p. 263 ss., Fleckeis. ann. 1892 p. 244) 5. aut *αὐτοῦ* aut *τοῦ Ναυπλίου* delendum est 15. *Κλεισιθύρᾳ* E (conf. *G. Hermanni* Opusc. V p. 251): *Κλεισιθήρα* Lycophr. 1222, Tzetz. Lycophr. 384 Chil. III 294 15 s. *ἐν τῷ ναῷ*] 'fortasse Apollodorus addiderat, in cuius dei templo hoc acciderit; sin minus, vitiosus est articulus' *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 199 18. *τῇ Κρήτῃ καταίροντα* Tzetz. 384

τὸν Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον λεγόμενον, ἀνῆψε φρυκτόν· ἔνθα προσπελάσαντες Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν.

12 Νεοπτόλεμος δὲ μείνας ἐν Τενέδῳ δύο ἡμέρας ὑποθήκαις τῆς Θέτιδος εἰς Μολοσσοὺς πεζῇ ἀπήει μετὰ Ἑλένου, καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποθανόντα Φοίνικα θάπτει, καὶ νικήσας μάχῃ Μολοσσοὺς βασιλεύει, καὶ ἐξ Ἀνδρο- 13 μάχης γεννᾷ Μολοσσόν. Ἕλενος δὲ κτίσας ἐν τῇ Μολοσσίᾳ πόλιν κατοικεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ Νεοπτόλεμος εἰς γυναῖκα τὴν μητέρα Δηιδάμειαν. Πηλέως δὲ ἐκ Φθίας ἐκβληθέντος ὑπὸ τῶν Ἀκάστου παίδων καὶ ἀποθανόντος, Νεοπτόλεμος τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς 14 παρέλαβε. καὶ μανέντος Ὀρέστου ἁρπάζει τὴν ἐκείνου γυναῖκα Ἑρμιόνην κατηγγυημένην αὐτῷ πρότερον ἐν Τροίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐν Δελφοῖς ὑπὸ Ὀρέστου κτείνεται. ἔνιοι δὲ αὐτόν φασι παραγενόμενον εἰς Δελφοὺς ἀπαιτεῖν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τὸν Ἀπόλλωνα δίκας καὶ συλᾶν τὰ ἀναθήματα καὶ τὸν νεὼν ἐμπιμπράναι, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Μαχαιρέως τοῦ Φωκέως ἀναιρεθῆναι.

15 (XXIII.) Ὅτι πλανηθέντες Ἕλληνες ἄλλοι ἀλλαχοῦ κατάραντες κατοικοῦσιν, οἱ μὲν εἰς Λιβύην, οἱ δὲ εἰς Ἰταλίαν, εἰς Σικελίαν ἕτεροι, τινὲς δὲ πρὸς τὰς πλη-	τῶν δὲ ναυαγηcάντων περὶ τὸν Καφηρέα ἄλλοc ἀλλαχῇ φέρεται, Γουνεὺc μὲν εἰc Λιβύην, Ἄντιφοc δὲ ὁ Θεccαλοῦ εἰc Πελαcγοὺc καὶ ⟨τὴν⟩ χώραν κατα-

2. προσπελάσαντες E προσεπέλασαν schol. 384: προσπλεύσαντες Tzetz. 384 4 s.] v. supra cap. 6, 5 4. δύο ἡμέρας ES: μετὰ ἑπτὰ (δύο Vitt. 2 et 3) ἡμέρας Tzetz. Lycophr. 902 9 s. δίδωσιν εἰς γυναῖκα] conf. cap. 2, 4: ἐλάμβανεν εἰς γυναῖκα 18. ἐμπιμπρᾶναι E 19. βαχαιρέως E, correxi 21. κηφέα S, corr. *Ker.* 24. θεσσάλου S, correxi 25. τινές δε E τὴν addidi ex Tzetz. 911

σίον Ἰβηρίας νήσους, ἄλλοι παρὰ τὸν Σαγγάριον ποταμόν· εἰσὶ δὲ οἳ καὶ Κύπρον ᾤκησαν.

5

σχὼν Θεσσαλίαν ἐκάλεσεν, ὁ δὲ Φιλοκτήτης πρὸς Ἰταλίαν εἰς Καμπανούς, Φείδιππος μετὰ τῶν Κῴων ἐν Ἄνδρῳ κατῴκησεν, Ἀγαπήνωρ ἐν Κύπρῳ, καὶ ἄλλος ἀλλαχοῦ. p. 175, 1

* *
*

Tzetzes uberiora fragmenta ex hac bibliothecae parte servavit in commentariis ad Lycophronis versus:

902: *Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί· Γουνεὺς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς ἐλθὼν ἐπὶ Κίνυπα ποταμὸν κατοικεῖ. Μέγης δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρεται . . . τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν.* 15a (10)

(15) 911: *μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Μενεσθεὺς Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος καὶ οἱ Ἐλεφήνορος καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν. εἶτα Μενεσθεὺς μὲν εἰς Μῆλον ἐλθὼν βασιλεύει, τοῦ ἐκεῖ βασιλέως Πολυάνακτος τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ ὁ Θεσσαλοῦ εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν καὶ τὴν χώραν κατασχὼν Θεσσαλίαν ἐκάλεσε. Φείδιππος δὲ μετὰ Κῴων ἐξωσθεὶς περὶ τὴν Ἄνδρον, εἶτα περὶ Κύπρον ἐκεῖ κατῴκησεν.* 15b (20)

10. *Κίνυφα* Tzetz., correxi *Μέγης R. Stiehle* Philol. VIII p. 68: *μέγας* vel *μάγνητες* Tzetz. codd. 12. post *διαφθείρεται* omisi, quae de Neoptolemo ex ep. 6, 12 repetiit Tzetzes 22. *περὶ τὸν ἀδρίαν* Tzetz., correxi Mus. Rhen. XLVI p. 410 *εἶτα περὶ Κύπρον* aut Tzetzes addidit, aut epitomator Sabbaiticus neglexit

Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ. καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσίσχουσι Κρήτῃ, εἶτα ὑπ' ἀνέμων ἐξωσθέντες περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν. ... οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου ἀπερρίφησαν 5 *πλησίον πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς καὶ πολεμήσας Λευκανοὺς πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ καὶ πανθεὶς τῆς ἄλης Ἀλαίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, ᾧ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθηκεν, ὥς φησιν Εὐφο-* 10 *ρίων.*

15c 921: *Ναύαιθος] ποταμός ἐστιν Ἰταλίας· ἐκλήθη δὲ οὕτω κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ τοὺς λοιπούς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες Αἴθυλλα Ἀστυόχη Μηδεσικάστη μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμα-* 15 *λωτίδων ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες· οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες ἀπολέσαντες τὰ σκάφη ἐκεῖ κατῴκησαν.* 20

Quae praeterea de Diomedis, Teucri, Schedii Epistrophique comitum erroribus non sine magna dubitatione bibliothecae restitueram ex Tzetzae adnotationibus in vv. 603, 450, 1067 (Epit. Vat. p. 73 et 284 ss.), nunc stare

5. post *ᾤκησαν* omisi, quae de Tlepolemi uxore 'in Pindari historiis' se invenisse affirmat Tzetzes   9 ss. *καὶ πανθεὶς — Εὐφορίων* fortasse a Tzetza addita sunt   12 ss.] Laomedontis filiae enumerantur bibl. III 146 *Ἡσιόνη Κίλλα Ἀστυόχη*; sed haud raro inter se differunt, quae de eadem re ex diversis fontibus recepit bibliothecae auctor. Quamobrem non recurrerim ad Apollodori qui vere vocatur doctissimum opus de navium catalogo (Epit. Vat. p. 281)

vix possunt, cum ei tantum in rationem vocandi esse videantur, qui ex Capharea tempestate servati erant.

* * *

Δημοφῶν δὲ Θρᾳξὶ Βισάλταις μετ' ὀλίγων νεῶν 16
προσίσχει, καὶ αὐτοῦ ἐρασθεῖσα Φυλλὶς ἡ θυγάτηρ τοῦ
βασιλέως ἐπὶ προικὶ τῇ βασιλείᾳ συνευνάζεται ὑπὸ τοῦ
πατρός. ὁ δὲ βουλόμενος εἰς τὴν πατρίδα ἀπιέναι,
5 πολλὰ δεηθεὶς ὀμόσας ἀναστρέψειν ἀπέρχεται· καὶ Φυλ-
λὶς αὐτὸν ἄχρι τῶν Ἐννέα ὁδῶν λεγομένων προπέμπει
καὶ δίδωσιν αὐτῷ κίστην, εἰποῦσα ἱερὸν <τῆς> μητρὸς
Ῥέας ἐνεῖναι, καὶ ταύτην μὴ ἀνοίγειν, εἰ μὴ ὅταν
ἀπελπίσῃ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀνόδου. Δημοφῶν δὲ ἐλθὼν 17
10 εἰς Κύπρον ἐκεῖ κατῴκει. καὶ τοῦ τακτοῦ χρόνου διελ-
θόντος Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη κατὰ Δημοφῶντος ἑαυτὴν
ἀναιρεῖ· Δημοφῶν δὲ τὴν κίστην ἀνοίξας φόβῳ κα-
τασχεθεὶς ἄνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῦτον ἐλαύνων
ἀτάκτως ἀπόλλυται· τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος κατε-
15 νεχθεὶς ἐπὶ τὸ ξίφος ἔπεσεν. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ κατῴ-
κησαν ἐν Κύπρῳ.

Ποδαλείριος δὲ ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς ἐχρᾶτο 18
ποῦ κατοικήσει· χρησμοῦ δὲ δοθέντος, εἰς ἣν πόλιν

1—16.] de Acamante eadem narrat **Tzets. Lycophr. 495**
1. *ὀλίγαις ναυσὶ* Tzetz. 2. *τοῦ] ἐκεῖ* add. Tzetz.
3. *συνευνάζεται* male repetitum in E del. man. 2 5. *δεηθεὶς] παρὰ Φυλλίδος καὶ τῶν ἐκείνης* add. Tzetz. *ἐξέρχεται* Tzetz.
6. *Ἐννέα ὁδῶν* ex Tzetza restitui: *ἐννεάδων* E 7. *κίστην* E: *κιβώτιον* Tzetz. 7 s. *ἱερὸν εἶναι τῆς μητρὸς Ῥέας* Tzetz.
7. *τῆς* addidi 9. *τὴν . . . ἄνοδον* Tzetz. 12. *τὴν κίστην* E: *τὸ κιβώτιον* Tzetz. *φόβῳ κατασχεθεὶς* E: *φάσματι κρατηθεὶς* Tzetz. 14. *σφαλέντος] ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν* add. Tzetz. 15. *ἐπὶ τὸ ξίφος ἔπεσεν] τῷ ἑαυτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει* Tzetz. 17.—p. 222, 3.] de Podalirio conf. **Tzetz Lycophr. 1047** 18 s. *οἰκῆσαι πόλιν, οὗ περιέχοντος οὐρανοῦ οὐδὲν δεινὸν πείσεται* confuse Tzetz.

τοῦ περιέχοντος οὐρανοῦ πεσόντος οὐδὲν πείσεται, τῆς Καρικῆς Χερρονήσου τὸν πέριξ οὐρανοῦ κυκλούμενον ὄρεσι τόπον κατῴκησεν.

19 Ἀμφίλοχος δὲ ὁ Ἀλκμαίωνος, κατά τινας ὕστερον παραγενόμενος εἰς Τροίαν, κατὰ [τὸν] χειμῶνα ἀπερ- 5 ρίφη πρὸς Μόψον, καί, ὥς τινες λέγουσιν, ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἔκτειναν ἀλλήλους.

20 Λοκροὶ δὲ μόλις τὴν ἑαυτῶν καταλαβόντες, ἐπεὶ μετὰ τρίτον ἔτος τὴν Λοκρίδα κατέσχε φθορά, δέχονται χρησμὸν ἐξιλάσασθαι τὴν ἐν Ἰλίῳ Ἀθηνᾶν καὶ δύο παρ- 10 θένους πέμπειν ἱκέτιδας ἐπὶ ἔτη χίλια. καὶ λαγχάνουσι 21 πρῶται Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα. αὗται δὲ εἰς Τροίαν ἀφικόμεναι, διωκόμεναι παρὰ τῶν ἐγχωρίων εἰς τὸ ἱερὸν κατέρχονται· καὶ τῇ μὲν θεᾷ οὐ προσήρχοντο, τὸ δὲ ἱερὸν ἔσαιρόν τε καὶ ἔρραινον· ἐκτὸς δὲ τοῦ νεὼ 15 οὐκ ἐξῄεσαν, κεκαρμέναι δὲ ἦσαν καὶ μονοχίτωνες καὶ 22 ἀνυπόδετοι. τῶν δὲ πρώτων ἀποθανουσῶν ἄλλας ἔπεμπον· εἰσῄεσαν δὲ εἰς τὴν πόλιν νύκτωρ, ἵνα μὴ φανεῖσαι τοῦ τεμένους ἔξω φονευθῶσι· μετέπειτα δὲ βρέφη μετὰ τροφῶν ἔπεμπον. χιλίων δὲ ἐτῶν παρελθόντων 20 μετὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον ἱκέτιδας ἐπαύσαντο πέμποντες.

8. Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυραίας ναυαγήσαντος [καὶ ταφέντος ἐν Τρέμοντι χωρίῳ τῆς Δήλου] οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες ... Tzetz. Lycophr. 1141 (uncis inclusa Tzetzes addidit ex Lycophr. v. 402). — 22. πέμποντες] ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός add. Tzetz. (Tim. frg. 66 M.)

1. οὐδὲν] δεινὸν fortasse ex Tzetza addendum est 2. καρικης E 4—7. repetiit Tzetz. Lycophr. 440 (ἄλλοι δέ φασιν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος) 4. κατὰ τινας E 5. τὸν bene om. Tzetz. 7. ἀλλήλους ἀπέκτειναν Tzetz. 8—22. adhibuit Tzetz. Lycophr. 1141 9. Λοκρίδα ex Tzetza restitui: λοκρίαν E 10. ἱλάσκεσθαι Tzetz. 15. ἔσαιρον ex Tzetza restitui: ἔσηρον E

Ἀγαμέμνων δὲ καταντήσας εἰς Μυκήνας μετὰ Κασάνδρας ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας· δίδωσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα ἄχειρα καὶ ἀτράχηλον, καὶ τοῦτον ἐνδυόμενος φονεύεται, καὶ βασιλεύει Μυκηνῶν Αἴγισθος· κτείνουσι δὲ καὶ Κασάνδραν. Ἠλέκτρα δὲ μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων Ὀρέστην τὸν ἀδελφὸν ἐκκλέπτει καὶ δίδωσι Στροφίῳ Φωκεῖ τρέφειν, ὁ δὲ αὐτὸν ἐκτρέφει μετὰ Πυλάδου παιδὸς ἰδίου. τελειωθεὶς δὲ Ὀρέστης εἰς Δελφοὺς παραγίνεται κἀκεῖ ἐρωτᾷ, εἰ τοὺς αὐτόχειρας τοῦ πατρὸς μετέλθοι. τοῦτο δ' ἐπιτραπεὶς ἀπέρχεται ⟨εἰς⟩ Μυκήνας μετὰ Πυλάδου λαθραίως καὶ κτείνει τήν τε μητέρα καὶ τὸν

(Line numbers in left column: 5, 10, 15, 20, 25)

Ἀγαμέμνων δὲ καταντήσας εἰς Μυκήνας μετὰ Κασάνδρας ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας· δίδωσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα ἄχειρα καὶ ἀτράχηλον, καὶ τοῦτον ἐνδυόμενος φονεύεται, καὶ βασιλεύει Μυκηνῶν Αἴγισθος· κτείνουσι δὲ καὶ Κασάνδραν. Ἠλέκτρα δὲ μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων Ὀρέστην τὸν ἀδελφὸν ἐκκλέπτει καὶ δίδωσι Φωκεῖ Στροφίῳ τρέφειν, ὁ δὲ αὐτὸν ἐκτρέφει μετὰ Πυλάδου παιδὸς ἰδίου. τελειωθεὶς δὲ Ὀρέστης εἰς Δελφοὺς παραγίνεται καὶ τὸν θεὸν ἐρωτᾷ, εἰ τοὺς αὐτόχειρας τοῦ πατρὸς μετέλθοι. τοῦ θεοῦ ἐπιτρέποντος ἀπερχόμενος εἰς Μυκήνας μετὰ Πυλάδου λαθραίως τόν τε Αἴγισθον καὶ

(Section numbers in right margin: 23, 24, 25; p. 175, 5)

9. *αἴγισθος* in ras. E 14 s. *Στροφίῳ Φωκεῖ* E: *Φωκεῖ Στροφίῳ* S 19 s. *κἀκεῖ ἐρωτᾷ* E: *καὶ τὸν θεὸν ἐρωτᾷ* S 21. *μετέλθοι* ES: *μετέλθῃ Büch.* 21 s. *τοῦτο δὲ ἐπιτραπεὶς* E: *τοῦ θεοῦ ἐπιτρέποντος* S 22 ss. *ἀπέρχεται . . . καὶ* E: *ἀπερχόμενος* S 23. *εἰς* om. E 24. *καὶ κτείνει* suprascriptum in E 24 s. *κτείνει τήν τε μητέρα καὶ τὸν Αἴγισθον* E: *τόν τε Αἴ-*

Αἴγισθον, καὶ μετ' οὐ πολὺ μανίᾳ κατασχεθεὶς ὑπὸ Ἐριννύων διωκόμενος εἰς Ἀθήνας παραγίνεται καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ ἀπολύεται.

τὴν μητέρα κτείνει, καὶ μετ' οὐ πολὺ μανίᾳ καταςχεθεὶς ὑπὸ Ἐρινύων διωκόμενος εἰς Ἀθήνας παραγίνεται. κρίνεται δὲ Ὀρέςτης ἐν 5 Ἀρείῳ πάγῳ, ὡς μὲν λέγουςί τινες ὑπὸ Ἐρινύων, ὡς δέ τινες ὑπὸ Τυνδάρεω, ὡς δέ τινες ὑπὸ Ἠριγόνης τῆς Αἰγίςθου καὶ Κλυταιμνή- 10 ςτρας, καὶ κριθεὶς ἴςων γενομένων τῶν ψήφων ἀπολύεται.

26 *καὶ λαμβάνει χρησμὸν ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου, εἰ τὸ ἐν Ταύροις μετακομίσοι βρέτας.*

ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ, πῶς ἂν ἀπαλλαγείη τῆς νόςου, 15 ὁ θεὸς εἶπεν, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον μετακομίςειεν. οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρά

(25) 1 ss. Tzetz. Lycophr. 1374: *Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν διωκόμενος ὑπ' Ἐριννύων φεύγει πρὸς* 20 *Ἀθήνας ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἢ μετὰ Ἐριννύων ἢ Τυνδάρεω, ἢ Ἠριγόνης, τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός. ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων ἀπελύθη.*

(26) *ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν* 25 *Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομίσει· οἱ δὲ Ταῦροι*

γισθον καὶ τὴν μητέρα κτείνει S 3. *Ἐρινύων* S: *Ἐριννύων* E Tzetz. 4—13. nota memorabilem consensum cum marm. Par. 25 5 ss. de supplementis, quae partim ex libro Sabbaitico partim ex Tzetza accrescunt breviori Vaticani narrationi, confer Epit. Vat. p. 111, Mus. Rhen. XLVI p. 411 8 s. *τινὲς* S 14. *ἐρωμένω* S, corr. *Ker.* 15. (26) *τῆς Ἀρτέμιδος* desiderari non potest 17 s. *μετακομίσοι* E: *μετακομίσειε* S, *μετακομίσει* Tzetz. 18. *μοῖρα ἐστὶ* S

ἐστι Σκυθῶν, οἳ τοὺς ξένους φονεύουσι καὶ εἰς τὸ ἱερὸν ῥίπτουσι. τοῦτο ἦν ἐν τῷ τεμένει διά τινος πέτρας
5 ἀναφερόμενον ἐξ Ἅιδου. παραγενόμενος οὖν εἰς Ταύρους Ὀρέστης μετὰ Πυλάδου φωραθεὶς ἑάλω καὶ ἄγεται πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα
10 δέσμιος, ὁ δὲ ἀμφοτέρους πρὸς τὴν ἱέρειαν ἀποστέλλει. ἐπιγνωσθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς ἱερὰ ποιούσης ἐν Ταύροις, ἄρας τὸ
15 ξόανον σὺν αὐτῇ φεύγει. κομισθὲν δὲ εἰς Ἀθήνας νῦν λέγεται τὸ τῆς Ταυροπόλου. ἔνιοι δὲ αὐτὸν κατὰ χειμῶνα προσενεχθῆναι τῇ νήσῳ Ῥό- 27

καὶ δὴ παραγενόμενος ἐν Ταύροις μετὰ Πυλάδου φωραθεὶς ἑάλω καὶ ἄγεται πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα δέσμιος, ὁ δὲ ἀμφοτέρους πρὸς τὴν ἱέρειαν ἀποστέλλει. ἐπιγνωσθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς, ἄρας τὸ ξόανον σὺν αὐτῇ φεύγει.

20 *μοῖρα Σκυθῶν. παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε. μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι· χειμασθέντες δὲ ἐξώκειλαν παρὰ τὰ νῦν λεγομένης Σελευκείας μέρη καὶ Ἀν-*
25 *τιοχείας καὶ τὸ Μελάντιον ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ πανθῆναι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μανίας Ἀμανὸν ἐκλήθη. ὕστερον δὲ* (27)

1 ss. aut verba *οἳ τοὺς — ῥίπτουσι*, aut *τοῦτο — Ἅιδου* interpolata sunt 2. *ἱερὸν*] *πῦρ* add. *Herwerdenus* Mnemos. XX p. 200 8. *φωραθεὶς ἑάλω* ES: *κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων* Tzetz. (*a pastoribus deprehensi* Hyg. fab. 120) 13. *ἱεροποιούσης Büch.* 13 s. *ἱερὰ ποιούσης ἐν Ταύροις* om. E Tzetz. 26. *Ἀμανὸν*] conf. Steph. Byz. s. v.

δῳ λέγουσιν ... αὐτὸν καὶ κατὰ χρησμὸν ἐν τείχει καθοσιωθῆναι. Ὀρέστης δὲ τὴν ἀδελφὴν Ἠλέκτραν Πυλάδῃ συνῴκισεν, αὐτὸς 5 δὲ γήμας Ἑρμιόνην ἐγέννησε Τισαμενόν.

28 *καὶ δὴ ἐλθὼν εἰς Μυκήνας Πυλάδῃ μὲν τὴν ἀδελφὴν Ἠλέκτραν συζεύγνυσιν, αὐτὸς δὲ γήμας Ἑρμιόνην, ἢ κατά τινας Ἠριγόνην, τεκνοῖ ..., καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ἐν Ὀρεστείῳ τῆς Ἀρκαδίας θνήσκει.* 10

Μενέλαος δὲ πέντε ναῦς τὰς πάσας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ προσσχὼν Σουνίῳ τῆς Ἀττικῆς ἀκρωτηρίῳ κἀκεῖθεν εἰς Κρήτην ἀπορριφεὶς πάλιν 15 ὑπὸ ἀνέμων μακρὰν ἀπωθεῖται, καὶ πλανώμενος ἀνά τε Λιβύην καὶ Φοινίκην

29 *Μενέλαος δὲ πέντε ναῦς τὰς ὅλας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ*

(28) *ἦλθεν εἰς Ἀθήνας .... καὶ Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν ζευγνύει, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν Δελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν* 20 *Ἀχιλλέως ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν, ἢ κατά τινας Ἠριγόνην γήμας τὴν Αἰγίσθου Πενθίλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς ἀναιρεῖται.* (conf. Epit. Vat. p. 111 et 294. Mus. Rhen. XLVI p. 411)

1 lacunam sic explendam *λέγουσι ⟨καὶ τὸ ξόανον μεῖναι αὐτοῦ καὶ⟩ αὐτὸν* indicavit *Büch.* *λέγουσι ναυαγὸν Ker.* 5. *συνῴκησεν* S, corr. *Ker.* 6 ss. hiulca ES: integra Apollodori verba servavit Tzetzes. 9. *Ὀρεστείῳ* ES: *Ὀρεστίᾳ* Tzetz. (*ὀρεστείᾳ* codd. Vitt. 2 et 3), conf. Steph. Byz. s. v. *Ὀρεστία* 12. *ὅλας* E: *πάσας* S 14. *ἀκροτηρίῳ* S, corr. *Ker.* 19. lacunam indicaveram Epit. Vat. p. 111, quam explevit S 20. *Δελφῶν* restitui: *ἀδελφῶν* Tzetz.

πολλὰς χώρας παραμείψας πολλὰ συναθροίζει χρήματα. καὶ κατά τινας εὑρίσκεται παρὰ Πρωτεῖ τῷ τῶν 5 Αἰγυπτίων βασιλεῖ Ἑλένη, μέχρι τότε εἴδωλον ἐκ νεφῶν ἐσχηκότος τοῦ Μενελάου. ὀκτὼ δὲ πλανηθεὶς ἔτη κατέπλευσεν εἰς Μυκή-10 νας, κἀκεῖ κατέλαβεν Ὀρέστην μετεληλυθότα τὸν τοῦ πατρὸς φόνον. ἐλθὼν δὲ εἰς Σπάρτην τὴν ἰδίαν ἐκτήσατο βασιλείαν. καὶ... 15	καὶ Κύπρον καὶ Αἴγυπτον πολλὰ συναθροίζει χρήματα. καὶ κατά τινας εὑρίσκεται παρὰ Πρωτεῖ τῷ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖ Ἑλένη, μέχρι τότε εἴδωλον ἐκ νεφῶν ἐσχηκότος τοῦ Μενελάου. ὀκτὼ δὲ πλανηθεὶς ἔτη κατέπλευσεν εἰς Μυκήνας, κἀκεῖ κατέλαβεν Ὀρέστην μετεληλυθότα τὸν τοῦ πατρὸς φόνον. ἐλθὼν δὲ εἰς Σπάρτην ⟨τὴν⟩ ἰδίαν ἐκτήσατο βασιλείαν. καὶ ἀποθανατισθεὶς ὑπὸ Ἥρας εἰς τὸ Ἠλύσιον ἦλθε πεδίον μεθ' Ἑλένης.	30 p. 176, 1

Ὁ δὲ Ὀδυσσεύς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἐπλανᾶτο 7 κατὰ Λιβύην, ὡς δὲ ἔνιοι κατὰ Σικελίαν, ὡς δὲ ἄλλοι 20 κατὰ τὸν Ὠκεανὸν ἢ κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος.

ἀναχθεὶς δὲ ἀπὸ Ἰλίου προσίσχει πόλει Κικόνων 2 Ἰσμάρῳ καὶ ταύτην αἱρεῖ πολεμῶν καὶ λαφυραγωγεῖ, μόνου φεισάμενος Μάρωνος, ὃς ἦν ἱερεὺς Ἀπόλλωνος. αἰσθόμενοι δὲ οἱ τὴν ἤπειρον οἰκοῦντες Κίκονες σὺν 25 ὅπλοις ἐπ' αὐτὸν παραγίνονται· ἀφ' ἑκάστης δὲ νεὼς

5. ἑλένη *S: ἑλένης E 13. τὴν om. S 14. καὶ] μετὰ θάνατον ... suppleveram (conf. Epit. Vat. p. 112, Mus. Rhen. XLVI p. 412 adn.) Hic explicit in E fol 49ᵛ, post quod tria folia excisa sunt (conf. praefat.) 17. μετ' ἑλένης S, corr. *Ker.* 18—20.] conf. Mus. Rhen. XLVI p. 412 s. 23. Μάρωνος] Hom. ι 196 ss.

3 ἐξ ἀποβαλὼν ἄνδρας ἀναχθεὶς ἔφευγε. καὶ καταντᾷ εἰς τὴν Λωτοφάγων χώραν καὶ πέμπει τινὰς μαθησομένους τοὺς κατοικοῦντας· οἱ δὲ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ κατέμειναν· ἐφύετο γὰρ ἐν τῇ χώρᾳ καρπὸς ἡδὺς λεγόμενος λωτός, ὃς τῷ γευσαμένῳ πάντων ἐποίει λήθην. Ὀδυσ- 5 σεὺς δὲ αἰσθόμενος, τοὺς λοιποὺς κατασχών, τοὺς γευσαμένους μετὰ βίας ἐπὶ τὰς ναῦς ἄγει, καὶ προσπλεύσας τῇ Κυκλώπων γῇ προσπελάζει.

4 καταλιπὼν δὲ τὰς λοιπὰς ναῦς ἐν τῇ πλησίον νήσῳ, μίαν ἔχων τῇ Κυκλώπων γῇ προσπελάζει, μετὰ δώδεκα 10 ἑταίρων ἀποβὰς τῆς νεώς. ἔστι δὲ τῆς θαλάσσης πλησίον ἄντρον, εἰς ὃ ἔρχεται ἔχων ἀσκὸν οἴνου τὸν ὑπὸ Μάρωνος αὐτῷ δοθέντα. ἦν δὲ Πολυφήμου τὸ ἄντρον, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Θοώσης νύμφης, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης ἄγριος ἀνδροφάγος, ἔχων ἕνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ 15 5 μετώπου. ἀνακαύσαντες δὲ πῦρ καὶ τῶν ἐρίφων θύσαντες εὐωχοῦντο. ἐλθὼν δὲ ὁ Κύκλωψ καὶ εἰσελάσας τὰ ποίμνια τῇ μὲν θύρᾳ προσέθηκε πέτρον ὑπερμεγέθη καὶ 6 θεασάμενος αὐτοὺς ἐνίους κατήσθιεν. Ὀδυσσεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ἐκ τοῦ Μάρωνος οἴνου πιεῖν· ὁ δὲ πιὼν 20 πάλιν ᾔτησε, καὶ πιὼν τὸ δεύτερον ἐπηρώτα τὸ ὄνομα. τοῦ δὲ εἰπόντος ⟨ὅτι⟩ Οὖτις καλεῖται, Οὖτιν ἠπείλει ὕστερον ἀναλῶσαι, τοὺς δὲ ἄλλους ἔμπροσθεν, καὶ τοῦτο

2. *τινὰς* reposui: *τοὺς* S (conf. e. gr. bibl. III 22: *πέμπει τινὰς ληψομένους ὕδωρ*, ep. 7, 12: *ἔπεμψέ τινας πευσομένους*) 6. fort. *αἰσθόμενος ⟨καὶ⟩* 7. *προσπλεύσας*] malim *ἀποπλεύσας* 8. *κυκλώπω* S 11. *ἑταίρων*] *αιρ* in ras. S 12. *τὸν . . . δοθέντα*] Apollodorus aut Homeri verba *ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων* (ι 197) falso interpretatus est, aut scripsit *τοῦ . . . δοθέντος*; nam non *ἀσκὸν οἴνοιο*, sed *οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα* Maron Ulixi donaverat (ι 204) 21. *δεύτερον*] exspectaveris *τρίτον* (ι 361) 22. *ὅτι* add. *Büch.*

αὐτῷ ξένιον ἀποδώϲειν ὑπέϲχετο. καταϲχεθεὶϲ δὲ ὑπὸ
μέθηϲ ἐκοιμήθη. Ὀδυϲϲεὺϲ δὲ εὑρὼν ῥόπαλον κείμενον 7
ϲὺν τέϲϲαρϲιν ἑταίροιϲ ἀπώξυνε καὶ πυρώϲαϲ ἐξετύφλωϲεν
αὐτόν. ἐπιβοωμένου δὲ Πολυφήμου τοὺϲ πέριξ Κύκλω-
5 παϲ, παραγενόμενοι ἐπηρώτων τίϲ αὐτὸν ἀδικεῖ. τοῦ δὲ
εἰπόντοϲ 'Οὔτιϲ', νομίϲαντεϲ αὐτὸν λέγειν 'ὑπὸ μηδενόϲ'
ἀνεχώρηϲαν. ἐπιζητούντων δὲ τῶν ποιμνίων τὴν ϲυνήθη 8
νομήν, ἀνοίξαϲ καὶ ἐπὶ τοῦ προθύρου ϲτὰϲ τὰϲ χεῖραϲ
ἐκπετάϲαϲ ἐψηλάφα τὰ ποίμνια. Ὀδυϲϲεὺϲ δὲ τρεῖϲ
p. 177,1 κριοὺϲ ὁμοῦ ϲυνδέων ... καὶ αὐτὸϲ τῷ μείζονι ὑποδύϲ,
ὑπὸ τὴν γαϲτέρα κρυβείϲ, ϲὺν τοῖϲ ποιμνίοιϲ ἐξῆλθε, καὶ
λύϲαϲ τοὺϲ ἑταίρουϲ τῶν ποιμνίων, ἐπὶ τὰϲ ναῦϲ ἐλάϲαϲ
ἀποπλέων ἀνεβόηϲε Κύκλωπι ὡϲ Ὀδυϲϲεὺϲ εἴη καὶ ἐκ-
πεφεύγοι τὰϲ ἐκείνου χεῖραϲ. ἦν δὲ λόγιον Κύκλωπι 9
15 εἰρημένον ὑπὸ μάντεωϲ τυφλωθῆναι ὑπὸ Ὀδυϲϲέωϲ. καὶ
μαθὼν τὸ ὄνομα πέτραϲ ἀποϲπῶν ἠκόντιζεν εἰϲ τὴν
θάλαϲϲαν, μόλιϲ δὲ ἡ ναῦϲ ϲώζεται πρὸϲ τὰϲ πέτραϲ.
ἐκ τούτου δὲ μηνίει Ποϲειδῶν Ὀδυϲϲεῖ.

ἀναχθεὶϲ δὲ ϲυμπάϲαιϲ ⟨ναυϲὶ⟩ παραγίνεται εἰϲ 10
20 Αἰολίαν νῆϲον, ἧϲ ὁ βαϲιλεὺϲ ἦν Αἴολοϲ. οὗτοϲ ἐπι-
μελητὴϲ ὑπὸ Διὸϲ τῶν ἀνέμων καθεϲτήκει καὶ παύειν
καὶ προϊεϲθαι. ὃϲ ξενίϲαϲ Ὀδυϲϲέα δίδωϲιν αὐτῷ ἀϲκὸν
βόειον, ἐν ᾧ κατέδηϲε τοὺϲ ἀνέμουϲ, ὑποδείξαϲ οἷϲ δεῖ
χρῆϲθαι πλέοντα, τοῦτον ἐν τῷ ϲκάφει καταδήϲαϲ. ὁ δὲ
25 Ὀδυϲϲεὺϲ ἐπιτηδείοιϲ ἀνέμοιϲ χρώμενοϲ εὐπλοεῖ, καὶ
πληϲίον Ἰθάκηϲ ὑπάρχων ἤδη τὸν ἀναφερόμενον ἐκ τῆϲ

3. *ἀπώξενε* S, corr. *Ker.* (*ἀποξῦσαι* vel *ἀποξῦναι* ι 326, *ἐξαποξύνας* Eurip. Cycl. 456) 8. *στὰς*] *καθέζετο* ι 417 10. lacunam indicavi coll. ι 431 sq. 13. et 25. *ὀδυσσεὺς* S 13. *ἐπιφεύγει* S, corr. *Büch.* 18. *ποσειδὼν* S 19. *ναυσὶ* add. *Büch.* 20. *νῆσσον* S *Αἴολος*] in rasura primum *αἴολον*, tum *ν* correctum in S 23. *κατέδησε*] *η* in ras. S

11 πόλεως καπνὸν ἰδὼν ἐκοιμήθη. οἱ δὲ ἑταῖροι νομίζοντες
χρυσὸν ἐν τῷ ἀσκῷ κομίζειν αὐτόν, λύσαντες τοὺς ἀνέ-
μους ἐξαφῆκαν, καὶ πάλιν εἰς τοὐπίσω παρεγένοντο ὑπὸ
τῶν πνευμάτων ἁρπασθέντες. Ὀδυσσεὺς δὲ ἀφικόμενος
πρὸς Αἴολον ἠξίου πομπῆς τυχεῖν, ὁ δὲ αὐτὸν ἐκβάλλει 5
τῆς νήσου λέγων ἀντιπρασσόντων τῶν θεῶν μὴ δύνασθαι
σώζειν.

12 πλέων οὖν κατῆρε πρὸς Λαιστρυγόνας, καὶ ... τὴν
ἑαυτοῦ ναῦν καθώρμισεν ἐσχάτως. Λαιστρυγόνες δ' ἦσαν
ἀνδροφάγοι, καὶ αὐτῶν ἐβασίλευεν Ἀντιφάτης. μαθεῖν 10
οὖν Ὀδυσσεὺς βουλόμενος τοὺς κατοικοῦντας ἔπεμψέ
τινας πευσομένους. τούτοις δὲ ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ
13 συντυγχάνει καὶ αὐτοὺς ἄγει πρὸς τὸν πατέρα. ὁ δὲ
ἕνα μὲν αὐτῶν ἁρπάσας ἀναλίσκει, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδί-
ωκε φεύγοντας κεκραγὼς καὶ συγκαλῶν τοὺς ἄλλους 15
Λαιστρυγόνας. οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ βάλ-
λοντες πέτροις τὰ μὲν σκάφη κατέαξαν, αὐτοὺς δὲ ἐβί-
βρωσκον. Ὀδυσσεὺς δὲ κόψας τὸ πεῖσμα τῆς νεὼς ἀνήχθη,
αἱ δὲ λοιπαὶ σὺν τοῖς πλέουσιν ἀπώλοντο.

14 μίαν δὲ ἔχων ναῦν Αἰαίῃ νήσῳ προσίσχει. ταύτην 20
κατῴκει Κίρκη, θυγάτηρ Ἡλίου καὶ Πέρσης, Αἰήτου δὲ
ἀδελφή, πάντων ἔμπειρος οὖσα φαρμάκων. διελὼν τοὺς
ἑταίρους αὐτὸς μὲν κλήρῳ μένει παρὰ τῇ νηί, Εὐρύλοχος
δὲ πορεύεται μεθ' ἑταίρων εἰκοσιδύο τὸν ἀριθμὸν πρὸς
15 Κίρκην. καλούσης δὲ αὐτῆς χωρὶς Εὐρυλόχου πάντες 25
εἰσίασιν. ἡ δ' ἑκάστῳ κυκεῶνα πλήσασα τυροῦ καὶ μέ-

1. *ἑταῖροι*] *αι* in ras. S 8. lacunam indicavi coll. κ 91 ss. 10. *ἐβασίλευεν*] *ευ* in ras. S 12. *τινὰς* S 22. *διελὼν* ⟨*δὲ*⟩? 23. *ἑταίρους*] *αι* in ras. S *νιί* S, corr. *Ker.* 24. *ἑτέρων* S, corr. *Ker.* *εἰκοσιδύο*] forma recentior orta est ex siglo *κβ'*

178,1 λιτος καὶ ἀλφίτων καὶ οἴνου δίδωcι, μίξαcα φαρμάκῳ.
πιόντων δὲ αὐτῶν, ἐφαπτομένη ῥάβδῳ τὰc μορφὰc
ἠλλοίου, καὶ τοὺc μὲν ἐποίει λύκουc, τοὺc δὲ cῦc,
τοὺc δὲ ὄνουc, τοὺc δὲ λέονταc. Εὐρύλοχοc δὲ ἰδὼν 16
5 ταῦτα Ὀδυccεῖ ἀπαγγέλλει. ὁ δὲ λαβὼν μῶλυ παρὰ
Ἑρμοῦ πρὸc Κίρκην ἔρχεται, καὶ βαλὼν εἰc τὰ φάρμακα
τὸ μῶλυ μόνοc πιὼν οὐ φαρμάccεται· cπαcάμενοc δὲ τὸ
ξίφοc ἤθελε Κίρκην ἀποκτεῖναι. ἡ δὲ τὴν ὀργὴν παύ-
caca τοὺc ἑταίρουc ἀποκαθίcτηcι. καὶ λαβὼν ὅρκουc
10 Ὀδυccεὺc παρ' αὐτῆc μηδὲν ἀδικηθῆναι cυνευνάζεται,
καὶ γίνεται αὐτῷ παῖc Τηλέγονοc. ἐνιαυτὸν δὲ μείναc 17
ἐκεῖ, πλεύcαc τὸν Ὠκεανόν, cφάγια ταῖc ψυχαῖc
ποιηcάμενοc μαντεύεται παρὰ Τειρεcίου, Κίρκηc ὑποθε-
μένηc, καὶ θεωρεῖ τάc τε τῶν ἡρώων ψυχὰc καὶ τῶν
15 ἡρωΐδων. βλέπει δὲ καὶ τὴν μητέρα Ἀντίκλειαν καὶ
Ἐλπήνορα, ὃc ἐν τοῖc Κίρκηc πεcὼν ἐτελεύτηcε.

παραγενόμενοc δὲ πρὸc Κίρκην ὑπ' ἐκείνηc προ- 18
πεμφθεὶc ἀνήχθη, καὶ τὴν νῆcον παρέπλει τῶν Cειρήνων.
αἱ δὲ Cειρῆνεc ἦcαν Ἀχελῴου καὶ Μελπομένηc μιᾶc τῶν
20 Μουcῶν θυγατέρεc, Πειcινόη Ἀγλαόπη Θελξιέπεια. τού-

3 s.] nota fabulae formam ab Homero discrepantem, sed consentientem cum vasorum fictilium figuris (*Baumeister* Antike Denkmäler p. 781 s.) et Dione Chrys. 8 p. 134 (*Seeliger* in Roscheri lex. myth. II p. 1194) 6 s. *καὶ βαλὼν εἰς τὰ φάρμακα τὸ μῶλυ*] ab Homero aliena, sed conf. Hyg. fab. 125 (p. 107, 19 Sch.): *postquam poculum ab ea accepit, remedium Mercurii monitu coniecit.* Mythogr. Vat. I 15, II 211 (schol. rec. Hom. κ 305)
8. *ἤθελε Büch.*: *ἦλθε* S 11.] nota Telegonum ex Telegonia additum 12. ⟨*καὶ*⟩ *σφάγια?* 14 s. *ἡρῴων . . . ἡρωΐδων* S 18. *παραπλέει* S, correxi 19. *Σειρῆνες*] conf. bibl. I 63 et 18: *Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελῴου Σειρῆνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσέως ἐροῦμεν* (Mus. Rhen. XLVI p. 418)
20. — p. 232, 3. haec quoque, non minus quam numerus nomina forma Sirenum ab Homero aliena, exscripsit Tzetz. Lycophr. 712

των ἡ μὲν ἐκιθάριζεν, ἡ δὲ ᾖδεν, ἡ δὲ ηὔλει, καὶ διὰ
19 τούτων ἔπειθον καταμένειν τοὺς παραπλέοντας. εἶχον
δὲ ἀπὸ τῶν μηρῶν ὀρνίθων μορφάς. ταύτας παραπλέων
Ὀδυσσεύς, τῆς ᾠδῆς βουλόμενος ὑπακοῦσαι, Κίρκης ὑπο-
θεμένης τῶν μὲν ἑταίρων τὰ ὦτα ἔβυσε κηρῷ, ἑαυτὸν 5
δὲ ἐκέλευσε προσδεθῆναι τῷ ἱστῷ. πειθόμενος δὲ ὑπὸ
τῶν Σειρήνων καταμένειν ἠξίου λυθῆναι, οἱ δὲ μᾶλλον
αὐτὸν ἐδέσμευον, καὶ οὕτω παρέπλει. ἦν δὲ αὐταῖς
Σειρῆσι λόγιον τελευτῆσαι νεὼς παρελθούσης· αἱ μὲν
20 οὖν ἐτελεύτων. μετὰ δὲ τοῦτο παραγίνεται ἐπὶ δισσὰς 10
ὁδούς. ἔνθεν μὲν ἦσαν αἱ Πλαγκταὶ πέτραι, ἔνθεν δὲ
ὑπερμεγέθεις σκόπελοι δύο. ἦν δὲ ἐν μὲν θατέρῳ Σκύλλα,
Κραταιίδος θυγάτηρ καὶ † Τριήνου ἢ Φόρκου, πρόσωπον
ἔχουσα καὶ στέρνα γυναικός, ἐκ λαγόνων δὲ κεφαλὰς ἓξ
21 καὶ δώδεκα πόδας κυνῶν. ἐν δὲ θατέρῳ [τῷ σκοπέλῳ] 15
ἦν Χάρυβδις, ἣ τῆς ἡμέρας τρὶς ἀνασπῶσα τὸ ὕδωρ πάλιν
ἀνίει. ὑποθεμένης δὲ Κίρκης, τὸν μὲν παρὰ τὰς Πλαγ-
κτὰς πλοῦν ἐφυλάξατο, παρὰ δὲ τὸν τῆς Σκύλλης σκό-
πελον ἐπὶ τῆς πρύμνης ἔστη καθωπλισμένος. ἐπιφανεῖσα
δὲ ἡ Σκύλλα ἓξ ἑταίρους ἁρπάσασα τούτους κατεβίβρωσ- 20
22 κεν. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς Θρινακίαν νῆσον οὖσαν Ἡλίου,
ἔνθα βόες ἐβόσκοντο, καὶ ἀπλοίᾳ κατασχεθεὶς ἔμεινεν p. 179, 1

1. *ἤδεν* S 8 ss. *ἦν δὲ — ἐτελεύτων*] conf. Hyg. l. l. p. 108, 10 s. 8. *αὐταῖς* S: *αὖ ταῖς*? 9. *νηὸς* S, correxi 11. *πλακ-ταὶ* S, corr. *Ker.* 13. *τριήνου* S *Τυρρήνου* schol. Plat. Polit. IX 588 c: *Τριαίνου* vel *Τυφῶνος* (Hyg. fab. p. 12, 17 et 108, 15 Sch.), *Büch.*; sed scribendum videtur *Τρίτωνος* ex Eustath. in Hom. p. 1714, 32 *ἢ φόρκου* schol. Plat. *Büch.*: *ἡ φόρκου* S
15. *τῷ σκοπέλῳ* del. *Büch.* 16. *τρίτον σπῶσα* S: *τρὶς σπῶσα* *Büch.*, scripsi *τρὶς ἀνασπῶσα* 17. *πλακτὰς* S *τὰς Πλαγκ-τὰς*] exspectaveris *τὴν Χάρυβδιν*, nam verba *ὑποθεμένης Κίρκης* magis conveniunt cum *μ* 56 ss., quam cum vv. 106 ss.
18. *σκόπελον* <*πλέων*>? 20. *ἑταίρους*] *αι* in ras. S

αὐτοῦ. τῶν δὲ ἑταίρων σφαξάντων ἐκ τῶν βοῶν καὶ
θοινησαμένων, λειφθέντων τροφῆς, Ἥλιος ἐμήνυσε Διί.
καὶ ἀναχθέντα κεραυνῷ ἔβαλε. λυθείσης δὲ τῆς νεὼς 23
Ὀδυσσεὺς τὸν ἱστὸν κατασχὼν παραγίνεται εἰς τὴν Χά-
5 ρυβδιν. τῆς δὲ Χαρύβδεως καταπινούσης τὸν ἱστόν, ἐπι-
λαβόμενος ὑπερπεφυκότος ἐρινεοῦ περιέμεινε. καὶ πάλιν
ἀνεθέντα τὸν ἱστὸν θεωρήσας, ἐπὶ τοῦτον ῥίψας εἰς Ὠγυ-
γίαν νῆσον διεκομίσθη.

ἐκεῖ δὲ ἀποδέχεται Καλυψὼ θυγάτηρ Ἄτλαντος, καὶ 24
10 συνευνασθεῖσα γεννᾷ παῖδα Λατῖνον. μένει δὲ παρ᾽ αὐτῇ
πενταετίαν, καὶ σχεδίαν ποιήσας ἀποπλεῖ. ταύτης δὲ ἐν
τῷ πελάγει διαλυθείσης ὀργῇ Ποσειδῶνος, γυμνὸς πρὸς
Φαίακας ἐκβράσσεται. Ναυσικάα δέ, ἡ τοῦ βασιλέως 25
θυγάτηρ Ἀλκινόου, πλύνουσα τὴν ἐσθῆτα ἱκετεύσαντα αὐ-
15 τὸν ἄγει πρὸς Ἀλκίνοον, ὃς αὐτὸν ξενίζει καὶ δῶρα
δοὺς μετὰ πομπῆς αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα ἐξέπεμψε.
Ποσειδῶν δὲ Φαίαξι μηνίσας τὴν μὲν ναῦν ἀπελίθωσε,
τὴν δὲ πόλιν ὄρει περικαλύπτει.

Ὀδυσσεὺς δὲ παραγενόμενος εἰς τὴν πατρίδα εὑρίσκει 26
20 τὸν οἶκον διεφθαρμένον· νομίσαντες γὰρ αὐτὸν τεθνάναι
Πηνελόπην ἐμνῶντο ἐκ Δουλιχίου μὲν νζ΄· Ἀμφίνομος 27

2. *ληφθέντων* S, corr. *Ker.* *ἐμήνισε* S, corr. *Büch.* 6. *ὑπερφυκότος* S, corr. *Ker.* 10. Latinum addidit bibliothecae auctor 14. *αἰσθῆτα* S 15. *ὅσαυτὸν* S 16. *αυτὸν* (sine spiritu) S, del. *Ker.* 17. *ποσειδὼν* S 21 ss.] de procorum catalogo conf. Mus. Rhen. XLVI p. 418 s. Apud Homerum commemorantur: *Ἀγέλαος Ἀμφιμέδων Ἀμφίνομος Ἀντίνοος Δημοπτόλεμος Ἔλατος Εὐρυάδης Εὐρύμαχος Εὐρυδάμας* (ultimi tres desiderantur in bibliothecae catalogo) *Κτήσιππος Λειώδης Λειώκριτος Πείσανδρος Πόλυβος*; erant CVIII (*π* 247 ss.), apud Apollodorum CXXIX 21. *νζ΄*] sunt *νγ΄*; erant fortasse *νβ΄*, ut uno nomine ad Samios translato et Dulichiorum (*νβ΄*) et Samiorum (*κδ΄*) numerus Homericus efficiatur.

Θόαϲ Δημοπτόλεμοϲ Ἀμφίμαχοϲ Εὐρύαλοϲ, Πάραλοϲ
Εὐηνορίδηϲ Κλυτίοϲ Ἀγήνωρ Εὐρύπυλοϲ, Πυλαιμένηϲ
Ἀκάμαϲ Θερϲίλοχοϲ Ἅγιοϲ Κλύμενοϲ, Φιλόδημοϲ Μενε-
πτόλεμοϲ Δαμάϲτωρ Βίαϲ Τέλμιοϲ, Πολύιδοϲ Ἀϲτύλοχοϲ
Ϲχεδίοϲ Ἀντίγονοϲ Μάρψιοϲ, Ἰφιδάμαϲ Ἀργεῖοϲ Γλαῦκοϲ 5
Καλυδωνεὺϲ Ἐχίων, Λάμαϲ Ἀνδραίμων Ἀγέρωχοϲ Μέδων
Ἄγριοϲ, Πρόμοϲ Κτήϲιοϲ Ἀκαρνάν Κύκνοϲ Ψηρᾶϲ, Ἑλλά-
νικοϲ Περίφρων Μεγαϲθένηϲ Θραϲυμήδηϲ Ὀρμένιοϲ,
Διοπίθηϲ Μηκιϲτεὺϲ Ἀντίμαχοϲ Πτολεμαῖοϲ Λεϲτορίδηϲ,
28 Νικόμαχοϲ Πολυποίτηϲ Κεραόϲ. ἐκ δὲ Ϲάμηϲ κγ'· Ἀγέ- 10
λαοϲ Πείϲανδροϲ Ἔλατοϲ Κτήϲιπποϲ Ἱππόδοχοϲ, Εὐρύ-
ϲτρατοϲ Ἀρχέμολοϲ Ἴθακοϲ Πειϲήνωρ Ὑπερήνωρ, Φεροί-
τηϲ Ἀντιϲθένηϲ Κέρβεροϲ Περιμήδηϲ Κῦννοϲ, Θρίαϲοϲ
Ἐτεωνεὺϲ Κλυτίοϲ Πρόθοοϲ Λύκαιθοϲ, Εὔμηλοϲ Ἴτανοϲ
29 Λύαμμοϲ. ἐκ δὲ Ζακύνθου μδ'· Εὐρύλοχοϲ Λαομήδηϲ 15
Μόλεβοϲ Φρένιοϲ Ἴνδιοϲ, Μίνιϲ Λειώκριτοϲ Πρόνομοϲ p. 180, 1
Νίϲαϲ Δαήμων, Ἀρχέϲτρατοϲ Ἱππό[μαχοϲ Εὐρύαλοϲ Περί-

1. *Ἀμφίμαχος* repetitur p. 235, 7 1 s. *Εὐρύαλος* — *Ἀγήνωρ* repetuntur l. 17 s. 2. 14. p. 235, 1. *κλύτιος* S, correxi 2. *εὐρύπιλος* S, corr. *Ker.* *παλαιμένης* S, corr. *Ker.* 5. *σχέδιος* S, correxi *ἀνήγονος* S, corr. Büch. 6. *Δάμας*? 7. *ἀκαρνᾶν* S *Ψυρᾶς Ker.* 8. *μεγασθέντης* S, corr. *Ker.* *θρασυμίδης* S, corr. *Ker.* 9. *Νεστορίδης Ker.*; an *Θεστορίδης*? 10. *κγ'*] Hom. *κδ'*, conf. ad 233, 21 11. *Κτήσιππος* repetitur 235, 9 *εὐρύστατος* S, corr. *Ker.* 12. *Ἀρχέμολος*] *Ἀρχέμορος* aut *Ἀρχέμαχος Ker.* *Φεροίτης*] *Φιλοίτιος Ker.* 13. *Κῦνος*? 14. *κλύτιος* S, v. ad l. 2 *Λυκάεθος* S, corr. *Ker.* (conf. bibl. III 124) *εὔμιλος* S, corr. *Ker.* *Ἴταμος Büch.*
15. *μδ'*] sunt *μα'*, ap. Hom. *κ'* 16. *Μόλεβος*] *Μούλιος Ker.* 16. *Φρένιος* repetitur p. 235, 2: *Φήμιος Ker.*, sed conf. ad p. 235, 2 *Ἴνδιος* repetitur p. 235, 2 *Μίνις*] *Μύνης Ker.* *Λειώκριτος* restitui ex Hom. β 242, χ 294: *λαόκριτος* S 17. *Νῖσος*? 17. *ἀρχέστατος* S, corr. *Ker.* 17 s. facile sentis originem nominum ex initio catalogi (p. 234, 1 s.) repetitorum: nimirum integer codicis archetypi versus, qui erat -*μάχος Εὐρύαλος Πάραλος* (hic *περίαλλος*) *Εὐηνορίδης Κλύτιος Ἀγήνωρ* perperam

αλλος Εὐηνορίδης, Κλυτίος Ἀγήνωρ] Πόλυβος Πολύδωρος
Θαδύτιος, Στράτιος [Φρένιος Ἴνδιος] Δαισήνωρ Λαομέδων,
Λαόδικος Ἅλιος Μάγνης Ὀλοίτροχος Βάρθας, Θεόφρων
Νισσαῖος Ἀλκάροψ Περικλύμενος Ἀντήνωρ, Πέλλας Κέλ-
5 τος Περίφας Ὄρμενος Πόλυβος, Ἀνδρομήδης. ἐκ δὲ 30
αὐτῆς Ἰθάκης ἦσαν οἱ μνηστευόμενοι ιβʹ οἵδε· Ἀντίνοος
Πρόνοος Λειώδης Εὐρύνομος Ἀμφίμαχος, Ἀμφίαλος
Πρόμαχος Ἀμφιμέδων Ἀρίστρατος Ἕλενος, Δουλιχιεὺς
Κτήσιππος.

10 οὗτοι πορευόμενοι εἰς τὰ βασίλεια δαπανῶντες τὰς 31
Ὀδυσσέως ἀγέλας εὐωχοῦντο. Πηνελόπη δὲ ἀναγκαζο-
μένη τὸν γάμον ὑπέσχετο ὅτε τὸ ἐντάφιον Λαέρτῃ πέρας
ἕξει, καὶ τοῦτο ὕφηνεν ἐπὶ ἔτη τρία, μεθ' ἡμέραν μὲν
ὑφαίνουσα, νύκτωρ δὲ ἀναλύουσα. τοῦτον τὸν τρόπον
15 ἐξηπατῶντο οἱ μνηστῆρες ὑπὸ τῆς Πηνελόπης, μέχρις
ὅτε ἐφωράθη. Ὀδυσσεὺς δὲ μαθὼν τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, 32
ὡς ἐπαίτης πρὸς Εὔμαιον οἰκέτην ἀφικνεῖται, καὶ Τηλε-
μάχῳ ἀναγνωρίζεται, καὶ παραγίνεται εἰς τὴν πόλιν.
Μελάνθιος δὲ αὐτοῖς συντυχὼν ὁ αἰπόλος οἰκέτης ὑπάρ-
20 χων ἀτιμάζει. παραγενόμενος δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοὺς
μνηστῆρας μετῄτει τροφήν, καὶ εὑρὼν μεταίτην Ἶρον
καλούμενον διαπαλαίει αὐτῷ. Εὐμαίῳ δὲ μηνύσας ἑαυ-
τὸν καὶ Φιλοιτίῳ, μετὰ τούτου καὶ Τηλεμάχου τοῖς μνη-

sic repetitus est, ut is cuius in locum cessit versus prorsus excideret. Unde licet concludere, qui in codice archetypo singulorum versuum, fortasse etiam, qui foliorum fuerit ambitus
1. *Κλύτιος* S *Πόλυβος* repetitur l. 5; fort. *Ἱππόλυτος*
2. *Θαλύτιος Büch.* *Φρένιος Ἴνδιος*] ex versus cuiusdam fine (p. 234, 16) male repetita esse videntur *δαισίνωρ* S, corr. *Ker.* 3. *ὀλοίροχος* S, corr. *Büch.* 4. *πέλας* S, corr. *Ker.* 6. *ιβʹ*] ut apud Homerum 7. *Ἀμφίμαχος*] v. p. 234, 1
8. *ἔλενος* S 9. *Κτήσιππος*] v. p. 234, 11 12. *ὅτε τὸ* in ras. S 13. *μεθημέραν* S 16. *ἐφοράθη* S, corr. *Ker.*
23. *καὶ Φιλοιτίῳ Büch.*: *καὶ τῷ παιδὶ Φιλοιτίου* S

33 στῆρσιν ἐπιβουλεύει. Πηνελόπη δὲ τοῖς μνηστῆρσι τίθησιν Ὀδυσσέως τόξον, ὃ παρὰ Ἰφίτου ποτὲ ἔλαβε, καὶ τῷ τοῦτο τείναντί φησι συνοικήσειν. μηδενὸς δὲ τεῖναι δυναμένου, δεξάμενος Ὀδυσσεὺς τοὺς μνηστῆρας κατετόξευσε σὺν Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ καὶ Τηλεμάχῳ. ἀνεῖλε δὲ καὶ 5 Μελάνθιον καὶ τὰς συνευναζομένας τοῖς μνηστῆρσι θεραπαίνας, καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τῷ πατρὶ ἀναγνωρίζεται.

34 Θύσας δὲ Ἅιδῃ καὶ Περσεφόνῃ καὶ Τειρεσίᾳ, πεζῇ διὰ τῆς Ἠπείρου βαδίζων εἰς Θεσπρωτοὺς παραγίνεται καὶ κατὰ τὰς Τειρεσίου μαντείας θυσιάσας ἐξιλάσκεται 10 Ποσειδῶνα. ἡ δὲ βασιλεύουσα τότε Θεσπρωτῶν Καλλιδίκη καταμένειν αὐτὸν ἠξίου τὴν βασιλείαν αὐτῷ δοῦσα. 35 καὶ συνελθοῦσα αὐτῷ γεννᾷ Πολυποίτην. γήμας δὲ Καλλιδίκην Θεσπρωτῶν ἐβασίλευσε καὶ μάχῃ τῶν περιοίκων νικᾷ τοὺς ἐπιστρατεύσαντας. Καλλιδίκης δὲ ἀποθανούσης, 15 τῷ παιδὶ τὴν βασιλείαν ἀποδιδοὺς εἰς Ἰθάκην παραγίνεται, καὶ εὑρίσκει ἐκ Πηνελόπης Πολιπόρθην αὐτῷ γεγεν- p. 181, 1 36 νημένον. Τηλέγονος δὲ παρὰ Κίρκης μαθὼν ὅτι παῖς Ὀδυσσέως ἐστίν, ἐπὶ τὴν τούτου ζήτησιν ἐκπλεῖ. παραγενόμενος δὲ εἰς Ἰθάκην τὴν νῆσον ἀπελαύνει τινὰ τῶν 20 βοσκημάτων, καὶ Ὀδυσσέα βοηθοῦντα τῷ μετὰ χεῖρας δόρατι Τηλέγονος ⟨τρυγόνος⟩ κέντρον τὴν αἰχμὴν ἔχοντι 37 τιτρώσκει, καὶ Ὀδυσσεὺς θνήσκει. ἀναγνωρισάμενος δὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ κατοδυράμενος, τὸν νεκρὸν ⟨καὶ⟩ τὴν Πηνελόπην πρὸς Κίρκην ἄγει, κἀκεῖ τὴν Πηνελόπην 25

3. *τείναντι φησὶ* S 10. *τοῦ ειρεσίου* S, corr. *Ker.* 12. *διδοῦσα Büch.* 17. *γεγενημένην* S, correxi ex Paus. VIII 12, 6; *γεγεννημένην Ker.* 18. post *Τηλέγονος* verba *ὁ ἐκ τῆς Κίρκης υἱὸς Ὀδυσσέως*, quae in margine perhibet S, rursus in marginem relegavi 20. *ἀπέλαυε* S: *ἀπελαύνει Büch.*, *ἀπέλαβε Ker.* 22. *τρυγόνος* add. *Büch.* 24. *καὶ* addidi ex argumento Telegoniae, ubi Telemachus quoque adiectus est.

γαμεῖ. Κίρκη δὲ ἑκατέρους αὐτοὺς εἰς Μακάρων νήσους ἀποστέλλει.

τινὲς δὲ Πηνελόπην ὑπὸ Ἀντινόου φθαρεῖσαν λέ- 38
γουσιν ὑπὸ Ὀδυσσέως πρὸς τὸν πατέρα Ἰκάριον ἀπο-
5 σταλῆναι, γενομένην δὲ τῆς Ἀρκαδίας κατὰ Μαντίνειαν
ἐξ Ἑρμοῦ τεκεῖν Πᾶνα· ἄλλοι δὲ δι' Ἀμφίνομον ὑπὸ 39
Ὀδυσσέως αὐτοῦ τελευτῆσαι· διαφθαρῆναι γὰρ αὐτὴν
ὑπὸ τούτου λέγουσιν. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἐγκαλούμενον 40
Ὀδυσσέα ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπὲρ τῶν ἀπολωλότων δικα-
10 στὴν Νεοπτόλεμον λαβεῖν τὸν βασιλεύοντα τῶν κατὰ τὴν
Ἤπειρον νήσων, τοῦτον δέ, νομίσαντα ἐκποδὼν Ὀδυσσέως
γενομένου Κεφαλληνίαν καθέξειν, κατακρῖναι φυγὴν αὐ-
τοῦ, Ὀδυσσέα δὲ εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Θόαντα τὸν Ἀνδραι-
μονος παραγενόμενον τὴν τούτου θυγατέρα γῆμαι, καὶ
15 καταλιπόντα παῖδα Λεοντοφόνον ἐκ ταύτης γηραιὸν τε-
λευτῆσαι.

5. *γενομένης* S, corr. *Büch.* *Μαντίνειαν Büch.*: *μαντείαν* S (conf. Paus. VIII 12, 6) 6. *πάνα* S 7. *αὐτὸν* S, corr. *Büch.* 11. *ἐκποδῶν* S 12. *κεφαληνίαν* S *κατακρίναι* S 13. *θόεντα* S, corr. *Büch.*

PROCLI EXCERPTA

EX

CYCLI EPICI CARMINIBUS.

Appendix ad apparatum criticum.

[Consensus cum Apollodoro litteris obliquis (*Ζεύς*) et, ubi ad ipsa verba eorumque structuram pertinet similitudo, typis diductis (*Ζ ε ύ ς*) significatur. Typis erectis (Ζεύς) expressa a bibliotheca absunt.]

I. *Κύπρια.*

Apollod. ep. 3, 1

... *Ζεὺς βουλεύεται* μετὰ τῆς Θέμιδος *περὶ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου. παραγενομένη δὲ Ἔρις* εὐωχουμένων τῶν θεῶν ἐν τοῖς Πηλέως γάμοις *νεῖκος περὶ κάλλους* 2 *ἐνίστησιν Ἀθηνᾷ Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ, αἳ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ κατὰ Διὸς προσταγὴν ὑφ' Ἑρ-* 5 *μοῦ πρὸς τὴν κρίσιν ἄγονται· καὶ προκρίνει τὴν Ἀφροδίτην ἐπαρθεὶς τοῖς Ἑλένης γάμοις Ἀλέξανδρος. ἔπειτα δὲ* Ἀφροδίτης ὑποθεμένης *ναυπηγεῖται,* καὶ Ἕλενος περὶ τῶν μελλόντων αὐτῷ προθεσπίζει. καὶ ἡ Ἀφροδίτη Αἰνείαν συμπλεῖν αὐτῷ κελεύει. καὶ Κασ- 10 σάνδρα περὶ τῶν μελλόντων προδηλοῖ. ἐπιβὰς δὲ τῇ

1.] quae de ipsis carminibus Proclus singulis capitibus praescripsit, hic non recepi.

Λακεδαιμονίᾳ Ἀλέξανδρος ξενίζεται παρὰ τοῖς Τυνδαρίδαις, *καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Σπάρτῃ παρὰ Μενελάῳ·* καὶ Ἑλένῃ παρὰ τὴν εὐωχίαν δίδωσι δῶρα ὁ Ἀλέξανδρος. 3, 3 *καὶ μετὰ ταῦτα Μενέλαος εἰς Κρήτην ἐκπλεῖ,* κελεύσας 5 τὴν Ἑλένην τοῖς ξένοις τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν, ἕως ἂν ἀπαλλαγῶσιν. ἐν τούτῳ δὲ Ἀφροδίτη συνάγει τὴν Ἑλένην τῷ Ἀλεξάνδρῳ. καὶ μετὰ τὴν μῖξιν *τὰ πλεῖστα κτήματα ἐνθέμενοι νυκτὸς ἀποπλέουσι. χειμῶνα* 4 *δὲ αὐτοῖς ἐφίησιν Ἥρα· καὶ προσενεχθεὶς Σιδῶνι ὁ* 10 *Ἀλέξανδρος αἱρεῖ τὴν πόλιν. καὶ ἀποπλεύσας εἰς Ἴλιον γάμους τῆς Ἑλένης ἐπετέλεσεν.*

Ἐν τούτῳ δὲ Κάστωρ μετὰ Πολυδεύκους τὰς Ἴδα (conf. bibl. III 136 s.) καὶ Λυγκέως βοῦς ὑφαιρούμενοι ἐφωράθησαν. καὶ Κάστωρ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἴδα ἀναιρεῖται, Λυγκεὺς δὲ καὶ 15 Ἴδας ὑπὸ Πολυδεύκους· καὶ Ζεὺς αὐτοῖς ἑτερήμερον νέμει τὴν ἀθανασίαν.

καὶ μετὰ ταῦτα Ἶρις *ἀγγέλλει τῷ Μενελάῳ τὰ* 6 *γεγονότα κατὰ τὸν οἶκον. ὁ δὲ παραγενόμενος περὶ τῆς ἐπ' Ἴλιον στρατείας βουλεύεται μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ.* 20 καὶ πρὸς Νέστορα παραγίνεται Μενέλαος. Νέστωρ δὲ ἐν παρεκβάσει διηγεῖται αὐτῷ, ὡς Ἐπωπεὺς φθείρας τὴν Λύκου θυγατέρα ἐξεπορθήθη, καὶ τὰ περὶ Οἰδίπουν καὶ τὴν Ἡρακλέους μανίαν καὶ τὰ περὶ Θησέα καὶ Ἀριάδνην. *ἔπειτα τοὺς ἡγεμόνας ἀθροίζουσιν ἐπελθόντες* 25 *τὴν Ἑλλάδα. καὶ μαίνεσθαι προσποιησάμενον* 7 *τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῷ μὴ θέλειν συστρατεύεσθαι*

7 ss.] conf. Iliadis argum. Borbon. (Epit. Vat. p. 298): *οὐκ εὐθὺς ἐπὶ τὸ Ἴλιον διαβαίνει, ἀλλὰ πλησιάσας τινὶ τῶν νήσων ἐπ' Αἰγύπτῳ καὶ Φοινίκῃ πλανηθῆναι πρότερον.* 9. *ἐφίησι* *Welckerus*: *ἐφίστησι* codd. (*ἐπιπέμπει* Apollod.) 18. *παραγενόμενος*] *εἰς Μυκήνας* adde ex Apollod.

ἐφώρασαν, Παλαμήδους ὑποθεμένου τὸν υἱὸν Τηλέμαχον ἐπὶ κόλουσιν ἐξαρπάσαντες.

8, 15 καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλίδα θύουσι· καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γενόμενα δείκνυται, καὶ Κάλχας περὶ τῶν ἀποβησομέ- 5
17 νων προλέγει αὐτοῖς. ἔπειτα ἀναχθέντες Τευθρανίᾳ προσίσχουσι καὶ ταύτην ὡς Ἴλιον ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκβοηθεῖ, Θέρσανδρόν τε τὸν Πολυνείκους κτείνει καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως τιτρώσκεται.
18 ἀποπλέουσι δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆς Μυσίας χειμὼν ἐπι- 10 πίπτει καὶ διασκεδάννυνται. Ἀχιλλεὺς δὲ Σκύρῳ προσ-
19 σχὼν γαμεῖ τὴν Λυκομήδους θυγατέρα Δηιδάμειαν. ἔπειτα Τήλεφον κατὰ μαντείαν παραγενόμενον εἰς Ἄργος ἰᾶται Ἀχιλλεὺς ὡς ἡγεμόνα γενησόμενον τοῦ ἐπ' Ἴλιον πλοῦ.

21 καὶ τὸ δεύτερον ἠθροισμένου τοῦ στόλου ἐν 15 Αὐλίδι, Ἀγαμέμνων ἐπὶ θήρας βαλὼν ἔλαφον ὑπερβάλλειν ἔφησε καὶ τὴν Ἄρτεμιν. μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπέσχεν αὐτοὺς τοῦ πλοῦ χειμῶνας ἐπιπέμπουσα. Κάλχαντος δὲ εἰπόντος τὴν τῆς θεοῦ μῆνιν καὶ Ἰφιγένειαν
22 κελεύσαντος θύειν τῇ Ἀρτέμιδι, ὡς ἐπὶ γάμον αὐτὴν 20 Ἀχιλλεῖ μεταπεμψάμενοι θύειν ἐπιχειροῦσιν. Ἄρτεμις δὲ αὐτὴν ἐξαρπάσασα εἰς Ταύρους μετακομίζει καὶ ἀθάνατον ποιεῖ, ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς κόρης παρίστησι τῷ βωμῷ.

23 ἔπειτα καταπλέουσιν εἰς Τένεδον. καὶ εὐωχουμέ- 25
26s. νων αὐτῶν Φιλοκτήτης ὑφ' ὕδρου πληγεὶς διὰ τὴν δυσοσμίαν ἐν Λήμνῳ κατελείφθη. καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερος
29s. κληθεὶς διαφέρεται πρὸς Ἀγαμέμνονα. ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον εἴργουσιν οἱ Τρῶες, καὶ

2. κόλουσιν Welckerus: κόλασιν codd.

θνήσκει Πρωτεσίλαος ὑφ' Ἕκτορος. ἔπειτα Ἀχιλ- 3, 31
λεὺς αὐτοὺς τρέπεται ἀνελὼν Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος,
καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναιροῦνται. καὶ διαπρεσβεύονται 2
πρὸς τοὺς Τρῶας τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα
5 *ἀπαιτοῦντες. ὡς δὲ οὐχ ὑπήκουσαν ἐκεῖνοι, ἐνταῦθα* 31
δὴ τειχομαχοῦσιν. ἔπειτα τὴν χώραν ἐπεξελθόντες πορ- 32 s.
θοῦσι καὶ τὰς περιοίκους πόλεις. καὶ μετὰ ταῦτα
Ἀχιλλεὺς Ἑλένην ἐπιθυμεῖ θεάσασθαι, καὶ συνήγαγεν αὐ-
τοὺς εἰς τὸ αὐτὸ Ἀφροδίτη καὶ Θέτις. εἶτα ἀπονοστεῖν
10 ὡρμημένους τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχιλλεὺς κατέχει. *κἄπειτα*
ἀπελαύνει τὰς Αἰνείου βόας, καὶ Λυρνησὸν καὶ
Πήδασον *πορθεῖ καὶ σύχνας τῶν περιοικίδων πόλεων,*
καὶ Τρωίλον φονεύει. Λυκάονά τε Πάτροκλος εἰς
Λῆμνον ἀγαγὼν ἀπεμπολᾷ· καὶ ἐκ τῶν λαφύρων Ἀχιλ-
15 λεὺς μὲν Βρισηίδα γέρας λαμβάνει, Χρυσηίδα δὲ Ἀγα-
μέμνων. ἔπειτά ἐστι Παλαμήδους θάνατος καὶ Διὸς βουλὴ
ὅπως ἐπικουφίσει τοὺς Τρῶας Ἀχιλλέα τῆς συμμαχίας
τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστήσας, *καὶ κατάλογος τῶν τοῖς* 34 s.
Τρωσὶ συμμαχησόντων.

20 ## II. *Αἰθιοπίς.*

. . . *Ἀμαζὼν Πενθεσίλεια παραγίνεται Τρωσὶ συμ-* 5, 1
μαχήσουσα, Ἄρεως μὲν θυγάτηρ, Θρᾷσσα δὲ τὸ γένος.
καὶ κτείνει αὐτὴν ἀριστεύουσαν Ἀχιλλεύς, οἱ δὲ Τρῶες
αὐτὴν θάπτουσι. καὶ Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ, λοι-
25 *δορηθεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πεν-*
θεσιλείᾳ λεγόμενον ἔρωτα· καὶ ἐκ τούτου στάσις γίνεται
τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερσίτου φόνου. μετὰ δὲ ταῦτα

3 ss.] apud Apollodorum Achivi iam, cum Tenedi morarentur, Ulixem et Menelaum Troiam miserant (conf. Epit. Vat. p. 197) 19. *συμμαχησόντων Welckerus*: *συμμαχησάντων* codd.

Ἀχιλλεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ, καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ
Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσέως.
5, 8 *Μέμνων δὲ ὁ Ἠοῦς υἱός*, ἔχων ἡφαιστότευκτον
πανοπλίαν, *παραγίνεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων·* καὶ
Θέτις τῷ παιδὶ τὰ κατὰ τὸν Μέμνονα προλέγει. *καὶ* 5
*συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μέμνονος ἀναι-
ρεῖται, ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μέμνονα κτείνει·* καὶ τούτῳ
μὲν Ἠὼς παρὰ Διὸς αἰτησαμένη ἀθανασίαν δίδωσι. *τρε-
ψάμενος δ' Ἀχιλλεὺς τοὺς Τρῶας καὶ εἰς τὴν πόλιν
συνεισπεσὼν ὑπὸ Πάριδος ἀναιρεῖται καὶ Ἀπόλλω-* 10
4 *νος καὶ περὶ τοῦ πτώματος γενομένης ἰσχυρᾶς
μάχης, Αἴας ἀνελόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζει,
Ὀδυσσέως ἀπομαχομένου τοῖς Τρωσίν.* ἔπειτα Ἀν-
τίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προ-
τίθενται· καὶ Θέτις ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς 15
ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα. καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς
πυρᾶς ἡ Θέτις ἀναρπάσασα τὸν παῖδα *εἰς τὴν Λευκὴν*
5 *νῆσον* διακομίζει· *οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὸν τάφον χώσαντες*
6 s. *ἀγῶνα τιθέασι, καὶ περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων Ὀδυσσεῖ
καὶ Αἴαντι στάσις ἐμπίπτει.* 20

III. *Ἰλιὰς μικρά.*

. . . *Ἡ τῶν ὅπλων κρίσις γίνεται καὶ Ὀδυσσεὺς
κατὰ βούλησιν Ἀθηνᾶς λαμβάνει, Αἴας δ' ἐμμανὴς
γενόμενος τήν τε λείαν τῶν Ἀχαιῶν λυμαίνεται καὶ*
9 s. *ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς λοχήσας Ἕλενον* 25
λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἁλώσεως τούτου
8 *Διομήδης ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτην ἀνάγει. ἰαθεὶς δὲ*

17 s. *εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον*] conf. p. 204, 5 adn. 24 ss.] de rerum ordine in bibliotheca mutato conf. Epit. Vat. p. 217 ss.

οὗτος ὑπὸ Μαχάονος *καὶ μονομαχήσας Ἀλεξάνδρῳ κτείνει·* καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενελάου καταικισθέντα ἀνελόμενοι θάπτουσιν οἱ Τρῶες. *μετὰ δὲ ταῦτα Δηίφοβος* 5, 9 *Ἑλένην γαμεῖ. καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου* 11
5 *ἀγαγὼν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρός.* καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ φαντάζεται. *Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος* 12 *τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος.*

καὶ οἱ Τρῶες πολιορκοῦνται· καὶ Ἐπειὸς κατ' 14
10 *Ἀθηνᾶς προαίρεσιν τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάζει. Ὀδυσσεύς τε αἰκισάμενος ἑαυτὸν κατάσκοπος* 13 *εἰς Ἴλιον παραγίνεται καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑφ' Ἑλένης περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως συντίθεται· κτείνας τέ τινας τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται. καὶ* 14
15 *μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ παλλάδιον ἐκκομίζει ἐκ τῆς Ἰλίου. ἔπειτα εἰς τὸν δούρειον ἵππον τοὺς ἀρίστους* 15 *ἐμβιβάσαντες τάς τε σκηνὰς καταφλέξαντες οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς Τένεδον ἀνάγονται. οἱ δὲ Τρῶες* 16 *τῶν κακῶν ὑπολαβόντες ἀπηλλάχθαι τόν τε δούρειον*
20 *ἵππον εἰς τὴν πόλιν εἰσδέχονται,* διελόντες μέρος τι τοῦ τείχους, *καὶ εὐωχοῦνται ὡς νενικηκότες τοὺς Ἕλληνας.*

IV. *Ἰλίου πέρσις.*

. . . *Ὡς τὰ περὶ τὸν ἵππον οἱ Τρῶες ὑπόπτως ἔχοντες*
25 *περιστάντες βουλεύονται ὅ τι χρὴ ποιεῖν, καὶ τοῖς* 17 *μὲν δοκεῖ κατακρημνίσαι αὐτόν, τοῖς δὲ* καταφλέγειν, *οἱ*

10 ss.] Apollodorus has duas Ulixis expeditiones in unam contraxit, quam factam esse refert, antequam equus ligneus fabricaretur (Epit. Vat. p. 225 ss.). Attamen eisdem verbis usus est, quae in carminis epitoma invenerat.

δὲ ἱερὸν αὐτὸν ἔφασαν δεῖν τῇ Ἀθηνᾷ ἀνατεθῆναι· καὶ τέλος νικᾷ ἡ τούτων γνώμη. τραπέντες δὲ εἰς εὐφροσύνην εὐωχοῦνται ὡς ἀπηλλαγμένοι τοῦ πολέμου.
5, 18 ἐν αὐτῷ δὲ τούτῳ δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τόν τε Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθείρουσιν. 5
ἐπὶ δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν
19 ὑπεξῆλθον εἰς τὴν Ἴδην. καὶ Σίνων τοὺς πυρσοὺς
(15) ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς, πρότερον εἰσεληλυθὼς προσποίητος. οἱ δὲ ἐκ Τενέδου προσπλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ
20 τοῦ δουρείου ἵππου ἐπιπίπτουσι τοῖς πολεμίοις, καὶ 10
πολλοὺς ἀνελόντες τὴν πόλιν κατὰ κράτος λαμβάνουσι.
21 καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Πρίαμον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα·
22 Μενέλαος δὲ ἀνευρὼν Ἑλένην ἐπὶ τὰς ναῦς κατάγει Δηίφοβον φονεύσας. Κασσάνδραν δὲ Αἴας ὁ Ἰλέως 15
πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον.

23 καὶ Ὀδυσσέως Ἀστυάνακτα ἀνελόντος Νεοπτόλεμος Ἀνδρομάχην γέρας λαμβάνει, καὶ τὰ λοιπὰ λάφυρα
22 διανέμονται. Δημοφῶν δὲ καὶ Ἀκάμας Αἴθραν εὑρόν- 20
23 τες ἄγουσι μεθ' ἑαυτῶν. ἔπειτα ἐμπρήσαντες τὴν

4. non pater, sed uterque filius occiditur apud Apollodorum 18. — p. 245, 7] post verba τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον haec leguntur in cod. Ven. 454: ἐφ' ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βουλεύονται τὸν Αἴαντα· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ διασώζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. ἔπειτα ἀποπλέουσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος μηχανᾶται. καὶ Ὀδυσσέως — ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον (p. 245, 2). Equidem Apollodorum secutus genuinum rerum conexum restituisse mihi videor (conf. Epit. Vat. p. 249 ss., Mus. Rhen. XLVI p. 406 s.) 20. Aethram in ipsa urbis expugnatione memorat Apollodorus (conf. Epit. Vat. p. 240 ss.) 21 s.] urbis incendium et Polyxenae mactatio in bibliotheca ante praedae distributionem narrantur (Epit. Vat. p. 244)

πόλιν Πολυξένην σφαγιάζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον. ⟨καὶ ἐπὶ τῷ Αἴαντος ἀδικήματι⟩ 5, 25 παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βουλεύονται τὸν Αἴαντα· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύ-
5 γει καὶ διασῴζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. ἔπειτα ἀποπλέουσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος μηχανᾶται.

V. Νόστοι.

... Ἀθηνᾶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον εἰς ἔριν 6, 1
10 καθίστησι περὶ τοῦ ἔκπλου. Ἀγαμέμνων μὲν οὖν τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐξιλασόμενος χόλον ἐπιμένει, Διομήδης δὲ καὶ Νέστωρ ἀναχθέντες εἰς τὴν οἰκείαν διασῴζονται. μεθ' οὓς ἐκπλεύσας ὁ Μενέλαος μετὰ πέντε νεῶν εἰς Αἴγυπτον παραγίνεται, τῶν λοιπῶν δια-
15 φθαρεισῶν νεῶν ἐν τῷ πελάγει. οἱ δὲ περὶ Κάλ- 2 ss. χαντα καὶ Λεοντέα καὶ Πολυποίτην πεζῇ πορευθέντες εἰς Κολοφῶνα Κάλχαντα ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι. τῶν δὲ περὶ τὸν Ἀγα- 5 μέμνονα ἀποπλεόντων Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπιφανὲν πει-
20 ρᾶται διακωλύειν, προλέγον τὰ συμβησόμενα. εἶθ' ὁ 6 περὶ τὰς Καφηρίδας πέτρας δηλοῦται χειμὼν καὶ ἡ Αἴαντος φθορὰ τοῦ Λοκροῦ. Νεοπτόλεμος δὲ Θέ- 12 τιδος ὑποθεμένης πεζῇ ποιεῖται τὴν πορείαν, καὶ παραγενόμενος εἰς Θρᾴκην Ὀδυσσέα καταλαμβάνει ἐν τῇ
25 Μαρωνείᾳ, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνύει τῆς ὁδοῦ, καὶ τελευ- 13 τήσαντα Φοίνικα θάπτει· αὐτὸς δὲ εἰς Μολοσσοὺς ἀφικόμενος ἀναγνωρίζεται Πηλεῖ. ἔπειτα Ἀγαμέμνονος 23 ss.

6 s. legebatur fortasse: ἔπειτα ἀποπλέουσι τοῖς Ἕλλησι φθορὰν ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος μηχανᾶται 17. Κάλχαντα *Meinekius*: Τειρεσίαν codd. (conf. Epit. Vat. p. 256 adn. 4)

ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ἀναιρεθέντος ὑπ' Ὀρέστου καὶ Πυλάδου τιμωρία, καὶ Μενελάου εἰς τὴν 6, 29 s. *οἰκείαν ἀνακομιδή.*

VI. *Τηλεγονία.*

Οἱ μνήςτορες ὑπὸ τῶν προςηκόντων θάπτονται. 5 καὶ Ὀδυςςεὺς θύςας νύμφαις εἰς Ἦλιν ἀποπλεῖ ἐπιςκεψόμενος τὰ βουκόλια, καὶ ξενίζεται παρὰ Πολυξένῳ, δῶρόν τε λαμβάνει κρατῆρα, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὰ περὶ Τρο- 7, 34 φώνιον καὶ Ἀγαμήδην καὶ Αὐγέαν. *ἔπειτα εἰς Ἰθάκην καταπλεύσας τὰς ὑπὸ Τειρεσίου ῥηθείσας τελεῖ θυσίας.* 10 *καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Θεσπρωτοὺς ἀφικνεῖται καὶ γαμεῖ Καλλιδίκην βασιλίδα τῶν Θεσπρωτῶν. ἔπειτα πόλεμος συνίσταται τοῖς Θεσπρωτοῖς πρὸς Βρυγοὺς Ὀδυσσέως ἡγουμένου.* ἐνταῦθα Ἄρης τοὺς περὶ τὸν Ὀδυςςέα τρέ- 35 πεται καὶ αὐτῷ εἰς μάχην Ἀθηνᾶ καθίςταται. τούτους 15 μὲν Ἀπόλλων διαλύει· *μετὰ δὲ τὴν Καλλιδίκης τελευτὴν τὴν μὲν βασιλείαν διαδέχεται Πολυποίτης Ὀδυσσέως υἱός, αὐτὸς δ' εἰς Ἰθάκην ἀφικνεῖται. κἂν τούτῳ Τηλέγονος ἐπὶ ζήτησιν τοῦ πατρὸς πλέων, ἀποβὰς εἰς τὴν Ἰθάκην τέμνει τὴν νῆσον. ἐκβοηθήσας δ'* 20 *Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖται κατ' ἄγνοιαν.* 36 *Τηλέγονος δ' ἐπιγνοὺς τὴν ἁμαρτίαν τό τε τοῦ πατρὸς σῶμα* καὶ τὸν Τηλέμαχον *καὶ τὴν Πηνελόπην πρὸς τὴν μητέρα μεθίστησιν. ἡ δὲ αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖ, καὶ συνοικεῖ τῇ μὲν Πηνελόπῃ Τηλέγονος,* Κίρκῃ δὲ 25 Τηλέμαχος.

9 s.] sacra a Tiresia iussa Ulixes apud Apollodorum non Ithacae, sed in Thesprotiis perpetrat (conf. Mus. Rhen. XLVI p. 413 s.) 22 s. *τό τε τοῦ πατρὸς σῶμα*] conf. p. 236, 24 adn.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΕΔΙΑΣΙΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΘΛΩΝ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

R Vratislaviensis-Rhedigeranus 30
S Vindobonensis IV 195
T Marcianus 514
P Palatinus-Vaticanus 228

V Vaticanus 1386
M Marcianus catal. suppl. IX, 6

All. *Allatius* (1641)
West. *Westermannus* (1843)

* asterisco insignivi, quae nunc primum in textum recepi.

Τοὺς Ἡρακλείους ἀνδρικοὺς δεκαδύο ἐντεῦθεν
ἐκμάνθανε † φιλότης . . .
τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα, ὕδραν, ἔλαφον, κάπρον,
κόπρου Αὐγείου κάθαρσιν, ὄρνιθας Στυμφαλίδας,
5 *ταῦρον τὸν Κρήτηθεν, ἵππους Θρᾳκικὰς Διομήδους,*
ζωστῆρα Ἱππολύτης τε, βόας τε Γηρυόνου,
μῆλα τὰ Ἑσπερίδων τε, Κέρβερόν τε τὸν κύνα,
ὁ Ἡρακλῆς τετέλεκε δυοκαίδεκα ἄθλους.

Apollod. bibl. II 72
I. [*Περὶ τοῦ ἐν Νεμέᾳ λέοντος.*] *Ἐξέμηνε τὸν* 1
10 *Διὸς Ἡρακλῆν τὸ τῆς Ἥρας ζηλότυπον. εἰς δὲ Πυθῶνα*
μολών, ὅπως ἀνανήψειε τῆς μελαγχολίας, πυνθάνεται,
73 *καί οἱ χρᾷ τὸ δαιμόνιον Εὐρυσθεῖ τε λατρεύειν τῷ*

Plenam inscriptionem perhibet S (et haud dubie T): † *τοῦ βουλγαρίου χαρτοφύλακος καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων, κυρίου*(?) *ἰωάννου διακόνου τοῦ πεδιασίμου.* Reliquis haec inscriptio simul cum nomine auctoris excidit; nam R titulo omnino caret, P simpliciter suprascripsit: *ἆθλα τοῦ ἡρακλέους*, quaeque leguntur in VM: *διὰ στίχου οἱ δώδεκα ἀγῶνες τοῦ ἡρακλέους*, ad versus tantum pertinent, qui narrationi praemissi sunt.

1 s. *τοὺς — φιλότης* RS, omittunt reliqui. Hos quoque versus politicos esse cognovit *West.* 1. *ἡρακλείους* *RS: *Ηρακλέους* ed. *West.* 2. post corruptam vocem *φιλότης* lacunae signum posui 3. *νεμαία* R 5. *θρακικοὺς* S 6. *ὑπολίτης* S *βόας τὰς γηριόνου* P *βόας τοῦ γυριόνου* R 7. *τε* post *Ἑσπερίδων* om. RS 8. *δυοκαίδεκα* * codd.: *δύο καὶ δέκα* edd. 9. singulorum capitum inscriptiones quas soli perhibent VM (voce *περὶ* ubique omissa), non ab ipso Pediasimo adiecta esse apparet ex p. 250, 20, ubi titulus loco minus apto insertus rerum conexum interrumpit 10. *πυθῶνα* VM: *τὸν πύθωνα* P *πυθῶν* S *πυθὼν* R 12. *χρᾷ τὸ*] *χρᾶται* R man. 1 *λατρεύειν* (*λατρεύοντα* Apollod.)] *λατρεύσειν* R *δουλεύειν* VM

ἐκ Περσέως ἀνέκαθεν καὶ τὸ προσταττόμενον ἀπαραι-
2 τήτως τελεῖν. καταλαμβάνει τοίνυν τὴν Τίρυνθα, καὶ 74
δουλαγωγούμενος Εὐρυσθεῖ τὸν τοῦ Νεμείου λέοντος
φόνον πρῶτον ἆθλον τελεῖν ἐπιτάττεται. θὴρ δὲ οὗτος
χαλκῷ μὲν ἄτρωτος, ἐκ Τυφῶνος δὲ τὴν γένεσιν εἰλη- 5
3 φώς. μέλλων τοίνυν καταλαμβάνειν τὴν Νεμέαν εἰς
Κλεωνὰς ἔρχεται, καί τινι χερνήτῃ περιτυχὼν θύειν
Διὶ μέλλοντι τὴν θυσίαν εἰς ἡμέραν ὑπερθέσθαι τρια-
κοστὴν ἀξιοῖ, κἂν μὲν παλίνοστος ἵκηται θύειν Σω-
τῆρι Διί, ἐναγίζειν δ' ὡς ἥρωι μὴ περιγενομένῳ τοῦ 10
4 λέοντος. καταλαμβάνει μετὰ Κλεωνὰς Νεμέαν, μαστεύει 75
τὸν θῆρα, τοξεύει πρῶτον, ὡς δ' ἐκ τῆς πείρας ἔμα-
θεν ἄτρωτον, διώκει τὸ ῥόπαλον ἐντεινάμενος· συμφυ-
γόντος δὲ πρὸς ἀμφίστομον σπήλαιον τὴν ἑτέραν ἀπ-
έκλεισεν εἴσοδον, ἐπιὼν δὲ τῷ θηρίῳ διὰ θατέρας, 15
περιθεὶς τῷ λαιμῷ τοὺς δακτύλους συμπιέζει καὶ ἄγχει.
καὶ βαστάσας νεκρὸν ἐπωμάδιον ἄγει πρὸς Κλεωνὰς
πρῶτον, εἶτα Διὶ θύσας αὐτόθι καταλαμβάνει Μυκή-
νας καὶ διὰ θαύματος Εὐρυσθεῖ γίνεται.

5 II. [Περὶ τῆς Λερναίας ὕδρας.] Ἔδεισε δι' ἀν- 76
δρείας ὑπερβολὴν Ἡρακλῆν Εὐρυσθεύς, καὶ μηκέτι
συγχωρῶν εἰσιέναι Μυκήνας δεικνύειν πρὸ πυλῶν τοὺς

2. τελεῖν *RSTP (ἐτέλει Apollod.): ἐκτελεῖν VM 3. νεμείου *P: νεμειαίου TVM νεμαιείου S νεμαίου R All. Νεμεαίου West. 6. νέμεαν codd. 7. χερνίτη SM 9. Σωτῆρι om. P 10. δ' codd.: δὲ edd. μὴ om. V περιγενωμένω SP 11. νέμεαν codd. 12. πρῶτον *P (Apollod.): τὸ πρῶτον reliqui 13. ἐντεινάμενος *RSTP (Apollod.): ἐκτεινάμενος VM 14. ἀμφιτοσπήλαιον P τὴν om. VM ἑτέραν om. P 15. τὸ θηρίον P (θηρίον R man. 1) 16. τοὺς δακτύλους] τὸ ξίφος P πιέζει R 18. τὸ πρῶτον P αὐτόθεν VM μυκήνας om. VM 20. ἀνδρείας STM: ἀνδρίας RPV (codd. Apollod.) 21. εὐρυσθεὺς ἡρακλῆν VM 22. πυλῶν] τῶν πυλῶν T θυρῶν S

77 *ἄθλους ἐκέλευσε. δεύτερον δὴ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν ἀγῶνα προσέταξεν. ἡ δὲ θηρίον ἦν ἀμαιμάκετον, σῶμα μὲν ὑπερμέγεθες, κάρηνον δὲ ἔχον ἐννεακέφαλον· τῷ δὲ τῆς Λέρνης ἕλει τραφέν, προϊὸν*

78 *⟨εἰς⟩ τὸ πεδίον πᾶν ὅ τι προστύχοι διέφθειρεν. ἐπιβὰς* 6 *οὖν ἅρματος Ἡρακλῆς, ἡνίοχον ἔχων Ἰόλαον εἰς τὸ τῆς Λέρνης πεδίον ἀφίκετο, πεπυρωμένοις δὲ βάλλων ὕδραν τοῖς βέλεσιν εἰς συμπλοκὴν κατηνάγκασεν. ἡ*

79 *μὲν οὖν θατέρῳ τοῖν ποδοῖν ἐμπλακεῖσα ἐνείχετο, ὁ*

10 *δὲ τῷ ῥοπάλῳ κόπτων τὰς κεφαλὰς ἤνυε πλέον οὐδέν· μιᾶς γὰρ δειροτομουμένης δύο ἐφύοντο. προσεβοήθη δὲ τερατώδης καρκῖνος, καὶ ἦν ὁ ἄθλος δυσκαταγώνιστος. ἀνθ' ὧν Ἰολάῳ προσχρησάμενος Ἡρακλῆς βοηθῷ* 7 *κτείνει μὲν τὸν καρκῖνον, δαλῷ δὲ τὰς ἀνατολὰς τῶν*

80 *κεφαλῶν ἀμαυρῶν ἔστησε τῆς ἐκφύσεως. ἀποκόψας δὲ τὴν ἀθάνατον ἐκ πασῶν κεφαλήν, κατορύξας πέτραν ἐπέθηκεν. ἀναρρήξας δὲ ταύτης τὸ σῶμα τοὺς διστοὺς ἔβαψε, καὶ πρὸς Εὐρυσθέα καλλίνικος ἀναζεύγνυσιν. οὐ μέντοι ⟨ἐν⟩ τοῖς δώδεκα τὸν ἀγῶνα τοῦτον Εὐρυ-*

20 *σθεὺς ἔταξεν· σύμμαχος γὰρ Ἡρακλεῖ τηνικαῦτα Ἰόλαος.*

81 III. [*Περὶ τῆς χρυσόκερω ἐλάφου.*] *Τρίτον* 8 *ἐπέταξεν ἆθλον τὴν ἐξ Οἰνόης ἔμπνουν κομίζειν χρυ-*

3. *δὲ* PVM: *δ'* RT 4. *τῷ* PT: *τὸ* R *πῆ* V *πὴ* M *ἕλει τραφέν* om. R 5. *⟨εἰς⟩ τὸ πεδίον* * restitui ex Apollod.: *τὸ πεδίον* TP *πεδίον* R *τῷ πεδίῳ* VM edd. *προστύχει* R 6. *ὁ ἡρακλῆς* R *ἐς* V 8. *ὕδραν* * add. RP, om. VM 9. *ἐνείχετο* VM: *ἐμείχετο* P *ἐμάχετο* R 13. *ἰόλεω* R 16. *κατωρύξας* R *πέτραν* R (Apollod.): *πέτρον* PVM 17. *ἐπέθηκεν* PR (Apollod.): *ἔθηκεν* VM *ἀναρρύξας* omisso *δὲ* R *ταύτην* P *ταύτῃ* RVM, corr. *All.* 19. *ἐν* ex Apollod. add. *West.* 20. *Ἰόλαος* Apollod. *West.*: *ἰόλεως* codd. 22. *ἆθλον* Apollod. *All.*: *ἄεθλον* codd. *Οἰνόης* * R Apollod.] *χώρας* add. VM edd. *χρυσόκερον* R

σόκερων ἔλαφον. οὗ χάριν μήτε βαλεῖν μήτε μὴν
ἀνελεῖν ταύτην βουλόμενος Ἡρακλῆς ὅλον ἐνιαυτὸν
συνεδίωκεν. ἐπεὶ δὲ καμὸν τὸ θηρίον κρησφύγετον
ἔγνω τὸ Ἀρτεμίσιον, καταφεύγει μὲν εἰς τὸ ὄρος, ἐκεῖ-
θεν δὲ περαιούμενον Λάδωνα βάλλει καὶ συλλαμβάνει. 5
9 τοῖς ὤμοις δὲ θέμενος διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἠπείγετο.
συντυχοῦσα δὲ σὺν Ἀπόλλωνι Ἄρτεμις, ὅτι τὴν ἱερὰν 82
αὐτῆς ἔλαφον ἔκτεινε, κατεμέμφετο. πραΰνει δὲ τὴν
ὀργὴν τῇ θεῷ τὴν ἐξ Εὐρυσθέως ἀνάγκην προφασι-
σάμενος. τοῦ λοιποῦ δὲ Μυκήναζε τὸ θηρίον ἔμπνουν 10
ἐκόμισε, [καὶ δὴ καὶ ἐλαίαν ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Ἕλλη-
νας ἤγαγεν.]

10 IV. [Περὶ τοῦ Ἐρυμανθίου κάπρου.] Ἠδίκει 83
τὴν Ψωφῖδα κάπρος ὁ Ἐρυμάνθιος· ἀνθ' ὧν Ἡρακλῆς
τέταρτον ἆθλον ὑφίσταται, καὶ ζῶντα τοσοῦτον χαυ- 15
λιόδοντα σῦν κομίζειν ἐπιταχθεὶς οὐ κατεφρόνει τοῦ
ἐπιτάγματος. Φολόην οὖν διιὼν Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ
ξενίζεται. Φόλος μὲν οὖν ὀπτὰ κρέα παρεῖχε φιλοφρο-
νούμενος, ὁ δὲ τοῖς ὠμοῖς μᾶλλον ἐκέχρητο. οἶνον δὲ 84
ἀπαιτήσαντος Φόλος μὲν τὸν κοινὸν πίθον Κενταύρων 20
11 ἀνοίγειν δεδιέναι διισχυρίζετο· θαρρεῖν δὲ Ἡρακλῆς
ἔφησε, καὶ πείθει καὶ πέπωκεν. αἰσθόμενοι δὲ διὰ
τῆς ὀσμῆς Κένταυροι παρῆσαν ἐλάτας ἀνατεινάμενοι.

1. βαλλεῖν R 3. δὲ om. R 5. δὲ om. R βάλλει * codd. (τοξεύσας Apollod.): φθάνει *All.* 7. ἀπώλωνι R 8. ἔκτεινε * codd. (κτείναντα Apollod. codd.): εἴληφε *All.* 9. τῇ θεῷ VM (τῆς θεοῦ Apollod.): τῇ θεᾷ R εὐρυσθένους R 10. δὲ om. R θυρίον R 11 s. καὶ δὴ — ἤγαγεν] haec verba ab Apollodoro aliena recte delevit *All.* 14. Ψωφῖδα Apollod. *West.*: φωκίδα codd. 17. διιὼν *R: διοδεύων VM (διερχόμενος Apollod.) 18. ὀπτὰ R Apollod.: ὠπτὰ VM 20. ⟨τῶν⟩ Κενταύρων et 23. ⟨οἱ⟩ Κένταυροι ex Apollod. propos. *West.* 21. ἀνοίγειν om. VM δεδειέναι R

κατὰ κράτος δὲ τρεψάμενος αὐτοὺς Ἡρακλῆς, τοὺς δὲ
87 καὶ διολέσας τοῖς βέλεσιν, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν
ἐγένετο. διώξας δὲ τοῦτον ἔκ τινος λόχμης μετὰ κραυ-
γῆς, χιόνι παρειμένον ἐμβροχίσας εἰς Μυκήνας ἔμπνουν
5 ἐκόμισεν.

88 V. [Περὶ τῆς Αὐγείου κόπρου.] Ἕως Ἡρακλῆς 12
τοῖς φθάσασιν ἦν ἀγῶσιν ἀνενδεής, καινοτέρους Εὐ-
ρυσθεὺς προσεξεύρισκεν. ὁ δ' ἐλειτούργει τοῖς ἐπι-
τάγμασι, καὶ Διὸς γεγονὼς ἐπιστοῦτο τοῖς ἔργοις τὴν
10 γένεσιν. τὴν Αὐγείου δὴ τῶν θρεμμάτων ὄνθον μετὰ
τοὺς διηνυσμένους ἄθλους ἡμέρᾳ μιᾷ καθαίρειν προσ-
τάττεται. βασιλεὺς Ἤλιδος ὁ Αὐγείας, παῖς Ἡλίου 13
τὸ μυθευόμενον, τὸ δὲ ἱστορούμενον Φόρβαντος. συχνὰ
τούτῳ βοσκήματα, χώρῳ δ' ἐνὶ μακροῖς ἔτεσι σηκαζό-
15 μενα κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρευσαν. Αὐγείᾳ τοίνυν
προσιὼν Ἡρακλῆς, μὴ δηλώσας τὴν ἐξ Εὐρυσθέως ἐπι-
ταγήν, εἰ παράσχοι τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημά-
των, ἡμέρᾳ μιᾷ τῆς κόπρου τὸν φορυτὸν ἐκφορήσειν
89 ὑπέσχετο. κατανεύει μὴ πιστεύων Αὐγείας. Φυλέα δὲ 14
20 τὸν Αὐγείου μαρτυράμενος Ἡρακλῆς διαιρεῖ τῆς αὐλῆς
τὸν θεμέλιον καὶ παροχετεύσας τὸν Ἀλφειὸν ἅμα τῷ
Πηνειῷ σύνεγγυς ῥέοντας τὴν ὄνθον ἐκάθηρεν, ἔκρουν
δι' ἄλλης ἐξόδου κατεργασάμενος. ὡς δ' ἔμαθε κατ'
ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως διηνύσθαι τὸν ἆθλον ὁ Αὐγείας,

2. καὶ διολέσας] διόλεσε R τοῦ om. R 3. διόξας R
11. διηνυμένους R καθαίρειν om. R 13. δ' R: δὲ VM
16. ἐξ add. R 17. αὐτῷ West.: τούτῳ codd.
18. φορητὸν R 19. αὐγείας *R: ὁ αὐγείας VM edd.
φυλέα R: φυλλέα M, V ubi alterum λ suprascr. man. 2
21. τὸν VM Apollod.: τὸ R 22. ῥέοντας] ὁρῶντας R
ἐκάθηρεν codd.: ἐκαθῆρεν edd. 23. δ' ἔμαθε West.: δὲ
μάθοι codd. 24. ἄεθλον R ὁ Αὐγείας om. R

τὸν μισθόν τε οὐ παρεῖχε καὶ ὑπεσχῆσθαι ἐξηρνεῖτο,
15 *ἔτι δὲ καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἕτοιμος ἦν. ὡς δὲ* 90
καθεζομένων τῶν δικαστῶν ὡς ὑπεσχημένου τοῦ πα-
τρὸς κατεμαρτύρησεν ὁ Φυλεύς, ὀργισθεὶς ὁ Αὐγείας
πρὶν ἐνεχθῆναι τὴν ψῆφον τόν θ' Ἡρακλέα καὶ αὐτὸν 5
Φυλέα βαδίζειν ἐκέλευσεν ἐκ τῆς Ἤλιδος. Φυλεὺς μὲν 91
οὖν εἰς Δουλίχιον ᾔει, πρὸς Ὤλενον δ' Ἡρακλῆς
προσδεξάμενον ἵκετο. καὶ Μνησιμάχην τὴν Ὠλένου
ῥυσάμενος Εὐρυτίωνος ἧκεν εἰς Εὐρυσθέα. παρ' ὅσον
δὲ μισθὸν ἀπῄτει τῆς ἐκφορήσεως, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα 10
τοῦτον Εὐρυσθεὺς ⟨ἐν⟩ τοῖς δώδεκα προσεδέξατο.

16 VI. [*Περὶ τῶν Στυμφαλίδων ὀρνίθων.*] *Τὰς* 92
Στυμφαλίδας σοβεῖν ὄρνιθας Ἡρακλεῖ ἕκτος ἀγὼν
ἔκειτο. λίμνη παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν ἡ Στυμφαλίς, ὕλη
δὲ μυρίᾳ συνηρεφὴς κρησφύγετον ὄρνισιν ἦν. οὐδε- 93
μιᾶς οὖν μηχανῆς τῇ θήρᾳ τούτων εὑρημένης παρ' οὐ-
17 *δενὸς Ἡρακλῆς διώκειν τὰς ὄρνιθας ἠναγκάζετο. συν-*
αίρεται τούτῳ τῆς θήρας Παλλάς, ἡφαιστότευκτα δὲ
παρασχοῦσα χάλκεα κρόταλα λύει τὴν ἀμηχανίαν αὐτῷ.
κροτῶν γὰρ τοὺς κώδωνας Ἡρακλῆς ἐπί τινος ὄρους 20
τῇ λίμνῃ παρακειμένου φόβον ἐποίει ταῖς ὄρνισι, καὶ
τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀφίπταντο,
καὶ τῇδε βέλεσι τῶν ὀρνίθων περιεγένετο.

1. *ἐξηρνεῖτο* R: *ἐξήρνητο* VM 2. *ἔτι δὲ* *West.*: *ἔτι τε* codd. 3. *ὑποσχομένου* R 4. et 6. *φυλεὺς* R: *φυλλεὺς* VM 7. *πρὸς σάλενον* R 8. *προσδεξάμενον* VM Apollod.: *προσδεξάμενος* R *Μνησιμάχην τὴν Ὠλένου*] Mnesimache erat Dexameni filia. sed ex Apollodori corruptela *προσδεξάμενον* pro *πρὸς Δεξάμενον* Pediasimus perversam hanc genealogiam elicuit, ut observavit *West* 10. *δὲ* VM: *δή* R 11. *ἐν* add. *West.* 13. *ἡρακληκός* R 15. *συνηρεφὴς* * codd.: *συνηρεφὴς καὶ* *All.* 19 *χάλκεα* VM Apollod.: *χάλκεια* R 20. *κρατῶν* (typothetae errore) *West.* 21. *ταῖς* R: *τοῖς* VM

94 VII. [*Περὶ τοῦ Μίνωος ταύρου.*] *Μίνως ὁ* 18
Κρής, ὁ Διὸς ἔκγονος, ὁ Ῥαδαμάνθυος ὁμαίμων, τὸ
φανὲν ἐκ θαλάσσης Ποσειδῶνι θύειν ὑπέσχετο. καὶ
δὴ καὶ ἀνῆκε Κυανοχαίτης θέαμα κάλλους ταῦρον αἰ-
5 *πύκερων. ἀλλὰ τοῦ κάλλους ὁ Μίνως κατελεήσας τὸν*
ταῦρον τοῦτον μὲν ἀφῆκεν εἰς τὰ βουκόλια, θύει δὲ
ταῦρον ἀνθέτερον. ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς Ποσειδῶν τὸν 19
ταῦρον ἠγρίωσε καὶ παντὶ τὸ ζῶον ἀπρόσιτον ἦν.
95 *πέμπεται τοίνυν Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τούτου κατάσχεσιν.*
10 *Μίνως δὲ λαμβάνειν ἠξίου αὐτὸν διαγωνισόμενον. τοι-*
γάρτοι καὶ διαγωνισάμενος καὶ νικήσας εἷλε τὸν ταῦρον
καὶ πρὸς τὸν πέμψαντα διεκόμισεν. ὁ δ' ἄνετον εἴασε,
καὶ πλανηθεὶς διαβὰς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς
Ἀττικῆς ἵκετο, τὰ γειτονεύοντα λυμαινόμενος.

96 VIII. [*Περὶ τῶν Διομήδους ἵππων.*] *Ἀρχαιότε-* 20
ρος τοῦ Τυδείδου Διομήδης ἦρχε Θρᾳκῶν. τούτῳ καὶ
τὸ ὑπήκοον μὲν θηρίων ἀτιθασσότερον (Βίστονες γὰρ
οἱ ὑπὸ χεῖρα, λαὸς Θρᾳκῶν, ἔθνος αἱμοχαρὲς καὶ ἀμεί-
λικτον), ἵπποι δ' ἦσαν ζυγὸν μὲν καθάπαξ ἀπηρνη-
20 *μέναι, τοὺς δ' οὐκ ἐθάδας δι' ὠμότητα διαφθείρουσαι.*
ταύτας κομίζεσθαι πρὸς Μυκήνας ἀνάγκη βαρεῖα τὸν
Ἡρακλέα κατήπειγε. πλεύσας εἰς Θρᾴκην οὐκοῦν τοὺς 21
μὲν ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων βιάζεται, καὶ κατάγει
97 *τὰς ἵππους πρὸς θάλασσαν. ἐναντιουμένων δὲ τῶν*

2. *ὁμαίμων* *R: *ὅμαιμος* VM 3. *ἐκ θαλάσσης* R Apollod.: *ἐν θαλάσσῃ* VM 7. *ποσειδῶν* *R: *ὁ ποσειδῶν* VM
8. *παντὶ τὸ* R: *παντὶ τῷ* M *παντί τῳ τὸ* V 10. *δὲ* om. R *αὐτὸν* * scripsi: *τὸν* codd. (*εἶπεν αὐτῷ διαγωνισαμένῳ* . . . Apollod.) 16 s. *καὶ τὸ ὑπήκοον* R: *δὲ καὶ τὸ ὑπεῖκον* VM
18. *οἱ* *All.*: *ὁ* codd. *ἀμήλικτον* R 20. *δ'* om. R *διὼ-μότητα* R: *δὲ δι' ὠμότητα* VM *διαφθείρουσαι* R: *φθείρου-σαι* VM 23 s. *καὶ κατάγει τοὺς ἵππους* *R: *κατάγει δὲ τὰς* (*τοὺ* V) *ἵππους* VM 24. *πρὸς* R: *εἰς* VM

Θρᾳκῶν ταύτας μὲν Ἀβδήρῳ τῷ ἐρωμένῳ φυλάττειν πιστεύει, πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος Διομήδην μὲν ἀποκτείνει, τοὺς δὲ λοιποὺς φεύγειν ἠνάγκασεν. Ἀβδήρῳ δὲ διασπασθέντι τοῖς ἵπποις περὶ τὸν τάφον κτίσας τὴν Ἄβδηραν, ὃ ἀπήτητο κεκόμικεν Εὐ- 5 ρυσθεῖ. μεθέντος δὲ ταύτας τοῦ Εὐρυσθέως εἰς Ὄλυμπον ἀπελθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

22 IX. [Περὶ τοῦ Ἱππολύτης ζωστῆρος.] Ὁ τῆς 98 Ἱππολύτης ζωστὴρ δῶρον ἦν Ἄρεος. ὁ ζωστὴρ τοῦ πρωτεύειν τεκμήριον Ἀδμήτῃ τῇ Εὐρυσθέως δριμὺν 10 ἐνέθηκεν ἔρωτα. τῶν Ἀμαζόνων Ἱππολύτη βασίλεια. περί που τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν ἔθνος αἱ Ἀμαζόνες, Ἄρει μὲν κάτοχον, ἀνδρῶν δὲ καίπερ οὖσαι γυναῖκες διαφερόντως εἰς μάχην ἐπικρατέστερον· διὰ δὲ τὴν εἰς ὅπλα ῥοπὴν τὸν δεξιὸν μαζὸν ἀποθλίβουσαι τὴν κλῆσιν 15 23 ἐκ τοῦ συμβεβηκότος ἐσχήκασιν. ἐπὶ τοίνυν τὴν Ἱπ- 99 πολύτην καὶ τὸν μάχιμον Ἀμαζόνων στρατὸν διὰ τὸν Ἀδμήτης ὑπὲρ ζωστῆρος ἔρον σφοδρὸν Ἡρακλῆς ἀποστέλλεται. παραγενομένης δὲ πρὸς αὐτὸν Ἱππολύτης 101 καὶ πυθομένης, οὗ χάριν ἥκοι, καὶ δώσειν ὑποσχομέ- 20 νης, Ἥρα τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα μιᾷ τὰς Ἀμαζόνας καθ' Ἡρακλέους παρώξυνε. καὶ περιστᾶσαι μεθ' ὅπλων 102 24 τὸν ἥρωα πρὸς μάχην ἠρέθιζον ἑαυτάς. μνησθεὶς οὖν ὁ Ἡρακλῆς τῆν ἐνούσης αὐτῷ ῥώμης κτείνει μὲν Ἱπ-

1. μὲν om. R 1 ss. αὐδήρῳ codd. 2. βίστωνας V 5. αὔδηραν VM ἄαδηραν R ἀπήτητο V ἀπήγετο M: ἀπητήθη R 7. ἀπώλλοντο R 9. δῶρον δ' ἦν R 10. ἀδμήτα R 13. κάτοχον VM: κάτωθεν R 14. ἐπικρατέστεροι R 15. μαζὸν om. V 16. ἐπεὶ R 18. ἡρακλῆς *R: ὁ ἡρακλῆς VM 20. δώσιν M, R (ubi corr. man. 2) 23. ἑαυτὰς R: ἑαυτῶν M, V (ubi -ῶν in ras.) 24. ὁ ἡρακλῆς R: ἡρακλῆς VM

πολύτην καὶ τὸν ζωστῆρα λαμβάνει, πρὸς δὲ τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν διαγωνισάμενος φυγεῖν παρεσκεύασε,
103 s. πάρεργα δὲ τοῦ ἀγῶνος τήν θ' Ἡσιόνην τοῦ κήτους
105 ἐρρύσατο καὶ τοὺς Πρωτέως ἀπέκτεινεν.

106 X. [Περὶ τῶν βοῶν Γηρυόνου.] Τέρας ἦν ἐν 25 Γαδείροις ὁ Γηρυόνης, Καλλιρρόης μὲν τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Χρυσάορος παῖς, σῶμα δὲ συνηγμένον εἰς ἓν συμφυὲς ἔχων τρικέφαλον. τούτῳ φοινικαῖ βόες ἐτύγχανον βοσκόμεναι κατὰ τὴν Ἐρύθειαν, ἣ νῦν ὀνομάζεται Γά-
10 δειρα. τῶν δὲ βουκόλος μὲν Εὐρυτίων, Ὄρθος δὲ 26
107 φύλαξ κύων ἐξ Ἐχίδνης δικέφαλος. πεμφθεὶς οὖν Ἡρακλῆς ἐπὶ ζήτησιν τῶν βοῶν, ἐπειδὰν πρὸς τὰ γῆς ἀφίκετο τέρματα, στήλας ἱστᾷ τῆς ὁδοιπορίας τεκμήρια. μεσημβρίας δὲ οὔσης ἡλίῳ θερόμενος βέλος ἀφίησι
15 κατὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ὃς θαυμάσας τὴν ἀνδρίαν τοῦ ἥρωος δέπας ἔδωκε χρύσειον, ᾧ διαπεραιωθεὶς τὸν
108 ὠκεανὸν καταλαμβάνει τὰς βοῦς εἰς Ἐρύθειαν. ὁ δὲ 27 κύων Ὄρθος αἰσθόμενος ἐπ' αὐτὸν ὥρμησεν. ἀλλὰ κτείνει τὸν κύνα σὺν Εὐρυτίωνι. μανθάνει δὲ Γη-
20 ρυόνης τὸ γεγονός, καὶ μάχην Ἡρακλεῖ συστησάμενος
109 ἡττᾶται καὶ κτείνεται. καὶ δὴ τὰς βόας εἰς τὸ δέπας ἐνθέμενος Ἡρακλῆς καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησσὸν
110 ss. Ἡλίῳ πάλιν τὸ δῶρον ἀπέδωκε. πολλοῖς δὲ μεταξὺ προσμογήσας δεινοῖς Εὐρυσθεῖ τὰς βόας ἐκόμισεν.

1. τὸν *RV: τῶν M edd. 3. δὲ R, om. VM 4. ἐρύσατο codd., corr. *West.* ἀπέκτεινε VM Apollod.: ἔκτεινε R 6. γυριώνης R 7. συνηγμένον VM Apollod.: συντ,μμένον R 9ss. ἐρίθειαν codd. 12. ἡρακλῆς * codd.: ὁ ἡρακλῆς edd. γῆς * codd.: τῆς γῆς *All.* 13. ἀφικέσθαι M 14. θερόμενος] ἡρακλῆς add. R 18. ὥρμησε V: ὅρμησε R ὥρμηκε M 19. γυριώνης R 20. ἡρακλῆ R. 22. ἡρακλῆς om. R ταρτησὸν VM ταρτισὸν R, corr. *All.*

28 XI. [Περὶ τῶν μήλων τῶν Ἑσπερίδων.] Χρύσεια 113
μῆλα παρ' Ἑσπερίδων ἄγειν τὸν Ἡρακλῆν ἑνδέκατος
ἀγὼν ἔκειτο. τὰ δ' ἦν ἐν Ὑπερβορέοις καὶ περί που
τὸν Ἄτλαντα· Διὶ δέ ποτε δῶρον Ἥρα γήμαντι δέ-
δωκεν. ἦν δὲ ὁ ἆθλος οὐκ εὐκατόρθωτος· δράκων τε 5
γὰρ ἀθάνατος πολυκάρηνος φύλαξ αὐτοῖς καὶ Ἑσπερί-
29 δες αὐταί. παντοδαποῖς οὖν ἀπαισίοις περιπεσὼν συν- 114 ss.
αντήμασι, καὶ δὴ καταλαβὼν καὶ τὸν Καύκασον, τοξεύσας 119
τὸν ἀετὸν ὃς τὸ τοῦ Προμηθέως ἧπαρ κατήσθιε, καὶ
τὸν Προμηθέα τοῦ δεσμοῦ λύσας, ἧκεν εἰς Ἄτλαντα. 10
τρία δὲ μῆλα παρ' Ἑσπερίδων Ἄτλας δρεψάμενος 120
Ἡρακλεῖ δίδωσιν. ἐπεὶ δὲ τὸ χρῆμα κεκόμικεν Εὐρυ- 121
σθεῖ, δεξάμενος Εὐρυσθεὺς δωρεῖται τῷ τὰ μῆλα πορ-
σύναντι. παρ' οὗ λαβοῦσα Παλλὰς πάλιν ἀπήγαγε·
μετατεθῆναι γάρ που ταῦτα οὐκ ἦν ὅσιον. 15

30 XII. [Περὶ Κερβέρου.] Κέρβερον ἐξ Ἅιδου κο- 122
μίζειν δωδέκατον ἆθλον Ἡρακλῆς ἐπετέτακτο. τῷ δὲ
κυνὶ τρεῖς μὲν κεφαλαί, τὸ οὐραῖον δὲ δράκοντος, κατὰ
δὲ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφεων κεφαλάς. μέλλων
τοίνυν εἰς Ἅιδου πορεύεσθαι παραγίνεται πρὸς τὴν 20
Ἐλευσῖνα, καὶ μυηθεὶς ὑπ' Εὐμόλπου διὰ τοῦ Ταινά- 123
31 ρου πρὸς τὸν Ἀϊδωνέα κατήει. ὁπηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν
αἱ ψυχαί, δίχα Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς θνητῆς
ἐκ Γοργόνων δειλιῶσι καὶ φεύγουσιν. Ἡρακλῆς οὖν
ἐπὶ τὴν Γοργόνα σείει τὸ ξίφος, καὶ παρ' Ἑρμοῦ μαν- 25
θάνει ὅτι κενόν ἐστιν εἴδωλον. αἰτοῦντος δὲ Πλού- 125

1. χρύσια R 5. ὁ ἆθλος R: ἆθλος VM 9. τοῦ add. R, om. VM 11. ἄτλας add. R, om. VM 12. ἡρακλῆ R 14. παλλὰς om. R 17. ἐπιτέτακτο R 19. νότου R 21. καὶ om. R 22. ἀειδονέα κατιέναι R 23. μελαιάγρου R 25. μανθάνει VM: μαθὼν R 26. καινόν R πλού-των V

τωνα Κέρβερον ὁ Πλούτων ἄγειν ἐπέταξε δίχα τῶν
126 *ὅπλων ὧν εἶχε κρατήσαντα τοῦ κυνός. εὑρὼν οὖν* 32
αὐτὸν πρὸς Ἀχέροντα, συμπεφραγμένος τῷ θώρακι καὶ
περιβαλὼν χεῖρας τῇ κεφαλῇ, καίπερ δακνόμενος οὐκ
5 *ἀνῆκεν, ἀλλ' ἄγχων τὸ θηρίον, διὰ Τροιζῆνος ποιη-*
σάμενος τὴν ἀνάβασιν, ἤγαγεν Εὐρυσθεῖ καὶ δείξας
πάλιν εἰς Ἅιδου κεκόμικεν.

4. περιβάλλων V 7. τέλος τῶν ιβ ἀγώνων τοῦ ἡρακλέους subscriptum in V

ADDENDA AD EDITIONEM ALTERAM.

I. De Apollodori codice Oxoniensi.

Bibliothecam editurus codicis Oxoniensis collationem neque ipse conficere neque ab alio confectam adipisci potueram. Qua potiri etsi editori Britannico J. G. Frazer facili opera licuit, tamen, occupatus in fontibus congerendis et fabulis explicandis, utile illud atque exoptatum supplementum apparatui critico addere supersedit. Eo magis iuvat mihi ipsi facultatem datam esse huius lacunae explendae, quoniam iam multos ante annos exemplar phototypum totius codicis Oxonii mihi conficiendum curaveram (conf. Phil. Wochenschr. 1923, p. 334 s.).

Codex Bodleianus Laudianus graecus 55, saeculo XV accurate scriptus, praemisso titulo (quem omnes libri perhibent) *Ἀπολλοδώρου Ἀθηναίου γραμματικοῦ βιβλιοθήκη*, continet bibliothecam fol. 1—42.

Quem artissime cohaerere cum Parisino 2967 (R[a]), ita tamen, ut multo diligentius exaratus sit illo, ut olim (praefat. p. XX ss.) demonstravimus, sic nunc confirmatur. Apparet enim Oxoniensem (O) multis mendis quibus librarii et neglegentia et exigua doctrina Parisinum inquinavit, liberum esse. Nam non solum in R[a] multa verba praetermisit, litteram *λ* haud raro falso duplicavit, saepe *ω* pro *ο*, *ει* pro *ι* aut *η*, *η* pro *ει*, interdum *ε* pro *αι* posuit, sed etiam textum, quem ante oculos habebat, minus diligenter intuens corrupit, e. gr. p. 15, 20 *ἀθεμένης* R[a]: *Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης* O, 52, 6 *ἀρκεσίλαος*: *Ἀκουσίλαος*, 75, 21 *ταύρων*: *Κενταύρων*, 105, 4 *φόνον*: *φρύνον*, 109, 19 *ἀπημόνης*: *Ἀπημοσύνης*, 110, 11 *ὄραλλος*: *Οἴακος*, 114, 2 *συγκενέσθαι*: *συνηυνῆσθαι*, 114, 6 *τίθει*: *πείθει*, 131, 10 *τίων*: *πιών*, 141, 6 *κόραλλα*: *κόρακα*, 143, 22 *νομίσαντα εἶναι*: *κομίσαντα*

δοῦναι. Aliis locis suo Marte, id quod nunc ex consensu codicis O cum reliquis cognoscimus (conf. p. XX adn.) singula verba mutavit, e. gr. 47, 24 ἠθέλησε R[a]: ἤθελε O, 54, 16 ἐπαγγελλομένοις: ἐπαγγέλμασιν, 66, 12 ὑποσχεῖν: ἐπισχεῖν, 77, 12 ὑποταγὴν: ἐπιταγὴν, 81, 11 προσιόντες: προσελθόντες, 102, 18 κατεργάζεσθαι: κατεργάσασθαι, 103,20 λαβὼν: βαλὼν, 107, 3 τὴν Εὐρώπην: Εὐρώπην, 127, 8 καταλαμβανομένην: καταλαβομένην, 135, 14 ἄλλοι: ἕτεροι, 138, 14 προσαγορευόμεναι: προσαγορευθεῖσαι.

Ceterum corruptelae et litterarum ductus in utroque codice haud raro ita inter se congruunt, ut R[a] ex O descriptum esse conicias, e. gr. 85, 14 βαδίζων δι' ἰλλυριῶν O: βαδίζων δι' ἰλυριῶν R[a], 150, 22 αἰγε,ωνεὺς O: αἰγερονεὺς R[a], 28, 16 τῶν ἀνδρῶν, quod solo in R[a] omissum est, O in margine addit; item 149, 17 εἰπὼν, quod in textu O praetermisit, adiecto siglo in margine adscriptum est: ^εἰπὼν, unde λείπων elicuit R[a]. Sed fallacem esse hanc opinionem evincitur erratis quibusdam codicis O, ex quibus Parisini librarius, ut erat indoctus, iustam scripturam vix ubique restituere potuit, e. gr. 25, 8 Φθίας R[a]: φίας O, 57, 20 ἀνετράφησαν: ἀνεστράφησαν, 70, 1 ἀπελύθη: ἀπελώθη, 90, 18 Ἀμύκλας: ἀμύκας, 92, 11 vocem Τελαμῶνι om. O, 94, 15 ss., Κηφεύς: κιφεύς, 129, 14 Ἐλάττωνι: ἐλάττωνον, 124, 19 Ἐριφύλης: ἐριφύλου, 141, 2 Φλεγύου: φλένου, 144, 18 Τεῦκρος: τεῦχος, 146, 26 Ἀστυόχην: ἀστρόχην, 157, 16 καταλήψεως: καταλήσεως, 162, 17 Φιλομήλα: φιλομένα.

Is autem liber, cuius apographa OR[a] sunt[1]), magna quidem ex parte vestigia Parisini 2722 (R), quem omnium archetypum fuisse p. XIII ss. comprobavi, tam accurate servavit, ut meliorem textum praebeat, quam reliquorum codicum turba (*BC*). Quod cum iam in praefatione exposuerim, id unum hic monere sufficit omnibus fere locis, quos p. XXI s. enumeravi, O cum R[a] consentire. Itaque eis

---

1) In quo singulos versus quinquaginta fere litterarum ambitum continuisse verisimile est. Exciderunt enim in R[a] p. 78, 6 55 et 79, 1 52 litterae nec non in O p. 161, 1 ss. 99 litterae, quae in textu desunt, margini adscriptae sunt.

in partibus bibliothecae, quae in R, omissis 12 ex 29 foliis, nunc desiderantur, nullus codex, quamvis depravati sint omnes, a genuino textu propius abest quam Oxoniensis. Harum igitur varietas lectionis ex ORª paulo copiosius infra erat adnotanda.

II. Supplementum apparatus critici.

Fraz.: Apollodorus The Library, with an english translation by Sir James George Frazer. In two volumes. The Loeb Classical library. London MCMXXI.

Tzetz. Lycophr.: Lycophronis Alexandra, recensuit Eduardus Scheer. Vol. II scholia continens. Berolini MDCCCCVIII.

Iac.: Iacoby, Die Fragmente der griechischen Historiker. I. Teil. Berlin 1923.

Bibliotheca. Pag. **6**, 14 *δήμητραν* ORª 26 *ἐγένετο*] *ἐγεννήθη* ORª **7**, 2 *ὑφ'* ORª 17 adn. *τρισχίλιοι* ex Hes. Theog. 364 falso illatum esse censet *He. Fraz.* **8**, 7 *Εὐρυβία*] *εὐρυβίας* ORª 11 *Δωρίδος*] *ὠριίδος* P *νηρηίδος* ORª 18 *Νησαίη*] *ἰσαίη* ORª **9**, 4 *Ἄρην*] *ἄρην* ORª 10 *πρώτην* Rª: *πρώτη* O **10**, 5 *ἴσχει Hr.*: *ἔσχεν* EA *Fraz.* **11**, 2 *ἔλεγε* A schol. Plat.: *ελεγε* ⟨*Γῆ*⟩ ex Hes. Theog. 890 *He. Fraz.* *γεννήσειν*] *γεννήσει* ORª 5 *γενέσεως* E: *γεννήσεως* A schol. Plat. *Fraz.* 18 *Θύμβρεως* arg. Pind. Pyth. *Aeg.*: *Ὕβρεως* EA Tzetz. Lycophr. 772 (Roscher, Philol. 53, 374) *Fraz.* **12**, 13 *ἐκέλευε* E: *ἐκέλευσε* A *Fraz.* 18 Pherecyd. 52 Iac. **13**, 2 †*ἐκκαεὶς*] *ἐξακεσθεὶς Hr. Fraz.* **14**, 6 *ἡ* ⟨*Μετάνειρα*⟩] *ἡ Πραξιθέα* A *Fraz.*, cui etiam 14, 1 et 10 Praxitheae nomen recipiendum erat 13 *δήμη*$^{\tau\rho}$ R *δήμητρα* Rª *δήμητραν* O 14 Pherecyd. 53 Iac. 18 *ῥοιᾶς* A *ῥοᾶς Hr.*, sed conf. praef. p. LIV **15**, 6—8 *ἐγένοντο — Παλλήνῃ* del. *Zipperer* Bl f. bayr. Gymn. XVI 17 20 *Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης*] *ἀθεμένης* Rª, non O 21 *Παλλήνης*] *σελήνης* O **16**. 4 *μᾶλλον δὲ* A: *Μίμαντα δὲ Mayer. Fraz.* 5 *Ἐγκελάδῳ* O: *ἐγκεφάλῳ* Rª 13 *μαχομένους* RRª: *μαχομένας* O *μαχόμεναι He. Fraz.* **17**, 4 *ἐκ τούτων*] *ἐξ ὤμων* vel *ἐκ τῶν ὤμων* exspectat *Fraz.* coll. Hes. Theog. 824 s. **18**, 4 *δράκαιναν* retinendum videtur **19**, 5 s. malim *ὄρει* in suspicionem vocªre quam *ὄρ''ς* [sic] cum *Hr.* delere 7 *πολλῶν ἐτῶν ἀριθμόν* tragici poetae verba videntur 14 *Πανδώρας* E *BC*: *Πανδώρης* ORªRᵇ 21 *συνέφυγον*] *συνεφύγον* O *συνεφύτων* Rª **20**, 1 *συνεχύθη* schol. Hom. et Plat.: *συνεχέθη* A *Fraz.* coll Etym. mag. s. v. *χέω* 7 *ἔβαλλεν* E: *ἔβαλεν* ORªL 8 *ἔβαλε*] *ἔβαλλε* ORª 12 *γεγεννῆσθαι*] *γεγενῆσθαι* Rª, non O **21**, 3 *δημιμάχου* ORª: *διιμάχου BC*

4 σίσυφον R^a: δὲ σίσυφον OBC 15 νιρέα B: νηρέα OR^aC 24 θεοὺς EO: θεὸν A 22, 3 ἐκποιήσειν E: ποιήσειν A *Fraz.* 6 Νάξῳ] ἀμάξω OR^a 7 μέσων EOR^a: μέσον BC 23, 5 Δημονίκην] Δημοδόκη Hes. frg. 58 Rz. 24, 2 πρῶτος EOR^a: πρῶτα BC 4 Θυρέα] Φηρεύς Anton. Lib. 2 25, 1 ss. conf. catalogum venatorum Hyg. fab. 173 2 οὗτοι] οὕτοις O οὗτος R^a 8 Φθίας] φίας O 18 s. Ἀγκαῖον et Ἀγέλαον (pap. ἄγγελον, corr. Kenyon) memorat Bacchyl. 5, 117 26, 8 θήρας] δορᾶς *Fraz.* (conf. Bacchyl. 5, 124) 18 ἀνήρτησαν] ἀνήρπασαν OR^a 27, 4 Pisand. 1 Iac. 12 Pherecyd. 122^a Iac. 28, 14 ἐγένοντο OR^a 16 τῶν ἀνδρῶν in marg. add. O, om. R^a 25 χρυσόμαλλον EC: χρυσόμαλον ROR^a 29, 10 δὲ θύει RO: θύει δὲ ER^a 13 Κυτίσσωρος] κυτιασωρὸς A Κυτίσσωρος ex arg. Ap. Rhod. (p. 534 Keil) recipiendum est 31, 14 verba uncis inclusa ab Apollodori textu absunt 18 ss. conf. Tzetz. Lycophr. 175 19 παριόντων ἱπποφορβῶν] pluralem perhibet schol. *K* 334, singularem Eustath. Od. λ 253 (*Fraz.*) 20 χηλῇ *Comm.*, non *Aeg.* 32, 19 Φυλομάχην] Φιλομάχη Tzetz. Lycophr. 175; p. 81 Sch. 21 Πελόπειαν] πελοπείαν A πελόπιαν Tzetz. 33, 16 Ἰφίκλου *Aeg.*: Φυλάκου A *Fraz.* 34, 2 κρυφαῖον OR^a 11 μελίσσας OR^a 17 εἰ ξύων RR^a: εἰ ξύσ^ων (in marg. εἰ ξύων) O εἰ ξύσων R^bc 36, 1 παρὰ RR^a: περὶ OBC 22 ἐπελθὸν EROR^a: ἐπελθὼν BC ἔλθοι O: ἔλθῃ R^a 37, 4 κρεμάμενον R^aBC: κρεμμάμενον RO 10 δωδωνίδος] δωδώνιδος O 38, 7 ἴφιτος ROR^a 39, 24 Pherecyd. 111^a Iac. 40, 2 Demar. 2 Iac. 3. Dionys. 6 Iac. 7 ἐβασίλευσε OR^aC 41, 19 s. ταύτην — καλοῦσι et 20 ss. ἑτέρα — αὕτη del. *Zipperer,* l. l. 25 ἠιόνα O 42, 3 ἀδικῆσαι A: ἀδικήσειν *Hr.* 8 πνευμάτων R^a πνῶν OR^bc 11 πελειάδα] πελειάδαν OR^aL πελειάδαν R^c 13 ἀπολλυμένην EA: ἀπολομένην *He. Fraz.* 17 ἀπέθρισεν] ἀπεθέρισεν A *Fraz.* 18 εὐτόνου E: ἐντόνου A *Fraz.* 43, 16 φαρμακὶς EOR^a: φαρμάκοις BC 19 ἐγχειριεῖν ER^a: ἐγχειριεῖ ROBC 44, 4 οὓς EROR^a: ἃς BC 8 ἐμάστευε EA: ἐμάστευσε *He.* 45, 7 ἠριδανὸν BC: ἠρόδανον R ἠροδιανὸν OR^a 16 Αἰαίην] αἰ—ην OR^b 22 σκύλλα ER: σκύλα OR^a 46, 3 βόας] βοῦς EA *Fraz.* 19 ἀναφανῆναι] καταπλαγέντες vel simile participium desiderat *Fraz.*, vix recte. 47, 8 διήρειστο] διήρισθω O διηρήσθω R^a 22 adn. τέσσαρσι (non τέτρασι) Tzetz. Lycophr. 75 (p. 82 Sch.) 24 ἤθελεν] ἠθέλησεν R^a, non O 48, 6 δέρας] δέρος ROR^a 7 ἐθέλων O: ἐθέλλων R^a 17 ἰάσονα O: ἰάσωνα RR^a 49, 6 καὶ Φέρητα] ὑφέρητα OR^a 12 ἐπιβουλεύουσα] ἐπιβουλεύσασα Tzetz. Lycophr. 175 13 Θησεῖ in fine folii (nunc abscissum) R: omisit R^a, non O 50 βιβλίον β in marg. a manu recentiore O 1 δευκαλλίωνος OR^aL 4 Μελίας] schol. Plat. Tim. p. 22a *Fraz.* 9 νιόβην BC: νεόβην ROR^a 14 νιόβης BC: νεόβης ROR^a 16 Acusil.

25ᵃ Iac. 51, 8 τῷ add. ROR^a 9 Ἀρκαδίαν] καρδίαν OR^a*B* 10 ἠμφιάσατο O 12 Ταρτάρου] ταργάρου O ταργάρου R^a 19 Acusil. 26 Iac. 52, 3 τὸν] τὴν O, non R^a 4 ὃν om. OR^{ab}L Pherecyd. 67 Iac. Asclep. 16 Iac. 6 Ἀκουσίλαος (27 Iac.)] ἀρκεσίλαος R^a, non O 14 ὑπερβαλοῦσα] ὑπερβαλλοῦσα R^a, non O 16 Κιμμερίδα] κυμερίδα OR^a 53, 8 ἐκλήθη] ἐκλίθη R^a, non O 13 Ἀγχινόην] Ἀγχινόη (non Ἀγχιρόη) Tzetz. Lycophr. 583 Sch. (codd. variant) 18 μελαμπόδων R: μὲν λαμπόδων O μὲν λαμπάδων R^a*BC* 54, 8 ὑδρευσομένας] ἱδρυσαμένας OR^a 17 ἐπαγγέλμασιν] ἐπαγγελλομένοις R^a, non O 20 ss. Danaidum catalogum ex epico carmine, fortasse Hesiodi, derivatum esse, cum rhythmi dactylici vestigia appareant, censet *Robert* Myth. II 1, 267 55, 5 s. Χαλκώδων—Ἱπποδάμειαν in marg. add. O 56, 5 ἐρατὼ ROR^a 6 Βρύκη] Βεβρύκη Eustath. Dion. perieg. 805. *Gal.* 10 ὀκτὼ] οὗτοι *Gal. Fraz.* 15 ἐκληρώσατο Zenob.: ἐκληρώσαντο EA *Fraz.* 19 τῶν E: μὲν τῶν R^a τῶν μὲν O*BC* 57, 11 ὥπερ—† ἐδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει *Kuhn*) del *Hr. Fraz.* Equidem coniecerim εὐπόρει, nimirum ex praeda naufragorum 11 s. πρὶν τελευτῆσαι· ἔγημε δὲ] πρὶν δὲ τελευτῆσαι ἔγημεν A *Fraz.* 20 ἀνετράφησαν: ἀνεστράφησαν O, non R^a 25 Ὅμηρος] Z 160 58, 10 Acusil. 28 Iac. 12 adn. Ἀρκαδίαν] καὶ τὴν ⟨λοιπὴν⟩ Πελοπόννησον *Fraz.* 16 πρῶτος] πρῶτον OR^{ab} 59, 4 ἀλαλαγμοῦ] ἀλαγμοῦ OR^a 5 εἰς OR^a 6 πρεσβυτάτῃ] πρεσβύτῃ OR^a 11 Δηλιάδην] τὸν ἠλιάδην (v. l. δηλιάδην) Tzetz. Lycophr. 17 p. 15 Schr. Πειρῆνα] πειρεῖναν (v. l. πειρῆνα) Tzetz. 20 ἀλλὰ] καὶ add. R^a, non O 60, 3 adn. καὶ τὴν χίμαιραν ταύτην add. A *Fraz.* 12 τότε νεότητι] γενναιότητι *Hr. Fraz.* 16 αὐτῷ om. A *Fraz.* 19 γενέσθαι] γενέσθαι ἂν exspectat *Fraz.*, sed conf. praefat. p. LIX s. 61, 10 ἀνέθρεψε E: ἀνέτρεφε A Zenob. *Fraz.* 62, 3 ⟨τὰ⟩ πτηνὰ εἶχον πέδιλα propos. *Zipperer*, Bl. f. bayr. Gymn. XVI 18 6 δὲ] τε add. OR^a 12 περιεβάλετο] περιεβάλλετο R^a, non O 23 δι' ὧν ἐπέτοντο] αἷς ἐπέτοντο Tzetz. Lycophr. 838 ἰδόντας] ὀδόντας R^a, non O 63, 8 ἀναπτᾶσαι Zenob. *Robert*, de Apollodori bibl. p. 45: ἀναστᾶσαι A *Fraz.* 64, 9 Δίκτυν] δίκτω OR^a 18 τοῦτο μαθὼν καὶ omis. A Tzetz. l. l. 20 λαρισαίων R^a, non O: λαρισσαίων A *Fraz.* 65, 2 Ἀκρίσιον] ἀκρίον R^a, non O 7 μίδειαν (non μήδειαν) Tzetz. l. l. 10. Κηφεῖ] κηρεῖ R^a, non O 12 Ἕλειος] ἕλας OR^a 66, 5 Μιδείας] μηδείας (v. l. μιδείας) Tzetz. Lycophr. 932 7 Ἀλκυόνη] ἀλκισθόνη R^a 12 ἐπισχεῖν] ὑποσχεῖν R^a, non O 15 βασιλεύοντος] βασιλεύ R^a, non O Ταφίου] ταφίων *He. Fraz.* 17 τοῦ μητροπάτορος del. *He. Fraz.* τῷ μητροπάτωρος OR^a 21 ὃς] ὧν R^a, non O 67, 14 Μίδειαν *Br.* Μίδεαν *He.*, de nominis forma conf. *Fraz.* 68, 19 κτείνει ROR^a: κτείνας *BC* 69, 1 διηγήσατο] διηγήσαντο R^a, non O 13 Pherecyd. 69ᵃ Iac. 19 παλαίειν . . . τοξεύειν] παλαίων . . . τοξεύων R^a, non O 23 ἐπι-

πλήξαντος R^a ἐπιπλήξαντα (ex ἐπιπλήξαντος corr. man. 1) O 70, 1 ἀπελύθη] ἀπελώθη O 9 κιθαιρώνειον O 11 Θεσπίου *Br. Fraz.*, qui de nominis forma disputat: θεστίου EA 71, 10 διὰ σχοινίων del. *He. Fraz.* 24 Ὠκαλέαις] ὠκαλέα Tzetz. Lycophr. 50 25 προσμαθὼν ER: προμαθὼν A *Fraz.* πεφευγὼς] ⟨ἐκ Κρήτης τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἀνελὼν⟩ coll. Tzetz. l. l. addendum censet *Scheer* 25 αὐτοῦ A (idem legit Tzetz.): Εὐρύτου *Aeg. Fraz.*
72, 15 Τίρυνθα] τίρυν^θ R τίρυνθον OR^a*C* 18 ἄτρωτον] χαλκῷ ex Pedias. 250, 5 add. *Zipperer*, Bl. f. bayr. Gymn. XVI 18 γεγεννημένον EOR^a: γεγενημένον R*BC* 73, 1 ἐναγίζειν] de differentia verborum ἐναγίζειν et θύειν disputat *Fraz.* 15 εἰσκρυ-βῆναι] εἰσκρῦ . . . OR^a 74, 7 πεπυρωμένοις *C*: πεπηρωμένοις OR^a*B* 8 θατέρῳ] θάττω OR^a θάττον vel θᾶττον *BC* 15 adn. ^{ἐπι}ἀναφυομένων O ἐπιφυομένων R^a 75, 10 ἀφηρεῖτο] ἀφηγεῖτο R^a, non O 13 ἔμπνουν] ἔκπνουν R^a, non O 15 ἠδίκει] ἠδίκη R^a, non O 21 Κενταύρων] ταύρων R^a, non O 24 τὸ om. R^a, non O 76, 3 ἐξελαθεὶς ER^a: ἐξελασθεὶς O*BC* 4 ὄρους Πηλίου om. R^a, non O 18 ἑλκύσας] τε add. OR^a 77, 4 λόχμης OR^a 12 ἐπιταγὴν] ὑποταγὴν R^a, non O 14 Αὐγείας] αὐγέας OR^a 16 Αὐγείου] αὐγέου OR^a (contra 9 et 19 αὐγείας OR^a 78, 2 αὐγέας O αὐγείας R^a) 5 δουλίχιον OR^a 6 s. Δεξάμενον — μνηστεύειν om. R^a 24 Acusil. 29 Iac. 79, 1 s. ὅτε — θαλάσσης om. R^a 16 ante καὶ μαχιμωτάτου aliud quoddam adiectivum excidisse suspicatur *Zipperer*, Bl. f. bayr. Gymn. XVI, 19 23 ἐπισπασάμεναι] διασπασάμεναι propos. *Fraz.* 80, 17 Μίνωος] μίνωνος OR^a 18 δὲ om. O, non RR^a δύο om. R^a, non O 25 καὶ Σθένελον om. R^a, non O 81, 11 προσελθόντες] προσιόντες R^a, non O 20 τειχιεῖν] τυχιεῖν OR^a 21 τειχίσασι] τυχίσασι R^a, non O 82, 1 πλημμυρίδος] πλημυρίδος R^a, non O 10 δὲ om. R^a, inseruit O 13 ἐπὶ] ἀπὸ R^a, non O Σαρπήδονα] σαρπιδῶνα R^a, non O 83, 3 φοινικᾶς] φοινικὰς R^a*C* φονικὰς RO*B* 4 Ὄρθος] de nominis forma conf. *Fraz.* 84, 7 Ἔρυκος] ἔρυκα R^a, non O 10 ἠπείγετο] ἀπίγετο R^a, non O 85, 9 Αἴγλη] αὔγη R^a, non O 11—14 Cycni et Herculis certamen hoc loco (conf. p. 98, 1 s.) interpolatum esse statuit *Zipperer*, Bl. f. bayr. Gymn. XVI, 19 ff. 12 προεκαλεῖτο ROR^a: προυκαλεῖτο *BC* 14 βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυριῶν] βαδίζων δι' ἰλ^λυριῶν O βαδίζων δι ἰλυριῶν R^a 86, 2 s. διεξῄει et ἀνῄρει — παλαίειν om. R^a 9 et 14 Βούσιρις] βούσιρης O, non R^a 13 παύσασθαι] παύσεσθαι *Hr.* ἂν παύσασθαι *Fraz.* sed conf. praefat. p. LIX s. 21 ἀπὸ] ἐπὶ R^a, non O 87, 5 καταλαμβάνει] παραλαμβάνει *Fraz.* 10 θνήσκειν ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα E: θνήσκειν ἀθάνατον (A) ⟨ὄντα⟩ ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα propos. *Fraz.* 14 δρεψάμενος] δεξάμενος propos. *Fraz.* 88, 15 ⟨εἰς⟩ Ἅιδου *He.*: Ἅιδου EA *Fraz.* 16 ἐπῄει] κατῄει schol. Hom. *He. Fraz.* 90, 7 ἀποκτείνῃ]

ἀποκτείνει R^a, non O 18 Ἀμύκλας] ἀμύκας RO **91**, 7 ss. Συλέα δὲ τὸν Λύδιον (*Gal.*) τοὺς παριόντας ξένους ⟨τοὺς ἀμπελῶνας⟩ σκάπτειν ἀναγκάζοντα . . . . ἀνασπάσας propos. *Fraz.*

9 Ξενοδόκης] ξενοδίκης OR^a 16 Κόλχους] κόλχας O $\overset{ους}{\text{κόλχας}}$ R^cP **92**, 1 ἀπελαθεὶς OR^a: ἀπελασθεὶς *BC Fraz.* 6 ᾖει A: ὥρμα E *Fraz.* 7 δὲ EOR^a 11 Τελαμῶνι om. O, non R^a 20 ἔπεμψε EA: ἐπέπεμψε *He. Fraz.* **93**, 2 δι' ἀθηνᾶν A δ' ἰθηνῶν R^a δι' Ἀθηνᾶς *Gal. Fraz.* 4 ss. Αὐγέας ubiqui OR^a 22 βωμοὺς om. R^a, non O **94**, 15 Κηφεὺς] κιφεὺς O, non R^a 18 Κηφέως] κιφέως O, non R^a **95**, 5 τεμένει] τεμένι OR^a 22 Pherecyd. 42 Iac. ἔχει EA: εἶχε arch. Trach. *Fab. Fraz.* **96**, 1 ἢ ποτὸν om. R^a εὔξαιτό] ηὔξετο R^a, non O 11 Εὔνομον Herodor. Athen. IX, 410 13 ἀκουσίως] ἀκουσίσιως O, non R^a 18 διεπόρθμευε] διεπόρθμευσε R^a, non O 20 διῄει] διέβη arg. Trach. *Fraz.* **97**, 1 ἐπέτρεψε Νέσσῳ] ἐπέτρεψεν ἔσω OR^a 3 ἐξελθόντα, quod delet. *Hr.* consulto additum est; conf. ἀπορίαν a Dione Chrys. 60 motam. 9 Δρυόπων] δριώπων ROR^a 11 θύσας] λύσας ⟨καὶ σφάξας⟩ arg. Trach *Fraz.* 12 Δρύοπας] δρύωπας ROR^a 21 Δρυόπων] δρυώπων OR^a **98**, 6 Τραχῖνα] τραχῖνας ERO 15 ἀκρωτηρίου] ἀκρωτηρίῳ arg. Trach. *He. Fraz.* **99**, 5 ἀπὸ τῆς βοιωτίας] ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου exspectat *Fraz.*, ἀπὸ τῆς ⟨ἄκρας τῆς⟩ *Scheer* ad Tzetz. Lycophr 50 12 ἐκεῖθεν EA: ἔνθα arg Trach. ἐκεῖ propos. *Fraz.* 13 τοῦτο] τούτου OR^a **100**, 4 Ὀνήσιππος] ὀνησίππης OR^a **101**, 6 Ὀνείτης] Ὀδίτης frg. Hesiodi Berlin. Klassikertexte V 1, 27. Ὀνίτης Tzetz. Lycophr. 38, quem cur falso Megarae attribuerit apparet ex Apollodori verbis **102**, 18 κατεργάσασθαι] κατεργάζεσθαι R^a, non O **103**, 4 Κλεοδαίου] Ἀριστομάχου exspectat *Fraz.* 9 s. στεννγρὸν τὸν τὴν . . . ἔχοντα] στεννγρὰν τὴν . . . ἔχοντι *He. Fraz.* 20 βαλὼν] λαβὼν R^a, non O **104**, 5 μονοφθάλμῳ] μονοφθάλμου *Fraz.* coll. Pausan. V 3, 5, Suid. s. v. τριόφθαλμος **105**, 4 φρῦνον] φόνον R^a, non O 5 καταλαβοῦσιν] καταβαλοῦσιν OR^a **106**, 1 Βιβλίον τρίτον in margine a manu recentiore O 7 Τηλέφασσαν] τὴν λεφάσαν OR^a **107**, 3 Εὐρώπην] τὴν add. R^a, non O 5 Pherecyd. 87 Iac. 9 s. codicum scripturam retinet *Fraz.* 12 ἐν Θράκῃ] ἐν ⟨νήσῳ πρὸς τῇ⟩ Θράκῃ *He. Fraz.* **108**, 5 Asclepiad. 17 Iac. 10 conf. Bacchyl. frg. 1 Ken. 18 s. θαλασσοκρατήσας — ἐπῆρξεν del. *He. Fraz.* **109**, 1 †βαλὼν] λαβὼν καὶ edd. *Fraz.* 19 Ἀπημοσύνης] ἀπημόνης R^a, non O **110**, 4 ἐφ' ἃς EA: ἐφ' αἷς *He. Fraz.* 10 ἐτέκνωσε] ἔτεκε, suprascr. man. 1 ἐτέκνωσε O 11 Οἴακος] ὄραλλος R^a, non O Παλαμήδους] παλλαμίδους R^a, non O 22 ἐγένοντο] ἐγένετο R^a, non O 24 μῦν ROR^a **111**, 5 ss. Πολύιδος] πολύειδος (v. l. πολύιδος) Tzetz. Lycophr. 811 11 ἂν] κἂν *Br. Fraz.* εἰ τούτῳ συμπάθῃ] εἴ τι τὸ σῶμα πάθοι *Br. Fraz.* **112**, 20 Pherecyd. 22^a, Iac.

113, 3 πέλωρος R: πέλωρ EA recte 12 s. Pherecyd. 89 Iac. (qui pro ὃν . . . αὐτὴν coniecit ἣν . . . αὐτὸν) 18 κατανεύσαντας] κατευνάσαντος R^a, non O αὐτῇ om. R^a, non O **114**, 2 συνηνῆσθαι O: συγκενέσθαι R^a 6 πείθει] τίθει R^a, non O 16 τὸν . . . θυμὸν *BC*: τῶν . . . θυμῶν R O R^a **115**, 1 Acusil. 33 Iac. 6 ἀπολομένου] ἀπολλωμένου O R^a **116**, 3 καὶ τούτους ὀνομαστὶ διηνεκέως κατέλεξε *Scalig. Fraz.* 4 καὶ τότε Ἀκταίων ἔθανεν Διὸς αἰνεσίῃσιν *He. Fraz.* 12 ὑποδέχεται] δέχεται R^a, non O **117**, 8 Παγγαῖον] παγγκαῖον O R^a 20 ἔχουσαι] ἐψήσασαι exspectat *Fraz.* 22 Τυρρηνῶν] πυρρηνῶν R O R^a **118**, 3 ὡς δὲ] ὣς δὲ *Müller Fraz.* ὧδε *He.* 20 (adn.) ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας τῆς Βοιωτίδος (transpositis verbis τῆς Βοιωτίδος) coniec. *Fraz.* 23 ἐγεγόνεσαν] γεγόνεσαν R O R^a **119**, 17 αὐτομάτων] αὐτομάτως *He. Fraz.* **120**, 9 Herodor. 56 Iac. 13 ἀπόλλωνα R^a *B* ἀπολλ$^{\omega}$ R ἀπόλλω O *C* **121**, 12 αὐτοῦ] τούτου *Zipperer*, Bl. f. bayr. Gymn. XVI 23 **122**, 1 Λαίου . . . ἐκχωρεῖν] λαίω . . . εἰσχωρεῖν R^a, non O 11 Φίκιον Tzetz. Lykophr. 7 **123**, 2 τέτταρσιν *BC*: τέσσαρσιν E R^a τέτρασιν O 7 Πολυνείκην] πολυνίκην R^a πολυνείκη O *Fraz.* 16 καθίζει] καθίζειν R^a, non O 18 Ἐτεοκλῆς . . . Πολυνείκης] ἐτεοκ^{λ} . . . πολυνει^{κ} O πρὸς om. R^a **124**, 4 Καλυδῶνα] καλλιδῶνα R^a, non O 18 λάβοι] λάβω O R^a 19 Ἐριφύλη] ἐριφύλου O ἐρυφύλης R^a Ἐριφύλη] ἐριφύλου O, non R^a 21 πεῖσαι] πίσαι R^a, non O 22 †αὐτῆς πρὸς Ἄδραστον] αὐτῷ πρὸς Ἄδραστον ⟨διαφορᾶς⟩ coniec. *Fraz.* **125**, 4 αὐτὸν σὺν Ἀδράστῳ] τὸν ἄδραστον O R^a τῷ Ἀδράστῳ συστρατεύειν *Westerm.* 19 ὄντα del. *Hr. Fraz.* **126**, 10 τὴν βασιλείαν] τῆς βασιλείας *Hr. Fraz.* **127**, 5 Pherecyd. 92[a] Iac. (quem confer de lacuna infra supplenda) 6 s. οὖσαν — ἰδεῖν] οὖσαν γὰρ τῇ Χαρικλοῖ προσφιλῆ τὴν Ἀθηνᾶν αὐτὸν γυμνὴν ἐπιστάντα ἰδεῖν *He. Fraz.* 8 καταλαβομένην] καταλαμβανομένην R^a, non O, καταλαβοῦσαν exspectat *Fraz.* 12 συνεῖναι] συνιέναι ex E recipiendum αὐτῷ] αὐ^{τ} R αὐτῇ O R^a **128**, 19 Ἀμφίδικος] Ἀσφόδικος Paus. IX, 18, 6 **129**, 7 τιτρωσκόμενος — αὐτόν del. *He. Fraz.* 11 Ἰσμηνὸν] ἰσαδηνὸν O R^a 12 τρωθῇ] τρωμῇ R^a, non O 14 Ἐλάτωνι] ἐλάττωνον O ἐποίησε] ἐποίη O R^a **130**, 1 ἐνεκρύφθη] ἐνεκρύφα O R^a 11 βουλόμενοι compend. R: βουλόμενος O, non R^a **131**, 2 λαοδάμαντα compend. R: λαοδάμαντος O, non R^a 10 πιὼν] τίων R^a, non O 20 ἠγανάκτησε] ἠγανάκτησα R O, non R^a 21 λέγουσι σὺν] λέγουσιν R^a, non O **132**, 4 ἐκεῖκον †πάλιν διαλαμβάνειν A: ἐκεῖνον παλινδικίαν λαμβάνειν *Br. Fraz.*, qui mavult ἐκείνου καθάρσια λαμβάνειν coll. schol. Hom. Ξ 120 6 αὐτοῦ] αὐτῷ *Westerm. Fraz.* 18 s. παίδων — Φηγέως om. R^a, non O 20 διδόασι δούλην] post διδόασιν maius spatium in O **133**, 27 τὴν om. O, non R^a **134**, 2 fort. ⟨τὸ⟩ Ἀμφ. Ἄργ. scribendum 2 ᾤκισεν] ᾤκησεν A

Tzetz. Lycophr. 980 (conf. 440) recipiendum 4 Acusil. 21 Iac. λέγει *BC*: λέγεται OR^a^ 9 Μελαινέα] μαίλανον O (μέναρος, μαίναλος μέναλος, μέλανθος, μαίναλθος v. l. Tzetz. Lycophr. 481) **135**, 1 πειρᾶσαι A: melius πειράσαι 2 ξενίᾳ] ξένια *Hr. Fraz.* 9 ἐφαψαμένη] ἐψαμένη R^a^, non O 14 ἕτεροι O: ἄλλοι R^a^ 16 Pherecyd. 157 Iac. **136**, 1 παρθενίαν] παρθένον OR^a^ 4 Καλλιστὼ] καλλιστοῦν OR^a^ **137**, 8 αὐτὴν] αὐτῇ A 13 Ῥοῖκος λῦκος O **138**, 6 Ἡσίοδος] conf. Schubert, Papyruskunde 97 14 προσαγορευθεῖσαι O: προσαγορευόμεναι R^a^ **139**, 4 πρώτοις] σπαργάνοις *He. Fraz.* 10 κατηνάλωσεν] κατανάλωσεν R^a^, non O 12 νεμομένην] νεμωμένην O, non R^a^ **140**, 8 ἐγέννησε *Hr.*: ἔτεκε mavult *Fraz.* 10 αὐτόχθονος] αὐτόφθονος ROR^a^ 14 τοῦ] τὸν O 17 Τυνδάρεων] τυνδάρεω O 20 ὀξυδερκίᾳ] ὀξυδερκίαν O 21 Λευκίππου δὲ] καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου ex Tzetz. Lycophr. 511 add. *Aeg.* 23 διόσκουροι O **141**, 2 Φλεγύου] φλένου O 3 ταύτης] ταύτας O 5 ἑλομένην del. *He. Fraz.* ἑλωμένου O 6 κόρακα] κόραλλα R^a^ 8 ταύτης ROR^a^ αὐτῆς *BCFraz.* 9 οὗ] ᾧ A *Fraz.* 17 διὰ τοῦτο ES: διὰ τούτου A *Fraz.* **142**, 3 Τυνδάρεων] τυνδάρεω ROR^a^ Πανύασσις] πανύασσης O Πανύασις S *Fraz.* 12 παραγενόμενος] παραγενάμενος RO 20 Ἐναροφόρος ... Τέβρος] Ἐναρσφόρος ... Σέβρος ex Alcman. parth. 1, 3 recipiendum **143**, 2 Ἰκάριον] ἰκαρίωνος OR^a^ Τυνδάρεων] τυνδάρεω ROR^a^ 16 Ἑλένη] ἐλλένη OR^a^ 22 κομίσαντα δοῦναι] νομίσαντα εἶναι R^a^, non O **144**, 7 ss.] conf. Hesiod. catalog. fragm., Berliner Klassikertexte V, 1, 30 18 Τεῦκρος] τεῦχος O, non R^a^ 20 κριθέντος] προκριθέντος *Fab. Fraz.* **145**, 3 παρὰ] περὶ OR^a^ 7 Acusil. 41 Iac. 8 Κνωσσίας] κνασσίας OR^a^ 18 s. τοῦ — ἔσεσθαι omis R^a^ **146**, 9 θνητοῖς] τεθνηκόσι coniec. *Fraz.* 17 ἀντίπερα] ἀντίπεραν R^a^, non O 23 ἅπασαν] ἀνάπασαν R^a^, non O 26 Ἀστυόχην] ἀστρόχην O **147**, 2 Καλλιρρόην] καλλιρόην O 5 δι'] διὰ O 9 Λύρου] λύρην R^a^, non O 21 adn. διηρτημένον non exstat Tzetz. Lycophr. 355 **148**, 2 παρὰ] τῷ add. Tzetz. 6 προτεῖναι (ἀνέτεινε Tzetz.) προσθεῖναι OR^a^ 12 μετ' αὐτῆς καὶ del. *He. Fraz.* 19 Λάμπου] λάμπων O **149**, 11 αὐτῷ S: αὐτῇ A *Fraz.* 17 εἰπὼν] ^λ^εἰπὼν in marg. add. O λείπων R^a^ 20 ἐκθεῖναι οἰκέτῃ] ἐλθεῖναι οὐκέτι OR^a^ **150**, 14 γεγεννηκέναι] γεγεννῆσθαι R^a^, non O 19 Κεβριόνης] κευριόνης OR^a^ 21 Ἐχέμμων] ἐχέμων R^a^, non O 22 Αἰγεωνεὺς] αἰγε ωνεὺς O αἰγερονεὺς R^a^ **151**, 2 Οἰνώνην] οἰνόην R^a^, non O 15 Acusil. 21 Iac. **152**, 5—11 et 22 s. conf. schol. Eurip. Androm. 687 5 Σκείρωνος] Σκίρωνος schol. Eurip. 7 Pherecyd. 60 Iac. **153**, 1 βαλὼν] λαβὼν O 6 Ποσειδῶνος καὶ add. Tzetz. Lycophr. 175 p. 84 Sch. 7 ἧς αὐτὸς ἐβασίλευσε] ἐβασίλευσεν αὐτῆς Tzetz. αὐτῆς ἐβασίλευε *He. Fraz* 14 αὐτῷ R^a^ αὐτ̃ RO **154**, 8 πεπειρᾶσθαι] πεπειράσθαι *Br.* recte 12 ἐκτέμνων RO: ἐκτεμὼν R^a^ *Fraz.* πήραν ἐπίθει RR^a^: πίω ανἐτίθει O 17 Ἄκαστος]

ἕκαστος O 155, 3 ἀπέσχοντο] ἀπέσχου RO 7 θέλειν] θελέλειν O, non R[a] 9 κατασχεῖν] κατ' εὐχὴν OR[a] 21 σπαίροντα] σπέροντα R[a], non O 157, 4 παίζων del. *Br. Fraz.* 16 καταλήψεως] καταλήσεως O 19 Ἀθηνᾷ καὶ Ποσειδῶνι del. *He. Fraz.*

158, 5 πεδίον O ἐπέκλυσε] ἐπκλυ RO (conf. praefat. p. XXI) 12 s. Ποσειδῶν δὲ ... Ἄρει] Ποσειδῶνος δὲ ⟨εἰσάγοντος⟩ ... Ἄρης *Scalig. Fraz.* 14 ἀπολύεται] ἀπολλύεται R[a] 19 Φαρνάκην] θαινάκην O 159, 5 θήρᾳ] θήραις O 6 Πανύασσις] πανύασσος O Πανύασις *Fraz.* 14 σμύρναν OR[a] 19 τρεῖς OR[a] 20 ἑαυτῷ] ἑαυτ᾽ OR[a] 160, 1 αὐτόχθων ὢν] αὐτοχθόνων OR[a] 7 αὐτόχθονα OR[a] 9 Κραναοῦ R[a]: κραναῆς O 161, 1 ἀνοίγουσιν] ἀνοίγωσιν OR[a] 6 ss. ἐκβαλὼν — ἑορτὴν in marg. add. O

11 τῷ αὐτῷ] τῷ ᾱ τῷ O 13 Δήμητρα] δήμη^τρ O δήμητρος R[a] 14 εἰς τὴν Ἐλευσῖνα del. *He. Fraz.* 15 αὐτοῦ] αὐτῷ OR[a] 18 καὶ χωρὶς ὕδατος] χωρὶς ὕδατος καὶ *Wilamowitz* (Eratosth Cat. ed. Robert p. 50) 19 νομίζοντες] νομίζονταις O, non R 22 μαστευούσῃ] μυστευούσῃ OR[a] 23 συνείπετο (ν ex λλ corr.) O: συλλείπετο R[a] κατοδυρομένη] κατοδυραμένη *Hr. Fraz* 26 Φιλομήλαν] φιλομέλαν OR[a] 162, 2 ἐξαναστάντος A: ἐνστάντος E *Fraz.* 7 s. εἰπὼν — Πρόκνην et αὖθις — συνηυνάζετο del. *Hr. Fraz.* 17 Φιλομήλα] φιλομένα O, non R[a] 163, 7 συνέλθοι] συνέλθεις (ε erasum) O 10 ἐφίει] ἀφίει *He. Fraz.* 17 λόχμῃ] λόγχῃ (non λόγχμῃ) O 20 Ἰλισσοῦ R[a]: Ἰλισοῦ O 24 Acusil. 31 Iac. 164, 11 Βενθεσικύμη — ἔνδον ὁ in marg. inferiore add. O. Cum ultima verba etiam in O exstent, apparet in iis latere mariti nomen 13 αὐτῷ] αὐτ᾽ OR[a] 14 καὶ om. R[a], non O

17 συνῴκισεν R[a]: συνῴκησεν O 21 πρὸ τοῦ] πρὸ ὅυ O πρό ου R[a] 165, 5 σφάξῃ O: σφάγξῃ R[a] 16 Πυλίαν] πηλίαν O πελίαν R[a] 17 ὑπ' αὐτῆς del. *He. Fraz.* 22 Νίσος] νίσης OR[a] 166, 1 Μήταν τὴν Ὁπλῆτος] μήδαν τὴν ὁπλίτου Tzetz. Lycophr. 494 3 Πυθίαν] Πυθὼ (Tzetz.) exspectat *Fraz.* 5 ποδάονα OR[a] φέρτατε] φέρτατον OR[a] 6 ἐς] εἰς EOR[a] 8 Πιτθεῖ] τιθεῖ R[a], non O 11 αὐτῇ] αὐτὴν OR[a] ἄρρενα] ἄρρεν R[a], non O 17 ἐπετέλει] ἀπετέλει R[a], non O 22 ἀγγελθέντος] ἐπαγγελθέντος *He.* τοῦ add. OR[a] 167, 5 τοῦ R[a]: τῶν O 6 ἐξ Ὀγχηστοῦ] ἐξοχετοῦ OR[a] 18 Αἰγληΐδα] αἰγλυΐδα OR[a] 168, 10 Πέρδικος] πέρδικον R[a] -ος ex -ον corr. O 14 Πασιφάης ἐρασθείσης SA: Πασιφάῃ ἐρασθείσῃ E *Fraz.* ποσειδῶνος] Ποσειδωνείου E *Fraz.* 169, 7 et 13 Σίνιν] σίνην OR[a] 11 κάμπτειν del. *Hr. Fraz.*

Epitome. 173, 18 ἐξισωθῶσι] ἐξισώσῃ Höfer, Berl. Phil. Woch. 1918, 600 174, 1 ταῖς κλίναις] τῇ κλίνῃ *Fraz.* 11 αὐτοῦ] αὐτῷ *Fraz.* 18 αὐθημερινὸν E: αὐθήμερον (S) *Fraz.*

179, 7 στρατευσαμένας S: στρατοπεδευσαμένας *Büch. Fraz.* **182**, 8 καὶ] ⟨ὃς⟩ add. *Herwerden. Fraz.* 11 Ἀιδωνέα] ἀίδιον *Herwerden. Fraz.* **183**, 5 οὐδ'] ⟨ἂν⟩ add. *Herwerden. Fraz.* 16 αὐτῇ] αὐτῷ *Fraz.* **184**, 2 ἐκτέμνων] ἐκτεμὼν *Fraz.* 6 rectius fortasse verba εἴτουν ἡνίοχος delenda sunt **186**, 9 ἐμφορηθέντα] ἐμφορηθέντι *Fraz.* 13 γοῦν] οὖν *Fraz.* recte **187**, 7 κτείναντος] κτείνας Tzetz. l. l. (*Höfer*, Fleckeis. ann. 1894, 164) *Fraz.* recte 13 ἐλθούσης] ἐλθουσῶν propos. *Fraz.* 16 ss. conf. Tzetz. Lycophr. 93, qui sic incipit: ἐν γὰρ τῷ τῆς Θέτιδος γάμῳ . . . **188**, 5 s. ταύτης (Ἀφροδίτης) δὲ ἐπιταγῇ ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδου, κατὰ δέ τινας Φερέκλου (Hom. E 59 ss.) Tzetz. l. l. (Harmonidem memorat etiam argum. Il. Borbon. in mea Epit. Vat. p. 298) **190**, 7 ταῖς σκηναῖς] τῇ σκηνῇ exspectat *Fraz.* 18 Οἰνότροφοι] Οἰνοτρόπους Tzetz. Lycophr. 570 **193**, 12 εἰς ἀμπέλου κλῆμα] ἀμπέλου κλήματι schol. Hom. *Fraz.* **194**, 23 adn. οὕτως οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις Tzetz. Lycophr. 194 **195**, 23 ἐνταυθοῖ] ἐνταῦθα *Fraz.* **196**, 1 Φιλονόμην (v. l. φιλονόμην) schol. Tzetz. Lycophr. 232 3 Εὔμολπον] Μόλπος schol. Tzetz. l. l. **200**, 19 ἐλθόντων] θελόντων exspectat *Fraz.* 20 πυκτεύει] ἀριστεύει *Fraz.* **201**, 7 Εὐμήλου] Εὐμήδεος υἱός Hom. *K* 314 **203**, 3—9 Bibliothecae textus non ex E (nota formulam epitomatoris ὅτι Μέμνονα . . .) sed ex S restituendus erat *Frazero* **207**, 26 ἀγνώστως] ἄγνωστος coniec. *Fraz.* **208**, 18 τρισχιλίους] ν' ἢ γ Tzetz. Lycophr. 930, ubi νγ' recte coniec. *Chr. G. Müller* **211**, 17 θέλοντες] ἐλθόντες *Fraz.* **212**, 6 βλέπειν] βλέπει propos. *Fraz.* **213**, 6 φεύγοντα] φυγόντα propos. *Fraz.* 15 Διομήδης] καὶ add. *Fraz.* **214**, 19 καταστήσας] καταμετρήσας *Fraz.* coll. Tzetz. Lycophr. 427; sed illic non legitur καὶ μετρήσαντες εὗρον οὕτω, sed καὶ εὑρέθη (v. l. εὑρέθησαν) οὕτω **215**, 4 ss. uberiorem narrationem ex S minus recte a *Frazero* in textum receptam esse apparet cum ex illius tenore tum ex consensu inter E et Tzetz. l. l. 14 s. ὁ Μόψος εἶπε ι' χοίρους ἔχειν, ὧν ὁ εἷς ἄρρην Tzetz. Lycophr. 980 **217**, 5 αὐτοῦ del. *Fraz.* 13 supplementa in adnotatione memorata exstant. Tzetz. Lycophr. 386, omittuntur 1093 15 Κλεισιθύρα] Κλεισιθύρα Tzetz. Lycophr. 386. Κλεισιθήρα ib. 1222 16 ἀποσπάσας E Tzetz. Lycophr. 386: ἀποστήσας coniec. *Fraz.* **218**, 4 δύο] β' (v. l. ζ') Tzetz. Lycophr. 902 **219**, 9 ss. Γουνεὺς εἰς Λιβύην ἐλθὼν καὶ λιπὼν αὐτοῦ τὰς ἑαυτοῦ ναῦς Is. Tzetz. Lycophr. 902 (ἐλθὼν καὶ et αὐτοῦ omis. Io. Tzetz.) 10 Κίνυπα] κίνυφα E Tzetz. *Fraz.* Μέγης Io. Tzetz.: μάγνης Is. Tzetz. 11 διαφθείρεται] διαφθείρονται Tzetz. 14 ᾤκησαν Io. Tzetz.: ᾤλοντο Is. Tzetz. 18 ἐκεῖ] ἐκεῖσε Tzetz. Lycophr. 911 22 τὴν Ἄνδρον] τὴν ἀδρίαν (vel τὴν ἀνδρίαν) Tzetz. **220**, 2 κόλπον om. Tzetz 5 Πρωτεσιλάου] εἰς Παλλήνην (codd. πελλήνην, corr. *Scheer*) add. Tzetz. 7 Λευκανοὺς] Io. Tzetz. αὐτοὺς Is. Tzetz.

8 Θουρίου] θορυκίνου vel θωρυκίου Tzetz. 10 ᾧ . . . αὐτοῦ] οὗ . . . αὐτῷ Tzetz. 14 θυγατέρες] Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ add. Tzetz. Lycophr. 921 15 Αἴθυλλα] αἴθιλλα (v. l. αἴθυλλα) Tzetz. αἰχμαλωτίδων] αἰχμαλώτων Tzetz. 17 τῇ omis. Tzetz. 5 τὸν defend. *Fraz.* 16 ἐξῄεσαν] εἰ μὴ νύκτωρ bene add. Tzetz. Lycophr. 1141 **224**, 14 ἐρωμένω S: χρωμένῳ coniec. *Fraz.* **225**, 2 ἱερὸν] πῦρ recte add. *Herwerden* (coll. Eurip. Iph. Taur. 626). *Fraz.* 24 παρὰ] περὶ Tzetz. Lycophr. 1374 καὶ Ἀντιοχείας] καὶ πέρὶ Ἀντιόχειαν Tzetz. 26 τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ] ἐκεῖ τὸν Ὀρέστην Tzetz. **226**, 19 Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν] Πυλάδην μὲν Ἠλέκτρᾳ Tzetz. 20 τῶν Δελφῶν] Δελφῶν (v. l. ἀδελφῶν) Tzetz. 22 Πενθίλου] Πένθιλον Tzetz. 23 Ὀρεστίᾳ] Ὀρεστείᾳ Tzetz. **229**, 24 ⟨καὶ⟩ τοῦτον coniec. *Fraz.* **231**, 12 ⟨εἰς⟩ τὸν Ὠκεανὸν coniec. *Fraz.* 14 ⟨τὰς⟩ τῶν ἡρωίδων coniec. *Fraz.* **232**, 13 †τριήνου] Τυρρήνου restituendum est 18 σκόπελον] πλέων add. *Wgr. Fraz.* **233**, 3 καὶ] fort. ⟨ὃς⟩ καὶ 7 fort. ἐπὶ τοῦτον ⟨ἑαυτὸν⟩ ῥίψας **235**, 23 τούτου] τούτων *Fraz.*

Pediasimus. p. **258**, 18 κυνί] κυνῶν ex p. 88, 6 propos. *Zipperer*, Bl. f. Bayr. Gymn. XVI 23

INDICES.

I.

Index nominum et rerum memorabilium.

II.

Index auctorum.

III.

Index locorum a me tractatorum.

E V. = Epitoma Vaticana.
C R. = Commentationes Ribbeckianae.
M R. = Musei Rhenani vol. XLVI.
F A. = Fleckeiseni annalium vol. CXLV a. 1892.